[illegible]

மூலமும் உரையும்.

திருவாவடுதுறை யாதீனத்து
இருபதாம் மகா சந்நிதானமாகிய
ஸ்ரீலஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகரவர்கள்
திவ்ய சமுகம்.

எட்டுத்தொகையுள் இரண்டாவதாகிய

நறுந்தொகை

இது

மகாமகோபாத்தியாய தாக்ஷிணாத்ய கலாநிதி
டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையரவர்க

(பல பிரதிகளைக்கொண்டு ஆராய்ந்து எழுதிய
பதவுரை, விசேடவுரை, ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்கள் முதலியவற்றுடன்
அவர்கள் குமாரர்

S. கலியாணசுந்தரையரால்

சென்னை:

கபீர் அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

இரண்டாம் பதிப்பு

ஸர்வஜித்ஸு கார்த்திகைமீ

ல் - பரிமேலழகருரை
- பதவுரை
பழமொழி
டிக் - பாண்டிக் கோவை
பிரதிபேதம்
- பிரபுலிங்கலீலை
- புறப்பொருள் வெண்பா [மாலை
- புறநானூறு
- பெரிய புராணம்
ப திரு - பெரிய திருமொழி
பாழ்வார் - பெரியாழ்வார்
நமொழி
க் - பெருங்கதை
ம்பாண் - பெரும்பாணாற்றுப் [படை
மாள் - பெருமாள் திருமொழி
- பேராசிரியருரை
ந - பொருநராற்றுப்படை
- மணிமேகலை

மதுரைக் - மதுரைக் காஞ்சி
மயிலேறும் - மயிலேறும் பெ
மாள் பிள்ளையுரை
மயிலை - மயிலை நாதருரை
மலைபடு - மலைபடு கடாம்
மாறன் - மாறனலங்காரம்
மு - முற்றும்
முத் - முத்தொள்ளாயிரம்
முதற்றிரு - முதற்றிரு வந்தாதி
முருகு - திருமுருகாற்றுப்படை
முல்லை - முல்லைப் பாட்டு
மேற் - மேற்கோள்
யா. கா - யாப்பருங் கலக்காரிகை
யா. வி - யாப்பருங் கலவிருத்தி
வி - விருத்தியுரை
வி. பா - வில்லிபுத்தூராழ்வார்
பாரதம்
வி-ரை - விசேடவுரை
வீர - வீர சோழியம்

[illegible]

*"முருகா வகில முதலே திருச்செந்தின் முன்னவவென்
முருகாப் பணிந்து வழுத்தா தவனென் றொருவவிடேல்
முருகார் கரவள்ளி காதா வருட்கட லேகுளிர்பொன்
தருகா விரித்துறை யேரகம் வாழெங்கள் சண்முகனே."

எட்டுத்தொகையுள் இரண்டாவதாக விளங்கும்
தொகை யென்னும் இந்நூலின் முதற்பதிப்பை என் தங்
கள் 1937 - ஆம் வருஷத்திற் சென்னைச் சருவகலாசாலையாரு
தவியால் அச்சிட்டு வெளியிட்டார்கள்.

இந்நூலைப் பற்றிய விரிவான செய்திகளெல்லாம்
பின் முகவுரையால் நன்கு விளங்கும்.

பிரதிபேதங்கள் அப்பதிப்பில் அந்த அந்தப் பக்கங்
க்குறிப்பாக அமைக்கப்பெற்றிருந்ததோடு மூலமும் உ
ட்டு வருங்கால் வேறு ஆராய்ச்சியாற் கிடைத்த பிரதி
ல்லாம் தனியே தொகுத்து, 'பிரதிபேதங்கள்' என்
புடன் 8 பக்கங்களில் அச்சிடப் பெற்றிருந்தன.

மூலத்துக்கும், ஆசிரியர்கள் பெயருக்கும் கருத்துக்கும்
ங்கள் உள்ளன. இப்பதிப்பில் மூலத்தின் பிரதிபேத
ியர்கள் பெயருக்கு அடுத்தாற்போலும், கருத்தின்
மும் ஆசிரியர் பெயரின் பிரதிபேதமும் உரிய பகுதி
த்தில் (.) இம்மாதிரி நகவளைவுக்குள்ளும் அமை
றுள்ளன.

முதற்பதிப்பில் நூலாராய்ச்சி யென்னும் பகுதியில்
திகள் மிக விரிவாக உள்ளன. இப்போது இந்நூ
ந்துகொள்ளக் கூடிய முக்கியமான செய்திகள் மட்
கமாக எழுதப் பெற்றுள்ளன.

மற்ற நூல்களில் இருப்பதுபோலவே இந்நூலிலும் பாடி
ராற்றை எழுதிச் சேர்க்க வேண்டுமென்று மதுரையிலு

உ

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை

இரண்டாம் பதிப்பின் முகவுரை

* "முருகா வகில முதலே திருச்செந்தின் முன்னவனென்

ருகாப் பணிந்து வழுத்தா தவனென் றொருவவிடேல்
ருகார் கரவள்ளி நாதா வருட்கட லேகுளிர்போன்
தருகா விரித்துறை யேரகம் வாழெங்கள் சண்முகனே."

ாட்டுத்தொகையுள் இரண்டாவதாக விளங்கும்
|தாகை யென்னும் இந்நூலின் முதற்பதிப்பை என் தக
ர்ள் 1937 - ஆம் வருஷத்திற் சென்னைச் சருவகலாசாலையாரு
தவியால் அச்சிட்டு வெளியிட்டார்கள்.

இந்நூலைப் பற்றிய விரிவான செய்திகளெல்லாம் மு
பின் முகவுரையால் நன்கு விளங்கும்.

பிரதிபேதங்கள் அப்பதிப்பில் அந்த அந்தப் பக்கங்
குறிப்பாக அமைக்கப்பெற்றிருந்ததோடு மூலமும் உ
ட்டு வருங்கால் வேறு ஆராய்ச்சியாற் கிடைத்த பிரதிபே
ல்லாம் தனியே தொகுத்து, 'பிரதிபேதங்கள்' என்
புடன் 8 பக்கங்களில் அச்சிடப் பெற்றிருந்தன.

மூலத்துக்கும், ஆசிரியர்கள் பெயருக்கும் கருத்துக்கும்
ங்கள் உள்ளன. இப்பதிப்பில் மூலத்தின் பிரதிபேத
யர்கள் பெயருக்கு அடுத்தாற்போலும், கருத்தின்
மும் ஆசிரியர் பெயரின் பிரதிபேதமும் உரிய பகுதி
ந்தில் (.) இம்மாதிரி நகவளைவுக்குள்ளும் அமை
றுள்ளன.

முதற்பதிப்பில் நூலாராய்ச்சி யென்னும் பகுதியில்
திகள் மிக விரிவாக உள்ளன. இப்போது இந்நூ
துகொள்ளக் கூடிய முக்கியமான செய்திகள் மட்
கமாக எழுதப் பெற்றுள்ளன.

மற்ற நூல்களில் இருப்பதுபோலவே இந்நூலிலும் பாடி
ாற்றை எழுதிச் சேர்க்க வேண்டுமென்று மதுரையிலு

ா எனக்கு எழுதினார்கள். அவ்வாறே பிற தொகை நூ
ப்பாட்டு, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, செந்த
ரிகை, எந்தையாரவர்களுடைய குறிப்புக்கள் இவ
யால் ஒருவாறு பாடினோர் வரலாறு எழுதி இதிற் சேர்
றுள்ளது. என் தகப்பனாரவர்கள் முகவுரையில் தெ
தபடி அவர்களே எழுதியிருந்தால் எவ்வளவோ அருமை
திகள் வெளிவந்திருக்கும்.

குறுந்தொகைச் செய்யுட்களைப் பாடியவர்கள் இரு
பர். இவர்களுள் வேறு நூற் செய்யுட்களையும் பாடி
. இவர்களுடைய வரலாறு கூடியவரையில் விரி
ாது. குறுந்தொகையில் மட்டும் பாடியவர் நூற்றிரு
. இவர்களுடைய வரலாற்றை விரிவாக எழுதுவ
போது தகுந்த சாதனங்கள் கிடையாமையால், அவரவ
ய செய்யுட்களைக் கொண்டும் அவரவர்களுக்கு அ
ர்களைக் கொண்டும் தெரிந்த செய்திகள் சுருக்கமாக எ
றுள்ளன. சாதனங்கள் கிடைத்தால் அடுத்த பதி
ான வரலாறு எழுதப்பெறும்.

புத்துச் செய்யுட்களுக்குப் பாடினோர்கள் பெயர் தெரியவி
யவை: 191, 201, 256, 313, 321, 326, 375, 379, 381,

சில பெயர்கள் ஒரே புலவர்க்குரியனவாகக் கருத இடப
ம் துணிந்து சொல்லக் கூடவில்லை.

சில காரணம் பற்றிச் சில புலவர்கள் இயற் பெய
புப் பெயர்களையும் பெற்றிருக்கின்றனர். சில செய்யு
ள தொடர்மொழிகளே பாடினோர்களுடைய பெயரு
ணமாக உள்ளன.

புலவர்களுள் பெண்பாலர்களும் உளர். சிலர் தெ
ர்களைப் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

பாடினோர்களுடைய ஊர், சாதி, தொழில், பெருமை, உ
ற்ற முதலிய சிலவற்றை அவர்களுடைய பெயர்
விக்கின்றன.

சில புலவர்களுடைய பெயர்க் காரணத்தை இந்நூ
ட உரையிற் காணலாம்.

ர்கள் சிறிதும் வேற்றுமை பாராட்டாமல், மனங்க
னொகளென்று தெரிகிறது.

என் தந்தையாரவர்களுடைய சில குறிப்புக்களின் உதவ
பதிப்பில் சில திருத்தங்கள் அங்கங்கே அமைக்கப் பெற்
பாடினோர் வரலாறு சம்பந்தமாக அவரவர்களுடைய செ
க் கவனிக்கையில் சில திருத்தங்கள் செய்யவேண்டு
ற்றியது. அவை 'பிழையும் திருத்தமும்' என்ற தலை
க்கப்பெற்றுள்ளன.

திருப்பனந்தாட் காசிமடத்துத் தலைவர்களாக இப்
ரபதாம் பட்டத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கும் அருங்கலை வி
ாகிய ஸ்ரீலஸ்ரீ காசிவாசி அருணந்தித் தம்பிரான்சுவாமிகளவர்கள் 1
ஆண்டு முதல் தமிழ்க் கல்வி, சைவசித்தாந்தம், தேவார
றைகள், இசைத்தமிழ், வைத்தியம் இவற்றின் அபிவி
வும், பொதுஜனநன்மைக்காகவும் அவ்வப்போது மனமு
மத்துவரும் பேரறக் கட்டளைகளை யாவரும் நன்கறிவர்.
ற்றிவரும் தமிழ்த்தொண்டு விஷயத்தில் அவர்கள் முக்கிய
பங்களில் பேருதவி புரிந்து ஊக்கமளித்து வருவதை
றியறிவுடன் என் மனமாரப் பாராட்டுகிறேன்.

அடையாற்றில் என் தந்தையாரவர்கள் நூல் நிலைய
ற் பரிசோதகராக இருக்கும் ம. ா. ா. ஸ்ரீ ச. கு. கணபதி
O. L. அவர்கள் பாடினோர் வரலாறு எழுதும்விஷயமாக
ாய்ந்து வேண்டிய உதவி செய்தார்கள். அவர்களுக்கும்
ப்பு அச்சாகி வருகையில் ஒப்புநோக்குதல் முதலிய உதவி
ய்த சென்னைக் கிறிஸ்தியன் காலேஜ் ஹைஸ்கூல் தமிழா
ா. ா. ஸ்ரீ வி. மு சுப்பிரமணிய ஐயர் B. O. L. அவர்க
வல்லிக்கேணி, தேசியப் பெண்கள் உயர்தரக் கலாச
ழாசிரியர் ம. ா. ா. ஸ்ரீ வித்துவான் அ. வைத்தியநாதையரவர்க
ர் மனமார்ந்த நன்றியைச் செலுத்துகின்றேன்.

இப்பதிப்பிற் காணும் தவறுகளைப் பொறுத்துக் கொ
அறிஞர்களை வேண்டுகிறேன்.

இங்ஙனம்
S. ...

ரற் செய்யுட்களைப் பாடிய புலவர் இருநூ...
ப்படினும் பத்துச் செய்யுட்களைப் பாடிய ஆசிரியர் பெ
ளில் இல்லை. இப்பொழுது "கிடைத்த" அளவிற் பார
ப பெருந்தேவனர் முதல் அம்மூவன் இறுதியாக
ர்கள் காணப்படுகின்றனர். பத்துச் செய்யுட்களின் ஆசிரி
ர் தெரியாதகாலத்தும் ஒருவர் பெயர் மிகுதியாகக் காண
றது. எழுதுவோருடைய பிழையால் ஒரே வகைய
ர்கள் சில வேறு வேறாகத் தோற்றும்படி சில பே
டோடு அமைந்திருத்தலாலும் ஓராசிரியருக்குரிய சிறப்
ர்மட்டும் ஒரு செய்யுளிலும் இயற்பெயர்மட்டும் மற்றெ
யுளிலும் எழுதப்பட்டிருத்தலாலும் வேறு சில காரண
லும் இத்தொகை வேறுபாடு உண்டாகியிருத்தல் கூ
காலத்துப் புலவர் பெயர்களில் இங்ஙனம் உள்ள பிறழ்
ாய்ச்சியாளர்க்கு மிக்க துன்பத்தை விளைவிக்கின்றது.

இந்நூற் செய்யுட்கள் நான்கடிச்சிற்றெல்லையும் எட்ட
ரெல்லையுமுடையனவென்று மேற்காட்டிய குறிப்பு அற
ும் ௩௦ள, ௩௯௯-ஆம் செய்யுட்கள் ஒன்பதடியையுடை
க் காணப்படுகின்றன. இவ்விரண்டினுள்ளும் ௩௯௯
ுள் சில பிரதிகளில் எட்டடியுடையதாகச் சில பாட பே
டன் எழுதப்பட்டுள்ளது. அதனை எட்டடிச் செய்யுளா
ள்ளினும் மற்றொன்றாகிய ௩௦ள-ஆம் செய்யுள் ஒன்பதடி
டயதாகவே எல்லாப் பிரதிகளிலும் இருக்கின்றது.
வின்படி தொகுத்த குறுந்தொகை, நற்றிணை, அகநா
பவற்றுள் பின் இரண்டும் கடவுள் வாழ்த்தொழிய நா
ய்யுட்களையே உடையன. அவ்வினத்திற் சேர்ந்த
ாகையும் ௪௦௦ செய்யுட்களுடையதாகவே கோடல் பொ
ும். 9 அடிகளையுடைய ௩௦ள-ஆம் செய்யுளைக்
ாகையிற் சேராததென்று விலக்கின் இந்நூல் மேலே கு
ரயறைக்குள் அடங்கிய ௪௦௦ செய்யுட்களை யு
கின்றது.

பழைய கருத்து

ட கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. : பிற்காலத்தில் உ
ர்கள் இச்செய்யுட்களை மேற்கோளாகக் காட்டுமிடங்
வற்றிற்குப் பழைய கருத்தைக் கூறாமல் வேறு க
மக்கின்றனர். தொகை நூல்களுள் ஒன்றாகிய
றாற்றுக்கு அமைக்கப்பெற்ற துறைகள் இங்ஙனமே பிற்
ாற் சேர்க்கப்பெற்றன வென்பதை,

> 'தத்தம் புதுநூல் வழிகளால் புறநானூற்றிற்குத்' துறைகூறி
> ரேனும் அகத்தியமும் தொல்காப்பியமுமே தொகைகளுக்
> நூலாகலின் அவர் சூத்திரப் பொருளாகத் துறைகூற வேண்
> மென்றறிக' (தொல். புறத். 35, உரை)

ினும் நச்சினார்க்கினியர் எழுத்து வெளியிடுகின்றது.

முன்பு நிகழ்ந்த சில வரலாறுகளோடு தொடர்பு
ட்டுக்களும் இக்குறுந்தொகையிற் சேர்க்கப்பெற்றுத்
க்கப்பட்டுள்ளன. இறையனார் தருமியின் பொருட்டு
த்த "கொங்குதேர் வாழ்க்கை" என்னும் செய்யுளும், ெ
யார் தம் காதலனைப் பிரிந்த காலத்திற் பாடியன
ன்று முண்ணாது", "நிலந்தொட்டுப் புகாஅர்" என்ப

நலனை இழந்த ஆதிமந்தியார் பாடிய "மன்னர் குழ
பதும் இவ்வகையினவாகும். நூலிற்கண்ட துறைக
றில் இரண்டாவதாக அமைந்ததும், சிலவற்றிற்கு உரை
ள் எழுதுவதும் பிறவற்றைவிடப் பொருத்தமுள்ளன
ற்றுகின்றன.

மேற்கோளாட்சி

தொல்காப்பியம் முதலிய இலக்கண நூல்களின்
லும் சிலப்பதிகாரம் முதலிய இலக்கியங்களின் உரைக
ம்பூரணராதிய உரையாசிரியர்கள் எட்டுத்தொகை நூ
ந்தும் பல செய்யுட்களையும் செய்யுட் பகுதிகளையும்
ளாக எடுத்துக் காட்டுகின்றனர். அங்ஙனம் காட்டும்
ள் ஏனைய தொகை நூல்களைக் காட்டிலும் குறுந்தொ
தியாக எடுத்தாளப்படுகின்றது. இதனால் இத்தொகை
[illegible]

[illegible]
மூன்றுவகை நூற்றொகுதிகளாதல் வேண்டும்.
ய கால முதல் அவற்றையன்றிப் பிறசெய்யுட்கள் இ
ல வென்றுரைத்தல் ஏற்புடையதன்று. இராமா
ம், தகடூர்யாத்திரை, ஆசிரியமாலை, சிற்றட்டகம் மு
நூல்கள் அக்காலத்தில் இருந்தனவென்று தெரிகி
றிய மூன்றுவகை நூல்களிற் பத்துப்பாட்டும் பதி
ணக்கும் தனித்தனியே ஒவ்வோராசிரியரால் இ
ம நூற்றொகுதிகள். எட்டுத்தொகை நூல்களோ
றிய செய்யுட்களின் தொகுதிகள்.

பண்டைக்காலத்தில் மக்கள் மனனப் பயிற்சி மிகவுடை
ததனால் இவ்வளவு செய்யுட்களையும் அவற்றை இய
யர் பெயர்களையும் நினைவில் வைத்திருந்தனர்.
ங்கே பலராற் சொல்லப்பட்டு வழங்கிவந்தன.
யுட்களின் ஆசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை. அதனால் அ
யுட்களிற் காணப்படும் அரிய சொற்றொடராலேயே
ர் பெயரைக் குறித்துக் கொண்டனர். சிறுபா
யர் இயற்பெயர் தெரிந்தும் அவர் பெயரை அமைக்
புப் பெயரையே அமைத்தனர்.

குறுந்தொகை

இங்ஙனம் அமைந்துள்ள புலவர் பெயர்களைக்கொ
ப்ந்தால் எட்டுத் தொகையில் முதலில் தொகுக்கப்
குறுந்தொகை யென்பது தெரியவரும். காக்கை பாடி
ள்ளையாரென்பது ஒருபுலவர் பெயர். அவருடைய
நச்செள்ளையாரென்பது. விருந்துவரக் கரைந்த கா
பாராட்டினமையின் காக்கைபாடினியாரென்ற சிற
அவருக்கு உளதாயிற்று. குறுந்தொகையை மு
நக்கையில் நச்செள்ளையாரென்பவர் காக்கை பாடினியா
ளையாரெனக் குறிக்கப்பட்டார். அப்பால் தொகுக்கப்
களில் அவ்வாறே வழங்கப்பட்டார். கயமனுரென்பது
பெயர். அப்பெயரை அவரது சிறப்புப் பெயரா
இடமுண்டு; அவரது இயற்பெயர் தெரியவில்லை.
கையில், கழியில் உள்ள நெய்தல் மலரக்கக் கா

ம்'காணப்படுகின்றன. அவ்விடங்களிலும் கயமனு
புப் பெயரே குறிக்கப் பெற்றிருக்கிறது. அவருடைய
தெரிந்த காலத்தும் குறுந்தொகையிலமைந்த பெய
தொகுத்த நூல்களிலும் அமைத்தனரென்றே
ன்றது. ஓரேருழவரென்னும் புலவர் இயற்றிய
கைப் பாட்டிலுள்ள, "ஓரே ருழவன் போல" என்
அவரது பெயர்க் காரணத்தைக் குறிப்பிக்கின்
னூற்றிலும் அவர் செய்யுளொன்று காணப்படுகின்
இரு புலவர்களும் குறுந்தொகைச் செய்யுட்பகுதி க
பெற்ற பெயராலேயே பின்தொகுத்த புறநானூற்
க்கப்பட்டனரென்றல் ஏற்புடையதேயன்றோ?

இவ்வாறு குறுந்தொகையிலுள்ள சொற்றொடர் க
பெயர் பெற்ற புலவர்கள் அப்பெயராலேயே
களில் வழங்கப் பெறுவது போல அந்நூல்களி
யுட்பகுதி காரணமாகப் பெயர் பெற்றாரது பெயர்
ம் குறுந்தொகையில் வரவில்லை. இதனாலும் மு
தொகை தொகுக்கப்பட்ட தென்பது தெளிவாகும்.

எட்டுத்தொகை நூல்கள் ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, ப
னும் மூத்திற யாப்புக்களாலானவை. இவற்றின் மு
யுட்களைத் தொகுக்கத் தொடங்கினவர்கள் மு
ரியப்பாக்களில் தனியாகவுள்ள அகப்பாட்டுக்களைத் தொ
பளவால் மூன்று பிரிவாக்கிக் குறைந்த அளவையு
தொகையை முதலிற் செப்பஞ் செய்தார்கள
ள்வது ஒருவகையில் இயைபுடையதாகவே தோற்றுகி
அளவையுடைய செய்யுட்களாலாயினமையின் இது
கை யெனப்பட்டது. நெடிய செய்யுட்களாலான
று நெடுந்தொகை யெனப்பட்டது.

குறுந்தொகை யென்னும் இத்தொகை நூல் அகப்பெ
றிய ஆசிரியப்பாக்கள் சஙக-ஐயும் கடவுள் வாழ்த்துச் (
ான்றையும் உடையது.

' இத்தொகை முடித்தான் பூரிக்கோ. இத்தொகைபாடிய கவிகள் இருநூற்றைவர். இத்தொகை நாலடிச் சிற்றெல்லையாகவும் எட்டடிப் பேரெல்லையாகவும் தொகுக்கப்பட்டது '

முதற் பதிப்பின் முகவுரை

திருச்சிற்றம்பலம்

மின்காட்டுங் கொடிமருங்கு லுமையாட் கென்றும்
விருப்பவன்காண் பொருப்புவலிச் சிலைக்கை யோன்காண்
நன்பாட்டுப் புலவனுய்ச் சங்க மேறி
நற்கனகக் கிழிதருமிக் கருளி னோன்காண்
பொன்காட்டக் கடிக்கொன்றை மருங்கே நின்ற
புனக்காந்தள் கைகாட்டக் கண்டு வண்டு
தென்காட்டுஞ் செழும்புறவிற் றிருப்புத் தூரில்
திருத்தளியான் காணவனென் சிந்தை யானே.

(திருநாவுக்கரசர் தேவா

திருச்சிற்றம்பலம்

கடைச்சங்க நூல்கள்

கடைச்சங்க காலத்து நூல்களில் இப்பொழுது கிடைக்
ரியங்கள் பாட்டு, தொகை, கீழ்க்கணக்கென மூன்றுவன
. பாட்டென்பது திருமுருகாற்றுப்படை முதல் மலை
ம் இறுதியாகவுள்ள பத்துப்பாட்டும், தொகையென்பது
யுட்களைத் தொகுத்தமைத்தனவாகிய நற்றிணைமுதற்
று இறுதியாகவுள்ள எட்டு நூல்களும், கீழ்க்க
பது நாலடியார் முதற் கைந்நிலை இறுதியாகவு
னெட்டு நூல்களும் ஆகும்.

இவற்றுள், தமிழின் பொருள்வகைகளாகிய அகத்தை
த்தையும் பற்றிய இலக்கணங்களுக்கு ஏனையவற்றினும் ப
த இலக்கியங்களாக விளங்குவன எட்டுத்தொகை நூல்க

பன; பதிற்றுப்பத்தும் புறநானூறும் புறப்பொருள்பற்
தொகையும் பரிபாடலும் யாப்புப்பற்றியும் தொ
டன. ஐங்குறுநூறு 'அகனைந்திணையுள் ஒவ்வொன்று
நூறு செய்யுட்கள் அமைய ஓரம்போகியார் மு
நல்லிசைப் புலவர்களாற் பாடப் பெற்றது;
றும் அகப்பொருள் பற்றிப் பலபுலவர்கள் பாடிய
ள் அடியளவு நோக்கித் தொகுக்கப்பட்டன. குறுந்
டிச் சிற்றெல்லையையும் எட்டடிப் பேரெல்லையையுமு
பற் பாக்களையும், நற்றிணை ஒன்பதடிச் சிற்றெல்லை
ரிரண்டடிப் பேரெல்லையையுமுடைய பாக்களையும்,
று பதின்மூன்றடிச் சிற்றெல்லையையும் முப்பத்தே
ரல்லையையுமுடைய செய்யுட்களையும் கொண்டன.
றும் இவ்வடியளவையன்றிப் பிறதிறங்களில் ஓரினம
மைப்பை நோக்குகையில் பல புலவர்கள் தனித்த
ற்றிய அகப்பொருட் செய்யுட்களைத் தொகுத்து அவ
ளவால் வகைப்படுத்தியபின் அவற்றைத் தொகுத்த
வொன்றிலும் நானூறு பாக்கள் இருக்கும்படி தம் கால
ர்கள் இயற்றியவற்றையும் சேர்த்து அமைத்தார்கெ
; இடமுண்டாகின்றது.

தொல்காப்பியமென்னும் பழந்தமிழிலக்கண நூலிற்
க்கணங்களை ஆராயும்போது அதற்குமுன் பலவகை
க்கியங்கள் தமிழில் மலிந்து விளங்கினவென்பது பெறப்
னறி வழக்கத்தை ஓர் ஒழுங்கான அமைப்பினுல் வரை
ரக்கும் அந்நூலுக்கும் எட்டுத்தொகை நூல்க
டயே பல ஆண்டுகள் சென்றன. தொல்காப்பி
ட பலவகை இலக்கணங்களுக்கு இலக்கியங்கள் கடை
ய நூல்களிற் கிடைத்தில. சங்க நூல்களிற் காண
செய்திகளுக்குரிய இலக்கணங்கள் தொல்காப்பி
ரப்படவில்லை. இவை தொல்காப்பிய காலத்திற்குப்
விறந்த நூல்கள் உண்டாயினவென்றும் நாளடைவிற்
ுகள் அமைந்தனவென்றும் நினைக்கக் காரணமாகின்றன

இவ்வாறு உண்டான பலவகை நூல்களும் செய்யு
நிலையினுல் தமிழ்நாட்டாரால் புறக்கணிக்கப்பட்டோ
யில் மறைந்தோ அருகினபோதும். பிறகு கி. பி.

முக்கியமானவை அடிக்குறிப்பிற் காட்டப்பெற்றன.
தனியே தொகுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன. இவற்றி,
ம் பிழையுள்ளனவாக இருப்பினும் பழைய நூல்களி
வர்களுக்கு இடைக்காலத்தே இருந்த புறக்கணிப்பை
ப்படுத்தும். பொருள் வரையறை செய்யாமல் உள்
படியே பிரதி செய்து வந்தவர்கள் ஒரெழுத்தை ம
த்தாகக் கொண்டு எழுதி விட்டதனாலும் தெரியாத
தாமே ஊகித்துப் புதியனவாக எழுதிச் சேர்த்து விட்
ம் உண்டான மாறுபாடுகள் அளவில. பழம்பிரதி
ஏகாரங்களின் பின்னர் யகரவொற்று எழுதப்பட்டிரு
வெழுத்தை எழுதவேண்டிய விடத்தில் குகரம் எ
ருந்தது; சில விடங்களில் இவ்விரண்டுமே காணப்
ழகரங்கள், ழகரளகரங்கள், ககர சகர தகரங்கள், த
கரங்கள், லகர வகரங்கள், ரகர றகரங்கள் என்
னுக்கொன்று மாறாக எழுதப்பட்டிருக்கும். டு, ரு, கு,
ம் அ, கு, சு என்ற மூன்றும் தமக்குள் வேற்றுமை தெ
இருந்தன. 'ற்ற' என வருமிடங்களில் 'த்த' என்ற
ப்பட்டது. ஓரிடத்தில் காசினி யென்பதில் காவெ
த்து, தூவென மாறி அதன்பின் ஒரு சகர வொ
றித் தூச்சினியென்றெழுதப்பட்டிருந்தது. இங்ஙன
களிலும் காணப்பட்ட பாடங்களையும் அவற்றின்
டின் வரலாற்றையும் விரிக்கின் மிகப் பெருகும்.

5. பழைய கருத்து :—கருத்திற் பொருத்தமில்லாத சொ
ளவுக்குள் அமைக்கப்பட்டன. இதிலுள்ள சில கடின
ற்களுக்குப் பொருள் இருதலைப் பகரத்துள் அமைக்க
கின்றது. சில செய்யுட்களுக்கு இரண்டு கருத்து
கின்றன.

6. ஆசிரியர் பெயர்கள் :—சுவடிகளில் இருந்தவாறே இப்
அமைக்கப்பெற்றன.

7. பதவுரை :—அன்வயப்படுத்திப் பொருள் விளங்குதற்
ற்களைப் பெய்து பதவுரை எழுதப்பட்டுள்ளது; பல
ப் வினி முன்னத்தால் வருவித் தெழுதப்பட்டது. சில
ளுக்கு ஒருவாறு உரை யெழுதினும் முடிபு முதலியன

தமிழ்ப்பண்டிதராக இருந்த தி. சௌ. அரங்
ாரென்பவர் குறுந்தொகைக்கு உரையெழுதி 1915-ஆ
பித்து வெளியிட்டனர். அப்பால் குறுந்தொகை ஆ
எனக்கிருந்த ஊக்கம் சிறிது தளர்ந்தது. பிற நூலா
கருத்தைச் செலுத்தலானேன். பின்பும் சிலர் சில பத்தி
இந்நூலை வெளியிடுவதாகக் கேள்வியுற்றேன். 1933-ஆ
பாக்கம் ஸர் எம். ஸி. டி. ஹைஸ்கூலில் தமிழ்ப் பண்டி
ர ஸ்ரீமான் வித்வான் சோ. அருணசல தேசிகரவர்கள் குறுந்தெ
த்தைமட்டுமே பதிப்பித்து வெளியிட்டார்கள். பழைய
ாமையால் புதிய உரை எழுதி இந்நூலை நான் வெ
ாடுமென்ற கருத்து, சில தமிழன்பர்களுக்கு இருந்
ர்ந்தேன். பல அன்பர்கள் அடிக்கடி தூண்டிவந்தா
கூறிய ஐயங்காரவர்கள் உரைப்பிரதி இப்பொழுது எ
க்கவில்லை. பல வருஷங்களாக உழைத்துத் தொகுத்த
ள் வீணாகாமல் இருக்கும் பொருட்டு இந்நூலை வெ
ாடுமென்ற எண்ணம் எனக்கு மீண்டும் உண்டாய
றல் இந்நூலாராய்ச்சியைத் தொடர்ந்து நடத்திவரலாே
ப்புக்களும் ஒப்புமைப்பகுதிகளும் உரைப்பகுதிகளும் எ
துக்கப்பட்டன. அவ்வப்போது என்னோடு இருந்து
கள் பலர் இவ்வாராய்ச்சிக்கு உதவியாக இருந்தனர்.

பேராசிரியரும் நச்சினார்க்கினியரும் உரை யெழுதிய
யுக்கு உரையெழுதும் தகுதி என்பாற் சிறிதுமில்லை யென்
என் முதுமையாலும் பல வேறுவகையான முட்டுப்
லும் எனக்குண்டாகியுள்ள தளர்ச்சியையும் நன்கு
ப்பினும் இளமை தொடங்கி இவ்வுலகில் யாதினும் சிறந்
ணி வாழ்ந்து வருதற்குக் காரணமாகிய தமிழிடத்த்
பும், எங்ஙனமேனும் இறைவன் இம் முயற்சியை நிறைவே
றுவானென்ற துணிவும் இப்பதிப்பில் என்னை ஈடு
தன.

சர்வகலாசாலையார் உதவி

என்கருத்தை அன்பர்கள் சிலரால் அறிந்த ஸ்ரீமான் டி.
ப்பிள்ளையவர்கள் 1934-ஆம் வருஷம், தாம் தலைவராகவி

களுடைய நன்முயற்சியையும் தமிழ்ப்பா
பும் பாராட்டுகின்றேன். சர்வகலாசாலையார் ஆயிரத்தைந்
ய் பொருளுதவி செய்வதாகத் தீர்மானித்து ஐந்நூறு ரூ
யில் கொடுத்துதவினார்கள். அவர்களுடைய ஆதரவின்
பதிப்பு இப்பொழுது வெளிவந்திராது. இவ்வளவு வரு
க நான் வெளியிட்டுவரும் நூற்பதிப்புக்களுக்கு இ
ன்ற பேருதவி கிடைத்ததில்லை யென்பதைத் தமிழ் நாட்

நத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

பதிப்பு

குறுந்தொகைச் செய்யுட்களுக்கு உரையெழுதுமை சங்க நூற் செய்யுட் போக்கையும் இலக்கண இலக்கியங்க ரயாசிரியர்கள் புலப்படுத்திச் செல்லும் மரபுகளையும் இய ரயில் உணர்ந்து எழுதலானேன். உரைகளில் உரைய ள் இந்நூலிலிருந்து மேற்கோள் காட்டும் செய்யுட்களு இடங்களில் உரையெழுதி யிருக்கிறார்கள். அவை என நந்துணையாக இருந்தன.

இப்பதிப்பில் நான் மேற்கொண்ட சில முறைகளை இ ரிவிக்க விரும்புகிறேன் :

1. கூற்று :—ஒவ்வொரு செய்யுளும் இன்னாருடைய கூற் நத் தலைப்பில் அமைத்திருக்கிறேன். திணைப்பெயரைத் த தல் அகநானூற்றிற் கண்டதாயினும் பொருளிற் கரு வதற்கு இம்முறை தக்கதென்று தோற்றியது. அன் ால்காப்பியத்திற் கூற்று வகையாகச் சூத்திரங்கள் வ டிருத்தலும் இங்ஙனம் அமைக்கும் கருத்தை உண்டாக் செய்யுட்களில் இரண்டு பழைய கருத்துக்கள் இருக்கி பற்றில் முதற் கருத்தின்படியே கூற்று அமைக்கப்பட்டத

2. கூற்று விளக்கம் :—இது பழைய கருத்தையும் செ ாருளையும் இணைத்துச் சுருக்கமாக வரையப்பட்டது. இ த்துள்ள இடங்களில் முதற்கருத்துக்கே இவ்விளக்கம் எ டது.

3. மூலம் :—ஏட்டுச் சுவடிகளை ஆராய்ந்து பொருட் ய பாடங்களையே கொடுத்திருக்கிறேன்.

ஆராய்ந்தமுறை

சீவகசிந்தாமணியை நான் முதன்முறை பதிப்பி நட்டு ஆராய்ந்து வருகையில் அந்நூலுரையில் மேற்கோ ள்ள செய்யுட்களும் செய்யுட்பகுதிகளும் இன்ன இ களைச் சார்ந்தவையென்று முதலில் எனக்கு விளங்கவி ப் பாட்டு இன்னவை, எட்டுத் தொகை இன்னவையெ க்கமாக அறிந்துகொள்ள முடியாத காலம் அது. சீவக யில் உள்ள மேற்கோள்களுக்குரிய ஆகரங்கள் பெரும்ப றக் கண்டு பிடித்து அப்பதிப்பில் அமைத்தேன். அக்க நான் படித்து அறிந்த நூல்களுள் இக்குறுந்தொ

ு.

திருவாவடுதுறைப் புத்தகசாலையிலிருந்து எட்டுத்தொ
ந்தொகை, பரிபாடல் என்னும் இரண்டொழிய ஏனைய
களும் எழுதப்பெற்ற ஏடொன்று கிடைத்தது. அக்கால
ற்றின் உட்பொருளை அறிந்து இன்புறுவார் அரியராக
ர். இடையே பலகாலமாகச் சங்கநூல்களைப் படித்
ஞ் சொல்லுதலும் அருகிப் போயினமையின் அந்நூல்க
றிய உண்மையே தெரியாமல் இருந்தது. ஆதலின் அவ்வே
டியில் எழுதுவோர் பொருளறியாக் குறையால் பே
ழகள் இருந்தன. அதனைப் பிரதி செய்விக்கையில்
ப்வோர்களால் நேர்ந்த பிழையால் ஒன்றுக்கு மேற்
திகள் செய்யப்பெற்றன. அப்பால் நான் ஏட்டுச் சுவ
டிய இடங்களில் அடியிற் காட்டியபடி வேறு ஒன்பது பிர
டைத்தன. அவற்றிற் சில பூர்த்தியாக இருந்தன ; சில குறை
ந்தன.

1. திருநெல்வேலி ஸ்ரீ அம்பலவாண கவிராயரவர்கள் ஏட்டுப்
2. மந்தித் தோப்புமடத்திற் கிடைத்த ஏட்டுப் பிரதி
3. செங்கோல் மடத்திற் கண்ட குறையான ஏட்டுப் பி
4. திருமயிலை வித்துவான் ஸ்ரீ சண்முகம் பிள்ளையவர்கள்
ரதி
5. சோடசாவதானம் ஸ்ரீ சுப்பராய செட்டியாரவர்கள் ஏ
ரதி
6. தொழுவூர் ஸ்ரீ வேலாயுத முதலியாரவர்கள் ஏட்டுப் பிரதி

8. புதுக்கோட்டை ஸ்ரீ ராதாகிருஷ்ணையரவர்கள் கடிதப்
9. திருக்கோணமலை ஸ்ரீ த. கனகசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள்
9.

இவற்றிற் சிலவற்றைப் பார்த்துக்கொண்டு உரியவர்க
டுத்துவிட்டேன். இவற்றையன்றிப் பிரயாணங்களிற்
பிரதிகளோடு ஒப்பு நோக்கிப் பிரதிபேதங்கள் குற
ண்டதும் உண்டு. மேலே குறித்த பிரதிகளுள் 4, 9 எ
னுள்ள கடிதப் பிரதிகள் இரண்டையும் மீண்டும் ஒரு
க்கவிரும்பிய காலத்தில், அவற்றை வருவித்து வைத்
ரனைச் சர்வகலாசாலைத் தமிழாராய்ச்சிக் கழகத்தலைவர்
வையாபுரிப் பிள்ளையவர்கள், பி. ஏ., பி. எல். அன்போடு
ள். இப்பிரதிகள் யாவும் பெரும்பாலும் ஒரே மூலச்சுவ
களாகவே தோற்றின. எழுதுவோரால் நேர்ந்த பிழை

றங்களும் ஒவ்வொன்றிலும் காணப்படுகின்றன.
கையின் பழைய உரை எங்கேனும் கிடைக்குமோ எ
ந்து தேடிப்பார்த்தும் கிடைக்கவில்லை. அதன்மேல், இ
தன்ற கருத்து உண்டாயினமையின் அம்முயற்சியை
டேன்.

குறுந்தொகைப் பிரதிகளை ஒப்பு நோக்கிய பிறகு தொ
உரை முதலியவற்றைப் படித்து அங்கங்கே மேற்கே
ப்பட்ட இந்நூற் செய்யுட்களையும் செய்யுட்பகுதிக
குத்து அவற்றிற் கண்ட பாடபேதங்களையும் குறி
ண்டேன். இம் முயற்சியால் பல அருமையான திருத்த
த்தன ; பல ஐயங்கள் நீங்கின.

அப்பால் குறுந்தொகையின் மூலத்திற் காணப்படும்
கள், சொற்றொடர்கள், உவமைகள், செய்திகள் மு
ற்கு ஓரகராதியும் புலவர் பெயர்களுக்கு ஓரகராதியும்
துக்கொண்டேன். ஓரே புலவர் பாடிய செய்யுட்
கநூல்களிற் படித்தறிந்த காலத்தில் அவற்றினுட் க
ஒப்புமையாலும் சொல்லாட்சியாலும் இந்நூற்பகு
ளங்கின.

இங்ஙனம் பலவகையான குறிப்புக்களும் அகராதி
வைத்துக்கொண்டு பொருள்வரையறை செய்யத் தொ
ன். நாளடைவில் பெரும்பாலான செய்யுட்க

ட உரையாசிரியர்கள் :—அக்ப்பொருள் விளக்க வுரை
ர், அடியார்க்கு நல்லார், அழகிய மணவாளஜீயர், இ
ர், இறையனாரகப் பொருளுரையாசிரியர், கல்ல
யற் காரிகை உரையாசிரியர், காளிரத்த கவிராயர்,
ர், சங்கர நமச்சிவாயர், சாமிநாத தேசிகர், சிவ
வர், சேனாவரையர், சொக்கப்ப நாவலர், தக்கயாகப்ப
யாசிரியர், தண்டியலங்கார வுரையாசிரியர், தமிழ்
க வுரையாசிரியர், திருமயிலையமகவந்தாதி யுரையாசி
ப்பிரபந்த ஈட்டுவியாக்கியானக்காரராகிய நம்பிள்ளை,
லையார், நச்சினார்க்கினியர், பரிமேலழகர், புறநானூற்
ரியர், பெருந்தேவனார், பேராசிரியர், மயிலேறும் பெரு
ள, மயிலைநாதர், யாப்பருங்கல விருத்தி யுரையாசி
தியநாததேசிகர் என்பவர்கள்.

எட்டுத்தொகை நூல்களின் பெயர்களைத் தொகுத்துக்கூ
பாவாகிய,

" நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை யைங்குறுநூ

ஞெத்த பதிற்றுப்பத் தோத்து பரிபாடல்

கற்றறிந்தா ரேத்துங் கலியோ டகம்புறமென்

றித்திறத்த வெட்டுத் தொகை''

பதில் இந்நூல் 'நல்ல குறுந்தொகை' என்று பாராட்

கின்றது.

பழைய உரை

" நல்லறி வுடைய தொல்பே ராசான்

கல்வியுங் காட்சியுங் காசினி யறியப்

பொருடெரி குறுந்தொகை யிருபது பாட்டிற்

கிதுபொரு ளென்றவ னெழுதா தொழிய

இதுபொரு ளென்றதற் கேற்ப வுரைத்தும்"

பது நச்சினார்க்கினியர் உரைச்சிறப்புப்பாயிரச் செ

ன்றன் பகுதி. இதன்கண், பேராசிரியர் தம்முடைய கல்

யும் அறிவு வன்மையும் உலகினர் அறியும்படி க

கும் நச்சினார்க்கினியர் உரையிட்டனரென்பதும் கூற

றன. நச்சினார்க்கினியர் உரை வகுத்த நூல்களைத் தெ

ரக்கும் செய்யுளாகிய,

" பாரத்தொல் காப்பியமும் பத்துப்பாட் டுங்கலியும்

ஆரக் குறுந்தொகையு ளைஞ்ஞான்கும்—சாரத்

திருத்தகு மாமுனிசெய் சிந்தா மணியும்

விருத்திநச்சி னார்க்கினிய மே"

பதினும் நச்சினார்க்கினியர் 'குறுந்தொகையுள் ஐஞ்ஞ

த உரைகண்ட செய்தி காணப்படுகின்றது.

தொல்காப்பியம் அகத்திணையியலில்,

" உள்ளுறை யுவம மேனை யுவமமெனத்

தள்ளா தாகுந் திணையுணர் வகையே" (46)

னும் சூத்திரத்தின் உரையில் நச்சினார்க்கினியர் ஏனை யு

செய்யுளுக்கு இந்நூலிலுள்ள, "யானே யீண்டை யே

) என்பதைக் காட்டி

'பேராசிரியரும் இப்பாட்டில் மீனெறிதூண்டி லென்றதனை

ஏனையுவம மென்றார்'

று எழுதியுள்ளார். இதனாலும் பேராசிரியர் குறுந்தொகை ர யெழுதியிருத்தல் வலியுறுகின்றது; அவர் அங் க்கணக் குறிப்புக்கள் எழுதியிருக்க வேண்டுமென் றப்படுகின்றது. அவர் உரையெழுதாது விடுத்த இ ய்யுட்கள் பின் இருபது செய்யுட்களாக இருத்தல் ச டையிடையே பொருள் தோற்றமல் விட்ட செய்யுட்கள ள்ளுதல், 'நல்லறிவுடைய தொல்பேராசானாகிய அ நமைக்கு இழுக்காகும். அவர் தம் முதுமையில் கைக்கு உரையெழுதத் தொடங்கி 380-செய்யுட்க தி முடித்தபின்னர் நோய் வாய்ப் பட்டதாலோ பிறகா லோ மேல் எழுத இயலாத நிலையை யடைந்தனரெ ள்ளுதல் ஏற்புடைத்தாகும். பிற்காலத்தில் நச்சினார்க்கி வரிய உரையைப் பின்பற்றி அதற்கேற்ப எஞ்சிய செ க்கு உரை எழுதியிருத்தல் கூடும்.

இங்ஙனம் மிகச் சிறந்த இரண்டு உரையாசிரியர்கள

மசயதுவநத ஆராயசசயனை மதாநத மசயதுல

றையும் அமைத்துப் புலவர் சரித்திரங்களைத் த யிட எண்ணியிருத்தலின் இந்நூலில் ஆசிரியர் வரலாறு மல் அவர்கள் பெயர்களையும் அவர்கள் இய ட்களின் எண்களையும் காட்டியிருக்கிறேன்.

முதலில் நான் கருதியபடி யல்லாமற் பல புதிய விஷயங்க க நேர்ந்தமையின் எதிர் பார்த்ததைவிட அதிககாலம் புக்கு ஆயிற்று.

உதவிய அன்பர்கள்

இந்நூலை ஆராய்ந்து வந்த காலங்களிலும் பதிப்பித்தகா

பல அன்பர்களுடைய உதவியைப் பெற்றிருக்கிறேன். முக்கியமானவர்கள் என்னுடைய இளைய சகோ வி வே. சுந்தரேசையரும், சென்னைக் கிறிஸ்டியன் கா ஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர் சிரஞ்சீவி வித்துவான் வி. மு. ஐயரும், சிரஞ்சீவி வித்துவான் கி. வா. ஜகந்நாதையரும் ஆவ

முன்பு குறிப்பிட்ட என் பிராய முதிர்ச்சியாலும் ச
ச்சி முதலியவற்றாலும் முன்போல எந்தக் காரியத்தை
கருதியபடியே தனியே இருந்து நிறைவேற்ற இயலவி
னும் தமிழ்நூல்களை ஆராய்ந்து பதிப்பித்தலில் உள்ள
னும் தணியவில்லை. தமிழ்த்தெய்வமே அவ்வப்பொழுது
லையை நீக்கிவருவதாக எண்ணுகிறேன். கலாநிலையப
ாமலைச் சர்வகலாசாலையாருடைய பேராதரவால் வெளி
நூற் பதிப்பு, தமிழன்பர்கள் எதிர்பார்க்கிறபடி தி
ாக அமைய வேண்டுமேயென்ற கவலை எனக்கு உண்டு.
த்தில் மேற்கூறிய வித்துவான் சிரஞ்சீவி கி. வா. ஜகந்நாதைய
ுக்கு . நான் பல வருஷங்களாக எழுதியும் தொகு
த்துள்ள பலவகையான ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகளையெ
கருத்துக் கிணங்க முறைப்படுத்தி நல்லவடிவத்தில்
ற அமைப்பதிற் பெரிதும் துணை புரிந்தார். அவரு
ாற்றலையும் எழுதும் வன்மையையும் தமிழன்பையும்
மாரப் பாராட்டுகின்றேன். அவருக்கு எல்லா நன்மை

முதற் பதிப்பின் முகவுரை

ல வருஷங்களாக முயன்று படித்துப் பலருடைய உதவி
று ஆராய்ந்து ஆராய்ந்து சுவைத்துப்பார்த்த இந்நூல்
ழது இந்த உருவத்தில் வெளிவருவதைப் பார்க்க
கு உண்டாகும் இன்பம் எழுதி உணர்த்துதற்கரியது.
ஙயின் திருவடித்துணைகளில் இப்பதிப்பும் ஒரு மண
லராகவேனும் கிடந்து நிலவுமென்பது எனது கருத்து.
ான்க்குள்ள பலவகையான குறைகளால் இப்பதிப்பி
கள் நேர்ந்திருத்தல் கூடும். அவற்றை அன்
றுத்துக் கொள்வார்களென்று எண்ணுகிறேன்.
்சியை நிறைவேற்றி வைத்த திருவருளை வழுத்தி வ
றேன்.

"தியாகராஜ விலாசம்"
வட்டீசுவரன் பேட்டை
12—8—1937,

இங்ஙனம்,
வே. சாமிநாதையர்

புலவர்கள் அமைத்துச் செய்யுள் ...
களில் ஒன்றிவிடுகின்றோம். உரிப்பொருளை அமைக்
கவியினுடைய் இணையற்ற பாவிகத்தை யறிந்து ம
றோம்.

ங்ககாலத்துப் புலவர் பெருமக்களின் கவியாற்றலை அறி
வதற்கு இக் குறுந்தொகை ஒரு கருவியாகும். "இதன்
னூற்றைப்போல முதல் கருப்பொருள்களைப் பற்றிய செ
ரிவாகக் காணப்படவில்லை; திருக்குறளைப்போல அ
படவுமில்லை. இலக்கண அமைதி நன்குடையதாகி விர
மும் இன்றி இயற்கைக் காட்சிகளின் எழில் நலங்களை
ரந்திணை யொழுக்கங்களையும், பண்டைக்கால நாக
பையும், வேறு பல அரிய பொருள்களையும் விளக்கு
றுந்தொகை.

பெரும்பொழுதுகள்: கார், கூதிர், முன்பனி, பின்பனி,
ல், முதுவேனில் என்பன. ஆவணி முதல் ஈரிரண்டு ம
ஒவ்வொரு பெரும்பொழுதுக்கும் முறையே உரிய காலம்
ர்வர்.

சிறுபொழுதுகள்: சிறு பொழுதுகள் ஐந்தென்றும் ஆறென்
வகைக் கொள்கைகள் உண்டு.

> "காலையும் பகலுங் கையறு மாலையும்
> ஊர்துஞ்சி யாமமும் விடியலு மென்றிப்
> பொழுது" (குறுந். 32)

னும் பாட்டில் ஐவகைச் சிறு பொழுதுகள் சொ
ின்றன. காலை - பொழுது புலர்ந்தபின்னுள்ள காலமென்
- நண்பகலை உள்ளிட்ட காலமென்றும், மாலை - சூ
ந்தது தொடங்கிய இரவின் முதல்யாமமென்றும், யா
டயிரவென்றும், விடியல் - இரவின் கடையாமமெ
ள்ள வேண்டும். இவற்றின் இடையே எற்பாடெ
ழுதொன்றையும் கூட்டி ஆறாக உரைப்பர் வேறு சிலர்.

தாவரங்கள்: அகில், அசோகு, அடும்பு, அத்திமரம்,
லரி)ச் செடி, அவரை, அறுகு, ஆம்பற் கொடி, ஆ
விரை, இருப்பை, இற்றி (இச்சி, இத்தி), ஈங்கை,
ங்கு (உகாய்), எருக்கு, எள், ஐயவி, ஐவனம், ஓமை

ரம், சேம்பு, ஞாழல், ஞெமை, தட்டா, தாமரை, தா
, தினை, நரந்தம், நெய்தல், நெருஞ்சி, நெல், நெல்லி, நெ
றை, பஞ்சாய், பயறு, பருத்தி, பலா, பலாசு, பவழம்,
ரி, பிடா, பித்திகம், பிரம்பு, பீர்க்கு, புன்கு, புன்னை,
ர்), மரா‌ம், மருதமரம், மாணைக் கொடி, மாமரம், ம
டி, முல்லை, முள்முருங்கை, முள்ளிச் செடி, மூங்கில், யா
, வழை, வள்ளி, வாகை, வாழை, வெட்சி, வேங்கை

டு.
பிராணிகள் : அணில், அன்றில், அன்னம், ஆடு, ஆமான், ஆ
னறு, எருமை, எலி, எழால், எறும்பு, ஓந்தி, க
ந்துள், காக்கை, கிளி, குதிரை, குயில், குரங்கு, கு
ம்பூழ், கூகை, கொக்கு, கோழி, செந்நாய், தவளை, ந
, நாரை, நீர்நாய், நுளம்பு, பசு, பருந்து, பல்லி, பாம்பு,
, மகன்றில், மயில், மரையினம், மான், மீன், முதலை, ம
னயங்குருகு, வங்கா, வண்டு, வருடை, வரையா, வெ
ளவால்.

அன்பைப்பற்றியன

இங்ஙனம் விரிவாக வகுத்துக் காட்டப்பட்ட பொருள்
ல்புகளால் புலவர்கள் இயற்கையின் உண்மைகளை
ர்ந்து பாடியுள்ளார்களென்பது தெரியவரும். இ
க்கங்களாகிய உரிப்பொருளை அவர்கள் வெளிப்ப
ற மிக இனியது. தலைவனும் தலைவியும் அன்புற்று இ
ர்ந்து வாழும் வாழ்க்கையின் பல திறப்பட்ட நிகழ்ச்
ர்கள் நாடகவழக்கும் உலகியல்வழக்கும் இயைய
ல்கின்றனர். தலைவிக்கும் தலைவனுக்குமிடையே
ரபைப்பற்றிய செய்திகள் மிக உயர்ந்த நிலையை யுடை
வன்பு காமம், கேண்மை, தொடர்பு, நட்பு, நயம் எ
யர்களால் வழங்கும்.

இவ்வன்பு பிறவிதோறும் தொடர்ந்து வருமென்பது
ர் கொள்கை. ஆதலின், "பயிலியது கெழீஇய நட்பு
று இத்தூய காதலைக் கூறுவர். பிறவிதோறும் கண
னவியுமாக இருப்பதே இவ்வன்பின் பயன்; இதனை,
... ... மாகிய வுலகம்" (௫௪)

...
கள் உலகியலோடு ஒத்து வருமென்பதும் அறியப்ப
பான்மையும் நாடக வழக்கே அமைதலின் அதனைத் தெ
யர் முன்னர்க் கூறினர் போலும். நாடக வழக்கு, கவி
ய உள்ளத்தால் கற்பனை செய்யப்பட்டுப் படிப்போ
ம பயப்பது. இறையனாரகப்பொருளின் உரையாசி
வாழுக வாற்றை,

இல்லது, இனியது, நல்லதென்று புலவரால் காட்டப்பட்ட
மாதலின் இதனை உலகவழக்கினேடு இயையானென்

உரை) என்று கூறுவதும் காண்க.

வ, கவிகள் தம்முடைய கற்பனை ஆற்றலாற் பலவ
பொருந்தக் காட்சிப் பொருளையும் கருத்துப்பொருளை
துரைத்துச் சிறுபான்மை உலகியலோடும் பொருந்த
னை யமைத்துக்காட்டிய செய்யுட்களே இவ்வகப்பொ
ட்களாமென்பது தெரியவரும். இவற்றிற் கூறியபடி
பல் நிகழ வேண்டுமென்பது வரையறையன்று; இ
தும் உலகியலுக்குப் புறம்பானவையென்று கொள்ளுத
ன்று.

ச்செய்யுட்களிற் காணப்படுவனவாகிய தலைவன் தலை
யே வளரும் அன்புநிலை, அவர் இல்லறம் நடத்தும் மு
யன உலகியலைச் செம்மைப்படுத்தும் தன்மையின. இ
ர் எடுத்துக்காட்டியனவாகிய தலைவன் தலைவியருட
முதலியன செய்யுளுக்காக அமைத்துக்கொண்டவை.
ம சிறந்த தகுதி வாய்ந்தாரையே காப்பியத்துக்குத்
அமைக்க வேண்டுமென்று பிற்காலத்திற் காப்பிய
கூறுவது கவிஞனுடைய சிறந்த மனோபாவங்கள் வெ
இன்சுவையை உண்டாக்குமென்னும் காரணம் பற்
ம.

முதல், கரு, உரியென்னும் மூவகைப் பொருள் வரையறை
சுவையை மிகுதிப்படுத்தவே போந்ததென்று தோ
அது. உலகத்திற் குறிஞ்சி நிலத்துள்ளாரே அளவளாவு
நிலத்துள்ளாரே பிரிவது, முல்லை நிலத்துப் பெண்
வரைப் பிரிந்து ஆற்றியிருப்பது, மருத நிலத்தினரே ஊடு
கனிலத்தினரே இரங்குவது என்ற வரையறை...

த்துக் கொள்வதும், ஓவியப் புலவன் தான் எழுதப்
த்திற்கு ஏற்ற நிலைக்களனை எழுதிக் கொள்
ன்றது இது. பிரிவைப் புனையும் ஆசிரியன் துன்ப உணர்ச்
திப்படுத்தவேண்டி, நீரில்லாத வறுஞ்சுரத்தையும்,
ரயையும் தான் கூறும் நிகழ்ச்சியோடு இயைபு படுத்
; இன்ப உணர்ச்சியை மிகுதிப் படுத்தவேண்டித் தலை

வியும் ஒருவரை யொருவர் காணும் நிகழ்ச்சியை, 'சந்த
பகமும் தேமாவும் திம்பலவும் ஆசினியும் அசோ
ங்கும் வேங்கையும் குரவமும் விரிந்து, நாகமும் தில
ும் நந்தியும் மாதவியும் மல்லிகையும் மௌவலொடு
ந்து, பாதிரியும் பரவை ஞாழலும் பைங்கொன்றை
ியவிழ்ந்து பொரிப்புன்கும் புன்னாகமும் முருக்கொடு
்து, வண்டறைந்து தேனார்ந்து வரிக்குயில்கள் இசை
டென்றல் இடைவிராய்த் தனியவரை முனிவுசெ
ழிலது நடுவண்" (இறை. 2. உரை) அமைத்துக்

ளூன்.

இவ்வாறே மற்ற நிலங்களுக்கும் அவ்வந் நிலத்தில்
க்கத்திற்கும் இயைபிருத்தலை அறியலாகும். நில
லவே கால வரையறையும் கவிச்சுவையைப் பெருக்கு
மைந்தது. அவ்வத்திணையின் ஒழுக்கத்திற்கு இலக்கண
ரயறுக்கப்பட்ட காலங்கள் ஏற்புடையனவாதலை
யர் தொல்காப்பியப் பொருளதிகார உரையில் (அகத்.
ாக்கிச்செல்கின்றார்.

கருப்பொருள்கள் ஒவ்வொருவகை நிலத்தின் இயல்
ந்து அமைக்கப்பட்டன. அவை உலகியல்போடு
லிசைப் புலவர்கள் மரம், விலங்கு, பறவை முதலியவ
ல்புகளை நன்றாக உணர்ந்து வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்க

உரிப்பொருளாவது புணர்தல், பிரிதல், இருத்தல்,
ங்கல் ஆகிய இவ்வைந்தும் இவற்றின் நிமித்தங்களும்
பொருளே முதல் கருவென்னும் இரண்டைக் காட்டி
. பிறபொருள்கள் தம்முள் மயங்கினும் உரிப்பொ
ங்குதல் தகாதென்பது இலக்கணம்.

முதல், கரு என்னும் இரண்டும் உரிப்பொருளாகிய

முக்கியமான செய்திகள்

முன்னுரை

சங்கமருவிய நூல்களின் சொற்பொருட் போக்குக்கும்
நூல்களின் போக்குக்கும் பலவகையில் வேற்றுமை உ
ய காலத்தில் நல்லிசைப்புலவர்கள் அமைத்த புலனெறி
ற் பலவகை மரபுகள் பிற்காலத்தில் வழக்கொழிந்தன.
த்தாருடைய நூல்களிற் பல புதிய அமைப்புக்கள் காண
றன. நாளடைவில் உலகத்தில் மக்களின் நடையுடை
ள் வேறுபடுவது போலவே நூல்களின் நடை முதலிய

ருபடுதல் இயல்பேயாகும்.

சங்கச் செய்யுட்களிலே சில வரையறைகள் உண்டு. இ
ருளை இன்னவாறு அமைக்கவேண்டுமென்ற மரபு பிறபு
பர்கள் செய்யுட்களை இயற்றினர். அங்ஙனம் அச்செய்யு
ரயறைக்குள் அடங்கினும் அவர்களுடைய் மனோபா
னை வெளியிடும் முறையும் சொற்பொருட் செறிவும்
்போடு விரிந்து விளங்குகின்றன. இயற்கையோடு
ற்கையழகில் ஈடுபட்டு அவ்வியற்கையின் பலவகைக் கே
ச் சொற்சித்திரங்களால் உருப்படுத்திக் காட்டுக்
டைய பேரறிவின் திறம் யாவரும் வியத்தற்குரியது.

புறத்தே தோன்றும் காட்சிகளைச் செய்யுட்களிற் புனை
டும் ஆற்றலினும் அகத்தே தோன்றும் கருத்து
ர்ச்சியும் மெய்ப்பாடும் புலப்பட உரைக்கும் ஆற்றல் மி
ந்தது. இவ்வகையாற்றலையுடைய கவிஞர்களே அ
டைய பெருமதிப்பை அடைகிறார்கள்.

பொருள்கள்

உலகிலுள்ள பொருள்களைக் *காட்சிப்பொருள் கரு
ருளென இருபெரும் பிரிவாகப் பிரித்துக் கூறுவர். கா
ருளாவன ஐம்பொறி யுணர்வுக்கு உட்பட்டவை. கரு
ருளாவன. மனவுணர்வால் அறியப்படுவன. தம் செ

் படிப்பவர்களுடைய அகக்கண்ணான்முன் றுவவருவ
நள்களையும் தோற்றச்செய்யும் ஆற்றல் சங்ககால
ங்கவிஞர்கள்பால் குறைவற நிரம்பியிருந்தது. இயற்
நள்களின் இயல்புகளை அவர்கள் செய்யுளிற் ப
லாம்; அன்பு, வீரம் முதலிய பண்புகளை வெளிப்படு
புட்களும் பல. கருத்துப் பொருளாகிய அன்பின்வழி நி
தை நிகழ்ச்சிகளைக் கூறும் அகப் பொருள், அவர்களு
மலரும் சோலை. இப்பொழுது நமக்குக் கிடைக்கும்
களுள் அகப்பொருள் பற்றியனவே அதிகமானவை.

ஒத்த அன்பால் ஒரு தலைவனும் ஒரு தலைவியும் ஊழ்
புய்க்கப்பட்டு அளவளாவியகாலத்துப் பிறந்த இன்ப
டத்தின் பின்னர் அவ்விருவரும் ஒருவர்க்கொருவர் தத்தப
றக இவ்வாறிருந்ததெனக் கூறப்படாததாய் யா
ளத்துணர்வே நுகர்ந்து இன்பமுறுவதொரு பொருளா
ன அகமென்றனர். இப்பொருள்பற்றிய புலனெறி
ின் இலக்கணத்தைத் தொல்காப்பியப் பொருளதிகா
றயனாரகப்பொருள் முதலிய நூல்களும் உணர்த்துகின்

இங்ஙனம் உணர்த்தப்படும் அகப்பொருள் ஐந்து திணை
க்கப்பட்டு ஒவ்வொன்றும் முதல், கரு, உரியென்னும் மூ
யும் செய்யுளில் விரிக்கப்படும். முதலென்பன நிலமுப
; கருவென்பன தெய்வம் முதலிய; உரியென்பன திணை
க்கங்கள். இவ்வரையறைகள் புலவர்களால் இயற்றப்
பமைப்புக்கு உரியனவேயன்றி உலகியலுக்கு உரியன
றல் இவற்றிற் சில மட்டும் உலகியலுக்கு ஏற்புடை
தம்.

> "நாடக வழக்கினு முலகியல் வழக்கினும்
> பாடல் சான்ற புலனெறி வழக்கம்" (தொல். அ

'னும் சூத்திர உரையில் இளம்பூரணர்,

'நாடக வழக்காவது சுவைபட வருவனவெல்லாம் ஓரிடத்து
த் தொகுத்துக் கூறுதல். அஃதாவது செல்வத்தானும் குல
க்கத்தானும் அன்பினானும் ஒத்தார் இருவராய்த்தமரின் நீங்கி
த்து எதிர்ப்பட்டார் எனவும், அவ்வழிக் கொடுப்போரும் அடு
றி வேட்கை மிகுதியாற் புணர்ந்தா ரெனவும், பின்னும் அ
ழுக்கம் நடத்தி இலக்கண வகையான் வரைந்தெய்தினெ
ல் இக்கிரனவாகிச் சுவைபட வருவன வெல்லாம் ஒருங்கு

லைவியாகுக" (சுசு) என்று வேண்டுகின்றாள். தலைவ
யைப் பெறுத துயர மிகுதியால் துன்புற்ற நெஞ்
, "இந்தப் பிறவியோடு இந்நட்பு அற்றுவிடுமெ
று இல்லை; இது மறு பிறவியிலும் மன்னுதல் பெறு
ன் நாம் பெறும் பேறு ஒன்று உண்டு; நீ வருந்தற்க" (க

ஆற்றுவிக்கின்றான்.

இவ்வாறு பிறவிதோறும் தொடர்ந்துவரும் அன்பு நல்லூ
தலைவனையும் தலைவியையும் ஒன்றுபடுத்தற்குக் கா
றது. அவ்வன்பின் தொடர்ச்சியை ஆறாமல் இயை
பது ஊழ். அதனைப் பாலென்றும் தெய்வமென்றும் கூறு

" பால்வரைந் தமைத்த லல்ல தவர்வயிற்
சால்பளந் தறிதற் கியாஅம் யாரோ " (கசுசு)

தோழி தலைவனைப் பற்றிக் கூறுகின்றாள்; 'தலைவ
சிறப்பை அளந்தறிவதற்குரிய தகுதி நமக்கு ஏது?
ஊழினால் அமைக்கப்பட்ட தொடர்பு' என்று பொருள்
ற்றினால் புறத்தோற்றத்திற் காணப்படும் தகுதியி
டர்பு உண்டாவதன்றென்பதும் பால் வகுத்தமை
யே அது நேர்கின்றதென்பதும் பெறப்படும்.

இளம்பருவந் தொடங்கித் தலைவனும் தலைவியும் நட
டு ஒழுகவேண்டு மென்பது இல்லை. நொதுமலர்க
பினும் ஊழின் வலியால் பிறவிதோறும் தொடர்ந்த அ
டும் இணைக்கப்படுகின்றது. ஒரு தலைவன் முன் அறி
வி ஒருத்தியைக்கண்டு அவளிடம் வயப்பட்டு
குகின்றான். நெடுங்காலம் பழகினரிடையும் அன்பு உண்
ாகிய இவ்வுலகத்தில் முன் பழக்கமில்லாத தம் இருவரு
மும் ஒன்றியதை நினைந்து அவன் வியக்கின்
ன்னுடைய தாயும் உன்னுடைய தாயும் என்ன உறவி
றவும் உடையரல்லரே! என் தந்தையும் உன் தந்தையும்
றயில் உறவுடையர்? அவர்களுக்கும் கேண்மையில்லை
னும் நீயும் எப்படி அறிவோம்? இதுகாறும் அறி
லையே! இங்ஙனம் இருப்பவும், செம்மையாகிய முல்லைநில
ந்த மழைநீர் அந்நிலத்தோடு இயைவது போல
வருடைய அன்புடை நெஞ்சமும் தாமே கலந்தனவே! எ
ப்பு!" (சo) என்பது அவன் கூற்று. நொதுமலர்க

இதைவிட வியத்தற்குரியதாகிய அன்பின் செய்தியொ
ஒரு செய்யுளிற் கூறப்படுகின்றது; பகைஞர்க
ற்றிய இருவரிடம் பழைய அன்பு ஒன்றிவிடுகின்
வனும் தலைவியும் பாலைநிலத்துவழியே செல்கின்றனர்.
வரையும் இளமைக் காலத்திற் பகைஞர்களாகக் கண்டவ
பாலையின் வெம்மையையும் கொடுமையையும் ம
கள் அப்பொழுது இணைந்து செல்வதைப் பார்க்கின்
களுக்கு உண்டாகும் வியப்பும் ஊழின் வலியினிட
ன்றிய மதிப்பும் அளவற்றன; "என்ன வியப்பு!
யத்தில் இவன் இவளுடைய தலைமயிரைப் பிடித்து

; இவளும் இவனுடைய மயிரைப் பிடித்திழுத்து ஓடு
லியர் தடுத்தாலும் நில்லாமல் காரணமில்லாத சண்டை
துகொண்டிருப்பார்கள். இப்பொழுதோ மெல்லிய இர
சேர்ந்தாற்போல இவர்கள் மணம் புரிந்து மகிழ்தற்கு
ர்கள். இப்படிச்செய்த ஊழ்வினையே! நீ மிக நல்
கூ) என்று ஊழ்வினையை அவர்கள் வாழ்த்துகின்றார்கள்

தலைவனிடமும் தலைவியினிடமும் இவ்வன்பு மறைந்து நி
நல்லூழின் திறத்தினால் தக்க செவ்வி உண்டாகும்
சூரியனைக்கண்ட தாமரைபோல மலர்கின்றது. 'காம
ஒரு நோயன்று; துயரமுமன்று. அது மக்களிட
ந்து நிற்கும் ஒரு குணம். அது மிகுதலும் தணிதலும்
யுணவைத் தின்ற யானைக்கு மதம் உண்டாவதுபோல
தாரிற் கூட்டப்பட்டாரைக் காணும்போது அது வெளிப்
ஈ) என்று அவ்வன்பின் இயல்பை ஒரு புலவர் உணர்த்
அங்ஙனம் காணும் காலத்து வெளிப்படுவதாதலின் அ
ட்ர வந்த காம வொள்ளெரி" (கூ௦௫) என்று ஒரு நல்
ர் நவில்கின்றார். அது பிறவிதோறும் தொடர்ந்த பழ
னும் தோற்றும்போதெல்லாம் புதிய இன்பத்தை உடை
ருத்து, "விருந்தே காமம் பெருந்தோ ளோயே" (
திேல் வெளிப்படுகின்றது. கண்டமாத்திரத்தே நெ
க காதல் பண்டை உறுதியைப் பெற்றுவிடுகின்றது. நீ
பெரிதாகவும் வானினும் உயர்ந்ததாகவும் நீரினும்
டயதாகவும் வளர்கின்றது (க); உயிர் அக்காதலாகிய பெ
தைத் தாங்கி நிற்கும் காம்பைப் போல நிற்கின்றது (
பைக் காட்டவும் பழக்கிற்கத்தானே மதிப்பு? அதுபே

ஆறுகள்: காவிரி, சோணை.

ஊர்கள்: அஞ்சில், அரிசில், அள்ளூர், ஆர்க்காடு, ஆல
த்தூர், இடைக்காடு, இருந்தை, உகாய்க்குடி, உறை
றையூர், ஐயூர், ஒக்கூர், கச்சிப்பேடு, கடம்பனூர், கடிய
ந்தூர், கரவிரம், கருவூர், கழார், கள்ளில், க
பட்டினம், கிடங்கில், கிள்ளிமங்கலம், குடவாயில்,
குன்றூர், கூடலூர், கோவூர், கோழி, சிறை
ல்லூர், தண்கால், தொண்டி, பெருங்குன்றூர், பொ
றை, மருந்தை, மாங்குடி, மாடலூர், முள்ளூர், மோசி, வ
த்தலை, வெண்மணி, வெள்ளூர், வேம்பற்றூர் (வேம்பத்தூ

காடுகள்: முள்ளூர்க்கானம், வல்விலோரிக்குரிய கானம்.

மலைகள்: அரலை, இமயம், எழில், கொல்லி, பறம்பு, பொ

மக்கள் வாழ்க்கை நிலை

இந்நூற் செய்யுட்களிற் புலவர்கள் சார்த்துவகை
ப்பொருளுக்கு உபகாரப்படும் வகையாலும் உணர்த்து
செய்திகள் அக்காலத்துத் தமிழ் மக்களுக்குரிய வழக்க
ழ்க்கை நிலை, நாகரிகம், அரசியல், முதலியவற்றை ஒ
ிந்து கொள்வதற்குக் கருவியாக இருக்கின்றன.

அரசியல்

அரசன் செங்கோல் செலுத்தும் இயல்பினனாக இருந்
ப்பரப்பு நாடு, ஊர், சேரி, குடியென்னும் பிரிவுகளை யு
க இருந்தது. மொழியின் வரையறையினால் தேசங்கள் பி
டிருந்தன. தமிழ் வழங்காத பிறநாட்டை மொழிபெ
ன்று குறிக்கின்றனர். வடுகர் முன்னையதாகிய ஆந்திரர் நாடு
ரமே இந்நூலிற் குறிக்கப்படுகின்றது. அரசனது நீதி செ
றை யென்பர். இளையனாகிய அரசன் பகைவர் சூழ்ச்சியால்
றுற்றுப் பின் நட்பாளருடைய உதவியால் அரசுரிமை
றுவதும் அங்ஙனம் பெற்ற காலத்தில் ...

முறைசெய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் குடிமக்கள்
க் கேட்டு அறம் வழங்குவான். அங்ஙனம் வழங்கும்பொ
னுக்கு உதவிபுரிய அறங்கூறவையமென்னும் சபை
ந்தது. அது பலசான்றோர்களைத் தன்பாற் கொண்டது.
டையார் அங்கே வந்து வெளிப்படையாகத் தமக்கு உண்
யத்தைக் கூறுவர். தன்பாற் காதலுடைய தலைவியைப் (
யன் அறங்கூறவையத்தே தன் உரிமையை நிலை நாட்
கம்.

குற்றஞ் செய்தாரை அரசன் ஒறுத்தான். குற்றம் செ
நிறையளவு பொன்னைச் செலுத்தலும் யானைகளைத் தவ
ட வகைகளிற் சில. கொலைத்தண்டனையும் சிறுபான்மை
த்தில் இருந்தது. ஆராயாது கொலைத்தண்டனை புரியும் அ
ல் வீழ்வானென்பது அக்காலத்தினர் கொள்கை. அ
ர் வெளிப்படப் பழித்துரைப்பர்.

அரசர்கள் தம்முடைய நகரத்தில் காவல் மரமாக ஒ
ந்து வளர்த்துப் பாதுகாப்பர்; அது கடிமரமெனப்படும்
ர் அரசருக்கும் அது வேறு வேறாக இருந்தது. நன்னனெ
சனுடைய காவன்மரம் மா. ஓரரசனது நாட்டின்மேற்
க்கும் மற்றோரரசன் முதலில் அவனது காவன்ம

டி விட்டு நாட்டுட் புகுவான்.

தேர், யானை, குதிரை, வீரர் என்னும் நால்வகைப் பை
ர்கள் வைத்திருந்தனர். வீரர்களில் வாட்படை யுடை
படை யுடையார், விற்படை யுடையார் முதலிய பிரிவு
கத்தையுடைய படையும் இருந்தது படைக்குந் த
தி யென்ப்படுவான்; சேனாபதியென்பதன் திரிபேஅது. ப
க்கு ஏனாதியாக இருந்த ஒருவர் இயற்றிய செய்யுள்
) இருக்கிறது. அரசர் பகையரசரோடு போர்
து வேறு சிற்றரசர்களையும் துணையாகக்கொண்டு போர்
தருடைய அதிகாரிகளே படையை நடத்திச்சென்று
து வருதலும் வழக்கம். யானைப்படையைக் கொன்று
தல் சிறந்த வீரமாகக் கருதப்பட்டது. அங்ஙனம் யானை
றபின் வீரன் இறந்தாலும் அதனாற் குறைவொன்
ன் அங்ஙனம் பட்டவனென்று சொல்லப்படுகின்றான்.
பகையரசருடைய நாட்டுப் பசுக்களை ஓட்டி வருதலும்

மையோடு போர் செய்தவன்; கொங்கரோடு வாகைப் பறந்
போர் செய்து பட்டவன்.

அருமன்: "ஆதியருமன்" என்று கூறப்படுகின்றான்.
னும் ஊரில் வாழ்ந்தவன்.

ழிசி: சேந்தனென்பவனுடைய தந்தை. வீரபானத்
து விலங்கினங்களை வேட்டையாடும் தன்மையையு
வீரர் பலருக்குத் தலைவன். யானைப்படைகளை உடைய
காடென்னும் ஊரையுடையவன்.

ஆய்: பொதியில் மலைக்குத் தலைவன்; கழலுந்தொடி
ந்திருப்பவன்.

வ்வி: இசைவல்லார்களைப் பாதுகாக்கும் இயல்புடைய
ர்களுள் ஒருவன்: பாணர்களுக்குப் பொற்பூவைப் பரிசி
கியவன். இவனது பிரிவினால் பாணர் மிக்க வருத்த
ந்தனர்.

ழினி: கடையெழு வள்ளல்களில் ஒருவன். பகைவர்கொ
ற தன் பசுநிரையை மீட்டவன்.

ஓரி: வள்ளல்களில் ஒருவன். பல இலக்குகளை ஒரே ச
ஊடுருவித் துளைக்கும் வல்வில்லையும் திண்ணிய தேன
டயவன். இவனுக்குரியனவாக ஒரு கானமும் கொல்லிமலை
ப்படுகின்றன.

கட்டி: வல்வேற் கட்டியென்று பாராட்டப் படுகின்

ன் ஒரு நாட்டுக்குத் தலைவன்.

குட்டுவன் : மேல்கடற்கரையிலிருந்த மரந்தையென்னும் ந
நரிய சிற்றரசன்.

கோங்கர் : பசும்பூட் பாண்டியனுக்குப் பகைவர் ; வா
தலையில் அதிகனை வென்றவர்.

கோசர் : நாலூர்க்கோசரென்று வழங்கப்புடுவர்.
றயதோர் ஆலமரத்தடியிற் சபைகூடிப் பல அரசியற் கா
. ஆராய்ந்தனர். இவர் வன்கட் சூழ்ச்சியையும் பொய்
மொழியையும் உடையவர். நன்னனென்னும் அரசன்
கயுடையார.

தொண்டையர் : தொண்டை நாட்டுக்குரியர். கலலாடனு
புலவர் இவரைப் பாராட்டுகின்றார். தேர்ப்படைய
ர்ப்படையையும் உடையவர்.

ள்ளி : காக்கைபாடினியார் நச்செள்ளையாரென்னும்
ராற் பாராட்டப்புடுகின்றான் ; திண்ணிய தேரை
. இவனுக்குரிய காடொன்றிற் பல பசுக்களை யு
. இடையர் வாழ்ந்திருந்தனர்.

ன்னன் : இவனுக்குரிய காவல் மரமாகிய மாவைக்
பார் வெட்டிவிட்டு இவனது நாட்டிற் புக்கனர். தன்
துக் கனியைத் தின்றதற்காக ஒரு பெண்ணைக் கொலை
ாற் பரணரால் இகழப்படுகின்றான்.

பசும்பூட்பாண்டியன் : அதிகமானைத் தன் படைத்தலைவ
றவன் ; கொங்கருக்குப் பகைவன்.

பாரி : ஏழு வள்ளல்களில் ஒருவன் ; இவன் மலை
பது.

பூழியர் : பூழி நாட்டினர் ; வெள்ளாட்டுத் தொகு
யவர்.

பொறையன் : பரணராற் பாடப் பெறுபவன். கொல்லிம
இவனதாக இருந்தது. குடகடற் கரையிலுள்ள தொ
னும் பட்டினத்துக்குரியவன்.

மலையன் : மலையமான் திருமுடிக்காரியென்னும் வள்ளல்.
பாராட்டப்பெறுபவன். போரில் வெற்றிபெறும் ஆற்ற
விளங்கும் தடக்கையையும் உடையவன். அரசர்களு
ில் துணையாகச் செல்பவன். முள்ளூர்க் கானத்
ன்.

வடுகர் : ஒரு சாதியினர் ; கஞ்சங்குல்லையைத் தொடு
ணியாக அணிபவர். இவர்களுடைய நாடு கட்டியின் கா
லயிலுள்ளது.

விச்சிக்கோ : விச்சியரென்னும் குலத்திற் பிறந்தவன் ;

தாளையை யுடையவன். இவன் வேந்தரொடு குறு
ந்த செய்தி பரணரால் சொல்லப்படுகின்றது.

வேளிர்: மேற்கடற்கரையதாகிய குன்றாரென்னும்

ல்லாத முட்டைபோல மெலிவடைகின்றது. யா
ப்புத் தாயின் முகம் நோக்கி வளர்வதுபோலத் தலைவ
சியால் தளிர்ப்பதாகிய அது புறத்தேயுள்ள இடையூ
சில கால் பொலிவிழக்கின்றது. அப்பொழுது அதனை
க்கிவைக்கும் ஆற்றலில்லாத தலைவி அதனை நோ
க்கின்றாள். தலைவனும் அங்ஙனமே தலைவியைக் கா
றுயின் அன்பு தடைப்பட்டு வருந்துகின்றான்; உள்
கா வெள்ளத்தில் நீந்துகின்றான்; 'இந்நோய் பரந்
றுத்தற்கரிது' என்று நண்பனிடம் கூறுகின்றான்.

தலைவியோ, 'பொறையரு நோய்' கொண்டு என்பு
து வாடுகின்றாள். அன்பைப் பகையாகக் காண்கின்றாள்;
தோழிநங் காமத்துப் பகையே" (உடுஎ), "சேர்ப்ப
ந்தன மன்றவோர் பகைதரு நட்பே" (நஎ௪), "ப
றவர் நகைவிளை யாட்டே" (நகச) என்று கதறுகின்றா

பிரிவின்றி வாழ்தலே அன்பு வளர்தற்கு வழி யென்ப
லனும் தலைவியும் உணர்கின்றனர். "பிரிவின் றுயி
தில்ல... நாடனொடு கலந்த நட்பே" (கநச), "தணப்
ம்" (கஎஎ) என்னும் கூற்றுக்களில் இக்கருத்தைக் காண
வனே, "பொழுதிடை தெரியிற் பொய்யே காமம்," என்
ழ்தலும் பழியே பிரிவுதலை வரினே" (நஉ) என்றும் கூ
ர். பிரிவரிதாகிய தண்டாக் காமம் பிரிவினால் இடை
வதினும் உயிர் போதல் சிறந்ததென்பதே அன்புடை
ரிபு (றுஎ) என்பது தலைவி கூற்று. தலைவன் பிரிவ

"விரிநீர்ச் சேர்ப்ப னீப்பி னொருநம்
இன்னுயி ரல்லது பிறிதொன்
றெவனோ தோழி நாமிழப் பதுவே" (கஉச)

என்பது தலைவி கூற்று. தலைவன் பிரிவினால் உயிரிழ
வள் பாராட்டவில்லை. மறுமை யுலகத்தும் மன்
றுமென்ற துணிவினால் அவளுக்குக் காதலிழத்த
தலே சிறந்ததாகத் தோற்றுகின்றது. "யாம் எம்மு
தலரைக் காணேமாயின் கரையிலுள்ள கற்களோடு உரா
ால்லும் நுரையைப்போல மெல்ல மெல்ல உயிர் தேய்ந்து
வோம்" என்று ஒரு தலைவி இயம்புகின்றாள்.

எவ்வகை இடையூறு உற்றவும் அன்பு

ந்து வாழ்கின்றார்கள். அடிக்கடி கண்டு அளவளாவா
மனமொன்றிய அன்பு தேயாதென்பதை,

" காம மொழிவ தாயினும்...எம்
தொடர்புத் தேயுமோ நின்வயி னானே " (சஉ)

நிற் கபிலர் உணர்த்துகின்றார். இங்கே காமமென்
புறு புணர்ச்சியை; தொடர்பென்றது அன்பினை. "
ாறு பழித்தாலும் எம் அன்பு அழியாதென்பதை
க அறிந்தேன்" (கஎ௦) என்று ஒரு தலைவி கூறுகின்
வனோடு நாம் கொண்ட காதல் நன்றாகக் கட்டப்பெற்
க முடிந்தமைந்தது; அவிழ்த்தற்கரியது" (௩கக). எ
ி சொல்கின்றாள்.

புன்பின் வயப்பட்டார் தமக்கு அன்புடையாரால் தீங்கு
ம் அதனைத் தீங்காகக் கருதாமல் ஒழுகுவர். " தலைவ
அளவளாவாவிடினும் அவனைத் தலைவனாகப் பெற்
னாடு நட்புச் செய்தோமென்ற அளவிலே எமக்கு இ
ாகின்றது" (சுக), "தலைவனது நட்பு என் தோளை
ும் அமைதியைத் தந்தது" (சு௦), "தலைவன் கொ
மை நாம் பசந்தாலும் தான் பசப்பை யுறாது" (உசுச)
கூற்றுக்களில் அன்பானது குறைவையும் நிறை
ாளுமென்ற உண்மை விளங்குகின்றதல்லவா? தலை
ா துயருற்றாலும் அவனை, "அன்றையன்ன நட்பி
று) ஆகவும், "அக் குன்ற நாடன் கேண்மை எ
" (௩அ) ஆகவும் மறுவில் நட்பாகவும் (உசஎ) தலைவி
ாள். இவ்வன்புடைக் காமத்தின் விளைவைப் ப
ர்கள் கூறுவனவற்றை ஆராய்கையில் அதன் மென்மை
நுண்மையையும் வியக்கத்தக்க ஆற்றலையும் அறிந்து இ
ிறோம். " ஜதே காமம் " என்று நம்மைப் போலவே பாங்
பபடைகின்றாள்.

உபகாரிகள்

சில உபகாரிகளைப்பற்றிய செய்திகள் வருமாறு :—

அருதை : இவன் வீரர்களோடு வீரபானம் செய்து மகி
பவன். தன்பாற் பாடிவரும் அகவல் மகளிருக்குப் பிடி
ல் தருபவன்.

அஞ்சி : குறைவின்றி ஈபவன்; யானை தேர் முதலிய படை

படைக் கூடத்தலைன்று புலவர் இயம்புவர்.

போரில் வெற்றிபெற்ற வீரர் அக்களிப்பினால் ஆரவ
ர்; வெற்றி முரசு முழக்கப்படும் (௩அ௦.) அவ்வீரர் க

னமாக உண்பது வழக்கம்.

ஊரமைப்பு

ஊர்களிற் பலவகைத் தெருக்கள் இருந்தன அந்
ிய பல்வேறு சாதியினரும் கைத்தொழிலாளரும் இ
ந்துவந்த வீதிகள் இருந்தன. அந்தணர் தெரு தூய்மை
டயதாகவும் நாயில்லா வாயில்களை யுடையதாகவும் இரு
ன, "ஆசிறெரு" என்று ஒரு புலவர் குறிக்கின்றார்.
க் கடவுளை வணங்கியும் பல செய்திகளைப் பேசியும் தங்
மன்றங்கள் ஊரின்கண் இருந்தன. ஊரார் நீருண்ணுத
தற்கும் ஆறில்லாத விடங்களில் ஊருக்கு அணிமையில்
ள் இருந்தன. சில விடங்களில் கேணிகள் இருந்தன. ஊ
ித்தாகப் பொய்கையும் அதற்கு அப்பாற் சிறிது தூர
யாறும் இருப்பதாக ஒரு செய்யுள் கூறும். "யாம் எப்
த மண் தடவி நீராடற்கு அக்கான்யாற்றுக்கு வரு
று ஒருத்தி கூறுகின்றாள். இதனால் ஊரரால் உண்ணப்
பொய்கையில் இருத்தலின் அதன்கண் நீராடல் பிழைபெ
ர்கள் எண்ணியிருந்தமை புலப்படும்.

அறம்

எல்லாச் சாதியினரும் விருந்தோம்புதலையேசிறந்த க
கக் கொண்டிருந்தனர். அந்தணருக்கு நீரோடு
ரிசியும் வழக்கம் இருந்தது. வருபவர்களுக்கு வரையறை
னவிடுதல் குடிமக்கள் இயல்பு. இராக்காலத்தில், "பு
ரேனும் உள்ளீரோ?" என்று வினவி யாவரையும் அ
ன்பிப்பர். ஈதலாகிய பேரறத்தை அக்கால மக்கள்
டப்பிடியாக மேற்கொண்டனர். இரவலர் வாரா
ைற்ற காளாகக் கருதினர். வைவன் சபகம் கொ

பொருள்

பொருளை அறத்தின்பொருட்டுத் தேடுதலே பண்டை
. கருத்து. தம் முன்னோர்கள் ஈட்டி வைத்த செல்வ
விடல் பிழையென்ற கொள்கையும், 'அந்தச்
த யுடையவனைச் செல்வனாகக் கொள்ளல் கூடா
ர் கையும் "உள்ளது சிதைப்போ ருளரெனப் படாஅர்"
ால் விளங்குகின்றன. பொருளீட்டும் முயற்

யாமல் வறியனாக இருத்தல் யாசகம்" செய்த
வாகக் கருதப்பட்டது. தான் அரிதின் முயன்று ஈ
றனால், தான் இன்புறுவதோடமையாமல் தன்பா
பலருக்கும் ஈந்து உபகரித்து வந்தான். இல்வாழ்
இல்லில் இருந்து தம்மால் ஈட்டப்பட்ட பொருளால் அற
து இன்பத்தை நுகரும் அவ் வாழ்க்கையின் இனிமை
தென்பது முன்னோர் கொள்கை.

உணவு உடையாதியவற்றில் மிக எளிய அமைப்பை
மறத்தானுக்குப் பெருநிதி வேண்டுவதில்லை. 'ஈதலுந்
ம் இல்லோர்க்கு இல்லையாதலால் அவ்விரண்டுக்கும்
றள் வேண்டும்; அதனை எத்தகைய இடருற்றாலும்
நட்படுத்தாமல் நாடிடையிட்டும் காடிடையிட்டும்
வந்தான். மனிதனுடைய ஆசைக்கு அளவில்லைய
ஆசைக்கேற்பப் பொருளை நிரப்புதல் இயலாதென்
ர்ந்து (டுக) வேண்டிய பொருளை அறத்தின்
டனன். அவனுடைய மனமறிந்து மனைவாழ்க்கை நட
வியும் பொருளிற் கருத்துடையவளானாள். " இவள் வர
வறிய நிலையிலிருந்த இவ்வீடு விழாவையுடைதாய்
று போற்றும் நிலைமையைத் தலைவி யடைந்தாளென்
டுக் கூறுகின்றது. அவளது நல்லூழின் ஆற்றலால்
மந்ததென்பது ஓரளவு உண்மை. ஆயினும் ஒரு கு
ளவுடையதாதல் வேண்டுமெனின் நிறைபொருளும்
ளமும் வேண்டும். நிறைபொருள் உண்டாகச் செ
கமும் வரவுப் பெருக்கமும் இன்றியமையாதன. தற்
ரது வளத்தக்காளாகிய மனைவி செலவு வகைகளை
தியும், தான் பிரிவால் துன்புறினும் தலைவனை அறங்
நளிட்டும் முயற்சியில் ஊக்குவித்துப் பெருநிதி பெற்

பாடுதற்குப் பந்தும் பாவையும் பயன்பட்டன. பா
திறனும் பஞ்சாய்க் கோரையாலும் செய்யப்பட்
பர் வீடுகளில் இளமகளிர் பொற்கலத்தே பாலை உண்
ர் கண்ணடிக் குப்பிகளில் கள்ளை வைத்தனர். குளிர்
உண்ணும் பொருட்டு வெண்கீரை * ஆருமற் பாது
தற்குரிய செப்பொன்றிருந்தது. அது சேமச்செப்பு
லப்படுகின்றது. குறிய கால்களையுடைய கட்டிலும்,
நூலால் தொடுக்கப்பட்ட பூமாலைகள் மலர்கள்
பவை செறிந்த படுக்கையும் செல்வர் வீடுகளில்
நன.

ஊர்திகள்

பாகனங்களுள் உப்பு வாணிகருடைய மூடா வண்டிகள்
ாணப்படுகின்றன. வீரரும் பிறரும் ஊரும் தேர்கள்
உள்ளன. வெள்ளிய தந்தத்தாற் செய்யப்பட்ட தே
; குதிரைகள் பூட்டப்பெற்று நிற்கின்றன. தேரின் ட
பொன்னாற்செய்த தகடுகள் தைக்கப்பட்டும், மு
ர மொட்டுப் போன்ற வடிவமுள்ள கொடுஞ்சி அமை
ம் உள்ளன. வேறு பல வகையான அலங்காரங்கள்
களையும் அத்தேரிற் காண்கிறோம். அதன் சக்கரங்
பொன்னாலாகிய சூட்டு இருக்கின்றது. தேர் வரும்
கட்டப்பட்ட மணிகள் ஒலிக்கின்றன.
ீரில் விளையாடுதற்குரிய புணைகளும், கடலிற் செல்
திமிலும், கலமும் (கப்பலும்) சொல்லப்படுகின்றன. ஒ
ப் பொழுதில் இருளில் மறைவதற்கு உவமையாகக் க
ல் ஆழ்வதை ஒரு புலவர் கூறுதலின் கப்பல் பெரி
கவேண்டுமென்று தெரியவருகின்றது.

உணவு வகை

தேவர்களுடைய உணவாகிய அமிழ்தமே யாவற்றினும்
ன்ற நினைவு அக்காலத்தும் இருந்தது. அதனை அருப்
...

ளுக்கு நிவேதிப்பதை மடையெனவும் கூறுவர். ப
ும் கலந்த உணவுகள் பல சொல்லப்படுகின்றன. கதிரி
நெல்லைக்கொண்டு இடிக்கும் பாசவலும், நெற்பொ
லக்கட்டியும் சில்வகை உணவுகள். தயிரைப் பெ
த்துச் செய்யும் ஒருவகைக் குழம்பை, "தீம்புளிப்ப
குறிக்கின்றனர். பொரியோடு கலந்து பாலை இ
டல் விழக்கம் (௩௫௬.) உண்பாரது தகுதிக்கேற்ற உண
ர்களாற் கூறப்படுகின்றன. காக்கைக்கு வெண்ணெற்சோ
ும் இடுவதும், அறிவருக்குச் செந்நெற்சோறும் ெ
தும் இதனை வெளிப்படுத்தும்; பாணனுக்குரிய உ
ிற் பொரித்த குறும்பூழ்ப் பறவையாகிய வியஞ்
லப்படுதலும் காண்க.

உணவுக்குரிய பொருள்களாகிய நெல், வரகு,
சை, கள் என்பனவற்றைப் பற்றிய செய்திகள் பல
பதை மயக்கத்தைத் தரும் தென்னங்கள்ளென்றே தெ
நக்கதன்று. அரசர்களும் வேறு சிறந்த வாழ்க்கையி
ய மக்களும் இதனை நுகர்வாரென்பதை ஆராய்
ளுக்கு மனவெழுச்சியைக் கொடுக்கும் பானவகையெ
ர்ளுதல் வேண்டும்.

ள்ளில் செல்லாற் செய்த கள்ளும், பனங்கள்ளும், இ
வைப்பமுமுடைய கள்ளும், தேனுலாகிய ஒருவகைக் க
ருக்கு உணவாகச் சொல்லப்படுகின்றன. அதனைக் கண்
களிற் சேமித்து வைப்பர்; அவற்றின் வாய் குடி
ப்பகுதி அகன்றும் இருக்கும்;

" மட்டம் பெய்த மணிக்கலத் தன்ன
இட்டுவாய்ச் சுனைய "

னும் அடிகள் இச்செய்திகளை அறிதற்குக் கரு
ான.

உரை

பொய்ம்மொழி புகலுதல் அறவே ஒழிக்கத் தக்கதெ
ாறை ... கொள்கை. ஒருவர்பாலுள்ள வி

...
ற் சேமித்துவைத்தும், தாமே முல்லைக்கொடியை வளர்த்
ன்பாலுள்ள தம் விருப்பத்தை வெளிப்படுத்துகின்றனர்.

நீராடும்பொழுது சிலர் எண்ணெய்போகக் களிமண்
ுப் பிசைந்தும், நீராடியபின் அகிற்புகையாலும் சந்த
யாலும் கூந்தலை உலர்த்தியும், எண்ணெய் தடவி வ
ரிந்தும் தம் கூந்தலை அலங்கரிக்கின்றனர்.

மணம் புரிந்த மகளிர் சிலம்புகழி நோன்பு இயற்ற
வரைப் பிரிந்த மகளிர் அவர் விரைவில் வரும்பொருட்
கையை வணங்குவர்; அவர் கூறிச்சென்ற நாட்க
சுவரிற் கோடிட்டுப் பார்த்து அறிவர்.

கருப்ப முதிர்ந்த மகளிர் புளிச்சுவையை மிகுதியாக வி
றனர். பன்னிரண்டு மாதம் கருப்பம் முதிர்தலை ஒரு பு
ல்லுகின்றார்.

விழாவில் மகளிர் துணங்கைக்கூத்தாடிக் களிப்பர். உ
ரியங்களை இடிக்கும்போது வள்ளைப் பாட்டைப் பாடுவர்.
அவர்கள் இனிய உணவுகளை அடுவதில் திறமைய
வர் மனங்கோணுவாறு ஒழுகும் இயல்பையும், இணை
பையும், தெய்வக் கற்பையும் உடையராகி வீட்டிற்
டிற்கும் புகழை உண்டாக்குவர்.

நிமித்தங்கள்

அக்காலத்தார் பார்க்கும் நிமித்த வகைகளிற் சிலவற்
ற் காணலாம். பாலை நிலத்திற் செல்வார் ஓந்தியை நிமி
ருளாகக் கொள்வர். நிமித்தம் புள்ளெனக் கூறப்படுகின்

ƒலிற் பறவைகளால் நிமித்தம் பார்க்கும் வழக்கம் உண்டா
ாயின் அப்பறவையைக் குறிக்கும் புள்ளென்னும் பெயரால்
ங்கப் பெற்று, அப்பால் வேறு பலவகை நிமித்தங்களு
துவே பெயராக வழங்கலாயிற்றென்று தோற்றுகின்றது;

" ....ஒதி முதுபோத்
தாறுசென் மாக்கள் புட்கொளப் பொருந்தும்" (௧௪0)

ாபதில் இவ்வோந்தி நிமித்தத்தையும் புள்ளெவ்றே வழங்
ண்க; பறவைகளால் நிமித்தம் பார்த்தலே,

" குருகு மிருகம் பிவரும்" (உ௬0)

ா அயலைம வருநதுவரக கரைந்த காக்கையை நன்
டு பாராட்டி யிருக்கின்றார். மகளிருக்குத் தோ
ிதல் ஒரு நன்னிமித்தம். புள், விரிச்சியென இரண்டு
டிற் கூறப்படுகின்றது. விரிச்சியென்றது நற்சொல்.
காலத்திலும் 'அசரீரி வாக்கு' என்று வழங்குவர்.

வழக்கங்கள்

பொதுவாக நாட்டு மக்களிடத்தே காணப்படும்
ங்கங்களை இந்நூலால் அறிய இயலும். அவற்றிற் சில
த்திற் காணப்படாதன; சில காணப்படுவன. பல
ும் ஆர்ப்ப மணம்புரியும் ஒரு வழக்கம் சொல்லப்படுகி
லையைக் கண்டு அகன்று செல்லுதல், கலத்திற் பால் க
றிலில் தானியத்தை உலர்த்துதல், முதியோர் சென்று
தல், உயர்ந்த இடத்திலேறிப் பார்த்தல், பிறை
ழுதல் முதலியன சில வழக்கங்கள். ஒருவருடைய அச்ச
க்கும்பொருட்டு அவரது நுதலை நீவுதல் பழைய வழக்க

துன்புற்றவர்கள் அத்துன்பவுணர்ச்சி தாங்கமாட்டாமல்
கொள்ளுதலும், ஏதேனும் ஒரு காரணத்தை வைத்துக்கெ
னப் புலம்புதலும், இன்புற்றவர்கள் உவகையினாற் க
தலுமாகிய குணத்தன்மைகளைப் புலவர்கள் புலப்ப
க்கின்றனர்.

துயரத்தினால் உண்டாகும் கண்ணீர் வெம்மையையு
மென்பதும், உத்தம ஆடவர் மேனி முல்லையின்
த்தை யுடையதாக இருக்குமென்பதும் அரிய செய்திகள்

கருவிகள்

நாகரிக வாழ்வையும் கைத்தொழிற் சிறப்பையும்
தும் பலவகைக் கருவிகளும் பொருள்களும் இடையின
ல்லப்படுகின்றன வீரர்களுக்குரிய படைக்கலங்
பச்சாதியினர்க்குரிய கருவிகளும் முன்னர்ச் செ

ண்டனர். இவ்விரண்டு வகைபற்றியும் அவளால்
ாடாதல் புலப்படும்.

ஆடவனும் சோம்பியிராது வினைமுயற்சியில் ஊக்கமு
க இருந்தான்.

"வினையே யாடவர்க் குயிரே" (கக௬)

பது அவன் கருத்து. அவனது நெஞ்சம் பொருளின்கன்
ரிக்கப்படுதலின் பிரிவரிய தன் மனைவியையும்
ரிந்தான். தன்னுடைய கடமைகளை நிறைவேற்றுத
ருள் கருவியென்பதையும் அதனை யீட்டுதல் உலகத்துப்
) என்பதையும் உணர்ந்து மொழி வேறுபட்ட தேயத்த
ன் சென்றான்; இங்ஙனம் வேறு பல இடங்களுக்கும் செ
முயற்சியில் வலமடைந்தான். பொருளீட்டி மீண்டுவருவ
ன் உள்ளம் நிறைவடைந்தது. "செய்வினை முடித்த
ளமொடு" அப்பொருளைக்கொண்டு வாழ்ந்தான்.
தே செலவிடாமல் தக்கபடி போற்றிவந்தமையின்
கடில் விழுப்பொருள்" (உகசு) ஆகியது. பொருளீட்டுத
னல் அறத்தைச் செய்தலிலும் இன்பத்தை அடைத
பொருளைப் போற்றுதலிலும் அவன் சிறப்பெய்தினன்.

அக்காலத்தில் ஏழைமக்கள் ஒரு பொருளுக்கு மற்
ருளை விலையாக ஈந்து பண்டமாற்றை மேற்கொண்
ல்வர்கள் பொற்காசுகளைப் பெட்டிகளிற் சேமித்து வைத்
காசு வேப்பம்பழத்தைப்போல உருண்டை வடிவின
ந்தது.

பசுக்களைப் பாதுகாத்து அவற்றாற் பெறும் பால் நெய் மு
றை விற்று அவ்வூதியத்தினால் வாழும் மக்கள் பலர் இருந்
ர்களுடைய செல்வநிலை. 'இத்தனை பசுவையுடைய
று குறிப்பிடப்பட்டது. ஒரு வறிய குடியினரு
ழ்க்கை, "ஓரான் வல்சிச் சீறில் வாழ்க்கை" என்று செ
கின்றது. பசுக்களைக் கோதனமென்று வழங்குதல்
த்தற்குரியது.

இங்ஙனமே நிலங்கள் பலவுடையாரை இத்தனை ஏருஎ
ன்பது வழக்கு. ஒருவனை, " ஓரேருழவன் " என்று ஒரு
றிக்கின்றார்.

புரிந்து வாழ்ந்து வந்தனர்.

சாதிகள்

அந்தணர் எழுதாக் கற்பாகிய வேதமோதலைச் செய்த
அவருள் பிரமசாரிகள் பலாசமரத்தின் கோலையும் கம
த்தையும் விரதவுணவையும் உடையவராக இருந்தனர்.
திறம்பாமல் அரசுபுரிந்தனர். வாணிகருள் உப்பு வாண
விற்பாரும் சொல்லப்படுகின்றனர். இடையர், வலைஞ
ரைப் பற்றிய செய்திகள் பல. கொல்லரது உலைக்க
ற்கொல்லர் பொன்னை உரைக்கும் கட்டளைக்க
தாலும், கரிக்குறடும், பொற்காசிற் கம்பியைக் கோ
லும் புலவர்களாற் சொல்லப்படுகின்றன. சிறு
க்குச் சிறு வண்டிகளைத் தச்சர் செய்து தந்தனர். வண்
டையைக் கஞ்சியிலே தோய்த்து நீர்த்துறையில் துவைத்
னர் முழவை ஒலித்தனர். ஆரியக்கூத்தரென்னும் வ
ற்றின்மீது ஏறிப் பறைகொட்டி யாடினர்.

பாணர் யாழ்வாசித்து உபகாரிகளிடம் பொற்
லாகப் பெற்றனர். சிலர் ஒருகண்மாக்கிணையை முழ
றங்களிலும் போர்க்களத்திலும் அவர் காணப்பட்டனர்
த்துத் தமக்குரிய மண்டையென்னும் பாத்திரத்திற் செ
த்தனர். தலைவனிடமிருந்து தலைவிபால் தூதாகச் சென்

ஆடவர்

ஆடவர் முயற்சியும், மனவலியும், உடலுரமும் பெ
ங்கினர். வீரர்கள் கழலையணிந்தனர்; சந்தனத்தையும்
லகளையும் அணிந்து உவந்தனர். விழாக்களில் மகளிர்
வையில் மள்ளர் தலைக்கை தந்தனர்.

மகளிர்

இவர்களுள், பேதை மகளிர் பந்தாடுகின்றனர், பாவை
யாடுகின்றனர். கன்னி மகளிர் பிறையைத் தொழுகி

ழார - உரியவர். கிழாரென்பது வேளாளர்க்கே
றப்புப்பெயராக இருந்ததென்று தெரிதலின்,
வளாண் மரபினராக இருத்தல் கூடும். இஃது, "
பரும்" (தொல். மரபு. 74) என்னும் சூத்திரத்தின் உரை
ாட்டிய பெயர்களாலும், திருத்தொண்டர்புராண வரலாற்றின்
செய்யுளில் எடுத்துக்காட்டிய பெயர்களாலும் அறியல
டையெழுவள்ளல்களுள் ஒருவனாகிய பேகனைப் பாடி
லின் இவர் அவன் காலத்தினராக நினைக்கப்படுகி
வனால் துறக்கப்பட்ட கண்ணகி யென்பவளை அவ
சேர்த்தல் வேண்டி அவனைப் பாடினர்; இந்தக் கண்
லப்பதிகாரத்திற் கூறப்பட்ட கண்ணகியல்லள். அதிய
கடூர்பொருது வீழ்ந்த எழினியின் பிரிவாற்றாது வ
வர் புலம்பினர்; பதிற்றுப்பத்தில் எட்டாம்பத்தைப் ப
கடூரெறிந்த பெருஞ்சேரலிரும்பொறையிடம் ஒ
ாறாயிரங் காணம் பரிசில்பெற்று அவன்பால் அமை
தொழில் பூண்டு விளங்கியவர். தகடூர்யாத்திரை யெ
ாலில் இவராற் பாடப்பட்ட பாடல்களும் சில உள
வென்பது தொல்காப்பியப் புறத்திணையியலில் 8, 12
த்திரமுதலியவற்றிற்கு நச்சினார்க்கினியர் எழுதிய உரை
ளங்குகின்றது. திருவள்ளுவமாலையிலுள்ள, "பரந்த
ளெல்லாம்" என்னும் 13 - ஆம் செய்யுள் இவரியற்றிய
கூறப்பட்டிருத்தலின், திருவள்ளுவர் காலத்தினராகிய க
ங்கப் புலவர்களுள் ஒருவராக இவரைச் சொல்லு
டமுண்டு. இவர்பெயர் அரிசில்கிழாரென்றும் வழ
றநானூற்றில் இவராற் பாடப்பெற்ற குதிரைமறம்,
றம், பேய்க்காஞ்சி, மகட்பாற்காஞ்சி என்னும் துறை
அறிந்து இன்புறற்பாலன. பதிற்றுப்பத்து, 8 - ஆம் ப
றுதியில் அமைந்திருக்கும் "பாடிப்பெற்ற பரிசில்: த
கோயிலாளும் புறம்போந்து நின்று கோயிலிலுள்ள வெ
கொண்மினென்று காணம் ஒன்பது நூறாயிரத்தொடு
ட்டிற் கொடுப்ப அவர் யான் இரப்ப இதனை ஆள்க வெ
அமைச்சுப்பூண்டார்" என்னும் வாக்கியத்தால் இவரு
நண்விசேடங்களும் மேம்பாடும் விளங்கும்; (கோயில
ட்டத்தேவி; காணம் - ஒருவகைப் பொற்காசு;
ட்டில் - சிங்காதனம்; அமைச்சு - மந்திரி வேலை.) மேற்
சோவாகவும் ...

...
பெருங் குன்றூர்கிழார், பொன்முடியார் முதலியோர். எ
தொகையில் இவர் இயற்றியுள்ள வேறு செய்யுட்க
(பதிற்றுப்பத்து - 10, புறநானூறு - 7.)

சி நச்சாத்தனார் (271):—அரிசி என்ற சிற்றரசனொ
ஆர்க்காடு என்ற ஊரையுடையவன் என்பது இந்நூ
நற்றிணை, 190 - ஆம் செய்யுட்களால் தெரியவருகிறத

என்பது சிறப்புப்பற்றி வந்தது. "ஒருநாள் ந
பூண்டேன்; அது பல நாள் எனக்குத் துன்பம் தருவதாய்
என்று தலைவி தலைவனது பரத்தைமையைக் குறிப்பித்
அமைத்திருப்பது பாராட்டற் குரியது. அழிசி யெ
அழுசி எனவும் வழங்கும்.

ளூர் நன்முல்லையார் (32, 67, 68, 93, 96, 140, 157,
237) :— அள்ளூரென்பது பாண்டிநாட்டில் சிவகா
கண்ணதோர் ஊர்; இது, "கொற்றச் செழியன், ப
நெல்லி னள்ளூ ரன்னவென், ஒண்டொடி" (அகநா.
என்னும் இவர் பாடலால் விளங்குகின்றது; "கி
வளைவாய்க் கொண்ட வேப்ப வொண்பழம், புதுநா ணு
பானுதிமாண் வள்ளுகிர்ப், பொலங்கல வொருகா சேய்க்
என்னும் உவமையும், "அரும்பனி யச்சிரந் தீர்க்கும், ம
பிறி தில்லையவர் மணந்த மார்பே", "அவர் நமக், கல்
மத்தனு மல்லரோ" (குறுந். கூஎ, கூஅ, கூ௯) என்ப
இவருடைய நுண்மாண் புலமை முதலியவற்றை விள
இவர் பெயர் அள்ளூர் நன்முல்லை யெனவும் வழங்கும். எ
தொகையில் இவரியற்றிய வேறு செய்யுட்கள் - 2 (
1; புறநா. 1.)

வுடைநம்பி (230) :—இவரும் பாண்டியன் அறிவுடை
என்பாரும் ஒருவரென்றே தெரிகிறது. "அறிவுடைய
இறைகொள்ளும் நெறியை அறிந்து கொள்ளின் அவன்
கோடி பொருளை ஈட்டிக் கொடுத்துத் தானும் ம
தழைக்கும்" என்று பிசிராந்தையார் இவருக்குச் செ
வுறுத்துவதனுல் (புறநா. 184) இவர் ஒரு காலத்தில்
ளிடத்தில் அன்பு கெடப் பொருள் வவ்வினரோ வெ

த-பு.) பாடினோர் பெயருக்கு அடுத்தாற்போல் ( )
ாவுக்குள் இருக்கும் எண் அவர் இயற்றிய குறிந்தொ
ளைக் குறிக்கும்.

லாந்தையார் (294) :—அஞ்சில் என்பது ஓர் ஊர். ஆ
ந்தையாரென்னும் தொடர்மொழி ஆந்தையாரெ
ருவிற்று. அஞ்சில் என்னும் ஊரினராதலின் இவர் அ
ாந்தையாரென்னும் பெயர் பெற்றார். இவர் குறி
நெய்தல் வளங்களைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். தலை
னவில் தலைவியோடு கடலாடுதலும், தலைவி ஆயத்தோ

௱கயில் அவளுடன் குரவையாடுதலும் அதன் காரண
புலரெழுதலும் இவர் வாக்கிற் காணப்படும் செய்தி
இவர் மகளார் நாகையா ரென்பாரும் இவரை யொப்ப
புலமை வாய்ந்தவர். இவர் பெயர் சில பிரதிகளில் அஞ்சி
ந்தையா ரென்றும் காணப்படுகிறது. இவர் பாடிய
செய்யுள் நற்றிணை, 233. வேறு அடை மொழிகள் கொ
ஆந்தையார் பலர் உளர்.

டர் மகன் குறுவழுதியார் (345) :—தொகை நூல்களுள்
வழுதியார் என்று ஒரு பெயர் வருகிறது. இவ்விரு பெ
ரும் ஒருவரோ வேறோ தெரியவில்லை. வழுதி பெ
பெயரால் இவர் பாண்டிய மரபினரென்பது போ
மேலே குறித்த குறுந்தொகைச் செய்யுளையன்றி, இவர்
னூற்றில் 346 - ஆம் செய்யுள் இயற்றியதாகவும், குறு
யார் என்பவர் அகநானூற்றில், 150, 228-ஆம் செய்யு
இயற்றியனவாகவும் உள்ளன. இவர் வாக்கில் வந்
" கல்வி யென்னும் வல்லாண் சிறு அன் " (புறநா. 346) எ
பாராட்டற்பாலது.

ரிலாடு முன்றிலார் (41) :—இவரது இயற்பெயர் இ
தென்று தெரியவில்லை. மக்களின் நடமாட்டமில்லாத மு
தில் அணில் ஓடிக்கொண்டிருக்கும். கல்வன் ...

பெயர் இங்ஙனம் அமைந்தது. எட்டுத் தொகையுள்
குறுந்தொகைச் செய்யுளை யன்றி வேறொன்றையும்
இயற்றியதாகத் தெரியவில்லை.

மூவன், அம் மூவனார் :—(49, 125, 163, 303, 306, 318,
340, 351, 397, 401.) இந்த இருவரும் ஒருவரே. நற்
8-ஆம் செய்யுளிலும், புறநானூறு 209-ஆம் செய்யு
பின்றுள்ள வாக்கியத்திலும் மூவனென்று ஓர் உபகா
பெயர் வந்திருத்தலால் மூவனென்ற பெயரொன்று பண்
காலத்தில் வழங்கி வந்ததென்று தெரிகிறது. இவர் நெ
ரிணையில் மிகப் பயின்றவர். அதன் வளங்களை விள
பாடுதலில் மிக்க ஆற்றலை யுடையவர். சேரன், பாண்
என்னும் முடியுடை வேந்தர் இருவராலும் திருக்கோவ
ஆண்ட காரி யென்னும் வள்ளலாலும் ஆதரிக்கப் பெற்
சேர நாட்டுக் கடற்கரைப்பட்டினமாகிய தொண்டியுட

நாட்டின் கண்ணதாகிய மரந்தையும் பாண்டி நாட்டுக் கரைப்பட்டினமாகிய கொற்கையும், நடு நாட்டின் க தாகிய கோவலூரும் இவராற் பாராட்டப் பெற்றிருத் இவர் அந்நகரங்களில் இருந்தவரென்றும் இவர் கால அவைகள் மிக்க விளக்க முற்றிருந்தன வென்றும் கெ லாம். அக நானூற்றிற் பெண்ணை யாற்றை இவர் சிறப்பித் கிருர். 'கடலினும் நட்பு பெரியது' (ஐங். 184), 'எப்பொ மொழியத் தக்க சொற்கள் மெல்லிய விளிய மேவரு 'நல்கூர்ந்தார் வயின் நயனில ராகுதல் தகாது' எ இவர் எடுத்துக் காட்டும் சில நீதிகளாகும். ஐங்குறு கிழவற்குரைத்த 13-ஆம் பத்தில் தலைவி மிக்க இளமை யாள் என்றதற்கேற்ப அவளுடைய பேதைப் பருவ யாட்டுக்களை அழகாக உரைத்திருத்தல் படித்து இன் பாலது. தலைவன் தன் நாட்டையும் கொடுத்துத் தலை மணக்கத் துணிந்தனன் என்று தலைவியின் பெறற்கரு இவர் பாராட்டியிருக்கிருர்; ஐங்குறு. 147. எ தொகையில் இவர் இயற்றிய வேறு செய்யுட்கள் (நற்றிணை-10 ; ஐங்குறுநாறு, நெய்தல்-100 ; அகநானு

சில்கிழார் (193):— கொள்ளிடத்தின் வடபால் அரி அவ்வூரு அரியில் என்று வழங்கும் ஊரின் பெயர்

" ......இனத்தி னியன்ற
இன்னு மைமீனு மினிதோ
இனிதெனப் படூஉம் புத்தே ளுடே" (உ-அஅ),
" மருவி னினியவு முளவோ" (கஉ௨)
வை நட்பின் பெருமையை எடுத்துரைக்கின்றன.
" நில்லா மையே நிலையிற்று" (கசஉ)
து நிலையாமையைக் கூறுகின்றது.

இலக்கணச் செய்திகள்

நால்வகைச் சொற்கள்

சில முறைப் பெயர்கள் இடத்திற்கேற்ற மரபையுடை யன்பது தன்மையிடத்துக்கும் ஞாயென்பது முன்னிலை டர்புடைய முறைப்பெயர்களென்று தெரியவருகின்றது (வினையெச்ச உருவங்களில் செய்யிய, செய்யியரென் பாடுடைய சொற்கள் பல அளபெடையோடு கா ன்றன. செய்பு, செய்ம்மாரென்னும் வாய்பாட் (

ளும் வந்துள்ளன. குடியென்னும் வினையடியாகப் பி
யியவென்னும் வாய்பாட்டெச்சம் குடீஇயவென விரு
ற; இந்நூலில் குடிக்கியவென (நடுகூ) வந்துள்
ற்குக் குடித்தியவென ஒருபாடம் காணப்படுகின்றது.

இசின், சின் என்னும் இரண்டு இடைச்சொற்கள்
ங்களில் ஆளப்படுகின்றன. அவற்றுள், இசினெ
ழிபடல் சூழ்ந்திசின்" (கக) என்பதுபோலத் தன்மையி
னென்பது "உரைத்திசின்" (சூங) என்பதுபோல முன்
ரும் பல விடங்களில் அமைந்துள்ளன. அழேனேவென்
ருளில் "அழாற்கோ" (ககூஉ) என ஓர் அரும்பதம்
வில் மட்டும் காணப்படுகின்றது.

வடசொற்கள்

வடசொற்கிளவிகள் வடவெழுத் தொருவித் தமிழெ
ப் பெற்றும் தமிழுக்கு ஏற்ற விகாரங்களை யடைந்தும்
வகையில் திரிந்தும் வழங்குகின்றன. அவை வருமா
ல், அச்சிரம், அமயம், அமிழ்தம், அரசன், அவை, ஆ
மயம், உலகம், ஏமம், கடிகை, கமண்டலம், கலாவம், க

பவழம், பசசை, [illegible]
ற, முரசு, யாமம், வாசம் முதலியன. இவற்றிற்
ற்றத் தமிழெனவே கொள்வாரும் உளர்.

உவமை

வினைபயன் மெய் உருவென்னும் நால்வகை யுவமைக
விடங்களில் உள்ளன. உவமையின் நயம் சங்க நூல்க

லப் பிற்கால நூல்களிற் காணல் இயலாது.

உவமையும் பொருளும் ஓரே இடத்திலுள்ளனவாகச் ரங்கள் கூறப்படுகின்றன ; பாலை நிலத்திலுள்ள பல் க்கு அந்நிலத்திலுள்ள மறவர் அம்பை உகிர் நு ட்டும் ஓசையை உவமை கூறுதலும் (௧௬), அகவன் மகளு மயிருக்கு அவளணிந்த மனவுக் கோப்பையே உவமை ம் (உ௩), மலைமேலுள்ள இற்றியின் வேருக்கு அங் வியை உவமையாக அமைத்தலும் (௧௦௬), ஒரு குறம னுக்கு அவளுடைய தமர் எய்த அம்பை உவமித் ௨) இவ்வகையைச் சார்ந்தவை.

கூற்றுடையார் தாம் அறிந்த உவமையைக் கூறுதல் இ யில் வாழும் தோழி தலைவியின் காமத்துக்குப் பலா யும் (௧அ), குறிஞ்சி நிலத்தலைவி தான் ஆற்றியிருத்தல யுண்ட கூழைத்தினை தழைத்தலையும் (௧௩௩) உவ ம்புதல் இத்தகையதே யாகும்.

கேட்பார் தெளிவதற்கேற்ற உவமையைக் கூறுதல் ஒரு த்தையிற் பிரிந்துவந்த மருதநிலத்தலைவனுக்குத் தம் நில ப்படுத்த வந்த தோழி,

> " கைவினை மாக்கடஞ் செய்வினை முடிமார்
> சுரும்புண மலர்ந்த வாசங் கிழ்ப்பட
> நீடின வரம்பின் வாடிய விடினும்
> கொடியரோ நிலம்பெயர்ந் துறைவோ மென்னுந
> பெயர்த்துங் கடிந்த செறுவிற் பூக்கும்
> நின்னூர் நெய்த லனையேம் பெரும " (௩௦௯)

ன்று கூறுதல் இதற்கேற்ற உதாரணமாதல் காண்க. னைய, ஆங்கு, இன், இன்ன, ஏய்க்கும், ஒத்து, ரையும், போல், மருள், மானும் முதலிய உவம உ ய்யுட்களில் வந்துள்ளன.

த் தோற்றும்படி பொய்யைச் சொல்லுதலும் பிழை ;

" வாய்போற் பொய்ம்மொழி கூறலஃ தெவனோ "(உ௫௯)

து காண்க. நன்மையைத் தருவதாகிய உண்மையைக் ச் சிறுதும் அஞ்சார் ;

" நன்மொழிக் கச்ச மில்லை " (௧௩௨)

தே அவர்கள் கருத்து. பயனுடைய மொழியை நல்ல யும் பயனற்ற மொழியைப் புல்லுரையாகவும் கருதி மையோடு பேசுதலையே அவர்கள் விரும்பினர். இன் யை அகற்றினர். பிறரைப் பழித்தலையும் வெறுத்த

பேசும்பொழுது ஆராய்ந்து பேசுதலே சிறந்தது ; "தெரி
" என்னுந் தொடர் இதனைக் குறிக்கின்றது. நெஞ்
மையையே நினைத்துப் பேசவேண்டும் ; " நிதி னெஞ்சத்
" என்பது இக்கருத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றது. அழ
ற்களால் இனிமை தோன்றப் பேசவேண்டும் ; "அர்
" யென்னும் தொடர் இதனைத் தெரிவிக்கின்றது.
இனிமைபெறக் கேட்போர் விரும்பும்வண்ணம் பே
களை "மெல்லிய விளிய மேவரு தகுஉ" என ஒரு புலவர் கு
னர். இவற்றால் வஞ்சகமில்லா நெஞ்சத்தோடு எண்
ய்ந்து அழகிய சொற்களால் இனிமையும் நன்மை
டாகும்வண்ணம் உண்மையும் பயனும் உடைய சொற்கள்
விரும்பிக் கேட்கும் முறையிற் பேசும் மொழிக
தவையென்று பழம்புலவர்கள் எண்ணிய எண்ணம் புலட்
றது.

இசையைப்பற்றியும், இசை இசைக்கருவிகளைப்பற்றியும்
திகள் இந்நூலில் உள்ளன.

தோற்கருவிகளில் தண்ணுமை, தொண்டகம், பதலை, மு
வென்பன இதில் வந்துள்ளன. இவற்றுள் தொண்டகப்ப
ந்சிநிலத்தாருக்குரியது (கஎரு.) துளைக்கருவியுள் குழ
வங்காவென்னும் பறவையின் ஒலிக்கு உவமையாகின்ற
களுள் படுமலைப்பாலையின் உச்ச விசையும் நெய்தற்கு
ரிப் பண்ணும் உவமைகளாக ஆளப்படுகின்றன

அறம் பொருள் இன்பம் வீடு பற்றிய நீதிகள் அங்
மைந்து விளங்குகின்றன. பெரிய உபகாரம் செய்தால்
ாவரும் விரும்புவரென்பது,

"பெருநன் றாற்றிற் பேணரு முளரே" (ககரு) என்பத
றத்தாற் புகழ்பெற விரும்புவார் பொருளைச் சேமித்து
ல் ஈவாரென்னும் கருத்து,

"நல்லிசை வேட்ட நயனுடை நெஞ்சிற்
கடப்பாட் டாள னுடைப்பொருள் போலத்
தங்குதற் குரிய தன்று" (கசக) என்பதனும்,

ன்றோர் அறநெறியே செல்வரென்பது,

"திறவோர் செய்வினை யறவ தாகும்" (உசஎ) என்பத
ன்றோர் தம்மைப் புகழ்ந்தால் நாணமடைவாரென்
றியைப் பொருரென்பதும்,

"சான்றோர், புகழு முன்னர் நாணுப
பழியாங் கொல்பவோ" (உஅஉ) என்பதாலும்
றியவருக்கு ஈந்து அன்புடையராயிருத்தலே நன்றென்
ங்ஙனம் இராமை நன்றன்றென்பதும்,

" நல்கின் வாழு நல்கூர்ந் தோர்வயின்
நயனில ராகுத லன்றென வுணர்ந்த
குன்ற நாடன் றன்னினு நன்று" (கஉஎ) என்பதாது
ந்வருக்கு வழங்கிய பொருளை மீட்டும் பெறுதல் இழிவென்

"இடுக்க ணஞ்சி யிரந்தோர் வேண்டிய
கொடுத்தவை தாவென் சொல்லினும்
இன்னு தோகம் மின்னுயி ரிழப்பே" (கசக) என்ப
ட்மையை யுணர்ந்தவர்கள் சான்றோரைக் கண்டால்
காடுத்து வரவேற்பரென்னும் செய்தி,

" தாமறி செம்மைச் சான்றோர்க் கண்ட
கடனறி மாக்கள் போல விடன்விட்டு" (உகு) என்ப
வளியாகின்றன. இவை அறம் பற்றிய நீதிகள்.

" இல்லோ ரின்பம் காமுற் றாங்கு" (கஉ0)
" இல்லோர் வாழ்க்கை யிரவினு மிளிவு" (உஅக)
ன்பன வறுமையின் இழிவைப் புலப்படுத்துவன.
" உள்ளது சிதைப்போ ருளரெனப் படாஅர்" (உஅக),
" வினையே யாடவர்க் குயிரே" (ககு)
...ாயையுள் ஐவர் பாடியனவாக உள்ள வேறு பாடல்க
நற்; 1, அகநா. 1; புறநா - 1.)

...யன் பெருங் கண்ணனார் (239):—ஆசிரியன் என்ற ...
...மாழி வேறு சில புலவருக்கும் உண்டு. "இழவோ...
...தாடி ஞெகிழ்ந்தன; தோள் சாயின; இனி விட...
...ாண் உண்டோ?" என்று தலைவி கூறுவதாக
...ாடியுள்ளார்.

...ந்தியார். (31):— நல்லிசைப் புலமை வாய்ந்த மெல்லி...
...ளுள் இவர் ஒருவர். இவர் பெயர் மந்திஎனவும் வழ...
...ஞ்சிக் கோனுகிய ஆட்டனத்தி என்பானை இவர் மணந்...
...வன்பெயர் அத்தி யெனவும் வழங்கும். ஒரு சமயம் ஒ...
...மாவிற் கழாரென்னும் ஊரைச் சார்ந்த காவிரித் துறை...
...ணவனுடன் இவர் நீராடுகையில், கணவனைக் க...

வெள்ளத்திற் கவர்ந்து கொண்டது என்பதும் அத
ந்தியார் தம் கணவனைக் காணாது கவன்று பலவிடத்
தடித் தேடிச் சென்று முடிவிற் கடற்கரையில் அ
ன்றாரென்பதும் அப்போது இவரது கற்பின் பெருமை
டல், கரைக்கணித்தாக அவனைக் கொணர்ந்து நிறு
ண்டு இவர் மகிழ்ந்து தழுவிச் சேர்ந்தனரென்பதும் அ
5, 76, 222, 236, 276, 396-ஆம் பாடல்களாலும், "
நறுந் 3.) காதலற் கெடுத்த ஆதிமந்தியார் பாட்டு" எ
ச்சினார்க்கினியர் உரையினாலும் (தொல் அகத். 54), சிலப்.
1-5-ஆம் அடிகளாலும் உணரப்படும். வெள்ளி வீதி
ன்ற பெண்பாற்புலவர். பரணர் முதலியோர் இவ
ாராட்டியுள்ளார். அகநா. 147-ஆம் பாடலால் ஒள
ாருக்குக் காலத்தால் முந்தியவர் வெள்ளி வீதியார் என்ப,
அகநா. 45-ஆம் பாடலால் வெள்ளி வீதியார்க்குக் காலத்
ந்தியவர் ஆதிமந்தியாரென்பதும் விளங்குகின்றன.

அரசன் யாழ்ப்பிரமதத்தனார் (184.):—ஆரிய வரசர் பலர் தமி
ால் ஆர்வங்கொண்டு அதனைக் கற்றமை விளங்கும். கபி
ரிய வரசன் பிரகத்தன் என்பானுக்குத் தமிழறிவு
ற்குக் குறிஞ்சிப்பாட்டை இயற்றினார் என்பர். "அறி
பாய்த்தல் ஆன்றோர்க்கில்லை" என்று கூறி ஆன்றோ
பருமையை இவர் புலப்படுத்தியுள்ளார். சிவப்புகிகாக

ங்குடி வங்கனார் (8, 45):—ஆலங்குடி. பயனனும பயமு
ஊர்கள் பல இருத்தலின் இவர் ஊர் இன்ன ஆல
யென்று நிச்சயிக்கக் கூடவில்லை. வேறு தொகை நூல்
ஐந்தும் (நற். 3, அகநா. 1, புறநா. 1), திருவள்ளுவ மாலையி
செய்யுளும் இவர் செய்தனவாக இப்பொழுது காண
கின்றன. புறத்திணைப் பாடலொழிய மற்ற எட்டுத் தொ
பாடல்கள் யாவும் மருதத்திணையைச் சார்ந்தன.
கிழத்தியர் தலைவனை ஆடிப் பாவை போன்றான் என்று
தலும் (குறுந். 8), உயர்குடிப் பிறந்த கற்புடை மகளி
தலைவர் கொடுமை புரியினும் அதனை மறந்து அன்பு பா
தலும் (குறுந். 45) கூறும் முகத்தால் இவர் இருவேறு
ருக்கும் உள்ள வேற்றுமையை நன்கு புலப்படுத்துகி
இவர் பாடிய நற். 330-ஆம் பாடலும் இவ்வேற்றுமை
காட்டும். "தலைவி தன் வயிற்றை அலைத்துக் கே
பொருட்டாகச் செறிந்த நம் தொடி ஒலிப்ப வீசி
உறையும் சேரிக்கண் சிறிது பொழுது சூழ் வருவோம்
தோழீ" என்று பரத்தை தலைமகள் புறங் கூறின
கேட்டு மொழிந்தாளென்று (அகநா. 106) இவர் கூற
பதும் பரத்தையின் கொடுமையையே காட்டுகிறது.

த்தூர் கிழார் (112, 350):—ஆலத்தூரிற் பிறந்தவர்
ஆலத்தூர் என்றபெயருள்ள ஊர்கள் தமிழ்நாட்டில்ப
என, இதனை இன்ன ஆலத்தூரென்று சொல்லமுடிய
இவர் வேளாளர். "கணந்துட் பறவை ஆறலை கள்வ
வதையறிந்து ஒலிக்கும் இயல்புடையது" (குறுந். 350
பதை இவர் குறித்துள்ளார். "பிறர் கூறும் பழிமெ
அஞ்சினால் காமம் மெலிவடையும்; பிறர் பழித்தல் அ
அக்காமத்தை விட்டு விடின் எனது பெண்மை
கற்பும் அழிந்து விடும்" என்று தலைவி கூறுவதாகக்
கவ்வை இவை இரண்டாலும் வரும் துன்பங்களை அ
குறித்துள்ளார்; குறுந். 112. நன்றியறிவும், அர
இடித்துக் கூறும் மனவலியும் உபகாரிகளின் இ
வெளிப்படுத்தும் அன்புடைமையும் போர் ெ
முறையை விளக்கும் இயல்பும் பொருள்களின் இ
நலனைப் புலப்படுத்தும் நுண்ணறிவும் உடையவர்

தவர்களுக்கும் உசாத்துணையாகவுமிருந்து ...
றுத்தும் ஆண்பாலார் பெண்பாலார்களுக்குரிய பெய
லாசாசன முதலியவற்றிற் காணப்படுகின்றது; "முற்
களிர்க்கு முதுக ணுமென" (பெருங். க. 36 : 198) எ
ருதலும் காண்க; இவர், உறையூர் அரசர்பால்
தாழிலை உடையவராக இருந்தார் போலும்; இவ
ாடப்பட்டோன் சோழன் நலங்கிள்ளி; இவர் கால
லவர் அவனைப் பாடிய ஆலத்தூர் கிழாரும்" மே
ழாருமாவர்; இவர் சிறந்த குடியிற் பிறந்தவரு
ாமரைப்பூக்களையும், வளர்தல் முதலியவற்றை யவ
பாருள் குறைதல் முதலியவற்றையடையுமென்பத
ங்களையும் உவமை கூறி யிருத்தலும், அருளுங்கொள
வற்றிக்கும், அவையின்மை தோல்விக்கும் காரண மெ
லப்பட, "அருள வல்லை யாகுமதி யருளிலர், 'கொட
ல்லராகுக, கெடாத துப்பினின் பகையெதிர்ந் தோ
ள) என்று விளக்கி யிருத்தலும் நன்கு மதிக்கற்ப
ட்டுத் தொகையுள் குறுந்தொகைச் செய்யுளையன்றி
செய்தனவாகப் புறநானூற்றில் 5 செய்யுட்கள் உள்ள

ழூர் முதுகூத்தனார் (முதுகூற்றனார்) (353, 371):—"
றறி முரசின் விறற்போர்ச் சோழர், இன்கடுங்

றுறந்தை" என்று இவரே கூறியிருத்தலால் தம்மு
ஊரில் இவர் அன்புடையவரென்பதும், அவ்வூர் அரசர
சோழரால் நன்கு மதிக்கப் பெற்றவரென்பதும் "வெ
ன்றன ; "உள்ளது, தவச்சிறி தாயினு மிகப்பல ரென்
ணொடும் பந்த ருண்முறை யூட்டும், இற்பொலி மகு
புறநா. 331) என்று கற்புடை மங்கையி னியல்பை
'தேவிற் சிறந்த திருவள்ளுவர் குறள்வெண், ப
சிறந்திடுமுப் பால்பகரார் - நாவிற், குயிலில்லை சொற்
யோர்வில்லை மற்றுஞ், செயலில்லை யென்னுந் திரு"
வள்ளுவமாலை) என்று திருக்குறளின் சிறப்பையும் பார
பிருத்தல் மதிக்கற்பாலது ; இவர் வாக்கிற் பெரும்ப
காணப்படுவது பாலைநிலத்தி னியல்பு; இவர் செ
வாகத் தெரிகின்ற வேறு பாடல்கள் 5 (அகநா. 3 ; புற
திருவள்ளுவ. 1.)

கூழொடு பெயாதலையும் ஆறலைகள்வர் வணிகர் கூட்ட
வழிப்பறிக்க முயல்வதையும் இவர் குறிப்பித்துள்ளார்.

ரபித்தையார் (232) :—இப்பெயர் ஊன்பித்தை யெ
பிரதிகளில் உள்ளது. இவர் பெண்பாலார். இவர் ப
செய்யுளின் பழைய கருத்து, பிரிவிடைத் தோழி வற்
றியதாகு உள்ளது. இச் செய்யுள் தலைவியின் கூற்றே எ
ஐயுறும் வண்ணம் அமைந்திருக்கிறது.

ற்றியனார் (286) : தலைவன் தோழியிடத்துத் தலை
"உள்ளிக் கரிண்பெண் போல்வன்" என்று கூறு
அவளை உள்ளுதற்குரிய நலன்களைக் கூறுவதாகச் செ
செய்திருப்பது பாராட்டற்குரியது. இவர் பெயர் கார
பெயராக இருக்கலாமென்று தோற்றுகிறது.

ர் முடவனார் (123, 206, 322): இவருக்கு முடவனு
னும் பெயர் சினையால் வந்தது போலும்; ஐயூரென்பது
நாட்டகத்ததோர் ஊர். இவர் நடந்து செல்லு
இயலாத முடவராதலின், தாமான் தோன்றிக்கோ
அடைந்து வண்டியிழுத்தற்குப் பகடுவேண்டுமென்று
அவன் பகடுகளும் பல பசு நிரைகளும் ஊர்தியுங் கொ
பெற்று வாழ்ந்தவர் ; இறந்தோருடம்பைத் தாழியாற்
தல் உண்டென்பதும் வீரச் சிறப்பும் கொடைச் சிற
இவர் பாடல்களிற் காணப்படுகின்றன. இவராற் ப
பட்டோர் ஆதனெழினி, தாமான் தோன்றிக்கோன், சே
குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவன், பாண்டியன்

காரத்துத் துஞ்சியமாறன் வழுதி யாவர். " அறவ ர
மறவர் மறவன், மள்ளர் மள்ளன் றெல்லோர் ம
இசையிற் கொண்டான் " (புறநா. 399) என்பது
தாமான் தோன்றிக் கோனைப் பாராட்டிய பகுதி.
செய்தனவாகத் தொகை நூல்களிற் காணப்படும்
செய்யுட்கள் 7. (நற். 2; அகநா; 1. புறநா - 4.)

கூர் மாசாத்தியார் (126, 139, 186, 220, 275) :—முல்லைக்
மலர்ந்திருத்தலை அது நகுதல் போலும் என்றும், கா
பூனையை அஞ்சிப் பெட்டைக்கோழி தன்குஞ்சுகளை
சேர்க்கும் பொருட்டு அழைத்துக்கூவும் என்றும்
கிருர். புறநானூற்றில் ஒருமறக்குடி மகளின் வீரச்

...யை முயறச யனறு அதன பகாமபிளுற் குத்தப்
றந்து கிடத்தலை அழகுபட இவர் கூறியுள்ளார்.

க்குடி கிழார் (63) :—உகாய்க்குடி யென்னும் ஊரிற்
வர் இவர். " ஈதலும் துய்த்தலும் இல்லோர்க் கில்
ன்று இவர் கூறும் பொருட்சிறப்பு அருமையாக வுள்
ங்கே ஈதலைத் துய்த்தலுக்குமுன் இவர் அமைத்
யம் படித்து இன்புறற்பாலது.

ரனூர் (274) :—இவருக்கு அமைந்திருப்பது தெய்வப்
ாலை வழியின் இன்னாமையையும் தலைவியை உ
சல்லின் அது கடத்தற்கு இனியதாக இருத்தலையும் ந
வர் கூறியுள்ளார்.

டகத்துக் கந்தரத்தனர் (155) :—இப் பெயர், ' உரோடக
ரத்தனர் ', ' ஊரோடகத்துக் கந்தரத்தனர் ', ' ஒ
த்துக் கந்தரத்தனர் ' என்று பலவாறு பிரதிகளில் உள்
உரைகடம் ' என்னும் பெயர் உள்ள மூன்று ஊ
சங்கற்பட்டு ஜில்லாவில் இருக்கின்றன. ' உரோட
ன்பது அவற்றுள் ஒன்றன் திரிபாக இருக்கலாமெ
தாற்றுகிறது. உழவர் காலையில் விதைக்க எடுத்துச் செ
ட்டிகளை மாலையில் வறியனவாக அல்லாமற் போ
காணர்வர் என்று கூறுகிருர். தலைவிக்குப் பொரு
யர்வைப் புலப்படுத்தத் தலைவன் முல்லை படர்ந்த செ
னது கிளையின் உயர்வைக் காட்டுவதாக இவர் குறித்
ார். அலர் தூற்றும் பெண்டிரை நரகம் புகுதற்கு உ
ரன்று தலைவியின் கூற்றில் அமைத்திருக்கிருர். எட்
தாகையில் இவரியற்றிய வேறு செய்யுட்கள் 4 (நற்
கநா. 3.)

ச்சனார் (175, 177, 205, 248) :—இவர் நெய்தற்றிணையை
குதியாகச் சிறப்பித்துள்ளார். இதனாலும் தலைவி
ற்றுக, ' கழிசூழ்படப்பைக் காண்டவாயில்..........
ழுங்கனூரே ' (நற். 38) என்று கூறுவதனாலும் இவர் நெ
நிலத்தைச்சார்ந்தவர் என்று ஊகிக்கலாம். கடலில் உப்பெ
லை 'வானம் வேண்டா உழவு' (நற் 254) என்கின்
பாறையாறு என்ற ஊரினனான பெரியன் என்பானை
சாழன் இராச சூயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளியையும்

நற். 149, 191) வழக்கங்களாகக் கூறியுள்ளார். உ
சென்பது சைனர்கள் செய்து கொள்ளும் ஒரு நி
அதனால் இவர் சைனரென்று கொள்ளுதற்கு இடமு
இவர் வாக்கில் எருமை மறம் என்னுந் துறை வி
கூறப் பெற்றுள்ளது; புறநா. 273. எட்டுத் தொ

இவரியீற்றிய வேறு செய்யுட்கள் 31 (நற். 20; அக
புறநா. 3.)

திணைம் புலவன் (333) :— ஒரு காரியம் செய்கையில்
நிறைவேறுமற்போனால் உண்டாகும் வருத்தத்தை
பணிக்குறைவருத்தம் ' என்று கூறியுள்ளார்.

யனார் (207) :— சுரஞ்செல் மாக்கட்கு ஒரு துணை
றென்பதைக் குறிக்க இவர், "இனந்தீர் பருந்தின்
கொடெள்விளி......உயவுத்துணையாகும்" என்கிறார்.

யூர்ச் சல்லியன் குமாரனார் (309) :—உறையூரைச்
புலவர் பலர் உளர். ஒரு காலத்தில் அது கல்வியிற்
சிறந்ததென்பது இதனாற் புலனாகும். பரத்தையிற்
வந்த தலைவனுக்கு வாயில் நேர்ந்தமைக்குத் தோழி
தம் தொழிலை முடிப்பாராகி வரப்பில் வாடும்படி
தெறிந்த நெய்தல் மீட்டும் தம்மை நீக்கிய வயலினி
மலர்கின்றதை உவமையாகக் காட்டியுள்ளது பார
றாலது. களையைக் களைந்த இடத்திலேயே போட
தென்பதை இவர் அறிந்துள்ளாரென்று தெரிகிறது.

யூர்ச் சிறுகந்தனார் (257):—தலைவன் பிரிந்த வழிக் காம
பகை தலைவியை இகலும் என்கிறார். பலாமரம்
காய்த்துள்ளமையை அழகுபட வருணித்துள்ளார்.

யூர்ப் பல்காயனுர் (374):—யாப்பருங்கலம், யாப்பரு
காரிகை என்பவற்றின் உரைகளால் பல்காயனுர்
ஒருவர் யாப்பிலக்கணஞ் செய்துள்ளமை தெரியவரு
அவரும் இவரும் ஒருவரோ வேறோ என்பது தெரிய
ஊர் மயக்க மடைந்துள்ளமைக்குத் தூக்கணங் குருவி
மேற் ெறுடுத்த கூட்டின் மயக்கத்தை உவமை கூறி
சில பிரதிகளில் இவர் பெயர் 'பராயனுர்' என்று
படுகிறது.

முற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவனும் சோழன்
கிள்ளியுமாவர்.

க்காடனுர் (251):—இடைக்காடென்னும் ஊரின
பற்றி இவர் இப்பெயர் பெற்றுர். இடைக்காடெ
பட்டுக்கோட்டை தாலுகாவில் உள்ளது. இவர் சா
இடையர். "இவர் கபிலருடைய தோழர்; மற்றைப் புல
ரிடத்தும் அன்புடையவர்; பெரும் பொருளைச் சிறு கவ
அடக்கும் இயல்பினர்; கவி செய்யும் ஆற்றல் மிக்க
என்பது திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணத்
அறியலாகும். இவர் கூறும் உவமைகள் மதிக்கற்பா
இவருடைய செய்யுட்களை உற்று நோக்குமிடத்துப் பெ
பான்மையாக முல்லைத்திணை, மழை, இடைச்சாதி எ
பற்றின் இயல்புகளும் சிறு பான்மையாக மருதத்தி
வளமும் அமைந்திருப்பது விளங்கும். சில பாடல்கள் இ
ாடர் ஊசி முறி என்று பழைய உரைகளிற் காணப்படு
ன. இதனுல் ஊசி முறி என்ற நூலொன்று இவரால் இ
றப்பட்டதென்று தெரிகிறது. ஊசி - எழுத்தாணி. இவ
பாடப்பட்டோன் சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கி
வளவன். வேறு தொகை நூல்களில் இவர் பாடியவை
நற். 3; அகநா. 6; புறநா. 17.) அன்றியும் இவர் பா
செய்யுளொன்று திருவள்ளுவ மாலையில் உள்ளது.

ருந்தையூர்க் கொற்றன் புலவனுர் (335):—திருக்கோவ
தாலுகாவில் இருந்தையென்று ஓர் ஊர் உள்ளது. இருந்
யூர் என்பது அதுவாக இருக்கலாமென்று தோற்றுகி
இந்த ஊரிலேயே கருங்கோழி மோசியார் என்ற வே
இடைச்சங்கப் புலவர் இருந்தனரென்று தெரியவருகிற
லைப். உரைப். அடியார்.

கீரந்தையார் (148):—கீரன் தந்தையார் என்ற தொ
ீரந்தையார் என்று மருவியது. கீரந்தையார் என
இடைச்சங்கப் புலவருள் ஒருவர் இருந்தார் என்பது (சி
அடியார்.) தெரியவருகிறது. பரிபாடலில் ஒரு பாட்
ழுதியவரும் திருவள்ளுவ மாலையில் 'தப்பா முதற்பாவா
ன்னும் செய்யுளை இயற்றியவரும் கீரந்தையார் என
தெரிகிறது. அவருக்கும் இவ்விளங் கீரந்தையாருக்

கூடுமோவென்று தோற்றுகிறது.

ங்கிரனுர் (116):—இவரும் எயினந்தை மகனுர் இளங்
ரன்பவரும் ஒருவரேயென்று சிலர் கூறுவர். அங்ஙன
இவர் வேடர் மரபினர். இவர் பாலைத்திணையைப் ப
பாடியுள்ளார். தலைவியின் இனிமைக்கு வினைமுடித்
வரும் இனிமையையும், மூங்கிலில் காற்றடித்தலால்
டாகும் ஓசைக்கு யானையின் நெட்டுயிர்ப்பையும், த
நெஞ்சம் தலைவியுடன் ஒன்றுபட்டுக் கரைவதற்கு
காயாத பசிய மட்கலம் பெருமழையிற் கரைவதும் இவ
டும் அரிய உவமைகளாகும்; நற். 3, 62, 308. வழ
மகளிர் பிறை தொழுதலையும் சுவரிற் குறியமைத்து நா
ணுதலையும் (அகநா, 239, 289) இவர் குறித்துள்ளார். 'C
உறந்தை', 'உதியன் மண்டிய ஞாட்பு', 'பொ
கொல்லி' என்ற தொடர்களால் இவர் சோழனையும்
ரையும் பெயர் கூருமற் குறித்திருக்கிருர். பொ
என்னும் ஊரினராகிய இளங்கீரனுரென்னும் புலவரெ
புறநானூற்றில் ஒரு செய்யுளையும் அகநானூற்றில் இ
செய்யுட்களையும் பாடியுள்ளார். அவருக்கும் இவ
ஏதேனும் தொடர்பிருக்குமோ இல்லையோ என்பது
வில்லை. எட்டுத் தொகையில் இவரியற்றியுள்ள செய்
14 (நற். 6 ; அகநா. 8.)

ம்பூதனுர் (334.):—'அலைகளின் நீர்த்துளிகள் தம் ஈர
புறத்தை நனைப்ப அக்குளிரை வெறுத்துக் காக்கைகள்
கரைச் சோலையில் தங்கும்' என்று இவர் அ
இயல்பை அறிந்து கூறுவது பாராட்டத்தக்கது.

றயனுர் (2):—மதுரையில் எழுந்தருளிய சோம
கடவுள் இறையனுரென்ற பெயரால் வழங்கப் ெ
என்பர். இவரது வரலாறு இந்நூலில் 'கொங்
வாழ்க்கை' என்னும் இரண்டாம் செய்யுளின் இ

விரிவாக உள்ளது.

ந்துப் பூதன் தேவனுர் (343) :—இவர் வேறு ; 189, 3
செய்யட்களைப் பாடிய மதுரை யிழத்துப் பூதன்தே

ருவன. ஒக்கூர் என்பது பாண்டி நாட்டில் திருக்கோ
நூர்ப் புறத்தேயுள்ள ஓர் ஊர். இவர் பாடிய (
செய்யுட்கள் - 3 (அகநா. 2 ; புறநா. 1.)

றைப்பெரியனுர் (272) :—இவர் தலைவியினுடைய
ளுக்கு அவளது தன்னையர் கலையில்மேல் எய்த
தோய்ந்த அம்பை உவமை கூறியுள்ளமையும், தேர்ப்ப
தலைவனை ஆற்றுவிப்பதாகக் கூறியுள்ளமையும் சிறந்த
ளாகும். ' நாஞ்சில் வள்ளுவனைப்பாடிப் பரிசில் பெற்
நாஞ்சில் மலையின் வளத்தையும் அதன் தலைவனது
மையும் இவர் பாராட்டி யிருக்கின்ருர். இவர் பாட
முல்லையையும் குறிஞ்சியையும் பற்றியவை. இவரிய
வேறு பாடல்கள் - 2 (நற். 1 ; புறநா. 1.)

ஞானி (227) :—ஓதஞானி - பரந்தஞானி ; வடசொற்
தலைவன் சிறைப்புறத்தானுக அவன் கேட்கும்படி
தலைவியின் இற்செறிப்பை இதழ் குறைந்த கூழை
மலர் மேல் ஏற்றி இவர் குறிப்பித்திருப்பது ஒரு நயம

ந்தையார் (12, 21, 229) :—ஆதன் தந்தை யெ
ஆந்தை யென்று மருவியது. பாலைத் திணையின் இயல்
பாடுதலில் மிக்க ஆற்றலுடையவர். பாலைத்திணையில்
நிமித்தமே பயின்றுவரினும் ' தலைவி தலைவனை மன
அவனுடன் இனியளாய் இன்று வரும் ' எனக் கேட்ட
அதனை நற்றுய்க்குக் கூறும் செய்யுளை ஈற்றில் அமை
இத்திணைக்கு மங்கல முடிபு காட்டியிருத்தல் மிக
யுள்ளது. தாம் அன்பு வைத்திருப்பவருடைய அரிய
களை நினைக்குந்தோறும் ஒருவர்க்குற்ற வழிநடைத்து
முதலியன நீங்கு மென்பதை இவர் தெரிவிக்கிருர். ஒரு
தான் கருதியவனையே கணவனுகக் கோடல் வேண்டுமெ
நினைப்பாளென்றும் அவள் விரும்பும் தலைவனுக்கு ம
செய்து கொடுக்க விரும்ப மற்ற தாயை அறனில் தாயெ
தி வினையை ' அறனில் பால் ' என்றும் அந்தணர்க்
கொள்கையைக் கூறுமிடத்து, ' அறம்புரி பெருமறை ந
நாவிற், திறம்புரி கொள்கை ' என்றும் அறத்தைச் செய்
அன்பைக் கருதுவது தகாது என்பதை, ' அன்பில் அற

னான்காம் நூருகிய பாலைத்திணையைப் பாடியவர்.

போகியார் (10, 70, 122, 127, 384):—இவர் ஐ
நூற்றில் மருதத்தைப் பொருளாகவுடைய முதல்
செய்யுட்களை இயற்றியவர். மருதத்திணையில் மிகவும்
றவர். தமிழ் நாட்டு வேந்தர் மூவராலும் பிற உ
களாலும் நன்கு மதிக்கப் பெற்றவர். இவருடைய ட
களில் 106 மருதத் திணையின் வளத்தையே புலப்படுத்
இவராற் பாடப்பட்டோர் சேரமான் ஆதனவினி, சே
நடுமான் கிள்ளி, மத்தி, விரான் என்னும் இவர்கள்.
பாடலில் வந்துள்ள ஊர்கள்: ஆமூர், இருப்பை,
தேனூர் என்பன; நதிகள்: காவிரி, வையை என்
விழா: இந்திரவிழா; நோன்பு: தைந்நீராடல். எ
தொகையில் இவர் இயற்றிய வேறு செய்யுட்கள்-5 (ந
அகநா. 2; புறநா. 1.)

பிச்சையார் (277):—அறிவர் பெறும் உணவை '
பிச்சை' என்று குறித்தலின் இப்புலவர் இப்பெயருடை
ஆனார். ஓரிற் பிச்சையின் சிறப்பு மிகவும் பாராட்டற்ப
பெரியோர்கள் ஓரில்லைத் தாண்டிப் பிச்சை எடுப்பதில்

நழுவனார் (131):—வினைமுற்றி மீளும் தலைமகன் தலைம
காண்டற்கு விரையும் தன் நெஞ்சிற்கு ஈரச்செவ்வியில்
விளைத்தற்பொருட்டுக் கொல்லையை அடைதற்கு விரை
ஓரேருழவனை உவமை கூறிய சிறப்பால் இவர் இப்
பெற்றனர்; இவருடைய இயற்பெயர் தெரியவில்லை.
முடைய செய்யுளில் இல்லறத்தை வெறுத்துக் கூறு
இவர் துறவறத்தில் பற்றுடையவரென்று கருத
முண்டு. இவர் இயற்றிய வேறு செய்யுள் புறநா. 193.
131-ம் செய்யுளின் ஆசிரியர் பெயருக்கு 'நக்கீரர்' எ
பிரதிபேதம் காணப்படுகிறது.

ஔவையார் (15, 23, 28, 29, 39, 43, 80, 91, 99, 102, 158
200, 364, 388):—இவர் அதியமான் நெடுமானஞ்சி
அமுதமயமாகிய நெல்லிக்கனி பெற்று அவனைப் புகழ்
இது புறநானூறு, 91-ஆம் செய்யுளாலும், திருக்
100-ஆம் செய்யுளுக்குப் பரிமேலழகர் எழுதிய

ாட்டும், பத்துப்பாட்டினுள் ஒன்றாகிய குறிஞ்சிப்பா
திருவள்ளுவமாலையில் ஒரு செய்யுளும், இன்னாநா
இவராற் பாடப்பட்டனவே. பன்னிரு பாட்டியலில்
பெயரோடு சில சூத்திரங்கள் காணப்படுகின்றன.

டைய வாக்கில் விநாயகர், முருகக்கடவுள், சிலபெரு
லதேவர். திருமால் இவர்களுடைய துதிகள் வந்து
பருங்குன்றூர்கிழாரும், பொருந்திலிளங்கீரனும், ம
த்து நப்பசலையாரும் இவரைப் பலவாறு பாராட்டி
ர். இவராற் பாடப்பெற்றோர் :—அகுதை, இருங்கோ
ரி, சேரமான் செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதன், சே
ாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை, நள்ளி, மலையமான் திரு
ரி, மலையன், விச்சிக்கோன், வேள்பாரி, வை
காப்பெரும்பேகன் என்பவர்கள். கொல்லிமலை, பறம்
றம்புமலை, முள்ளூர்க்கானம், முள்ளூர்மலை என்
இவர்காலத்தில் விளக்கமுற்றிருந்தன. இவர் குறிஞ்
ாடுவதில் மிக்க திறமை வாய்ந்தவர். நட்பு, வண்மை,
றவாமை என்னும் இயல்புகளை இவர் செய்யுட்
ாணலாம். பரணருக்கும் இடைக்காடருக்கும் இவர்
ட்பினர். இவருடைய விரிவான வரலாற்றைப்
ாட்டிலுள்ள பாடினோர் வரலாற்றிற் காணலாம்.

தூர்கிழார் (354):—கயத்தூர் என்பது சோழநாட்டி
உள்ளதோர் ஊர். இவர் வேளாண் மரபினர். தோழி
னிடம், "யாம் உனக்கு இனியமாக இருந்தும் நெடுங்
பழகினமையினால் நின்னால் வெறுத்தற்குரியே மாயி
ன்னும் நினைவுபற்றி, "நீர்நீ டாடிற் கண்ணுஞ் சிவ
ஆர்ந்தோர் வாயிற் றேனும் புளிக்கும்" என்று கூறு
இவர் ஒரு செய்யுள் செய்திருக்கிறார். "நீ எம்மைப்
பாயின் எம்முடைய தந்தையின் வீட்டுக்கு அழை
செல்வாயாக" என்று தோழி தலைவியை உளப்படு
தலைவனிடம் கூறியது உலக வழக்கை ஒட்டிய கூற்றுகு

ஞர்(9, 356, 378, 396):—பசிய இலையினின்றும் மேலெ
நெய்தற்பூ கழியில் வெள்ளம் மிகும்போதெல்லாம் க
கண்ணே மூழ்கும் மகளிருடைய கண்ணையொக்குமென்று
ஒரு செய்யுளிலே (9) பாடுகின்றார். இதுபற்றி இவர் க

றுயன இயலபை இவா புலபபடுதநயுளளாா (புறுப
கநானூற்றிலும் புறநானூற்றிலும் இவர் பாடல்
லம்பல் மிகுதியாகத் தோற்றுகிறது. அன்னியென்
றுக்கைப் பறந்தலையில் திதியன் என்பானை மெ
கொண்டு அவனது காவல் மரமாகிய புன்னையை வெ
றன் என்ற செய்தி (அகநா. 145) இவராற் கூறப்ப
து. சோழநாட்டிற் காவிரியின் வடகரையில் இப்பெ
ாண்டூர் எனவழங்கும் திருவன்னியூர் என்பதும் அத
ுள்ள திருக்குறுக்கை வீரட்டம் என்பதும். மேலே
செய்திக்குத் தொடர்புடையனவென்று கருத இடமு
இவரியற்றிய வேறு செய்யுட்கள்: 19 (நற். 6; அகநா

ர்க் கதப்பிள்ளை (64, 265, 380) :—இவர் பெயர் க
ந்தப்பிள்ளை என்றும் காணப்படுகிறது. கருவூர்க்
பிள்ளை சாத்தனார் என்ற புலவர் இவருடைய மகனார்
ருத இடமுண்டு. இவர்கள் இருவருடைய பாட
தொகை நூல்களிற் காணப்படுகின்றன. இவராற்
பட்டோன் பாண்டியனுடைய வீரனும் கந்தன் எ
பெயரினனுமாகிய நாஞ்சில் வள்ளுவன் என்பான்.

பாடிய வேறு செய்யுள் : புறநா. 1.

ர்கிழார் (170) :—தலைவனது நட்பில் தனக்குள்
நிலைத் தலைவி கூறுவதாக உள்ள செய்யுள் ஒன்
பெயரால் வழங்குகின்றது. யானைக்குக் கொறுக்காந்த
பினிடத்துள்ள விருப்பத்தை இவர் பாடல் புலப்ப
கிறது.

ர்ச் சேரமான் சாத்தனார் (268) :—இவர் கருவூரார்;
மரபினர்; தோழி தலைவியைநோக்கி, " வந்து அடைந்த
செல்கின்றீரோ வென்று செப்பலும் ஆற்றும் ; மீண்
வீரோ வென்று வினவலும் ஆற்றும் ; யாங்குச் செய்வ
என்று கூறும் முகத்தால் வரைந்து கோடலே தக்க
புலப்படுத்தியதாக இவர் ஒரு செய்யுள் பாடியுள்ளார்.

ர்ப் பவுத்திரனார் (162) :—பவித்திரன் என்ற சொல்
திரன் என்று திரிந்தது போலும்; பவித்திரன் - த

[illegible]
பனையை இவர் பிறைக்கு உவமை கூறியுள்ளார்.

லூர் உருத்திரங் கண்ணனார் (352):—கடியலூர் எ
பாண்டி நாட்டிலுள்ள தோரூர்; திருநெல்வேலி
பில் உள்ளது. இவர் அந்தணர். பத்துப் பா
பெரும்பாணாற்றுப் படையும் பட்டினப் பாலையும் இ
இயற்றப் பெற்றன. தொண்டைமான் இளந்
னும் சோழன் கரிகாற் பெருவளத்தானும் இ
ஆதரித்தவர்கள். பட்டினப் பாலையைக் கேட்டு ம
சோழன் கரிகாற் பெருவளத்தான் இவருக்குப் ப
நூறாயிரம் பொன் பரிசளித்தானென்று தெரிகிறது.
திருமாலிடம் அன்புடையவர். பல சாதியார்களுடைய
ங்களையும் அவர்கள் இருக்கும் குடியிருப்பினையும்
ட்டத் தெரிவிக்கும் ஆற்றலுடையவர். பழையகாலத்து

ார முறையைப் பற்றிய பல செய்திகளை இவர் வ
ாணலாம். பாழ்பட்ட நாடுகளைப்பற்றி இவர்
ருதி படிப்போர்க்குக் கழிபேரிரக்கத்தை உண்டா
லாமரத்தைப் பறவைத் தொகுதிகள் விரும்பும்
நற்றிணைத்தொகையில் உள்ளது. எட்டுத் தொகையில்
இயற்றியுள்ள வேறு செய்யுள் அகநானூற்றில்
இவருடைய வரலாற்றின் விரிவைப் பத்துப்பாட்டு
பாடினோர் வரலாற்றிற் காணலாம்.

பெருந்தேவனார் (255):—தலைவன் தன்னுடைய கட
நிறைவேற்றும்பொருட்டுப் பொருள்முயற்சிக் கண்
பிணிப்பினால் இடங்கள் தோறும் செல்லுதலை இவர்
னுல் அறியலாகும். கடுகு என்ற அடைமொழியின் கார
புலப்படவில்லை. கடுகுசந்தை யென்னும் ஓர் ஊர் பா
நாட்டில உளளது.

தோட்கர வீரனார் (69):—கரவீரம் என்பது சோழநாட்
கண் திருவாரூருக்கு அருகிலுள்ள ஒரு சிவஸ்தலம்.
வீரன் - அலரிமாலையை யணிந்தவன். ஆண் குரங்கு இ
தாகப் பெண் குரங்கு கைம்மைத் துன்பத்துக்கு ஆற்ற
மரமேறுதல் முதலிய தொழிலறியாத சிறுகுட்டி
சுற்றத்தினிடத்துச் சேர்த்தி ஓங்கிய மலைப் பக்கத்தில்

வன் மள்ளனார் (82):—கடுவன்குடி என்ற பெயருள்ள
சோழ நாட்டிற் பல உண்டு. கடுவன் என்பது அவ
ஒன்றன் திரிபாக இருக்கலாம். இவர் கடுவன் என்ற
ரென்று கொள்ள இடமுண்டு. இவர் தந்தையார் புற
334-ஆம் செய்யுளை இயற்றிய மதுரைத் தமிழக் கூ
என்று தெரிகிறது. 'மள்ளனார்' என்ற பெயரை நே
போது இவர் அரசியலில் துணைபுரியும் படைத்தலை
இருக்கலாமென்று ஊகிக்க இடமுண்டு. நற்றி
150-ஆம் செய்யுள் இவர் பாடியது.

ரணனார் (244):—தலைவனுக்குக் களிற்றையும், த
எதிர்ப்படப்பெறாத தலைவிக்கு வலையிற்பட்ட மயி
உவமையாக இவர் கூறியுள்ளார்.

க்காயன் தத்தனார் (304):—தமிழ் அரிச்சுவடிக்குத்
கணக்கென்றும் நெடுங்கணக்கென்றும் பெயருண்டு.
கூட்டம். பிள்ளைகளைக் கூட்டமாகச் சேர்த்துத்
கணக்கைக் கற்பிக்கும் உபாத்தியாயர் கணக்காய
படுவார். இவர் ஆசிரியத் தொழிலுடைய தத்தனு

சுருவேட்டையை இவர் நன்கு கூறியுள்ளார்.

நக்கண்ணனார் (94) :—பித்திகத்தின் அரும்பு உரிய பருவ
முன்னும் சிவந்ததென்றும் அதனால் வருந்தேனெ
தலைவி கூறுவதாக இவர் வாக்கில் உள்ளது வியக்கத்த

ளர் (13, 18, 25, 38, 42, 87, 95, 100, 106, 115, 121, 14
187, 198, 208, 225, 241, 246, 249, 264, 288, 291, 31
357, 364, 385) :—இவர் வேறு, தொல்கபிலர் என்பவர்
இவர் அந்தணர். வேள்பாரியின் நண்பர். அவன்
பின்பு அவன் மகளிரை அழைத்துச் சென்று மணம்
கொள்ளும்படி விச்சிக்கோன், இருங்கோவேள் எ
களை வேண்டி அவர்கள் மறுத்தமையால் வெறுத்துப்
அம்மகளிரைப் பார்ப்பார்ப் படுத்துத் தம் கடனைக்கழி

இவர் ஐங்குறுநூற்றில் குறிஞ்சியைப் பொருளாகவு
மூன்றும் நூறையியற்றினர்; பதிற்றுப்பத்தில் ஏழாம்ப
பாடிச் சேரமான் செல்வக் கடுங்கோவாழியாதனிடம்
யிரம் காணமும் அவன் ஒரு மலைமீதேறிக் கண்டு கெ

த்தாய் வாழகிகா வன்கூற்றி னவை, அறுப
ரமலகந் தந்து" என்னும் வெண்பாவாலும்
ாகின்றது. இவரால் பாடப்பட்டோர்: அதியமான்
ானஞ்சி, தொண்டைமான், அதியமான்மகன் பெ
டழினி, நாஞ்சில் வள்ளுவன், சேரமான் மாவெண்
ாண்டியன் கானப்பேரெயில் கடந்த உக்கிரப் பெரு
சோழன் இராசசூயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளி யெ
இவரியற்றிய பாடல்கள் புறநானூற்றிலன்றி நற்
லும், அகநானூற்றிலும், தொல்காப்பிய உரைய
ாப்பருங்கல விருத்தியுரை முதலியவற்றிலும் க
டுகின்றன. ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன், மூ
ல்வழி, அசதிக்கோவை முதலியன இவரியற்றிய
ளென்பர். இவர் அவ்வச்சமயத்துச் செய்தரவாக
தனிப்பாடல்கள் மிகப்பல. பகைவரை நோக்கிக் கூ
போல, அதியமான் நெடுமானஞ்சியின் குணங்களை
பாராட்டிக் கூறியிருக்கும் பகுதிகளும் அவனால் தூதனு
பட்டுச் சென்றபொழுது தன் மேம்பாட்டைப் புலப்ப

பொருட்டுத் தொண்டைமான் தன் படைக்கலக் கொட்
காட்டக் கண்டு அப்படைக்கலங்களைப் புகழ்வார்
அதியமானது போர்த்திறத்தை வெளிப்படுத்திய
பகுதியும் மிக்க விம்மிதத்தை விளைவிக்கும். அதிய
கோவலூரெறிந்ததனைப் பரணர் பாடியதையும் (புறநா.
மூவேந்தரும் சேனைகளுடன் பாரியை வெல்லக் கருதி
நகரைச் சூழ்ந்து புகல்போக்கின்றித் தடுத்தபோது ட
களால் நெற்கதிரைப் புறத்திருந்து வருவித்து உள்
தாரைப் பசியால் வருந்தாதபடி பாதுகாத்தளித்த
செய்தியையும் (அகநா. 303), தம் கணவரது பிரிவாற்றாத
திய வெள்ளி வீதியார் என்னும் புலமைவாய்ந்த பெண்ப
டைய துன்பமிகுதியையும் (அகநா. கசஎ) புலப்படுத்தி
தல் புலவரிடத்து இவருக்குள்ள பேரன்பை விளக்குகி
பழையனூர்க் காரிக்காகச் சென்று ஆடொன்று
போது சேரன் இவருடைய மேம்பாட்டை நி
பொன்னால் ஓர் ஆடு செய்வித்து அளிக்க, இவர் அ
பெற்று மனமகிழ்ந்து, "சேரா! உன்னுடு பொன்னுடு
நாடு பொன் நாடு)" என்று கூறினரென்பவும்

இவர் பாடிய பாடல்கள் புறநானூற்றிலும் பிறநூல்கள
காணப்படும். ஆராய்வோர் அதனைக்கொண்டு இ
விறலி முதலியவர்களாக நினைந்து விரைந்து முடிவு
விடுதல் மரபன்று; அங்ஙனம் பாடுதல் கவிமதமெனக்
ளுதல் முறை; பிற புலவர்கள் பாடல்களிலும் இம்
காணப்படும். தொகைநூல்களில் இவர் பெயர் ஒ
யென்வும் வழங்கும்.

நல் வெள்ளத்தசர் (387):—இரவினைக் கண்டு தலைவி
"கங்குல் வெள்ளங் கடலினும் பெரிதே" என்று
தாக அமைத்திருத்தலின் இவர் இவ்விசேடப் பெ
யடைந்தார்.

ப் பேட்டுக் காஞ்சிக் கொற்றனர் (213, 216):—க
பேடென்பது காஞ்சிபுரத்தைச் சார்ந்த ஓர் ஊர். தலை
தலைவியின் பால் விருப்ப முடையவனேனும் தன்
பேணாது இல்லறம் புரியுங் கடமையை நினைந்து அதற்
பொருள்தேடச் செல்லுதலைத் தோழி கூற்றாகவும்
கூற்றாகவுக் கூறியுள்ளார். செல்வத்தை இவர், "
விழுப்பொருள்" என்று குறித்துள்ளார். நன்னுகை
இளந்தச்சனார், பெருந்தச்சனார் முதலிய புலவர்களும்
பேட்டினர் என்று தெரிகிறது.

ப் பேட்டு நன்னாகையார் (30, 172, 180, 192, 197, 28
இவர் பெண்பாற்புலவர். உண்மை போலத் தோ
பொய்யாக முடியும் கனவை, "வாய்த்தகைப் பொய்க்
என்கிறார் இவர். யானையடியின் நகத்துக்குப் பேயின் ப
உவமை கூறுகிறார். களிற்றின் கூட்டத்துக்கு ஒரு ப
தலைமை பெற்று நிற்கும் என்பது, "இருங்களிற்றின
யேந்தல்" என்று இவர் குறித்திருப்பதனால் தெரி
மாதர் பன்னிரண்டு திங்கள் கருப்பம் தாங்குதலையும் க
அகலச் சென்றிருக்கும் காலங்களில் மகளிர் கூந்
மலரை அணியாமையையும் கூதிர்ப்பருவம் மகளிர்
கூற்றுதலையும் இவர் வாக்கால் அறியலாகும்.

பனார்ச் சாண்டிலியனார் (307):—இப்பெயர் இவ

[illegible] (71) :—ஓதஞானா - பரந்த ஞானா ; வட
லருடர். தலைவன் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லிச் செலவ
தாக இவர் கூறும் ஒரு பாட்டலே இவர் புலமையை
தெரிவிக்கின்றது. 227-ஆம் செய்யுளை இயற்றிய ஓத
வேறு ; இவர் வேறு.

பாரு சிறு நுரையார் (290) :—தலைவனைப் பிரிந்திருக்க
-ாத தலைவி அப்பிரிவினால் உண்டாகும் துன்பமிகுதி
புலப்படுத்தி, 'யாமெங் காதலர்க் காணே மாயிற், செ
பெருகிய நெஞ்சமொடு பெருநீர்க்,கல்பொரு சிறு நுரை
மெல்ல மெல்ல வில்லா குதுமே' என்று கூறுவதாகப்
மையின் இவர் இப்பெயர் பெற்றார்.

டனார் *(260, 269) :—கல்லாடமென்னும் ஊரினரா
இவர் இப்பெயர் பெற்றார்போலும்; "கல்லாட
லந்தினி தருளி "(திருவா. கீர்த்தி.) என்பதை நோக்குக.
ாப்பியத்திற்கு உரை செய்தவர்களுள் கல்லாடர் என
ருவர்; "தொல்காப் பெருமைத் தொல்காப் பியத்திற்,
பிடையிட்ட விரகர்கல் லாடர்" என்னும் ஆன்றோர் வ
ணர்க. அவர் வேறு, இவர் வேறு. இவருடைய பாடல்
பகைவருடைய நீர்நிலையைக் கெடுத்தல், கடிமரந்தடிதல்,
முரசைக் கைக்கொள்ளல் முதலிய தலைவர்களின் வீரச்
ளும், பகைவர் இறந்தபின் அவருடைய மனைவிமார்
மைநோன்பு நோற்றிருத்தலும் கூறப்பெற்றுள்ளன.
லைப்பொருநனாகத் தம்மைக் காட்டி அவன் செயல்
முறையே சொல்லிச் செல்லும் மறக்களவழி, ஏர்க்களவு
மென்னும் துறைகள் நயப்பாடுடையன. பகைவரைக் கெ
விடத்து அவருடைய பெண்டிர் தம் இளம்புதல்வரைப்
ாக்கும் நிமித்தம் இறந்து படாமல் இலைகளைத் தி
டயிர்வாழ்தலைப் புலப்படுத்தி இவர் கூறியிருக்கும் செ
பாருடைய மனத்தையும் கனியச்செய்யும். பதினோராம்
முறையிலுள்ள திருக்கண்ணப்பதேவர் மறம் என்
நாலொன்று இவர் செய்ததாகக் கூறுவர். பன்னிரு
யலில் இவர் செய்தனவாகச் சிலசூத்திரங்கள் உள்
இலக்கணவுரைகளில் கல்லாடமாமூலர் என்று ஒரு தெ
மொழி இருத்தலால் மாமூலரோடு இவர் நட்புடையவரெ

பெற்றோர்: அம்பர் கிழானருவந்தை, பாண்டியன் தலை
கானத்துச் செரு வென்ற நெடுஞ்செழியன், புல்லி, பொ
யாற்றுக் கிழானென்பர்.

வமகனார் (324) :—இரட்டைப் பிள்ளைகளைக் கவை மக
கூறி அவர்கள் நஞ்சுண்டதை உவமையாக எடுத்த
மையின் இவர் இப் பெயர் பெற்றார்.

ரர்க்கீரனெயிற்றியார் (35, 261, 330) :— கீரனென்ப
உறவினர் போலும். இவர் பெண்பாற்
கழார் என்பது மாயூரத்திற்கு அருகிலிருக்கும் ஓர்
இப்புலவரே அதனை, 'வெல்போர்ச் சோழர் கழ
(நற். 281) என்பர். இவர் பனிக் காலத்தையே மிகுதி
சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார் (அகநா. 163, 217, 235,
கரும்பின் அரும்புக்குப் பசும்பாம்பின் சூல் உவமை யா
மழை மிகுதியினால் எள்ளுக்காய் உள்ளீடில்
போதலும் (35, 261) இவரால் காட்டப் பெற்று
வண்ணாத்தியின் செயலை இவர் அழகாகவும் சுருக்கம
உவமையாகக் காட்டியிருப்பது (330) பாராட்டற்
தாகும். *எட்டுத் தொகையில் இவர் இயற்றிய
செய்யுட்கள் 7 (நற் 2; அகநா. 5)

ளிலாத்திரையனார் (293):—கள்ளில் என்பது தொ
நாட்டின்கண் ஸ்ரீ ஞானசம்பந்தர் தேவாரம் பெற்
சிவஸ்தலம். ஆத்திரையனார் அத்திரி குலத்திற்
ஓர் அந்தணர். ஆத்திரேய கோத்திரத்துப் புலவர்
ரும் உண்டு; நற். 386.நன்றியறிவு முதலிய உத்தமகுண
இவரால் பாடப்பட்டோர் வேங்கடமலைக்குத் தலை
ஆதனுங்கனும், ஆதியருமனும், உதியனும் ஆவர்.
செய்த வேறு பாடல்கள் : 2 (புறநா. 175, 389.)

க்கைபாடினியார் நச்செள்ளையார் (210): இவர் பெண்
ஆடுகோட் பாட்டுச் சேரலாதனென்னும் அரசன்
பதிற்றுப்பத்துள் ஆறும் பத்தைப் பாடி, அணிகலனுக்
ஒன்பது துலாம் பொன்னும், நூறாயிரம் பொற்காசு
பெற்றவர்; நச்செள்ளையாரென்பது இவரது இய
ரென்பதும், குறுந்தொகையில், "திண்டேர் நள்ளி

ளினும் முல்லையையே வருணிக்கிறார். "தாதுண்
பதுற வஞ்சி, மணிநா வழர்த்த மாணவினைத் தே
அகநா. 4) என்று தலைவனது அருளை இவர் குறிப்பி
மாலையில் வீடு திரும்பும் தாய்ப்பசுவின் வருணனை
இன்புறற்பாலது.

யனார் (50, 51, 117, 238, 301, 336):—வரைவு ம
இவர் கூறும் காரணங்கள் சிறந்தனவாக உள்ள
தலைவனது மணிகள் கட்டிய தேர் வாராதாயினும்
போலத் தன்செவிகளில் இசைக்குமென்று தலைவி கூற
இவர் குறிப்பிடுகிறார் (301.) இவர் கூறும் மாலை வரு
நற். 117) சுவைபட அமைந்துள்ளது. இவர் மேலைக்
கரை நகரமாகிய தொண்டி என்ற ஊரை வருணிக்
238. களவு, கற்பாகிய இருவகை ஒழுக்கங்களையும்
றிணையால் அமைத்துப் பலவாறு பாராட்டி யு
எட்டுத்தொகையில் இவரியற்றியுள்ள வேறு செய்யு
4 (நற். 2; அகநா. 2.)

ரூர்கிழார்:—(166, 167, 214):—இவர் மலைநாட்டின்க
தாகிய கூடலூரை இருப்பிடமாக உடையவர்; வே
மரபினர்; இவருடைய பாடல்கள் இன்சுவையைத் தரு
ஒரு விண்மீன் வீழ்ச்சியைக் கண்டு கோச்சே
யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ் சேரலிரும்பொறை •எ
அரசன் இன்னநாளில் இறப்பானென்று முதலில் நி
இருந்து அவ்வாறே அவன் இறந்தது கண்டு ஒருவாற்
பிரிவாற்றாது வருந்தினரென்று, "ஆடியலழற்குட்ட
(புறநா. உ௨௯) என்னும் பாடலாலும் அதன்பின்னுள்ள
பங்களாலும் தெரிதலால், இவர் கணிதத்திலும் வல்லவ
கருதப்படுகிறார்; இவர் மேற்கூறிய அரசனால் மிகவும்
கப் பெற்றவர்; அவன் வேண்டுகோளால் ஐங்குறுநூறெ
தொகைநூலைத் தொகுத்தவர் இவரே; ஐங்குறுநூ
இறுதி வாக்கியத்தில் 'புலத்துறை முற்றிய கூடலூர்
என்று ஆன்றோரால் சிறப்பித்துக் கூறப் பெற்றிருத்
இவருடைய பெரும்புலமை நன்கு வெளியாகின்றது;
காலத்துப்புலவர்கள் குறுங்கோழியூர்கிழார், பொ

[illegible]
பொருட்டு உணவு சமைக்கும் இயல்பும், மடன்
இலக்கணங்களும், வேடர்கள் தாம் கொள்ளையிட்டுப்
பொருள்களைப் பாறையின்மேல் வைத்துப் பங்
கொள்ளும் செயலும் நயம்படக் கூறப்பெற்றுள்ளன

மரக் கொல்லன் புல்லர் (373):—கொல்லர் மரபி
புலவர்கள் மதுரையில் இருந்தனர். "நிலம்
பெயரினும் நீர் திப்பிறழினும், இலங்குதிரைப்
கடற் கெல்லை தோன்றினும் மலை நடூஉவொடு அ
தொடர்பு கெடுதல் எவ்வாறு உடையதாகும்" என்று
கூற்றில் கற்புடைய மகளது உள்ளத் தன்மையை
விளக்கியுள்ளார். புல்லர்: இது புலவரென்பதன் தி
இருக்கலாமென்று சிலர் கருதுகின்றனர்.

மரச் சித்தலைச். சாத்தனார் (154):— இவர் கடைச்
புலவர்களுள் ஒருவர். இவரது இயற் பெயர் சா
ரென்பது; வணிக மரபினர். இவர் பத்தினிக்கடவு
கண்ணகியின் வரலாற்றையும் அவள் மேம்பாட்
சேரன் செங்குட்டுவனுக்கு அறிவுறுத்தி அவனைக்கொ
அவளுக்கு ஒரு கோயில் கட்டுவித்து நித்திய பூசை முத
நடக்கும்படி செய்தனர். கண்ணகியின் வரலா

அவனுடன் கேட்டவரும் அவன் சகோதரரும் துறவு பூ
வருமாகிய இளங்கோவடிகள் அவனுடைய சரித
பொருட்டொடர் நிலைச்செய்யுளாகச் செய்தற்கு வே
படையும் வண்ணம் செய்தவர் இவரே. அதுவே சில
காரம். அதைக் கேட்டவரும் இவரே. மணிமேகல
ஆசிரியர் இவர். குறுந்தொகைச் செய்யுளையன்றி எ
தொகையில் இவர் செய்தனவாக உள்ள செய்யுட்க
நற். 3; அகநா. 5; புறநா. 1.) திருவள்ளுவமாலை
இவர் செய்யுள் ஒன்று உண்டு. மருத்துவன் தாமோதர
இவரும் நெருங்கிய நட்பினர். சேரன் செங்குட்டுவன்ட
இளங்கோவடிகள்பாலும் இவர் மிக்க அன்புடை
காஞ்சி, வஞ்சி, காவிரிப்பூம்பட்டினம் இவற்றைப்பற்றி
விரிவாகக் கூறியுள்ளார்.

ரர நல்வெள்ளியார் (365):—இவர் பெண்பாற் ட

போலத் தோன்றி இரவலனைப் போலப் பணிமொழ
பயிற்றினன்." என்று தோழியின் கூற்றில் இவர் அ
பாடலொன்று அகநானூற்றில் (32) காணப்படுகிறது.

ரரப் பெருங் கொல்லனர் (141):—இவருக்கு இட்
தொழிலால் அமைந்தது. இரவுக்குறி நிகழ்ந்த பின்
தலைவற்குப் பகற்குறி நிகழுமென்பது இவர் வ
தெரிகிறது. பழைய கருத்து இரவுக்குறியையே ய
பகற்குறியையும் தலைமகள் மறுத்துக் கூறுவதாக
துள்ளது.

ரர மருதங் கிழார் மகன் இளம் போத்தனர் (332):—
கிழாரின் மக்கள் இளம் போத்தனர், பெருங் கண்
சோகுத்தனர் என்பவர்களின் பாடல்கள் தொகைநூ
வந்துள்ளன. அவர்களுள் இளம் போத்தன் எ
மூவரில் இளையவர் போலும். குறுந்தொகையில்
இவர் பாடல் உள்ளது. வாடைக் காலத்தே சில
இருக்குமென்றும் அக்காலத்தின் கடைநாளில் காம
சேர்தற் கரிதென்றும் இவர் புலப்படுத்தி யுள்ளார்.

ரர யளக்கர் ஞாழலார் மகனர் மள்ளனர். (188, 2
அளக்கர் ஞாழல் என்பது ஒரூர். மள்ளர் என்பது வீ
குறிக்கும் சொல். பாண்டிய அரசரால் முதலில்
பாதுகாக்கப் பெற்றவர். சுக்கிரன் வானத்தில் தெ
காணப்படின் மழை குறையுமென்று இவர் அறிந்திரு
(புறநா, 388: 1-2, 15-6.) இவராற் பாடப்பட்டோன் சி
கிழான் பண்ணன் என்பவன். இவர் சேனைத்
என்பதற்கியைய த் தம் பாடல்கள் சிலவற்றிற்

களத்திற் பெறும் வெற்றியைச் செல்வம் என்று குறி
ரூர் (அகநா. 144, 174); வினை முடித்து மீளும் தலை
பாகனொடு கூறும் கூற்றே இவர் கவிகளில் மிகுதி
காணப்படுகிறது. புலியின் உபத்திரவத்திலிருந்து பி
களிறு காப்பது இவராற் கூறப்பட்டுள்ளது (215.)
பாடிய வேறு பாடல்கள் 10 (நற். 2 ; அகநா. 7 ; புறநா. 1.)

ரையறுவை வாணிகன் இளவேட்டனார் (185) :—
அடை விற்கும் வணிகர் : அறுவை - ஆடை. கீழ்கா

பாடியுள்ளார். "நெல்லு முயிரன்றே நீரு முயிரன்றே,
னுயிர்த்தே மலர்தலையுலகம்" என்று அரசரின் இன்
யாமையை இவர் புலப்படுத்தியுள்ளார் (புறநா. 186.) "த
வின்னைப் பிரியான் ; பிரியின், வேற்று வேந்தன் தானை
மதிற்புறத்தே வந்திருப்பப் புறத்தே வாராமல் அகப
கிடந்த நன்னன் போல யான் ஆகுவன்" என்று
தலைவிக்குக் குறை நயப்பிக்குங்கால் கூறுவது அ
உள்ளது (அகநா. 392.) ஆய் அண்டிரனுடைய பொதிய
உபகாரியின் அரலக்குன்றம் இவைகளையும் இவர் பா
புள்ளார். (59, 84.) குறுந்தொகையிலன்றி இவரியற்
யாக இப்போது தெரிந்துள்ள வேறு செய்யுட்கள் : 7 (ந
அகநா. 1; புறநா. 4; திருவள்ளுவமாலை, 1.)
கொற்றனார் (377) :—தலைவனது நல்லியல்புறிந்து
இருக்கும் தலைவி தோழியைப் பார்த்து, "நீ ஆற்றலை
என்று கூறுவதாக இவர் பாடிய செய்யுள் அமைந்துள்
ரசனார் (229):—மனம் ஒத்துச் செல்கின்ற தலைவன்
ர்க்கு இணைமலர்ப்பிணையலை இவர் உவமை
புள்ளார். சிறுவயதில் ஓரில்லிலிருந்து கலாம் விளைத்தா
தலைவன் தலைவியாகச் செய்த விதியை இடைச் சுர
கண்டோர் வியந்து பாராட்டியதாக இவர் செய்யுள் அ
துள்ளது.

வண்ணக்கன் தாமோதரனார் (85):—இவர் பெயர் வட
தாமோதரனார் என்றும் பிரதிகளிற் காணப்படுகின்
வண்ணக்கன் - நாணய பரிசோதகன், நோட்டக்காரன்.
பொருள் நீலகேசிஉரையிற் கண்டது. இவர் வடதி
லிருந்து வந்தவராக எண்ணப்படுகிறார். புறநானூற்றில்
பிட்டங் கொற்றனை இவர் பாடுங்கால், "பிட்டன் வே
அவன்மாறுகொள் மன்னரும் வாழ்க" என்று கூறுகி
பகைமன்னரை அங்கு வாழ்த்தியது இவன் வென்று தி
கொள்ளல் அவருளராயின் என்பதனால். "தலைவன் பாc
யாயில் யாரினும் இனியன் பேரன்பினன்" என்று தே
தலைவனது அன்பின்மையைப் புலப்படுத்துவதாக இந்நூ
இவர் செய்யுள் அமைந்துள்ளது. இவர் இயற்றிய
செய்யுள் புறநா. 172.

வண்ணக்கன் பேரி சாத்தனர் :—பேரிசாத்தனர் என்ற

கலக்கத்துக்கு மழை நீரின் கலக்கத்தை இவர் உ
கூறியுள்ளார். தலைவனுக்குத் தேனிறாலை இவர் உ
கூறியிருப்பது பாராட்டற்பாலது.

டாப் பிரபந்தர் (331) :—தலைவன் பொருள் தேடிச்
வதற்காகப் பிரிய எண்ணியதை நினைந்து வருந்திய தலை
நோக்கிய அவர் அங்ஙனம் செல்லாரென்று ஆற்றுவித்
அமைந்துள்ளது இவர் செய்யுள்.

யிலான் தேவனர் (103, 108) :—வாயில் என்பது ஒரூர்.
லிளங் கண்ணீனரும் இவ்வூரினரே. இந்த இரண்டு செ
களும் பருவங்கண்டு அழிந்த தலைமகள் தோழிக்குக்
கூற்றாக அமைந்துள்ளன.

யிலிளங் கண்ணனர் (346) :—" தலைவன் காலையில்
தலைவிக்குக் குவளைமாலையைத் தந்தும், பகலில் தி
படுகிளி ஓப்பியும், மாலைப் பொழுதில் தன்னெஞ்சில் ஒ
கருதி வருந்தி அக்கருத்தைச் சொல்லவும் எமுச்சி பெ
குறைவுற்றான் " என்று தோழி கிழத்தியை இரவு
நயப்பக் கூறியதாக இவர் பாடல் அமைந்துள்ளது.

ட்ட குதிரையார் (74) :—யானையாற் பற்றி விடப்பட்ட மு
செருவிற் செலுத்தி விட்ட குதிரையைப் போல
எழும்பும் என்று உவமையை அமைத்தமையின் இச்சி
பெயரால் இவர் வழங்கப்பட்டார்.

லைக விரலினர் (370) :—பரத்தையும் தலைவனும் ஒன்ற
தற்கு வில்லைப் பிடித்த விரல்களை உவமையாக்கி, " வ
விரலிற் பொருந்தி " என்று பாடுதலின் இவர் இப்
பெற்றார்.

ற்றாற்று மூதெயினனர் (372) :—இப்பெயர் முத்த
மூதெயினனர் என்றும் பிரதிகளிற் காணப்படுகி
விற்றாறு அல்லது முத்தூறு என்பது ஓர் ஊரின்
விற்றாற்று வண்ணக்கன் தத்தன் என்ற ஒருவரது
நற்றிணையிற் காணப்படுகின்றது. இவர் வேடர் ம
ரென்பதும் முதுமையினாற் கௌரவம் பெற்றவரென்
மூதெயினனர் என்ற தொடரால் தெரியவருகிறது.
ருடைய திருமண முறை இலரால் மிக அழகாக வருண
... (அகம் 136) கிங்களை உரோகிணி ...

அஙகு வநது குழுமியிருந்தன (அகநா. 233) என்பதும்
என்ற • உபகாரி செருவில் இறந்துபட வருத்தம்
பாணர் அவ்விடத்தே தம் யாழை முறித்துப் போட்டு
காறும் அவ்வியாழ் தமக்கு வயிற்றுப் பிழைப்புக்குக்
மாக இருந்தமையின் அதனைத் தொழுது அவலித்த
(அகநா. 115) என்பதும் இவர் காட்டும் கதைகளி
சிலவாம். இவர் கவிகளில் இங்ஙனம் வரலாறுகளே
காணப்படுகின்றன. இவர் இயற்றியனவாக இப்பொ
கிடைத்துள்ள பாடல்கள் : 30 (நற். 2; குறுந். 1; அக
திருவள்ளுவ மாலை, 1.) இவர் இலக்கண நூலை ஒன்று செய்
தாக இலக்கண விளக்கம் முதலியவற்றால் தெரியவருகி

பண்டனார் (235) :—இவர் பாம்பின் உரியை அரு
உவமை கூறுகிறார். தலைவியைப் பாதுகாக்குமாறு த
பாடையை வேண்டுவதாக இவர் செய்யுள் அமைந்துள்

மாறனார் (245) :—வரள்போன்ற வாயையுடைய மட
செறிந்த தாழை வேல்நாட்டும் வேலியைப் போலப் பயன்
டற்கரை என்று இவர் கூறுவதிலிருந்து வேல்களை
ாக நடும் வழக்கம் உண்டென்று தெரிகிறது. ம
ன்ற பெயர் இவர் பாண்டிய மன்னனாக இருக்கல
ன்று கருத இடந்தருகிறது.

ாத்தனார் (348):—இவர் தலைவியின் வாட்டத்துக்கு யானை
கொம்பினால் முறிந்து கிடக்கும் முல்லைக் கொடியை உ
றியுள்ளார். சோழன் நலங்கிள்ளியின் தம்பி மாவள
ன்ற பெயருடைய ஒருவன் புறநா. 43-ஆம் செய்யு
றப்படுகிறான்.

கந்தனார் (196) :—மிளை என்பது ஓர் ஊர். மிளைப் பெ
ந்தனார் என்ற பெரிய புலவர் ஒருவர் பாடிய கவிகள்
தாகை நூலில் வந்துள்ளன. அவர் வேறு, இவர் வே
னது சுவைப்பினும் நீகை தொட்டது வானோர
ரையுமாலெனக்கு" என்று தலைவன் தலைவியைப் பாரா
ான் என்ற இலக்கணத்துக்கு இவர் பாடல் உதாரண
ளங்குகின்றது. பாரிவள்ளலின் பறம்பு நாட்டிலு
னை நீரின் இனிமை இவரால் புகழப்பட்டுள்ளது. அக

ல் வேட்டனார் என்று வேறு அடையின்றியும் இவர்
காணப்படுகின்றது. "பெரியோர் கண்ணிய ஆண்மை
தன்று". (341), "நெடிய மொழிதலும் கடிய ஊர்
செல்வ மன்றுதன் செய்வினைப் பயனே, சான்றோர்
மென்பது சேர்ந்தோர், புன்கண் ணஞ்சும் பண்பின், மெ

செல்வம் செல்வமென்பதுவே" (நற். 210) என்பன
கூறும் நீதிகளாகும். கான்யாற்றுப் புது வெள்ளத்தில் ,
நினைத்தல் (நற். 53) இவரால் காட்டப்படுகிறது. மதி
பாட்டின்கண் தலைவன் தோழியைப் பின்பற்றி
வதற்குப் போரிற்பட்ட வீரர் உயிர் போமளவும் அருகி
பேய் வழிபாடு செய்தலை (பேய்க்காஞ்சியை) உவமை
புள்ளார். (நற். 349.) நற்றிணையில் 4 செய்யுட்கள்
பாடியவை.

ப் பெருங் கந்தனார் (136, 204, 234):—காமத்தின் இய
இவர் வருணிக்கும் முறை அழகாக அமைந்துள்ளது(136
"செவ்வானம் படர்ந்துஒளி மழுங்கிய பொழுதில் முல்லை
நின்ற காலத்தையே மாலைக்காலம் என்பர்; துணைபிரி
களுக்கு விடியலும் பகற்காலமும்கூட மாலையாகும்"
தலைவிகூற்றில் (234) இவர் அமைத்திருக்கும் செ
அழகமைந்ததொன்றாம்.

வேள் நித்தனார் (284):—இவர் உழுவித்துண்ணும் வே
மரபைச் சேர்ந்தவர். பாறையின் மீது செங்காந்தள் பட
மலர்ந்திருப்பது போரில் புண்பெற்ற யானையின் முகத்
போன்றதாக இவர் கூறியுள்ளார்.
ரறி தூண்டிலார்(54):—இவர், யானை இழுத்துவிட்ட
லுக்கு, மீன் பிடிப்பவர் மேலே இழுத்த தூண்டிலை உ
கூறியதனால் இப்பெயர் பெற்றார். இவரது இயற்
தெரியவில்லை.

கீரனார் (59, 84):—மோசி என்பது ஓர் ஊர்.
கொற்றனார் இவ்வூரினரே. படுமரத்து மோசி கீ
என்னும் புலவர் ஒருவர் இத்தொகை நூலிற் பாடியுள்
அவரும் இவரும் ஒருவரோ வேறோ தெரியவில்லை. ஒ
இவர் தெய்வத்தன்மையுள்ள முரசு கட்டிலில் அற
...ன்ற சேரமான் கணைகால் இரும்பொறை... பெருஞ் சேர

மீமிசைப் பலர்தொழத் தோன்றி, ஏமுற விளங்கிய சுட
வாய்மை சான்ற நின் சொல்" (நற். 283) என்
"அந்துவன் பாடிய சந்துகெழு நெடுவரை" என்று நல்
வனார் என்ற புலவர் பரிபாடற் செய்யுளியற்றிய
சிறப்பித்துள்ளார்; அகநா. 59. பரத்தைமையை விரு
ஒரு தலைமகனைப் பல மலர்களை நாடிச் செ
வண்டிற்கு உவமையாக்கி, "நெடுநீர்ப் பொய்கை
ளெய்தித், தண்கமழ் புதுமல ரூதும், வண் டெ
மொழிப மகனென் னாரே" (நற். 290) என்கிறார். க

வீரர்களது "பெயரும் பீடும் எழுதி யதர்தொறும், சூட்டிய பிறங்குநிலை நடுகல்" (அகநா. 131) இ சிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. நடுகல்லைப் பற்றிய வேறு செ இவரியற்றிய அகநா. 297, 343, 365, 387-ஆம் செய்யுட்க காணப் படுகின்றன. ஒரு மனைவிக்குச் சிறப்பு அ சிறந்த கற்பினுலும் நற் புதல்வரைப் பெறுதலினு என்பது, "கடவுட் கற்பொடு குடிவிளக் காகிய, புத பயந்த புகழ்மிகு சிறப்பின், நன்னராட்டி" (அகநா, என்று இவர் கூறியிருப்பதனுற் றெரிகிறது. டெ நாட்டில் மக்கள் இடையில் மணிகளைக் கட்டிக்கொ தெருக்களில் ஆடும் உள்ளிவிழா என்பதொன்று (அகநா இவராற் குறிக்கப்படுகிறது. இவருடைய பாடல்கள் பெ நயம் வாய்ந்து விளங்குகின்றன. இறையனு ரகப் ளுக்கு இவரும் உரைசெய்தனரென்பது அந்நூல் வரலா றெரிகிறது. நிலங்களைப் பற்றிய கற்பனைகளும், உள் களும், வெளிப் படையவுமங்களும், படிப்போர் மன கவர்வன. நிலங்களின் இயல்புகளை நன்கறிந்து பாடி இவர் பாடிய வேறு செய்யுட்கள்: 33 (நற். 10; அகநா புறநா. 2.)

ிரத்தர் (113):—இப்பெயர் மாதிர்த்தன் என்றும் மாதிர என்றும் சில பிரதிகளிற் காணப்படுகிறது. பெ கூந்தலின் எண்ணெயைப் போக்கிக் கொள்ள ம அப்பித் தேய்த்துக் குளிக்கும் வழக்கம் இவராற் கூ டிருக்கிறது.

லாடனுர் (46):— இப்பெயர் மாமிலாடன் என்றும் ப

தருவியை இவர் உவமை கூறியிருக்கிருர்.

லனுர் (11):—இவர் அந்தணர்; இவரை யோகி எ கொள்ளுதல் பொருந்தும். இது தொல். பொருள். 75 நுத்திரவுரையில் நச்சினர்க்கினியர், "யோகிகளாய் உ ளால் முக்காலமு முணர்ந்த மாமூலர் முதலியோர் அ றையந்து அணிநிலை வகையோராவர்" என்று பா பாகையை விளக்குவதனுல் விளங்குகிறது. மாமரத்த இருக்கும் ஏகாம்பரநாதன் பெயரே மாமூலர் என்று யெது போலும். இவர், "பல் புகழ் நிறைந்த வெல் ந்தர், சீர்மிகு பாடலி" என்று நந்த மன்னரையும்

255), மோரியரையும் (அகநா. 251, 281) பாராட்டி
யதனால்௳ அவர்கள் காலத்தவராகக் கருதப் பெற
அவர்கள் காலம் கி. மு. 260 ஆண்டுகளுக்கு முன்
பாலைத்திணையையே இவர் மிகுதியாகச் சிறப்பித்துப்
யுள்ளார். அங்கங்கே இவர் உபகாரிகளாகிய புல்லி
அவனது வேங்கட மலையையும் (அகநா. 61, 265, 295, 31
393) நெடு வேளாவியையும் (அகநா. 1, 61), நன்னனையும்
ஏழ் குன்றத்தையும் (அகநா. 15, 349), நன்னன் வேண்
என்பவனுடைய வியலூரையும் (அகநா. 97), மற்றும்
தலைவராகிய கட்டி, எருமை என்பவர்களையும் அஞ்சி,
னெழினி, பாணன் என்ற வடநாட்டுத் தலைவன் முத
களையும் தம் பாடல்களிற் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.
பாடல்களிலிருந்து தெரியும் சரித்திரச் செய்திகள்
கரிகால் வளவனொடு வெண்ணிப் பறந்தலையிற்பெ
தோற்றுப் புறப்புண் நாணி வடக்கிருந்த சேரலாத
லை சான்றோரும் வடக்கிருந்து மாண்டனர் என்பதும்
5) சேரலாதன் கடலில் நாவாயைச் செலுத்தி ஓர் அரசனு
கடம்பை அறுத்து அதனைக் கொண்டு செய்வித்த முரசி
இமயங்காறும் சென்று அம்மலையின்மீது விற்பொ
பந்து பகைவர் தந்த திறை அனைத்தையும் தன் வாயில்
நவித்துப் பிறர் முகந்துபோகச் செய்தனன் (அகநா.
என்பதும், மத்தி என்பவன் எழினியின் மேற் படையெடு
சென்று அவனை வென்று அவன் தன் பற்களைக் கொண
ன் வாயிற் கதவில் அமைத்தினன் (அகநா. 211) என்

லம் *பெறுசேவடி மணல்மலி முற்றத்து நிலம்
கொளாமல் விளையாடு ஆயத்துச் சிறுரைத் தலைவி க
தோறும் தன்னை நினைந்து வருந்துவள் என்று வினைமு
தலைவன் தேர்ப்பாகனுக்குக் கூறுவதாக (அகநா, 254)
பாடியுள்ளார். மேலும் தலைவன் தன் மின்னொளிர் எ
செல்நெறி விளக்க நல்லிரவில் வருவான் என்றும் (அகநா
இனைப்பயிர் கரும்பு போலக் கவினித் தோன்றும் (அகநா
என்றும் பாராட்டியுள்ளார். வேட்டனூர் என்ற
காரணம் புலப்படவில்லை. இவர் செய்தனவாக நற்றி
ம் அகநானூற்றில் 6-ம், புறநானூற்றில் ஒன்றும், திருவ
மாலையில் ஒன்றுமாக 9 செய்யுட்கள் காணப்படுகின்
ார் யாசிரியர் கோடங் கொற்றனார் (144):— ஆ
என்றதனால் இவர் கணக்காயர் போலும். மகட் போ

செவிலித்தாயின் கூற்றாக இவர் பாடிய செய்யுள் நயமு
நாகும்.

மா ஈழத்துப் பூதன்தேவனார் (189, 360) :—ஈழ
லிருந்து வந்து மதுரையில் தங்கியவர் இவர். பூதன் எ
இவருடைய தந்தையின் பெயர். தந்தத்திறற் (
தேரின் நேமி போகும்போது மண்ணிற் புதைந்த
போக எஞ்சிய பகுதியே வெளியில் தெரியுமாதலால்
பகுதிக்குப் பிறையையும், பயிரைத் துமிக்கும் வே
விண்வீழ் கொள்ளியையும் (189) உவமை கூறியுள்
தூக்கணங் குருவிக் கூடுகள் தொங்கும் பு
களை வாடைக்காற்று அலைத்தலை (நற். 366) யும்
டுப் பன்றி தினையை உண்பதற்குப் பருவாய்ப் பல்
பாடோர்த்துக் குறுகுதலையும் (அகநா. 88) இவர் வ
காணலாகும். சுரத்தில் 'பெருங்கை எண்கினம் ஈ
தேடும் புற்றுக்களையுடைய சுவர்களோடு கூடிய புதி
இவர்ந்த அழிந்துபட்ட பொதியில் கடவுள் நீங்கிய
தூணினிடம் சேவற் புறு உடனுறை பழமையிற் று
செல்லாது பெடையுடன் வசிக்கும்' என்று (அகநா, 307)
கூறுவதும் பிறவும் இவருடைய கவிநயம் ஆராய்ச்சி மு
வற்றைப் புலப்படுத்துகின்றன. இவர் பாடிய
செய்யுட்கள் ௪ (நற். 1 ; அகநா. 3.)

போக்கிய தாயின் கூற்றாக இவர் கூறும் செய்திகள் சி
நயமுடையனவாக அமைந்துள்ளன. குறுந். 90-இல்
காட்டும் உள்ளுறையுவமை இனிமை பயப்பதொன்றும்
மூன்று பாடல்களே இவர் செய்தவை.

மா வேளா தத்தர் (315) :—இவருடைய இயற்
தத்தன் என்பது. மதியத்தின் உதயம் கடலினிடத்தே
தோன்றுமாறு போல் கரிய மலையினிடத்தே அருவி தே
மென்றும் தலைவன் சூரியனுக்கு ஒப்பாக அச் சூரியனு
திரிதரு நெருஞ்சி மலரைப் போன்றவள் தலைவியெ
நான்கு அடிகளில் சுருங்கக் கூறி விளங்க வைத்த
புலமைத்திறன் பாராட்டற் பாலது.

ானர் (72) :—சில அடைமொழிகளைப் பெற்றுள்ள மன்
என்னும் இருவர் குறுந்தொகைச் செய்யுட்களை இய
வராக உளர். இவர் அவர்களினும் வேறாக இருக்கலாமெ
தோற்றுகிறது. தலைவியின் பூவொத் தலமருங்
ஏவொத்து நோய் செய்தனவென்று தலைவன் பாங்க

கூறியதாக. இவர் செய்த இவ்வொரு பாடலே இப்பெ
கிடைத்துளது.

ஊர் கிழார் (150):—இவர் வேளாண் மரபினர்.
ஊர் மாடஊர். மரத்தின் உச்சியிற் பரணின் மீது ()
இரவில் வாசனையுள்ள மரங்களை எரித்து விளக்கஞ்செ
வழக்கம் இவராற் கூறப்பட்டுள்ளது.

ரை மருதனிள நாகனுர் (77, 160, 279, 367):—மருதக்கலி
பாடிய மருதனிள நாகனுர் வேறு; இவர் வேறு. ஒரு ப
யனுடைய வெற்றியை இவர் குறிப்பிடுகிருர்: நற். 39;
312. இவராற் கூறப்படும் உபகாரிகள் பாட்டன்,
வாணன், மாவண் கழுவுள் (அகநா. 90, 220, 269, 365) எ
ராவர். பரங்குன்றம் செல்லூர், ஊணூர், முனைப் ப
காமூர், (அகநா, 59, 90, 220, 245, 365) முதலியவை இ
குறிக்கப்படுகின்றன. "ஏதிலாளன் கவலை கவற்ற
முலையறுத்த" ஒருபெண்ணின் செய்தி (நற் 216) இவராற்
படுகிறது. தொழுநையாற்றங்கரையில் மாயவன் கோ

மாலும் சொததுங் கட்டி அதனை மணமகளுக்குச் ()
பழக்கமும் அற்றைஇரவிலேயே மணமகளையும் மக
ள்ளியறைப் படுத்தலும் இவர் வாக்கால் தெரியவருகி
பார்த்தியுள்ள போர்வை கழித்ததும் வெளிப்படும்
ன் தோற்றத்துக்கு இவர் உறை நீக்கிய வ
தாற்றத்தை உவமை கூறியிருப்பது பாராட்டத்த
இவர் இயற்றியனவாக அகநானூற்றில் மூன்று செய்யு
காணப்படுகின்றன.

கொற்றஞ்ச (87):—தன்னை வருத்தும் ஈயின் குரலை
யைக் கேட்ட அளவிலேயே பகவானது நடுங்க
முத்திலுள்ள மணி ஒலிக்கும் என்று இவர் ஈயின்
சுவுக்குள்ள அச்சத்தைப் புலப்படுத்தி அம்மணிபே
லைவிக்குங் காமவேதனையை மிகுப்பதை இந்த ஒரு பா
காட்டியுள்ளார்.

பூதனுர் (83):—பலாப்பழத்தின் சுவைக்கு இவர்
ட்டின்கண் இருந்து தமது முயற்சியால் ஈ
பொருளில் தம் கூற்றை உண்போர் பெறும் சுவை
உவமை காட்டியுள்ளார். தலைவனை மணமகனாக ஏ
காள்ள இயைந்த செவிலியைத் தோழி, "அரும்
மிழ்த மார்பத மாகப், பெரும்பெய ருலகம் பெறீஇய
என்று வாழ்த்துவதாக இவர் செய்யுள் அமைந்துள்ளது,

பூதியார் (97, 174, 219) :—வெள்ளூர்கிழார் மகனார்
பூதியார் என்பாரும் இவரும் ஒருவரே. பெயரளவில்
பாலாக இருக்கலாமென்று தோற்றினாலும் வெள்ளூர்
மகனார் என்றிருப்பதால் ஆண்பாலென்றே
வேண்டும். இவர் வேளாண் மரபினர்; சைவ சமயத்
பூதி - விபூதி; திருநீறு. இவருடைய செய்யுட்கள் மூ
தலைவியின் கூற்றாகவே அமைந்துள்ளன. "யான் ஈ
யன், என் நலன் கானவிடத்தது, தலைவன் தன் ஊரி
நாம்மிருவருக்குமிடை நின்ற மறை அலராகி அ
மாயிற்று" (97) என்று தலைவி தன் வருத்தத்தைத்
விக்கும் செய்யுள் சுருங்கச் சொல்லல் முதலிய பல
களைத் தன் பாற் பெற்ற தோன்றும். இஃது ஒரு வ
219-ஆம் செய்யுளோடு ஒத்திருக்கின்றது. "தலைவன் பெ
வேட்கையனாகித் தன்னைப் பிரிய நினைப்பானேயானால்

தோன்றும்.

ர மணிப் பூதி" (299):-இவர் ஒரு பெண்பாற் பு
வெண்மணியென்ற ஓர் ஊர் அரியலூர்ப் பக்கத்தில் உள்
இவர் அவ்வூரினர் போலும். "தலைவனைக் கண்ட கண்
அவன் சொல்லைக் கேட்ட செவியும் வாளா வி
தோள்கள் மட்டும் அவன் பிரிந்தகாலத் தன் மெலி
புறத்தார் அறியும்படி நெகிழ்ந்தன" என்று
கூறுவதாக இவர் செய்யுள் அமைந்துள்ளது.

ளி வீதியார் (26, 44, 58, 130, 146, 149, 169, 38
இவர் பெண்பாலார். இவர் பாடிய பாடல்கள் ப
அனுபவங்களே யாகும் என்பதும், இங்ஙனமே
அனுபவங்களைக் கூறும் ஆதிமந்தியார் என்ற பெண்புல
இவரும் ஒரு காலத்தவர் என்பதும் தொல். அகத். சூ 5
நச்சினார்க்கினியர் எழுதிய விசேட உரையால் தெரிகின்
" கன்று முண்ணாது கலத்தினும் படாது கவினே....
(குறுந். 27) வெள்ளி வீதியார் பாட்டு; 'மள்ளர் குழீஇய
னும் ......மகனே' (குறுந். 31); இது காதலற் கெ
ஆதிமந்தி பாட்டு. இவை தத்தம் பெயர் கூறிற் பு
என்றஞ்சி வாளாது கூறினர். ஆதிமந்தி தன்பெயர
காதலனாகிய ஆட்டனத்தி பெயரானும் கூறிற் கா
பாற்படும்; 'ஆதிமந்திபோல, ஏதஞ்சொல்லிப் பேது
துறலே' (அகநா. 236) எனவும், 'வெள்ளி வீதியைப்
நன்றும், செலவயர்ந் திசினால் யானே' (அகநா. 147) எ
அகத்திணைக்கட் சார்த்து வகையான் வந்தன அ
தலைமை வகையாக வந்தில என்பது" அது. வெள்ளி வீ
தம் கணவனைத்தேடி அலைந்தமை இவர் வாக்கா
ஔவையார் "நெறிபடு கவலை நிரம்பா நீளிடை, செ
வீதியைப் போல நன்றுஞ், செலவயர்ந் திசினால் யா
(அகநா, 147) என்று கூறியிருப்பதனாலும் தெரியவரும்.
பாடிய "தூதுவிட்டுத் தலைவரைத் தேடித் தருவேன்"
தோழி கூற்று, "நிலந் தொட்டுப் புகாஅர் வான
விலங்கிரு முந்நீர் காலிற் செல்லார், நாட்டி
னூரிற், குடிமுறை குடிமுறை தேரிற், கெடுநரு முள
... " (130) என்று அழகுபட அமைந்துள்

முடிபு.) அடியையும் மயிலையும் ஒளியையும் உடைய
வேலையும் சேவற்கொடியையுமுடைய முருகவேள்
ஏமவைகலை எய்தியது.

(கருத்து) முருகக்கடவுளின் இத்திருவுருவைத் தியானம்
; பண்ணின் எல்லா நலமும் எய்தலாம்.

(விசேடவுரை) மங்கலமொழியாதலின் தாமரை முற்
-து. காமர் - காமம் மருவு என்பதன் விகாரமெனக் கொ
பம் மருவிய எனவுமாம்; "காமரு சுனைமலர்" (முருகு
பதன் உரையையும் அதன் அடிக்குறிப்பையும் பார்க்க.
பெயர்; 'மேனியென்றூர் ஆகுபெயரால் நிறத்தை' (சில

அடியார்.) குன்றென்றது சூரபன்மாவுக்கு அரணாகி அ
ளிட்டுக்கொண்டு ஓடிவந்த மலையெனவும் ஆம்; " ஒருதே
ியேறி யுமல்குரு மலைமார்பு முடனூடுறப், பொருதே
ாச புரமேற விடுகானை புகழ்பாடுவாம் " (தக்க. 5) என்

' தனக்குப் பகைவனான சூரபன்மாவுக்கு மறைவாய் ஓ
' மலையினுடைய மார்பும் சூரபன்மாத்தானும் ஒக்க
த்திலே ஊடுருவும்படி வேலேறுபடப் பொருதருளி ' எல்
் உரைப் பகுதியையும், " கிளைபட் டெழுசூ ருரமுங் கி
ளைபட் டுருவத் தொடுவே லவனே " (கந்தரனுபூதி) என்
பார்க்க. நெஞ்சு - நடுவிடம். சேவல் - மயிற்சேவலு
மயிலுக்குச் சேவலென்னும் பெயர் வழங்குதல் மரபன்
, முருகவேளுடைய மயிலை அங்ஙனம் கூறுதல் பொருந்
வற் பெயர்க்கொடை சிறகொடு சிவணும், மாயிருந் தூவ
் கடையே " (தொல். மரபு. 48) என்பதன் விசேடவு
ள, 'செவ்வேளூர்ந்த மயிலுக்காயின் அதுவும் நேரப்ப
னும் பேராசிரியர் கூற்றால் இது விளங்கும். முருகவே
ற்கொடியும் உண்டென்பது, " பல்பொறி மஞ்ஞை வெல்
" (முருகு. 122) என்பதனாலும் அதன் அடிக்குறிப்ப
ியப்படும். சேவலங் கொடியோனென்பது முருகனென்
ளயாய் நின்றது. சேவலங்கொடியை உடம்படுபுணர்த்
ழுதிர் சோலை மலைகிழ வோனே " (முருகு. 317) என்
ல. ஏமவைகல் - பிறவித்துன்பம் சாராத நாட்களை
் (பரி. 17 : 53, பரிமேல்.) உலகு : ஆகுபெயர். எய்தி
வழுவமைதி.

இச்செய்யுள் அகப்பொருட்டுறைச் செய்யுட்பட்டாகைய
நூலுக்குப் புறத்துறைப்பாய்ப் புறப்பொருட் பாடாண்
் சார்ந்த கடவுள்வாழ்த்தென் னும் துறையின்பாற்படும்.

* மேற்கோளாட்சி. அடி, 1. 'தாமரை.........சேவடியென்றவழி,
ன பலவற்றினும் தாமரை உயர்ந்ததாகலின் அஃது உவமை
ப்பட்டது' (தொல். உவம. 3, இளம்.); 'தாமரை.........
பது சினைக்குச் சினை உவமமாயிற்று' (தொல். உவம. 6, இளம்,
ரை......சேவடி யென்றவழி நான்கு சொல்லாய் ஓசை பெற்று
கொள்க; அவை ஈரசை யென்று கொள்க' (தொல். செய் 11,
ரை.........சேவடியென்பது பதினேரெழுத்தான் வந்தது' (
. 49, இளம்.); 'தாமரை யென்பது தாமரைப்பூ வென்றவாறு;
ற் கூறும் சினையறி கிளவி; தாமரை.........சேவடி யென்றாற்
க்கொள்க' (யா. வி. சிறப்.); 'தாமரை.........சேவடி என
யை உணர்த்தின் ஆகுபெயராம்' (நன். 289, மயிலை; 290,
ரை......சேவடி......என்றாற்போல்வன முதற்பொருளை உண
நட்பெயரான் அவற்றின் ஒருவழியுறுப்பாகிய சினைப்பொ
' (இ. வி. 192.)

3. " குன்றி யேய்க்கு முடுக்கையென் ளூர்கரி, தென்று மே
றுமோ வவ்விரண், டொன்றி நின்றவென் றேனுது மோவெ
தோர்வர லாற்றெடு நிற்குமே " (யா. வி. 95, உரை, மேற்.)

3-4. 'குன்றின்.........வேலெஃபுழிப்போல நெஞ்சென்றது ஈ
ப்பொருட்டாய் நின்றது' (குறள், 1250, பரிமேல்.); 'குன்றின்..
னென்பது போலக் கல்லுக்கு நெஞ்சு கூறினரெனவுணர்க' (த
சொக்க.); 'குன்றின்......வேலென்றற்போல உரமென்றது
பொருட்டாய் நின்றது' (திருமயிலையமக அந்தாதி, 11.)

5. 'சொல்லுவான்குறிப்பு முருகவேளை நோக்குதலின் சேவல்
ற்று' (தொல். கிளவி. 53, தெய்வச்.)

5-6. 'ஈற்றடியிரண்டும் மகார வகாரங்கள் எதுகையாய் வ
வி. 53.)

முற்றும்: 'இதனுட் குறித்தபொருள்: முருகவேள் காப்ப உ
ப்பட்டதென்னும் பொருள். இதனை முடித்தற்பொருட்டு ¦ எ
ாகி வந்து ஈண்டிய அடிகளெல்லாவற்றானும் காட்டியவாறு
ர்க' (தொல். செய். 74, இளம்.); 'என்பது ஆறடியான் வ
ல். செய். 158, பேர்.); 'என்பது ¶ முன்னாயின்றி வந்தது' (தொல்.

---

* இந்நூற் செய்யுட்களும் செய்யுட்பகுதிகளும் பழைய உரை
கோளாக எடுத்தாளப்பட்ட இடங்கள்.

வரி	பிழை	திருத்தம்
33	அத்திங்கிளவி	அந்திங்கிளவி
18	கிளிமங்கலங்கிழார்	கிள்ளிமங்கலங்கிழார்
1	உரோடகத்துக்	

	காரத்தன்	உரோடகத்துக் கந்தரத்த
36	மாரியானே	மாரியானே
7	மாறுப்பட்டது	மாறுபட்டது
23	கல்லென்	கல்லென்
17	கிளிமங்கலங்	கிள்ளிமங்கலங்
26	துமிப்பக்	துமியக்
37	செய்யுளுக்கு	செய்யுளுக்குரி
7	வலியுறுத்தியது	வலியுறுத்தியது; இது கா மிகுவிப்பது; குறுந். 39
33	றெனலுமாம்	றெனலுமாம்; என் ப கூதிர்ப் பருவம் குறிக்கப்
8	கரிக்குரற்ட்	கரிக்குறட் [ப
33	அ, 2	அ, உ
5	குருகுளரிடத்தின்	குருகுளரிறகின்
27	ஆற்றே	ஆற்றே
3	காலக்து	காலத்து
15	உணர்த்தினன்	உணர்த்தினள்
11	தலைவி கூற்று	'இரவுக்குறி வந்த...' என்ப முன் இதனை அமை
15	கூந்தலின்றுயின்	கூந்தலின்றுயின் [செ
2	மூறுக்கு	மூறுக்கு
4	கூழிக் கொற்றன்	கோழிக் கொற்றன்
2	என்றுள்	என்றுள்
27	கள்ளுண்...போலும்	இவ்வாக்கியத்தை நீக்கி வி
27	அஞ்சியாந்தை	அஞ்சிலாந்தை
23	கண்டனனே	கண்டனனே இலனே
24	கண்டனனே இலனே	கண்டேனே
34	நம்மோரன்னள்	னம்மோ ரன்னள்
32	ரிருங்கழி	ரிருங்கழி
23	என்று கெடாத	என்றும் கெடாத
9	அருவிக்கு...உவமைகள்	மதியத்தின் நிழல் கார்க்க நீண்டு தோன்றுதல்
17	வருவேனென்னும்	வருவேனென்றும் [யைப்போ
5	கீரனெயிற்றியன்	கீரனெயிற்றி
9	வாடப்பிரமந்தன்.	வாடாப்பிரபந்தன்
31	ஊராருக்கு	ஊராரவருக்கு
33	விம்மலல	விம்மலன்
13	யைப்போன்றுவளைந்த	யை அணிந்த

கணபதி துணை

குறுந்தொகை

மூலமும் உரையும்

தாமரை புரையுங் காமர் சேவடிப்
பவழத் தன்ன மேனித் திகழொளிக்
குன்றி யேய்க்கு முடுக்கைக் குன்றின்
நெஞ்சுபக வெறிந்த வஞ்சுடர் நெடுவேற்
சேவலங் கொடியோன் காப்ப
ஏம வைக லெய்தின்றா லுலகே.

என்பது கடவுள் வாழ்த்து.
பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார்.

(பிரதி பேதம்.) 4. 'வெஞ்சுடர்', 'செஞ்சுடர்' 6. 'ஏமம்வை

(பதவுரை.) தாமரை புரையும் காமர் சேவடி - தாமரை
போன்ற அழகிய செம்மையாகிய திருவடியையும், பவ
ன மேனி - பவழத்தை யொத்த சிவந்த நிறத்தையும்,
விளங்காநின்ற ஒளியையும், குன்றி ஏய்க்கும் உடுக்
றிமணியை ஒக்கும் சிவந்த ஆடையையும், குன்றின் ெ
றிந்த அம் சுடர் நெடு வேல் - கிரவுஞ்சமலையினது நடு
க்கும்படி வீசிய அழகிய ஒளியையுடைய நெடிய வேற்
ம், சேவல் அம் கொடியோன் - கோழிச்சேவலை வ
டியையுமுடைய முருகக்கடவுள், காப்ப - பாதுகாத்த
, உலகு ஏமம் வைகல் எய்தின்று - உலகத்திலுள்ள உயி
பமயமாகிய நாட்களை அடையாநின்றன; ஆதலின் உல

றணிந்து கூறினது" என்பர் (தொல். அகத். சூ,
காலைபரிதப்பினவே கண்ணே, நோக்கி நோக்கி வா
னவே!..............பிறரே" (குறுந். 44) என்பதும் செவி
கூற்றே. இச்செய்யுள் மிகுந்த நயம் வாய்ந்தது. தன்

ரோய் பரவுதலைத் தலைவன் பாங்கனுக்குக் கழற்றெதிர்
இல், "ஞாயிறுகாயும் வெவ்வறை மருங்கிற், கையி லு
ண்ணிற் காக்கும், வெண்ணெ யுணங்கல் போலப், .
ன்றிந் நோய்" (58) என்று கூறும் பகுதியுள் அந்நோ
டுக்கத் தன் செயலின்மை குறிக்கப்படும் முறை அ
முன்காலத்தில் மணம் பேசப் பெரியோரை விடுத்
லையில் பாகையை அணிந்து மங்களகரமான இடங்களு
செல்ல வேண்டும் என்பதும் தமிழ் நாட்டின் மரபு. இம்
46-ஆம் செய்யுளில் இவராற் கூறப்படுகிறது. அ
ன்பான் குறுக்கைப் பறந்தலையில் திதியனுடைய க
ரமாகிய புன்னையைக் குறைத்த செய்தி இவராற் குற
ட்டுள்ளது (அகநா. 45.) நற்றிணையில் மூன்றும் அக
இரண்டும் திருவள்ளுவ மாலையில் ஒன்றும் இவர் ப
வேறு செய்யுட்களாகும்.

டக் கண்ணனார் (389): இவர் சாதியில் வேடர் எ
தெரிகிறது; வேட்டம் - வேட்டை. இவர் தாம் வே
ன்பதற்கியையத் தோழிகூற்றில் "தலைமகனுடைய
றவல் மகன், "நெய்கனி குறும்பூழ் காயமாக, ஆர்
பெறுக" என்று நெய்யிற் பொரித்த காடை இறைச்சி
றியுள்ளார். வேட்டக் கண்ணனார் என்பது கண்ண
ாயனாரை நினைவுறுத்துகின்றது.

ற்றூர்க் கண்ணன் கூத்தனார் (362): வேம்பற்றூர் என்
துரைக்கு வடகிழக்கில் இரண்டு காதத்தில் வையை ந
டக்கே உள்ளது. பண்டைக்காலந் தொட்டுத்தமிழ் அ
ாழும் இடம் இது. இப்போது வேம்பத்தூர் எ
ழங்குகிறது. வேம்பற்றூர்க் குமரனார் என்ப
ாடல்கள் அகத்திலும், புறத்திலும் உள்ளன.
த்தாடுந் தொழிலையுடையவர். "வேல, நீ கொடுக்கு
யச் சிலம்பன் ஒண்டாரகலமும் உண்ணுமோ" எ
தாழி கூற்றில் இவர் அமைத்துள்ள கருத்தைப்

வரி	பிழை	திருத்தம்
29	காமஞ்...மொழிமோ	காமஞ்...கண்டனமொழிசு
34	காமக் கிழத்தியரிர்	காமக் கிழத்தியர்
24	கோடிரிலங்கு	கோடீரிலங்கு
12	செற்காற்	செங்காற்
22	ஓகாளின்	கொளின்
16-7	பகலென, கவகைகச்	பகலெனக், கைவகைச்
28	மொழியாளாரால்	மொழியாளரால்
16	இன்புறுத்தற்குரிய	இன்புறுதற்குரிய
10	செவ்வுரு பாவை	செய்வுறு பாவை
3	அகத்தமிழனது	அகத்தமிழினது
9	விரும்ப...யாகி	விரும்பப்பெற்றுளைப் போ
6	என்	எம் [
4	கொளர்	கொளற்
3	பாணர்	பரணர்
25	தொழி	தோழி
29	புணர்ச்கி	புணர்ச்சி
33	உற்றின்றே	உற்றின் புறே
16	னனிசால்	னணிசால்
25	செல்விக்	செவ்விக்
15	முயற்ச்சி	முயற்சி
27	ளாகளின்	ளாகலின்
4	துகன	துகள "
5	கோவத்தன்	கோவதத்தன்
25	நோகயற்	நேர்கயற்
30	வொடித்	வோடித் [பேரிசா,
13	வடம வண்ணக்கன்	வடம வண்ணக்கன்
29	ளிலத்தாதலின்	ளிலத்ததாதலின்
16	முற்றுச் சொல்	முற்றுச் சொல்
18	என்றுர் [...சொல்	என்னுந்
28	பாங்கிற்கு	பாங்கற்கு
14	பாவை	பாவையென்றது தலைவியை
19	செல்லுற்கு	செல்லுதற்கு
24	(ஒப்பு)	இதன்முன் ' தலைமகள் உ கூறிய வழி நின்ற பெ தடுப்பக் கயிறரி ெ போலப் போந்தனை ெ துனியுறு கிளவி வந்தத பதைச் சேர்த்துக் கொ
22	வாரர்	வாரார்
17	நீடித்த	நீட்டித்த

ரபர், ந.); ' இதனுட் பொழிப்பெதுகையும் ஒரூஉவெதுகையும்
னயும் பிறிதும் வந்தனவாயினும் முதல் வந்ததனுலே பெயர் (

பொழிப்பெதுகைச் செய்யுளென வழங்கப்படும்' (யா. வி. 53); '
க் குற்றமுந்தீர்ந்த செய்யுள்' (வீர. கா. ஒழிபு. 9.)
ப்புமைப் பகுதி. 1. "மரையிதழ் புரையு மஞ்செஞ் சிறடி"
வயிலே. மேற்.)

. பவழத்தன்ன மேனி: "செய்யன்" (முருகு. 206); "உரு
யொத்தி" (பரி. 19 : 99.) திகழொளி: "ஓவற விமைக்குஞ் சே
விரொளி" (முருகு. 3.)

. "சிவந்த ஆடையன்" (முருகு. 206); "உடையு மொலி
மய" (பரி. 19 ; 97.) 3 - 4. குன்றின் நெஞ்சு பக எறிந்தது: "கு
ற குன்றுக் கொற்றத்து" (முருகு. 266); "தெவ்வுக் குன்,
றவேலமுந்தி, அவ்வரை யுடைத்தோய்" (பரி. 19 : 102-3); "
கிழித்த சுடரிலே நெடுவேற், றிகழ்பூண் முருகன்" (தொல். களை
ந்: 'மையுண் மாலே'); "கடல்வயிறு கிழித்து மலைநெஞ்சு பிள
ரைக் கடந்த சுடரிலே நெடுவேல், நெடுவேள்" (சிலப். 23 : 18
வரை பிளந்த வஞ்சவரு நெடுவேல்" (பெருங். 2. 5 : 147.)
: "விஞ்சையம் பெருமலே நெஞ்சகம் பிளந்து" (பெருங். 1. 5
. (பி - ம்.) செஞ்சுடர் நெடுவேல்: "செவ்வேற் சேஎய்" (முருகு
வா யெஃகம்" (பதிற். 11 : 7); "அமையா வென்றி யரத்
ராய்" (கல். கடவுள். 2 : 15.)
. சேவலங் கொடியோன்: "கோழி யோங்கிய வென்றடு
", "புகரில் சேவலங், கொடியன்" (முருகு. 38, 210-11.)
. எய்திற்று: குறள், 1240.

தோழி கூற்று

[பாங்கியிற்கூட்டத்தை விரும்பிய தலைமகன் செங்கா
க் கையுறையாகக் கொடுத்துத் தோழியின்பால் தன்
யவழி அவள், "இஃது எமது மலையிடத்தும் உள்ளதா
னை வேண்டேம்" என்று மறுத்துக் கூறியது.]

செங்களம் படக்கொன் றவுணர்த் தேய்த்
செங்கோ லம்பிற் செங்கோட்டு யானைக்
கழலொடிச் சேஎய் குன்றம்
குருதிப் பூவின் குலைக்காந் தட்டே.

ப்புத் தேளார் (பி - ம். தீப்புத்தேளார்.)
- ம்.) 3 'கழலொடீஇ'

- ரை.) வெற்ப, செங்களம் பட - போர்க்களம் இரத்
செந்நிறத்தையுடைய களமாகும்படி, அவுணர் கொல்
த - அசுரர்களைக்கொன்று இல்லையாக்கிய, செ கோல்
இரத்தத்தாற் சிவந்த திரண்ட அம்பையும், செ கோ

- சிவந்த கொம்பையுடைய யானையையும், கழல் தொ
இட்ட வீரவளையையுமுடைய, சேஎய் குன்றம் - மு
நக்குரிய இம்மலையானது, குருதி பூவின் குலை காந்தட்
ாகிய பூங்கொத்துள்ள காந்தளை உடையது.

டிப்பு) சேயினது குன்றம் காந்தட்டு.

ருந்து) காந்தட் பூவாற் குறைவிலேமாதலின் மின்
ய ஏலேமென்றபடி.

- வரை.) வெற்பவென்னும் விளி முன்னத்தால் வருவிக்
து (தொல். செய். 207.) கொன்று - வருத்தியெனவுமா
புபோற், கொல்லப் பயன்படுங் கீழ்" (குறள், 10
த - இல்லையாக்கின (முருகு. 69, ந.) கொன்று தேய்
; தேய்த்த சேயென்க. செங்கோலம்பு: செம்மை வளை
ாம்; 'அம்பு வடிவாற் செவ்விதாயினும்' (குறள்,
ல்.) முருகக்கடவுளுக்கு அம்பு உண்மை, "பொறிவ
ம்" (பரி. 5 : 65) என்பதனாற் பெறப்படும். செங்கோ
ரைக் குத்திச் சிவந்த கொம்பு.

ருகக்கடவுளின் ஊர்திகளுள் யானை ஒன்றென்பதும், அ
பிணிமுகமென்பதும், அருள் செய்வதற்கும் போர்
தம் எழுந்தருள்கையில் அதனை அவர் ஊர்ந்து செல்
பதும் "வேழமேல் கொண்டு", "அங்குசங் கட
கை", "ஓடாப் பூட்கைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி" (முருகு.
47), "கடுஞ்சின விறல்வேள் களிறூர்ந் தாங்கு" (பு
, "சேயுயர் பிணிமுக மூர்ந்தம ருழக்கி" (பரி. 5 : 2) எ
லும் அவற்றின் உரைகளாலும் அறியலாகும்.
ழுதொடியென்றுள், "கீழ்வீழ் தொடியொடு மீமிசை
ப வொருகை" (முருகு. 114) என்று கூறுதலின். கழறொ
ந்தொடி (சிறுபாண். 95, ந.) சேஎயென்றது அளபெடு

; தலைமகளைப் புகழ்ந்து நயப்புணர்த்தியது (இறை. 2); பப
த்தலென்னுந் துறை (நம்பி. 129; இ. வி. 497); நயப்புணர்
ந்நெறி விளக்கம், 15); 'இவ்வாசிரியத்துள் இயற்சீரும் உரி
 வந்தன' (யா. வி. 15); நயப்புணர்த்தல் (களவியற் காரிகை, 25

வரலாறு

இச்செய்யுளை, 'ஆலவாய் இறையனர் தருமியென்னும் பிரமசா
ற்கிழிவாங்கிக் கொடுத்த சிந்தாசமுத்தி யகவல்' என்று தமிழ்
ந கூறும்.

இது, பாண்டியனுற் சங்கமண்டபத்தின் முன் கட்டப்பட்ட
யைத் தருமியென்னும் பிரமசாரியொருவன் பெறும்பொருட்
மசுந்தரக்கடவுள் இயற்றி அவனுக்கு அளித்ததென்று கூறப்
ாதியப் பொருப்பன் மதியக் கருத்தினைக், கொங்குதேர் வாழ்
தமிழ் கூறிப், பொற்குவை தருமிக் கற்புட னுதவி, என்னுள
ண் டிரும்பய னளிக்கும், கள்ளவிழ் குழல்சேர் கருணையெம்
ர்'' (கல். 5); "வழுத்திய மறையோன் றன்மை கண்டவன்
சு, ஒழித்திடு வான்வி ரும்பி யுரகமா ணிக்கச் செம்பொற், குழை
னக்கட் கொங்குதேர் வாழ்க்கை யென்றோர், கிழிக்கிசை கவிதை
டுத்தனன் கீர்த்தி வேட்டு'' (திருவால. 16 : 10); "திருத்தகிவ
பி தனர்க்கேன் மன்றல் செய்வான்வண் பொருளிலையென்
குப், பொருத்துமடக் கையரோடியர் தலத்து ளாவும் புகழ்மாற
ங் கண்டீ தென்கொல், அருந்தமிழா விதுபொருந்தப் பாடு
ப்பலென்றோர் பொற்கிழிசற் சபையுட் டுக்க, மருத்தனையான்
ன்றோர் கவிதை பாடிக் கிழியறுப்பான் வழங்கியொப்பித் தன
றே'' (கடம்பவன புராணம், 10 : 17); "தென்ன வன்குல
ிய, மன்னர் கொங்குதேர் வாழ்க்கை யின்றமிழ், சொன்ன லம்
ல்வி கல்கினர், இன்ன நீர்த்தவ னிறைஞ்சி வாங்கினன்'' (திருவிளை
கு. 88); "அக்கதை யிப்பா வேந்தர்க் கறைந்தனை பெறுதி
ங்குதேர் வாழ்க்கை யென்னுங் கோதிலாக் கீத்து விட்டான், பெ
ப்பி னும் போய்த்தொடர் பமுதக் தன்னைத், திங்கள்வெண்
ற்றன் செவிப்புலத் தூற்றி னுனல்'' (சீகாளத்தி. நக்கீர. 61); "
ர் வண்டை யனுப்பி னவர்காமம், செப்பாதே யென்றூற் றிகைக்
ருமிக்கே, ஓர்வாழ்க்கை வேண்டி யுயர்கிழிகொள் வான்கொங்
ழ்க்கை யென்றெடுத்த செய்தியும்'' (தமிழ் விடுதூது, 108,
ாக்கய வன்மீ னவர்க்கு வருத்துச் சொல் பவள—கொ
ழ்க்கையென்னும் கவிதையைக் கனவட்ட மென்னும் குதிரையை

ப்பு.) 1. தும்பிகொங்கு தேர்தல்: "தாதுண் டும்பி'' (மதுரை.
ண் பறவை'' (அகநா. 4 : 11); "கொங்குண் வண்டே
திருமொழி, 9. 3 : 4.) அஞ்சிறைத்தும்பி: "அஞ்சிறை வண்டி
'' (முருகு. 76); "அறுசில் கால வஞ்சிறைத் தும்பி'', "அ
. னரியினம்'' (ஐங். 20, 489); "அஞ்சிறை மணிநிறத்
46 : 2.)
. காமஞ்செப்பல்: "தாயிள மகளிரைக் காமஞ் செப்பி'' (பெ
01.) கண்டதுமொழிதல்: "கண்டது மொழிவல்'' (குறுக். 273 :
. பிறவிதோறுந் தொடர்ந்த நட்பு: "உடுத்துவழி வந்த வுழுவ
ப்பிடைக் கொண்டுஞ் சிறப்பொடு பெருகி, நெஞ்சிற் பின்னி
ா, அன்பு'', "தொன்முறை வந்த, பிறப்பிடைக் கேண்மைப்
ிழுத்தி'', "பிறப்புவழிக் கேண்மை'' (பெருங். 2. 11 : 3
1, 18 : 115 - 6, 3. 6 : 64.)
. செறியெயிற்றரிவை: "செறியெயிற் றரிவைக் குருவாய்
58.) 4 - 5. கூந்தலின் இயற்கை மணம்: "கூந்தல் ……… ந

வ'", " கைவள் ளோரி கானக் நீண்டி, எறிவளி கமழ நெறிட
" நறுமென் கூந்தல்", " நாறிருங் கூந்தல் ", " நறுங் க
. 116: 1 - 4, 199 ; 3 - 4, 270 : 8, 272 : 8, 312 : 6); "நாறு
ர்சி ", " தண்ணிய கமழுந் தாழிருங் கூந்தல் ", " நாறிருங் க
ருபடு நாற்றத், திருள்புரை கூந்தல்" (நற். 95 : 8, 137 : 1, 1
, 270 : 2 - 3) ; "மணநாறு கதுப்பினுய்" (கலி. 43 : 23) ; "
" (புறநா. 113 : 9.)

வண்டுக ளோவம்மி னீர்ப்பூ நிலப்பூ மரத்திலொண்பூ
ண்டு களித்துழல் வீர்க்கொன் றுரைக்கிய மேனமொன்ருய்
ண்டுக ளாடிவை குந்தமன் ளுள்குழல் வாய்விரைபோல்
ண்டுகள் வாரு மலருள வோநும் வியலிடத்தே "
(திவ். திருவிருத்தப்

ண்டை வண்டினங் காள்வம்மின் சொல்லுமின் றுன்விகில்ல
வண்டை கோட்டாற் றழிவித்த கோன்கொங்க நாட்டசெங்கே
ண்டை வாட்டிய கோக்கிதன் வார்குழல் போற்கமழும்
ண்டை தாமுள வோதுங்கள் கானற் பொழிலிடத்தே ",

ங்கழல் வானவ ளுற்றுக் குடிமிகல் சாய்ந்தழியப்
ருங்கழல் வீக்கிய பூழியன் மாறன்றென் பூம்பொதியில்
ங்குழ லுங்களி வண்டினங் காளுரை யீர்மடந்தை
ங்குழ ளுறுமென் போதுள வோதுங் கடிபொழிலே ",

ரடே யெதிர்ந்ததெவ் வேந்தர் படவிழி ஞத்துவென்ற

[illegible]
செறியெயிற் றரிவை கூந்தலின்
நறியவு முளவோநீ யறியும் பூவே.

ı - து. இயற்கைப் புணர்ச்சிக்கண் இடையீடு பட்(

. "இயற்கைப் புணர்ச்சி புணர்ந்தவழித் தலைமகன் தலை
கைப் புணர்ச்சிக்கண் இடையீடு பட்டு நின்ற) தலை மகள்
நாணின் நீக்குதற் பொருட்டு மெய்தொட்டுப்பயிறல்
அவண்மாட்டு நிகழ்த்திக்கூடித் தனது (ச - ம். நிக
ற்ருல் கூடிய தலைமகன் தனது) அன்பு தோற்ற
டியது.

இயற்கைப் புணர்ச்சி - ஊழ்வினையால் நேர்ந்த புண
தொட்டுப்பயிறல் முதலாயின : மெய்தொட்டுப் ப
பாராட்டல், இடம்பெற்றுத் தழாஅல், இடையூறு
டு நினைந்திரங்கல், கூடுதல் உறுதல், சொல்லிய நு
பெறுதல், தீராத் தேற்றம் என்பன ; தொல். களவு. 11
றையனுர்.

ி - ம்) 2 'கண்டன'

- ரை.) கொங்கு தேர் வாழ்க்கை - பூந்தாதை ஆரா
னுகின்ற வாழ்க்கையினையும், அகம் சிறை தும்பி - உ
சிறையையும் உடைய வண்டே, காமம் செப்பாது -
வண்டாதலின் யான் விரும்பியதையே கூறுமல், கண்
மோ - நீ கண்கூடாக அறிந்ததையே சொல்வாயா
ம் பூ - நீ அறியும் மலர்களுள், பயிலியது கெழீஇய நட்
மயும் என்னோடு பயிலுதல் பொருந்திய நட்பையும்,
- மயில் போன்ற மென்மையையும், செறி எயிறு - செ
ற்களையும் உடைய, அரிவை கூந்தலின் - இவ்வரிவை
லப்போல, நறியவும் - நறுமணமுடைய பூக்களும், உள
னவோ?

முடிபு.) தும்பி, நீ அறியும் பூக்களுள் அரிவையின் கூந்
நறியனவும் உளவோ? மொழிவாயாக.

கருத்து) தலைவியின் கூந்தல் இயற்கைமணம் உடையது.

பி - ரை.) தும்பி சொல்லும் ஆற்றல் இலதாயினும் உள்

ர முகிழ்விரி நாட்போது, கொங்குகவர் நீலச் செ
" (சிறுபாண்..184 - 5, ந.) அம் சிறை - அழகிய சி
"அம்ம வாழியோ வணிச்சிறைத் தும்பி" (குறுந். 39
- உயர்ந்தசாதி வண்டு. மணத்தைப்பற்றிக் கூறு
ணத்திற் செல்லுந் தும்பியை நோக்கிக் கூறினுன் (சீவக.
சப்பென்பதைத் திசைச்சொலென்பர் நச்சினர்க்கினியர்.
- அறிந்தது. மோ: முன்னிலையசை. பயிலாத பொருட
ருப்புத் தோன்றுதற்கு ஏதுவாகிய பயிர்ப்பென்னும்
யளாதலின், பயிலியது கெழீஇய நட்பென்ருன். மயி
யெயிறு என்னும் அடைகளும் உடம்படுபுணர்த்தும்
இரண்டு இயல்புகளை விளக்கின; "முறிமேனி முத்த மு
நாற்றம், வேலுண்கண் வேய்த்தோ ளவட்கு" (குறள்,
தையும், 'பெயரடையானும் ஓரியல்பு கூறப்பட்டது
) என்னும் அதன் உரையையும் பார்க்க. அரிவையெ
ங் குறித்ததன்று. ஓகாரம் வினுவோடு எதிர்மறைப்
பூ - பூக்களுள்; ஏழனுருபு இறுதிக்கண் தொக்கது.
ற்றசை.

மேற்.) 1. 'கொங்கு...வாழ்க்கை யென்பது இளவேனி லா
கொங்குதேரும் காலம் அதுவாதலின்' (தொல். அகத். 16, ந.)
: அகமென்பதன்முன் சிறையென்பது வரின் இடையெ

(நன். 222, சங்.)

. மோவென்பது முன்னிலையசை (தொல். இடை. 26, இளம்
பச், ந, கல்; நன். 439, மயிலை, 440; சங்.; இ. வி. 276)
பது சொல்லென்பதை உணர்த்தல் (நன். 457, மயிலை; 458,
ஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ வென்றது என்னிலத்து வ
எனக்காகக் கூறாதே கொள்ளென்றலிற் குறிஞ்சிநிலம் ஒன்று
ல். களவு. 2, ந.) 1 - 2. 'கொங்கு...தும்பியென்பது ஒன்ப
வந்தது; காமஞ்...மொழிமோ வென்பது பத்தெழுத்தான்

ல். செய். 49, இளம்.)

ற. 'இதனுள் தும்பியென்றது முன்னிலையாக்கல்; கண்டது
வென்றது சொல்வழிப்படுத்தல்; கூந்தலின் நறியவு முளவோ
ன்னயமுரைத்தல்; காமஞ் செப்பாதென்றது என்னிலத்து வ
எனக்காகக் கூறாது மெய்கூறெனத் தன் இடம் அதுவாகக் கூ
ணித்தென்றது; பயிலியது கெழீஇய நட்பென்றது தம் நிலையுடை
ன் (குறிஞ். 117 : 2), "உளைப்பூ மருதி னொள்ளி
5. 28), "நறுமலர்க் குறிஞ்சி நாண்மலர்" (சிலப். 14 :
இடங்களிற்போல. குருதி - சிவப்பு; வெண்காந்தளு
ன் குருதிப்பூவென்றான்; குருதிப் பூ - இரத்தம் போ
றதயுடைய பூவெனினும் ஆம். கொத்தாகவே பூத்த
காந்தளென்றான்.

மற்.) 3 - 4. 'குன்றக்.........காந்தட்டு: என்புழி யாம் க
குறைவிலமெனப் பின்னும் கூற்று, சொல்லெச்சமாய் நிற்கு
' (தொல். எச்ச. 45, ந.)

'செங்களக்.........காந்தட்டே: இது தோழி தலைவியை
நீக்கியது' (தொல். களவு. 23, ந.); 'இதனுட் * பலவடியும்
ாண்க', 'இதனுள் எழுத்து அளவு மிகாமற் குறையாமல் உச்ச
நின்ற ஓசையால் ஆசிரியம் வந்தவாறு காண்க' (தொல். செய்
ம்.); 'செங்களம்.........காந்தட்டே: எனச் செய்யுள் முடிந்த
வற்றால் யாம் குறையுடையேமல்லேமென்று தலைமகற்குச் செ
அது கூற்றெச்சமாம்; என்னை? அவ்வாறு கூறவும் சிதை
யின். தலைமகட்குச் சொன்னாளேல் அது குறிப்பெச்சம்; என்
ண்பாயாகிற் காணெனத் தலைமகளை இடத்துய்த்து நீங்கிய
இ அது தான்கூறானாதலின் என்பது' (தொல். செய். 206, பே
த்தனால் யாம் குறையுடையமல்லமெனத் தலைவற்குக் கூறிற்
ாம், அக்கூற்றும் செய்யுட்குச் சிதைவின்மையின்; அது காவ
காணெனத் தலைவியை நோக்கி இடத்துய்த்துக்கூறிற் குறிப்பெ
வனைக் கூடுகவெனத் தான் கூறாளாகலின்' (தொல். செய். 206
81); † 'தலைமகனது வரவுணர்ந்து தோழி தலைமகளைக் குறியிடத்
சென்று, யான் செங்காந்தட்பூக் கொய்துகொடு வருவல்;
தய்வமுடைத்து; நின்றால் வரப்படாது; நீ அவ்வளவும் இப்பெ
நில்: என்று நிறீஇ நீங்குவதற்குச் செய்யுள்' (இறை. 18; ந
தோழி தலைமகளைக் குறிவயின் நிறுத்திப் பெயர்ந்தது' (தமிழ்
ம், 17); 'இஃது அளவடியானும் அகவலோசையானும் வந்த நேர்

பலவடி யென்றது ஐந்துவகைக் கட்டளையடிகளை.
இக்கருத்துக் குரியனவாக, " அஞ்சிறை வண்டறை காந்தனம் பே
பியான்றருவேன், பஞ்சுறை தேரல்கு லாய்வரற் பாற்றன்று ட
னர், நெஞ்சுறை யாச்செற்ற வேன்மன்ன னேரி நெடுவரைவ
ற சோலை வளாய்த்தெய்வ மேவும் வரையகமே ", " நீவிரி கோ
னின்னின் ஞல்வாற் பாலதன்று, தீவிரி காந்தள்சென் றியான்
றய்வ மக்குடைத்தாற், பூவிரி வார்பொழிற் பூலந்தை வான
க. மாவிரி காளையென் கோன்கொல்லி சூழ்ந்த வரையக

பப்பா ' (யா. கா. செய். 2); ' இந்தப்பாட்டில் கூற்றெச்சமும்
மும் வந்தன ' (கல். ' வானவர்க்கிறைவன் ' மழிலேறும்.)

ப்பு.) 1. செங்களம் : " செங்களம் வேட்டு " (பதிற். 4-ஆம்
, 11); " செங்களந் துழவுவோள் " (புறநா. 278 : 7); "தேன்மி
ன் செங்களஞ் சிறந்ததே " (சீவக. 279); " செங்களத்து மறங்க
களத்துச் செழுஞ்செல்வம் " (பு. வெ. 127, 207.)

வுணர்த் தேய்த்தல் : " செறுநர்த் தேய்த்த ", " பொருநர்த்தேய்
ரர்த் தேய்த்துச் செல்சம முருக்கி " (முருகு. 5, 69, 99.)

. செங்கோலம்பு : " செங்கோ லம்பினர் " (அகநா. 337 :
ரட்டியானை : " தீவினை யாடிய புலவுநாறு வேழத்தின், தலை
பக் கடைமணி சிவந்த ", " தொன்றுறை துப்பொடு முரல்
க், கொன்ற யானைக் கோடுகண் டன்ன, செம்புடைக் கொ
த காந்தள் " (நற். 39 : 5-6, 294 : 5-7); " பொருநிகள்
த பூதுத வெழிலியானைக், குருதிக்கோட் டழிகறை தெளி
ன்று " (பரி. 20 : 4-5); " மறமிகு வேழந்தன் மாறு
றாற், புகர்நுதல் புண்செய்த புய்கோடு போல, உயர்முகை
றுடோறும் புதிதீன " (கலி. 53 : 3 - 5.)

. கழறெடி : " கழறெடி யாஅய் " (குறுந். 84 : 3; புறநா. 12
றெடித் தடக்கை " (புறநா. 91 : 2.) தொடிச்சேய் : " தொ
ன் " (முருகு. 211.)

. காந்தளின் குருதிப்பூ : " தோடார் தோன்றி குருதி பூப்ப " (
காந்தட் குருதி யொண்பூ ", " குருதி யொப்பின் கமழ்பூங் கா
4 : 2-3, 399 : 2); " குருதி மலர்த்தோன்றி " (கைந்நிலை, 26.)
: " சிலம்புடன் கமழு மலங்குலைக் காந்தள் " (குறுந். 23
லைக் காந்த ளலங்குலைப் பாய்ந்து ", " காந்தட், கம
த நயவருஞ் சாரல் ", "அலங்குலைக் காந்தள் " (நற். 18
6-7, 359 :2); " எடுத்த நறவின் குலையலங் காந்தள் " (கலி. 40
மடுப் பெடுத்த வலங்குலைக் காந்தள் " (அகநா. 108 : 15; " பு
பொங்குலை யெடுத்த, காந்தட் கொழுமுகை " (பெரும். 2

இயற்கைப்புணர்ச்சிக்கண் தலைவியின்கூந்தல் இய
் உடையதென்பதைத் தலைவன் வண்டை வினவுதல்
புலப்படுத்தி நலம் பாராட்டியது.]

ங்கழு லேறவெள்ளுன்கொல்லிச் சாரலொண் போதுகடம்
ங்குழல் வாய்நீ யறிதிவண் டேசொல் லெனக்குமங்கை
ங்குழல் போறுள வோவிரை நாறுங் கடிமலரே",

ற்றமில் லாததெவ் வேந்தரைச் சேலூர்ச் செருவழித்தக்
ற்ற மவர்க்காய வன்கொல்லிச் சாரற்கொங் குண்டுழல்வாய்
ற்ற முரைநீ யெனக்குவண் டேமங்கை வார்குழல்போல்
ற முடைய வுளவோ வறியு நறுமலரே" (பாண்டிக்கோவை.)

தலைவி கூற்று

வரையாது ஒழுகும் தலைவன் வேலிப்புறத்தே நின்
த தோழி அவன் வரைந்துகொள்ள வேண்டுமெ
ணமுடையளாகி அவன் செவியிற்படும்படி அவனது
பழித்துக் கூறியபோது, தலைவி அந்நட்பு மிகச் சிறப்பு
று உணர்த்தியது.]

நிலத்தினும் பெரிதே வானினு முயர்ந்தன்
நீரினு மாரள வின்றே சாரற்
கருங்கோற் குறிஞ்சிப் பூக்கொண்டு
பெருந்தே னிழைக்கு நாடனொடு நட்பே.

எ - து. தலைமகன் சிறைப்புறமாக, அவன் வரைந்து கொ
ண்டித் தோழி இயற்பழித்தவழித் தலைமகள் இயற்பட செ

[சிறைப்புறம் - வேலிக்குப் புறம்பு. இயற்பழித்
ல்பை இழித்துக்கூறல்.]

தேவகுலத்தார்.

(பி - ம்.) 3 'கருங்காற்', 'குறுஞ்சிப்'

(ப - ரை.) சாரல் - மலைப்பக்கத்திலுள்ள, கரு கோல் கு
கொண்டு - கரிய கொம்புகளையுடைய குறிஞ்சிமரத்தின்
க் கொண்டு, பெரு தேன் இழைக்கும் - பெரிய தேனை
ர் செய்தற்கு இடமாகிய, நாடனொடு நட்பு - நாட்டையு
வனோடு யான்செய்த நட்பானது, நிலத்தினும் பெரிது
க்காட்டிலும் அகலமுடையது; வானினும் உயர்ந்

(முடிபு) நாடனொடு செய்த நட்பு பெரிது; உயர்ந்தது;
து என்க.

(கருத்து) தலைவனொடு செய்த நட்பு மிகச் சிறந்தது.

(வி - ரை.) அளவின்று - அளவினையுடையது; "இ
— வொருசிறப் பின்றே" (தொல். புறத். 16); "பெரு
று" (நற். 54: 5.) கருங்கோல்: கருமை - வன்மை
ஞ்சி: இது பன்னிரண்டு வருடத்திற்கு ஒரு முறை
ற்றும், அம்மலரிலிருந்து ஈக்களால் எடுக்கப்படும் தேன்
மையை உடையதென்றும், நீலகிரியிலுள்ள தொதுவரெ
வகைச் சாதியார் இது மலருங்காலத்தைக் கொண்டே
டய பிராயத்தைக் கணக்கிடுவரென்றும் சொல்வர்.
ர - அளவிற் பெரிதாகிய மலைத்தேன்; "நெடுவரைப்
ர", "பெருந்தேன் கண்படுவரை" (குறுந். 60: 1 - 2, 27
லை யுகுபெருந்தேன்" (திருச்சிற். 16); "இம்மலைப் பெருந்
ரிய. 11: 101.) தேன் - தேனடையுமாம். நாடன் - கு
ந்தலைவன்; 'குறிஞ்சி நிலமுடைமையால் நாடனென்றுசெ
ஞெ' (புறநா. 49: 1, உரை); "கணங்கொ ளருவிக் கான்
ன்" (ஐங். 183: 1.)

(மேற்.) 3. 'முதற்பொருள் முதலிய மூன்றுங்கொண்டே இ
ஆமென மேற்கூறுபவராகலின் இவற்றிற்கு இப்பெயரும் மு
மயானே கருப்பொருள் பற்றியும் உரிப்பொருள் பற்றியும்
றுமென்பது; அற்றேல் கருப்பொருள் பலவன்றே? அவ
ஞ்சி முதலாயினவற்றாற் பெயர்பெற்றவாறு என்னையெனின்,
ற் குறிஞ்சியெனவும்......சான்றோரான் எடுத்துக் கூறப்படு
ற்றுள் அவை சிறத்தலானென்க' (இ. வி. 379.)

3 - 4. 'முல்லை குறிஞ்சி' யென்பன இடுகுறியோ காரணக்கு
ரின் ஏகதேச காரணம்பற்றி முதலாசிரியர் இட்டதோர் குறிபெ
ள்ளப்படும்; என்னை காரணமெனின்.........கருங்கோற்.........
மவழி மைவரையுலகிற்குக் குறிஞ்சிப் பூச் சிறந்ததாகலானும்......
கலை இவ்வாறு குறியிட்டாரென்று கொள்ளப்படும்' (தொல். அ
ம்.)

2 - 4. 'சாரற்.........கட்பே: இதில் நாட்டிற்கு அடையா
ஞ்சிப்பூவும் தேனும் இறைச்சிப்பொருளென்று கொள்க' (
நளியல், 33, இளம்; இ. வி. 588.)

மு. 'நிலத்தினும்.........கட்பே என்பது பெருமை வியப்பு;
...

கெதிரிய, மீன்கண் டன்ன மெல்லரும் பூழ்த்த, முட
ர" (அகநா. 10: 1 - 3); "தூவற் கலித்த தேம்பாய் பு

r. 24 : 7.)

. மெல்லம் புலம்பன் : குறுந். 245 : 5 ; நற். 195 : 4 ; ஐங். 12
3 ; அகநா. 10 : 4. மு. ஐங். 133 : 2.

. பல்லித மூன்கண் : (குறுக். 259 : 4) ; "பல்லித மூன்கணும்
பனியே", "பல்லித மூன்கண் கலுழ" (நற். 155 : 10, 241
லித மூண்கண் பசத்தன்மற் றெவனே", "பல்லித மூண்கண்
தோரே", "பல்லித மூண்கண் மடக்தை", "பல்லித மூண்கள்
கலக்க" (ஐங். 170 : 4, 190 : 4, 334 : 5, 351 : 4, 461 : 2)
மலருண்கண்", "பல்லித மூண்கண்ணுக் தோளும்" (கலி. 4
10, 112 : 9) ; "பல்லித மூண்கண் பரந்தன பனியே" (அகநா.
ண்பாடோல்லா : (குறுக். 11 : 2, 357 : 1, 365 : 2 - 6); "க
லா" (கலி. 10 - 13.)

- 5. தலைவன் பிரிவாற் கண்துயிலாமை : "காடற்குத், துயிறுற
ழியென் கண்ணே" (குறுக். 186 : 3 - 4) ; "தமிழ்நர்பெ
, கண்படா வாறே யுரை" (முத். 75.)

தலைவி கூற்று

[பரிசப்பொருளை ஈட்டும்பொருட்டுத் தலைவன் பிரிந்தவி
ருளாகிய தலைவி, நள்ளிரவில் யாவரும் துயிலவும்
ன்றிலேனென்று தோழி துயின்றமையைப் புலப்படுத்தி
துக் கூறியது.]

நள்ளென் றன்றே யாமஞ் சொல்லவிந்
தினிதடங் கினரே மாக்கண் முனிவின்று
நனந்தலை யுலகமுந் துஞ்சும்
ஓர்யான் மன்ற துஞ்சா தேனே.

எ - து. வரைவிடை வைத்துப் பிரிந்தவழி ஆற்றுளாகிய
ர் தோழியை நெருங்கிச் (பி - ம். நோக்கிச்) சொல்லியது.
[வரைவிடை வைத்துப் பிரிதல் - மணம்செய்துகொள்ளு
டயே பொருளீட்டுதற்குத் தலைவன் பிரிதல் ; வைத்து : (
ட. இடைவைத்து - இடையீடாக நீக்கிவைத்தென்பர்
க்கினியர் ; தொல். களவு. 21, உரை.]

பதுமனார்.

(பி - ம்) 2 'முனிவின்றி' 4 'ஒவுயான்' 'ஓரியான்'

[illegible]
ர்றனர்; நன தலை உலகமும் முனிவின்று துஞ்சும் - அ
ந்தையுடைய உலகத்திலுள்ள எல்லா உயிர்களும் ெ
ரித் துயிலா நிற்கும்; ஓர் யான் மன்ற துஞ்சாதேன் -
தியே நிச்சயமாகத் துயிலேனாயினேன்.

(முடிபு) யாமம் நள்ளென்றன்று; மாக்கள் அடங்கினர்
துஞ்சும்; யான் ஒருத்தியே துஞ்சாதேன்.

(கருத்து) யாவரும் துயிலும் நள்ளிரவிலும் யான் து

(வி - ரை.) நள்: நளியென்னும் உரிச்சொல் ஈறுதிரிபு;
நண் வந்ததென்பர் அடியார்க்கு நல்லார் (சிலப். பதி. 41)
ர்னும் ஓசையையுடையதாயிற்றெனலுமாம் (நெடுநல். 1
149; 1 - 2, உரை); நள் - நடுவுமாம்; நண்பகல் என்
ப. ஏகாரம்: அசை. யாமம் - பதினைந்தாம் நாழிகையை
கவுடைய இடையிரவு; நள்ளென்றன்றே என்ற குறிப்
ு இடையாமம் ஆயிற்று. மாக்கள் - ஐயறிவுடையோர்
நாய் முதலியவர்களை; தன் துயரை அறியாதிருத்தல்பற்
் கூறினள். நனந்தலை: நன அகலத்தை உணர்த்தும்
ு உரிச்சொல் (தொல். உரி. 78.) உலகமென்றது எல்லா
யும் (முருகு. 1, ந.) உலகமும்: உம்மை இறந்ததுதழீஇ
மை. ஓர்யானென்றது உடனிருந்து ஆற்றுவிக்கக் கட
தோழியும் துயின்றமையைப் புலப்படுத்தியது. மன்ற
பொருளில் வந்தது (தொல். இடை. 17.)

(மேற்.) 3. 'நனந்தலையுலகு: என்றக்கால் அகன்றலையுலகு
(தொல். உரி. 79, இளம்.); நனவென்பது அகலமாகிய குறிப்
தொல். உரி. 80, சே.)

ற. தலைவன்வயிற் பரத்தைமை உண்மைக்கு மேற்கோள் (
. 20, இளம்.); தலைவன் வருந் தொழிற்கு அருமை வாயில்
க்குக் கூற்று நிகழும்; 'இதனுள் பொழுது சென்றதில்லை' ெ
ன் இன்னும் துயின்றிலரென்றும் அருமையை வாயில் கூறி
யாமமும் நள்ளென்றும் மாக்களும் துயின்றும் வந்திலரென
ூறியவாறு காண்க' (தொல். களவு. 20, ந.)

(ஒப்பு.) 1. நள்ளென்றன்றே யாமம்: "நள்ளென வந்த நாரின் ம
ளென்யாமம்", "நள்ளென் கங்குல்", "பல்லோர் துஞ்சு நள்
", "நள்ளென் யாமத் தையெனக் கரையும்", "நள்ளென் க
, 118 : 2, 160 : 4, 163 : 2, 244 : 1, 241 : 4, 312 : 4.)
3. அமைதற்கமைந்த: "அமைந்தாங் கமைக" (குறுங். 175
றந் தலைமருவ லுயி லுமறந், துள்ளா தமைதலு மமைருவ மல
36 : 2 - 3.)

தலைவி கூற்று

[பிரிவாற்றாமையால் தலைவி வருந்துதலையறிந்து கவலை
றிக்கு அவள், தன்கண்கள் துயிலாமையை உணர்த்தும்
க் காமநோயின் கொடுமையைக் கூறியது.]

அதுகொ றோழி காம நோயே
வதிகுரு குறங்கு மின்னிழற் புன்னை
உடைதிரைத் திவலை யரும்புந் தீநீர்
மெல்லம் புலம்பன் பிரிந்தெனப்
பல்லித ழுண்கண் பாடொல் லாவே.

எ - து. பிரிவிடை ஆற்றுளெனக் கவன்ற தோழிக்குக்
ரந்தது.

நரிவெரூஉத்தலையார்.

(பி - ம்.) 2 'மின்னிலைப்புன்னை', 'மென்னிழற் பு
நுவலை'

(ப - ரை.) தோழி—, வதி குருகு உறங்கும் - தன்னிட
ஙியிருக்கும் குருகுகள் உறங்குதற்குக் காரணமாகிய,
ப் புன்னை - இனிய நிழலையுடைய புன்னை மரமானது,
ர திவலை அரும்பும் - கரையைச் சாரச்சார உடைகின்ற
ால் வீசப்படும் துளியால் அரும்புகின்ற, தீ நீர் - கண்
ிதாகிய நீர்ப்பரப்பையுடைய, மெல்லம் புலம்பன் - மெ
ற்கரையையுடைய தலைவன், பிரிந்தென - பிரிந்தானாக,
ம் உண் கண் - பல இதழ்களையுடைய தாமரைமல
ன்ற என் கண்கள், பாடு ஒல்லா - இமைபொருந்து
ப்யாவாயின; காம நோய் அது கொல் - காம நோயெ
தன்மைத்தோ?

(முடிபு) தோழி, புலம்பன் பிரிந்தெனக் கண்பாடொ
நோய் அதுகொல்.

(கருத்து.) தலைவன் பிரிவினால் யான் ...
பிலும் இரவிலும் தங்குதற்குரியதாகலின், 'வதி குரு
புன்னை' என்றாள். இயல்பாகவே தங்குவதற்குரியதா
ன் நிழல் உறக்கத்தையும் உண்டுபண்ணுவதாதலின்,
ற்புன்னை' என்றாள். உடைதிரை - முரிகின்ற
டைதிரை முத்தஞ் சிந்த" (சீவக. 2652.) தீநீர்ப் பு
ல்லம்புலம்பு என்க; தீமை - இனிமை; புலம்பு - கடற்
கமும் நெய்தலும் மென்புலமெனப்படுமாதலின், 'மெ
ம்பு' என்றாள். பிரிந்தென - பிரிந்தானாக; "தண்
ப்பன் பிரிந்தென" (ஐங். 183 : 3.) பல்லிதழ் - பல இத
டய தாமரைப்பூ; சினையிற் கூறும் முதலறிகிளவி.

மவுருபு ; உண்கண் - மையுண்ட கண்களுமாம்.

தன் நாட்டில் குருகு உறக்கத்தைப் பெறும் புலம்பன் எ
க்கம் நீங்குதற்குக் காரணனாயினனென்பது குறிப்பு.

(மேற்.) 1. 'குறியது (குற்றெழுத்து) மிற்கூறிய முறையன்றி
ல்......அதுகொலோழி எனவும்.........தொடர் மொழி யீற்று
றுக்கெடுதலுங் கொள்க' (தொல். தொகை. 18, ந.); இடை
கொலோழி காமநோயே எனப் பெயரைச் சார்ந்து நின்று
ருளை விளக்கிற்று (தொல். இடை. 1, ந.); இடைச்சொற் பக
நோடு வந்தது (நன். 150, மயிலை.); 'அதுகொ.........
றற் றொடக்கத்தன தொகாநிலைத் தொடர் மொழிகள்' (நன். 259
லை; நன். 374, சங்.) 'அதுகொல் : தொடர் மொழி' (நன்

)

4. மெல்லம் புலம்பு : 'தெள்ளம்புனல், மெல்லம் புலம்பு போல்
புத்தொகை' (திருச்சிற். 372, பேர்.)

மு. 'பிரிந்தவழிக் கலங்கியது : அதுகொ.........நோயே என
ல். களவு. 20, இளம்.); 'இது வரைவிடைக் கவன்ற தோ
யது ; அதுகொ லோழி காமநோயே : என்னும் பாட்டும் அது' (
வு. 21, ந.)

(ஒப்பு.) 2. குருகு - நாரை (குறுக். 236 : 4 - 5, 296 : 1 - 2);
வை யெனினுமாம் ; "கன்னியம் புன்னைமே லன்னக்காள்" (
மேற்.) குருகுறங்கும் புன்னை : "புன்னைத் தடவுகிளை மாச்சினை, பு
ம்" (அகநா. 10 : 3 - 4.) இன்னிழற் புன்னை ; "புன்னையம் புக
றுக். 303 : 6); "எக்கர்ப் புன்னை யின்னிழ லசைஇ" (யா.
ற்.) (வி - ம்.) இன்னிலைப் புன்னை : "முடவுமுதிர் புன்னைத் தடவுகி
" (அகநா. 10 : 3.) (வி - ம்.) மின்னிலைப் புன்னை : "மின்

வும் ஒருகாலே பெருகிற்றென்றமையின் ; இது தனகட்பட
மையப்பு ; இது தலைமகன் கருத்தினுள்ள நட்பிற்குக் கொ
றென்கட்டோன்றிய பெருமைவியப்பாமென்பது கொள்க' (
, 7, பேர் ; இ. வி. 578) ; 'தலைவிக்கு உரின்மையைக் கொடு
மாட்டுப் பெருமையிற்றிரியாத அன்பின்கண்ணும் தலைவிக்குக்
; நிலத்தினும்.........நட்பே : எனவரும்,' (தொல் கற்பு. 6,
விறுத்தற்கட் கூறியது' (தொல். கற்பு. 6. ந.) 'இஃது ஈற்றய
யிற்று' (தொல். செய் 68, ந.) ; 'இஃது ஈற்றயலடி முச்சீரா
ன் நேரிசை யாசிரியப்பா' (வீர. யாப்புப். 9 ; யா. வி. 71 ;
7, இ. வி. 747); 'ஆசிரியப்பா அளவடியான் வந்தது' (யா.
ஒப்பு.) 1. "நிலத்தினும் பெரிதே நேர்ந்தவர் நட்பே" (தொல்.
மேற்.)
"கடலினும் பெரிதெமக் கவருடை நட்பே" (ஐங். 1
- 2. நிலம் வான் கடல் என்ற மூன்றும் பெருமைக்கு எல்லையாக
: "காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினும், ஞாலத்தின்

ந", "பயன்றூக்கார் செய்த வுதவி நயன்றூக்கின்,
ற் பெரிது", "வானுயர் தோற்ற மெவன்செய்யுந் தன்னெ
றி குற்றப் படின்" (குறள், 102, 103, 272); "மண்
னு மற்றை மூன்றினும், எண்ணினும் பெரியதோரிடர்"
ாமுகி. 99.)

3. கருங்கோற் குறிஞ்சி: "கருங்கோற் குறிஞ்சிநும் முறைவினை
ா. 308 : 16); "கருங்கோற் குறிஞ்சி யடுக்கம்" (புறநா. 37
ங்கோற் குறிஞ்சியுங் கடிநாள் வேங்கையும்" (பெருங். 1. 50 :
4. நாடனது நட்பு: "மலைநாடன் கேண்மை" (திணைமா. 18.
3 - 4. குறிஞ்சித்தேன்: "குறிஞ்சிப் பெருந்தே னிறால்" (கல்.
டி.')

தலைமகள் கூற்று

[பிரிவாற்றுமல் வருந்துகின்றுளென்று கவலையுற்ற தோ
வன் முன்பு எனக்குச் செய்த தண்ணளியை நினைந்து
ன்' என்பது புலப்படக் கூறியது.]

நோமென் னெஞ்சே நோமென் னெஞ்சே
இமைதீய்ப் பன்ன கண்ணீர் தாங்கி
அமைதற் கமைந்தநங் காதலர்
அமைவில ராகுத னோமென் னெஞ்சே.

பிரிவிடை ஆற்றுளெனக் கவன்ற தோழிக்குக் கிழத்தி உரை

சம் வருந்தாநிற்கும், எனது நெஞ்சம் வருந்தாநிற்கும்;
பு அன்ன - இமைகளைத் தீயச்செய்யுங் கருவியைப்போ
மையையுடைய, கண்ணீர் தாங்கி - எனது கண்ணீரைத்
த்து, அமைதற்கு அமைந்த நம் காதலர் - அளவளாவ
ந்த நம் தலைவர், அமைவு இலர் ஆகுதல் - இப்பொழுது
ந்தாரர்ப் பிரிந்திருத்தலால், என் நெஞ்சு நோம் -
சம் வருந்தா நிற்கும்.

(முடிபு) காதலர் அமைவிலராகுதலால் நெஞ்சு நோவா நி

(கருத்து) தலைவர் இப்பொழுது உடனிராமையால்
சு வருந்தும்.

(வி - ரை.) நோம் - நோகும். நெஞ்சே: நீ அ
ணீர் தாங்கி - கண்ணீரைத் தடுத்து; என்றது துடை
ாஅ வென்றுநம் மழுதகண் டுடைப்பார்" (குறுந்.
கண்ணீர் தாங்கியவராதலின் மீண்டும் அருள்வா
ந்து ஆற்றுவேனென்பது குறிப்பு. தாங்கி நோமென
பொருள் கொள்ளுதலும் ஒன்று. அமைதற்கு - நாம்
த்தற்கெனலுமாம். பிரிவாற்றுமையால் வரும் கண்
வெம்மையை யுடையதாயிற்று. ஆகுதலால் என்
மென இயைக்க. மூன்றுமுறை அடுக்கியது ஆற்றுமை

(மேற்.) மு. 'முனிவுமெய்ந் நிறுத்தலென்னும் மெய்ப்பாட்
யுள்' (தொல். களவு. 20, இளம்.) முனிவுமெய்ந் நிறுத்த
மூக்கத்தான் வந்த துன்பத்தைப் பிறர்க்குப் புலனாகாமை மெ
ணை நிறுத்தல் என்பர் இளம்பூரணர் ; பேராசிரியர் வேறு கூறு

(ஒப்பு.) 1. என் நெஞ்சு ; குறுந். 11 : 4, 306 : 4. நோம் என்
ந். 202 : 1, 5) ; "நோதும லாட்டிக்கு நோமென் னெஞ்சே
: 11, 312 : 1); "இவட்குமருந் தன்மை நோமென் னெஞ்சே'

4.)

2. பிரிவாற்றாமையால் வரும் கண்ணீர் வெப்பமுடையதாதல் :
வின், சேயித ழனைய வாகிக் குவளை, மாயிதழ் புரையு ம
மை, உள்ளகங் கனல வுள்ளுதொ றுலறிப், பழங்கண் கெ
க்துவீ ழவிர றல், வெய்ய வுகுதர" (அகநா. 19 : 9 - 14) ;

மாக்களொடு கெட்டிரா வுடைத்தே" (குறுந். 145 : 4 - 5) ;
டங்கி யாம நள்ளெனக், கலிகெழு பாக்கந் துயின்மடிந் தன்றே
1 - 2.) 1 - 3. "பல்லோர் துஞ்சு நள்ளென் யாமம்" (குறுந். 3
) ; "ஊரெலாந் துஞ்சி யுலகெலா நள்ளென்று, பாரெலாம் பா
ருட்கண்" (11-ஆம். திருவாரூர்மும் மணிக். 26.)

4. தலைவி துஞ்சாமை : (குறுந். 6, 11, 27, 137, 146, 176, 143
329, 357, 365, 381) ; "நள்ளென் யாமத்துங் கண்படை பெறே
178 : 8) ; "ஆரிருட் கங்கு லணையொடு பொருந்தி, ஓர்யா
ன்கொல்" (அகநா. 82 :16 - 7.)

3 - 4. "கொன்னூர் துஞ்சினும் யாந்துஞ் சலமே" (குறுந்

மு. "மன்னுயி ரெல்லாந் துயிற்றி யளித்திரா, என்னல்ல
ா" (குறள், 1168.)

கண்டோர் கூற்று

[தலைவனும் தலைவியும் தமரின் நீங்கி உடன்போன கால
ரே வந்தவர்கள், தலைவி காலில் அணிந்திருந்த சிலம்பினை
வருக்கும் மணம் நடைபெறவில்லை யென்பதை உண
ங்கிக் கூறியது.]

வில்லோன் காலன கழலே தொடியோள்
மெல்லடி மேலவுஞ் சிலம்பே நல்லோர்
யார்கொ லளியர் தாமே யாரியர்
கயிறாடு பறையிற் கால்பொரக் கலங்கி

5 வாகை வெண்ணெற் றொலிக்கும்
வேய்பயி லழுவ முன்னி யோரே.

எ – து. செலவின்கண் இடைச்சுரத்துக் கண்டோர் கூ
(மி - ம். கண்டோர் செவிலிக்குச் சொல்லியது.)

[செலவு - உடன்போக்கு. இடைச்சுரத்து - பாலைநிலத்து
ரிடையே.]

நம்பதுமனர்.

(பி - ம்.) 2 'மேலன', 'மேவுந' 4 'கயிருள் பறையி
வய்பயில் பழுவம்'

(ப - ரை.) ஆரியர் கயிறு ஆடு பறையின் - ஆரியக்க

நதலால் நிலைகலங்கி, வாகை வெள் நெற்று ஒலிக்கும் - வ
தினது வெள்ளிய நெற்றுக்கள் ஒலித்தற்குரி இடமாகிய,
அழுவம் - மூங்கில் செறிந்த பாலைநிலப்பரப்பில், மு
- கடந்து செல்ல நினைந்து வருபவர்களுள், வில்லே
ர கழல் - வில்லையுடையவனாகிய இவ்வாடவனது காலின்
வீரக்கழல்கள்; தொடியோள் மெல் அடி மேலவும் சில
ர்வளையை அணிந்த இம்மகளினுடைய மெல்லிய அடியி
ளனவும் சிலம்புகள்; நல்லோர் யார்கொல் - இந்நல்
ரோ? அளியர் - இவர் அளிக்கத்தக்கார்!

(முடிபு) அழுவம் முன்னியோர் யார் கொல்? அளியர்!

(கருத்து) மணம்புரிந்து கொள்ளாத இவர்திறம் இரங்க

(வி - ரை.) உடன்போக்கின்கண் நேரும் இடையூறுகளை
பொருட்டு வில்லுடையனாதலின் தலைவனை வில்லோனெ
ணன் வாசவதத்தையைக் கொண்டு செல்லுகையில்
ர்பவனது கையிலிருந்த வில்முதலியவற்றைப் பெற்றுச்
ன்றும், பின் தன்னை வளைத்த சவரர் புளிஞரை அவ
ருனென்றும் பெருங்கதையிற் காணப்படும் செய்தி இ
பாலது. கழல் வீரத்திற்கும் வென்றிக்கும் தனித்த
ப்பட்டனவாதலின் காலனவென்று பன்மையாற் கூற
ர்தோறும் வென்று கட்டினவென்பதுமாம்; "காலன
" (புறநா. 100 : 1, விசேடவுரை); "கெழுதகை யம்பா
ன் சேந்தனில், விழைவுறு தியாகத்து வீரத்து வீக்கிய,
வர் கான்மிசை யணிவடம்" என்பது திவாகரமாத
டையின்பொருட்டும் வீரத்தின்பொருட்டும் புனைந்த
ற்றலுமாம்.

தலைவனால் தலைவி வரைந்து கொள்ளப்படாமையைப்
துவார், 'மெல்லடி மேலவும் சிலம்பே' என்றூர்; மண
குமுன், மணமகளது காலில் பெற்றோர்களால் அணியப்
பை நீக்குதற்கு ஒரு சடங்கு செய்யப்படும்; அது 'சி
நோன்பு' எனப்படும்; "நும்மனைச் சிலம்பு கழீஇ யயர்
னை வதுவை நன்மணங் கழிகெனச், சொல்லி னெவனோ
ப்வல் காளையை யீன்ற தாய்க்கே" (ஐங். 311) என்ப
நோன்பு மணத்தக்கு முன்பு செய்யப்படுமென்று தெ

மெய்யாப் பூவின் மெய்சா யினளே
பாசடை நிவந்த கணைக்கா னெய்தல்
இனமீ னிருங்கழி யோத மல்குதொறும்
கயமூழ்கு மகளிர் கண்ணின் மானும்
தண்ணந் துறைவன் கொடுமை
நம்மு னாணிக் கரப்பா டும்மே.

ர-து. தலைமகற்குத் தோழி வாயில் நேர்ந்தது.

யமனார்.

பா-ம்) 1. 'யாயாகியளோ' 2 'தமியள்' 3 'மெய்சாயுந
மு னாணிக் கரப்பா டுதுமே'

ப-ரை.) மாஅயோள் - இயல்பாகவே மாமை நிறத்தையுடை
கிய தலைவி, மடைமாண் செப்பில் - இப்பொழுது மூ
ல் மாட்சிமைப்பட்ட செப்பினுள், தமிய வைகிய - இ
ப்பத் தனித்தனவாகி வைகிய, பெய்யா பூவின் - சூடப்பட
ைப்போல, மெய் சாயினள் - உடல் மெலிந்தாள்; பசு அ
த - பசுமையாகிய இலைக்குமேலே உயர்ந்து தோன்றும், க
நெய்தல் - திரட்சியையுடைய காம்பையுடைய நெய்தற்
இனம் மீன் இரு கழி - கூட்டமாகிய மீன்களையுடைய
ின் கண், ஓதம் மல்குதொறும் - வெள்ளம் அதிகரிக்குந்தோ
மூழ்கு மகளிர் கண்ணின் மானும் - ஆழமான குளத்தில்
மகளிரது கண்ணை ஒத்தற்கு இடமாகிய, தண்ணந்துறை
டுமை - தண்ணிய துறையையுடைய தலைவனது கொடுமை
முன் நாணி - நம் முன்னே சொல்லுதற்கு நாணமுற்று, க
ம் - மறைத்தலையுடைய சொற்களைச் சொல்லுகின்ற
ின், யாய் ஆகியள் - கற்புக்கடம் பூண்டவளானாள்.

(முடிபு.) மாயோள் மெய் சாயினள்; துறைவன் கொ
ணிக் கரப்பாடும்; ஆதலின் அவள் யாயாகியள்.

(கருத்து.) தலைவனது கொடுமையைத் தலைவி மறந்து அ
றுக்கொள்வாள்.

(வி - ரை) தலைவியை யாயென்றது, புலத்தற்குக் கா
ா பரத்தைமை தலைவன்பால் உளதாகவும் அதை மனங்ெ
த கற்பின் சிறப்பை நோக்கி (ஐங். க, உரை.) மாயே

ம் மகளிர் கண் உவமை. இவள் நாணி மறைத்தாலும்
மையால் இவன் துன்புறுதலை இவளது உடல் மெ
ந்தேமென்பதைப் புலப்படுத்துவாள், 'மெய்சாயி
ன். கரப்பாடும்மே; செய்யுளோசை நோக்கி மகரமெ
நது.

றப்பில்லாத நெய்தற்பூக்கள் சிறப்புடைய மகளிர் க
மென்றமையால், சிறப்பில்லாத பரத்தையர் தலைவ
டைய தலைவியை ஒத்தனரென்னும் குறிப்புப் பெறப்
2, உரை.)

மற்) 4. கருப்பொருள்களுள் நெய்தற்பூச் சிறத்தலால் கடலை
நெய்தலென்னும் பெயர்பெற்றது (இ. வி. 379.)
. இன் என்னும் ஐந்தாம் வேற்றுமையுருபு உவம உருபோடு
. உவம. 11, பேர்.); மான என்பது வினையுவமத்தின்கண்
. உவம. 12, பேர்.) 4-6. நெய்தல்நிலம் நெய்தற்பூச் சிற
பெயர் (தொல். அகத். 5, இளம்.); 'பொருட்கு அடுத்த அ
அடைக்கு ஏற்றது, உணரப்படாதன களையப்படுமென்பது; ப
களைக்காலென நெய்தலாகிய பொருட்குவந்த அடையி
த்திற்கு ஏற்ப வாராமையான் அவை தெளிமருங்கில என்று
க' (தொல். உவம. 20, பேர்.)
. தண்ணந்துறைவன் : விரிக்கும்வழி விரித்தலென்னும் ெ
ம் (தொல். எச்ச. 7, ந.) 7-8. தலைவியைச் சுட்டி ஒருவர் ஒரு
ப்பார் போல வாயில்கள் தம்முட் கூறவும் பெறும்; அவையும்
ன; இது பாடினி பாணற்கு உரைத்தது (தொல். செய். 201,
ந.)

. தலைமகளைப் பேணித ஒழுக்கத்தினுல் தலைமகன்
ண்மைக்கண்ணும் தோழிக்குக் கூற்று நிகழும் (தொல். க
.) 8, ந.); தலைவியின் தன்மைகளை அகம் புகல் மரபின் வா
ற்கு உணர்த்துதல் (தொல். கற்பு. 11, இளம்.); பாங்கி தலை
ல் (நம்பி. 207, உரை.)

ஒப்பு) 1. மாஅயோள் : குறுந். 132; 6, 199 : 5; அகநா. 6
. பெய்யாப் பூவைப்போல மெலிதல் : "பெய்யாது வைகிய

ı, மெய்சா யினே " (நற். 11 : 1-2) ; " பெய்யா மலரிற் பி
" (சீவக. 1960.) 2-3. செப்பிலே பூவை வைத்தல் : " புவை
ந்த வகையமை செப்பிற்.........கமழ்கறும்பூ " (மதுரைக். 4
... வெளி வெகிரிய வகிரல், பராரைப் பாகிரிக் குறுமயிர் ப

பி - ம்.) 1 ' கழனி மரத்து ', ' கழனிமாஅத்து ' 5 ' ஆடி
யுட் '. 6 ' மேவின ', ' ஏவின'

ப - ரை.) கழனி மாத்து - வயலருகிலுள்ள மாமரத்தி
ந்து உகு தீ பழம் - கனிந்து வீழ்கின்ற இனிய பழத்
வாளை - பொய்கையிலுள்ள வாளைமீன்கள், கது
ர் - கவ்வி உண்ணுதற்கு இடமாகிய ஊரையுடைய தலை
இல் பெருமொழி கூறி - எம்முடைய வீட்டில் எம்மை
தற்குரிய பெருமொழிகளைக் கூறிச்சென்று, தம் இல்
ய வீட்டில், கையும் காலும் தூக்க - முன்னின்றார்
யயும் காலையும் தூக்க, தூக்கும் - தானும் தூக்குகி
பாவை போல - கண்ணுடியுள் தோன்றுகின்ற பாவை
, தன் புதல்வன் தாய்க்கு - தன்னுடைய மனைவி
ன செய்யும் - அவள் விரும்பியவற்றைச் செய்வான்.
முடிபு) ஊரன், எம்மிற் பெருமொழி கூறிப் புதல்
குத் தம்மில் மேவன செய்வான்.

கருத்து.) தலைவன் தன் மனைவியை அஞ்சி ஒழுகினுன்.

வி - ரை.) கழனி - வயல். தீம்பழம் : தீமை - இனி
நீர் " (பரி. 10 : 111, 12 : 7, உரை.) கதூஉம் - கது
ர - மருத நிலத்தலைவன். ஆடி - கண்ணுடி ; முதற்கு
268, மயிலை.) பாவை - கண்ணுடியிற்றோற்றும் உரு
ாத, தலைவியைத் தலைவனுக்கு மனைவியென்று கூ
ளாதலின் புதல்வன்றாயென்றாள் ; தலைவியின் முதுமை
ந்ததுமாம். பெருமொழி யென்றது " உன்னைப் பிரியே
து முதலியவற்றை ; சபதமுமாம். தன் மனைவி மே

மென்றது, அங்ஙனம் அவன் செய்தமையே அ
ாப் புறங்கூறும் தருக்குக்குக் காரணமாயிற்றென்
ற்று.

ம்.) 1 - 2. பலவகை யின்பமும் வருந்தாது பெறுவரென்பதி
ந்தி கிற்றலின் இனிதுறு கிளவிபற்றி உள்ளுறை யுவமம் தே
(தொல். உவம. 28, பேர்.)

6. ஆடி : முதற்குறைமையுடைய சொல் குறிப்பினுற் பொரு
(நன். 268, மயிலை.) 4-6. கண்ணுடிப் பாவை தன்னைச்சேர்த்த
ாயே இருக்கும் (சீவக. 2327, ந.)

காமக்கிழத்தியார் தலைவனை இகழ்ந்தது (தொல். கற்பு. 10, இள
...க்கிருந்த தலைவனும் கலைவியும் ...
...ாத தலைவன பாணகாயனா மகட்ப உரைதததை ; இது (மருதறம
...வேனில் வந்தது ' (தொல். அகத். 8, ந.)

(ஒப்பு.) 1. கழனி மா ; " கொக்கார் வளவய லூர " (பழ.
...க்கார் வளவய லூரன் " (கைந்நிலை, 48.) மாத்துத் தீம்பழம் :
...க்கு ", " பால்கலப் பன்ன தேக்கொக்கு " (குறுந். 26 : 6, 201
...ாக்கினுக் கொழிந்த தீம்பழம் " (நற். 280 :1.) மாம்பழம் வீழ்ந்து
...வடி மாஅத்து விளைந்துகு தீம்பழம் " (ஐங். 61 : 1) : "
விழும் படப்பை யெல்லாம் " (தே. திருகா. திருவலம்புரம்.)

2. கதூஉம் : " கெண்டை கதூஉம் " (குறுந். 91 ; 2.) ; " நீர்த்
...ங்காஞ்சிப், பூக்கதூஉ மினவாளை " (புறநா. 18 : 7 -8.) 1-2.
...ந்த வாளை உண்ணல் : " கணைக்கோட்டு வாளைக் கமஞ்சூல் ம
...ர்த்தேக் கொக்கின் றீம்பழங் கதூஉம் " (குறுந். 164 : 1 - 2);
விருங்கனி யுண்டுமதர்த், தினவாளை மிரைத்தெழு மின்றனை
...ா. சீயவதைச். 231) ; " வண்டுறை மருங்கினுங்கோர் மாங்கனி
...டே............வென்றொரு வாளை தன்வாய்க், கொண்டுறை
...தி " (வி. பா. திரௌபதி மாலை. 13.)

4-5. ஆடிப்பாவையின் இயல்பு : " ஆடியுட் பாவை போலவீ யவ
...ங்க வென்றான் " (சீவக. 957) ; " கண்ணடி யனைய நீர்மைப்
...டச் சொல்லியர் தம்பா லோனே " (திருவாரூர்மும்மணிக். 19 :
...ற்றிரி, ஆடிப் பாவையோ டலர்கிழற் பாவை, கைகான் டெ
...வயும் பைபயத், தூக்கிற் றூங்கி மேக்குயர் புயர்தல்"(ஞானமிர்த
3) ; " ஆடிவந்த நற்பாவை போலடியார், கூடவினை யாடிவந்
...ா " (தமிழ்விடு. 252.) 6. மேவன செய்தல் : குறள், 1073.
: குறுந். 359 ; 6 ; ஐங். 90 : 4, 405 : 4, 442 : 5 ; அகநா.
...து ஒப்பு : அகநா. 166, கருத்து.

தோழி கூற்று

[பரத்தையிற் பிரிந்து மீண்ட தலைமகன் வாயில் வே
; விடத்துத் தோழி, "தலைவனது பரத்தைமையாகிய கொ
துன்புறுபவளாயினும் தலைவி அவன் செய்த குற்றத்தி
...ாணி எமக்கும் அறிவியாமல் மறைத்துக் கற்பொழுக்க
...புற்றிருக்கின்றாள் ; ஆதலின் சினந்திலள் " என்று
...த்தால் தலைவியைக்கண்டு மகிழ்தல் இயலுமென்பதைத்
...குப் புலப்படுத்தியது.]

யாயா கியளே மாஅ யோளே
...மாண் செப்பிற் றமிய வைகிய

...ய அகத்துயலைப் முகததால அறந்தையயான,
...ரர்.

ஆரியர் - ஆரிய நாட்டிலுள்ள ஒருவகைக்கூத்தர் ; அ
றுங் கூத்து ஆரியக்கூத்தெனப்படும் ; ' ஆரியக் கூத்தாடு
காரியத்திலே கண் ' என்ற பழமொழி அக்கூத்தின் அரு
புலப்படுத்தும் ; விலக்குறுப்பின் வகையாகிய பதினான்கனு
கிய சேதமென்பது இருவகைத்தென்பதும் அவ்விர
ர் ஆரியக்கூத்து ஒன்றென்பதும் சிலப்பதிகார உரைய
த செய்திகள் ; "ஆரியந் தமிழெனுஞ் சீர்நட மிரண்டினு
. 3 : 12 - 25, அடியார். மேற்.) அக்கூத்தர் கழையை நட்
கட்டி அக்கயிற்றின் மேல் ஆடுவர். "ஆடியற் பாவ
கு மாறிய வமிழ்தப் பாடற், கோடியர்" (கம்ப. கார்கா
ன்று கம்பரும் இக்கூத்தரைப்பற்றிக் கூறியுள்ளார்.

சுமையற முதிர்ந்ததாதலின் வெண்ணெற்றென்றார்.

காரங்களும் தாமென்பதும் அசை. மேலவும் : உம்

கது தழீஇய எச்சவும்மை.

மேற்.) 1 - 2. செவிலிக்குக் கண்டோர் கூறியது (தொல். செ
பர்.); செய்யுளுள் பெயரின் ஈற்றயல் ஆகாரம் ஓகாரமானது (தெ
. 41, கல்.) 1 - 3. செய்யுளுள் பெயரின் ஈற்றயலாகாரம் ஓகா
(தொல். பெயர். 41, இளம், தெய்வச், ந ; நன். 352, மயிலை ; 3

. பெயரிடத்து ன ள ர ஈற்றயலாகாரம் செய்யுளில் ஓகார
(தொல். பெயர். 41, சே ; இ. வி. 326) ; வில்லோனும் தொ
மென்பன பொருளெனப்படும் ; வேய்பயிலழுவம் முன்னியோரெ
ப்பொருள் நிகழ்ச்சியான் இறந்தகாலமெனப்படும் ; அப்பாட்டிற்
ார் அவராகலின் அவரே பொருளாயினரென்பது (தொல். செ
பேர், 202, ந ; இ. வி. 575) ; சுரத்திடைச் செல்லும் தலைமகனை
கனையும் கண்டு எதிர்வருகின்றார், யார்கொல் இவ்வாறு போ
ச் சொல்லியது (இறை. 23) ; இடைச்சுரத்துக் கண்டோர் கூ
ல். அகத். 43, இளம், 40, ந.) ; ' சுரத்து எதிர்ப்பட்டார் சொல்லிய
நெறி. 23) ; கண்டோர் அயிர்த்தல் (நம்பி. 182.)

ஒப்பு.) 1. கழல் : " ஆய்கழற், சேயிலை வெள்வேல் விடலை " (கு
4 - 5.) 2. மெல்லடி : " கல்லோன் மெல்லடி கடையு மாற்று
ல். அகத். 40, ந. மேற்.) தலைவி சிலம்புடையளாதல் : " பெயர்
நதி பெருமூ தாட்டி, சிலம்புகெழு சீறடி சிவப்ப, இலங்குவே
ரியொ டிறந்தனள் சுரனே "

புகழ்இ, அறியாத் தேஎத்த ளாகுதல ...
385 : 17 - 18.)

5. காற்றுள் வாகையின் நெற்று ஒலித்தல்: "வெந்திறற் கடுவ... ர்ப் போந்தென, நெற்றுவிளை யுழிஞ்சில் வற்ற லார்க்கும்", "அ... யமலை வானெற், றரியார் சிலம்பி னரிசி யார்ப்பக், கோடை தூக்கு... " (குறுந். 39 : 1-2, 369 : 1-3); "காய்த்த வாகை ெ... ப" (திவ். பெரியதிரு. 1. 7 : 8.) வாகை நெற்றின் ஒலிக்குப் பறை... வமை: "வாட லுழிஞ்சில் விளைநெற் றந்தணர், ஆடுகளப் பறை... ன வொலிப்பக், கோடை நீடிய வகன்பெருங் குன்றம்", "உ... யெறிதொறும்.......குறும்கா லுழிஞ்சிற், ளுறுசினை விளைந்த நெ... கள், அரிக்கோற் பறையி னையென வொலிக்கும்" (அகநா. 45 : ... : 6 - 10.)

"வில்லான் விறலடி மேலன பொற்கழல் வெண்முத்தன்ன
பல்லா ளிணையடி மேலன பாடகம் பஞ்சவற்கு
நெல்லார் கழனி நெடுங்களத் தன்று நிகர்மலைந்த
புல்லா தவரென யார்கொல் லருஞ்சுரம் போந்தவரே"
(பாண்டிக்கோவை.)

காதற்பரத்தை கூற்று

[தலைவி தன்னை இகழ்ந்து கூறினாளென்று அறிந்த கா... ந்தை அத்தலைவியின் பக்கத்திலுள்ளார் கேட்கும்படி, "... எமக்கு வயப்பட்டான்போல இங்கே இருந்துவிட்டு, த... சென்று அவளுக்கு அடங்கி அவள் மனம்போல் ஒழுகி... க்குற்று என்னை அவன் இகழ்ந்ததற்குக் காரணம் ...லும்!" என்று கூறியது.]

கழனி மாத்து விளைந்துகு தீம்பழம்
பழன வாளை கதூஉ மூரன்
எம்மிற் பெருமொழி கூறித் தம்மிற்
கையுங் காலுந் தூக்கத் தூக்கும்
ஆடிப் பாவை போல
மேவன செய்யுந்தன் புதல்வன் றாய்க்கே.

எ - து. கிழத்தி, தன்னைப் புறனுரைத்தாளெனக் கேட்ட ... க்கை அவட்குப் பாங்காயினர் கேட்பச் சொல்லியது.

உழவர் வாங்கிய கமழ்பூ மென்சினைக்
காஞ்சி யூரன் கொடுமை
கரந்தன ளாகலி னாணிய வருமே.

எ - து. தலைமகற்குத் தோழிவாயில் நேர்ந்தது.

ஓரம்போகியார்(பி - ம். ஓரம்போதியார்.)

பி - ம்.) 2. 'படஇய', 'பரீஇயர்'

(ப - ரை.) யாயாகியள் - தலைவியாயவள், விழவுமுதல
வன் செல்வம் பெற்று மகிழ்ந்து குலாவுவதற்குக் கா
உள்ளாள்; பயறு போல் இணர பைந்தாது - பய
த்தைப்போன்ற பூங்கொத்திலுள்ளனவாகிய பசிய பூந்த
படஇயர் - தங்கள் மேலே படும்படி, உழவர் வாங்கிய
ர் வளைத்த, கமழ் பூமென் சினை - கமழ்கின்ற பூக்களையு
லிய கிளைகளைக்கொண்ட, காஞ்சி ஊரன் - காஞ்சி மர
-ய ஊரனது, கொடுமை கரந்தனள் ஆகலின் - கொடுமை
தெரிந்து கொள்ளாதபடி மறைத்தாளாதலின், நாணிய
ன் நாணும்படி எதிர்கொள்ள வருகின்றான்.

(முடிபு) விழவு முதலாட்டி, தலைவனது கொடுமையை
மல் மறைத்தாளாதலால் அவன் நாணும்படி வாராநின்

(கருத்து) தலைவி தலைவனது கொடுமையை மறைத்து அ
ஏற்றுக்கொள்வாளாயினள்.

(வி - ரை.) யாயாகியள் : 9-ஆம் செய்யுளின் விசேட
பார்க்க. விழவுமுதலாட்டி யென்றது தலைவி இல்
த்தவந்த பின்பே தலைவனுக்குச் செல்வம் உண்டாயிற்
த் தெரிவிக்கின்றது; இந்நூல் 295 - ஆம் செய்யுள
விளங்கும். முதல் - காரணம் (தொல். வேற்றுமை.
சித்தாது முதலியன இளைய மகளிரால் விரும்பப்படுவ
ல், அவர்பொருட்டு உழவர் வளைத்தனர்; அதனை ம
ப்புவதை, "தைைந்த காஞ்சி" (பதிற். 23 : 19) என்ப
ாயாட்டு மகளிர் பலரும் தளிரும் முறியும் தாதும்
-லாற் சிதைவுபட்டுக் கிடக்கின்ற காஞ்சி' என்றெழுத
உரையினுல் அறியலாகும். உழவர் காஞ்சிச் சினை
த்தமையைத் தாதாகிய அடையாளம் புலப்படுத்
த் தலைவனுடைய பரத்தைமையை அவன் உடம்பின்

... செப்புவாய மலரவும", "பூத்தகைச் செப்பும்" (
3 : 76, 3. 5 : 78) ; "காமவி லேகையுக் கற்பக மாலையும்,
கைச் செப்பினு ளேந்துபு" (சூளா. மந்திர. 56.) செப்பிற்
மெலிதல் : "வகைவரிச் செப்பினுள் வைகிய கோதையேம்"
15) ; "வகைவரிச் செப்பினுள் வைகிய மலர்போற், றகைகலம்
ரி. 4 : 65-6.)

4. நிவந்த நெய்தல் : "மீனறு நெய்தல்" (குறிஞ்சிப். 79.) க
தல் : பெரும்பாண். 213 ; நற். 138 : 6; அகநா. 360 : 4. 4-5. கு
, 336 : 5 ; நற். 117 : 2-3, 382 : 1 - 2; ஐங். 183 : 5. 4-6.
ருக் கண் உவமை : "கண்போ னெய்தல்" "கழிசேர் மருங்கிற் க
க், கண்போற் பூத்தமை கண்டு நுண்பல, சிறுபா சடைய செ
ன்னுதன் மகளி ரோங்குகழிக் குற்ற, கண்ணே ரொப்பிற் க
தல்" (நற். 8 : 8, 27 : 9-11, 283 : 1-2); "கண்போ னெய்தல்"

: 4); "இருக்கழி மலர்ந்த கண்போ னெய்தல்" (அகநா. 17
ண்ணவிழ் நெய்தலும்" (சிலப். 14 : 77.)

7. தலைவனது கொடுமை : குறுந். 145 : 2, 224 : 2, 245: 5;
12 : 2; இறை. 45. 7-8. தலைவி தலைவனது கொடுமையை மறை
ன்னெவ்வங் கூரினு நீசெய்த வருளின்மை, என்னையு மறைத்த
ழியது கேட்டு, நின்னையான் பிறர்முன்னர்ப் பழிகூற லுளுணி
ய் சிறப்பவு நீசெய்த வருளின்மை, சேரியு மறைத்தாளென் றே
ட்டாய், கோருநீ நிலையிலே யெனக்கூற லுளுணி; கோயட வருந்
ப்த வருளின்மை, ஆயமு மறைத்தாளென் றேழி யதுகேட்டு, ம
ரயின்மை பிறர்கூற லுளுணி", "இன்றிவ்வூ ரலர்தூற்ற வெவ்
த்தலின், நின்றதன் னெவ்வகோ வென்னையு மறைத்தாண்மன்"
: 8-16, 124 : 13-4.)

மு. (குறுந். 10); "வேயாது செப்பி னடைத்தத் தமிவைகு
ன்ன, நீயாடி சிற்றம் பலமனை யாடில்லே யூரனுக்கின், றேயாப் பு
ணியென் கண்ணிக்க னேமறைத்தாள், யாயா மியல்பிவள் கற்பு
லபுகளே" (திருச்சிற். 374.)

தோழி கூற்று

[பரத்தையிற் பிரிந்த தலைவன் மீண்டுவந்து வாயில் வே
டத்துத் தோழி, "ஏற்றுக்கோடற்குத் தகாத கொடுவ
டையனுயினும் அதனை மனங்கொள்ளாமல், கற்பொழுக்க
றப்பினுல் தலைவன் கொடுமையை மறைத்து அவன் நாணு
லைவி தானே அவனை ஏற்றுக்கொள்ள வருகின்ருள்"
றியது.]

(முடிபு) அவர் சென்ற ஆறு கவலைத்து என்ப; ஊர்
ள்ளாது கழறும்.

(கருத்து) தலைவர் சென்ற வழி மிக்க கொடுமையையுடை
னைத் தோழி நினைந்திலள்.

(வி - ரை.) எறும்பி-எறும்பு; எறும்பை எறும்பியென
மரபு திருவெறும்பியூரென்னும் சிவதலத்தின் பெய
யப்படும்; "எறும்பி யூர்மலை யானெங்க ளீசனே"
நா.) அளை - வளை; எறும்பின் வளையை இங்ஙனம்
க்கு, "நுண்பல் லெறும்பு கொண்டளைச் செறித்த,
ரி" (அகநா. 377 : 3 - 4) என்பதனுலும் பெறப்படும். க
மையும் பன்மையும் உடையன வென்பதை, "மீன்க

சுனையே" (புறநா. 109 : 10) என்பதற்கு, 'மீன்கணை
யினது பன்மையும் ....சிறுமையும்' என்றெழு
ள விசேடவுரையும் வலியுறுத்தும். குறும்பல் சுனை - ஓ
ன்று அண்ணிதாய்ப் பலவாகிய சுனை யென்றலுமாம் (ப
சுனைய பாறை, அன்னபாறையென இயைக்க. உலை
மை கூறியது வெம்மைக்கு ; "ஞாயிறு காயும் வெவ்
ுந். 58 : 3) என்பது பாறையின் வெம்மையைப் புலப்ப
ர்க. கொடு வில் எயினர் - வழிப்போவாரைக் கொல்லு
ணமாகிய கொடுமையையுடைய வில்லையுடைய எ
லுமாம் ; 'கொடுவில் எயினர் - கொடிய வில்லை
ர்' (பட். 266, ந.) மாய்த்தல் - நீட்டுதல் ; "மாய்த்த
நா. 5 : 12) என்பதன் உரையைப்பார்க்க. மற்று :
துமற்கமறலென்றது வழியின் கொடுமையை அறிந்து
உணராமல், பிரிவினால் ஆற்றுவிருந்தாளென்று தோழி
த ; கொதுமல் - அயல். அழுங்கல் - தடைசெய்தலு
ரென்றது தோழியை ; தோழியை ஊரென்றல் மரபு ; "
செய்கோ பொய்க்குமிவ் வூரே" (ஐங். 154) என்
ரயில், 'பொய்க்கு மிவ் வூரென்றது, தலைமகன் குண
ற தோழியை நோக்கியெனக் கொள்க' என்றுள்ள ப
ும், "இமைப்பிற் கரப்பாக் கறிவ லனைத்திற்கே,
ன்னுமிவ் வூர்" (குறள், 1129) என்பதன் விசேடவுரை
கருத்தறியாமைபற்றிப் புலந்து சொல்லுகின்றாள
ழியை வேறுபடுத்து இவ்வூரென்றாள்' (பரிமேல்.) என்
லிலும் இதனையறியலாம். வழியினது வெம்மையும்
தொடுக்கப்படும் (தொல். செய். 162, பேர்.)*; இயற்சீர் வெள்
த்தில் விரவிவரும் (தொல். செய். 112, இளம், 62, பேர், ந ; இ

1. தலைவன் பிரிந்துழி வழியருமை பிறர் கூறக்கேட்டத் தலைவி
தொல். கற்பு, 6, ந) ;* தலைவி கொடுஞ்சொற் சொல்லியது (
இயற்சீர்வெள்ளடி ஆசிரியத்தில் விரவி வரும் (யா. வி. 29 ; யா.
4.)

ப்பு.) 1. சுனையின் குறுமை : "மட்டம் பெய்த மணிக்கலத் தன்
பாய்ச் சுனைய" (குறுங். 193 : 1 - 2.)
2. சுனையை யுடைய பாறை : "பிடிதுஞ்சு வன்ன வறைமேல
தடிகண் புரையுங் குறுஞ்சுனை" (கலி. 108 : 40 - 41) ; "பா
சுனை" (அகநா. 2 : 4.)
. கொடுவில் எயினர் : "மாரி வளம்பெறு வில்லே ருழவர், கூற்ற

பாடு கோடுவி லேக்தி" (சிலப். 11 : 210 - 11.)

ஆறு கவலைத்து : "கவலை யாத்த வவல நீளிடை" (குறுந். 224 :

அழுங்கலூர் : குறுக். 140 : 5, 289 :8.

"மண்டுக் நிரைவவை சூழ்தஞ்சை வாணற்கு வன்புலியும்
சென்டுக் கொடுத்தகல் செம்பியர் போலன்பர் சென்றுழிமுள்
இன்டுக் கழையும் பசிலும்வெவ் காவியல் கேட்டுமிக்கோய்
கண்டுக் கலக்கல்செல் லாதிக்த வூரெற் கழறலன்றே" (தஞ்

[266.] (

தலைவி கூற்று

[பாங்கியிற் கூட்டத்தின்பின் பிரிவாற்றாமல் வருந்திய ;
பாடுகளை உணர்ந்து கவன்ற தோழியை நோக்கி, "தலைவ
னால் எனது உள்ளம் நோய் கொண்டது; கண்களும் .
து பசலையை அடைந்தன" என்று தலைவி கூறி ஆற்றாமை
ாரணத்தைப் புலப்படுத்தியது.]

மாசறக் கழீஇய யானை போலப்
பெரும்பெய லுழந்த விரும்பிணர்த் துறுக
பைத லொருதலைச் சேக்கு நாடன்
நோய்தந் தனனே தோழி
பசலை யார்ந்தன குவளையங் கண்ணே.

ா - து. தலைவன் தோழியிற் கூட்டங்கூடி (ம - ம். கூட

ஆயினும் என்று சிறப்பும்மை கொடுக்கப்பட்டது. வழி
ரபது எதுகை நோக்கி இயல்பாயிற்று. வழிபடல் - தலை
க்குமிடத்துச் செல்லுதல் (தொல். களவு. 22); வழ
தலுமாம்.

(மேற்.) 1 - 4. தலைவி நெஞ்சொடு உசாவித் தலைவனைச் சே
ல், பொருளியல், 9, இளம்.)

மு. தலைவி தலைவன் உள்ள இடத்திற்குச் செல்லுதலும் பொரு
ல் (தொல். களவு. 22, இளம்.); தலைவன் காட்டிற்குச் செல்வா மெ
வி தன் நெஞ்சிற்குக் கூறியது (தொல். களவு. 22, ந.)

(ஒப்பு.) 1. கோடுவிலங்குவளை : குறுக். 31 : 5, 365 : 1. சங்கை
செய்தல் : "கடற்கோடு செறிந்த வளைவார் முன்கை", "கட
ந்த வரம்போ முவ்வளை", "கோடீ ரெல்வளை" (ஐங். 191 : 1, 19
: 1.) வளை நெகிழ்தல் : குறுக். 31 : 5, 50 : 4, 125 : 1, 211 : 1, 2
: 2, 316 : 1, 365 : 1, 371 : 1; கற். 26 : 1, 56 : 4; ஐங். 27 : 3,
: 2, 140 : 3; கலி. 3 : 3; குறள், 1157; கைக்கிளை, 55.

2. கண் துயிலாமை; குறுக். 6 : 4, ஒப்பு. துஞ்சாமையும் கலும்
ுக். 357 : 1-2, 365 : 2); "பாடின்றிப் பசந்தகண் பைதல பனிப
. 16 : 1.)

3. உய்தல்: "ஒருவே மாகிய புன்மைநா முயற்கே", "ஒ
வே" (குறுந். 57 : 6, 250 ; 6); "அன்னை சொல்லு முய்கம்" (.
2·) 3 - 4. "எழுவினி நெஞ்சஞ் செல்கம்" (புறநா. 207
ய்ய வேண்டினெழு போத நெஞ்சே" (தே. திருநா. திருப்புக
யிருந்திங் கென்போது நெஞ்சமே" (திருவாரூர் மும்மணிக். 23); "
ந்சே நினைந்திங் கிருந்தென் னொழுதும்மெழு" (திவ். பெரி
: 2.)

5. வடுகர் முனை: "கல்லா நீண்மொழிக் கதநாய் வடுகர், வல்ல
ன" (அகநா. 107 : 11-2.)

6. பல் வேல்: "பல்வே லெழினி" (குறுந். 80 : 5); "பல்வே
படர்குவி ராயின்" (பெரும்பாண். 37); "பகைபுறங் கண்ட
ளரூரின்" (குறிஞ்சிப். 129.) கட்டி: "துன்னருங் கடுந்திறற் க
டி", "போரடு தானைக்கட்டி" (அகநா. 44 : 8, 226 : 16.)

7. மொழி பெயர் தேஎம்: ஐங். 321 : 4; அகநா. 67 : 12,211 :
கர் முனையதாகிய நாடு: "கடுங்குரற் பம்பைக் கதநாய் வடுகர்,
ருங் குன்றம்" (நற். 212 : 5-6); "வேங்கடத் தும்பர்.........
னைத் தழீஇய வேறுடைப் பெருங்கை ...
ரம்" (அகநா. 213 : 3-8, 295 : 13 - 7.)
மு. "காஞ்செவி னெவனோ தோழி.........குன்றுவிலங் கெயி
ன்ற நாட்டே" (அகநா. 309 : 12 - 7.)

தலைவி கூற்று

['தலைவி தலைவனது பிரிவை ஆற்றும் வன்மையிலளாயிஒ
று கவலையுற்ற தோழி கேட்கும்படி, "தலைவர் சென்ற
ர் கொடுமையை நினைந்தே யான் வருந்துகின்றேனென்ப
ராமல் இவ்லூர், பிரிவை ஆற்றேனாயினேனென்று வேறு
க் கூறுகின்றது; இஃது என்ன பேதைமை!" என்று த
ல்லியது.]

எறும்பி யளையிற் குறும்பல் சுனைய
உலைக்க லன்ன பாறை யேறிக்
கொடுவி லெயினர் பகழி மாய்க்கும்
கவலைத் தென்பவவர் சென்ற வாறே
அதுமற் றவலங் கொள்ளாது
நொதுமற் கழறுமிவ் வழுங்க லூரே.

எ - து. ஆற்றுளெனக் கவன்ற தோழிக்குக் கிழத்தி உரைத்
ஓதலாந்தையார்.

(பி - ம்.) 2 'உலைக்கனலன்ன' 4 'கவலைத்தவர் தேர்சென்ற', '
ரற' 6 'கோதுமலர்க்கழறும்', 'கோதமற்கழும்'

(ப - ரை.) அவர் சென்ற ஆறு - தலைவர்போன வழியான
ம்பி அளையின் - எறும்பின் வளைகளைப்போல, குறு
ய - குறுமையையுடைய பலவாகிய சுனையை உடைய, உ
அன்ன - கொல்லனது உலைக்களத்துள்ள பட்டடைக் கல்
ன்ற வெம்மையையுடைய, பாறை ஏறி - பாறையின்
, கொடு வில் எயினர் - வளைந்த வில்லையுடைய எயினச் ச
ர், பகழி மாய்க்கும் - தம் அம்புகளைத் தீட்டுதற்கு இடமா
லத்து - கவர்த்த வழிகளை உடையது, என்ப - எ
டோர் கூறுவர். இ அழுங்கல் ஊர் - இந்த ஆரவாரத்
டைய ஊரானது, அது அவலம் கொள்ளாது - அவ்வழிய
டுமையைப்பற்றித் துயரத்தை உட்கொள்ளாமல், கொது

றது தலைவனது பரத்தைமையை. தான் கொடுமை
க்தும் அதனைப்பொருட்படுத்தாமல் எதிரேற்றுக் கொள்
ழியின் செயல் தலைவனுக்கு நாணத்தை உண்டாக்கும்;"
சய் தாரை யொறுத்த லவர்நாண, நன்னயஞ் செய்து வி
ள். 314.) நாணிய - யாம் நாண வென்றுமாம்; இப்
து, தலைவியைப் பின்பற்றி யொழுகும் யாம் பன்முறை
ன் கொடுமையைச் சுட்டி அவனுக்கு வாயில் நேர்தல்
றென்று கூறி நிற்ப, அவன்கொடுமையை அறிந்து வரு
வி அதனை மறந்து தன் கற்பொழுக்கத்தினால் எம்மை நா
தாளென்பது கருத்தாகக் கொள்க.

(ஒப்பு) 1. பாயாகியவர்: குறுந். 9: 1.

2 - 4. காஞ்சிப் பூந்தாது: "கோதை யிணர குறுங்காற் கா
ழவிழ் நறுந்தா தணிந்த கூந்தல்", "குறுங்காற் காஞ்சிக் கோதை
ர்ப், பொற்றகை நுண்டா துறைப்ப" (அகநா. 296: 1-2, 341:
காஞ்சி: "வீழிணர்க், காஞ்சி" (அகநா. 336: 8-9.)

4. தலைவன் கொடுமை: குறுக். 9: 7, ஒப்பு. மு. குறுக். 9.

தலைவி கூற்று

[தலைமகனைப் பிரிந்திருக்கும் தலைவி, "நெஞ்சே, தலைவர்
பின் உடம்பு மெலிந்தது; துயிலையும் ஒழிந்தேன்; துயர் ப
அழுவேன்; இங்ஙனம் இங்கிருந்து துயருறுதலைக் காட்டி
ர் இருக்குமிடத்திற்குச் செல்லுதல் நலம்" என்று
ட்கும்படி நெஞ்சைநோக்கிக் கூறுவாளாய்த் தனது துயரப
ப் புலப்படுத்தியது.]

கோடி ரிலங்குவளை ஞெகிழ நாடொறும்
பாடில கலிழுங் கண்ணொடு புலம்பி
ஈங்கிவ ணுறைதலு முய்குவ மாங்கே
எழுவினி வாழியென் னெஞ்சே முனது
குல்லைக் கண்ணி வடுகர் முனையது
பல்வேற் கட்டி நன்னாட் டும்பர்
மொழிபெயர் தேஎத்த ராயினும்
வழிபடல் சூழ்ந்திசி னவருடை நாட்டே.

ஏ - று. தலைமகன் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது...

யக்குவம்' 4 'எழுமினிவாழி நெஞ்சே', 'வாழிய நெ
அது', 'முனையது' 6 'வல்வேற்' 7 'தேத்தாராயினும்' 8
', 'நட்பே'

(ப - ரை.) என் நெஞ்சே வாழி - எனது நெஞ்சே நீ வ
] கோடு ஈர் இலங்கு வளை ஞெகிழ - சங்கினை அற
யப்பட்டு விளங்கும் கைவளை உடல்மெலிவினால் ெ
, நாள்தொறும் பாடு இல கலிழும் கண்ணொடு - நாள்தே
ம்பொருந்துதல் இல்லாதனவாகிக் கலங்கியழும் கண்
பி - தனித்து வருந்தி, ஈங்கு இவண் உறைதல் உய்கு
டி இங்கே தங்குதலினின்றும் தப்புவேமாக; ஆங்கு
இருக்கும் இடத்திற்கு, இனி எழு - செல்ல இப்பொழுது
ாக; முனது - முன்னேயுள்ளதாகிய, குல்லை கண்ணி
நல்லையாலாகிய கண்ணியை அணிந்த, வடுகர் முனையது
தரிய இடத்தினதாகிய, பல் வேல் கட்டி நல் நாட்டு உ
வலையுடைய கட்டியென்பவனுடைய நல்ல நாட்டுக்கு
ல் உள்ள, மொழிபெயர் தேஎத்தர் ஆயினும் - மொழி
. நாட்டில் உள்ளவரேனும், அவருடை நாட்டு - அவரு
டனிடத்து, வழிபடல் சூழ்ந்திசின் - செல்லுதலை எ
ர.

முடிபு) நெஞ்சே, உய்குவம்; எழு; நாட்டு வழி
திசின்.

கருத்து) தலைவரைப் பிரிந்து தனித்திருத்தலை இனி ஆற்

வி - ரை.) வளை ஞெகிழ்தலும் கண் பொருந்தாமையும்
ப் பிரிந்த துன்பத்தால் விளைந்தவை. உறைதலும்: உ
ிலை (புறநா. 26 : 3, விசேடவுரை); சாரியையுமாம் (
லியலுரைப். 76.) இனி - இப்பொழுது (குறள், 1083, பரி
வடுகர்: இவர் வேங்கடத்தின் வடக்கே யிருந்த ஒரு சாதி

வீரமும் வன்மையும் உடையவராகச் சொல்லப்படு
இவருள் ஒரு சாரார் வேட்டையாடும் தொழிலுடை
· பொருட்டு நாய்களையும் உடன்கொண்டுவருவர்; இ
வடுகர்' என்றும் நூல்கள் கூறும்.
ட்டி: இவன் சேரனுடைய படைத்தலைவர்களுள் ஒரு
நாட்டுக்குத் தலைவனாகச் சொல்லப்படுகின்றான். ெ

D ஊனபபரபபும நிழலுமுடைமையின் ஆலமரத்தின்
அவைகூடுதல் பண்டை வழக்கமென்று தெரிகின்
ல்போ ரிராம ஊருமறைக் கவித்த, பல்வீ ழாலம் பே
ர. 70: 15 - 6) என்பதனாலும் அதன் உரையாலும் இ
லாகும். கோசர்: மோகூர்ப் பழையனுடைய நியாய
இருந்த ஒருவகை வீரர்; இவர் நான்கு பிரிவினர்களெ
ின்றது (மதுரைக். 508-9, ந.); நாலூர்-ஒருருமாம். விட
த்திணைக்குரிய தலைவன் பெயர்.
ொடுப்போரின்றியும் கரணம் நிகழ்வதுண்டாதலின், உ
கின்பின் இருவரும் மணம்புரிந்துகொள்வதனால் மடர்
நட்பானது உலகறிய உண்மையாகுமென்றாள் செவிலி.
மற்.) மு. தலைவி தலைவனுடன் சென்றமையறிந்து தோழிே
ந்திக் கற்பின் ஆக்கத்து நிற்றற்கண் செவிலிக்குக் கூற்று நிக
. களவு. 25, இளம்.); 'இதனுள் விடலையொடு மடந்தை நட்பு, ட
பணில மார்ப்ப இறைகொண்டு நாலூர்க் கோசர் நன்மொழி ே
நிற்றெனச் செவிலி நற்றாய்க்குக் கூறினமையாலும், விடலையெ
நிலத்திற்குரிய தலைவன் பெயர் கூறினமையாலும் கொடுப்போ
கரணம் நிகழ்ந்தவாறு' (தொல். கற்பு. 2, இளம்; ந; இ. வி. 5
போயினபின் செவிலி நற்றாய்க்கு அறத்தொடுநின்றது (தொல். க
; செவிலி நற்றாய்க்கு அறத்தொடுநின்றது (நம்பி. 185.)

ற்பு.) 3. கோசர்: குறுந். 73: 4; புறநா. 169: 9, அடிக்.
பொதியிற் கோசர்: "துணைகா லன்ன புனைதேர்க் கோசர், தொ
தரும்பணைப் பொதியில்" (அகநா. 251: 7-8); "வலம்புரி, ே
கைத் தானும்" (புறநா. 283: 6.)

ஆகின்று: குறுந். 166: 4, 248: 3, 258: 2, 271: 5, 394
கோசர்மொழி உண்மையாதல்: "வாய்மொழி நிலைஇய சேண்விள
ச, வளக்கெழு கோசர்" (அகநா. 205: 8-9.)

. சேயிலை வெள்வேல்: "சேயிலை வெள்வேல், மதியுடம் ட
த் காளை" (அகநா. 221: 5-6.) இலைவேல்: "திருந்திலை நெடுவே
. 180: 13.) 4-5. கழல்விடலை: "வில்லோன் காலன கழே
. 7: 1.) 6. தொகுவளை: "தொக்க வளையுமுடைத்தொன்
" (திருவா. கோத்தும்பி.) வளைமுன்கை: குறுந். 56: 3. 4-6. வி
நட்பு வாயாதல்: குறுந். 3.

பொருளீட்டும்பொருட்டுத் தலைவன் பிரிந்த காலத்தில் '...
...பலலையை அழைததலைக கேட்டு நின்னை நினைந்து ...
...ர்" என்று கூறி ஆற்றுவித்தது.]

உள்ளார் கொல்லோ தோழி கள்வர்தம்
பொன்புனை பகழி செப்பங் கொண்மார்
உகிர்நுதி புரட்டு மோசை போலச்
செங்காற் பல்லி தன்றுணை பயிரும்
அங்காற் கள்ளியங் காடிறந் தோரே.

எ - து. பொருள்வயிற் பிரிந்தவிடத்துத் தலைமகள் ஆ...
டு தோழி கூறியது.

பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ.

(பி - ம்.) 1 'கானவர்', 'கணவர்தம்' 2 'காண்மார்'

(ப - ரை.) தோழி—, கள்வர் - ஆறலை கள்வர், ...
ண்மார் - செப்பஞ் செய்யும்பொருட்டு, தம் பொன்...
... - இரும்பினாற் செய்யப்பட்ட தம் அம்பை, உகிர்...
...னியிலே, புரட்டும் ஓசைபோல - புரட்டுதலால் உண்...
...யைப்போல, செ கால் பல்லி - செம்மையாகிய காலையு...
...பல்லியானது, தன் துணைபயிரும் - தன் துணையாகிய ...
...யை அழைத்தற்கு இடமாகிய, அம் கால் - அழகிய அ...
...ய, கள்ளியங்காடு இறந்தோர்-கள்ளிகளையுடைய பாலை...
...து பொருள்வயிற் சென்ற தலைவர், உள்ளார்கொல் - ...
யாரோ?

(முடிபு) தோழி, காடிறந்தோர் உள்ளார்கொல்?

(கருத்து.) தலைவர் விரைவில் வந்துவிடுவர்.

(வி - ரை.) பொன்னென்றது இரும்பை; "பொன்னியற்...
...ட்டியான்", "விளங்குபொன் னெறிந்த நலங்கிளர் ப...
...ா. 14 : 3, 15 : 12) என்பவற்றையும் அவற்றின் உரை...
"மின்னுந் தமனியமும் வெற்றிரும்பு மொன்ருகிப், ...
பெயர்படைத்தாற் போலாதே" (தொல். புறத். 35, ந. ...
...தையும் பார்க்க. செப்பமென்றது இங்கே கூர்மையை. ...
வழிப்போவாரை எய்து மழுங்கியதாதலின் அம்பு செ...
...ள வேண்டுவதாயிற்று; "கொடுவி லெயினர் பகழி ...
" (கு... 12 : 3) என்று முன்னும் கூறப்பட்டது. பயி...

கிளவி" (குறுங். 70 : 4); "சின்மொழித் துவர்வாய்" (கற்.
சின்மொழி" (கலி. 29 : 10, 125 : 16, 132 : 13); "முள்
ன்மொழி யரிவை" (அகநா. 361 : 13 - 4); "சிலசொல்
ரின், கிலேக்கொத்தகின் றுணைத்துணைவியர்" (புறநா. 166 : 1
மொழியார்" (நாலடி. 362); "முஞ்ளெயி றிலங்கச் செ
, சில்லென் கிளவி மெல்லென மிழற்றி" (பெருங். 4. 5 : 1
ம் பலமன்ன சின்மொழியை" (திருச்சிற். 343); "திறம
ச் செந்துவர் வாயினை" (திருவாரூர் மும்மணிக். 24); "சின்
திருவிருத்தம், 19 - 20.)

- 2. அமிழ்து பொதி எயிறு : "முள்ளெயிற், றமிழ்த மூறுஞ் செவ்
. 286 : 1-2); "முள்ளுறழ் முளையெயிற் றமிழ்தூறுந் தீ
வி ரமிழ்தேய்க்கு மெயிற்றாய்" (கலி. 4 : 13, 20 : 11); "கூ
த மூறுஞ் செவ்வாய்" (அகநா. 335 : 24 - 5); "முத்து
முள்ளெயிற் றமுதம்" (மணி. 18 : 72); "அமர ராக்கிய
க் கிளையோள், தன்முளை யெயிற்றுகீர் தானென வயின்
ங். 3. 14 : 162 - 3); "முள்வா யெயிற்றூறமுதம்" (சீவக.
பிற்றை அஞ்சுதலும் சில மொழிதலும் : "கல்கி ஞவஞ்சு முள்ளெ
" (புறநா. 361 : 16); "கூரெயிறு காப்போழ்த லஞ்சி
ர்மாலேத் திக்கிளவி யொன்றிரண்டு தான்மிழற்று மொருநாட்

. 1353.)

3. பெறுகதில்லம்ம : "பெறுகதில் லம்மவிவ் வூருமோர் செ

. 24 : பாட்டுமடை.)

4 - 5. மறுகில் மடலேறுதல் : குறுங். 17 : 1 - 3, ஒப்பு.

4 - 6. மடலேறும்போது தலைவனுக்குரிய தலைவியை ஊரினர்
ன்னள் செய்த திதுவென முன்னின், றவள்பழி தூவது மி
ங். 173 : 5 - 6.)

செவிலித்தாய் கூற்று

[தலைவி தமரைப் பிரிந்து தலைவனுடன் சென்றதைத்
் அறிந்த செவிலி, "நம் மகளும் அவள் அன்பனும் பா
ந்து சென்று இதற்குள் மணம் புரிந்து கொண்டி
னால் அவர்களுடைய நட்பு உலகறிய உறுதிபெற்றத
று நற்றாய்க்குக் கூறியது.]

. பறைபடப் பணில மார்ப்ப விறைகொள்
தொன்மூ தாலத்துப் பொதியிற் றோன்றி

தொகுவளை முன்கை மடந்தை நட்பே.

எ - து. உடன்போயின பின்றைத் தோழி செவிலிக்கு
) தின்குள் ; நிற்பச் செவிலித்தாய் நற்றாய்க்கு அறத்

து.
[உடன் போயின பின்றை - தலைவி தன் தமரைப்பிரிந்த
டன் போனபின்பு. அறத்தொடு நிற்றல் - தலைவி இன்ன
டன் நட்புப் பூண்டு சென்றுளென்ற உண்மையைக்
தலைவியின் கற்புக்குச் சார்பாக நிற்றல். நற்றாய் - தலை
தாய்.]

ஔவையார்.

(பி - ம்.) 3 'நல்லூர்க்' 6 'தொடுவளை முன்கை நம்'

(ப - ரை.) தோழி—, ஆய்கழல் - அழகிய வீரக்கழ
இலை - செம்மையாகிய இலையையுடைய, வெள் வேல் -
வேலையும் கொண்ட, விடலையொடு - தலைவனோடு,
முன் கை - பலவாகத்தொக்க வளைகளைப்பூண்ட முன்
யுடைய, மடந்தை நட்பு - நின்மகள் செய்த நட்ப
ல் முது ஆலத்து பொதியில் - மிகப்பழைய ஆலமரத்த
உள்ள பொதுவிடத்தில், இறைகொள்பு தோன்றிய -
க்கொண்டு தோன்றிய, நாலூர் கோசர் நன் மொழி
கு ஊரிலுள்ள கோசரது நன்மையையுடைய மொழி
பாவதைப் போல, பறை பட - முரசு முழங்கவும், ப
ப - சங்கு ஒலிக்கவும் மணம் செய்தலால், வாய் ஆகி
மை ஆகியது.

(முடிபு) விடலையொடு மடந்தை நட்பு வாயாகின்று.

(கருத்து) தலைவி தன் தலைவனுடன் சென்றனள்.

(வி - ரை.) பறையும் சங்கும் மங்கலநாளில் முழங்
த்தளங் கொட்ட வரிசங்க நின்றூத, முத்துடைத் தாம
ந்த பந்தற்கீழ், மைத்துன னம்பி மதுசூதன் வந்தென
த்தலம் பற்றக் கனாக்கண்டேன் றோழீநான்" (திவ். நாச்
6) என்பதிலும் மணத்தில் இவ்விரண்டும் கூறப்
க; பறையென்றது இங்கே தோற்கருவிகளைக் கு
க: "பல்லாரதியப் பறையறைந்து நாட்கேட்டுக்,

. 0. 110 . 4, 304 : 4, 417 : 1, 500 : 1); "பலவுதழ மல
சப்ப", "பொன்னெனப் பசந்தகண் போதெழி னலஞ்செல" (
l. 77 : 12); "கண்பசந்த" (அகநா. 146 : 11); "மு
ண்வளி போழப் பயப்புற்ற, பேதை பெருமழைக் கண்", "
பசப்போ" (குறள், 1239 - 40); சீவக. 231.

- 5. தலைவனால் நோயும் பசலையும் உண்டாதல்: "ஆய்மல குன்
ச், சேய்மலை நாடன் செய்த நோயே" (ஐங். 242 : 4-5); "அ
ண் பசப்பநோய் செய்யும், பெருமான்" (கலி. 82 : 20-
ழு நாணு மவர்கொண்டார் கைம்மாறு, நோயும் பசலையுந் த
, 1183); "பயப்பூரச், சக்காட்டந் தவிர்த்தென்னைத் தவிரா
ள" (தே. திருஞா. திருச்செங்காட்டங்குடி.)

ாங்கியினாற் குறைமறுக்கப்பட்ட தலைவன், "என்
றுத்தியவள் இன்னாளென்பதை யாவரும் அறிந்து கூ
மடன்மாவூர்ந்து மறுகிற் செல்வேன்" என்று அப்பா
க் கூறியது.]

அமிழ்துபொதி செந்நா வஞ்ச வந்த
வார்ந்திலங்கு வையெயிற்றுச் சின்மொழி
[யரிவை
பெறுகதில் லம்ம யானே பெற்றாங்
கறிகதில் லம்மவிவ் வூரே மறுகில்
நல்லோள் கணவ னிவனெனப்
பல்லோர் கூறயா நாணுகஞ் சிறிதே.

- து. "மடன்மா கூறு மிடனுமாருண்டே" (தொல். களவு.
தனால் தோழி குறைமறுத்துழித் தலைமகன், மடலேறுவ
டச் சொல்லியது.

குறை - காரியம்; தலைவனைத் தலைவி ஏற்றுக் கொள்
தல். பட - குறிப்பினாற் புலப்பட.]

தொல்கபிலர்.

பி - ம்.) 1 'அமிர்தபொதி,' 'வஞ்சி' 4-5 'மறுகு நல்லோர்
கயாஅ நாணுகஞ்', 'கூறயாநன்னுகஞ்'.

ப - ரை.) அமிழ்து பொதி - அமுதத்தின் இனிமை நிரம்
மையாகிய பற்களையும், சின்மொழி - சிலவாகிய சொ
உடைய, அரிவையை - தலைவியை, யான் பெறுகதில் -
ன்மா ஏறுதலாற் பெறுவேனாக; பெற்றாங்கு - பெற்ற
ஊர் - இந்த ஊரிலுள்ளார், அறிகதில் - அறிவாராக
ர் - பலர், மறுகில் - வீதியில், நல்லோள் கணவன் இவன்
- இந்நல்லாளுடைய தலைவன் இவனென்று சொல்ல
சிறிது நாணுகம் - நாம் சிறிது நாணுவோம்!

(முடிபு) யான் பெறுக; ஊர் அறிக; பல்லோர் கூற
ணுகம்!

(கருத்து) யான் மடலேறுவேன்.

(வி - ரை.) அமிழ்தென்றது எயிற்றில் ஊறிய நீரை. அ
தி எயிறு, வந்த எயிறு எனக்கூட்டுக. பற்கள் கூரிய
நா அஞ்சியது; அஞ்சினமையின் அது சிலமொழி கூ
வையென்றது பருவங்குறியாமற் பெண்ணென்னும் துணை
றது, "செறியெயிற் றரிவை" (குறுந். 2 : 4) என்புழிப்

விழைவுப்பொருளில் வந்தது. சின்மொழி - சிலவாகியமொ
29 : 10, ந.) ; மென்மொழி (பழ. 226, உரை) எ
தென்றமொழி (புறநா. 166 : 16, உரை) என்றும் கூ
ர். யாமென்றது தலைவியையும் உளப்படுத்தி. மட
டங்கும்போது நாணத்தை முற்ற நீத்தவனாதலின், '
முகம்' என்றான்.
தலைவன் தன்னுடைய உருவத்தையும் தலைவியினது உ
ும் எழுதியமைத்த படத்தைக் கையிலேந்தி மடன்மாவி
ஏற் செல்வானாதலின், அங்கிலே, இன்னாள் கணவன்
ன்று ஊரினர் அறிதற்கு ஏதுவாயிற்று.
(மேற்.) 2. வார்தலென்னும் உரிச்சொல் சேர்தலென்னும் பொ
ு (தொல். உரி. 23, தெய்வச். 19, ந; இ. வி. 284.)
3. விழைவின் தில் தன்மையிடத்திற்குரியது (தொல். இடை
.); ககர உயிர்மெய், வியங்கோள் வினைமுற்று விகுதியாகவரும்
மயிலை, 338, சங்.; இ. வி. 239.) 2 - 3. தில்லென்னும்
விழைவின்கண் வந்தது (தொல். இடை. 5, இளம், சே, கல்
; நன். 430, மயிலை, 431, சங்.)
3 - 4. தில்லென்னும் இடைச்சொல் காலம் பற்றி வந்தது (
. 5, இளம், சே, கல் ; நன். 430, மயிலை, 431, சங்.; இ. வி.
தில் விழைவின்கண் வந்தது (இ. வி. 264.)

...க்கூடியது. ஆற்றும் வகையான் ஆற்றுவித்தல் : பெ
க்தும், பிரியேனென்றும், பிரிந்து மீள்வேனென்றும்
தென்றும் கூறி ஆற்றுவித்தல்.]
கபிலர்.
(பா - ம்.) 1 'கெழீஇய' 3 'லொருத்தலைச்', 'லொருதலை
ஆர்ந்தனங்குவளை', 'யான்றனங்குவளை'
(ப - ரை.) தோழி—, மாசு அற கழீஇய - மேலேயுள்ள
நீங்கும்படி பாகனாற் கழுவப்பட்ட, யானை போல -
போல, பெரு பெயல்உழந்த - பெரிய மழையை
மையுற்ற, இரு பிணர் துறுகல் - பெரிய சருச்சரையை
கல்லானது, பைதல் ஒரு தலை - பசுமையையுடைய ஓரிட
ும் நாடன் - தங்குகின்ற மலைநாட்டையுடைய த
தந்தனன் - காம நோயைத் தந்தான் ; அதனால், குவளை
- முன்பு குவளைமலரைப் போன்றிருந்த என்னுடை
ண்கள், பசலை ஆர்ந்தன - இப்பொழுது பசலை நிற
பற்றன.
(முடிபு) தோழி, நாடன் நோய் தந்தனன் ; அதனால்
ள் பசலையார்ந்தன.
(கருத்து.) தலைவன் பிரிவினால் வேறுபாடுகள் உண்ட
(வி - ரை.) மாசு என்றது புழுதியை ; யானை தன்

உடம்பிலும் தானே புழுதியை வாரி வீசிக்கொள்ளும்
)தன்பது இங்கே அறிதற்குரியது; "நீருடிய களிறு"
தன்பாலுள்ள புழுதி முற்றும் நீங்கும்படி கழுவட்
ரயைப் போலத் துறுகல்லிலுள்ள பல மாசுகளும் அறக்
ரடுதலின் பெரும்பெயல் என்றான்; இங்கே கூறப்
|வமை இந்நூலின் 279-ஆம் செய்யுளில், "மழைகெழு
நந் துறுகல், துகள்சூழ் யானையிற் பொலியத் தோன்
ழ எதிர்மறை முகத்தால் ஆளப் பட்டிருத்தல் க
மை - கருமையுமாம். பிணர் - நால்வகை ஊறுகளுள் த
ஜர்ஜ்ஜரா வென்பர் வடமொழியாளர்; அது த
சரையென வழங்கும்; இக்காலத்தில் சுரசுரப்பென
துறுகல் - உருண்டைக்கல்; பொற்றையென வழ
[illegible]
. 16: 79, அரும்பத.) பிரிவாற்றாத மகளிருக்குக் கண்
இயல்பு குவளையங்கண் என்றது பசலையார்வதற்கு
ந்த நிலையைப் புலப்படுத்தியபடி; கழிந்ததற் கிரங்கு
|கழ்ச்சியாகாது.

துறுகல் தன் இயல்பினை மறைக்கும் மாசு நீங்கப் (
ன் அவ்வியல்பிற்கு மாறாக என் கண்களின் இயல்பை ட
பசலையை வளரச் செய்தனனென்பது குறிப்பு.

(மேற்.) மு. பாங்கி தலைவனை இயற்பழித்தது (தொல். களவ
, ௯.)

(ஒப்பு.) 2. மழை துறுகல்லைக் கழுவுதல்: "வான்கண் கழீஇ
." (குறிஞ்சிப். 98.)

1 - 2. துறுகல்லிற்கு யானை உவமை: குறுந். 279: 5-6; "
பிடிக் கைகரந்தன்ன, கேழிருந் துறுகல்", "பொருத யானை
கடுப்ப, மன்றத்துறுகன் மீமிசைப் பலவுடன், ஒண்செங் காந்த
" (குறுந். 111: 4-5, 284: 1-3); "யானை......தாறிவர்
ப் போர் வேட்டு, வேறுபல் பூளையோ டுழிஞை சூடி" (பட். 23
மண் டெல்கக் களிற்றுமுகம் பாய்ந்தென, ஊழ்மல ரொழிமுகை
தோயத், துறுகல் சுற்றிய சோலை வாழை", "களிறுமலைந்
டு துறுகல்" (மலைபடு. 129 - 31, 384); "குறுங்கா லிற்றிப் பு
ழ், இரும்பிணர்த் துறுகற் றீண்டி வளிபொரப், பெருங்கை
ற் றூங்கும்" (அகநா. 57: 6 - 8.)

. தலைவியின் நோய்: (குறுந். 224: 3, 400: 7); "ஆற்றல
ணணிவாட", "நோய்மலி நெஞ்சமொ டினைய் வேழி", "(
மியும்" (கலி. 17: 9, 27: 22, 44: 14.)

தலைவன் நோய் தருதல்: "உள்ளுருகு சிந்தைநோ யெனக்கே
திருநெடுந்தாண்டகம், 23.)

. கண் பசலையார்தல்: "காமங் கொல்லிவள் கண்பசந் த

ந்த லுண்கண் பைதல் கூர ", " கன்னலும் தோளுந் தண்ணறுங்
பழுகல மிழந்து பசலை பாய " (கற். 35 : 12, 113 : 7, 219 :
போ லுண்கண் பொன்போர்த் தனவே ", " உண்கண்
ர்கொ ளன்றாய் ", " ஏதி லாளர்க்குப் பசந்தவென் கண்ணே "
க் கருதிய வுண்கண், பயலைக் கொல்கா வாகுதல் பெறினே ",
ரண்கண் பயந்துபனி மல்க ", " பசப்பணிந் தனவால் மகிழ்
ண ", " என்செயப் பசக்குந் தோழியென் கண்ணே ", "

றும் உகும் ; அன்றிப் பிறராற் கொள்ளவும்படும் ;
த் தன்னை லேற்றுவரைவினின்றும் பாதுகாப்பார் இல
ம் சிறியளாகிய இவளிடத்துக் காமம் பின்னும் கனி
உயிர் விடுதலும் நேரும் ; அன்றிப் பிறர் வரைந்துகொ
முயல்வரென்று உவமையை விரித்துக்கொள்க. பழம்
ந் உகுவதன்முன் உரிய காலத்தே உரியார் கொள்வ
. இவள் உயிர் நீப்பதற்குள் உரிய பருவத்தே இவ
யாகிய நீ வரைந்து கொள்வாயாக என்பது குறிப்பு.
.யிர் சிறுமையையுடையதென்பது அணுவென்று கூறப்ப
ம், சிற்றுயிரென்னப்படுதலாலும் பெறப்படும்.

மற்.) 3. சின், படர்க்கைக்கண் வரும் ; பால் காட்டும் எழுத்
வரும் (தொல். இடை. 27, இளம், சே, தெய்வச், ந.) 4. செ
னைமுன்ன அடைமொழி வந்தது (நன். 400, மயிலை, 401,
312.) மு. தோழி தலைவியின் காமம் (காதல்) மிகவுரைத்தல் (தொ
23, இளம், ந ; நம்பி. 166 ; இ. வி. 523) ; நிலைமண்டில
(தொல். செய். 112, இளம் ; யா. கா. செய். 8 ; இ. வி. 7
ப்பா ஐந்தடியான் வந்தது (தொல். செய். 158, பேர்.) ; '
துபடக் கூறியது ' (தமிழ்நெறி. 18) ; ' இதனுள் அடியெதுகை
மோனையும் ஒரூஉவெதுகையும் இணைமுரணும் கடையிணை
பின்முரணும் வந்தனவாயினும், முதல்வந்ததனாற் பெயர்கொடு
துகைச் செய்யுளென்று வழங்கப்படும் ', ' வேரல்வேலி வேர்க்
னென்றும் பாட்டினுள், சிறுகோட்டுப் பெரும்பழமென்றும்
இணைமுரணும் கடையிணை யெதுகையும் வந்தன வாயினும், யா
றினாற் பெயர்கொடுத்து இணைமுரணென்றாலும், கடையிணை
ன்றாலும் வழங்கப்படும் ; ஏனையடி ஒரூஉத்தொடையாகிய வரன
மையால் அதனை மயக்கமெனினும் இழுக்காது ' (யா. வி.

அடியும் ஒத்துச் சிறப்புடை நேரீற்றனையான் வந்த நிலைமண்
ப்பா (யா. வி. 74.)

ப்பு.) 1. வேரல்வேலி : "முந்தூழ் வேலிய மலைகிழ வோற்
- 236 : 6); "வேரல் வேலி மால்வரைக் கவான்" (சூளா. சீயவ
வேர்க்கோட் பலா : "வேரு முதலுங் கோடு மொராங்குத், தொ
த் தாங்குபு தொடரிக், கீழ்தாழ் வன்ன வீழ்கோட் பலவின், ஆ
ன்" (குறுங். 257 : 1-4); "செவ்வேர்ச், சினைதொறுந் தூ
கழு பலவின்" (கலி. 77 : 4-5); "செவ்வேர்ப் பலவின் பயங்

லி" (அகநா. 209 : 15.) வேரல்வேலிப் பலவு : "யானை.........
சிறுகுடி யலறச், செங்காற் பலவின் தீம்பழ மிசையும், மா
(கலி. 232 : 1-6.) 5. காமம் பெரிது : (குறுங். 102 : 3, 371 :

தலைவன் கூற்று

[தலைவி ஊடியபோது அவ்வூடலைத் தான் தெளியச்செ
ரியாளாகிப் பின்னும் ஊடிய காலத்தில் தலைவன், "
பழைய தன்மை மாறி நம்மோடு உறவில்லாள்போல்
றாள்" என்று தன் நெஞ்சை நோக்கிக் கூறியது.]

எவ்வி யிழந்த வறுமையாழ்ப் பாணர்
பூவில் வறுந்தலை போலப் புல்லென்
றினைமதி வாழிய நெஞ்சே மனைமரத்
தெல்லுறு மௌவ னாறும்
பல்லிருங் கூந்தல் யாரளோ நமக்கே.

எ - து. உணர்ப்புவயின் வாரா ஊடற்கண் தலைமகன்
து.

[உணர்ப்பு - ஊடலைத் தெளியச்செய்தல்.]

பரணர்.

(பா - ம்.) 1. 'வறுமையர்பாணர்' 3 'வாழியோ' 5 'ய
கே', 'யாரே நினக்கே'

(ப - ரை) நெஞ்சே—, மனை மரத்து - மனைப்படப்
ள மரத்தின்மீது படர்ந்த, எல் உறு மௌவல் - ஒ
டைய முல்லைமலர்கள், நாறும் - மணம் வீசுதற்கிடமாகி
கூந்தல் - பலவாகிய கரிய கூந்தலையுடைய இவள்,
கு - நம் திறத்தில், யாரளோ - எத்தகைய உறவினை உ
ார! ஏதிலள்போலும்; ஆதலான், எவ்வி இழந்த -
ன்னும் உபகாரியை இழந்ததனால் உண்டாகிய, வறுமை
ணர் - வறுமையையுடைய யாழ்ப்பாணரது, பூ இல் வற
ல - பொற்பூ இல்லாத வறிய தலையானது பொலிவிழ
போல, புல்லென்று - பொலிவிழந்து, இனைமதி -

ாக.

(முடிபு) நெஞ்சே, கூந்தல் நமக்கு யாரளோ! அ
ளர் தலைபோலப் புல்லென்று இனைமதி.

(கருத்து) இவன் இப்பொழுது வேறுபாடுடையளானள்

(வி - ரை.) எவ்வி : இவன் வேளாளருள் உழுவித்துண்
ஊனென் : பிமலைக்கூற்றத்துத் தலைவன்; கடற்கரை

டலே றியமதின் மூன்றுடைப் பஞ்சவன் பாழுபவனற
அடலே றமிஞர்மன்னன் நெம்மூனே போன்மெலிக் தாடவர்
கடலே றியகழி காமம் பெருகிற் கரும்பனையின்
மடலே றுவர்மற்றுஞ் செய்யா தனவில்லை மாநிலத்தே''

(பாண்டிக்கோவை

பொருநெடுந் தானைப்புல் லார்தம்மைப் பூலந்தைப் போர்தெ
செருநெடுஞ் செஞ்சுடர் வேனெடு மாறன்றென் னுடலையாய்
அருநெடுங் காமம் பெருகுவ தாய்விடி னுடவர்கள்
கருநெடும் பெண்ணைச்செங் கேழ்மட லூரக் கருதுவரே'' (

தோழி கூற்று

இரவில் வந்து மீளும் தலைவனுக்குத் தோழி, 'தலைவியே
அவளால் தாங்கற்கு அரியதாதலின் விரைவில் வரை
ளவேண்டும்' என்பதைப் புலப்படுத்தியது.]

வேரல் வேலி வேர்க்கோட் பலவின்
சார லுட செவ்வியை யாகுமதி
யாரஃ தறிந்திசி னோரே சாரற்
சிறுகோட்டுப் பெரும்பழந் தூங்கி யாங்கிவ
உயிர்தவச் சிறிது காமமோ பெரிதே.

எ - து. இரவுக்குறி வந்து நீங்கும் தலைமகனைத் தோழி எ
வரைவுகடாயது.

கபிலர்.

(பி - ம்.) 1 'வேலிக் கோடல்பலவின்'

(ப - ரை.) வேரல் வேலி - சிறுமூங்கிலாகிய வாழ்வே
டய, வேர் கோள் பலவின் சாரல் நாட - வேரிலே பழக்

யுடைய பலாமரங்கள் செறிந்த பக்கத்தையுடைய
.னே, சாரல் - பக்கமலையில், சிறு கோடு - பலாமரத்தின்
ம்பில், பெரு பழம் தூங்கியாங்கு - பெரிய பழம் தொங்
லை, இவள் - இத்தலைவியினது, உயிர் தவ சிறிது - உயிர
ச் சிறுமையையுடையது; காமம் தவ பெரிது - காம
ப் பெரிது; அஃது - அந்நிலையை, அறிந்திசினோர் யார் -

து; அஃது அறிந்திசினோர் யார்? செவ்வியை ஆகுமதி.
(கருத்து) தலைவியை நீ விரைவில் மணம்புரிந்து கொ
ாடும்.

(வி - ரை.) வேரல் - சிறுமூங்கில் (குறிஞ்சிப். 71, ந.) மலை
இயல்பாக வளர்ந்த மூங்கிலே பலாமரத்திற்கு வேலியாய
கைய வேலியை வாழ்வேலி யென்பர் (பெரும்பாண். 1
க்கோட் பலவு - வேர்ப்பலா; இது பலாமரத்துள் ஒ
வி - தலைவியை வரைந்துகொள்ளும் நிலை. தலைமக
யில்லாத வரைவைப்பற்றிக் கூறப்புகுகின்றாளாதலின்
பாதுகாப்பாக முதலில், 'நீ செவ்விய நலத்தை உ
க' என்று வாழ்த்தியதுமாம். தன்னினும் மிக்கார்க்
ாவற்றைக் கூறுதற்கு முன் வாழ்த்துதல் மரபு;
ணகி வழக்குரைக்க வந்து நின்ற நிலையை வாயில்கா
ாடியனுக்கு அறிவிப்பதற்குமுன், "வாழியெங் கெ
தே வாழி" (சிலப். 20 : 30) என்பது முதலியவற்றால்
பின்கூறும் பகுதியும், சச்சந்தனுக்குக் கட்டியங்கா
ரச்செயலைக் கூறப் புக்க வாயில்காவலன், "நீணில
ற்றி நெடுமுடிக் குருசில் போற்றி, பூணணி மார்ப
ணிய வேந்தே போற்றி" (சீவக. 264) என்று கூறிய
அப்பகுதிக்கு 'வெய்ய சொல்லைக் கூறுதலையுடைய
ன், போற்றியென்று கூறி இறைஞ்சி............கூறினு
ான்றுள்ள உரையும் புலப்படுத்தும். ஆகுமதி : மதி மு
ச்சொல். அஃது: செய்யுளாதலின் சுட்டுப்பெயர்
'சாரற் சிறுகோட்டுப் பெரும்பழம்' என்றவிடத்
ல் தலைவிக்குரிய மலையிட்டத்தது. தாம் அறிந்த பொரு
மை கூறுதல் உலகத்தார் இயல்பாதலின் இங்கே தோழி
ந்த தன்மலைப் பலவின்பழத்தை உவமை கூறினள்; "
னிலம்பெயர்ந் துரையாது" (தொல். உவம. 26.) தவ
னப் பெரிது என்பதனோடும் கூட்டுக.
இயல்பாகவே பாதுகாப்புடையதாகியும் வேரிற் பழு
உகும் நிலையிலதாகியும் உள்ள பலாப்பழத்தையே நின்ம
டாயாதலின், நீ சிறுகோட்டிற் பெரும்பழந் தூங்கும்.
ராயாயினும், அதனை உணர்கவென்று தோழி அறிவுறு

ிற்று.
பாதுகாப்பு இலதாகித் தன்னைத் தாங்குதற்குரிய கெ

னமாகிய வேறு செயல்களையுடைய ...
ாய்தல் முதலியன ;

" ஆராக் காம மடூஉகின் றலைப்ப
இருவரை வீழ்நர் " (அகநா. 322 : 3 - 4),

ரையூர் குழலியர் தந்தசிந் தாகுல வெள்ளகிறைக்
ரையூர் பொழுதினைக் காளையர் தாங்கிழி கைப்பிடித்துத்
ரையூர் தொறும்பெண்ணை மாமட லூர்வர் தவிர்த்துமின்னும்
ரையூர்வீர் தஞ்சையர் கோன்வாணன் மாறையில் ' வாணு
(தஞ்சை.

வற்றால் இதனை அறியாலாகும்.

ாமம் காழ்க்கொளினென்பதற்குக் காமமாகிய கனி
யதானுலென்று கொண்டு, பரலென்பதற்குப் பரல்போ
யென்று உருவக ஆற்றுற் பொருள்செய்து காமம்
மல் தடைப்படுமாயின் என்று உரைகோடலும் 'ஓ
த்துக் காழில் கனி " (குறள், 1191) என்றவிடத்துப்
எழுதிய, ' காம நுகர்ச்சியென்னும், பரலில்லாத கன
பதவுரையையும், ' தடையின்றி நுகரப்படுதலின் '
யென்று கூறினுள் ' என்ற விசேடவுரையையும் காண்

(மேற்.) 1. மடலென்பது புறக்காழுடையனவாகிய தாவரங்க
(தொல். மரபு. 86, பேர்.)

. ' பிறிதுமாகுப காமங்காழ்க் கொளினேயென்புழி யானு
வேனெனப் பொருள் கொள்ளுதல் குறிப்பு ' (இ. கொ. 89.)

. பாங்கிக்குத் தலைவன் மடலேறுதலை உலகின்மேல் வைத்து
றை. 9 ; தம்பி. 145 ; இ. வி. 509) ; தலைவன் மடலேறுதல் (
. 11, இளம், ந.) ; ' கலக்கமென்பது சொல்லத்தகாதன (
இன்னும் இதனானே, தலைமகற்காயின் அதனினாங்கு வரு
கவும் உளதாம் என்றது : அவை மடலூர்தலே, வரைபா
றற்றெட்க்கத்தன ....இதனுள் சாதல் எல்லையாகக் கூறி
கொள்க ' (தொல். மெய்ப். 22, பேர்.) ; ' மடலேறுவே னெ
நெறி. 17) ; மடற்றிறக்கூறல் (களவியற். 34) ; குறிப்
து (சுன். 359, மயிலை.)

(ஒப்பு.) 1. மடல் மா : " மடன்மா கூறு மிடனுமா ருண்டே "
. 11) ; " மாவென மதித்து மடலூர்ந் தாங்கு " (கற். 34
-ரும் பனையின்ற மாவுஞ் சுடரிமுழ், நல்கியா ணல்கி யவை "

குவிமுகிழ் எருக்கு : "குவியிணை ரெருக்கின் றதர்பூங் கல
r. 301 : 11) ; "குவியிணர்ப், புல்லிலை யெருக்கம்" (புறநா.
"குவிமுகி ழெருக்கிற் கோத்த மாலையன்" (மணி. 3 :
கா யெருக்கின் குவிமுகிழ் விண்டலொடு" (குணசாற்பது.)

-2. மடலேறுவார் எருக்கங்கண்ணியை அணிதல் : "மடலே காம
, மிடைபூ வெருக்கி னலர்தக் தன்றே" (நற். 152 : 1-2) ; "எரு
புலங் கண்ணி மிலைந்து மணியார்ப்ப, ஒங்கிரும் பெண்ணை மட
139 : 8-10); "ஈசன சாந்து மெருக்கு மணிந்தோர் மிழிபி
னை மாவென வேறுவர் சீறூர்ப் பனைமடலே" (திருச்சிற். 74); "எ
ரியுஞ் சூடி விருப்புடை, இடப்பான் மடந்தை நொடிப்போழ்து
, மடலூர் குறிப்புத்தோன்ற" (திருவாரூர் நான்மணி. 24 :
மடலேறுவார் எருக்கங்கண்ணி சூடி மறுகில் வருதல் : "எரு
திய்யாத்து, மல்லலூர் மறுகின்க ணிவட்பாடு மிகைதொத்தன்"
9-10) ; "மங்கையர்தங் கண்ணுன் மயங்கினர் வெள்ளெரு
வெருக்குந் தொடுத்தணிந் தங்கமெலாம், வெந்தேறு சாம்ப
து வீதிதொறும், வந்தேறி யூர்வர் மடல்" (இளவிந்தெளிவு.)

டலேறி மறுகில் வருதல் : (குறுந். 14 : 4-6; 173 : 2-6, 182 :
லார்கக் கென்ளப் படுமடன் மாவேறி, மல்லலூ ரங்கட் பு
த்தமா வூர்ந்து மறுகின்கட் பாட" (கலி. 61 : 22-3, 141 :
ன்மாமேல் கின்றேன் மறுகிடையே கோக்து" (திணைமா. 16.)

. மிறது : குறுந். 298 : 8. காமம் காழ்க்கொளல் : "
டா காமங் காழ்க்கொளின்" (மணி. 5 : 20) ; "காமத் தி
பட வுணர்ந்து" (பெருங். 1. 36 : 7) ; "காமங் காழ்கொ
. 1941.) 1-4. காமநோய் மிகுவதனுல் மடலூர்தல் : "மற்றிக்
க்கலாம் வகைத்தன்றிப் பெரிதாயிற் பொலங்குழாய், மறுத்
த்து மடலேறி, மிறுக்குவென் போல்வல்யா னீபடு பழியே",
பெண்ணை மடலூர்ந்தென் னெவ்வநோய், தாங்குத றேற்று விடு
போக, வீங்கிழை மாதர் திறத்தொன்று நீங்காது, பாடுவேன் ப
" (கலி. 58 : 20-23, 139 : 10-13) ; "காம முழந்து வருந்
மடலல்ல தில்லை வலி", "காமுற்று ரேறு மடல்" (குறள்,
)

பின் வருவன இச்செய்யுளை அடியொற்றி வந்தவை :—

மாவென் றுரைத்து மடலேறுப மன்று தோறும்
பூவென் றெருக்கி னிணர்சூடுப புன்கும கொண்டே
பேயென் றொருக்கு யிரைரர்ப்பவ கிற்ப காம

ா; " அகலபடு களளியங காடிறந் தோரே " (ஐங்.
டு.) பாலைநிலத்திலுள்ள கள்ளியிற் பல்லி இருந்து ஓ
தி:

" கள்ளி முள்ளரைப் பொருந்திச் செல்லுநர்க்
குறுவது கூறுஞ் சிறுசெந் நாவின்
மணியோர்த் தன்ன தெண்குரற்
கணிவாய்ப் பல்லிய காடிறந் தோரே " (அகநா. 151 : 12-

பல்லி தன் துணையை அழைக்கும் பாலைநிலத்திற் செ
கேட்டு நின்னை நினைந்து மீண்டு வருவர்; ஆதலின் நீ
பாயாக வென்பது குறிப்பு.

ஒப்பு.) 1. உள்ளார்கொல்லோ தோழி: குறுந். 67 : 1, 232 : 1
1; ஐங். 456 : 1, அதிகப்பாடல், : 1-4; அகநா. 235 : 2. 4. செ
: கலி : 11 : 21; சீவக. 1909.

தலைவன் கூற்று

தன்குறையை நிறைவேற்ற உடன்படாத தோழியை
லைவன், " காமம் மிக்கவர்கள் மடலேறுவார்கள்; வ
முதலியவற்றையும் செய்யத் துணிவார்கள் " என்று
லற எண்ணியிருத்தலை உலகின்மேல் வைத்துக் கூறிய

மாவென மடலு மூர்ப பூவெனக்
குவிமுகி ழெருக்கங் கண்ணியுஞ் சூடுப
மறுகி னார்க்கவும் படுப
பிறிது மாகுப காமங்காழ்க் கொளினே.

ா - து. தோழியிற் கூட்டம் வேண்டிப் பின்னின்ற தலை
குறைமருமற் கூறியது.

பேரெயின் முறுவலார்.

ி - ம்.) 4 'காழ்கொளினே'

ர - ரை.) காமம் காழ்க்கொளின் - காமநோயானது
ல், மடலும் - பனை மடலையும், மா என - குதிரையெ
ாடு, ஊர்ப - ஆடவர் அதனை ஊர்வர்; குவி முகிழ் எரு
ணியும் - குவிந்த அரும்பையுடைய எருக்கம் பூமாலை
ர - அடையாள மாலையைப்போல சூடுப - தலையில் அ

ரு தாயன சாத லுககுரிய வரைபாய்தல் முதலிய வேறு (
_யரும் ஆவர்.

(முடிபு.) காமம் காழ்க்கொளின் மடலும் ஊர்ப ; கண்
ப ; ஆர்க்கவும் படுப ; பிறிதும் ஆகுப.

(கருத்து.) நான் மடலூர எண்ணியுள்ளேன்.

(வி - ரை.) தனது உட்கோளை உலகின்மேல் வைத்து, றப்பெற்றுர் இவை செய்வரென்றமையால் 'யானும் 'வேன்' என்பது குறிப்பாற் புலப்படும்.

காமம் மிக்க தலைவன் பனைமடலால் குதிரையைப்பே ம் அமைத்து அதன் கழுத்தில் மணி, மாலை முதலியவ ., தன் உருவத்தையும் தலைவியின் உருவத்தையும் ஒரு எழுதிக் கையிலேந்தி அதன்மேல் யாவரும் அறிய ஊர் மடலேறுதலென்பர் ; அங்ஙனம் அவன் வருவதைக் னர் படமுதலியவற்ருல், 'இன்னவளுக்கும் இவனுக்கும் டு' என்பதை அறிந்து அதனை வெளிப்படக் கூறிப் ப கேட்டுத் தமர் மணம்புரிவிப்பர் (கலி. 141.) மட ன் நீறு, எருக்கமாலை, ஆவிரம்பூமாலை முதலிய ந்து வருதல் வழக்கமென்று தெரிகின்றது. மடலே த வேறு பல செய்திகளைத் திவ்யப் பிரபந்தத்திலுள்ள டல், சிறிய திருமடலென்பவற்றின் வியாக்கியானங் ரலாம்.

மா - குதிரை. மடல் - பனைமடல். மடலும் : உம்மை பு. 'குவிமுகிழ்' என்றது முதலுக்கேற்ற அடை. க ற் புனைவதாதலின் சூடுபவென்ருன். கண்ணியும் : உ சிறப்பு. மறுகின்கண் யாவரும் அறியவருதலின், 'ம கவும் படுப' என்ருன். ஆர்ப்பவர் : மடலேறிய கோல _ ஊரினர். 'இவன் மடலேறும்படி செய்தவள் இத்த ம் பிறவாறும் பலர்கூறுதலை ஆர்த்தலென்ருன் ; இதனை

> " பொன்னே ராவிரைப் புதுமலர் மிடைந்த
> பன்னூன் மாலைப் பனைபடு கலிமாப்
> பூண்மணி கறங்க வேறி நாணட்
> டழிபட ருண்ணோய் வழிவழி சிறப்ப
> இன்னள் செய்த திதுவென முன்னின்
> றவள்பழி நுவலு மிவ்வூர் " (குறுந். 173)

ந்து ஆதரித்து வந்தவன். இவன் பாணரைப் பாது மையுடையவனென்பதும் பகைவராற் போரில் ரபதும் வெள்ளெருக்கிலையார் பாடிய கையறுநிலைச் ா, " இரும்பா ணொக்கற் றலைவன் பெரும்பூட், போரடு வி மார்பின், எஃகுறு விழுப்புண் பலவென, வைகுறு பிய குரலே " (புறநா. 233 : 5-8) என்னும் பகுதியால் ம். இவ்வுபகாரி இறந்ததனுல் பாணர் மிக வருந்தின

அவருடைய இசை பயனிலதாயிற்றுதலின் தம் யாழை
ந்தனரென்பதுமாகிய செய்தி, " எவ்வி வீழ்ந்த செ
ர், கைதொழு மரபின் முறித்திடூஉப் பழிச்சிய, வ
மருப்பு " (அகநா. 115 : 8-10) என்பதனுல் வெளியா
ர் உபகாரிகளிடமிருந்து பொற்பூவைப் பெறுதல்
மையால் அவர்கள் தலை வறுந்தலையாயிற்று. புல்லெ
லிவகலுதல் (கலி. 3 : 4, ந.) இனைமதி : மதி முன்னிலை

ய : அசை. நெஞ்சு கேட்டற் குரியதன்றாயினும், "
யதுபோ லுணர்வுடை யதுபோன், மறுத்துரைப் ப
நசொடு புணர்த்துக் " (தொல். பொருளியல், 2) கூற
மைதியின் பாற்பட்டு அமைந்தது. மனைமரமென்றத
சார்ந்த தோட்டத்திலுள்ள கொச்சிமர முதலியவ
திலே படர்ந்த மௌவலென்க.

மகளிர் முல்லையை வளர்த்தல் இயல்பு ; 'தேவி முல்லை
க் காரணம் கற்புடைமையென வுணர்க ' (தக்க. 75,
வல் நாறும் கூந்தலென்றது, முல்லையை அணிந்தன
ந்த மணத்தையுடையதென்றபடி. கற்புக்கு அறிகு
ர் முல்லை மலரைச் சூடுதல் மரபு ; ' கற்பின் மிகுதிே
ல சூடுதல் இயல்பு ' (சிறுபாண். 28-30, ந.) எல் - ஒளி (
இரவுமாம். பனிச்சை முதலிய ஐந்து பகுதிகளையுை
ர பல் கூந்தலென்றான். யாரளோ வென்றது பண்டைய
றபடி ; இச்சொல் யாரென்றது அள்விகுதி யேற்று
ந்து நின்றது, யாரையென்பது போல.

(மற்.) 1. அகத்திணையிற் புறத்திணைக்கருப்பொருள் உவமமாக
. அகத். 55, ந.) 2 - 3. நெஞ்சை உணர்வுடையதுபோல
கூறியது (தொல். பொருளியல், 2, ந.) மு. உணர்ப்புவயின்
கண் தலைவன் புலத்தல் (தொல். கற்பு. 15, இளம், ந.); துன்
லென்னும் மெய்ப்பாடு கலைவனுக்கும் உரிய [illegible]

கூற்று நிகழும் ; அஃது உணர்ப்புவயின்வாரா ஊடலாம் ' (
5, ந.); தலைமகள் புலவி தணியாளாகத் தலைமகன் ஊடல் (நம்பி
ஒப்பு.) 1. எவ்வி : புறநா. 233 : 6, அடிக். 2: புல்லென்றல் : குறுந்.
2, 310 : 4. ; கலி 3, 4. 1-2. பாணர் பொற்பூச் சூடுதல்: (பொருந. 1
); " பூப்புனையும், நற்குலத்துட் டோன்றிய நல்லிசையாழ்த் தெ
(பு. வெ. 31.) 3. வாழிய நெஞ்சே : குறுந். 199 : 2. இனைமதி
: " உடைமதி வாழிய நெஞ்சே " (அகநா. 123 : 8.) ; ப
ம் : "மனைமரத்தான்" (மதுரைக். 268); "மனைமர மொசிய வெ
. 58 : 13.)

. எல்லுறு மௌவல் : " அரும்பவிழ் முல்லை, நிகர்மலர் " (சி
3-4 மனைமரத்தில் உள்ள மௌவல் : " மயிலடி யிலைய மாக்குர
மௌவலோ டேர்முகை யவிழ " (நற். 115 : 5-6); " ம
மௌவல் வான்முகை ", " மனைய, தாழ்வி ளெச்சி சூழ்வ
மௌவன் மாச்சினை" (அகநா. 21 : 1, 23 : 10-12); " இல்வளர்

மல்லிகை", "மணிவளர் முல்லை" (சிலப். 4 : 27, 13 : 120);
முல்லையொடு மல்லிகை மயங்கி", "மணிப்பூக் காவின் ம
ய, பைந்தார் முல்லை வெண்போது செகிழ" (பெருங். 1. 33 : 7
5. பரிசிகுங் கூந்தல்: செடுகல். 54; ஐங். 308: 1, 429: 1
41-2; அகநா. 43 : 11; மணி. 22 : 130; சீவக. 164, 989.

தலைவி கூற்று

தலைவனது பிரிவை உணர்த்திய தோழியை நோக்கி,
ள்ள அருளையும் அன்பையும் நீக்கிப் பிரிவது அறி
நக்கு அழகன்று" என்று தலைவி உணர்த்தியது.]

அருளு மன்பு நீக்கித் துணைதுறந்து
பொருள்வயிற் பிரிவோ ருரவோ ராயின்
உரவோ ருரவோ ராக
மடவ மாக மடந்தை நாமே.

எ - து. செலவுணர்த்திய தோழிக்குக் கிழத்தி உரைத்த
செலவு - தலைவன் பொருள்வயிற் பிரிதலை.]
கோப்பெருஞ் சோழன்.

ப - ரை.) மடந்தை - தோழியே, அருளும் அன்பும்
ரயும் அன்பையும் துறந்து, துணை துறந்து - தம் துணை

யாமரா எனபது ஒருவருமலமரனனும் பொருளால வ
ற்பவர் - பிரிமீச் சம்மதிப்போரெனலுமாம்; கிற்றல் -
தல் (தக்க. 57, உரை.) வலஞ்சுரியென்றது பூவிற்கு அ
ம்: ஆகுபெயர்; "நெடுங்கான் மராஅத்துக் குறுஞ்
றி, வலஞ்சுரி வாலிணர் கொய்தற்கு நின்ற" (ஐங். 383:
னில் - இங்கே இளவேனில்; மராம் இளவேனிலில்
ன்பது, ஐங்குறுநூற்றில் இளவேனிற்பத்தில் உள்ள, "அ
ரார் தான்வருந் தன்றே, வலஞ்சுரி மராஅம் வேய்ந்துநம்,
ற் தண்பொழின் மலரும் பொழுதே." (348) என்ப
றப்படும். மலர்ந்த கிளையாதலின் அஞ்சினையென்றாள்.
தேமூர் ஒண்ணுதலென்றது நுதலின் மணத்தையும் வி
யும் புலப்படுத்தியவாறு. உத்தமமகளிருடைய நுதல்
மணமுடையதென்பதை 'நறுநுதல்' என்னும் வழக்
ியலாகும்; திலகமுதலியவற்றால் மணம் பொருந்திய
ன்றலும் பொருந்தும்; "திலகந் தைஇய தேங்கமழ் திரு
ருகு. 24.) தேமூச ஒண்ணுதலென்னும் பாடத்திற்குத்

ளுள்ள வாசனையை விரும்பிய வண்டுகள் மொய்க்கும் ஒ
ற்றியையுடையாயென்று பொருள் கொள்க; தேம் - வ
லவு என்பதன்பின் ஆகுமென ஒருசொல் அவாய்நி
நவித்து முடிக்க.

ஆற்றுமை மிக்க தலைவி, 'யாரோ பிரிகிற்பவரே' ‹
ாழி கூறிய மாத்திரத்தில் துயர் நீங்கித் தலையெடுத்து நி
ாக்கினாளாக, நெற்றியின் விளக்கங்கண்ட தோழி, '
ாண் ணுதல்' என்று விளித்தாள்.

(மேற்.) 1. முன்னிலை யொருமை வினைக்குறிப்பு முற்று வினை
ிப்பாயெது (நன். 350, மயிலை, 351, சங்; இ. வி. 250.)

மு. ஆற்றுளாய தலைமகட்குத் தோழி பிரிவு நயப்பச் சொ
நிழ்நெறி. 24.)

(ஒப்பு.) 1. நீர்வார் கண்ணே: "நீர்வார் கண்ணேன் கலுழும்
3: 4); "நீர்வார் கண்ணேந் தொழுது" (புறநா. 113: 6); "
ண்ணே யெம்முன் வந்தோய்" (சிலப். 20: 48.) 1 - 2. "யாரோ
வரே குவளை, நீர்வார் நிகர்மல ரன்னநின், பேரமர் மழைக்கண்
ி கொளவே" (நற். 391: 8 - 10.) தலைவன் பிரிவதால் தலைவி அ
றுக். 11: 2, ஒப்பு.

3. ...

- 4. மாரம் வேனிலிற் மலர்தல்: (குறுந். 211: 4 - 5); "வே
மராக்கோதை" (தே. திருஞா. நாகைக்காரோணம்.)
. நுதலுக்கு மணம் உண்மை (குறுந். 59: 3, 205: 7, 259: 2 - 3,
: 4 - 5); "கறுநுத லரிவை", "தேங்கமழ் திருநுதல்" (நற்
: 6); முருகு. 24; "கன்னுத லுறு முல்லை மலர" (ஐங். 492; 2);
" (கலி. 14: 4, 21: 6. 53: 14, 59: 22); "மையிருங் கான
தல்", "தேங்கமழ் புதுமலர் நாறுமிவ ணுதலே", "நாறு கறுநு
கமழ் திருநுதல்" (அகநா. 43: 10, 78: 24, 93: 10, 238
3.)(மே - ம்.) தேமுசொன்னுதல்: "கரும்பமிர் சுடர்நுதல்" (நற்.
' நுதலும், துண்ணியர் பொறித்த வண்டார்க் கும்மே" (சிற்றட்

தோழி கூற்று

தலைவியது வேறுபாட்டின் காரணத்தைச் செவிலித்
ியார் நெற்குறி பார்ப்பவளைக்கொண்டு ஆராய்ந்த ‹
தோழி, "தலைவனுக்குரிய மலையை நீ பாடுவாயாக' எ
ம் வாயிலாக அத் தலைவியின் வேறுபாடு ஓர் ஆடவ
டாயிற்றென்பதைப் புலப்படுத்தியது.]

அகவன் மகளே யகவன் மகளே
மனவுக்கோப் பன்ன நன்னெடுங் கூந்தல்
அகவன் மகளே பாடுக பாட்டே
இன்னும் பாடுக பாட்டே, அவர்
நன்னெடுங் குன்றம் பாடிய பாட்டே.

எ - து. கட்டுக்காணிய* நின்றவிடத்துத் தோழி அறத்

து.

கட்டு - முறத்தில் நெல்லைவைத்துத் தெய்வங்களைப்
ணிப் பார்த்துக் கட்டுவிச்சி காணும் குறி.]

ஔவையார்.

ப - ரை.) அகவல் மகளே - தெய்வங்களை அழைத்துப்
செய்யும் கட்டுவிச்சியே, அகவல் மகளே—, மனவு கே
ா - சங்குமணியினாலாகிய கோவையைப்போன்ற வெ
ப, நல்நெடு கூந்தல் - நல்ல நீண்ட கூந்தலையுடைய, அ

(கருத்து.) இது கார்ப்பருவம் அன்று.

(வி - ரை.) தன்தந்த - மலர்ந்த (அகநா. 1 : 1, உரை.) ெ
கு (கலி. 41 : 6, ந.) இழையென்றது பொன்னரிமாலை மு
ற. இடையிடுபு தோன்றும் என்க. புதுப்பூ வென்றனை
ம் தொடங்கிய அணிமை பெறப்படும். கொன்றை
மகளிரும், தழைக்கு அவர் கூந்தலும், பூங்கொத்
ன்னிழையும் உவமம். கொன்றை நீண்ட கொத்தாகக்
த்தில் மலர்வது. கானங் கூறல் என்றது மரபு வழுவ
று மரபின வெனக் கூறுதலும்" (தொல். எச்ச. 26.) ய
பிரிநிலை. அவரென்றது நெஞ்சறிகட்டு. பொய்வ
றது கார்ப்பருவத்தில் மீண்டு வருவேனென்று த
சென்றதைக் குறிப்பித்தது. ஏகாரம் : அசை.

கொன்றை மகளிரைப் போலத் தோற்றினும் மகளி
று தெளிவதுபோல, இது கார்ப்பருவமென்று தோற்
றன்று தெளிந்தேனென்றபடி.

மேற்.) 5. பிரிநிலை ஓகாரத்தின்பின் வருமொழி இயல்பானது (
யக். 88, இளம், ந.); பிரிநிலை ஓகாரம் வந்தது (தொல். இ
.) 5-6. பிரிநிலை ஓகாரம் (தொல், இடை., 8, தெய்வச்.)

). இது பருவங்கண்டுழியும், பொய்கூறுரென்று தலைவி ஆற்
தொல். அகத். 14, ந.); 'கானங் காரெனக் கூறவும் வாராரென்
கூறினும் யானோ தேறேனெனப் பிரிநிலை ஓகாரத்தாற் பிரி
. கற்பு. 6, ந.)

ஒப்பு.) 1. வண்டுபடத் ததைந்தபூ: "வண்டுபடத் ததைந்த கண்
விடர்த் ததைந்த, சாரற் பல்பூ வண்டுபடச் சூடி" (அகநா. 1: 1,

. கூந்தலுக்குக் கொன்றைத்தழை: "குழலுஞ் சுணங்குங் கொ
." (திருவாரூர் மும்மணிக். 1: 8.) 2-3. கொன்றைப் பூவிற்குப்
. 233: 1-3); "பொன்வீக் கொன்றை" (கற். 246: 8); "கெ
றை" (தே. திருஞா. வாள்கொளிபுத்தூர்.); திருச்சிற். 108.

1-3. கொன்றைக்கு இழையணிந்த மகளிர்: "இழையணி மக
தகப் பூத்த, நீடுசுரி யிணர சுடர்வீக் கொன்றைக், காடுகெவின் பூ
302: 1-3.) கொடியினர்க் கொன்றை: "கொன்றை.........கொடி
" (குறுங். 66: 1-4); "தூங்கிணர்க் கொன்றை" (குறிஞ்சிப். 86.)
றை கார்காலத்தில் மலர்தல்: (குறுங். 66: 1-5, 148: 3-5, 233:
றுக்கொன்றை" (புறநா. 1: 1, ...

றை கார்காலத்தில் மலர்தலும் பொன்னை ஒத்திருத்தலும்: "காரவா
பொன்னேர் புதுமலர்" (அகநா. கடவுள். 1.) முர் குறுங். 66.

தோழி கூற்று

[தலைவன் பிரிந்து செல்வானென்பதைக் குறிப்பால் அ
ந்திய தலைவியை நோக்கி, "தலைவர் நின்னை அழை
ண்டே செல்வார்" என்று தோழி கூறி ஆற்றுவித்தது.]

நீர்வார் கண்ணை நீயிவ ணொழிய
யாரோ பிரிகிற் பவரே சாரற்
சிலம்பணி கொண்ட வலஞ்சுரி மராஅத்த
வேனி லஞ்சினை கமழும்
தேமூ ரொண்ணுத னின்னொடுஞ் செலவே

எ - து. செலவுக் குறிப்பறிந்து ஆற்றுளாகிய கிழத்
ழி வற்புறுத்தியது (பி - ம். வற்புறுத்தது.)
[செலவுக் குறிப்பறிந்தது, தலைவன் பண்டையினும்
யளி செய்தமை முதலியவற்றால்.]

சேரமானெந்தை.

(பி - ம்.) 3 'வலஞ்சுழி' 5 'தேனூரொண்ணுத'

(ப - ரை.) சிலம்பு அணிகொண்ட - மலைப்பக்க
க்கு அழகாகக்கொண்ட, வலம் சுரி மராஅத்து - வ
த்த வெண்கடப்பமலரையுடைய, வேனில் அம்சினை -
த்தில் மலர்ந்த அழகிய கிளையினிடத்தில், கமழும் -
ற, தேம் ஊர் ஒள் நுதல் - நன்மணம் பரவிய விளக்
டைய நெற்றியையுடையாய், நீர் வார் கண்ணை - துயரத்
சொரியும் கண்ணை உடையாயாகி, நீ இவண் ஒழிய - நீ
ரியாகத் தங்க, பிரிகிற்பவர் - நின்னைப் பிரிந்து செல்லும்
டையவர், யார் - யாவர்? செலவு - தலைவர் செல்லுதல்
றடும் - நின்னேடே ஆகும்.

(முடிபு) ஒண்ணுதல், நீ ஒழியப் பிரிகிற்பவர் யார்?

ரனெடும் ஆகும்.

(கருத்து) தலைவர் நின்னைப் பிரிந்து செல்லார்.

(வி - ரை.) தலைவன்பிரிந்தால் தலைவி துயரமிகு
யார் அறிவுடையவரே யாகுக! நாம் - அவரைப்
ற்குரிய ஆற்றலில்லாத நாம், மடவம் ஆக - அறி
க!

(முடிபு.) மடந்தையே, பிரிவோர் உரவோராகுக! நாம்
க!

(கருத்து) என்னைப் பிரிந்து செல்லுதல் அறிவுடைய
கு அழகன்று.

(வி - ரை.) அருள் - தம்மோடு ஒரு தொடர்பும் இல்
டும் அவர் துயரங் கண்டால் உண்டாகும் இரக்கம்;
டர்புடையாரிடத்தும், தன்னாற் புரக்கப்படுவார்
தாகிய காதல் (புறநா. 5 : 5, உரை.) அன்பினின்றும்
டாதல் தோற்றும் முறை; அருளின்பின் அன்பு நீ
ம் முறை. பெண்ணென்னும் பொதுமைபற்றி என்பா
னும், துணைவியென்னும் சிறப்புப் பற்றி அன்பேனும்
நீங்காரென்பது குறிப்பு. துணைவியைத் துறந்து பே
ரும் அன்பும் உடையராதல் இல்லையென்பது பெறப்ப
வோர் - அறிவுடையோர், வன்மையையுடையோர்;
வு; "உரனென்னுந் தோட்டியா னோரைந்துங் காப்
ன், 24.) மடவம் - அறிவில்லேம்; 'மடவர் - அறிவில்
நா. 106 : 4, உரை.) உரவோராக வென்றது உரவோ
ஆனும் நினைவிற்று.

(மேற்.) 4. ககரவுயிர்மெய் வியக்கோள் விகுதியாக வந்தது மயிலை.); ககரவுயிர்மெய்யீற்று வியக்கோள் வாழ்த்துதற் பெ கண் வந்தது (இ. வி. 238.) மு. பிரிவுணர்த்திய தோழிக்குத் பது (தொல். அகத். 45, இளம்.); செலவுணர்த்திய தோழிக்குத் வழுக்கக் கூறியது (தொல். கற்பு. 6, ந.)

(ஒப்பு.) 1. அருளும் அன்பும் நீக்கல்: "அருளு மன்பு நீக்கி ல் கொள்பவர்" (புறநா. 5 : 5-6.) அருளும் அன்பும்: குறள், 757. 1-2. துணைதுறந்து பொருள்வயிற் பிரிவோர் உரவோர்: "கறு துதல நள்வயிற் செல்வோய், உரனுடை யுள்ளத்தை" (கலி. 12: அன்பையும் அருளையும் நீக்கிப் பிரிதல்: "அவரே, அன்பின் ள்பொரு ளென்னுர், வன்கண் கொண்டு வலித்துவல் லுநரே" (: 1-3.) பொருள்வயிற் பிரிதல் அன்பின்மை: "பொருள்வயி னகறல் று" (கலி. 2 : 24-5.) பொருள்வயிற் பிரிவோர் அருளிலராதல்: " ர் பொருள்வயி னகல" (அகநா. 305 : 9.) 1-3. அருளும் அன் பாருள் செய்தல் அறிவுடைமை யன்று: "அருளொடு மன்பொடும்

[தன் வரவுக்குரிய காலமாகத் தலைவன் குறித்துச் செ ப்பருவத்தைக் கண்டு தலைவி வருந்துவாளென்று எண் ழியைநோக்கித் தலைவி, "தலைவர் மெய்ம்மையையுடை ர், அவர் கூறிய பருவம் இஃதன்று" என்று கூறித் றியிருத்தலைப் புலப்படுத்தியது.]

வண்டுபடத் ததைந்த கொடியிண ரிடையி
பொன்செய் புனையிழை கட்டிய மகளிர்
கதுப்பிற் றோன்றும் புதுப்பூங் கொன்றைக்
கானங் காரெனக் கூறினும்
யானோ தேறேனவர் பொய்வழங் கலரே.

எ - து: பருவம் வருந்துணையும் ஆற்றுவித்த தோழி, " குறித்த பருவ வரவின்கண் இனி ஆற்றுவிக்குமாறு எவ்வா று தன்னுள்ளே கவன்றுட்கு, அவளது குறிப்பறிந்த தலைம னம், அவர் வருங்காலத்தை (வி. ம். வருங்கார் காலத்தை டிற்றுயினும் யான் இது கார் காலமென்று தேறேன், (னென்றறிக) அவர் பொய் கூறுராகலின்" எனத் ். தலைமகள்) ஆற்றுவல் என்பதுபடச் சொல்லியது.

ஓதலாந்தையார்.

(பி - ம்.) 3 - 4 'கொன்றை கானம்'

(ப - ரை.) தோழி - வண்டுபட - வண்டுகள் தேன் உண்
த வந்து வீழும்படி, ததைந்த - செறிந்து மலர்ந்த, செ
ரார் - நீட்சியையுடைய பூங்கொத்துக்களை, இடை இடை
ழகளின் இடையே மேற்கொண்டு, பொன் செய் புனை இ
ன்னுற் செய்த அணிந்து கொள்ளுதற்குரிய தலையணி
டிய - கோத்துக்கட்டிய, மகளிர் கதுப்பின் - மகளிருடைய
ப்போல, தோன்றும் - கண்ணுக்குத் தோன்றுகின்ற, புத
ன்றை - புதிய பூக்களையுடைய கொன்றை மரங்களையுடை
ரம் - காடானது, கார் என - இது கார்ப்பருவமென்று,
) - அம் மலர்களால் தெரிவிப்பினும், யான் தேறேன் -
ளியேன்; ஏனெனின், அவர் பொய் வழங்கலர் - த
ரய்ம்மொழியைக் கூறார்.

றியின்படி செய்திலன்; 'நீ இங்ஙனம் கூறினையன்
ஏ நிறைவேற்றாதது என்?' என்று தொடுத்து வினவுத
சான்றும் இல்லை; அங்கே இருந்தது கரிபோதற்குத் த
யொன்றே; அஃதும் ஆரன் மீனை நோக்கிய கருத்
பின் அவன் குளுறவைக் கேட்டிரா து. இதற்கு என் செ
பது தலைவியின் கருத்தாகக் கொள்க.

ஆரல் பார்க்கும் நாரை உண்டென்றமையின் இக்க
டம் நீர்த்துறைக்கண் நிகழ்ந்ததென்பது பெறப்படும்.

தோழியென்ற விளி முன்னத்தாற் போந்தது.

தாம் மணந்த ஞான்றே' என்ற பாடத்திற்கு, அவன் ம
ச்சியை எண்ணிப் பெருமிதங்கொண்ட தலைவி தாமெ
மையாற் கூறி, கள்வனுதலைக் கூறுகையில் உண்டான செ
த் தானென்று ஒருமையாற் கூறியதாகக் கொள்க; "எ
ரய ராயினு மென்னாந் தினைத்துணையும், தேரான் பிற
" (குறள், 144) என்புழிப்போல.

மேற்.) 3-5. பன்மை ஒருமை வழுவமைதி (தொல். எச்ச. 66, இ
ம ஒருமை மயக்கம் (திருச்சிற். 108, 123, பேர்.); பன்மை ஒரு
வழுவமைப்பாகக் கொள்ளுதற் கியலாது (நன். 338, மயிலை.);
பது பெயரெச்ச வினைக்குறிப்புச் சொல்; உண்டென்பது
த்தி நிற்றலின் ஒருமைச்சொல் (தொல். மூதற் சூத்திரவிருத்தி.)

இன்னும் இதனுனே பன்மை சுட்டிய பெயர்ச்சொல், ஒருமை
யின்றி இயைதலின் வழுவாயமைவதூஉங்கொள்க. குருகெ
பெயராதலின் அதன்கட் பன்மையோடு காலவென்பது இ
னவாகிய குருகுகள் என நிற்பின், அஃது உண்டென்னும் ஒரு
மையின், குருகென்பது ஒருமையாயே நின்றதாதலின் வழுவே
ன் தானொருவனுமே, வேறு சிலர் ஆண்டில்லையென்று கூறுகின்

r தேரும் மனக்குறிப்புடைமையிற் கேளாது, சிறிது கேட்டதா
லெகும் குருகாதலின் கூறுவதுஞ் செய்யாது, இத் தன்மை
நம் உண்டென்று கூறுதலின் உண்டென்று ஒருமை வாசக
ளர்' (தொல். எச்ச. 65, ந.)

மு. அவன் புணர்வு மறுத்தலென்னும் மெய்ப்பாடு வந்தது (
ந. 21, இளம்.); 'இதனுள், யானெவன் செய்கோவெனத்
வாக் காலத்து அவன் தவற்றை வரைவிடை வைத்தலின் ஆற்று
தலைவி தானே அறிவித்தாள்' (தொல். களவு. 21, ந.); தலை
ரது யாண்டும் அஃறிணை பொருண்மையையே உணர்த்திநிற்கு
வண்டுவதில்லை (இ. வி. 240.)

ப்பு) 1. தலைவனைக் கள்வனென்றல்: (குறுந். 318 : 8); (நற்.
ஓவனென் னலங்கவர்ந்த கள்வ னிவனெனது, நெஞ்ச நிறைய
ர்" (முத். 102); "காடுடைய சுடலைப்பொடி பூசியென்னுள்ளங்
ள்" (தே. திருஞா.)

. பொய்த்தல்: குறள், 293. தலைவன் பொய்த்தல்: "பெ
ர்" (குறுந். 30 : 2); "இவன், பொய்ப்பொறி கொடுஞ்செ
00 : 10-11); "தாறுற்ற, குள்பேணன் பொய்த்தான் மலை"
19-20); "நம்மோ ரன்னோர் மாட்டு மின்ன, பொய்யொடு மி
தோன்றின், மெய்யாண் டுளதோவிவ் வுலகத் தானே" (அ
15-7.)

-2. தலைவன் சூளுறவு செய்தலும் அதனைப் பொய்த்தலும்: "
ர் மென்றோ ளணைஇய வக்காட், பிழையா வஞ்சினஞ் செய்த,
கடவனும் புணைவனுந் தானே" (குறுந். 318 : 6-8.)

. குருகுமுண்டு: குறுந். 26 : 8; அகநா. 320 : 13-4; தீவ்.
9. 3 : 4. 4-5. களவுக்காலத்துப் பயிலும் இடத்தில் நாரை இருத்
ரதேர் வெண்குருகு அல்லது யாவதும், துன்னல்போ கின்
லே" (குறுந். 113 : 3-4.) ஆரல் பார்க்கும் குருகு: (குறுந். 103
4-5); "இரைதேர் நாரை", "இரைதேரும் நடந்தா ணுரை" (கற்
; 4); "நாரைக ளாரல் வார" (தே. திருநா. திருவலிபள்ளி.)

-5. நாரையின் காலுக்குத் தினைத்தாள்: "தினைத்தா ளன்ன செ
சேரும் திருவாரூர்" (தே. சுந்தர.)

தோழி கூற்று

தலைவியின் வேறுபாட்டுக்குக் காரணம் பிறிதோர்தெ
று கட்டுவிச்சியால் அறிந்த தாயர் முதலியோருக்குத் தே
ள் ஒரு தலைவனொடு நட்புப் பூண்டாள்; அவனை ஓர்
கும் அறியும்" என்று உண்மையைக் கூறியது.]

அரும்பற மலர்ந்த கருங்கால் வேங்கை

டுகள் மிதித்தலாற் குழைவதாயிற்று; இங்ஙனம் குழை
ருளுக்கு அத்திப்பழத்தை உவமை கூறுதல். "அத
வுசெய்தா ரவளிவ ணல்லூர் ராரே" (தே. திருநா.) எ
ம் விளங்கும். ஒன்றுக்கு ஏழு கூறுவது மரபு.
முன்பது பலவென்பதைக் குறிக்கின்றதொரு வாய்
ழென்பது அதற்கு மேலாய மிக்க பன்மை குறித்து நி
வர் கூறை யெழுவ ருடுத்தென்றற்போல' (குறள், 12
ல்.); இவ்வாய்பாடுகளை அநந்தவாசி யென்று கூறுவர் நக்
ரி யுரையாசிரியர். கொடியோ ரென்பது உயர்திணை யி
ரதுப்பெயரேனும் தொழிலால் ஆணொழித்து நின்றது;
கௌவை யெருவாக" (குறள், 1147) என்பதனுரை
ரவரென்பது தொழிலான் ஆணொழித்து நின்றது' என
ம இங்கே அறியற்பாலது. கல்லென்றல்: தலைவன் பிரி
வி வேறுபட்டிருத்தலை எடுத்துக்கூறிப் பழித்தல்;
க்குறிப்பு. கல்லென்றவ்வே: விரிக்கும்வழி விரித்தல்.
ஓகாரமும் ஏகாரங்களும் அசைநிலைகள்.

(ஒப்பு.) 1. கருங்காற் வேம்பு: பொருந. 143-4; புறநா. 45:
; ஏனை: குறுந். 27: 3, 203: 5, 223: 7.

4. ஒன்றுக்கு ஏழு: "ஏழூர்ப் பொதுவினைக் கோரூர் யாத்த, உலை
தோல்" (குறுந். 172: 5-6); "ஒருநா ணம்மில் வந்ததற் கெ
ப வென்ப" (ஐங். 32: 2-3); "ஒருநா ளெழுநாள்போற் செ
றள், 1269); "ஓவா தெழுமடங் குட்குவரத் தோன்றி" (பெ
: 122); "பூசுசாக் தொருவர் பூசிற் றெழுவர்தம் மகலம் பூசி"
.) 3-4. அதவத்துப் பழம்: "அதவத் தீங்கனி யன்ன செம்முகத்,
மந்தி" (நற். 95: 3-4) நண்டுகள் பழத்தை விரும்பல்: "அகலி
ண்டுறை யுதிர்த்த, கனிகவின் சிதைய வாங்கிக் கொண்டுதன்,
ரளை வீழ்துணைக் கிடேம், அலவன்" (அகநா. 380: 4-7); "
சிர்ப்பெடையின், வாய்வண் டனையதோர் நாவற் கனிகனி
நச்சிற். 84.)

6. கல்லென்றல்: குறுந். 179: 1, 262: 1; மலைபடு. 549
: 9, 163: 3-4; புறநா. 184: 8.

தலைவி கூற்று

[தலைவன் நெடுங்காலம் மணஞ்செய்துகொள்ளாமலிரு
றி வருந்திய தலைவி. "தலைவர் அருள் ...

பாரு யலபலபத தாமன கனவன
தானது பொய்ப்பின் யானெவன் செய்கோ
தினைத்தா ளன்ன சிறுபசுங் கால
ஒழுகுநீ ராரல் பார்க்கும்
குருகு முண்டுதான் மணந்த ஞான்றே.

[- து. வரைவு நீட்டித்த விடத்துத் தலைமகள் தோழிக்
ியது.
வரைவு - மணம் செய்தல்.]
கபிலர்.
] - ம்.) 2 'தானவன்' 3 'காஅல' 5 'முண்டுதாம்'
ா - ரை.) தோழி, தான் மணந்த ஞான்று - தலைவன்
களவில் மணந்த காலத்தில், யாரும் இல்லை - சான்று
ஒருவரும் இலர்; தானே கள்வன் - தலைவனாகிய கள்
ன்றுன் இருந்தனன்; தான் அது பொய்ப்பின் - அங்ஙு
த தலைவன் அப்பொழுது கூறிய சூளுறவினின்றும் தப்பி
எவன் செய்கு - நான் யாது செய்யவல்லேன்! ஒழுகு
பார்க்கும் - ஓடுகின்ற நீரில் ஆரல் மீனின் வரவை உண்
நட்டுப் பார்த்துநிற்கும், தினை தாள் அன்ன - தினை
யைப்போன்ற, சிறு பசு கால - சிறிய பசிய கால்களையு
ும் உண்டு - நாரையும் இருந்தது.
முடிபு) தலைவன் மணந்த ஞான்று யாரும் இல்லை; தா
அது பொய்ப்பின் எவன் செய்வேன்! குருகும் உண்டு.
கருத்து) தலைவன் தான் கூறியபடி இன்னும் வரை
ண்டானல்லன்.
வி - ரை.) யாருமென்றது அறிவுடையோரை. தானே :
பிரிவில. பிறரறியாவாறு வந்து தன் நலத்தைக் கவர்
ண்டு சென்றவனாதலின் கள்வன் என்றாள். 'அது' என்
னைப் பிரியேன்; பிரியின் ஆற்றேன்' என்றும், 'வி
ரவில் மணந்துகொள்வேன்' என்றும் கூறிய சூளுற
ஞ்சிப். 208-10, உரை); அது: நெஞ்சறி சுட்டு. பார்க்கு
னும் பொருட்டுக் கூர்ந்து பார்த்துக்கொண்டே நிற்
நம் உண்டு: உம்மை இழிவு சிறப்பு; அஃது இருந்தும்
் தகுதி பெற்றதன்றென்னும் நினைவிற்று.
செய்கோ: ககரம் அசைநிலை. ஞான்றே: ஏகாரம்

முறை அகவனமகளா வளாதகது தான கூறும கூ
மையைக் கூர்ந்து அறியும் பொருட்டு. மனவுக்கோப்
து அவள் அணிந்த அணியையே அவள் கூந்தலுக்கு உ
வாறு. இவ்வுவமையால் கட்டுவிச்சி நரைமூதாட்டியெ

்படும். நன்னெடுங் கூந்தலென்றது இகழ்ச்சிக் கு
ரின் மூப்பிற் பல்சான் றீரே" (புறநா. 195 : 3) என்
ன்றீரென்பதையும், "எழில்செய் கூகை" (சீவக. 102)
யும் போல. அவர் : நெஞ்சறிசுட்டு. பாடுதற்குரிய
தென்பாள், 'நன்னெடுங் குன்றம்' என்றாள். மலைவா
ாகிய அகவன்மகள் தான்கண்ட மலைகளின் வளத்தை
இயல்பாதலின் அவள் பல மலைவளங்களைப் பாடி
றாள் தலைவனது மலைவளத்தைக் கேட்பதில் தலைவி
விருப்பம் உளதாமாதலின் தோழி அதனை மீண்டும் பா
'இன்னும் பாடுக' என்றதனைப் பின்னுங் கூட்டுக.
அவர் நன்னெடுங் குன்றம்பாடிய பாட்டு' என்று கூ
ர் யார்?' என்னும் ஆராய்ச்சி தாயரிடையே பிறந்து உ
ற்கு ஏதுவாமாதலின் இஃது அறத்தொடு நிற்றலாயிற்

மேற்.) 1. முறைமை சுட்டா மகளென்னும் ஏகரவீற்று உயர்
பிறிதவம் தலைதலாகிய ஏகாரம் பெற்று விளியேற்றது (
12, ந; இ. வி. 207); உயர்திணைப்பெயர் ஏகாரம்பெற்று
(கன். 304, மயிலை.) மு. 'கட்டுக்காணிய நின்றவிடத்துத்
தொடு நின்றது; அதுவும் வெறியாட்டின்கண் அடங்கும்' (
ளியல், 12, ந.)

ஒப்பு.) 1. அகவன் மகள் : "வெண்கடைச் சிறுகோ லகவன் ம
298 : 6.) 5. தலைவனது குன்றத்தைப் பாடுதல் : சிறுபாண். 12
4, 373 : 3; ஐங். 244 : 2-4; பரி. 17 : 51; கலி. 40, 41
ர. 208 : 2; புறநா. 131 : 3, 143 : 12, 151 : 12; சிலப். 24
மகள் மலைவளம் பாடுதலைக் குறவஞ்சி நூல்களிற் பரக்கக் காண

தலைவி கூற்று

[பிரிந்த தலைவன் மீண்டுவருவேனென்று சொல்லிய இ
பருவத்தைக்கண்ட தலைவி, "தலைவர் பிரிவினால் எனக்கு
ய வேறுபாடுகளைக் கண்டு ஊரார் பழி கூறுகின்றனர்.
அவர் இன்னும் வந்திலர்" என வருந்திக் கூறியது.]

[illegible]
தெழுகுளிறு மிதித்த வொருபழம் போல
குழையக் கொடியோர் நாவே
காதல ரகலக் கல்லென் றவ்வே.

எ - து. பருவங்கண்டு ஆற்றாளாகிய கிழத்தி உரைத்த
[பருவம் - தலைவன் வருவேனென்று கூறிச் சென்ற
இளவேனில்.]
பரணர்.

(பி - ம்.) 4 'தெழுகளிறு' 5 'குழையகக்கோட்
ட்டியோர்' 6 'காதலர்க்கல்லென்றவ்வே', காதலர்க்க
வ', 'காம் வெங்காதலர்க்கல்லென்றவ்வே'

(ப - ரை.) கரு கால் வேம்பின் ஒள் பூ யாணர் - கரிய
ய வேப்பமரத்தின் ஒள்ளிய பூவின் புதுவருவாய
ன இன்றியும் - என்னுடைய தலைவன் இல்லாமலும், க
ப் - செல்வதுவோ? கொடியோர் நா - அயலாராகிய
ருடைய நாக்கள், காதலர் அகல - என்காதலர் என்னை
செல்ல, ஆற்று அயல் எழுந்த - ஆற்றங்கரையில் மு
ந்த, வெள் கோடு அதவத்து - வெள்ளிய கொம்புகளை
மரத்ினது, எழு குளிறு மிதித்த - உண்ண விரும்பி
களால் மிதிக்கப்பட்ட, ஒரு பழம்போல - ஒற்றைப்
குழைவதுபோல, குழைய - நான் வருந்தும்படி, கல்லெ
கூறிக் கல்லென்று முழங்கின.

(முடிபு) ஒண்பூ யாணர் கழிவது கொல்லோ? காதலர்
ல் குழையக் கொடியோர்களின் நா கல்லென்றன.

(கருத்து) தலைவர் வாராமையின் ஊரினர் பழி கூ
கவில்லை.

(வி - ரை.) வேம்பு இளவேனிலில் மலர்வது (ஐங். 350
த் தலைவி என்னையென்று கூறுதற்குரிய விதி, "
னை யென்றலு முளவே, தொன்னெறி முறைமை சொ
த்தினும், தோன்றா மரபின வென்மனார் புலவர்" (
ளியல், 52) என்பது; இந்நூலுட் பலவிடங்களில் தலை
9 என்னையென்றலுங் காண்க. கொல்: இரக்கக் கு
வேனிலில் உடனிருக்கவேண்டிய தலைவன் சென்றுசெ
ந்து பாடிய பாட்டை, இன்னும் பாடுக - யணுமய பா

(முடிபு) அகவன் மகளே, பாடுக; இன்னும் பாடுக; கு
ப பாட்டை இன்னும் பாடுக.

(கருத்து) இவள்பால் அன்புபூண்ட தலைவருடைய கு
பாடின் இவளது வேறுபாடு நீங்கும்.

(வி - ரை.) அகவல் மகள் - கட்டுவிச்சி; அகவல் - அழை
னை வழக்கினுள்ளார் அழைத்தலென்றுஞ் சொல்லுப;
......கட்டுங் கழங்குமிட்டுரைப்பார்கண்ணும்.........கே
' (தொல். செய். 81, பேர்.); 'அகவிக் கூறலின்
ற்று; ....அதனை வழக்கினுள் அழைத்தலெ
ல். செய். 81, ந.); தெய்வங்களை அழைத்துக்கூறும் இயல்
ாதலின் இப் பெயர் பெற்றாள்; 'அகவரென்றார், குல
லாரையும் அழைத்துப் புகழ்வரென்பதுபற்றி' (மது
ந.)

தலைவியினுடைய காமநோயை யறியமாட்டாத தாயர் .
றுபாட்டின் காரணத்தை ஆராயும்பொருட்டு ,அகவன்ப
கட்டுவிச்சியை அழைத்துக் கட்டுப்பார்ப்பது வழக்கம்.
சி முறத்தில் நெல்லையிட்டு அதனை எண்ணி அதனாற்
நிமித்தங்களை அறிந்து, "இவள் முருகனால் அணங்க
ர்" என்று கூறுவாள். அதுகேட்ட தாயர் வேலனையை
றியாட்டெடுப்பர்.

இவ்வகவன்மகள் தெய்வமேறிக் குறிகூறுதலும் உ
ளைப் பிற்காலத்தார் குறத்தியென்று கூறுவர். "கட்
ங்கினும் வெறியென விருவரும், ஒட்டிய திறத்தாற் செ
ஹும்" (தொல். களவு. 24) என்பதன் உரையில், 'கட்
ம் வேலனும் தாம் பார்த்த கட்டினானும் கழங்கினானும்
திற்குச் சிறப்புச் செய்யாக்கால் இம்மையல் தீராதென்று
ன் அவ்விருவரும் தம்மின் ஒத்த திறம்பற்றியதனையே செ
ற்றியிடத்தும்' (ந.) என்றுள்ள பகுதி தாயர் கட்டுப்பார்
ய விதியைப் புலப்படுத்துகின்றது ;

" குன்ற நாடன் பிரிவிற் சென்று
நன்னுதற் பரந்த பசலைகண் டன்னை
" பனிவரை நிவந்த பயங்கெழு கவாஅற்
றுனியில் கொள்கையொ டவர்நமக் குவந்த
இனிய வுள்ள மின்னு வாக
முனிதக நிறுத்த நல்க லெவ்வம்
சூருறை வெற்பன் மார்புறத் தணிதல்
அறிந்தன ளல்ல ளன்னை வார்கோற்
செறிந்திலங் கெல்வளை நெகிழ்ந்தமை நோக்கிக்
கையறு நெஞ்சினள் வினவலின் முதுவாய்ப்
பொய்வல் பெண்டிர் பிரப்புளர் பிரீஇ
முருக னாரணங் கென்றலி னதுசெத்து " (அகநா. 98 : 1 - 1(

ன இவ்வழக்கத்தை விளக்கும். இதனையன்றி, '.
ந ணறியுநர் வினாய் - அகன்ற இடத்தையுடைய
கட்டினானும் கழங்கினானும் எண்ணியறிவாரை வினவி
பத்தான் வந்த வருத்தமென்றலின்' (குறிஞ்சிப். 7, ந.),
துச் செம்முதிர் பெண்டிரொடு, கட்டறி மகடூஉக் க
வட்ட நெல்லு மாண்பில பெரிதென" (பெருங். க. 37 :
கட்டுவிச்சி கட்டேறிச், சீரார் சுளகிற் சிலநெல் பிடித்தெ
விதிர்விதிரா மெய்சிலிராக் கைமோவாப், பேரா யிர
ான்றுள்" (திவ். சிறியதிருமடல், 20-22), "இது காண்
சிக்கட்டுவிச்சி சொற்கொண்டுநீர், எதுவானுஞ் செய்தங்
; மிறைச்சியுந் தூவேன்மின்" (திவ். திருவாய். 4. 6 : 3
றாலும், திருக்கோவையாரிலுள்ள கட்டுவைப்பித்தல், கலக்

கட்டுவித்தி கூறல் (283 - 5) என்னும் துறைகளுக்குரிய
ாாலும், அவற்றின் உரையாலும்,

முந்நாழி முச்சிறங்கை நெல்லளந்து கொடுவா
முறத்திலொரு படிநெல்லையென் முன்னேவை யம்மே
ந்நாழி நெல்லையுமுக் கூறுசெய்தோர் கூற்றை
இரட்டைபட வெண்ணினபோ தொற்றைபட்ட தம்மே
ன்னுமுன் வேள்விமலைப் பின்னேயார்வந் ததித்தார்
உனக்கினியென் னினகரும மிமைப்பினிற்கை கூடும்
ன்னுணை யெங்கள்குலக் கன்னிமா ரறிய
எக்குறிதப் பினுந்தப்பா திக்குறிகா ணம்மே"
(மீனாட்சியம்மைகுற

தனும் இக்கட்டுவிச்சியைப் பற்றிய செய்திகள்

தேக்கொக் கருந்து முள்ளெயிற்றுத் து

வரையாடு வன்பறழ்த் தந்தைக்
கடுவனு மறியுமக் கொடியோ னையே.

எ - து. நற்றுயுஞ் செவிலித்தாயும் தலைமகளது வே
டு, இஃது எற்றினுனயிற்றென்று (பி - ம். வேறுபாடு
னயிற்றென்று) கட்டுவிச்சியை வினவிக் கட்டுக் கா
த்துத் தலைமகளது வேறுபாட்டிற்குக் காரணம் பிறிதோர்
ிறு கூறக்கேட்டுத் தோழி அறத்தொடு நின்றது.

[எற்றினுன் - என்ன காரணத்தால். கட்டுவிச்சி -
ப்பவள்; இந்நூல் 23-ஆம் பாட்டின் கருத்தையும் உ
பார்க்க.]

வெள்ளி வீதியார்.

(பி - ம்.) 2 'மேக்கெழும் பெருஞ்சினை' 6 'முத்
ர்த்த முள்ளெயிற்று', 'முள்ளெயிற்றுவர்வாய்' 7 - 8
பனும்.

(ப - ரை.) அரும்பு அற மலர்ந்த - அரும்புத்தன்மை
மலர்ந்த, கரு கால் வேங்கை - கரிய அடியையுடைய வே
ந்தின், மேக்கு எழு பெரு சினை - மேலே வளர்ந்த பெரிய
, இருந்த தோகை - இருந்த மயிலானது, பூ கொய் மக
ன்மலரைக் கொய்யும் மகளிரைப்போல, தோன்றும் ந

ன்றுதற்கு இடமாகிய நாட்டையுடைய தலைவன், த
ால - இவளுக்கு உரியனுகுந் தகுதியிலானென்பதுபோல,
டுவிச்சி, தீது மொழியினும் - தெய்வத்தால் வந்ததென்
ாதைக் கூறினும், தேன் கொக்கு - தேமாவின் கனியை,
- உண்ணுகின்ற, முள் எயிறு துவர் வாய் - முள்ளைப்
ய பற்களையும் செவ்விய வாயையுமுடைய, வரை ஆடு
ல் விளையாடும், வன் பறழ் தந்தை - வலிய குட்டியின்
கிய, கடுவனும் - ஆண்குரங்கும், அ கொடியோனை -
ாடியவனுகிய தலைவனை, அறியும் —: அகவின் ...

...
ாடியோனைக் கடுவனும் அறியும்; ஆதலின் கன்டது பொ
று.

(கருத்து) இத்தலைவியின் நோய்க்குக் காரணம் ஒரு
டு செய்த நட்பேயாகும்.

(வி - ரை.) அரும்பு முழுவதும் மலர்ந்தவென்றலுமாம்;
வதும்; "நின்னையறப்பெறு கிற்கிலேன்" (அறநெறிச்
ங்கால் - பெரிய அடியுமாம். மகளிர் வேங்கைமலரைக் ெ
ரிந்துகொள்ளல் இயல்பு. நாடன் - குறிஞ்சிநிலத் த
ுந். 3 : 4, வி - ரை.) தகாஅன் போலவென்றது தகுதி
இருக்கவும் தகானென்று சொல்லிப் புறக்கணித்தலைப்
ன்றபடி. தலைவியின் கற்புக்கு இழுக்காதலின் 'பிறிதோர்
காலாயிற்று' என்ற கட்டுவிச்சி கூற்றைத் தீது மொழித
. அதுகாறும் தலைவன் வரையாமல் நீட்டித்ததை ...
ாதலின் கொடியோனென்றாள்.

கடுவனும்: உம்மை இழிவுசிறப்பு; இத்தகைய கடு
னை அறிந்திருப்பக் கட்டுவிச்சியால் அழைக்கப்பட்ட தெ
யாதது என்ன மடமை யென்பது தோழியின் குறிப்பு.

தேமாமரங்கள் செறிந்த சோலையின்கண் குட்டியும்
ங்கும் அம்மரங்களிலுள்ள பழங்களைத் தின்று விளை
ழுதில் தலைவனொருவன் தலைவிக்கு நண்பனுனென்ற
த் தோழி இதனுல் தெரிவித்தாளாயிற்று.

வேங்கைமேலிருந்த தோகை பூக்கொய் மகளிரிற் றோ
ன்றது, வேங்கையின் பூவைக்கொய்து அதன் அ
டுக்கும் மகளிரைப்போல மயில் தோற்றினும் உண்ம
மரத்திற்கு மேலும் அழகைத்தந்து அமைவதுபோல, த
பொழுது இவளது நலமழியச் செய்தவனுகத் தோற்

ரந்துகொள்வானேல் இவள் நலம் வளரச்செய்வானெ
ப்பினது.

(மேற்.) 2. சினை மரத்தோடு அடுத்து வந்தது (தொல். மரபு. 87
7. பறழென்பது குரக்கின் இளமைப் பெயர் (தொல். மரபு. 14,
கேர்பு ஒன்றுமையின் இயற்சீர் வெண்டளையானது (தொல்.
ந.)

8. ஆண்குரங்கினைக் கடுவனென்றல் தொன்றுதொட்ட

வியைக்கு இன்பம் பயக்கும்; "அலரெழ வாருயிர் நி
ள், 1141.) உயவு: உயாவென்பதன் திரிபு; "உயாவே
" (தொல். உரி. 71.) உயவுநோய்: வருத்தத்தையுடை
ய் (கலி. 35 : 22, ந.) நோய் அறியாது துஞ்சுமென்றன
வி துஞ்சாமை பெறப்படும். ஊர்க்கு - ஊரை; உருபும
ரைசால் பத்தினிக் குயர்ந்தோ ரேத்தலும்" (சிலப். பதி

ஊர்க்கு - ஊரினர்பொருட்டு, முட்டுவேன்கொல் - சு
வற்றில் முட்டிக்கொள்வேனோ? தாக்குவேன்கொல் -
ள்வேனோ வென்று பொருள் கூறலும் ஆம்.

(ஒப்பு.) 3. ஆஅ: "ஆஅ வளிய வலவன்றன் பார்ப்பினொடு"
ல்); "ஆவம்மா வம்மாவென் னம்மா வகன்றனையே" (சீவக.
அசைவளி: குறுந். 273 : 2; கலி. 126 : 12.

4. அசைவளி அலைத்தல்: "தைவர லசைவளி மெய்பாய்க் து
வுறு பாவை யன்னவென், மெய்பிறி தாகுதல்" (குறுந். 195 :
5. உயவு நோய்: கலி. 35 : 22, 58 : 7; 113 : 3. துஞ்சும் ஊர்
: 7. தலைவி துஞ்சாமை: குறுந். 6 : 4, ஒப்பு.

தலைவன் கூற்று

[தலைவன் இரவுக்குறியை விரும்ப, அதனைத் தோழி ம
ரந்து கொள்ள வேண்டுமென்று குறிப்பித்தாள்; பி
னது நெஞ்சம் இரவுக்குறியை விரும்ப, "நின் குவ
ந்து நிறைவேற்றுவார் அரியராகவும், நீ வருந்துதலினற்
து?" என்று அவன் அதனை நோக்கி இரங்கிக் கூறியது.]

. நல்லுரை யிகந்து புல்லுரை தாஅய்ப்
பெயனீர்க் கேற்ற பசுங்கலம் போல
உள்ளந் தாங்கா வெள்ள நீந்தி
அரிதவா வுற்றனை நெஞ்சே நன்றும்
5. பெரிதா லம்மநின் பூச லுயர்கோட்டு
மகவுடை மந்தி போல

எ - து. இரவுக்குறி மறுக்கப்பட்ட தலைமகன், இவர் ...
க்காரொன்ற ...

ஔவையார்.

(பா - ம்.) 1. 'புல்லுரைத்தாஅய்' 2. 'பெயனீர்க்கே ... ரிதயர்வுற்றனே', 'என்றும்'

(ப - ரை.) நெஞ்சே—, நல் உரை இகந்து - நல்ல உ... புல் உரை தாஅய் - பயனற்ற உரைகள் பரவப்ெ... ல் நீர்க்கு ஏற்ற - பெய்தலையுடைய மழையின் நீரை ஏ... ண்ட, பசு கலம்போல - சுடப்படாத பசுமண்ணாலாகிய ... தப்போல, உள்ளம் தாங்கா - உள்ளத்தினுற் பொறுக்... வெள்ளம் நீந்தி - ஆசைவெள்ளத்தில் நீந்தாநின்று, ... தற்கரியதை, அவாவுற்றனை - பெறவிரும்பினை; உயர் ... த்த மரக்கொம்பிலுள்ள, மக உடை மந்திபோல - குட்... ய பெண் குரங்கு தன் குட்டியால் தழுவப்பெற்று அக... , அகன் உற - மனம் பொருந்த, தழீஇ - நின் கருத்... க்கொண்டு, கேட்குநர் - நின் குறையைக் கேட்டு நிறை... ரை, பெறின் - பெறுவாயாயின், நின் பூசல் - ... ாட்டம், நன்றும் பெரிது - மிகவும் பெருமையுடையது.

(முடிபு) நெஞ்சே, நின்பூசல் கேட்குநர்ப் பெறின் பெரித...

(கருத்து) இனித் தலைவியை இரவிற் காண்டல் அரிது.

(வி - ரை.) நல்லுரையென்றது தன் விருப்பத்திற்கு இ... க்குறி நேரும் உரையை. புல்லுரையென்றது இரவு... து வரைவுகடாயதை. பசுங்கலம் நீரைத் தாங்... ம். ஆசைவெள்ளத்தைத் தாங்காமைக்கு உவமை. ... ற - நீரையேற்ற ; உருபுமயக்கம் (குறுந். 28 : 5.) நீந்த... லைதல் ; ஆசைவெள்ளத்தில் நிலையின்றித் தடுமா... - இரவுக்குறி ; தோழி அதனை மறுத்தமை அறிதெ... பெறப்பட்டது. நெஞ்சுக்கு உள்ளம் கூறுதல் மரபு. நெ... க விளித்துக் கூறியது, "நோயு மின்பமு மிருவகை நிலை... கண்ணிய மரபிடை தெரிய, எட்டன் பகுதியும் வி... ட்டிய, உறுப்புடை யதுபோ லுணர்வுடை யதுபோல், ... ப் பதுபோ னெஞ்சொடு புணர்த்தும்" (தொல். ... , 2) என்னும் இலக்கணம்பற்றி. நன்றுமென்பது ... புலப்படுத்தி நின்றது ; "நன்றும், சேய வம்ம விரு... யே" (குறுந். 237 : 3-4.) கேட்குநரென்றது கேட்டுக் ...

ழ்து பசலை பாய்தலென்னும மெயப்பாடு.

(நற்.) 3. தலைவி தலைவனை என்னையென்றது (தொல். பொருள்

. செய்யியரென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம் வினைமுதல் கொண்டு முடிந்தது (நன். 343, மயிலை; 344, சங்.)

). பசலைபாய்தலென்னும் மெய்ப்பாடு (தொல். மெய்ப். 22, 580); கூதல் கைம்மிகல் என்னும் மெய்ப்பாடு (தொல். களவு .) '* இது வெள்ளி வீதியார் பாட்டு; இது தம் பெயர் கூறின், று அஞ்சி வாளாது கூறினர்' (தொல். அகத். 54, ந.)

ஒப்பு.) 3. என்னை: குறுந். 14: 2, ஒப்பு. 5. திதலையர்கும்: 5; நற். 133: 3-4; ஐங். 29: 4, 72: 2; அகநா. 54: 21, 183
9. 4-5. தலைவன் பிரிவினால் மாமை அழிதல்: (குறுந். 368: 2); " ா யுண்க ணிவளின் டொழிய, ஆள்வினைக் ககறி யாயி னின் ின்று கொல்லோ தானே படப்பைக், கொடுமு ளீங்கை நெமொ நீர்மலி கதழ்பெய றலைஇய, ஆய்நிறம் புரையுமிவண் மா ன" (நற். 205: 5-11); "கான நாடன் பிரிந்தெனத், தானும் றன் மாமைக் கவினே" (தொல். களவு. 21, ந, மேற்: 'அம்மவா ரியாளைத் தென்ன னிளங்கோவென் றெள்ளிப், பணியாரே க - அணியாகம், கைதொழு தேனு மிழக்கோ நறுமாவின், கொ ா நிறம்" (முத். 83); "மற்கொண்ட திண்டோண் மறவே னெடுந் ண்டு மாமைத் தகையிழந்த - எற்காண" (பு. வெ. 307.) பசலை அறிதல்: (குறுந். 331: 7); "வண்ணம் பசந்து புலம்புறு ல். பொருளியல், 8); "நன்மலை நாடன்,......பிரிவின் மணி ன்னின் மாமை சாயவென், அணிநலஞ் சிதைக்குமார் பசலை" : 4-7); "இவிப்பசந் தன்றென் மாமைக் கவினே", "நன்மா ப" (ஐங். 35: 4, 144: 3, 221: 3); "செயலையந் தளிரேய்க்கு மக்கலம், பயலையா லுணப்பட்டு", "பன்னாளும் படாடப் ப ரப்பட்டாள், பொன்னுரை மணியன்ன மாமைக்கட் பழியுண் . 15: 12-3, 48: 16-7); "வாமான்றேர்க் கோதையை மான்றே ாடவர், மாமையே யன்றே விழப்பது - மாமையிற், பன்னாறு தோவென் மேனியிற், பொன்னூறி யன்ன பசப்பு" (முத். 53); நறுமணி மாமை பிறக்கியள் ளற்பயலை, ஊர்கின்றது" (திவ். தம், 12); "மாமை பொன்னிறம் பசப்ப" (பு. வெ. 199.)

* குறுந்தொகை, 26-ஆம் செய்யுளை இயற்றிய ஆசிரியர்பெயர் பெயார் என்றும், இப்பாட்டின் ஆசிரியர் பெயர் கொல்லனழிசி எ

[தலைவன் வரைபொருளுக்காகப் பிரிந்த காலத்தில், ர்ந்து வாராமைபற்றிக் கவலையுற்ற தோழியை நோக்கி, பத்தை அறியாமல் துயில்கின்ற இவ்வூரின் றிறத்து யான் வேன் ?" என்று தலைவி சினந்து கூறியது.]

முட்டு வேன்கொ ருக்கு வேன்கொல்
ஓரேன் யானுமோர் பெற்றி மேலிட்
டாஅ வொல்லெனக் கூவு வேன்கொல்
அலமர லசைவளி யலைப்பவென்
உயவுநோ யறியாது துஞ்சு மூர்க்கே.

எ - து. வரைவிடை யாற்ருளாய்க் கவன்ற தோழிக்குக் த்தது.

ஔவையார்.

(பி - ம்.) 1. 'மூட்டுவேன்கொல்' 2. 'ஓரே யானும்'

(ப - ரை.) அலமரல் - சுழலுதலையுடைய, அசை வளி - அ ன்ற தென்றற் காற்று, அலைப்ப - வருத்தா நிற்க, நோய் அறியாது - எனது வருந்துதலையுடைய காம ர்ந்துகொள்ளாமல், துஞ்சும் ஊர்க்கு - கவலையின்றித் ஊரிலுள்ளாரை, யான், முட்டுவேன்கொல் - முட்டுவே தவேன் கொல் - தாக்குவேனே? ஓர் பெற்றி மே லக்கீட்டை மேற்கொண்டு, ஆஅ ஒல்லென - ஆவெ லன்றும் ஒலி உண்டாக, கூவுவேன் கொல் - கூப்பிடுவே ன் - இன்னது செய்வதென்பதை அறியேன்.

(முடிபு) ஊரை முட்டுவேன் கொல்? தாக்குவேன் வேன் கொல்? ஓரேன்.

(கருத்து) என்னுடைய நோயைத் தாயர் முதலியோர் மயின் யான் ஆற்றேனாயினேன்.

(வி - ரை.) முட்டுதல் உடம்பாற்றீண்டுதலென்றும், கோல் முதலிய கருவிகளால் தீண்டுதலென்றும் கெ தல் - எதிர்த்தலுமாம் (தொல். களவு. 21.) ஓர் டுக் கூவுகவாவது, 'பாம்பு பாம்பு' என்றேனும், 'தி

ா வரைவிடை வைத்தவன ஆற்றுமையை அறமறறது (ம
(. 21, ங.)

(கு-பு.) இக்கருத்துக்கு, 'தகான்போலத் தான்தீதமொழியினும் -
ரன் கரிபொய்த்தலைப் போல என்னைப் புறக்கணிக்கும் சொற்
யன் சொல்லினும்' என்று பொருள் கொள்ளவேண்டுமென்று தே

றது.

(ஒப்பு) 1. மு. கற். 112 : 2 ; புறநா. 202 : 18.

அரும்பற மலர்தல் : "அரும்பற மலர்ந்த வாய்பூ மராஅத்த" (
: 6) ; "அரும்பற, வள்ளித முகிழ்ந்த தாமரை" (புறநா. 246 : 1
கருங்கால் வேங்கை : குறுக். 47 : 1, 343 : 5 ; நற். 151 : 8 - 9, 16
: 5 ; ஐங். 219 : 1 ; திணைமா. 26.

1 - 2. வேங்கைமரத்தின்மேல் தோகை இருத்தல் : "பூத்த வே
ன்சினை யேறி, மயிலின மகவு நாடன்." (தமிழ்நெறி. மேற்.)

1-3. வேங்கை மரத்தின்மேலுள்ள மயிலுக்குப் பூக்கொய்யும்
ரிந்த வேங்கைப் பெருஞ்சினைத் தோகை, பூக்கொய் மக
ன்று நாடன்" (ஐங். 297 : 1-2.) 5. கண்கண்டது பொய்க்குவ
ற். 184 : 1. 6. தேக்கொக்கு : குறுக். 164 : 2, 201 : 2. ; அகநா. 3
: 2. மாம்பழம் இனியது : குறுக். 8 : 1, ஒப்பு. 8. கடுவனும் அ
ங். 25 : 5.

தலைவனைக் கொடியனென்றல் : குறுந். 252 : 2, 278 : 4, 367 : 1
: 4 ; அகநா. 163 : 12, 369 : 10. ; தஞ்சை. 212.

தலைவி கூற்று

[தலைவன்பிரிவின இவள் ஆற்றுளாயினளென்று கவலை
ாழியை நோக்கித் தலைவி, "நான் ஆற்றியிருப்பவும் என் ப
மகு வீணாகும்படி அதனைப் பசலை உண்டது" என்று கூறி

1. கன்று முண்ணது கலத்தினும் படாது
நல்லான் றீம்பா னிலத்துக் காஅங்
கெனக்கு மாகா தென்னைக்கு முதவாது
பசலை யுணீஇயர் வேண்டும்
திதலை யல்குலென் மாமைக் கவினே.

எ - து. பிரிவிடை ஆற்றுளெனக் கவன்ற தோழிக்குச்
ரைத்தது.

கொல்லன் அழிசி.

- ரை.) நல் ஆன் தீ பால் - நல்ல பசுவின் இனிய பாலா
ம் உண்ணாது - அப்பசுவின் கன்றினாலும் உண்ணப்பட
னும் பட்டாது - கறக்கும் பாத்திரத்திலும் விழாமல், நில
ங்கு - தரையிற் சிந்தி வீணானதுபோல, திதலை அல்கு
மாமை கவின் - எனது மாமையாகிய பேரழகை, என
ு - எனக்கு அழகு பயந்து நிற்பதாகாமலும், என்னை
து - என் தலைவனுக்கு இன்பம் பயவாமலும், பசலை உ
ண்டும் - பசலையானது தான் உண்ண விரும்பாநிற்கும்
டிபு) பால் நிலத்து உக்காங்குப் பசலை மாமைக்க
ியர் வேண்டும்.

ருந்து) தலைவனது பிரிவினால் மாமைக்கவின் அ
பரந்தது.
மி - ரை.) கலம் - பால்கறக்கும் பாத்திரம்; "கறவை
க் கலநிறை பொழியும்" (மணி. 12 : 93.) மாமை தலை
பயந்து சிறப்புத்தருதலின், 'எனக்கு மாகாது' என்
க்கமைந் தன்றிவண் மாமைக் கவினே" (ஐங். 103 :
ா : குறுந். 24 : 2, வி - ரை. மாமை தலைவனு
படுதலாவது, அம் மாமைக் கவினை நோக்கி ே
மகிழ்ச்சிபெறுதல்; "துறைவற், கினிய மன்றவென் மா
ா" (ஐங். 146 : 2-3); "நுண்ணெழின் மாமைச் சுணங்
தம், கண்ணொடு தொடுத்தென நோக்கியும்" (கலி. 4 :
- பிரிவாற்றாமையால் உண்டாகும் வேறுபாடான ே
'பசலை உணீஇயர்' என்றது, "உண்டற் குரிய வ
தனை, உண்டன போலக் கூறலு மரபே" (தொல். பெ
9) என்னும் மரபு வழுவமைதியின்பாற்படும். தி
். மாமைக் கவின் : இது மகளிருக்குப் பேரழகு பயட்
நிறம் மாந்தளிர் (குறுந். 331), ஆம்பலின் நாருரித்தமெ
 (நற். 6: 1-2, ஐங். 35), ஈங்கையென்னும் கொடியின்
ா. 75 : 17-8), அசோகந்தளிர் (கலி. 15 : -12) என்பவ
தைப் போன்றதென்று கூறுவர். பசலை பட்டதால் இ
துவிடும்.
கன்று உண்டபின் கலத்திலும் நிறையும் பாலைப்
மக் கவின் தலைவிக்குப் பயன்பட்டுத் தலைவனுக்கும் நீ
த்தைத் தருவதற்குரியதென்பது உவமையாற் பெறப்ப

டவுரையையும் காண்க. கேட்குநர்ப் பெறினேயென்
பார் அரியராயினமையை உணர்த்தியது (குறள், 334,
)

மேற்.) 5-6. மகவென்பது குரங்கின் இளமைப் பெயர் (தொல். ...பா.) மு. தோழியால் வரைவுகடாவப்பட்ட பின்னரும் தலைவன் ...ழக்கம் வேண்டிக் கூறியது (தொல், களவு. 17, இளம்.) தோழி ...துக் காவலர் கடியரெனக் கூறிச் சேட்பட இறுத்தலில் தனக்கு ... வருத்தத்தால் தலைவனுக்குக் கூற்று நிகழும் (தொல். களவு. 1

(ஒப்பு.) 2. நிரையேற்ற பசுங்கலம் : " ஈர்மட் செய்கை நீர்படு ... பெருமழைப் பெயற்கேற் றாங்கு " (நற். 308 : 9-10) ; " ப... துணீர் பெய்திரீஇ யற்று " (குறள், 660) ; " எழிலையாழ் செய... கலன் விசும்பி னின்றுளி படகனேக் குருகி ". (திருவிசைப்பா, கரு... இடைமருதூர், 7.)

3. ஆசைவெள்ளம் : " இருவே நீந்தும் பருவரல் வெள்ளம் " ... 4.)

4. அரிது : குறுந். 298 : 2. கன்றும் பெரிது : குறுந். 23 ... நெஞ்சுக்கு உள்ளம் கூறும் மரபு : " வருந்தினை வாழி ... ஞ்சே........செல்லினிச் சிறக்கநின் னுள்ளம் " (அகநா. 19 : 2-3.

6. மகவுடை மந்தி : " பார்ப்புடை மந்திய மலை ", " மைபக்கண்... ...பொடு கவரும் " (குறுந். 278 : 7, 335 : 4) ; " மலையார் ... ...டன் வந்த மடமந்தி " (தே. திருஞா. திருக்குற்றாலம்.) 6-7. ...வத் தழுவுதல் : " குந்தி வாழையின் கொழுங்கனி நுகர்ந்... ...னையத் தழுவிப்போய், மந்தி மாம்பணை மேல்வைகு நாங்கூர் வ... ...த்தமமே " (திவ். பெரியதிரு. 4. 2 : 9.)

ற. பின்னிலே, வேட்டல் பெரிதினி தேமின்னர் மாறிநின்று
தன்னிலே தேய்ந்து தணியா ருயிரைத் தழீஇக்கொடொன்று
முன்னிலே யீச னருள்போற் றழுவி முனிதுயர்கூர்
என்னிலே கோக்கி யிரக்கவல் லார்ப்பெறி னேழைநெஞ்சே
(தணிகைப். களவுப். 259.)

தலைவி கூற்று

[தலைவன் வரைபொருளின்பொருட்டுப் பிரிந்த கால... ...வியது ஆற்றுமைக் காரணத்தைத் தோழி வினவக் க...

கேட்டிசின் வாழி தோழி யல்கற்
பொய்வ லாளன் மெய்யுறன் மரீஇய
வாய்த்தகைப் பொய்க்கன மருட்ட
வேற்றெ...
தமளி தைவந் தனனே குவளை

வண்டுபடு மலரிற் சாஅய்த்
தமியேன் மன்ற வளியேன் யானே.

ர - து. "அவர் நின்னை வரைந்து (பி - ம். அவர் வரை
ல் காரணத்தாற் பிரியவும், நீ ஆற்றுயாகின்றதென்
ஆற்றியிராதாற்றுதாகின்றதென்) என வினவிய தோழிக்குத்
(பி. ம். தோழிக்குமான்) "யான் ஆற்றியுளேனுகவும்
என்னை இங்ஙன் நலிந்தது" எனக் கூறியது. (பி. ம். நலிந்தே
ன்றுள்.)

கச்சிப் பேட்டு நன்னுகையார்.

பேட்டு : இது 'பட்டு' என வழங்குகின்றது.)

(பி - ம்.) 1 'யகலநற்' 2 'மெய்யுறமரீஇ' 3 'வாய்த்தரு' '
ணுமுன் மருட்ட' 6 'வளியன்'.

(ப - ரை.) தோழி—, கேட்டிசின் - கேட்பாயாக : அல்
காலத்தில், பொய்வலாளன் - பொய் கூறுதலில் வல்
ய தலைவன், மெய் உறல் மரீஇய - என் உடம்புடன்
பொருந்திய, வாய் தகை - மெய்போலுந் தன்மையையுடை
கனு - பொய்யாகிய கனவு, மருட்ட - மயக்கத்தை
, ஏற்று எழுந்து - துயிலுணர்ந்து எழுந்து, அமளி தை
தலைவனென எண்ணிப் படுக்கையைத் தடவினேன் ; வ
நவலை மலரின் - வண்டுகள் வீழ்ந்து உழக்கிய குவளை
போல, சாஅய் - மெலிந்து, மன்ற - நிச்சயமாக, தமியே
தவளாயினேன் ; யான் - அத்தகைய யான், அளியே
கத்தக்கேன் !

(முடிபு) தோழி,கேட்டிசின்; பொய்வலாளன் மரீஇய மெ
மருட்ட எழுந்து அமளி தைவந்தனன் ; தமியேன் ; அளியே

(கருத்து) யான் தலைவனோடு அளவளாவியதாகக் கனு

" தையனல் லார்கள் குழாங்கள குழிய குழுவினுள்ளும்
ஐயநல் லார்கள் குழிய விழவினு மங்கைக்கெல்லாம்
கையபொன் னாழிவெண் சங்கொடுங் காண்பா னவாவுவனுன்
மையவண் ணுமணி யேமுத்த மேயென்றன் மாணிக்கமே"
(திவ். திருவிருத்தம், 84.)

[தோழியினிடம் தன் குறைகூறி அவள் உடம்படாமை
ந்த தலைவன், "யான் தலைவியின்பிரிவை ஆற்றேன்; அ
டயும் பொருட்டு மடலேறினல் அவளுக்குப் பழி உண்டா
ாவிருப்பின் வாழ்தலும் பழி; ஆதலின் இவை நேரா
நீ குறை நேர்வாயாக" என்று அவளுக்குக் கூறியது.]

காலையும் பகலுங் கையறு மாலையும்
ஊர்துஞ் சியாமமும் விடியலு மென்றிப்
பொழுதிடை தெரியிற் பொய்யே காமம்
மாவென மடலொடு மறுகிற் றோன்றித்
தெற்றெனத் தூற்றலும் பழியே
வாழ்தலும் பழியே பிரிவுதலை வரினே.

எ - து. பின்னின்றான் கூறியது (பி - ம். கூறுகின்றது.
[பின் னின்றான் - தோழி தன் குறையை ஏற்றுக்கொள்
லத்தில் அவளுடைய உதவியை விரும்பி அவளை இரந்து
வன்; "இரந்து பின்னிற்றல்" (நம்பி. 143.)]

அள்ளூர் நன்முல்லையார்

(பி - ம்.) 2 'விடியலுமின்றிப்' 5 'தோற்றெனத்'

(ப - ரை.) காலையும் - காலைப்பொழுதும், பகலும் -
ாழுதும், கை அறு மாலையும் - பிரிந்தோர் செயலறு
ரணமாகிய மாலைப்பொழுதும், ஊர் துஞ்சு யாமமும் -
யில்கின்ற இடையிரவும், விடியலும் - விடியற்காலமும்,
பொழுது இடை தெரியின் - என்ற இச்சிறு பொழு
டையே தோற்றுமாயின், காமம் பொய் - அத்தகையோரு
ாமம் உண்மையன்று; பிரிவு தலைவரின் - பிரிவு வரு
ப்போது, மா என - குதிரையென்க்கொண்டு, மடலொடு

- தலைவி செய்த துயரைப் பலர் அறியச் செய்தலும்,
குக் காரணமாகும்; வாழ்தலும் பழி - அது செய்யாது
வாழ்ந்திருத்தலும் பழிக்குக் காரணமாகும்.

(முடிபு.) பொழுது இடைதெரியின், காமம் பொய்;
ரின் தூற்றலும் பழியே; வாழ்தலும் பழியே.

(கருத்து) தலைவியைப் பிரியின் உயிர் வாழேன்.

(வி - ரை.) "காலை யரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி,
மாலை மலருமிந் நோய்" (குறள், 1227) என்பவாகலின். பிரிந்தார்
க்கு மிக்குச் செயலறுதற்கு ஏதுவாகும் மாலையை, 'மை
... ' என்றான். இரவின் முதல்யாமத்தை யொழித்து
...க்தைக் கருதி, 'ஊர் துஞ்சியாமமும்' என்றான்; ஊ
...சும் யாமம் அதுவாதலின். இடை - வேறுபாடுமாம். பொ
...ரம் தேற்றப் பொருளில் வந்தது.

சிறுபொழுது ஐந்தென்பது ஒரு சாரார் கொள்கை; "
...ம் வைகறை யெற்படு, காலை வெங்கதிர் காயுநண் பக
...கைச் சிறுபொழு தைவகைத் தாகும்" (நம்பி. 12);
...ழ தைந்தினும்" (பிரபு. 11: 4); சிவஞானமுனிவர் கொ
இதுவே. என்றிப்பொழுது; அகரம் தொகுத்தல். க
...கே மெய்யுறுபுணர்ச்சி.

தெற்றென - தெளிய; 'தெற்றெனக் கேண்மின்' (க
உரை.) தெற்றெனத் தூற்றலாவது, 'தலைவி என்
புறுத்தினாள்; அவள் என் குறையறிந்து நிறைவேற்
இம்மடல்மாமேல் ஏறிவீருவேனாயினேன். நீங்கள் தலை
க்கு மணம்புரிவித்து இத்துன்பத்தினின்றும் எ
...காக்க வேண்டும்' என்று ஊரிலுள்ள சான்றோரை
கூறுதல்; இதனைக் கலித்தொகை, 138 - 141 ஆம் செய்யுட்
...ர்க.

பழியே, வரினே: ஏகாரங்கள் அசைநிலை.

'நான் தலைவியைப் பிரிந்திருக்க ஆற்றேன். நீ என் குறை
...ந்தாயாயின் மடலேறித் தலைவியைப் பெறலாகும்; ஆ
தலைவிக்குப் பழி தருவதாதலின் அது செய்யத் துணிந்
; அது செய்யாது உயிர் வைத்துக்கொண்டு வாழ்

... னும அதன உரையையும, "கூடதரு பவலவலலா
...கொள் சேரிதனிற், கார்தரு சோலைக் கபாலீச் சரமமர்ந்
...ரைநாள் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்" (தே. திரு
...தையும் பார்க்க. துணங்கை - ஒருவகைக்கூத்து; இ
...க் கூத்தென்பர் (முருகு. 56, வேறுரை); "பழுப்புடை யி
...கி யடிக்கத், துடக்கிய நடையது துணங்கை யாகும்" (
மேற்.) என்பது இதன் இலக்கணம்.
...மகளிர் விழாக்காலத்தே துணங்கையாடுதலும் ஆடவர்
முதற்கை கொடுத்தலும் பண்டைய வழக்கங்கள்;
...ம் துணங்கை தூங்கும் விழவின்" (அகநா. 336: 16) எ

வில் துணங்கைக்கூத்து நடத்தலையும், "நிரைதொடி நல்
ங்கையுட் டலைக்கொள்ளக், கரையிடைக் கிழிந்தநின் கா
துரையாக்கால்" (கலி. 73 : 16 - 7), "மெல்லிணர்க் கெ
ந்த மைந்தர், எல்வளை மகளிர் தலைக்கை தருஉந்து" (ப
3 - 9) என்பவை ஆடவர் முதற்கை தருதலையும் விள
விழவினும், துணங்கையானும் என்ற இடங்களில் மூ
கள் ஏழன்பொருண்மைக்கண் வந்தன (குறள், 1196,
மல்.) விழவின்கண்ணும் துணங்கையின்கண்ணும் க
ற்றது தலைவன் வீரனென்பதையும் ஆடுகளமகனென்
புலப்படுத்தியது. யாண்டும் - வேறு எவ்விடத்துமென்

மாண்டக்கோனென்றது தனக்கு ஏற்றவனென்ற
ம் ஓராடுகள மகளே யென்றது தான் துணங்கையாடி
குரிசிலும் ஓராடுகள மகனே யென்றது அவன் அத்த
குத் தலைக்கை கொடுத்தானென்பதையும் புலப்படுத்தி
நின்றதாயிற்று. வளைநெகிழ்த்த என்றது தன்பால்
வேறுபாட்டிற்குக் காரணம் தலைவனது பிரிவென்
விற்று. பீடுகெழுகுரிசிலென்பது தலைவனது உயர்வை
தியவாறு.

இத்தகைய தலைவனொருவன் என்னோடு நட்புச்செய்தி
துமலர் வரைதல் அறனன்று. ஆதலின் நீ அதனை ம
ல்வாயாகவென்பது குறிப்பு.

(மேற்.) 1-3. 'நாயகியானவள் நாயகனை ஸர்வேச்வரனைப் பு
டையாகிலுங் காண ஆசைப்பட்டுப் புலம்பின பாசுரம்........
9, மன்னர்.........கோனையென்று அகத்தமிழிலும் சொல்லப்பட

2.) பொய்வலாளனென்றது தான் கூறிய நாளில்
யாமையைப் புலப்படுத்தியது. வாய்த்தகைப் பொய்க்
மையைப் போலத் தோன்றிப் பொய்யாக முடியும் கனவு;
வன்னும் மெய்ப்பாடு. ஏற்றெழுதல் - துயிலுணர்ந்தெ
படு. 257, ந.) தமியேனென்றாள் நனவில் தனியளாக
!.

மேற்.) மு. காமம் இடையீடுபட்டுழித் தலைவி கனாக்காண்
து (தொல். பொருளியல், 3, இளம், இ. வி. 571); வரைதற்குப்
தவின்றது என்னென்ற தோழிக்குத் தலைவி கனவுநலிவுரைத்தல் (
. 21, ந.); தலைமகள் கனவுநலிவுரைத்தல் (நம்பி. 164; இ. வி.

ஒப்பு.) 2. பொய்வலாளன் : குறுந். 25 : 2, ஒப்பு.
3. தலைவி கனுக்கண்டல் : குறள், 1211-20. வாய்த்தகைப் பொய்
முக்கை காட்டிய வாயல் கனவின், ஏற்றேக் கற்ற வுலமரல்" (
23-4.) ஏற்றெழுதல் : மலைபடு. 257 ; கலி. 12 : 8, 37 : 20 ;
: 66. பொய்க்கனுக்கண்டு எழுதல் : குறுந். 147 : 3-4.

1-3. அல்கற்கனு : " அல்கற், கனவுகொ லீகண்டது" (கலி. 90

5. வண்டுபடு மலரைப்போல மெலிதல் : " காமருதேன், சுரு
ஏன் மலரிற் றொலைகலம்" (அம்பிகாபதிகோவை, 16) ; " வண்
. மலர்போன் மருண்மாலை, உண்டுபோ கட்ட வுயிர்க்கு" (கன
119.)

மு. " களியானைத் தென்னன் கனவின்வந் தென்னை
அளியா னளிப்பானே போன்றுன்—தெளியாதே
செங்காந்தண் மெல்விரலாற் சேக்கை தடவந்தேன்
என்காண்பெ னென்னலால் யான்" (முத். 63.)

தலைவி கூற்று

[அயலார் தலைவியை மணம் செய்யும்பொருட்டு மு
லத்தில் அதுகாறும் தலைவனைப் பற்றிய செய்தியை வெ
த தலைவி, " நான் ஆடுகளத்தில் துணங்கையாடும் இயல்
ன் ; என்னேடு நட்புச்செய்து பிரிந்தமையால் என் கை
ா நெகிழச்செய்த தலைவன் அத்துணங்கைக்குத் தலைக்கை
ன். அவன் இப்பொழுது எங்கே உள்ளானோ ? பல

மகளிர் தழீஇய துணங்கை யானும்
யாண்டுங் காணேன் மாண்டக் கோனை
யானுமோ ராடுகள மகளே யென்கைக்
கோடீ ரிலங்குவளை நெகிழ்த்த
பீடுகெழு குரிசிலுமோ ராடுகள மகனே.

எ-து. நொதுமலர் வரைவுழித் தோழிக்குத் தலைமகள்
ற நின்றது.
[நொதுமலர் - தலைவனல்லாத அயலார். வரைவுழி -
த உரிய பரிசத்தோடு வந்தபொழுது.]

ஆதிமந்தியார். (கு - பு.) ஆதிமருதியாரென்று படித்தற்
ாடு.

(பி - ம்.) 3 'ஆண்டுங்' 5 'ஞெகிழ்த்த' 6 'குரிசிலுமா

(ப - ரை.) மாண் தக்கோனை - மாட்சிமை பொருந்திய
ப யுடையோனை, மள்ளர் குழீஇய விழவினானும் - வீர
ா சேரிவிழாவின் கண்ணும், மகளிர் தழீஇய துணங்
- மகளிர் தம்முள் தழுவி ஆடுகின்ற துணங்கைக்கூ

ணும், யாண்டும் - ஆகிய எவ்விடத்தும், காணேன் - க
லை; யானும் ஓர் ஆடுகளம் மகளே - யானும் ஆடுகின்ற
நரிய ஒரு மகளே; என் கை - என் கையிலுள்ள, கே
ங்கு வளை நெகிழ்த்த - சங்கை அறுத்துச் செய்த வி
ற வளையல்களை நெகிழச் செய்த, பீடு கெழு - பெ
நந்திய, குரிசிலும் - தலைவனும், ஓர் ஆடுகளம் மகனே
ற களத்திலுள்ள ஒருவனே.

(முடிபு) மாண் தக்கோனைக் காணேன்; யானும் ஓர் ஆ
; குரிசிலும் ஓர் ஆடுகளமகன்.

(கருத்து) என்னோடு துணங்கையாடிய தலைவன் ஒ
ன்.

(வி - ரை.) மள்ளர் - வீரர் (குறுங். 34: 5.) திரு
ங்களில் வீரர்கள் தத்தம் சேரிகளில் விளையாட்டுப்
த்துவர்; "மாயோன் மேய வோண நன்னாள்.........
ர் சேரி மாறுபொரு செருவில், மாறு துற்ற வடுப்படு
... (மதுரைக்.

... அதன் உரையையும், "கூர்தரு வேல்வல்லார்
ங் கொஃ சேரிதனிற், கார்தரு சோலைக் கபாலீச் சரமமர்
ர்திரைநாள் காணுதே போதியோ பூம்பாவாய்" (தே. தி
ன்பதையும் பார்க்க. துணங்கை - ஒருவகைக்கூத்து; இ
ங்கிக் கூத்தென்பர் (முருகு. 56, வேறுரை); "பழுப்புடை ய
டக்கி யடிக்கத், துடக்கிய நடையது துணங்கை யாகும்" (
, ந. மேற்.) என்பது இதன் இலக்கணம்.

மகளிர் விழாக்காலத்தே துணங்கையாடுதலும் ஆடவர்
்கு முதற்கை கொடுத்தலும் பண்டைய வழக்கங்கள் ;
மிழ் துணங்கை தூங்கும் விழவின்" (அகநா. 336 : 16) எ
மூவில் துணங்கைக்கூத்து நடத்தலேயும், "நிரைதொடி ந
ணங்கையுட் டலைக்கொள்ளக், கரையிடைக் கிழிந்தநின் க
் துரையாக்கால்" (கலி. 73 : 16 - 7), "மெல்லிணர்க் க
லைந்த மைந்தர், எல்வளை மகளிர் தலைக்கை தரூஉந்து" (
: 8 - 9) என்பவை ஆடவர் முதற்கை தருதலையும் விள
முவினுனும், துணங்கையானும் என்ற இடங்களில் மூ
ருபுகள் ஏழன்பொருண்மைக்கண் வந்தன (குறள், 1196,
ரிமேல்.) விழவின்கண்ணும் துணங்கையின்கண்ணும் க
என்றது தலைவன் வீரனென்பதையும் ஆடுகளமகனென்
் புலப்படுத்தியது. யாண்டும் - வேறு எவ்விடத்துமெ
ும். மாண்டக்கோனென்றது தனக்கு ஏற்றவனென்ற
னும் ஓராடுகள மகளே யென்றது தான் துணங்கையாடி
் குரிசிலும் ஓராடுகள மகனே யென்றது அவன் அத்த
ாக்குத் தலைக்கை கொடுத்தானென்பதையும் புலப்படுத்தி
ாடு நின்றதாயிற்று. வளைநெகிழ்த்த என்றது தன்பால்
ான வேறுபாட்டிற்குக் காரணம் தலைவனது பிரிவென்
னவிற்று. பீடுகெழுகுரிசிலென்பது தலைவனது உயர்வை தெ
டுத்தியவாறு.

இத்தகைய தலைவனொருவன் என்னோடு நட்புச்செய்தி
ாதுமலர் வரைதல் அறனன்று. ஆதலின் நீ அதனை ம
யல்வாயாகவென்பது குறிப்பு.

(மேற்.) 1-3. 'காயகியானவள் காயகனான ஸர்வேச்வரனைப் பு
ணிடையாகிலுங் காண ஆசைப்பட்டுப் புலம்பின பாசுரம்.........
ாவி, மன்னர்.........கோனையென்று அகத்தமிழிலும் சொல்லப்பட்
வ். திருவிருத்தம், 84, அழகிய மணவாளஜீயர் ஸ்வாபதேசம்.)

நித் புறமாமென்று அஞ்சி வாளாத கூறினர். ஆதிமந்தி தம்
ம் தம் காதலனாகிய ஆட்டனத்தி பெயரானும் கூறிற் காஞ்சிப்பா
திமந்திபோல, ஏதஞ் சொல்லிப் பேதுபிறி தறலே யெனவும்,
னியைப் போல நன்றும், செலவயர்ந் திசினால் யானே யெனவும்
க்கண் சார்த்து வகையான், வந்தனவன்றித் தலைமைவகையான்
ன்பது' (தொல். அகத். 54, ந.) ; 'கொதுமலர் வரைவின்கண்
ர்குடிப்பிறப்பும் கற்பும் முதலிய உயர்ச்சிக்கேற்ப அதனை மறுத்து
ர் வரையுமாறு நீ கூறெனத் தோழிக்குக் கூறும்' (தொல். களவு
; காமக் கிழவ னுள்வழிப்படினு மென்பதற்கு மேற்கோள் ; '
ணேனென அவனுள்வழிப்பட்டுக் கூறினமையின் கற்பின்பால

ாழியும் தலைவனும் பெண்டன்மையிற் றிரியக் கருதாது நன்கு ப
ுு காண்க' (தொல். களவு. 22, ந.); 'மன்னர் குழீஇய விழவின
......என்பனவற்றுள் தலைவி தேடிச் சென்றதும் செல்வாமென்
றப்புறமாக வரைவுகடாய பொருட்பயன் தருதலின், அறக்கழிவு
னும் அமைக்தன' (தொல். பொருளியல், 24, ந.)

(ஒப்பு.) 2. மகளிர் துணங்கை: "வணக்கிறைப் பணைத்தோ
ா மகளிர், துணங்கை நாளும் வந்தன" (குறுந். 364 : 5-6); "இ
ா மடமங்கையர், துணங்கையஞ்சீர்த் தழூஉ" (மதுரைக். 159 -
விகெழு துணங்கை யாடிய மருங்கின்", "முழாவிமிழ் துணங்கை
ூஉப்புணை யாகச், சிலைப்புவல் லேற்றின் றலைக்கை தந்நீ, களி
ுதல்" (பதிற். 13: 5, 52: 14-6); "தணந்ததன் றலையுநீ த
ரொடு, துணங்கையா யெனவந்த கவ்வை", "கினக்கொத்த நல்ல
ிககர்த் தந்தநின், தமர்பாடுந் துணங்கையு ளரவம்வந் தெடுப்பு
9. 66 : 17-8, 70 : 13-4.) வீரர்கள் ஆடும் துணங்கையும், பேய்கள
ணங்கையும் உண்டு.

1-2. விழாவும் துணங்கையும்: "முழவுமிழு மகலாங்கண், விழவு
ன்மறுகிற், றுணங்கையந் தழூஉவின் மணங்கமழ் சேரி", "தழ
ாயூஉ, மன்றுதொறு நின்ற குரவை சேரிதொறும், உரையும் ப
ட்டும் விரைஇ, வேறுவேறு கம்பலை வெறிகொள்பு மயக்கிப், பே
னன் பெரும்பெயர் நன்னாள், சேரி விழவி னார்ப்பெழுந் தாங்கு"
க். 327-9, 614-9); "விழவயர் துணங்கை" (கற். 50 : 3); "து
யர் குரவையர்" (சிலப். 5: 70.) 4. ஆடுகளமகள்: அகநா. 370:
கோடீரிலங்குவளை, சங்கை அறுத்து வளைசெய்தல், வளைநெகிழ்தல்:
1, ஒப்பு.

ு. "வில்லார் விழவினும் வேலாழி சூழுலகில்
நல்லார் விழவகத்து நாக்காணேம்—நல்லாய்
ஐயநல் லார்கள் குழிய விழவினு மங்கக்கெல்லாம்
கையபொன் னாழிவெண் சங்கொடுங் காண்பா னவாவுவனா
மையவண் ணாமணி யேமுத்த மேயென் றன் மாணிக்கமே"
(திவ். திருவிருத்தம், 84.)

தலைவன் கூற்று

[தோழியினிடம் தன் குறைகூறி அவள் உடம்படாமை
ந்த தலைவன், "யான் தலைவியின்பிரிவை ஆற்றேன்; அ
டியும் பொருட்டு மடலேறினால் அவளுக்குப் பழி உண்ட
ாவிருப்பின் வாழ்தலும் பழி; ஆதலின் இவை நேரா
நீ குறை நேர்வாயாக" என்று அவளுக்குக் கூறியது.]

காலையும் பகலுங் கையறு மாலையும்
ஊர்துஞ் சியாமமும் விடியலு மென்றிப்
பொழுதிடை தெரியிற் பொய்யே காமம்

மாவென மடலொடு மறுகிற் றேன்றித்
தெற்றெனத் தூற்றலும் பழியே
வாழ்தலும் பழியே பிரிவுதலை வரினே.

எ - து. பின்னின்றான் கூறியது (ப் - ம். கூறுகின்றது.
[பின் நின்றான் - தோழி தன் குறையை ஏற்றுக்கொள்
த்தில் அவளுடைய உதவியை விரும்பி அவளை இரந்து
வன்; "இரந்து பின்னிற்றல்" (நம்பி. 143.)]

அள்ளூர் நன்முல்லையார்

(பி - ம்.) 2 'விடியலுமின்றிப்' 5 'தோற்றெனத்'

(ப - ரை.) காலையும் - காலைப்பொழுதும், பகலும் - ப
ழுதும், கை அறு மாலையும் - பிரிந்தோர் செயலறுத
ணமாகிய மாலைப்பொழுதும், ஊர் துஞ்சு யாமமும் - ஊ
ல்கின்ற இடையிரவும், விடியலும் - விடியற்காலமும்,
பொழுது இடை தெரியின் - என்ற இச்சிறு பொழு
டயே தோற்றுமாயின், காமம் பொய் - அத்தகையோரு
ம் உண்மையன்று; பிரிவு தலைவரின் - பிரிவு வருமா
போது, மா என - குதிரையெனக்கொண்டு, மடலொடு -
லாற் செய்த குதிரையின் உருவத்தை ...

ால் இவன் இச்செயல் செய்தானென்று தெளியும்படி, து
ம் - தலைவி செய்த துயரைப் பலர் அறியச் செய்தலும்,
க்குக் காரணமாகும்; வாழ்தலும் பழி - அது செய்யாது
டு வாழ்ந்திருத்தலும் பழிக்குக் காரணமாகும்.

(முடிபு.) பொழுது இடைதெரியின், காமம் பொய்;
வரின் தூற்றலும் பழியே; வாழ்தலும் பழியே.

(கருத்து) தலைவியைப் பிரியின் உயிர் வாழேன்.

(வி - ரை.) "காலை யரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி,
ருமிந் நோய்" (குறள், 1227) என்பவாகலின், பிரிந்தார்
ய் மிக்குச் செயலறுதற்கு ஏதுவாகும் மாலையை, 'கை
ல' என்றான். இரவின் முதல்யாமத்தை யொழித்து இ
த்தைக் கருதி, 'ஊர்துஞ்சியாமமும்' என்றான்; ஊ
ஞ்சும் யாமம் அதுவாதலின். இடை - வேறுபாடுமாம். பொ
ரம் தேற்றப் பொருளில் வந்தது.

சிறுபொழுது ஐந்தென்பது ஒரு சாரார் கொள்கை; "
ம் வைகறை யெற்படு, காலை வெங்கதிர் காயுநண் பக
கைச் சிறுபொழு தைவகைத் தாகும்" (நம்பி. 12);
ழு தைந்தினும்" (பிரபு. 11 : 4); சிவஞானமுனிவர் கொ
இதுவே. என்றிப்பொழுது; அகரம் தொகுத்தல். க
கே மெய்யுறுபுணர்ச்சி.

தெற்றென - தெளிய; 'தெற்றெனக் கேண்மின்' (கலி
உரை.) தெற்றெனத் தூற்றலாவது, 'தலைவி என்
ன்புறுத்தினாள்; அவள் என் குறையறிந்து நிறைவேற்
ர இம்மடல்மாமேல் ஏறிவீருவேனாயினேன். நீங்கள் தலை
ாக்கு மணம்புரிவித்து இத்துன்பத்தினின்றும் என்
துகாக்க வேண்டும்' என்று ஊரிலுள்ள சான்றோரை
; கூறுதல்; இதனைக் கலித்தொகை, 138 - 141 ஆம் செய்யுட்க
ணர்க.

பழியே, வரினே: ஏகாரங்கள் அசைநிலை.

'நான் தலைவியைப் பிரிந்திருக்க ஆற்றேன். நீ என் குறை
த்தாயாயின் மடலேறித் தலைவியைப் பெறலாகும்; ஆய்
து தலைவிக்குப் பழி தருவதாதலின் அது செய்யத் துணிந்தே
ர; அது செய்யாது உயிர் வைத்துக்கொண்டு வாழ்த
ாக்கு அரிது; ஆதலின் உயிர் நீத்தலே நன்று' என்று தலை

[illegible] நூலகங்களுள் இறுதியாகிய
) என்பது இதனுள் வந்தது (தொல். களவு. 9.)

(மேற்.) 1 - 3. சிறுபொழுது ஐந்து (தொல்காப்பிய மூதற் சூ
த்தி.)

(ஒப்பு.) 1. கையறுமாலை: குறுக். 387 : 2; ஐங். 183 : 4. மா
ந்தோர் செயலறுதல்: "ஐயறி வகற்றும் கையறு படரொ, டகலிரு
ஞ் சினைப், பகலாற்றுப் படுத்த பழங்கண் மாலை" (அகநா. 71 : 7
ள், 1221-1230, பார்க்க. 2. ஊர்துஞ்சியாமம்: "துஞ்சூர் யாமத் தா
பக். 302 : 7); "உறைமயக் குற்ற வூர்துஞ் சியாமத்து" (நற். 26
ஞ்சூர் யாமத்துந் துயிலறி யலரே" (ஐங். 13 : 4.) 3. காம
ழுது இடைதெரியாமை: "போழ்திடைப் படாமன் முயங்கியு மமைய
பாழுதிடைப் படநீப்பின் வாழ்வாளோ" (கலி. 4 : 10, 24); "
ப் படினென் றேழி வாழான்", "எல்லையு மிரவு மென்றூது கல்லெ
ண்டல் வான்மழை பொழிந்த வைகறைத், தண்பனி யற்சிரத் தமியே
தனக், கனவினும் பிரிவறி யலனே" (அகநா. 112 : 9; 178 : 17-
பாகப் பெருதுகம் பூட்டிய காலை, மாக விசும்பின் மதியமு ஞாயி
தலும் படுதலு மறியா வின்பமொடு", "மட்டுவிரி கோதை
ழ்ந்துவிரி யாடிச், செங்கதிர்ச் செல்வ னெழூச்சியும் படும், திங்
நக் தெளிதல் செல்லான்" (பெருங். 2. 9 : 182-5, 4. 2 : 86
ம மேகம மூக்துமிற் சேக்கைமேற், காம மேறுகர் வார்தம காத
ர மும்பக லும்மறி யாமையாற், பூமி மாநகர் பொன்றுல கொத்த
க. 135); கங்குலும் பகலும் பிரிவில ராகிக் காதல்வெள் ளத்தி
ந்திப், பங்கயில் போக நுகருகான் வந்து புகுந்தது பங்குனித் திங்
ந்தர. சீதை வனம். 11.)
4. மடல்மா: குறுக். 17 : 1, ஒப்பு. மடலேறி மறுகில் தோன்றல்: கு
1-3, ஒப்பு.

5. தெற்றேன : பொருக. 174 ; அகா. 48 : 4 ; குறள், 581.
6. பிரிவிறல் வாழாமை : (குறுந். 57 : 3-4, 168 : 7) ; " பிரிவின் வ
ன்போ தெய்ய " (பழம்பாடல்.)

தலைவி கூற்று

[தலைவனுக்குத் தூதாக வந்த பாணனை ஏற்றுக்கொள
வலி, " இவன் நன்றாகப் பேசுகின்றான் ; இங்கே விருந்து பெ
ன் " என்று உணர்த்தியது.]

அன்னா யிவனோ ரிளமா ணுக்கன்
தன்னூர் மன்றத் தென்னன் கொல்லோ
இரந்தா ணிரம்பா மேனியொடு

ஏ - து. வாயிலாகப் புக்க பாணன் கேட்பத் தோழி
க்கித் தலைமகள் வாயில் நேர்வாள் கூறியது.

[வாயில் - தூது ; வாயில் நேர்வாள் - தூதிற்கு உடப்
ளாகி.]

படுமரத்து மோசிகீரன். (பி - ம். படிமத்து மோசிகே
மத்து மோசிகேரன்.)

ம்) 1 'ரினமாணுக்கன்' 2 'தென்ன கொல்லோ'

(ப - ரை.) அன்னாய் - தோழியே, இவன் ஓர் இள மா
- இப்பாணன் ஓர் இளைய மாணுக்கன் ; தன் ஊர் மன்றத்
து ஊரினுள்ள பொதுவிடத்து, என்னன்கொல் - எத்தவ
றா ? இரந்தான் நிரம்பா மேனியொடு - இரந்து பெ
ரவினால் முற்ற வளராத மேனியோடு, விருந்தின் ஊரும் -
ப் பெறும் விருந்தின் பொருட்டுச் செல்லும், பெரு G
ன் - பெரிய தலைமையையுடையவன்.

(முடிபு) அன்னாய், இவன் இளமாணுக்கன் ; என்ன
ல்லோ ? செம்மலன்.

(கருத்து) இவன் இங்கும் விருந்தைப் பெறுவான்.

(வி - ரை.) தோழியைத் தலைவி அன்னையென்றல் ம
ால். பொருளியல், 52.) பாணன் வாயிலாகப் புக்குத் தலை
தமையைச் சொல்வன்மை புலப்படப் பாராட்டினமைதல
ன் கல்வியைச் சிறப்பிக்க எண்ணி, 'இளமாணுக்கன்'
. அவனைப் புகழ்ந்தமையால் அவன்பாலும் அவனை வாயில
த்த தலைவன்பாலும் உள்ள ஆதரவு புலப்பட்டது. மன்ற
துவிடம் ; ஊர்மன்றத்தே பாணர் தங்குவது பண்
ர்கம்.

' அயலதாகிய இவ்விடத்திலே இங்ஙனம் சொல்வன்மையு
வோன் தன் ஊரில் தான் தங்கும் மன்றத்தில் இன்ற
த சொல்வன்மையுடையவன் போலும்!' என்னும் கருத்த
ானன் கொல்லோ ' என்றாள்.

இரந்தூண் - இரந்து பெற்று உண்ணும் உணவு; '
டுமுனி ' என்றதைப் போன்றது இத்தொடர். மாணுக்
ந்து உண்ணுதல் மரபு. நிரம்பாமை - பொலிவு பெறுத
த்தின் ஊர்தலாவது விருந்து பெறுதற்குரிய இடங்களுக்கு

வருந்து ஊரும் வசமமயமைல்றது, அதனை ...
னன்னும் நினைவிற்று. தலைவனை ஏற்றுக்கொள்ளும் என்
_யாளாதலின் அவன் வருங்கால் விருந்தயர்தலும்
ழுது அவனுக்கு வாயிலாக வந்த பாணனும் விருந்துன
யதலும் நேரும். தலைவர் வருங்கால் மகளிர் விருந்தயர்த
ரம்பெறற் காதலர் வந்தென விருந்தயர்பு " (குறுந். 398:
பதனுல் விளங்கும்.

கொல்: ஐயம். ஓவும் ஏயும் அசைநிலை.

தோழியை நோக்கி இங்ஙனம் தலைவி கூறியவற்றால் அவ
ம்பாட்டுக்குறிப்பை யறிந்த பாணன் அதனைத் தலைவன்ப
று உணர்த்த அவன் வந்து தலைவியோடு அளவளாவு
ற்குப் பயன்.

(மேற்.) 1. தோழியைத் தலைவி அன்னையென்றது (தொல். பொரு
50, இளம், 52, ந.); ஐகாரவீற்றுப் பொதுப்பெயர் விளிவேற்று
துயென்று வந்தது (நன். 305, மயிலை, 306, சங்.) 2. ஊர்மன்,
இன்கண் இனமில்லாத அடைமொழி வந்தது (நன். 400, மயிலை
ாணன் வாயிலாகவந்துழித் தலைவி கூறியது (தொல். கற்பு. 6, இளம்
ன் சொல்வன்மைக்குத் தோற்று வாயில் நேர்ந்த தலைவி தோழி
ர்த்தது (தொல். கற்பு. 6, ந.)

(ஒப்பு.) 1. தோழியை அன்னையென்றது: குறுந். 150: 5.
2. பாணர் மன்றத்திருத்தல்: " மன்றில் வதியுநர் சேட்புலப் பரிசில
படு. 492); " மன்றம் போந்து மறுகுசிறை பாடும், வயிரிய மாக்கள
ரிய மாக்கள் பண்ணமைத் தெழீஇ, மன்ற நண்ணி மறுகுசி
ம்", " மன்றம் படர்ந்து மறுகுசிறைப் புக்குக், கண்டி நுண்கே
ண்டுகளம் வாழ்த்தும், அகவலன் " (பதிற். 23: 5 - 6, 29: 8 - 9,
8); " மன்றுபடு பரிசிலர் " (புறநா. 135: 11.) 2 - 3. மன்றத்
ர் இருத்தலும் ஊண் பெறுதலும்: " இரத்தி நீடிய வகன்றலை மன்றத்
பி னுள்ளமொடு வேண்டுமொழி பயிற்றி, அமலைக் கொழுஞ்சோ
ரர்க்கு " (புறநா. 34: 12 - 4.)

4. பாணர் விருந்தை நோக்கிச் செல்லல்: " அறாஅ யாண ரகன்றலை
ர்ச், சாறுகழி வழிநாட் சோறுநசை யுறாது, வேறுபுல முன்னிய விர
குந " (பொருந. 1 - 3.) (ந

[தலைவியை வரைந்துகொள்ள வந்துள்ளவனே அவள
ம்பப்பட்டவனாதலின், இனி அவன் வரைவானென்னும் செ
க் கேட்டு இதுகாறும் உண்டான பலவகைத் துன்பங்க

ஒறுப்ப வோவலர் மறுப்பத் தேறலர்
தமிய ருறங்குங் கௌவை யின்றாய்
இனியது கேட்டின் புறுகவிவ் வூரே [
முனாஅ, தியானையங் குருகின் கானலம் பெ
டட்ட மள்ள ரார்ப்பிசை வெரூஉம்
குட்டுவன் மரந்தை யன்னவெம்
குழல்விளங் காய்நுதற் கிழவனு மவனே.

எ - து. வரைவுமலிந்தமை ஊர்மேல் வைத்துத் தோழி
குச் (பி - ம். தோழிக்குக் கிழத்தி) சொல்லியது.

கொல்லிக் கண்ணன்.

(பி - ம்.) 1. 'ஒறுப்ப வொல்லார்' 4 'முனாஅது, யானை', 'யானை
கின்' 4 - 5. 'பெருக்தொட்ட மள்ளர்' 6 'மாக்தை யன்னவெ
ழை விளக்'

(ப - ரை.) முனாஅது - முன்னிடத்திலுள்ளதாகிய, கா
.ற்கரையிலுள்ள, யானையங்குருகின் பெரு தோடு - வண்ட
கின் பெரிய தொகுதியானது, அட்ட மள்ளர் - பகைவ
ான்ற வீரரது, ஆர்ப்பு இசை வெரூஉம் - வென்று முழ
க்கத்தினை அஞ்சுதற்கு இடமாகிய, குட்டுவன் மரந்தை அ
டுவனுக்குரிய மரந்தையென்னும் நகரைப் போன்ற,
து, குழல் விளங்கு - பனிச்சை விளங்குகின்ற, ஆய்
வனும் - அழகிய நெற்றிக்கு உரிமையுடையோனும், அவ
ரவொடு வரும் அத்தலைவனே யாவான்; ஆதலின், ஒறு
ஒறுக்கவும், ஓவலர் - வருத்தத்தினின்றும் நீங்கா
றுப்ப - தோழியர் பல காரணங்கள் கூறி இங்ஙனம் வருந்
ாதென்று மறுத்துக் கூறவும், தேறலர் - தெளியாராகி, தம
லவரைப் பிரிந்து தனியராய், உறங்கும் கௌவை இன்
றங்குகின்ற வருத்தம் இல்லாதவராகி, இ ஊர் - இவ்வூரி
ர், இனியது கேட்டு இன்பு உறுக - அவன் வரைந்து கொ
ான்ற இனிய செய்தியைக் கேட்டு மகிழ்ச்சியை யடைக.

(முடிபு) நுதற்கிழவனும் அவனே; கௌவை இன்றாய்
் இனியது கேட்டு இன்புறுக.

(கருத்து) தலைவன் இனி விரைவில் மணந்துகொள்வான்.

லி முதலியோர் அலைத்தல். மறுத்தல் - தலைவன் விரை
மணம் புரிவானென்று காரணங் காட்டி, அவன் வாரா
று ஐயுற்ற தலைவியின் கருத்தை மறுத்துரைத்தல். தமி
வரைப் பிரிந்த தனிமையையுடையர். உறங்கும் கௌ
குவதனாலுண்டாகும் வருத்தம்; என்றது துயில் வாரா
பிறர் தம் நோய் அறியாவாறு உறங்குவதுபோலப் படுத்
கும் வருத்தம்; உறங்குதல் காரணமாக எழுந்த பழிமெ
ாலுமாம். தலைவிக்கும் பிறர்க்கும் இன்பம் பயப்பதாத
வன் மணம்புரியுஞ் செய்தியை இனியதென்றுள்; "நன்று
ர்கை" (374) என்று பின்னும் வந்துள்ளது; "இனிது
யா னுந்தை வாழியர், நன்மனை வதுவை யயரவிவள், பி
கூந்தன் மலரணிந் தோயே" (ஐங். 294: 3 - 5.) இவ்வூரெ
ார்மேல் வைத்துக் கூறினளாயினும் அது தலைவியைக் கரு
று கொள்க. ஊரே: ஏ அசைநிலை.

யானையங்குருகு: இதனை வண்டாழ்ங்குருகென்பர் நச்சி
ர் (மதுரைக். 674, உரை); திருவோண நட்சத்திரத்திற்கு
ாகச் சோதிடநூலார் கூறுவர்; "குஞ்சரக் குரல குரு
ஒரு பறவை அகநானூற்றிற் (145: 15) கூறப்படுகிறது.
கே யானையங்குருகாயின் யானையைப்போன்ற குரலுடை
ற இப்பெயர் பெற்றதென்று கொள்வதற்கு இடமுண்
ச்சாத்தனென்னும் பறவை (திருப்பாவை) இதுபோலும்.

கானலம்பெருந்தோடு: அம் சாரியை. பறவைக்கூட்டத்
டென்னும் வழக்கு இந்நூலுள், "இருந்தோட்டுப் பு
", "அன்னத்து, வெண்டோடு", "காக்கைச் செவ்வாய்ப்
டு" (191: 2, 304: 5-6, 334: 1) என்று பின்னும் காணப்படு

வீரர்கள் பகைவரைக் கொன்று அவ்வெற்றிக் களிப்பி
த்து ஆரவாரித்தல் இயல்பு; இது வீராட்டஹாசமென்று
ழியாளரால் வழங்கப்படும்.

போர் நெய்தல் நிலத்தில் நடைபெறுதலின் வீரர்களது
சக்குக் கடற்கரையிலுள்ள பறவைகள் அஞ்சின; "தும்
னை நெய்தலது புறனே" (தொல். புறத். 12) என்பதன் உ
'இருபெருவேந்தரும் ஒருகளத்துப் பொருதலின், அத
ம் காடும் மலையும் கழனியும் ஆகாமையானும், களரும் மண
ந்த வெளிநிலத்துப் பொருதல் வேண்டுதலானும், அந்நிலம்
க்க வரிமைக்க இன்மையானும்' என்று இளம்பூரணர் எழு

குட்டுவன - குட்டநாட்டையுடையவன (மதுரைக். 105)
ங்காடு மலைநாட்டின் ஒருபகுதி. குட்டுவனென்னும் பெ
சரர்களுக்கு உரியதாக வழங்குகின்றது; செங்குட்டுவன்,
ரனைச்செல்கெழு குட்டுவனென்னும் சேரவரசர்கள் ெ
மைப்பு இதனைத் தெளிவுறுத்தும்.

மரந்தை: இது மேலைக்கடற்கரைக்கண் உள்ளதொரு
நறுங். 166.)

எம் நுதற்கிழவனென்று தோழி கூறினாளேனும், அவள் க
து தலைவியின் நுதலையேயென்று கொள்க. தலைவியின் உறு
னைத் தோழி தன்னுடையனவாகக்கூறுவது புலனெறிவழ
து,

" தாயத்தி னடையா வீயச் செல்லா
வினைவயிற் றங்கா வீற்றுக் கொளப்படா
எம்மென வரூஉங் கிழமைத் தோற்றம்
அல்லா வாயினும் புல்லுவ வுளவே "

(தொல். பொருளியல்

ன்பதனாலும் அதன் உரையாலும் உணரப்படும்.

குழல் விளங்கு ஆய்நுதலென்றது, மகளிர் குழலை வகுக்
ந்து வகைகளில் ஒன்றாகிய பனிச்சையைத் தன்மேலேபெ
ளங்கும் நெற்றியென்றவாறு. அது முன்னுச்சியிலே அமை
டுவது; அளகமென்பதும் அது; " ஓதி யொண்ணுதல் " (
7: 5); " அளக வாணுதல் " (கம்ப. மந்தரை. 86), " நுதல
ாரம் " (தக்க. 25) என்று அது நுதலோடு சார்த்தி வழங்கப்ப
ாண்க. குழலை நுதலுக்கு அடையாக்கினமையின், குழலு
ழவரென்பது கொள்க. இங்ஙனமே தலைவியின் உறுப்புக்கள
ரிமையுடையனாகத் தலைவனைக் கூறும் வழக்கு, " தோட
ன் " (கலி. 41 : 42) என்பது முதலியவற்றால் அறியப்படுகின்
ன்பு வரைபொருளுக்குத் தலைவன் பிரிந்த காலத்தில் குழல
நுதலையும் நீவிச் சென்றானாதலின் அவ்வுரிமையை நினைந்து, ' (
ளங் காய்நுதற் கிழவன் ' என்றாள் (கலி. 4 : 19.) அவ
காரம் தேற்றம்.

(மேற்.) மு. தலைவனுக்குத் தலைவியின் தமர் வரைவுடம்பட்ட
லைவி விரும்பியது; 'தமரான் ஒறுக்கப்பட்டு ஒவாராய்த் துயருழத்தல்
தன ஆற்றுவிக்குஞ் சொற்களால் மறுத்துரைப்பவுந் தேறாராய்த்
ப்பார் உறக்கங்காரணமாக எழுந்த கௌவையைக் கேளாது ஏ

(ஒப்பு.) 1. "ஒறுப்ப வோவலை நிறுப்ப நில்லலை" (அகநா. 342 :
5. அட்ட மள்ளர் ஆர்த்தல்: (குறுக். 328 : 5-8, 393 : 4-
ரனொத் தெவ்வ ருலேவிடத் தார்த்து" (பெரும்பாண். 419 ; மலை
; "வென்றிகொள் வீர ரார்ப்பு", "கோரா வெழுவ ரடிப்படக் கட
க் கானத் தார்ப்பு", "பதினெரு வேளிரொடு வேந்தர் சாய, மொய்
த்த ஞான்றைத், தொய்யா வழுந்தூ ரார்ப்பு" (அகநா. 36 : 23, 2
246 : 12-4); "வம்ப மள்ளரை.........அழுந்தப் பற்றி யகல்வி
பெழுக், கவிழ்ந்துநிலஞ் சேர வட்டதை" (புறநா. 77 : 9-
நட்டுவன் : கற். 105 : 7 ; அகநா. 212 : 16. மரந்தை : கற். 35 : 7 ; ப
28 ; அகநா. 127 : 6, 376 : 18 ; முத். 82, 105. (

தலைவி கூற்று

[தலைவன் பிரிந்தமையால் மெலிவுற்ற தலைவி அழுதாளா
அழுதது என் ?" என்று வினவிய தோழிக்கு, "தலைவர் பிரி
த்தில் அழாமல் உடம்பட்ட என்கண்கள் இப்பொழுது கா
றி அழுதன" என்று தன் வருத்தத்தைக் கண்ணின்மேல் வே
தலைவி உரைத்தது.]

நாணில மன்றவெங் கண்ணே நாணேர்பு
சினைப்பசும் பாம்பின் சூன்முதிர்ப் பன்ன
கனைத்த கரும்பின் கூம்புபொதி யவிழ
நுண்ணுறை யழிதுளி தலைஇய
தண்வரல் வாடையும் பிரிந்திசினோர்க் கழலே

எ - து. பிரிவிடை மெலிந்த கிழத்தி, தோழிக்குச் சொல்லியது
கழார் (பி-ம். கிழார்)க் கீரனெயிற்றி.

(பி-ம்.) 2. 'சூன் முதிர்பன்ன' 5 'வாடையும் நம்பிரிந்தி
க்'

(ப-ரை.) தோழி—, நாள் நேர்பு - தலைவர் பிரிந்த நாளி
பட்டு, சினை பசு பாம்பின் - கருப்பத்தையுடைய பச்சை
னது, சூல் முதிர்ப்பு அன்ன - கருவின் முதிர்ச்சியை
ற, கனைத்த கரும்பின் கூம்பு பொதி - திரண்ட கரும்பின
த அரும்பு, அவிழ - மலரும்படி, நுண் உறை அழி துளி தலை
ண்ணிய மழை பொழிந்து அழிந்ததுளி பொருந்திய, தண்

லைவர் பொருட்டு, அழல் - அழுதலால், எம் கண் - எம்மு
ண்கள், மன்ற - நிச்சயமாக, நாண் இல - நாணம் இல்லாதன

(முடிபு) நாள் நேர்பு, பிரிந்திசினோர்க்கு அழுதலால் எம்
ள் நாணில.

(கருத்து) அவர் பிரியும்பொழுது கண்கள் அழுது ;
சயயாதது தவறு.

(வி - ரை.) " வண்ணம் பசந்து புலம்புறு காலை, உ
ால வுறுப்பினைக் கிழவி, புணர்ந்த வகையிற் *புணர்க்
றுமே " (தொல். பொருளியல், 8) என்பது இலக்கணமாத
ண்களை நாணில்லாதன போலக் கூறினள். கண் நேர்தல
லைவன் பிரிந்த காலத்தில் அழாமல் உடம்பட்டிருந்தமை ;
லைச் செய்யாமையே உடம்பாடாயிற்று ; தலைவன் பிரியுங்
ம் கண்கள் அழுது அவன் செல்லுதலைத் தடுத்தலுமுண்
தை இந்நூல் 256-ஆம் செய்யுளால் உணரலாகும்.

தோகையால் மூடப்பட்டுப் பசுமையாக இருத்தலின் கரு
ரும்புக்குப் பச்சைப்பாம்பை உவமை கூறினள். கார்கா
ழை பெய்தபின் மேகத்தில் எஞ்சியிருக்கும் துளிகள் கூ
லத்து வீழ்தலின், 'நுண்ணுறை யழிதுளி தலைஇய வா
ன்றுள். தலைஇய - பெய்தவெனலுமாம். வாடையும் :
றிவு சிறப்பு ; வாடையையுடைய கூதிர்க்காலம் தலைவ
லவியும் இன்புறுவதற்கு ஏற்ற காலம் (தொல். அகத். 6,
தலின் உடனிருப்பதற்குரிய காலத்திற் பிரிந்துறைபி
ன்று தலைவி வருந்தினள். பிரிந்திசினோர் : இசின் படர்க்
ர வந்ததோர் இடைச்சொல் (புறநா. 11, உரை.)

(மேற்.) 1. மேனி பசந்து தனிப்படருறுங்காலத்துத் தலைவி த
ய உறுப்பினை அறிந்ததுபோலப் பொருந்தின கூற்றுச் சொல்
லும் (தொல். பொருளியல், 8, ந.)

5. 'தண்வரல்...அழலேயென ஆனுருபு இறுதிக்கண் தொ
வின் அது வினைச்சொற் காரணப்பொருட்டாய் நின்றது' (தொ
ற்றுமைமயக்கு. 22, ந.) ; 'இடையிலே தொகுமென்றது என்னை ?
ரிலம், இருந்தான் குன்றத்து, தண்வரல்.........அழலே......என்
த்தை, குன்றத்தின்கண், அழலான்............என்று வேற்றுமை
ஏற்றினும் தொகுமாலோ வெனின், அவை ஒருபெயரனையவாய் உ
லியன ஏலாமையின், தொகைவிதியால் தொக்கனவாகா ; செய்
ரவகையாற் றெகுக்கப்பட்டனவென்க' (நன். 362, மயிலை.)

ை. தண்வரல் வாடை : குறுங். 76 : 5, 110 : 5 -6, 160 : 5. 4-5.
துளி வாடை : " கிடைப் பெயல் வாடை", " வந்த வாடைச் சில்
டாள் ", " அழிதுளி கழிப்பிய வழிபெயற் கடைநாள்.........வா
ல்லாக் தந்ததன் றலையும் பையென், வடந்தை துவலை தூவ",
ன, ஆடிய இளமழைப் பின்றை, வாடை" (நற். 89 : 4 - 7, 152
: 9-11.)

3-5. வாடையாற் கரும்பின் போதி அவிழ்தல்: "புலம்பொடு முதுகொள் வாடை, இலக்குபூக் கரும்பி னோர்கழை யிருந்த, ந நரல வீசும், துண்பனி றுவலைய", "பெய்துபுலம் திறந்த பெ ண்மழை, எஃகுறு பஞ்சித் துய்ப்பட் டன்னி, துவலை துவல் வயல், நீடுகழைக் கரும்பின் கணைக்கால் வான்பூக், கோடைப் வாடையொடு துயல்வர", "இணைவிரி கரும்பின் கணை ர்பூ,.........குரங்க,......பனிகடி கொண்ட பண்பில் வாடை" (. 21 - 4, 217 : 1-5, 235 : 12-5.)

தலைவி கூற்று

[தலைவன் வரைபொருளின் பொருட்டுப் பிரிந்த கால, பிரிவைத் தலைவி ஆற்றுளெனக் கவலையுற்ற தோழியை தலைவி, "தலைவர் முன்பு பிரியேனென்று சூளுறவுெ பொழுது பிரிந்துறைய அதனால் உண்டான வருத்தத் றுத்துக்கொண்டு யான் இருப்பவும் நீ வருந்துதல் று" என்று உணர்த்தியது.]

ரு. துறுக லயலது மாணை மாக்கொடி
துஞ்சுகளி றிவருங் குன்ற நாடன்
நெஞ்சுகள னுக நீயலென் யானென
நற்றோண் மணந்த ஞான்றை மற்றவன்
5. தாவா வஞ்சின முரைத்தது
நோயோ தோழி நின்வயி னனே.

எ - து. வரைவிடை வைத்துப் பிரிய, ஆற்றுளெனக் கவ றுபட்ட தோழியைத் தலைமகள் ஆற்றுவித்தது.

[பிரிய - தலைவன் பிரிய.]

பரணர்.

(பி - ம்.) 'மாண' 3 'நீயலேன்,' 'நீயலன்' 5 தவாஅ'

(ப - ரை.) தோழி—, துறுகல் அயலது - உருண்டைக்

துஞ்சுகின்ற களிற்றின்மேற் படரும் குன்றங்களையுடைய தலைவன், யான்—, நெஞ்சு களனுக - நின் நெஞ்சு இட , நீயலென் என - பிரியேனென்று, நல் தோள் மண றை - எனது நல்ல தோளை அணைந்த பொழுது, அவன் - ன், தாவா வஞ்சினம் உரைத்தது - கெடாத உறுதிமெ

கூறியது, நின்வயினுன் - நின்திறத்தில்; நோயோ - ந
ற்குக் காரணமாகுமோ? ஆகாதன்றே.

டிபு) தோழி. நாடன் மணந்த ஞான்றை அவன்
உரைத்தது நின்வயின் நோயோ?

ருந்து) தோழி, தலைவன் வஞ்சினத்தை யுரைத்து
நல் எனக்குத் துன்பந் தருவது; அதனை நானே பொற
யிருப்ப உனக்கு வருத்தமுண்டாதற்குக் காரணமில்லை.
1 - ரை.) களிறு துறுகல்லைப்போன்று தோற்றுதலின்

ஏறும் மாணைக்கொடி களிற்றின்மேலும் படர்ந்தது.
யானையைப்போலத் தோற்றுமென்பதை இந்நூல் 13-
னாலும், அதன்மேற் கொடிகள் படருமென்பதை, "மு
கல்" (குறுந். 275 : 1) என்பதனுலும் உணர்க. நெ
க வென்பது நீயலெனென்பதன் முதனிலையோடு முடிந்
டமாக இருந்து புறத்தே உடனிராமற் பிரிதலைச் செ

றபடி. தோள் மணத்தல்: அவையல் கிளவி. நற்றோ
மைய நிலையையுணர்த்தியபடி; இப்பொழுது மெலிந்த
நினைவிற்று; பட்டாங்கு இளந்ததுமாம். ஞான்றை
ய. தாவா வஞ்சினமென்றது அது கூறியகாலத்துத் த
நினைவு; இப்பொழுது அது தவறியதென்பது குறி
யின் நோயோவென்றது, என் திறத்தன்றோ நோய
த நோயாதற்குக் காரணமில்லை யென்றபடி; ஓகாரம்
பொருளது.

மாணைமாக்கொடி, துஞ்சுகின்ற அளவும் துறுகலெ
றும் யானையின்மேற் படர்ந்து, துயில் நீங்கி அது செ
துப் பற்றுக்கோடின்றி யிருத்தலைப்போல, தலைவன் தே
து உடனிருந்த அளவும் கெடாததாக இருந்த வஞ்சினத்
ாகக்கருதி மகிழ்ந்த யான், அவன் பிரிய, வருந்துவேனுய்

பது குறிப்பு.

கூறுகளாவை வஞ்சின மரைக்கதென்று கூட்டி, நெஞ்
மற்.) மு. தோழியைத் தலைவி ஆற்றுவித்தது (தொல். களவு. 22,

ப்பு.) 1. மாணைக்கொடி : "வாக்கு வேய்க்கழை துணித்த
பின் கொடியால், ஒக்கு தெப்பமொன் றமைத்து" (கம்ப. வனம்

தலைவன் தலைவியின் நெஞ்சில் இருத்தல் : குறுந். 228 : 6, 340 : 7 ;
1130, 1204, 1205, 1218. 4. தோள் மணத்தல் : குறுந். 101

தலைவன் வஞ்சின முரைத்தல் : (குறுந். 53 : 6-7); "ஏமுறு வஞ்சி
மயிற் றேற்றி" (குறிஞ்சிப். 210); "எஞ்சா வஞ்சின நெஞ்ச
(நற். 214 : 6); "நெஞ்சுண அரிய வஞ்சினஞ் சொல்லி
. 175 : 6-7.) 4-5. தலைவன் தலைவியின் தோளை மணந்த கா

முரைத்தல் : " பணையெழின் மென்றோ ளணைஇய வக்காட், பிை
ாஞ் செய்த, கள்வன்" (குறுங். 318 : 6-8); "தோள்புதி த
மறச், சூள்" (அகநா. 320 : 13-4.) 3-5. நீங்கேனென்று தலைவன்
ரத்தது : " நல்ல சொல்லி மணந்தினி, நீயே னென்ற தெவன்கொ
(ஐங். 22 : 3-4); "நீங்கா வஞ்சினஞ் செய்துநத் துறந்தே
r. 378 : 18.)

ம. தலைவி ஆற்றுவென்று தோழி வருந்துதல் : "நெஞ்சுநெகிழ் தகுந
நலந், தருஅ வஞ்சினஞ் செய்தோர் வினைபுரிந்து, திறம்வே றாக
லெற்றி, இனைத லான்றிசி னீயே" (அகநா. 267 : 1-4.)

தோழி கூற்று

[தலைவனது பிரிவை ஆற்றாத தலைவியை நோக்கி, "தி
அன்புடையர்; அவர் சென்ற பாலைநிலத்தில் களிறு
யை அன்போடு பாதுகாத்து நிற்கும் காட்சியைக்கண்டு
பாதுகாக்கும் தம் கடமையையெண்ணி விரைவில் மீள்
று கூறித் தோழி ஆற்றுவித்தது.]

நசைபெரி துடையர் நல்கலு நல்குவர்
பிடிபசி களைஇய பெருங்கை வேழம்
மென்சினை யாஅம் பொளிக்கும்
அன்பின தோழியவர் சென்ற வாறே.

என்பது, தோழி, கடிதுவருவாரென்று ஆற்றுவித்தது.
பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ.

(பி - ம்.) 1 'நல்கினு' 3 'பிளக்கும்', 'பிளிக்கும்'
வர்; அவர் சென்ற ஆறு - அவர் போனவழிகள், பிடி
யானையினது பசியை, களைஇய - நீக்கும்பொருட்டு,
வழம் - பெரிய துதிக்கையையுடைய ஆண்யானை,
யாஅம் பொளிக்கும் - மெல்லிய கிளைகளை உடைய யா
பட்டையை உரித்து அதன் நீரை அப்பிடி பருகச்செ
பின - அன்பைப் புலப்படுத்தற்கு இடமாக உள்ளன.

(முடிபு) நசை பெரிதுடையர்; நல்குவர்; அவர் சென்ற
பின.

(கருத்து) தலைவர் விரைவில் மீண்டு வருவர்.

(வி - ரை.) நல்கல் - தலையளிசெய்தல் (குறள், 1156, பரிமே
லும் நல்குவர் - நல்குதலையுஞ் செய்வரென்னும் பொருளி
வரென்பது காரியவாசகமாக நின்றது (தொல். வேற்று
. 29, ந.); இங்ஙனம் வரும் தொடர்கள் பல இடங்க

ரப்படுகின்றன ; " அணியலு மணிந்தன்று " (புறநா. 1

பதற்கு, ' அழகுசெய்தலும் செய்தது ' என்றும், " இயங்

ங்கு மயங்கலு மயங்கும் " (சிலப். 22: 154) என்பத

ங்குதலேயுஞ் செய்யும் ; மயங்குதலேயுஞ் செய்யும் ' என்

ரயாசிரியர்கள் எழுதியிருத்தலைக் காண்க. யாமரத்

ளிப்பதற்கேற்ற கருவியுடைமையைப் புலப்ப

ருங்கை வேழம் ' என்றுள்.

யாஅம் : இது பாலே நிலத்திலுள்ளதொரு மரம் ; யாவெ

ங்கும் ; அவ்வழக்கு விளா விளாம், மரா மராமெனச் சில

ர்கள் வழங்கிவரும் முறையைப் போன்றதென்று தோ

றது. இம் மரத்தின் பட்டை நீர்ப்பசை மிக்கதென்று

றது. பொளித்தல் - உரித்தல் ; " பெரும்பொளி வெண்

நா. 83 : 6.)

இயல்பாகவே நின்பால் விருப்பமும் தலையளி செய்த

டயராதலாலும், தாம் செல்லும் வழியில் நிகழும் நிக

ரபாலார் தமக்குரிய மனேவியரிடத்தில் அன்பு வைத்துப்

கும் கடமையை நினைப்பூட்டும் இயல்புடையதாயின

லும் அவர் விரைந்து வந்துவிடுவரென்பது குறிப்பு.

தலைவனது பிரிவாற்றமல் வருந்தும் தலைவிக்குத் தோழி,

என்றுள். ஓராங்கு - ஒரு பெற்றிப்பட (புறநா. 233 :

; தலைவன் ' உடனுறைந்த காலத்தும் பிரிந்த காலத்

த்தாக வென்றவாறு. நீரோடு தணப்ப என்று கூ

அழுதுகொண்டிருப்பவும் அதனைக் கருதாமற் பிரிய என்

ளாலுமாம்.

ழி : அசைநிலை. வல்லுவோர்க்கே. ஏகாரம் பிரிந்

நன்றன்றென்னும் கருத்துப் பெறப்படும். ஏகாரத்

நிலையாக்கி, மன் ஒழியிசைப்பொருளில் வந்ததாகக்கொ

அவ்வன்மை பெற்றிலேன் ' என்று பொருள்கொள்ள

ஆற்றல் வல்லுவோர்க்கு நன்று என்றமையின் தன்

தற்குரிய வன்மையில்லாமையைப் புலப்படுத்தினளாயி

- பெரிதுமாம் (தொல். உரி. 45.)

யில் அடைகாத்தற்குரிய அதன் முட்டை அங்ஙனம்

ாது பாறையின்மேல் தனித்துக் கிடப்பதையன்றி அத

ன் குட்டி விளையாட்டாக உருட்டுவதுபோல, தலை

ருந்து இன்புறுத்தற்குரிய தலைவி அவன்பிரிவினுல் துன்

ன்றி, தமக்கு நகை விளைவதொன்றே பயனுக ஊரார்

துன்பத்தையும் பெற்றுளென்பது குறிப்பு.

மற்.) 2. குருளையென்பது குரங்கிற்கு இலேசினால் அமைய
ாப்படும் (தொல். மரபு. 14, பேர்.); கிரைநேர்பு கணவிரிபோல கி
ான்பதனோடு கிரையொன்றுசிரியத் தளையாயிற்று (தொல். ...

.3. 'காடினார் கொளினேயென்ற இலேசினாற் குருளையென்
ற்கும் கொள்ளப்படும்' (தொல். மரபு. 9, பேர்.)

ுப்பு.) 3. நாடன் கேண்மை: குறுந். 3 : 4.

, நன்றுமன்: குறுந். 58 : 2, 134 : 2, 226 : 4.

. ஒராங்கு: குறுந். 257 : 1, 316 : 5. 4-5. தலைவன் பிரிவிறல் ...
ர் விடுதல்: குறுந். 11 : 2, 22 : 1-2, 35 : 5; அகநா. 5 : 21. 5
ஆற்ற வல்லவர்: "அரிதாற்றி யல்லனோய் நீக்கிப் பிரிவாற்
ிருந்து வாழ்வார் பலர்" (குறள், 1160.)

'வந்தாய் பவரையில் லாமயின் முட்டை யினையமந்தி
பந்தா டிரும்பொழிற் பல்வரை நாடன்பண் போயினிதே [ே
கொந்தார் நறுங்கொன்றைக் கூத்தன்றென் றில்லை தொழார்ரு

தலைவி கூற்று

தலைவன் பிரிந்த காலத்தில் ஆற்றுவிருந்த தலைவியை, "நீ
வண்டும்" என்று வற்புறுத்திய தோழிக்கு, "தலைவர் செ
ானது கடத்தற்கரிய கொடுமையை யுடையதென்று .
கூறுவர்; அதனைக் கேட்ட யான் ஆற்றுவது எங்ஙன
ு தான் ஆற்றுமையின் காரணத்தைத் தலைவி தெரிவித்

வெந்திறற் கடுவளி பொங்கர்ப் போந்தெ
நெற்றுவிளை யுழிஞ்சில் வற்ற லார்க்கும்
மலையுடை யருஞ்சுர மென்பநம்
முலையிடை முனிநர் சென்ற வாறே.

எ - து. "பிரிவிடை ஆற்றல் வேண்டும்" என்ற தோ
ங்ஙனம் ஆற்றுவேன்!" எனத் தனது ஆற்றுமைமிகுதி ே
தலைமகள் கூறியது.

பி - ம். தலைமகள் கூறுகின்றாள், "நம் முலையிடைத் ...
து போயினர் சென்றவழி இப்படிப்பட்ட கொடுமைத்தால்;
ாம் ஆற்றியுளேனவேன்; யான் ஆற்றுகின்றிலேனென நீ ஆ
தென்?" எனத் தோழிக்குத் தலைமகள் கூறியது.)

ஔவையார் (பி - ம். அவ்வையார்.)
(பி - ம்.) 1 'வெந்தெறற்', 'பொங்கர் போந்தென', 3

(ப - ரை.) தோழி—, நம் முலையிடைமுனிநர் - நம் நகிலி
துயிலுந்தலை வெறுத்தவர், சென்ற ஆறு - பிரிந்து சென்ற
து, வெ திறல் கடு வளி - வெம்மையான வலியையு
ரவான காற்றானது, பொங்கர் - மரக்கிளையிலே, போகு
லால், உழிஞ்சில் - வாகை மரத்தினது, நெற்று
ல் - நெற்றினது முற்றிய வற்றலானது, ஆர்க்கும் -
இடமாகிய, மலை உடை அரு சுரம் - மலைகளையுடைய
ரிய சுரமாகும், என்ப - என்று கூறுவர்.

(முடிபு) முனிநர் சென்ற ஆறு அருஞ்சுரமென்பர்.
(கருத்து) தலைவர் சென்ற வழியின் கொடுமையை நி

ஆற்றேனாயினேன்.
(வி - ரை.) பாலை நிலத்ததாதலின் காற்று வெம்மையு

தலைவி கூற்று

தலைவன் பிரிந்த காலத்தில் ஆற்றாதிருந்த தலைவியை, " நீ
வண்டும் " என்று வற்புறுத்திய தோழிக்கு, " தலைவர் செ
ானது கடத்தற்கரிய கொடுமையை யுடையதென்று
கூறுவர்; அதனைக் கேட்ட யான் ஆற்றுவது எங்ஙன
று தான் ஆற்றாமையின் காரணத்தைத் தலைவி தெரிவித்

வெந்திறற் கடுவளி பொங்கர்ப் போகுதெ
நெற்றுவிளை யுழிஞ்சில் வற்ற லார்க்கும்
மலையுடை யருஞ்சுர மென்பநம்
முலையிடை முனிநர் சென்ற வாறே.

எ - து. "பிரிவிடை ஆற்றல் வேண்டும்" என்ற தோ
ங்ஙனம் ஆற்றுவேன்!" எனத் தனது ஆற்றாமைமிகுதி
தலைமகள் கூறியது.

[பி - ம். தலைமகள் கூறுகின்றாள், "நம் முலையிடைத்
த்து போயினார் சென்றவழி இப்படிப்பட்ட கொடுமைத்தால்;
னம் ஆற்றியுளேனாவேன்; யான் ஆற்றுகின்றிலேனென நீ ஆ
தென் ?" எனத் தோழிக்குத் தலைமகள் கூறியது.)

ஔவையார் (பி - ம். அவ்வையார்.)
(பி - ம்.) 1 'வெந்தெறற்', 'பொங்கர் போகுதென', 3

(ப - ரை.) தோழி—, நம் மூலையிடைமுனிநர் - நம் கலிலெ
துயிலுதலை வெறுத்தவர், சென்ற ஆறு - பிரிந்து சென்ற
ாது, வெ திறல் கடு வளி - வெம்மையான வலியையு
ரவான காற்றானது, பொங்கர் - மரக்கிளையிலே, போந்தெ
தலால், உழிஞ்சில் - வாகை மரத்தினது, நெற்று
றல் - நெற்றினது முற்றிய வற்றலானது, ஆர்க்கும் -
த இடமாகிய, மலை உடை அரு சுரம் - மலைகளையுடைய
ரிய சுரமாகும், என்ப - என்று கூறுவர்.

(முடிபு) முனிநர் சென்ற ஆறு அருஞ்சுரமென்பர்.

(கருத்து) தலைவர் சென்ற வழியின் கொடுமையை நி
ர ஆற்றேனாயினேன்.

களிறு தன்பிடியின் பெரும்பசி களைதற்கு மென்றோலையு
சாவைப் பிளந்து அந் நாரைப் பொளித்து ஊட்டும் அன்பினையு
சென்ற ஆறு, அதனைக் காண்பர்காணென்று அன்புறு தகுந
ற்றுதலை வற்புறுத்தவாறு காண்க. நம்மேல் இயற்கையாக
ான்று ஆற்றுளாவனென்று கருதாது இவளை ஆற்றுவித்தற் பொ
ாறு கூறலின் வழுவாயமைந்தது " (தொல். பொருளியல், 37
வர் மீண்டெனப் பாங்கி வலித்தல் (நம்பி. 170.)

ஒப்பு.) 1. நசை பெரிதுடையார்: "யாரினு மினியன் (
ன ", " நசைநன் குடையர் " (குறுங். 85 : 1, 213 : 1.) நல்
" நல்கார் நயவா ராயினும் ", " துறைவன், நல்கிய நாடவச் சி
. 60 : 5, 328 : 3-4); " நல்குவன் போலக் கூறி, நல்கா னுயி
167 : 3-4); " நல்குவ ரென்னு நசை " (குறள், 1156.) நல்கு
குறுந். 218 : 4, 251 : 3, 268 : 2; நற். 106 : 1, 147 : 7, 318 :
; கலி. 23 : 7, 54 : 8, 14, 55 : 19; அகநா. 8: 18; புறநா. 1: 5,

. யாமரம்: தொல். உயிர்மயங்கு. 27. 3-4. யானை யாம
த்தல்: (குறுங். 232 : 4-5); " உம்ப லகைத்த வொண்முறி ய
டு. 429); " பெருங்களி றுரிஞ்சிய மண்ணரை யாஅத், தரு
ய வதர்படு மருங்கின் " (அகநா. 17 : 16-7.)

3-4. யானை யாவைப் பொளித்துப் பிடிக்கு ஊட்டுதல்: (குறுங். 255
4 - 7); " யானைதன், கொன்மருப் பொடியக் குத்திச் சினை
ற வேனி லின்றுணை யார, முளிசினை யாஅத்துப் பொளிபிளந் த
புவிற் றிருந்த கிலம்பகு வெஞ்சுரம் " (அகநா. 335 : 4-8.)
ல் யானை பிடியைப் பாதுகாத்தல்: நற். 137 : 6-7 ; கலி. 11 : 9

மு. " புன்றலை மடப்பிடி யுணீஇய ரங்குழை
நெடுநிலை யாஅ மொற்றி நனைகவுட்
படிஞிமி றுகடியுங் களிறே............

....
பிரிந்தசே ணுறைநர் சென்ற வாறே " (அகநா. 59 : 7-18.

[தலைவன் வரைபொருளுக்குப் பிரிந்து நெடுங்காலமாக
ப்ப, வருந்திய தலைவியை நோக்கித் தோழி, " நின்னை வ
ாள்ளும் பொருட்டன்றோ அவர் பொருளீட்டச்செ
ாவனமிருப்ப நீ அதனை நன்றென்று கருதாமல் வருந்
துகாரணம் பற்றி?" என்று வினவியபோது, " அவர் ப

கான மஞ்ஞை யறையீன் முட்டை
வெயிலாடு முசுவின் குருளை யுருட்டும்
குன்ற நாடன் கேண்மை யென்றும்
நன்றுமன் வாழி தோழி யுண்கண்
நீரொ டொராங்குத் தணப்ப
உள்ளா தாற்றல் வல்லு வோர்க்கே.

ா - து. வரைவு நீட்டித்தவழித் தலைமகள் தனது ஆற்ரு
றத் தோழிக்குக் கூறியது.

கபிலர்.

பி - ம்.) 1 ' யறையின்' 6 ' தகற்றல்', ' தகறல்'

ப - ரை.) தோழி—, கானம் மஞ்ஞை - காட்டிலு
ானது, அறை ஈன் முட்டை - பாறையில் ஈன்ற முட்டைக
ல் ஆடும் முசுவின் குருளை உருட்டும் - வெயிலில் விளையா
ின்குட்டி உருட்டுதற்கு இடமாகிய, குன்றம் நா
ாமை - மலைநாட்டை யுடையவனாகிய தலைவனது ந
ப்ப - அவன் பிரிய, உண் கண் நீரொடு - மைதீட்டப்பெ
ணினின்று பெருகும் நீரோடு, ஒராங்கு - ஒருபடி
ாது - அப்பிரிவை நினைந்து வருந்தாமல், ஆற்றல் வ
்க்கே - பொறுத்துக்கொள்ளுதலில் வன்மையுடையோர்
ூரம், என்றும் நன்று மன் - எக்காலத்தும் மிக நல்லதாகு

முடிபு) குன்றநாடன்கேண்மை ஆற்றல் வல்லுவோர்
ும் நன்று.

கருத்து) தலைவன்து பிரிவை ஆற்றும் வன்மையிலே
ர.

வி - ரை.) முசு - முசுங்கரியதாகிய ஒருவகைக்குரங்கு. வ
ர்க்கு என்றும் நன்றென்றமையின் தனக்குச் சிலகாலம்
ம், சிலகாலம் நன்றன்ருகவு மிருப்பதென்பது கொள்
; தலைவன் கேண்மை, அவன் தன்னேடு இருக்கும் காலத்
கவும் பிரிந்தகாலத்தில் துன்பத்தைத் தருவதாகவும்
; அமைந்தது ; இது, " சாரனுடன் கேண்மை, சாரச் ச
து, தீரத் தீரத் தீர்பொல் லாதே" (பழம்பாடல்) என்பத

ப்படும். கடுவளி-பெருங்காற்றெனவுமாம் (புறநா. 55
) பொங்கர்-மரக்கொம்பு; "உயர்ந்த பொங்க ருயர்ார
'5 : 6) என்பதன் உரையைப் பார்க்க. உழிஞ்சில் - வ
11: 76, அடியார்.) வற்றல் - பசுமையற வற்றிய
லயுங் குறிஞ்சியு முறைமையிற் றிரிந்து, நல்லியல் பி
துய ருறுத்துப், பாலை யென்பதோர் படிவங் கொள்
11: 64-6) என்பவாதலின் குறிஞ்சி திரிந்த பாலையென்
டை யருஞ்சுரம்' என்ருள் ; "வரைபிளந் தியங்குநர்,
விலங்கிய வழலவி ராரிடை" (கலி. 2: 7-8) என்பவா
ர் உடைந்த அருஞ்சுரமெனினும் ஆம். தான் சென்றறி
ன் 'என்ப' என்ருள். 'மூலையிடை முனிகர்' என்றது
த்து ஈண்டு இராதே கொடுமையையுடைய பாலை
று துன்ப முழப்பவராயினரென்று இரங்கிய நினைவ
2: 11-22.)

அவர் சென்றது கடத்தற்கரிய சுரமென்பர் ; அது கரு
ஆற்றேனுயினேன்' என்று தலைவி உணர்த்தினுள்.
ஙுறே : ஏ அசைநிலை.

(மற்.) மு. வழியருமை கேட்டவழித் தலைவி கூறியது (தொல்.

(ஒப்பு.) 1. கடுவளி : குறுந். 372 : 2 ; அகநா. 1 : 17 ; புறநா. 55 :
மையுடைய கடுவளி : " விலங்குவெங் கடுவளி யெடுப்ப ",- "
டுவளி " (அகநா. 71 : 17, 223 : 6.) 1-2. காற்குர் உழிஞ்சில்
: குறுந். 7 : 4-5, ஒப்பு. 3. மலையுடைய யருஞ்சுரம் : " ப
சுரம் ", " பன்மலை, வெவ்வறை மருங்கின் வியன்சுரம் " (
11, 361 : 14-5.)

. தகிவிடைத் துயிறுதல்: "இடைமுலைக் கிடந்த" (குறுந். 178
வி விளமுலையார்" (கைக்கிலை, 38); "அவர்கம, தேக்குமுலை
ார்த்துகண் படுப்பவும்" (தொல். கற்பு. 6, ஃ. மேற்: 'காம
ன்னை கொங்கைமேல், வைத்துக் கிடந்த மலர் மார்பா" (திவ்.
, 19.) 4. "கம், இன்றுயின் முனிகர் சென்ற வாறே" (
6-7.)

தலைவன் கூற்று

று உணர்த்தியது.]

யாயு ஞாயும் யாரா கியரோ
எந்தையு நுந்தையு மெம்முறைக் கேளிர்
யானு நீயு மெவ்வழி யறிதும்
செம்புலப் பெயனீர் போல
அன்புடை நெஞ்சந் தாங்கலந் தனவே.

எ - து. இயற்கைப்புணர்ச்சி புணர்ந்தபின்னர், பிரிவ
அஞ்சிய தலைமகள் குறிப்புவேறுபாடு கண்டு தலை

து (பி - ம். கூறுகின்றது.)
[குறிப்பு வேறுபாடு - எண்ணத்தின் வேறுபாடு; எ
பிரிவர்போலுமென்று கருதிக் கவலையுறுதல்.]

செம்புலப் பெயனீரார் (பி - ம். செம்புலப் பெய்ந்நீ
(பி - ம்.) 1 "யாயுமாராகியரோ" 3 'நானு நீயும்' 4. 'பெய்
(ப - ரை.) யாயும் - என்னுடைய தாயும், ஞாயும் - நின் த
ஆகியர் - ஒருவருக்கொருவர் எத்தகைய உறவின் முறை
ர்? எந்தையும் - என் தந்தையும், நுந்தையும் - நின் தந்
முறைகேளிர் - எந்த முறையில் உறவினர்? யானும் நீயும்
மூது பிரிவின்றியிருக்கும் யானும் நீயும் ஒருவரையொ
ழி அறிதும் - எவ்வாறு முன்பு அறிந்தோம்? இம்மூ
லையாகவும், செ புலம் பெயல் நீர்போல - செம்மண் நில
ணே பெய்த மழைநீர் அம்மண்ணோடு கலந்து அதன்
மை யடைதல்போல, அன்பு உடை நெஞ்சம் - அன்பு
நெஞ்சம், தாம் கலந்தன - தாமாகவே ஒன்றுபட்டன.
(முடிபு.) யாயும் ஞாயும் யாராகியர்? எந்தையும் நுந்
முறைக்கேளிர்? யானும் நீயும் எவ்வழி அறிதும்? நெ

தன.

(கருத்து.) இனிப் பிரிவரிது.

(வி - ரை.) யாய் - என்தாய்; இச்சொல் தன்மை
டர்புடையதென்பது, 'யாயென்பது தன்மையோடு
ன் முறைப்பெயரெனினும் உயர்திணையாம்' (தொல்.

பட்டமையின் தலைவன் முதலில் இரவுக்குறி நேர்ந்தத
ஒன். காமம் ஒழிவதாயினுமென்றது மெய்யுறு புண
கு மிடமுண்டென்பதைக் குறிப்பால் அறிவித்து இ
றுத்தமையை வெளிப்படுத்தியது.

தல்நாள் இடையாமத்தில் மழைபெய்து ஒழியினும் அத
ான அருவி பிற்றைநாளும் அறாது ஒழுகுதல்
ர்ப் பயின்ற பயிற்சியால் பெற்றதொடர்பு பின்னர்
ஒழியினும் அறாதென்பது குறிப்பு.

ப்பு.) 1. காமமென்பது மெய்யுறுபுணர்ச்சியைக் குறித்தல்: குறுந். 3
2, உரை. 2. கருவி மாமழை: குறுந். 94: 7, 197: 2, 205
ாண். 24; நற். 329: 11; அகநா. 4: 6; புறநா. 159: 19,
-2. யாமத்து மழைபெய்தல்: "கன்னென் யாமத்து மழைபெ
" (கற். 22: 11.) 3. விடரகத்தியம்பும்: குறுந். 241: 6; மலைபடு.
ருவி ஒலித்தல்: குறுந். 78: 1-2, 353: 3, 365: 3-4.

ருவி விடரில் ஒலித்தல்: "மால்வரை யிழிதரும் தூவெள் ளருவி,
 ததும்பும்" (குறுக். 95: 1-2); "கல்யா றொலிக்கும் விடர்
சை" (மலைபடு. 324.); மலைபடு. 583 - 4.

-3. முன்நாள் மழைபெய்தமையால் அருவி உண்டாதல்: (குறுக். 90
1-2, 367: 4-5); "கருவி வானங் கான்ற புயலின், அருவி ய
, "கருவி மாமழை கணைபெயல் பொழிந்தென வழிநாள், அ
. 725, 2752.)

. குறுந். 61: 4-6.

தலைவி கூற்று

[தலைவன் பிரிந்த காலத்தில், "அவர் பிரிவாரென்று சி
ாமையின் நான் சோர்ந்திருந்தேன்; அக்காலத்து அவர் த
 கூறின் யான் ஆற்றேனென எண்ணிச் சொல்லாமற்
இதனை நினைந்து என் நெஞ்சம் வருந்தும்" என்று இ
வி கூறியது.]

செல்வா ரல்லரென் றியானிகழ்ந் தனனே
ஒல்வா ளல்லளென் றவரிகழ்ந் தனரே
ஆயிடை, இருபேராண்மை செய்த பூசல்

ஔவையார் (பி - ம். அவ்வையார்.)

பி - ம்.) 1. 'செல்லா', 'னிகந்தனனே'. 2. 'சிவாள்', 'சிற
ிகந் தனரே' 3. 'இருபெய ராண்மை' 5. 'மலமலக்குறுமே'

(ப - ரை.) தோழி, யான்—, செல்வார் அல்லர் என்று - த
மைப் பிரிந்து செல்லாரென்று எண்ணி, இகழ்ந்தனன் -
வை விலக்காமற் சோர்ந்திருந்தேன்; அவர்—, ஒல்வாள்
என்று - நம் பிரிவை இவளுக்கு அறிவித்தால் அதற்கு
ப்படாளென்று எண்ணி, இகழ்ந்தனர் - என்னிடம் செ
ின்றும் சோர்ந்தனர்; அ இடை - அக்காலத்தே, இரு
மை செய்த பூசல் - இருவரிடத்துமுள்ள இரண்டு
மைகள் செய்த போரினால், என் அல்லல் நெஞ்சம் -
த்தையுடைய நெஞ்சு, நல் அரா - நல்லபாம்பு, கதுவியா
க்கடித்ததனால் வருத்தப்படுவதைப்போல, அலமலக்கு உ
பொழுது மிக்க கலக்கத்தை யடையா நின்றது.

(முடிபு) செல்வா ரல்லரென்று யான் இகழ்ந்தேன்;
ளென்று அவர் இகழ்ந்தனர்; ஆயிடைச் செய்த பூசலால்
சம் அலமலக்குறும்.

(கருத்து) தலைவர் என்னிடம் சொல்லாமற் பிரிந்தமையின்
குவேனாயினேன்.

(வி - ரை.) தன்பால் மிக்க அன்புவைத்து ஒழுகிவந்தவனாத
ர் பிரிவார்' என்னும் எண்ணம் உண்டாதற்கு இடம்
'செல்வார்' என்று தலைவி சோர்ந்திருந்தாள். இகழ்
வது செய்யாது சோர்ந்திருத்தல் (குறள், 539, பரிமேல்.) '
ந்தனன்' என்பது அங்ஙனம் இகழாது, செல்லுதலுங்
க் கருதியிருப்பின் அப்பொழுது செலவை விலக்கியிரு
ானும் நினைவிற்று. தன் பிரிவைக் கூறின் அதற்குத் த
ப்படாளென்று தலைவன் கூறாமலே சென்றான்; இங்ங
ன் சொல்லாது பிரிதலும் மரபென்பதை, 'துன்புறு பொ
- உணர்த்தாது பிரிந்து தலைவி துன்பம் மிக்க பொழுதி
ல். கற்பு. 43, ந) என்பதனாலும், இந்நூலுள் வந்துள்
தமக், கொல்லே மென்ற தப்பற்குச், சொல்லா தகறல் வ
ா" (79: 7-8) என்னும் செய்யுட் பகுதியினாலும் உ

நெருங்கிப்பழகும் நிலையினரென்றவாறு; "தம்மு
பிற் போகான்" (குறுந். 294: 7.) சாறுகொள் ஊரிற் புகல்
றது, இயல்பாகவுள்ளவற்றோடு மிகுதியான சிறப்
காலத்தே ஒரூர் கொண்டிருப்பதுபோல எனது இயபு

ளோடு சிறப்பான விளக்கம் பெற்று இருப்பேனென்ற
நிலத்து வெம்மையின் கொடுமைக்கும் ஆறலைகள்வ
ஏதத்திற்கும் அஞ்சி ஊரினர் வேறிடம் செல்வாராத
் கண்ணிய சீறூரின் இல்லைக் கூறினள். போகிய - ஒ
. 10, உரை.) அணிலாடு முன்றில் - மக்கள் பயிலாமை
சையும் முற்றம்; மக்களுள்ள வழி அணில் வாராதென்
புற வணிலொடு கருப்பை யாடாது" (பெரும்பாண்
னும் பெறப்படும். மக்கள் போகிய வீட்டு முற்ற
ாடு முன்றிலென்று சிறப்பித்த இதனால் இச்செய்
றிய ஆசிரியர் அணிலாடு முன்றிலார் என்னும். ெ
னர்.

லம்பு - தனிமை. அலத்தல் - துன்புறல் (முருகு. 271

ீற: ஏகாரம் அசைநிலை. மக்கள் போகிய புலப்பில்பே
ன்று அலப்பெனென்ற உவமையினால் அழகு நீங்கிய உ
ாவேனென்பது பெறப்படும்.

ப்பொழுது என் வேறுபாட்டிற்குக் காரணம் தலைவரா
பதை இதன்வாயிலாகத் தலைவி தோழிக்குக் குறிப்பித்த
ற்.) மு. பிரிவிடை ஆற்றாளெனக் கவன்ற தோழிக்கு ஆ
துபடக் கூறியது (தொல். கற்பு. 6, ந.)

ப்பு.) 2. விறாக்கோண்ட ஊரைப்போல மகிழ்தல்: "விழவுமேம்
னலனே" (குறுக். 125 : 4.)

மு. அகநா. 9 : 10.

புல்லென்றல்: குறுந். 19 : 2, ஒப்பு.

6. தலைவன் பிரிதலால் தலைவி பொலிவழிதல்: "உழையிற் பி
, இழையணி யல்குலென் றோழியது கவினே" (கலி. 50 : 23-4
6. "உண்ட லளித்தெ னுடம்பே விறற்போர், வெஞ்சின வே
லைக் கலங்கி, வாழ்வோர் போகிய பேரூர்ப், பாழ்காத் திருந்த
போன்றே" (நற். 153 : 7 - 10); "கல்லெனக் கவின்பெற்ற

தோழி கூற்று

[இரவில் வந்து தலைவியோடு பழகவேண்டுமென்று விரும்
னை நோக்கி, "நெருங்கிப் பழகாவிடினும் நும் ந
ாது" என்று குறிப்பால் தோழி மறுத்தது.]

காம மொழிவ தாயினும் யாமத்துக்
கருவி மாமழை வீழ்ந்தென வருவி
விடரகத் தியம்பு நாடவெம்
தொடர்புந் தேயுமோ நின்வயி னானே.

ா - து. இரவுக்குறி வேண்டிய கிழவற்குத் தோழி நேர்ந்த வ
ான் மறுத்தது.

நேர்ந்த வாய்பாட்டான் மறுத்தலாவது உடன்பட்ட
ாற சொல்லமைதியும் மறுத்தமையைக் குறிப்பாற் புலப்ப
பொருளமைதியும் பொருந்தக் கூறுதல்.]

கபிலர்.

ப -ரை) யாமத்து - நடு இரவின்கண், கருவி மா மை
ததியையுடைய பெரிய மழை, வீழ்ந்தென - பெய்தல
ீ விடரகத்து இயம்பும் - நீர் பெருகி அதனால் அருவியா
ாளிலும் மலைமுழைஞ்சுகளில் ஒலிக்கும், நாட - குறி
தை யுடையவனே, காமம் ஒழிவது ஆயினும் - காமமா
வதாக இருப்பினும், நின்வயினான் - நின்னிடத்தில்,
ட்பும் தேயுமோ - எமக்குள்ள நட்பும் அழியுமே

பாது.

(முடிபு) நாட, காமம் ஒழிவதாயினும் நின்வயினான்
ட்பும் தேயுமோ ?

(கருத்து) நீ இரவில் வாராவிடினும் தலைவிக்கும் நினக்

ா நட்பு அழியாது.

(வி - ரை.) காமம் - இங்கே,மெய்யுறு புணர்ச்சி (குறள், 1
மல்.) கருவி மா மழை - மின் இடி முதலாகிய தொகுதி
டய பெரிய மழை (புறநா. 159 : 19, உரை.) விடரகம் -
்துள்ள வெடிப்புக்களும் குகைகளும் ; முழைஞ்சென்
ர்க்கினியர் (மலைபடு. 366, உரை.) எம்மென்றது தலைவிக்
[illegible]

[illegible]
னன் என - மிக்க விளக்கத்தை யுடையவனென்றெ
ன் தாய் - ஆண்மகப் பெற்ற தலைவி, மறுவரும் -
க் கொள்வாளாயினும் மனம் சுழலுவாள் ; இ திணை
மனம் சுழலுதற்குரிய செயலைத் தலைவன் செய்யினும்
ு வாயில் நேர்தற்குரிய இக்குடியிற் பிறத்தல், தெற
றுத்துவதாகும்.

முடிபு) சிறுவன் தாய் ஊரன் எல்லினனென மறுவரும்
ப் பிறத்தல் தெறுவது.

கருத்து) தலைவி கற்பொழுக்கமுடைய குடியிற் பிறந்த
தலைவனை ஏற்றுக்கொள்வாள்.

வி - ரை.) எழுந்து - துயிலெழுந்தெனலுமாம். பண்
ற்கேற்ப அமைத்தல் (புறநா. 12 : 2, உரை); அலங்கரி

வாலிழைமகளிரென்றது தலைவன் தந்த செல்வத்தால் ;
யராயினரென்னும் வினைவிற்று. தரீஇய வென்னும் ட

, 'நம் இல்விற் கொணர்ந்து வைத்தற்கு' என்று பெ
ரக ; "நேரிழை நல்லாரை நெடுநகர்த் தந்துவின், தேர்பு
ன்மான் றெண்மணிவங் தெடுப்புமே" (கலி. 70 :
ன், தேர்தர வந்த தெரியிழை" (அகநா. 316 : 7-8); ஊ
நிலத் தலைவன். எல் - விளக்கம். தலைவன் பரத்தையம்
ற்றதனால். விளக்கமுடையனாயினான் ; "எல்வினை வ
75 : 14) என்பதையும், 'வதுவை அயர்ந்த பின்பு வில

யுடையையாய் வாரா யின்றாய்' (ந) என்னும் அதனுரை
ண்க. மறுவருதல் - சுழலுதல் (அகநா. 22 : 4, உரை.) சி
ன்றமையால் தலைவி ஆண்மகப்பெற்றமை விளங்கியது

பரத்தையிற்பிரிந்த தலைமகன் தன் தலைவி ஆண்
றதை யறிந்து அம்மகவைக் காணவருதலும் அப்பெ
பி தன் கற்பொழுக்கத்தின் சிறப்பால் அவன் நீங்கைம
க் கொள்ளுதலும் மரபு. 'தெறுவதம்ம' என்று G
பதனால் அவனை ஏற்றுக்கோடல் தகாதென்பது அவள்
ல் விளங்கும்.

உயர்குடிப்பிறந்த கற்புடைமகளிர் தம் தலைவர் கொ

காக்கை கடிந்தொழுகல் கூடுமோ கூடா
தகவுடை மங்கையர் சான்றாண்மை சான்றார்
இகழினுங் கேள்வரை யேத்தி யிறைஞ்சுவார்" (பரி. 20 : 86-9)
' மாய மகிழ்நன் பரத்தைமை
நோவேன் றோழி கடனழுக் கெனவே" (கலி. 75 : 32-3),
' அன்புடைக் கணவ ரழிதகச் செயினும்
பெண்பிறந் தோர்க்குப் பொறையே பெருமை"
(பெருங். 4. 14 :

அவற்றாலும் விளங்கும்.

பிறத்தல்லே : லகரவொற்று செய்யுளோசை நோக்கி
வழி விரித்தது. அம்மவும் ஏகாரங்களும் அசைநிலை.

(மேற்.) 1. மருதத்திற்குக் காலையென்னும் சிறுபொழுது
ல். அகத். 8, ந.)

ழ. புறப்பட்ட விளையாட்டினைத் தலைவன் பொருந்திய புகர்ச்சி

ேக்குக் கூற்று நிகழ்ந்தது (தொல். கற்பு. 9. இளம்.); குடிப்பிற
த்தலாகிய மெய்ப்பாடு வந்தது (தொல். மெய்ப். 12, இளம்.); உ
ாப் புலவியுள் மூழ்கிய கிழவோள்பால் நின்று கெடுத்தற்கண்
து (தொல். கற்பு. 9, ந.); தோழி தலைவியை உயர்த்துக் கூ
ல். பொருளியல், 46,ந.)

(ஒப்பு.) 1. தேர்பண்ணல்: "நெடுந்தேர் பண்ணி" (நற். 207: 4.)

ழ. தஞ்சை. 261. 2. வாயிலை: குறுந். 188: 3. 1-2.
பரத்தையர்பாற் செல்லல்: 'தண்டுறை யூரன் தேரெம், முன்
- அவன்தேர் பிறமகளிர் முன்கடை நிற்ற லொழிந்து எம்முன்
' (ஐங். 5, உரை); "நிரைதார் மார்ப வொருக லொருத்தி
வ யயர்தல் வேண்டிப் புதுவதின், இயன்ற வணிய னித்தெரு
ர், மாண்டொழின் மாமணி கறங்கக் கடைகழிந்து, காண்டல்
தளர்புதளர் போடும், பூங்கட் புதல்வனை நோக்கி நெடுந்தேர், தாங்
வென் றிழிந்தனன்" (அகநா. 66: 7 -12.); 316: 7-8

4. மறுவருதல்: "மறுவந்தனை", "மறுவந் தோடி" (குறுந்.
3); "பெறுவென் கொல்லென மறுவந்து மயங்கி" (
: 127.)

தலைவி கூற்று

[தலைவன் பிரிந்த காலத்தில் தலைவி ஆற்றமாட்டாளெ
யுற்ற தோழியை நோக்கி, "என்னைத் துன்புறுத்தும் ம
ாம் கனிமையம் கலைவர் சென்ற நாட்டிலும் உள்வா

(ப - ரை.) கால் பரி தப்பின - என் கால்கள் நடந்து நட
ஓய்ந்தன; நோக்கி நோக்கி கண் வாள் இழந்தன - இனை
வருவாரைப் பார்த்துப்பார்த்து என்கண்கள் ஒளி
தன; மன்ற - நிச்சயமாக, இ உலகத்து - இந்த உலகத்
- நம்மகளும் அவள் தலைவனும் அல்லாத பிறர், அகல்
பின் மீனினும் பலர் - அகன்ற பெரிய வானத்திலு

களைக்காட்டினும் பலராவர்.

(முடிபு) கால் பரிதப்பின ; கண் வாள் இழந்தன ; பிறர் ...

(கருத்து) தலைவியையும் தலைவனையும் நான் கண்டேனில்...

(வி - ரை.) நோக்கி நோக்கி யென்றதற்கேற்ப நடந்து ...பது வருவித்துரைக்கப்பட்டது. முதுமையை யு... ;லினாலும் பாலைநிலம் நடத்தற்கு அரியதாதலினாலும் ந... து செவிலிக்குக் கால் ஓய்ந்தன. பரி - நடை (மதுரைக்... பொருள்களை நெடுநேரம் வெயிலில் கூர்ந்துநோக்கின் கண்... ங்குதல் இயல்பு. பாலையில் நெடுந்தூரத்தில் ஆணும்பெண்... இணைந்துடன் வருவாரை நோக்கி, ' இவர் நம் மகளும் ... வனும் போலும் ' என்று எண்ணி அவரையே கூர்ந்துநோ... ிமையில் வர, அவரல்லரென்பதை அறிந்து பின்... னம் வருவாரை இப்படியே நோக்கி நோக்கிச் செவிலி ... ுத்தாள். அகலிரு விசும்பு - தன்னை யொழிந்த நான்கு... தன்னிடத்தே அகன்று விரிதற்குக்காரணமாகிய ... ாயம் (பெரும்பாண். 1, ந.)

பன்மைக்கு விசும்பின்மீனைக் கூறுதல் மரபு. பிறர் - ...ி நோக்குவாராகிய தலைவியும் தலைவனுமல்லாத பிறர்.

பலரே : ஏகாரம் தேற்றப்பொருளில் வந்தது; ஏனை... கள் அசைநிலை.

(மேற்.) 1-2. வாளென்னும் உரிச்சொல் ஒளியாகிய பண்பு உ... ்றது (தொல். உரி. 70, இளம், 69, ந.)

மு. சுரத்திடை விளுப்பது மிகழ்ந்தபின்னர்ச் செவிலி கூறியது (... ்த். 40, இளம்.); செவிலி கடத்திடைத் தன்னெஞ்சிற்குக் கூ... ால். அகத். 42, ந.); செவிலி புதல்வியைக் காணாது கவலை கூர்தல் ...)

(ஒப்பு.) 1. செவிலி நடை ஓய்தல்: " அரிகரைக் கூந்தற் செ... விலியர், பரிமெலிக் தொழிய " (நற். 110 : 6-7.)

1-2. கூர்ந்துபார்த்தலாற் கண் ஒளியிழத்தல்: " நீளிடை யத்த ...

...ள ' (குறள், 1261, பரிமேல்.); " கண்ணும் வாளற்ற " (சீவக. ...ு. 369 ; நற். 133 : 2.

3. அகலிருவிசும்பு : பெரும்பாண். 1, 292; மதுரைக். 50, 182, ...ல். 20; குறிஞ்சிப். 48; மலைபடு. 100; கலி. 102: 1; பதிற். 68: 4; புற... : 9, 77: 11; மணி. 19 : 91; பெருங். 1. 38: 16, 3. 12: 2.

3 - 4. வான்மீனைப் பன்மைக்குக் கூறுதல்: " வானத்த மீன்கணத்... ய ", " வானத்த, வயங்கித் தோன்று மீனினும்......பொ... ", " வானத்து, வயங்குபன் மீனினும் வாழியர் பலவென " (... 9-10, 367: 15-8, 374: 24-5); " வானத்து, மேலாடு மீனிற் பல... டு. 113.)

தோழி கூற்று

[பரத்தையர்பாற் சென்ற தலைவன் விட்ட தூதுவர் தலை
உடம்பாட்டை வேண்டியபொழுது, தலைவி உடம்ப
ர்பதை யறிந்து தோழி, "தலைவன் கொடுமை தன்னைத்
த்தவும் அதனைப் பாராட்டாமல் உடம்படுதற்குரிய
யிற் பிறத்தல் கொடிது" என்று கூறிக் குறிப்பினால்
ன் உடம்பாட்டைத் தெரிவித்தது.]

காலை யெழுந்து கடுந்தேர் பண்ணி
வாலிழை மகளிர்த் தழீஇய சென்ற
மல்ல லூர னெல்லினன் பெரிதென
மறுவருஞ் சிறுவன் றாயே
தெறுவ தம்மவித் திணைப்பிறத் தல்லே.

எ - து. தலைமகற்குப் பாங்காயினார் வாயில் வேண்டிய
ழி வாயில் நேர்ந்தது.
[பாங்காயினார் - பாணர் முதலியோர்.]

ஆலங்குடி வங்கனார் (பா - ம். வக்கன்.)
(பி - ம்.) 2 'தரீஇய', 'மரீஇய', 'மகளிர் மரீஇச் செ
ரிர்க் காணிய சென்ற' 4 'சிறுவர் தாயே'

(ப - ரை.) காலை எழுந்து - காலையிற் புறப்பட்டு, கடு
ணி - விரைந்து செல்லும் தேரை ஏறுதற்கேற்ப அமை

புதுப்பித்தலாலும் தலைவன் தன் பிரிவைக் குறிப்ப
வுறுத்திப் பிரிவானாதலின் அவன் செய்த தலையளிக
து ஆற்றியிருப்பா ளென்று கொள்க (நற். 177; கலி. 7 : 5-1
ல்லாது பிரியுங்கால் போழ்திடைப் படாமன் முயங்கி
: 10) அதன் றலைத் தாழ்கதுப்பு அணிந்தும் முள்ளுறழ் மு
ற்று அமிழ்தூறுந் தீநீரைக் கள்ளினும் மகிழ் செய்யுமெ
த்தும் இவை முதலிய தலையளி செய்து தெருட்டிப் பி
பற்றுக் கோடாக ஆற்றுதலின்' (தொல். கற்பு. 43, ந.)

ல்வாள் அல்லள் - ஆற்றுளெனலுமாம். 'இவர் நம்மை
ார்' என்னும் ஊக்கத்தையும், 'இவளுக்குச் சொல்லாம
வம்' என்னும் துணிவையும் முறையே இருவர்பாலு மு
ஆண்மை யென்றாள். ஆண்மை யென்பது இருபாலார்க்கு
தென்பது, தலைவன் தலைவியரிடையே உள்ள ஒப்பின
யைக் கூறவந்த தொல்காப்பியர், "பிறப்பே குடிமை யாண்மை
கூறுவதாலும், அதன் உரையிற் பேராசிரியர், 'ஆண்

ர்க்காம், அஃது ஆள்வினை யெனப்படும், இது தலைம
ப்பதன்றுலெனின் குடிமை யாண்மை (தொல். கிளவி. 5
'புழி ஆண்மையென்பது இருபாற்கும் ஒக்குமாதலின் அவை
'பது' என்றெழுதிய பகுதியாலும் தெளியப்படும்.

பாம்பினாற் பற்றப்பட்டாருக்கு அதன் நஞ்சு உயிர்போப
துன் புறுத்துதலைப்போல இஃது என் உயிர் போமளவும் து
யுமென்று உவமையை விரித்துப் பொருள்கொள்க; அக
3-5.

நல்லரா : நல்லபாம்பென்பது வழக்கு. அல்லல் நெஞ்சமென்
த்துப் பின்னும் அலமலக்குறுமென்றது, அவர் பிரிவு
புறுவதோடு எம் இருவரது இகழ்ச்சியையும் நினைந்து பு
கலங்குவதாயிற்று என்றவாறு. அலமலக்குறுத
றுதல் இது 'கலமலக்குறுதல்' எனவும் வரும்; "மனங்கல
லக்குறுக்கும்" (நீல. 28.)

ஏகாரங்கள் அசைநிலை.

(மேற்.) 1-2. என்னென்பது சொல்லுதலென்னும் தொழில் குறி
க்குரிய வினையுடன் வந்தது (நன். 420, மயிலை.)
ற. 52); பாங்கி தலைமகட்குத் தலைமகன் செலவுணர்த்தத்
கல் (நம்பி. 170.)

(ஒப்பு.) 3. ஆளிடை : குறுந். 340 : 3. 4. நல்லரா : நற். 125
ர. 72 : 14. 4-5. பாம்பு கதுவியது போன்ற துன்பம் : "பூம்
மிக்த வழுவழி முகன்மைப், பாம்புமி ரணங்கெ யாங்கு மீப்பிது, த
...உடையுமென் றுள்ளம்" (கற். 75 : 2-5); "அரவுறு
தப" (ஐங். 173 : 2); சிறுபாண். 237.

செல்லா ரவரென யாளிகழ்க் தேனே
ஒல்லா ளிவளென வொழிந்தனர்
நல்லெழி லுண்க ணவியுமென் னெஞ்சே" (நாற்நெறி. மேற்.)
பிரியா ரெனவிகழ்க் தேன்முன்னம் யான்பின்னை யெற்பிரிபிற்
றரியா ளெனவிகழ்ந் தார்மன்னர் தாந்தங்கள் வேள்விபிரிக்க
எரியா ரெழிலழிக் கும்மெழி லம்பலத் தோனெவர்க்கும்
அரியா னருளிலர் போலன்ன வென்னை யழிவித்தவே" (திருச்சிற்.)
செல்லா ரவரென் றியானிகழ்க் தேன்சுரஞ் செல்லத்தன்கண்
ஒல்லா ளவளென் றவரிகழ்ந் தார்மற் றுவையிரண்டும்
கொல்லா ரயிற்படைக் கோனெடு மாறன் குளந்தைவென்ற
வில்லான் பகைபோ லெனதுள்ளந் தன்னை மெலிவிக்குமே"
(பாண்டிக்கோவை.)

செவிலித்தாய் கூற்று

[தலைவி தலைவனுடன் போனபின்பு அவர்களைப்
ந்திற்றேடிச்சென்ற செவிலி அவர்களைக் காணாமல் வரு
யது.]

காலே பரிதப் பினவே கண்ணே
நோக்கி நோக்கி வாளிழந் தனவே
அகலிரு விசும்பின் மீனினும்
பலரே மன்றவிவ் வுலகத்துப் பிறரே.

எ - து. இடைச்சுரத்துச் செவிலித்தாய் கைய
ல்லியது.
[இடைச்சுரத்து - பாலைநிலத்தின் இடையில்.]

தோழி கூற்று

தலைவன் இரவில் தலைவியிடம் வந்து பழகுங்கால,
ா விரைந்து மணம் செய்துகொள்ளும்படி தூ
ணிய தோழி, "நிலவே, நீ இரவில் வந்தொழுகுந் தலை
வொழுக்கத்திற்கு நன்மை செய்வாயல்லை" என்று
க்குறியை மறுத்தது.]

கருங்கால் வேங்கை வீயுகு துறுகல்
இரும்புலிக் குருளையிற் றோன்றுங் காட்டி
எல்லி வருநர் களவிற்கு
நல்லை யல்லை நெடுவெண் ணிலவே.

ா - து. இராவந்தொழுகுங்காலை முன்னிலைப் புறமொழி
ிற்கு உரைப்பாளாகத் தோழி உரைத்தது.

முன்னிலைப் புறமொழி - கூறப்படும் செய்தியைக் கேட்
ரியவர் முன்னே இருப்பவும் அவரை விளித்துக் கூறு
றருவரையேனும் பிறிதொரு பொருளையேனும் விளி
பது (தொல். கற்பு. 26, ந.)]
நெடுவெண்ணிலவினர்.

ப - ரை.) நெடு வெண் நிலவே - நீட்டித்தலையுடைய வெண்
ப, கரு கால் வேங்கை - கரிய அடியையுடைய வேங்கை
வீ உகு துறுகல் - மலர்கள் உதிர்ந்த குண்டுக்கல், இரு
ாயின் தோன்றும் - பெரிய புலிக்குட்டியைப் போலக் கா
, காட்டிடை - காட்டினிடத்தே, எல்லி வருநர் களவி
ின்கண் வரும் தலைவரது களவொழுக்கத்திற்கு, ந
ல - நன்மை தருவாய் அல்லை.

(முடிபு) நெடுவெண்ணிலவே, காட்டிடை எல்லி வருநர்
த நல்லை அல்லை.

(கருத்து) இனி இரவில் வருதல் தகாதாதலின் தலைவர் தலைவ
ரவில் மணந்துகொள்ளல் வேண்டும்.

(வி - ரை.) வேங்கை, கருந்தோலிற் செம்பொறி யமைந்த
ாகலின் கரிய பாறையும் அதன்மேல் உதிர்ந்த வேட
த்தொகுதியும் புலிக்குருளையின் தோற்றத்தைச் செய்
மயமயமறமணமைாத தலைவன அஞசுதலுங கூடுமம
ிப்பு; "வான்கண் விரிந்த பகன்மரு ளிலவிற், சூரன் மிளை
ாற், ரோங்கன் மிசைஇய வேங்கை யொள்வீ, புலிப்
ப்பத் தோன்றலின்" (அகநா. 228: 8-11.) எல்லி - இ
ல்லியம் போது வழங்காமை முன்னினிதே" (இனிய
ட்டிடை வரும்போது வழியிலுள்ள வேங்கைமலர்
றையை வேங்கைக்குருளையென்று அஞ்சச் செய்வத
ரின்கண் உள்ளார் கண்டுகொள்வதற்கு ஏதுவாதல
வை, 'நல்லை யல்லை' யென்றாள். நெடு வெண்ணிலவு
ம். எறிக்கும் வெண்ணிலவு; இயல்பாகத் தனக்க
ழுதின்மாத்திரம் எறிக்கும் நிலவாயினும், விரைவில் ம
ண்டுமென்னும் விருப்பினளாதலின், அவளுக்கு நெ
டயதாகத் தோன்றியது; தம்மால் விரும்பப்படாத நி
டு வெண்ணிலவு' என்று கூறுவதாக அமைத்த சிற
செய்யுளை இயற்றிய நல்லிசைப்புலவர் 'நெடுவெண்ணில
னும் பெயர் பெற்றார்.

நிலவை நோக்கிக் கூறுவாளாய்த் தோழி, இங்ஙனம்
ஏதம் தருமென்று தலைவனுக்கு அறிவுறுத்தி வரைவு க
ாயிற்று.

(மேற்.) 2. குருளை புலியின் இளமைப் பெயர் (தொல். மர
.)

1 - 2. 'ஒற்றைக்கிளவியும் இரட்டைவழித்தாகி வருவன கெ
ம்புலிக் குருளை யென்றதனையே துறுகல்லோடும் வேங்கைவீ
த்தமையின் இப்பெயர்த்தாயிற்று' (தொல். உவம. 22, பேர்)
க்கிளவி இரட்டை வழித்தாய் வந்த உவமை (மாறன். 103.)

மு. 'இராவந்து ஒழுகுங்காலை முன்னிலைப் புறமொழியாக நிலை
ரப்பாளாய் உரைத்தது. இக்குறுந்தொகையுட் குறிஞ்சியுள் *
து' (தொல். அகத். 12, ந); 'தலைவி நிலவு வெளிப்பட வருந்தியது' (
வு. 16. ந.); நிலவு வெளிப்படுதல் (களவி. 161; இ. வி. 519);
ம வந்தது (தண்டி. பொருளணி. 12); பாலைக்குரிய வேனில் குற
வந்தது (இ. வி. 394); வேறுபட வந்த உவமம் (இ. வி. 645.)

(ஒப்பு.) 1. கருங்கால் வேங்கை: குறுந். 26: 1, ஒப்பு; 343: 4; ம
; நற். 217: 4, 222: 1, 313: 1, 351: 5 - 6, 368: 2, 383: 1;
: 8, 349: 10; புறநா. 137: 9. வேங்கைப்பூ துறுகல்லின்மேல் உ
ரும்புவா யவிழ்ந்த கருங்கால் வேங்கைப், பொன்மரு ணறுவீ
... (அக. 257: 5 - 6); "கருங்கால் வேங்கை மா

51 : 5.

- 5. மறுமையிலும் கனவனும் மனைவியுமாதல்: (குறுந். 199 :
துணையாக - இம்மை மறுமைக்குத் துணையாக' (கலி. 69 :
ர்தர வாரா தாயினு மிவனோற், றவனுறை யுலகத் தழித்துப்பிற
எய்துதல் வலித்தனென்" (பெருங். 1. 36 : 113 - 5); "ப
பதோர் தீவினை வந்திடிற் சென்றுசென்று, பிறப்பா னடுப்பினு
ன் னத்தகும் பெற்றியரே" (திருச்சிற். 205.)

தலைவி கூற்று

[பரத்தையிற் பிரிந்த தலைவனால் விடப்பட்ட தா
ிகி, "அவர் விளையாடும் துறை அழகு பெற்றது;
ந்த தோள் மெலிவுற்றது" என்று தலைவி கூறியது.]

ஐயவி யன்ன சிறுவீ ஞாழல்
செவ்வீ மருதின் செம்மலொடு தாஅய்த்
துறையணிந் தன்றவ ரூரே யிறையிறந்
திலங்குவளை நெகிழச் சாஅய்ப்
புலம்பணிந் தன்றவர் மணந்த தோளே.

எ - து. கிழவற்குப் பாங்காயின வாயில்கட்குக் கிழத்தி
று.

குன்றியனார் (வி - ம். குன்றியான், குன்றியாள்.)
(பி - ம்.) 2 'செவ்வி'

(ப - ரை.) ஐயவி அன்ன சிறு வீ ஞாழல் - வெண்சிறு
போன்ற சிறிய பூக்களையுடைய ஞாழல் மரத்தின்பூ,
ின் செம்மலோடு - செம்மையாகிய மலர்களையுடைய
தின் பழம்பூவோடு, தாஅய் - பரந்து, அவர் ஊர் - த
ப ஊரினிடத்தில், துறை - நீர்த்துறையை, அணிந்த
த செய்தது; அவர் மணந்த தோள் - அவர் மூன்பு அ
என் தோள், இலங்குவளை - விளங்கும் வளையல்கள்,
ந்து நெகிழ - மூட்டுவாய்ச் சந்தைக் கடந்து நெகிழு
ய் - மெலிந்து, புலம்பு அணிந்தன்று - தனிமை
ாகப்பெற்றது.

ன்.

(வி - ரை.) சிறுவியென்பதும் செவ்வியென்பதும் முத்தற்
டைகள். ஞாழலின்பூச் சிறியதென்பது, "நனைமுதிர் ஞ
னமரு டிரள்வீ" (397 : 1) என்னும் இந்நூற் செய்யுள
றப்படும். இறை - இங்கே தோட்சந்து; "வணங்இ
ணத்தோ ளெல்வளை மகளிர்", "தொடிவிளங் கிறைய தே
றுக். 364 ; 5, 367 : 2.) புலம்பு - தலைவர் சாராத தனிமை
ாயில்லாத தனிமையும். துறை அணிந்தன்று - துறையை
ய்தது (புறநா. 1 : 5, உரை); தோள் அணிந்தன்று - தோ
ணிந்தது. புலம்பு அணிந்தன்று என்பது குறிப்புமொழி.

தானும் அவனும் ஒன்றுபட்டு வாழும் கற்புக்காலத்தில்
ரே தனதூராகவும், 'அவரூரே' என்று பிரித்துச் சொன்
ன்பாலுள்ள புலவிபற்றி. அவர் சாரும் பொருள்களுள்
ாலிவு பெற்றிருப்பத் தோள்மட்டும் பொலிவிழந்ததே
் தலைவியின் நினைவு.

'அவர் ஊரிலுள்ள துறையை அணிந்தன்று' என்றது அ
த்தையரோடு அத்துறைக்கண் விளையாடினுனென்று
மையைக் குறிப்பித்தது.

(ஒப்பு.) 1. சிறுவீ ஞாழல் : குறுக். 310. 6. 318 : 2 ; நற். 191 : 1
னைது செவ்வி: முருகு. 33-4, ந. மருதந்துறை: குறுந். 258 : 3 - 4, ஐங். 7
நா. 36 : 9 - 10 ; கலி. 26 : 13 ; புறநா. 243. 5. தோள்மணத்தல் :
4, ஒப்பு ; 100 : 7, 272 : 1 - 8. 4 - 5. தோள்வளை நெகிழ்தல் :
: 2, 252 : 1.

தோழி கூற்று

[தலைவன் வரைந்துகொள்ளுதற்குரிய முயற்சிகளைச் செ
பத்து, அவன் விரைந்து வந்து மணந்தானல்லனென்று க
ற தலைவிக்கு, "நானும் தாயும் தந்தையும் நின்னை அத்த
கே மணம் செய்து கொடுக்க விரும்பியுள்ளோம். இந்த
ும் அம்பல் கூறும்வாயிலாக உங்கள் இருவரையும் சேர்த்
ால்கின்றார்கள்" என்று தோழி கூறியது.]

. கூன்முண் முண்டகக் கூர்ம்பனி மாமலர்
நூலறு முத்திற் காலொடு பாறித்

று சொல் ; ஒரு சொல் ...
கிடக்கை, "பல சொல்லி நயப்புணர்த்திப் பாரா
மயினருக்கு இவ்வொருசொல் அரிதன்றே' என்னும்
் புலப்படுத்தியது.

அன்னம் என்று பிரித்து, அன்னமானது காதலருக்கு
லை இசையாதுகொலென்பதும் ஒருவாறு பொருந்தும்;
சிறப்புடையதன்று. அன்னம் தூது செல்லல் : திருச்சிற்.

ஒகாரமும் ஏகாரமும் அசைநிலை.

(ஒப்பு.) 1. தாதிற் செய்த பாவை : "தாதுசெய் பாவை" (.
6.) செய்த பாவை : "செய்வுறு பாவை" (குறுந் : 195: 6.) தலை
: குறுந். 114 : 1, 276 : 1, 278 : 3. 3. ஓரை ஆயம் : குறுந். 31
; நற். 68 : 1, 143 : 3; புறநா. 176 : 1.

தலைவி கூற்று

[தலைமகன் பரத்தையிற் பிரிந்து மீண்டுவந்த காலத்து
ஆற்றுமை நீங்கி, அவனேடு அளவளாவி, "நாம்
றும் அன்புடைய கணவனும் மனைவியுமென இருப்போம்
று தலைவி கூறியது]

அணிற்பல் லன்ன கொங்குமுதிர் முண்ட
மணிக்கே ழன்ன மாநீர்ச் சேர்ப்ப [க
இம்மை மாறி மறுமை யாயினும்
நீயா கியரென் கணவனை
யானா கியர்நின் னெஞ்சுநேர் பவளே.

எ - து. தலைமகன் பரத்தைமாட்டுப் பிரிந்தவழி ஆற்று
மகள், அவனைக் கண்டவழி அவ்வாற்றுமை நீங்குமன்றே
வழிப் பள்ளி (ப - ம். நீங்கிய வழியப்பள்ளி) யிடத்தானுசிய
ருச் சொல்லியது.

[தலைவனைக் கண்டால் தலைவியினது ஆற்றுமை நீங்கு
, "எழுதுங்காற் கோல்காணுக் கண்ணேபோற் கொ
காணேன் கண்ட விடத்து", "காணுங்காற் காணே
காணுக்காற், காணேன் றவறல் லவை" (குறள், 1285-6
[illegible]
(உ - ரை.) அணில் பல் அன்ன - அணிலின் பல்லை ஒத்த மு
ய, கொங்கு முதிர் முண்டகத்து - தாது முதிர்ந்த மு
யையும், மணி கேழ் அன்ன மா நீர் - நீலமணியினது நிற
கரிய நீரையுமுடைய, சேர்ப்ப-கடற்கரையையுடைய
மை மாறி - இப்பிறப்பு நீங்கப்பெற்று, மறுமை ஆயி

ந வேறு பிறப்பு உண்டாயினும், என் கணவன் - எ
தலைவன், நீ ஆகியர் - இப்பொழுது என்பால் அன்பு
ழுகும் நீயே ஆகுக! நின் நெஞ்சு நேர்பவள் - நின்னு
திற்கு ஒத்த காதலி, யான் ஆகியர் - இப்பொழுது
சு கலந்தொழுகும் யானே ஆகுக!
(முடிபு) சேர்ப்ப, மறுமையாயினும் நீ என் கணவன் ஆ
நெஞ்சு நேர்பவள் யான் ஆகுக!
கருத்து) நம்முடைய அன்பு பிறவிதோறும் தொடரும்
ஆகுக!
(வி - ரை.) அணிற்பல் முண்டகத்தின் முள்ளுக்கு உ
டகம் - கழிமுள்ளிச்செடி. மறுமையென்றது வரும்
எல்லாவற்றையும். கணவனே: ஐ சாரியை. நீயாகிய
வனே யென்றதற் கேற்ப யானாகியர் நின் மனைவியென்
நேர்பவளென்றது, கணவனென்றமையாலேயே ம
ாபது பெறப்பட்டமையாலும், மனைவியாக இருப்ப
சு நேர்பவளாகும் பேறு பரத்தைக்காவதுமுண்டா
மனைவியென வாழாமல் நெஞ்சு பொருந்தியவளு
டு மென்பது விளைவாதலாலும் என்க. நெஞ்சு நே
ர்புடை நெஞ்சந் தாங்கலந் தனவே" (குறுந். 40 :5)
னும் வந்தது. நேர்தல் - கொடுத்தலுமாம்; தலைவன்
சைத் தலைவிக்குக் கொடுத்தலாவது எப்பொழுதும்
த்து அன்பு பாராட்டல். ஏகாரம் : அசைநிலை
முள்ளிச்செடி புறத்தே முட்களையுடையதாயினும் மலர்
லர்களில் மணமுடைய பூந்தாதும் குறைவறப் பெற்
போலத் தலைவன் புறத்தொழுக்க முடையனாயினும்
டு அன்புடையனாகவே இருக்கின்றானென்பது தலை
ப்பு.
(மேற்.) மு. தலைமகன் நலம்பாராட்டியவழித் தலைவி கூறியது (
... [illegible]

... [illegible] (அக. 219 : 1
ற வேங்கை மணநாட் பூத்த, மணியே ரரும்பின் பொன்வீ த
றை வரிக்கு முன்றில்" (அகநா. 232 : 7-9.)

- 2. வேங்கைமலர் உதிர்ந்த துறுகல்லிற்கு வேங்கை: "மெல்
கை வியலறைத் தாயின, அழுகை மகளிர்க் குழுவை செப்ப"
1 - 2); "அரும்பற மலர்ந்த கருங்கால் வேங்கை, மாத்தகட் டெ
றுகல், இரும்புலி வரிப்புறங் கடுக்கும், பெருங்கல் வைப்பு" (
18-21); "கருங்கா லினவேங்கை கான்றபூக் கன்மேல், இரு
வ்கை யேய்க்கும்" (திணைமா. 26); "நறுமலர் வேங்கையின்
பாறையை நாகநண்ணி, மறமலி வேங்கை யெனநனி யஞ்
சிற். 96.) வேங்கைமலர்த்தொகுதிக்குப் புலி : நற். 383 : 1 - 2;
- 11, 205 : 19 - 20.

5. நெடுவெண்ணிலவு : குறுந். 193 : 4; அகநா 2 : 17; பெரும். 1

தோழி கூற்று

[தலைவன் பகற்பொழுதில் வந்து தலைவியுடன் பழகும் க
அவனைக் காணாத நெடுநேரம் கழிவதனால் துயருற்ற தலை
மேனியிற் பசலை முதலிய வேறுபாடுகள் உண்டாக
டு வருந்தி, "தலைவர் இவளை வரைந்து கொள்வோமெ
ல்லாரோ !" என்று தோழி கூறியது.]

தாதிற் செய்த தண்பனிப் பாவை
காலை வருந்துங் கையா றோம்பென
ஓரை யாயங் கூறக் கேட்டும்
இன்ன பண்பி னினைபெரி துழக்கும்
நன்னுதல் பசலை நீங்க வன்ன
நசையாகு பண்பி னொருசொல்
இசையாது கொல்லோ காதலர் தமக்கே.

எ - து. பகற்குறிக்கட் காணும் பொழுதினும் காணப்பெ
தாகலின், (தொல். களவு. 16, வேறுபட்ட கிழத்தியது வேறு
டு தோழி சொல்லியது.

['இவ்வகை பகற்குறி வந்து ஒழுகாநின்ற தலைமகனைக் கா
ய அழுதா றமபால யாதானும் ஒருசொற் சொல்லும் (
இறையனாரகப்பொருள் உரை]

பூங்கணுத்திரையார் (பா - ம். பூங்கணுத்தரையார்.)
(பி - மு.) 5 'நன்னுதற் பசலை' 6 'நசையாடு'

(ப - ரை.) தாதின் செய்த - பூந்தாது முதலிய பொடிக
ய்யப்பட்ட, தண் பனி' பாவை - மிக்க குளிர்ச்சியையு
யாட்டுப்பாவையானது, காலை வருந்தும் - காலைப்பொ
துதலாற் பிறந்த, கையாறு ஓம்பு என - செயலறுதலை
ாகவென்று, ஓரை ஆயம் - விளையாட்டையுடைய ம
ர், கூற கேட்டும் - சொல்லக் கேட்டபின்பும், இன்ன
- இத்தகைய தன்மையையுடைய, இனை பெரிது உழக்
ந்தத்தை மிக அடையும், நன் நுதல் - நல்ல நெற்றியையு
வியினது, பசலை நீங்க - பசலை நீங்கும்படி, காதலர் த
வர் மாட்டு, நசை ஆகு பண்பின் - இவளுக்கு விருப்ப
மையையுடைய, அன்ன ஒரு சொல் - அத்தகைய ஒரு
ாது, இசையாது கொல் - இயலாதோ ?
(முடிபு) ஆயம் கூறக்கேட்டும் உழக்கும் நன்னுதலின்
ஒரு சொல் காதலர்தமக்கு இசையாது கொல் ?
(கருத்து) தலைவன் இத்தலைவியை வரைந்துகொள்

ள் தன் துன்பத்தினின்றும் நீங்குவாள்.

(வி - ரை.) தாது - பலவகைப் பொடி. தலைவி பாலை
து மிக்க விருப்பினளாதலின் (பெருங். 2. 15 : 112), '
' கையாற்றைப் பாதுகாப்பாயாக' என்றால் அவள்
னே செய்வாளென்று மகளிர் நினைந்தனர். கேட்டும் :
ர்வு சிறப்பு. இன்ன பூண்பு என்றது தலைவனைக்
'முது பெரிதானமையின் அவன் பிரிவினால் துன்புற்
ம் படரும் கொண்டிருந்த இயல்பை. இனை - வருத்தம்
19, ந.) பசலை : தலைவனது பிரிவினால் உண்டாவது ; இ
ஆம் செய்யுளின் விசேடவுரையைப் பார்க்க. நன்னுதலெ
த்து அந்நுதலை யுடையாளது பசலையென்றமையின் ந
ல கொண்டதெனக் கொள்க (குறுந். 87 : 4.) அன்ன
'லென்றது வரைவேயென்று சொல்வதை. எப்பொழுது
றையும் நிலையைத் தலைவி விரும்பினளாக, அதற்கு
ரந்துகொண்டு இல்லறம் நடத்துதலேயாதலின் அக்க
ளியிடும் சொல்லை, ' நகையாகு பண்பின் ஒரு சொல் ' என்

எந்தையுங் கொடீஇயர் வேண்டும
அம்ப லூரு மவனொடு மொழிமே.

ர - து. வரைவு நீட்டித்தவிடத்து ஆற்றாளாகிய தலைமகட்
வரைவுமலிவு கூறியது.

வரைவுமலிவு - மணம் செய்து கொள்ளுதற்குரிய முய
ர மிகுதி.]

குன்றியனார் (பி - ம். குன்றியன்.)

பி - ம்.) 1 ' கூர் முண் முண்டகக் கூனிமாமலர் ' 3 'பரிக்
க்குந் ' 6 ' மொழிமோ '

(ப - ரை.) கூன் முள் முண்டகம் -வளைவாகிய முள்ளையுடை
றள்ளியினது, கூர்பனி மாமலர் - மிக்க குளிர்ச்சியையுடை
மலர், நூல் அறு முத்தின் - நூலற்று உதிர்ந்த முத்துக்க
ல, காலொடு பாறி - காற்றாற் சிதறி, துறை தொறும்
- நீர்த்துறைகளுள்ள இடங்கள்தோறும் பரவுதற்கு இ
தூமணல் சேர்ப்பனை - தூய மணலையுடைய கடற்கரைக்
வனை, யானும் காதலென் - யானும் விரும்புதலையுடையே
ம் கனி வெய்யள் - நம் தாயும் அவன்பால் மிக்க விருப்ப
டயளாயிரா நின்றாள்: எந்தையும் கொடீஇயர் வேண்
தந்தையும் அவனுக்கே நின்னை மணஞ் செய்து கொடுக்க
ான் ; அம்பல் ஊரும் - பழிமொழியைச் சிலரறிய உரை
ரிலுள்ளாரும், அவனொடு மொழிமே - அவனொடு நின்
த்தே சொல்லுவர்.

(முடிபு) சேர்ப்பனை யானும் காதலென் ; யாயும் வெய்
தையும் கொடீஇயர்வேண்டும் ; அம்பலூரும் அவனொடு

(கருத்து) நின்மணத்திற்குரிய முயற்சிகள் நடைபெறு
ர; நீ கவலற்க.

(வி - ரை.) முள்ளியின் மலர் கரியநிறமுடையதென்
மணிப்பூ முண்டகம்" (மதுரைக். 96) என்பதனால் விள
லமுமுத்தைப்போலவென்றது வினையுவமம்; ஒன்றோடு
ராமல் தனித்தனியே மலர்கள் சிதறினவென்று. கெ
லொடு பாறி - காலாற் சிதறி (அகநா. 9 : 7, உரை.)
ன்னும் பாடத்திற்குக் கோலஞ் செய்தாற்போலக் கி

ளோ வெனின் அதற்குக் காரணம் எழினலமேயன்று;
த்தொடு நிலைநின்று கூட்டுகை அகத்தமிழனது இலக்கண
தன்குரவர் வினவத் தான் 'அறத்தொடு நிற்குமிடத்துக்
தாமேசென்று மகட்கொடுக்கும் குடிப்பிறப்பினால் உ
டையனுதலால்' (திருச்சிற். 66, பேர்.) தோழி யானும்
ர் என்றாள். தலைவி அறத்தொடு நிற்பத் தோழியும்,
த்தொடு நிற்பச் செவிலியும் நற்றாயும், நற்றாய் வாயில
தையும் தலைவி ஒரு தலைவன்பால் அன்பு பூண்டாளென்
வார்களாதலின் அம்முறையே தோழி, தன்னையும் யாவ
தந்தையையும் கூறினாள். பிறர் விரும்பினாலும் தலைவி
வனுக்குக் கொடுக்கும் உரிமை தந்தைக்கே உண்டாத
தையுங் கொடீஇயர் வேண்டும்' என்றாள்.

அம்பல் - சிலரறிந்து கூறும் பழிமொழி; 'சொல் நிகழ
ம் முகிழ்த்துச் சொல்லுவது' (இறை. 22, உரை) என்
வாத களவு' (திருச்சிற். 180, பேர்.) என்றும் கூறப்
பஊர் அவனொடு மொழிதலாவது, அங்கங்கே சிலர்சிலர்
று பழி கூறுவாராகி, 'இன்னாள் இன்னானொடு நட்புடை
லும்' என்று உரைத்தல்.

இங்ஙனம் யாவரும் தலைவன் வரைவுக்கு உடம்பட்ட
ப்ப, அவர் நீட்டித்தாரென்று ஆற்றுதற்குக் காரணம்
ன்று தோழி உணர்த்தினளாயிற்று.

முட்செடியாகிய முள்ளினிடத்துள்ள மலர் கைவர
த்துக் கொள்ளும்படி அமையாமல் காற்றினாற் கவரப்
ந்திற் கொள்ளும்படி மணலிற் பரந்து கிடப்பதுபோல, அ
ன்று உடம்பாடுபெற்று நிறைவுறுத்தும் வரைவு
டைய முயற்சியினால் மலிந்து எல்லாருடைய உடம்பாட்டை
ற்றதென்பது குறிப்பு.

மே : முன்னிலையசை : குறுந். 273 : 8.

(மேற்.) 6. செய்யுமென்னு முற்று ஈற்றுயிர்மெய் கெட்டு
ால். வினை. 39, இளம், 41, சே, ந, தெய்வச்; 40, கல்; நன்

லை, 341; சங். இ. வி. 244.)

மு. தமர் வரைவுடன்பட்ட தன்மையினால் தலைவியை வற்பு
ர தோழிக்குக் கூற்று நிகழ்ந்தது (தொல். களவு. 24. இளம்.);
ரவுகடாயவழி அவ் வரைந்து கோடல் மெய்யாயினமையின் வ
யுமளவும் ஆற்றும்படி தோழி வற்புறுத்திக் கூறியது (தொல்.கள

3. நூறு முத்திற் சிதறல்: குறுந். 104: 2.

4 - 5. தோழியும் தந்தையும் உடன்படுதல்: "யாமே, மலர்ந்த பெ
ந்த தாமரைத், தண்டுறை யூரன் வரைக, எந்தையுங் கொடுக்க
டேமே" (ஐங். 6: 3 - 6.).

5. ஊரார் தலைவனோடு சேர்த்துத் தலைவியைக் கூறுதல்: குறுந்.
றைவற், கூரார் பெண்டென மொழிய வென்னை" (ஐங். 113:

மு. "வேங்கைக் கண்ணிய விழிதரு நாடற்
இன்றீம் பலவி னேர்கெழு செல்வத்
தெந்தையு மெதிர்ந்தனன் கொடையே யலர்வாய்
அம்ப லூரு மவனொடு மொழியும்
சாயிறைத் திரண்ட தோள்பா ராட்டி
யாயு மவனே யென்னும் யாமும்
வல்லே வருக வரைந்த நாளென
நல்லிறை மெல்விரல் கூப்பி
இல்லுறை கடவுட் கோக்குதும் பலியே"
(அகநா. 282: 10 - 18.)

தோழி கூற்று

[தலைவன் வரைந்துகொள்ளுதற்குரிய முயற்சிகளைச்
சயும் அதனைத் தமர் ஏற்றுக்கொண்டதையும் அ
ந்த தலைவியை நோக்கி, "நீ வருந்துவதை யறிந்த யான்
யைத் தாயர்க்கு அறிவித்தேன்; அதனால் இஃது உ
று" என்று தோழி உணர்த்தியது.]

ஆர்களிறு மிதித்த நீர்திகழ் சிலம்பிற்
சூர்நசைந் தனையையாய் நடுங்கல் கண்டே
நரந்த நாறுங் குவையிருங் கூந்தல்
நிரந்திலங்கு வெண்பன் மடந்தை
பரிந்தனெ னல்லனோ விறையிறை யாவே

எ - து. வரைவுமலிவு கேட்ட தலைமகட்குத் தோழி, '
அறத்தொடு (பி - ம். முன்னுளில் தான் அறத்தொடு) நின்

, 'சூரசைந்தனையையாய்' 4 'விரிந்திலங்கு' 5 'பரந்த

(ப - ரை.) நரந்தம் நாறும் - நரந்தப்பூவின்மணம் கமழ்
இரு கூந்தல் - தொகுதியாகிய கரிய கூந்தலையும்,
ங்கு வெள் பல் - வரிசையுற்று விளங்கும் வெள்ளிய
ய, மடந்தை - மடந்தையே, ஆர் களிறு மிதித்த நீர்
பொருந்திய யானைகள் மிதித்தமையால் உண்டாகிய
தங்கிய நீர், திகழ் சிலம்பில் - விளங்கும் மலைப்பக்கத்தி
சைந் தனையையாய் - தெய்வத்தால் விரும்பப்பெற்ற
டையையாகி, நடுங்கல் கண்டு - நீ நம் கற்புக்கு ஏத
வென்று அஞ்சி நடுங்குதலையறிந்து, யான் - நின் வ
பொறுத யான், இறை இறை - சிறிது சிறிதாக, பரிந்த
ஞே - அப்பொழுதப்பொழுது இரங்கி வருந்தினேனல்

(முடிபு) மடந்தையே, நீ நடுங்கல் கண்டு யான் பரிந்த
ஞே ?

(கருத்து) நின் துயர்கண்டு ஆற்ருமல் யான் அறத்தொ
r.

(வி - ரை.) களிறு மிதித்த இடம் பள்ளமாதலும் அங்
தலும், "விலங்குமலைக் கவாஅற், கரும்புநடு பாத்தி
ங்களிற் றடிவழி நிலைஇய நீரே" (குறுந், 262 : 6 - 8)
லும் உணரப்படும். சிலம்பிற் சூரென்றது மலைப்பக்
ந் தெய்வங்களை; அவர் வரையரமகளிரெனப்படுவர்; '
ரரணங் கினரே............நீவர லாறே" (பழம்ப
புடை முதுபதி தாக்கணங் குடைய" (அகநா. 7 : 4)
றக் காண்க ; சிலம்பிற்சூர் - முருகனுமாம். காப்பு மி
ம் தாயர் வெறியாட்டெடுக்க விரும்பியதனுலும் தலைவி
ர். நரந்தம்: இதனை நாரத்தப்பூவென்பர் நச்சினார்
ஞ்சிப். 94, உரை.) ஐவகையாகப் பகுக்கப்படுவதா
வயிருங் கூந்தல்' என்ருள் ; 'குவையிருங் கூந்தல் -
கூந்தல் (புறநா. 25 : 14, உரை.) குவையிருங் கூ
இலங்குவெண்பல்லும் உடைமை, தலைவி பேதைப்
ப் பெதும்பைப்பருவம் முதிர்ந்து மணம் செய்தற்குரி
ளென்பதை யறிவிக்கும்; குறுந். 337.

பரிதல் - இரங்கி அறத்தொடு நிற்றல். இறை இறை

ா காரியப் பொருளில் வந்தது (தொல். வினை. 37, ந.);
செய்யப்படுபொருள் விகற்பமாகும் (தொல். வினை. 36,

தோழி கூறியசொற்கேட்டு வரைவுடம்படுதற்கண் தலைவிக்குத்
ந்தது (தொல். களவு. 17, இளம்.)

ஒப்பு.) 2. தெய்வமேற்றார் நடுங்குதல்: (குறுந். 105:
று மஞ்ஞையுயி னடுங்க" (குறிஞ்சிப். 169); "ஞாமை துட
71: 1); "குருகு மஞ்ஞையின்.........அதிர்வனர் நடுங்கி" (
: 22 - 4); திருச்சிற். 84, "நீ கண்டனை"; தஞ்சை. 40, 44

. குலவயிருங் கூந்தல்: குறுந். 300: 1. "நரந்தம் நாறும்
தகா றிருங்கூந்தல்" (கலி. 54: 5); "விளங்கிழை மகளிர்
ரட, நரந்தப் பல்காழ்க் கோதை" (புறநா. 302: 3
. 272: 8
, மு. அகநா. 266: 4.

தோழி கூற்று

[தலைவன் வரைவேனென்று உறுதிமொழி கூறிய பி
ங்காலம் கழிந்தது கண்டு தலைவி வருந்துதலை யறிந்த
ளை நோக்கி, "நீ கூறிய உறுதிமொழிகள் எம்மை
; அவை பிறழாமல் நீ இனி விரைவில் மணந்து கொ
ாடும்." என்று கூறியது.]

எம்மணங் கினவே மகிழ்ந முன்றில்
நனைமுதிர் புன்கின் பூத்தாழ் வெண்மண
வேலன் புனைந்த வெறியயர் களந்தொறு
செந்நெல் வான்பொரி சிதறி யன்ன
எக்கர் நண்ணிய வெம்மூர் வியன்றுறை
நேரிறை முன்கை பற்றிச்
சூரர மகளிரொ டுற்ற சூளே.

எ - து. வரைவு நீட்டித்தவழித் தோழி தலைமகற்கு உரை
கோப்பெருஞ்சோழன்.

(பி - ம்.) 1 'மகிழ் நனைந்றிய' 2 'நனைமுது' 4 'வெண்
நரிழை'

மணற்பரப்பினது, வேலன் புனைந்த - வேலனால் அமை
, வெறி அயர் களந்தொறும் - வெறியாட்டெடுக்கும்
ும், செ நெல் வான் பொரி - செந்நெல்லினது வெ

l, சிதறி அன்ன - சிதறினாற் போன்ற தோற்றத்தைத்
நண்ணிய - மேடுகள் பொருந்திய. எம் ஊர் வியல் து

டைய ஊரிலுள்ள அகன்ற நீர்த்துறையில், நேர் இறை
பற்றி - நுண்ணிய மூட்டுவாயையுடைய முன்கை
து, சூரரமகளிரோடு உற்ற - தெய்வமகளிரைச் க
, சூள் - சத்தியம், எம் அணங்கின - எம்மைத்
ன.

முடிபு) மகிழ்க, எம்மூர் வியன்றுறையில் நீ உற்ற
ம அணங்கின.

கருத்து) நீ நின் உறுதிமொழிக்கேற்ப விரைவில்
துகொள்ள வேண்டும்.

வி - ரை.) சூள் பலமுறை செய்யப்பட்டனவாதலின்
வன்று பன்மையாற் கூறினள். வெண்மணலென்றத

ஒரு பகுதி. வேலன்-வெறியாட்டெடுப்பவன்; இவன்
என்றும் கூறப்படுவான்; முருகனைப் பூசைபண்ணும்
ர்; தன் கையில் வேலையுடைமையின் இப்பெயர் பெ
யயர்தல் - மறியறுத்துக் குரவையாடி முருகனை வழிப
னம் வெறியயருங் களத்தில் பொரி சிதறுதல் உண்டெ
ந்நூல் யாத்து வெண்பொரி சிதறி" (முருகு 231) எ
ம் அறியப்படும். மணலையுடைய எக்கர். சூளாவது, "
வில் மணம் செய்துகொள்வேன்" என்றது; "
கை பற்றி நுமர்தர, நாடறி நன்மண மயர்கஞ் சின்
க வோம்புமின்" (குறிஞ்சிப். 231 - 3) என்பதைப் பார்
சூள் அணங்குதலாவது அதை நினைந்து, 'இன்னும் வ
!' என்று வருந்துதற்கு ஏதுவாதல். சூள் செய்தா
னாற் குறிக்கப்படும் தெய்வம் வருத்துவது மரபு (
6); அஃது எம்மையும் அணங்கிற்று என்றது, அதனால்
வருத்தமிகுதியையும் அதனை நிறைவேற்றுவத
ந்து மேற்கொள்ளவேண்டும் முயற்சியையும் அறி
று.

பார்வைக்கும் பயிலுதற்கும் இனிமை தருதற்குரிய
மலர் பரந்த மணற்பரப்பு, அஞ்சுதற்கேதுவாகிய தே

னும புதளைவைத தநது இனமை பயபபதறகுரயவ
ன் இப்பொழுது வருத்தத்தைத் தருவனவாயின வெ
புப் புலப்பட்டது.
காரங்கள் அசைநிலை.

மற்.) 7. குறிஞ்சிக்கருப்பொருளில் ஒன்றாகிய தெய்வத்தின்
களிர் (தொல். அகத். 5, ந.)
தலைமகன் சூளுற்ற சூளுறவிற் சோர்வு கண்டு அழிந்த
து (தொல். கற்பு. 9, இளம்.); நீராத் தேற்றத்தைப் பின்னொ
தேர்ந்து தெளிவொழித்துக் கூறியது (தொல். களவு. 10,
)

ப்பு.) 1. எம் அணங்கின: குறுந். 119 : 4.
வேலன் வெறியயர் களம்: "வேலன் றைஇய வெறியயர் கள
. 222); "வேலன், வெறியயர் வியன்களம்" (அகா
; "வெறியயர் வெங்களத்து வேன்மகன்" (கால்டி. 16);
ந்து வெறியாடும் வெங்களத்து" (சிலப். குன்றக்.) வெறிக்
. 150; குறிஞ்சிப்: 175. 2 - 3. பலமலர்கள் நிறைந்த இடம்
பொலந் தோன்றுதல்: குறுந். 318 : 1 - 3. 2 - 4. புன்கின் ம
"பொரிப்பூம் புன்கு" (குறுந். 341 : 2; நற். 9 : 5; ஐங்
: 2); "பொரியுரு வுறழப் புன்குபூ வுதிர" (கலி. 33 :
ரியென்ப், புன்கவி முகன்றுறை" (அகா. 116 : 5 - 6); "
மலரும் பூத்தண் பொழிலெல்லாம்" (திணைமொழி. 14); "
பொரி சிந்தின புன்கு" (சிலப். 12 : 'செம்பொன்'); "
லைப் வெண்கறைய புன்கம் பொரியணிந்தனவே" (சீவக. 1
ரியணிந்து புன்குநிர்ந்து பூரா றுன் துறையெல்லாம்", "பெ
புதுமலரன புன்குதிர்வன புறனே" (சூளா. 4 : 56, 6
புடைய புன்குமலர்ப் பொரியட்ட மணஞ்செய்யு மிழலை யா
ரியேர் புன்கு சொரிபூஞ்சோலைப் புத்தூரே" (தே. திருஞா.)
. வெண்பொரி சிதறி: முருகு. 231,
. எக்கர் நண்ணிய துறை: குறுந். 349 : 2-3. 6. தேனிறை. (
493 : 4; குறிஞ்சிப். 231; கலி. 51 - 10; மணி. 18 : 13
லைவன் களவுக்காலத்திற் சூளுறுதல்: குறுந். 36 : 5: ஒப்பு, 13
முன்கைபற்றிச் சூளுறுதல்: "அரிய வஞ்சினஞ் சொல்லியும்
, தெரிவளை முன்கை பற்றியும்" (அகா. 175 : 7 - 8.) 5-7.
ளுறுதல்: ஐங். 53 : 1 - 4. குள்: 238, 384 : 4; ஐங். 31
1.

தலைவி கூற்று

மகள் தோழியை நோக்கி, "தலைவன் என் பெண்மைநலத்
ண்டான். இனி அவன் வரைந்து கொண்டாலன்றி அ
றன்" என்றது.]

யானே யீண்டை யேனே யென்னலனே
ஏனல் காவலர் கவணொலி வெரீஇக்

கான யானை கைவிடு பசுங்கழை
மீனெறி தூண்டிலி னிவக்கும்
கானக நாடனொ டாண்டொழிந் தன்றே.

எ - து. வரைவு நீட்டித்தவழி ஆற்றுளாகிய தலை
ழிக்குச் சொல்லியது.

மீனெறி தூண்டிலார்.

(பி - ம். 1 'பென்னலன்' 2 'வெரீஇய')

(ப - ரை.) தோழி, யான்—, ஈண்டையேன் - இவ்வி
ளேன்; என் நலன் - என்னுடு முன்பு ஒன்றியிருந்த
ண்மைநலன், ஏனல் காவலர் கவண் ஒலி - தினைப்புனங் கா
ம் கவண்கல்லின் ஒலிக்கு, வெரீஇ - அஞ்சி, கானம் ய
டு யானை, கை விடு பசு கழை - கைவிட்ட பசிய மூங்கில
எறி தூண்டிலின் நிவக்கும் - மீனைக் கவர்ந்துகெ
ண்டிலைப்போல மேலே செல்லுதற்கு இடமாகிய, கானக
டு - காட்டையுடைய தலைவனோடு, ஆண்டு - நாங்கள் ப
விடத்தே, ஒழிந்தன்று - நீங்கியது.

(முடிபு) யான் ஈண்டையேன்; என் நலன் நாடனொடு
ந்தன்று.

(கருத்து) தலைவன் பிரிவினால் யான் பெண்மைநலனிழந்
(வி - ரை.) யானே: ஏகாரம் பிரிநிலை. ஈண்டையேனே:
அசைநிலை. நலனே: ஏகாரம் பிரிநிலை. தான் உண்ண வி
த்த மூங்கிலைக் கவணொலிகேட்டு அஞ்சி யானை கைவிட்
னம் விட்ட மூங்கில், மீன் அகப்பட்ட காலத்தில்
ப்பவன் மேலே விரைவாக எடுக்கும்போது தூண்டில்
ப் போல விரைந்து சென்றது. கானக நாடன் - காட்
ளாகிய நாட்டையுடையான் (புறநா. 5: 3, உரை.)
ன்றது களவுக் கூட்டம் நிகழ்ந்த இடத்தை. கானக நாட

ங்கொண்டு நீறிப்பிவ னலமென்னுந் தகையோதான்",

டர்சேர்க்கி மலர்ந்தாங்கே படிற்கூம்பு மலர்போலென்
தாடர்நீப்பிற் றெருமிவ னலமென்னுந் தகையோதான்"
(கலி. 78: 11-2,

ஒழிந்தன்றே: ஏகாரம் அசைநிலை.

யானை வளைக்குங் காலத்தில் வளைந்து அது கைவிடத்
போல மூங்கில் நிமிரும் நாடனென்றது தன் நெஞ்
ளதாகிய காலத்து நம்பால் மருவிப் பணிந்து ஒழுகி அன்
ந்துப் பணிவின்றித் தலைமைசெய்து நங் நலங்கொண்ட
மை தோன்ற ஒழுகுகின்றானென்பதாம் (ஐங். 278, உ

பானையால் கைவிடப்பட்டு நிமிரும் மூங்கிலுக்கு மீ
அடிலை உவமை கூறிய சிறப்பினால் இச்செய்யுள் செய்த
ச் சான்றோர் மீனெறி தூண்டிலார் என்னும் பெயர் பெற்றன

மேற்.) 3-5. தொழிலும் பண்பும்பற்றி வந்த உவமை (தண்டி. 4
அணுகி மாட்டின்றி வந்த செய்யுள் (தொல். செய். 212, பேர்
பேராசிரியரும் இப்பாட்டின் மீனெறி தூண்டிலென்றதனை ஏனை
ஞர்' (தொல். அகத். 46, ந.)

ஒப்பு.) 2-3. யானை கவணெறிக்கு வெருவுதல்: "புனஞ்சூழ் கு
லை விதண மேறிக் கைபுடையூஉ, அகன்மலை யிறும்பிற் றுவ
ப், பகலிலே தளர்க்குங் கவணுமிழ் கடுங்கல்" (மலைபடு. 20
க்கொளி மருப்பிற் கைம்மா வுளம்புகர், புலக்கடி கவணையிற்
யுதிர்க்கும்", "பிடியொடு மேயுஞ் செய்புன் யானை, அடிவெ
கன் கேட்ட கானவன், நெடுவரை யாசினிப் பணவை யேறிச்
க் கவணையிற் கல்கை விடுதலின்" (கலி. 23: 1-2, 41: 7
வின் மேயன் மருஉம் யானைக், கால்வ லியக்க மொற்றி க
பிடைக் கழுதின் வன்கைக் கானவன், கடுவிசைக் கவணி செ
ல்", "நினைமே யானை யினனிரிந் தோடக், கல்லுயர் கழுதிற் ே
ரிந்த, வல்வாய்க் கவணின் கடுவெடி யொல்லென" (அகநா.
, 392: 13-5); "இடுதினை தின் வேழங் கடியக் குறவர், ெ
கவண்க ளூன்ற" (ஈங்கோய்மலை யெழுபது, 7.)

4. மீனெறி தூண்டில்: சீவக. 800. 3-4. யானை மூங்கிலை வளைத்து வி
ளமர் வேய்தலை பற்றித் தாழ்கரி விட்ட விசைபோய்க், கானம தார்
ற் கற்குடி மாமலை யாரே" (தே. திருஞா.) 1-5. நாலன் ஆண்டு ஒ
97: 1-2, 125: 4-7.

நாள் தலைவரோடு ஒழிந்தது: "தம்மொடு, தானே சென்ற நல

.... கணைவது கழைக்கோல்
ரக்கின் வன்பறழ் பாய்ந்தென விலஞ்சி
மீனெறி தூண்டிலி னிவக்கு நாடன்
ற்றோர் மறவா கோய்தக்கு
ண்டோர் தண்டா கலங்கொண் டனனே" (ஐங். 278.) (

தோழி கூற்று

தலைவன் வேலிப்புறத்திலே கேட்கும் அணிமையில் நி
ந்தில், அவன் விரைந்து வரைந்துகொள்ளவேண்டுமென்ப
புறுத்துவாளாய்,* "இவ்வூர் சிலநாளே வாழ்வதற்குரிய
இன்னுமையையுடையதாகவும் இருக்கின்றது" என்று க
யாவிடின் தலைவி உயிர்நீர்ப்பாளென்று தோழி புலப்ப
.]

மாக்கழி மணிப்பூக் கூம்பத் தூத்திரைப்
பொங்குபிதிர்த் துவலையொடு மங்கு றைஇ
கையற வந்த தைவர லூதையொ
டின்னு வுறையுட் டாகும்
சின்னாட் டம்மவிச் சிறுநல் லூரே.

ள - து. வரைவொடு புகுதானேல் (பி. - ம். நீ வரைவொடு
ல்) இவள் இறந்துபடும் எனத் தோழி, தலைமகன் சிறைப்
கச் சொல்லியது.
சிறைப்புறம் - வேலிப்புறம்.]
நெய்தற் கார்க்கியர் (பி - ம். கார்க்கியன், கார்க்கியார்.)

பி - ம்.) 2 'பொக்கு பிதிர்த்திவலை', 'தைஇய'

ப - ரை.) இ சிறு நல் ஊர் - இந்தச் சிறிய நல்ல ஊரா
ழி மணி பூ கூம்ப - கரிய கழியினிடத்திலேயுள்ள நீல
ற பூக்கள் குவியும்படி, தூ திரை பொங்கு பிதிர் த
ு - தாய அலையிடத்துப் பொங்கிய பிசிராகிய துளிே
ல் தைஇ - மேகத்தைப் பொருந்தி, கை அற - பிரிந்
வறும்படி, வந்த—, தைவரல் ஊதையொடு - தட
ய வாடைக் காற்றோடு, இன்னா உறையுட்டு ஆகும் - து
தரும் தங்கு மிடத்தையுடையதாகின்ற. சில் நாட்டு

உயிர் வாழ்வாளாதலின் அவன் விரைவில் வ
ள வேண்டும்.

வி - ரை) மணிப்பூ என்றமையால் நீலமணி போன்ற
ாண். 148), நெய்தல் (மதுரைக். 282) முதலியவ
க. இவை கூம்பவென்றமையின் மாலைப் பொழு
க.

இன்னாவுறையுட்டாகுஞ் சின்னாட்டம்ம இவ்வூர்'
ன் மேலே வைத்துச் சொன்னாலும் தோழி நினைந்தது, '
றும் சின்னாளே இவ்வூரில் உயிர் வாழ்வாள் ; அச்சின்
றமை தரும் இயல்புடையன' என்பதாகக் கொள்க ; இ
னுக்கு விரைந்து வரைந்துகொள்வதன் இன்றியமை
குறிப்பித்தாள்.
இன்னாவுறையுட்டாதலும் சின்னாட்டாதலும்
ள்ள குறையினாலல்லவென்பதைப் புலப்படுத்தி,
ார்' என்று சிறப்பித்தாள்.
அம்மவும் ஏகாரமும் அசைநிலை.

நெய்தனிலத்துக் கருப்பொருள்களை இதன்கண் அமை
ய சிறப்பினால் இவ்வாசிரியர் தம் இயற்பெயராகிய க
பதனோடு நெய்தலென்னும் அடையையும் சேர்த்து வ
ஞர் போலும்.

(ஒப்பு.) 3. கையற வந்த வைதை : குறுந். 197 : 3-4.

2-3. வைதையும் துவலையும் : குறுந். 86 : 3-4.

3-4. "இன்னு வுறையுட் டாயினு மின்பம், ஒருவா ஞை
க்கும் வழிநாள், தம்பதி மறக்கும் புன்மி னெம்பதி" (அகநா.

தலைவன் கூற்று

[தலைவியையும் உடன் அழைத்துச் செல்லவேண்டுெ
ம்பிய தோழிக்கு உடம்படானாகித் தனியே பிரிந்து செ
மகன் பாலைநிலத்தின் தீமையைக் கண்டு, "இத்தகைய
கையுடைய இடத்தில் தலைவி வருவாளாயின் மிக இ
ாள்!" என்று கூறியது.]

வளையுடைக் கையள் எம்மொ டுணீஇய
வருகதில் லம்ம தானே
5. அளியளோ வளியளெந் நெஞ்சமர்ந் தோ

எ - து. தலைமகன் கொண்டுதலைப் பிரிதலை மறுத்துத்
சின்றவழி இடைச்சுரத்தின் பொல்லாங்கு கண்டு கூறியது.

[கொண்டுதலைப் பிரிதல் - தலைவியை உடன்கொண்டு
ரினின்றும் பிரிதல் (தொல். அகத். 15.) பொல்லாங்கு -]

சிறைக்குடியாந்தையார். (பா - ம். சிறைக்குடியாந்தை)

(பி - ம்) 1 'வேட்டைச்' 2 'குழவி' 3 'டுணீஇய' 5 '
ன்'

(ப - ரை.) வேட்டம் செ நாய் - வேட்டையை மேற்கெ
ந்நாய், கிளைத்தூண் மிச்சில் - தோண்டி உண்டு எஞ்சிய
ரவி மொய்த்த - காட்டுமல்லிகைப்பூ மூடிய, அழுகல் சி
ழகல் நாற்றத்தையுடைய சிலவாகிய நீரை, வளையுடை
ளையையுடைய கையளாய், எம்மொடு உணீயர் - எம்
ர்ந்து உண்ணுதற்கு, தான் - தலைவி, வருகதில் - வருக
ல், எம் நெஞ்சு அமர்ந்தோள் - எம் நெஞ்சின்கண் வி
ாருந்திய அத்தலைவி, அளியளோ அளியள் - மிக இ
காள்!

*(முடிபு.) தான் எம்மொடு நீரை உணீஇயர் வருகதில்

நெஞ்சமர்ந்தோள் அளியள்!

(கருத்து.) பொல்லாங்கையுடைய இவ்விடத்தில் தலை

குரியளல்லள்.

(வி - ரை.) வேட்டம்-தனக்குரிய இரையைத் தேடி வே
டுதல். பாலைநிலத்தில் நீரற்ற சுனையில் தோண்டி அங்
சிறிதளவாகிய நீரை விலங்கினமும் மக்களும் உண்டல் வழ
உறுசெல் வம்பலர் சேறுகிளைத் துண்ட, சிறுபல் G
கநா. 137 : 1-2.) குளவி - காட்டுமல்லிகை (குறிஞ்சிப். '
நகிலுள்ள மரங்களிலிருந்து உதிர்ந்த குளவிமலர்கள்
ழந்து மூடி நெடுநாளிருத்தலின் அவை அழுகி நீரில் நிட
ந்தை உண்டாக்கின. சின்னீர் - சிறிதளவாகிய நீர்; '
ர்ளும் பிறகலத்துள்ளும் இருந்த நீரைச் சிறிதென்னு

ரனும் பொருள் தந்து ஒழியிசையாய் நின்றது. பிரிந்
பிரிவையாற்றுளாதலாலும், உடன் வந்தாற் பாலைநில
ல்லாங்கை ஆற்றுளாதலாலும் 'அளியள்' என்றான்.
ா வளியளென்றது மிக அளியளென்றவாறு (புறநா. 5
.) தலைவியைப் பிரிந்து வந்தேனாயினும் அவளை எப்பொ
க்கும் நிலையினேனென்பான், என் நெஞ்சமர்ந்தே
றன்.

அம்ம, ஏ : அசைநிலைகள்.

(மேற்) மு. * தமர் வரைவுடன் படாதவழித் தலைமகளைச் சுரத்தி
ர்கொண்டு போகத் தலைவன் துணிந்தது (தொல். அகத். 44, இ
ளவில் தேற்றிய தெளிவகப்படுத்தலும் தேராத் தேற்றமும் பொய்
ய பொய்யாகாதபடி, செய்கைகளோடே இவளை உடன்செ
க' எனத் தன் அறியாமை தோன்றக் கூறி வந்த தோழி G
வன் கூறியது (தொல். கற்பு. 5, ந.)

(ஒப்பு.) 1. வேட்டச் செந்நாய்: "பைங்கட் செந்நாய்" (குறுந்.
யட முடங்கிய பைங்கட் செந்நாய், மாபா வேட்டம் போகிய கன
103 : 6-7.); வேட்டச் செந்நாய் உண்ட மிச்சில்: நற். 43 :
ங். 1. 52 : 75-6. குறுந். 141 : 6; மலைபடு. 338; கலி. 83 : 1

2. குளவி: குறுந். 59, 100; நற். 346 : 9; மலைபடு. 334;
அழுகல்: புறநா. 325. நீரை மலர் மூடியிருத்தல்: குறுந். 317 : 3-4
ர்: பெரும்பாண். 340; கலி. 11 : 8, 34 : 3; புறநா. 327 : 3 :
142. 1-3. தலைவி மிச்சில்நீரை உண்ணுதல்: "இனிய......உவலைக்
மானுண் டெஞ்சிய கலுழி நீரே" (ஐங். 203 : 2-4.)

4. வருகதில்லம்ம: அகநா. 141 : 11, 276 : 7; புறநா. 284.

5. அளியளோ அளியள்; "அளியரோஅ வளியர்" (நற். 12 : 8;
13.) தலைவன் நெஞ்சில் தலைவி இருத்தல்: "நெஞ்சமர் தகுவி"
: 12); "யாமு முளேங்கொ லவர்நெஞ்சத்து" (குறள், 1204.)

[தாய் முதலியவர்களாற் காக்கப்படும் தலைவி, தலை
ந்திருத்தற்கு ஆற்ருளாகித் தோழியை நோக்கி, " தலை
னும் தனித்திருப்பினும் ஒன்ருக இருந்து ஒருங்கே உயிர
று " என்று கூறியது.]

பூவிடைப் படினும் யாண்டுகழிந் தன்ன
நீருறை மகன்றிற் புணர்ச்சி போலப்
பிரிவரி தாகிய தண்டாக் காமமொ
டுடனுயிர் போகுக தில்ல கடனறிந்
திருவே மாகிய வுலகத்
தொருவே மாகிய புன்மைநா முயற்கே.

எ - து. காப்புமிகுதிக்கண் ஆற்ருளாகிய தலைமகள் தோழி
ல்லியது.

[காப்பு மிகுதி - தலைவியைப் புறத்தே செல்லவிடாமல்
லியவர்கள் பாதுகாத்தலின் மிகுதி; 'தாய்துஞ்சாமை
சாமை ஊர்துஞ்சாமை காவவர் கடுகுதல் நிலவு வெளிப்ப
க குழறல் கோழிகுரற் காட்டலென இவை' என்பர் (இ
உரை.)

சிறைக்குடியாந்தையார்.

(பி - ம்) 'படினுமியாண்டு' 4 'போகதில்ல'

(ப - ரை.) தோழி - கடன் அறிந்து - செயக்கடவனவ
றயை அறிந்து, இருவேம் ஆகிய - பிறவிதோறும் தலைவ
வியுமாகிய இருவேமாகப் பயின்று வந்த, உலகத்து -
த்தில், ஒருவேம் ஆகிய புன்மை - பிரிவினுல் ஒருவர
ப்த்தினின்றும், நாம் உயற்கு - நாம் நீங்கித் தப்புதற்
ட படினும் - பூவானது தம் இடையிலே பட்டாலும், யா
ந்தன்ன - அக்காலம் பல யாண்டுகள் கடந்தாற் போ
பத்தை உண்டாக்கும் தன்மையையுடைய, நீர் உறை ம
புணர்ச்சிபோல - நீரின்கண் உறைகின்ற மகன்றிற்பற
ன் புணர்ச்சியைப்போல, பிரிவு அரிதாகிய தண்டா
டு - பிரிதல் அருமையாகிய நீங்காத காமத்தோடு, உடன் உ
குகதில்ல - ஒருங்கே எம் உயிர் போவனவாகுக ; இஃது எ
ப்பம்.

(முடிபு) ஒருவேமாகிய புன்மையின்றும் நாம் உட
ன் உயிர் போகுகதில்ல.

(கருத்து) தலைவரைப் பிரிந்திருத்தலினும் : உயிர்த்

- து. தலைமகன் இடந்தலைப்பாட்டின்கட் கூடலுற்ற
சொல்லியது.

இடந்தலைப்பாடு - இயற்கைப்புணர்ச்சிக்குப் பின் மீண்
யை முன்னுட் கண்ட இடத்திலே சென்று தலைப்படுதல்

றைக்குடி யாந்தையார்.
- ம்.) 2 'நாறிணர்க்' 'டிடைபட' 'டிடையிடுபு', 4'
லோள்' 5 'வாயது', 'முயங்குக வின்னே', 'முயங்கு
', முயங்குக மினியே''

- ரை.) நெஞ்சே, கோடல் - காந்தள் மலரையும்,
பசு வீ முல்லை - தோற்றிய அரும்பிலிருந்து உண்டா
வி மலர்களாகிய முல்லைப் பூக்களையும், நாறு இதழ் கு
- மணக்கின்ற இதழ்களையுடைய குவளைமலர்களே
ட்பட விரைஇ - இடையிடையே பொருந்தும்படி கல
தொடைமாண்ட-அழகிதாகத் தொடுத்தல் மாட்சிமைப்ப
றதபோல - மாலையைப்போல, நறிய நல்லோள் மேனி -
த்தையுடைய தலைவியது மேனியானது, முறியினும்
தளிரைக் காட்டிலும் மென்மையும் நிறமும் பொருந்திய
கற்கும் இனிது - தழுவுதற்கும் இனியது.

(முடிபு) நெஞ்சே, நல்லோளது நறிய மேனி முறியினும்
; முயங்கற்கும் இனிது.

(கருத்து) தலைவியை முன்பு தழுவி இன்புற்றதுபோல
முதும் இன்புறுவேன்.

(வி - ரை.) எதிர்தல் - தோன்றுதல் (கலி. 117 : 3, ந.)
ந்த சேர்தல் (ஐங். ஐம். 31, உரை,) பசுவீ - செல்விப்
மை நிறத்தின்கண் செல்வதன்று ; 'பைங்காந்தள் - செ
தட்பூ' (திருச்சிற். 1. பேர்.) என்பதைப் பார்க்க. மேனி
லைக் கூறினான், இயற்கைப் புணர்ச்சிக்கட் பழகியவனுத

ரிதே : ஏகாரம் அசைநிலை.

(மேற்.) மு. தலைவன் பிரிந்துழிப் பெருகிய சிறப்பின்கண் அவ
று நிகழ்ந்தது (தொல். கற்பு. 5, இளம்.) ; * புணர்ந்துழி ம
யது (தொல். அகத். 14, களவு. 6. ந.) ; இயற்கைப்புணர்ச்சி
து (தொல். செய். 186, ந.) ; முயங்குதலுறுத்தல் (நம்பி. 127) ;
புணர்ச்சி (இ. வி. 405.)

(பா.) 1 எதிர்மலர் : "எதிர்மலர்" (நான்மணி. காப்பு); நற்.

-4. தலைவியின் மேனி மலர்களின் மணத்தையுடைமை : (குறுக். 84 : 1-4) ; " பொய்கைப் பூவினு நறுந்தண் ணியளே " (ஐங். 97 ...ின் மேனிக்கு மலர்மாலை உவமை : (குறுக். 84 : 4-5, 168 : 1-4, திருவளர் தாமரை சீர்வளர் காவிக ளீசர்தில்லைக் குருவளர் கோங்குபைங் காந்தள்கொண் டோங்குதெய்வ, மருவளர் மாலை... பி ஞெல்லி யனகடைவாய்ந், தருவளர் காமன்றன் வென்றிக் ... ரொளிர்கின்றதே " (திருச்சிற். 1) ; " பேதையைப் பெண்ணி... வாளையை யென்மார்பிற். கோதையை " (பு. வெ. 255.)

-5. தலைவிமேனிக்கு முறி உவமை : (குறுக். 222 : 7) ; " முறிமே... தோள் வவட்கு " (குறள், 1113.) 5. தலைவி மேனியின் நறுமை, மே... : குறுந் : 70 : 2-5.

தலைவன் கூற்று

பொருள் தேடவேண்டுமென்று துணிந்த நெஞ்சை நோ... ருள் தேடச் செல்லின் தலைவியைப் பிரியவேண்... ாப் பிரிவது அரிது " என்று உணர்த்தித் தலைவன் செ... த்தது.]

ஈதலுந் துய்த்தலு மில்லோர்க் கில்லெனச்
செய்வினை கைம்மிக வெண்ணுதி யவ்வினை...
கம்மா வரிவையும் வருமோ
எம்மை யுய்த்தியோ வுரைத்திசி னெஞ்சே.

... - து. பொருள் கடைக்கூட்டிய நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது... கடைக் கூட்டுதல் - முடிவு போக்குதல் (பொருந. 175, ...ல்.]

...-பு.) பொருள் கடைக்கூட்டிய நெஞ்சு : குறுந். 71, கருத்து; அகநா. ...

உகாய்க்குடிகிழார். (பி - ம். உகாய்க்குடிக்கிழார்.)

... - ரை.) நெஞ்சே—, ஈதலும் - இரவலர்க்குக் கொடுத்த... தலும் - இன்பங்களை அனுபவித்தலும், இல்லோர்க்... ...ளில்லாத வறியவர்க்கு, இல் என - இல்லையென்று க... ...வினை - பொருள் செய்தற்குரிய செயல்களை, கைம்... ...ணுதி - மிக எண்ணுகின்றாய் ; அ வினைக்கு - அச்செ... ...ற்குத் துணையாக, அ மா அரிவையும் - அழகிய மா...

...து (கம்பி. 23) ; இவை மலர்களிற் பயில்வனவாதலின் ...யும் காலத்தில் அப்பூ இடைப்படுதலும் கூடுமா...

டைப் படினும்' என்றுள்; 'பூவின்கண் திரியும் மகள்
8: 44, பரிமேல்.) என்பதைப் பார்க்க. காமம் - மெ
ச்சி (குறுந். 42: 1.)

டனென்றது கற்புக்காலத்துக் கணவனும் மனை
தும் இல்லறத்துக்குரிய முறைகளை. இருவேமாகிய
றது பல பிறப்பின்கண்ணும் தொடர்ந்து வந்த நட்
கொண்டது. நெஞ்சும் உயிரும் ஒன்றுபட்டனவேனு
மையை யறிந்து ஒழுகுதற்காக இரண்டு மெய்யுடையே
மென்பது தலைவியின் கருத்து. ஒருவரால் ஒருவர் இ
கும் முறையறிந்து அதற்காக இருவேமாயினேம் என்
; 'வேறுபாடு இல்லையாயினும், புணர்ச்சியான்
ம் துய்த்தற்பொருட்டாக இன்று யானென்றும் இவ
வேறுபாட்டோடு கூடிய அழகை யாரறிவார்!' (திருச்
) என்பதையறிக.

காப்புமிகுதிக்கண் தலைவனைப் பிரிந்திருப்பவளா
ஙனம் தனித்து இருத்தலினும் அவனோடு சேர்ந்
த்திலேயே அவனுயிரும் என்உயிரும் ஒருங்கே நீ
டும் நட்புடையவராகப் பிறப்போம்' என்று க
ற்று. இறக்கும்பொழுது உள்ள வினைவின்மிகுதியே
பிற்குக் காரணமாகுமென்னும் கருத்தினால் இது வே
; 'உயிர் உடம்பு நீங்கிப் போங்காலத்து அடுத்த வி
காட்டுங் கதிநிமித்தங்களும் அக்கதிக்கண் அவாவும்
ண் முறையே வந்துநிற்ப..........அவ்வுயிரை அவ்வ
கட்கொண்டு செல்லுமாதலான்' (குறள், 361, பரிமேல்.

தலைவனைப் பிரிந்து தான் ஒருத்தியாதலையும், தன்
து அவன் ஒருவனாதலையும் 'ஒருவேம்' என்பதனாற்
தினாள்.

படினும்: உம்மை இழிவு சிறப்பம்மை. ஏகாரம் அசை

ு. 'முற்பிறப்பில் இருவோமாய்க் கூடிப் போந்தனம்; இவ்வு
ணர்ச்சிக்கு முன்னர் யாம் வெவ்வேறாய் உற்ற துன்பத்து
நீக்குதற்கெய்திய பிரிவரிதாகிய காமத்துடனே இருவர்க்கும்
தாக, இஃதெனக்கு விருப்பமென்றானென்பதனால் தன்னிலை யுரை
ச்சமும் கூறிற்று' (தொல். களவு. 10, ந.)

(கு - பு.) இதனால் நச்சினார்க்கினியர் இச் செய்யுளைத் தலைவன் கூ
ண்டாரென்று தெரிகின்றது; இக்கருத்தே சிறப்புடையது;
ன் உயிர் போதலைக் கூறுதல் சிறப்பின்றாதலால்.

(ஒப்பு.) 1-2. நீருறைமகன்றில்: சீவக, 302, 250; கம்ப
ற் புணர்ச்சி: "குறுங்கால் மகன்றி லன்ன, உடன்புணர் கொ
லோரே" (ஐங். 381: 4-5); "அலர்ஜெமன், மகன்றி னல்
ச்சி" (பரி. 8: 44.)

3. பிரிவரிதாகிய காமம்: (குறுக். 177: 7); "அரிதே காதலர்ப்பி
: 7): "நாலிடை விலக்கினும், கவவுப்புலத் துறையுங் கழி
" (அகநா. 361: 5-6.) 3-4 பிரிதலைக் காட்டினும் உயிர் செல்லுதல்
32: 6, ஒப்பு; நற். 129: 1-2, 203: 7-8; ஐங். 111: 3-4; கலி
: 6, 4: 24, 5: 18-9, 10; 21, 21: 12-3; அகநா. 305: 8, 339:
நவேம்: கலி 43: 4. 6. உய்தல்: குறுந். 11: 3, ஒப்பு.

"மணிநீர்க் கய்த்து மலரிடை தட்பினும் வார்கமுத்துப்
பிணிநீர் மைபிற்சற்று நீக்கினு மூழி பெயர்க்கனைய
துணிநீர் மகன்றிலிற் றண்டாத காமத் துறைப்படியும்
அணிநீர் மையினுயி ரோராங் ககல்கதி ஏம்புலிக்கே"

(தஞ்சைவா. களவுப். 72.)

தலைவன் கூற்று

தன்னை இடித்துக்கூறிய பாங்கனை நோக்கி, "எனது
பொறுத்தற்கரியதாயிற்று: இதனை நீங்கச் செய்
கும்" என்று தலைவன் கூறியது.]

இடிக்குங் கேளிர் நுங்குறை யாக
நிறுக்க லாற்றினோ நன்றுமற் றில்ல
ஞாயிறு காயும் வெவ்வறை மருங்கிற்
கையி லூமன் கண்ணிற் காக்கும்
வெண்ணெ யுணங்கல் போலப்
பரந்தன் றிந்நோய் நோன்றுகொளற் கரிதே

(பா - ம்.) 2 'நிறுத்தலாற்றினோ' 3 'வெயில்ப்யின் மரு
ாண்டு கொளர்' 'மொண்டு கொளற்'

(ப - ரை.) இடிக்கும் கேளிர் - இடித்துரைக்கும் நண்
குறையாக - நுமது காரியமாக, நிறுக்கல் ஆற்றின்
நோயை நிறுத்தலைச் செய்தால்," நன்று மன் இல்ல
; எனது விருப்பம் அது: ஞாயிறு காயும் - சூரியன்
கும், வெ அறை மருங்கில் - வெம்மையையுடைய பா
ந்தே, கையில் ஊமன் கண்ணின் காக்கும் - கையி
மயன் தன். கண்ணினாலே பாதுகாக்க முயலு

ாணெய் உணங்கல் போல - உருகிய வெண்ணெயைப்
நோய் - என்பாலுண்டான இக்காமநோய், பரந்த
யது; நோன்று கொளற்கு அரிது - பொறுத்துக்கெ
தற்கு அரிதாயிருக்கின்றது.

முடிபு) கேளிர், இடிக்கலாற்றின் நன்றுமன்; இ
ன்று; நோன்றுகொளற்கரிது.

கருத்து) காமநோய் பொறுத்தற்கரிதாயிற்று.

வி - ரை.) இடித்தல் - குற்றங்கண்டால் நெருங்கிக் கண்
பறுத்தல். கேளிரென்றும் நும்மென்றும் பன்மைய
து செறல்பற்றி. ஆற்றினென்றது அங்ஙனம்
தன்னும் வினைவிற்று. ஆற்றினோ: ஓகாரம் அசை
விழைவின்கண் வந்தது.

வெண்ணெய் ஞாயிற்றின் வெப்பத்தால் உருகிப் பர
க் காமநோய் பரந்தது; அவ்வெண்ணெய் உருகாமற் கா
ட்டு இருப்பவும் ஊமன் தன்னுடைய கைக்குறை
எடுத்துப் பிறிதோரிடத்தில் வைத்துப் பாதுகாக்
த்தன்மையால் பிறரைக்கூவிப் பாதுகாக்கச்செய
ததுபோல, இந்நோயை அடக்கிப் பாதுகாத்தற்
ரும் ஆற்றலையும் பிறரிடம் வெளியிடற்குரிய நிலை
றிலேனுதலின் இதனைக்காக்க இயலேனாயினேன் எ
மயை விரித்துக்கொள்க; "சொல்லருங் கடுநோய்க்,
லரி" (பெருங். க. 33 : 202-3)

அரிதே: ஏகாரம் அசைநிலை.

மேற்.) மு. தலைவன் நிகழ்பவை உரைத்தது (தொல். களவு.

வருத்தமுற்ற அவற்குக் கூறுதற்கண் தலைவனுக்குக் கூ
து (தொல். களவு. 11, ந.); தலைமகன் கழற்றெதிர்மறை (இ
ரவியற். 26); பாங்கனை வின்குறையாக இது முடிக்க வேண்டுமெ
ன் கூறியது (இ. வி. 505.)

ந. - பு.) இனிப் பாங்கனுற் குறிதலைப்பெய்தலுமென்று ஒருமை
ஞ் செய்யாது, பாங்கனேரினென்று பன்மைபடக்கூறிய தெற்றி
ஒருவனுலோவெனின், பாங்கன் பார்ப்பானுகலிற் பன்மைவா
சான்றனென்பது" (இறை. 3, உரை) என்பவாகலின் இப்பாட்
எனப் பன்மையாகக் கூறியிருப்பது கருதி இங்ஙனம் கூறினர்.

ஒப்பு) 1. இடிக்கும்கேளிர்: கலி. 3: 21; குறள்: 447, 784;
ஊட். 59.

: நன்றுமன்: குறுந். 38: 4, ஒப்பு. நன்றுமற்றில்ல: குறுந்: 134
2; நற். 255: 7. ஞாயிறு: குறுந். 92: 1, 315: 3, 378: 1. 3. வெண்
12: 2.

. ஊமன்: குறுந். 225: 5.

- 6. "வெந்து முருங்கிய, வெய்ய பாறையில் வெண்ணெய் நிக
" (கம்ப. சூர்ப்பணகைப். 78.)

[தலைவன் பொருள்தேடச் சென்ற காலத்தில் அவனது பிரி
ற்றமல் வருந்திய தலைவியை நோக்கி, " தலைவர் நின்னை மறவ
கு வேண்டிய பொருளைப் பெற்று விரைவில் மீளுவ
று தோழி கூறியது.]

பதலைப் பாணிப் பரிசிலர் கோமான்
அரலைக் குன்றத் தகல்வாய்க் குண்டுசுனைக
குவளையொடு பொதிந்த குளவி நாறுநின்
நறுநுதன் மறப்பரோ மற்றே முயலவும்
சுரம்பல விலங்கிய வரும்பொருள்
நிரம்பா வாகலி னீடலோ வின்றே.

எ - து. பிரிவிடை யழிந்த கிழத்தியைத் தோழி வற்புறுத்தி
[அழிந்த - மனம் வருந்திய, வற்புறுத்தியது - ஆற்றியிரு
ண்டுமென்று துணிவு கூறியது.]
மோசிகீரனார் (பி - ம். மோசிகிரன்.)

- ரை.) பதலை பாணி - ஒருகணமாக்கிணையை இயக
த்தையுடைய, பரிசிலர் கோமான் - பாணர் முதலிய இர
பாதுகாப்பவனது, அரலை குன்றம் - அரலையென்னும் (
ங்கண் உள்ள, அகல்வாய் - அகன்ற வாயையுடைய, குன
தவளையொடு - ஆழமுள்ள சுனையின்கண் அலர்ந்த குவ
ளோடு, பொதிந்த குளவி நாறும் - சேர்த்துக் கட்டிய கா
கையின் மணம் வீசும், நின் நறு நுதல் - நினது நல்ல நெ
மறப்பரோ - தலைவர் மறப்பாரோ? முயலவும் - பல
முயற்சிகளைச் செய்தாலும், சுரம் பல விலங்கிய
ள் - பாலைநிலம் பல குறுக்கிட்ட கிடைத்தற்கரிய பொரு
ாவாகலின் - முற்றக் கைகூடாவாதலின், நீடல்இன்று - (
பெற்றே மீள்வேமென்று கருதித் தலைவர் காலம் நீட்டித்
தல் இலதாகும்; ஆதலின் நீ வருந்துதலை ஒழிவாயாக.
ருடிபு.) நறுநுதல் மறப்பரோ? பொருள் நிரம்பா ஆக
இன்று.
கருத்து.) தலைவர் விரைவில் மீளுவர்.
பி - ரை.) பதலை - ஒருகண் மாக்கிணையென்னும் பறை.
கோமானென்றது பரிசிலருக்குப் பரிசில் தந்து பாதுகாக்

னென்றபடி. அரலைக்குன்றமென்பது ஒரு குன்றத்
ரென்று தோற்றுகின்றது; ஆயினும் அதன் தலைவன் இ
பதும் அதன் இருப்பிடமும் இப்பொழுது விளங்கவில்
- பரலுமாம். குளவியொடு பொதிந்த குவளைக்கண்ணி
றி மாலையாக அணிந்தமையால் நெற்றி அம்மலர்களின் ம
த்தது; இயற்கை மணத்தைக் கூறினும் பொருந்தும். கு
மென்றமையின் நறுமை நன்மையாயிற்று; "பொலந
பல்" (புறநா. 29 : 3) என்பதன் உரையில், "பொ
ற நல்ல மாலை'. என்றும், 'நறுமை பொன்னிற்கு இன்
ம் தெரியற்கு அடையாய் நின்றது; நன்மையுமாம்.' என்
ா பகுதிகளைப் பார்க்க. மற்று, ஏ : அசைநிலை.

நின் நறுநுதலை நீவிப்பிரிந்த அவர் அந்நுதலின் அழகை
பிரிவு நீட்டிக்குமெனின் அழகு குறையுமென்பதை
ாதவராதலின் அங்கே நெடுநாள் தங்கார்; தாம் பெறவே
பொருளைத்தும் பெற்றே மீள்வரென்பையேல், பொரு
றப்பெறுதல் அரிதாதலின் அங்ஙனம் எண்ணுமல் வேன

முகப்பப் பொருளுங் கிடவாது" (கலி. 18 : 5) என்
ன்குமதித்த பொருளும், சென்றவர்கள் தத்தம் நி
பக் காலம் நீட்டிப்ப நின்று தேடுவதன்றி இப்பெ
துகொள்ள ஓரிடத்தே கிடவாது' என்னும் அதன் உ
புடையார் காலம் நீட்டிப்பப் பொருள்தேடிநில்ல
ப் புலப்படுத்தல் காண்க. நீடலோ: ஓகாரம் அ

(ஒப்பு.) 1. பதலைப் பாணி: "கொடிதரு பாணிய பதலை" (
பாணி: குறுந். 136 : 5. கலி 12; புறநா. 209: 1, 7; அகநா. 50 : 4;
11; குறிஞ்சிப். 152.

2. பரிசிலர் கோமான்: "இல்லோ ரொக்கற் றலைவன்" (புறநா
இல்லோர் செம்மல்" (சிலப். 15 : 90.)

3. குளவிமலர் மணமுடையது: "குளவிக், கடிபதங் கமழுக் க
346 : 9-10): "காறிதழ்க் குளவி" (புறநா. 380 : 7.) தலைவி
உள்ளமை: குறுந். 22 : 5, ஒப்பு. குளவியும் குவளையும்: நற். 37
சுனைக்குவளை: "பைஞ்சுனைக், குவளை" (குறுங். 342 : 4-5); "
பைஞ்சுனை" (மலைபடு. 251); "கடவுட் கற்சுனை யடைஇறந் த
ாக் குவளை மலர்" (நற். 34 : 1-2); "மல்ல லறைய மலி
" (அகநா. 308 : 11); "குவளைப் பைஞ்சுனை" (புறநா. 1
சுனைக் குவளை: "குண்டுநீர்ப் பைஞ்சுனை பூத்த குவளை" (குறு
'நீர்ப் பெருங்குண்டு சுனைப்பூத்த குவளை" (புறநா. 116 : 1.)
ருள்வழி லிடலோ விலர்நின், இருளைக் கூந்த லின்றுயின் ம
ா. 233 : 14-5.)

[தலைவனது பிரிவையாற்றாத தலைவி தோழியை நோ
ஙவர் என்னோடு அளவளாவாம விருப்பினும் அவரைக்
திரத்தில் எனக்கு இன்பம் பிறக்கும் ; அஃதும் இப்பெ
நாயிற்று" என்று கூறியது.]

குறுந்தாட் கூதளி யாடிய நெடுவரைப்
பெருந்தேன் கண்ட விருக்கை முடவன்
உட்கைச் சிறுகுடை கோலிக் கீழிருந்து
சுட்டுபு நக்கி யாங்குக் காதலர்

!- து. பிரிவிடை யாற்றாமையிற் றலைமகள் தோழிக்கு

ரனர்.

பி - ம்.) 1. " கூதளிராடிய ', ' கூதாளி '; ' பருவரை ' 2 '
' இருங்கை ' 3 ' உட்குழி சிறுகுடை ', 4 ' நீட்டுபு
ட்டுபுநக்கி ' 3-4 ' கீழிருந்தூட்டுபு '

ு - ரை) தோழி, குறு தாள் கூதளி - குறிய அ
ய கூதளஞ்செடி, ஆடிய நெடு வரை - அசைந்த உ
ுள்ள, பெரு தேன் கண்ட - பெரிய தேனடையைக் க
கை முடவன் - காலின்மையின் எழுந்து நிற்றற்கு இயல
தலையுடைய முடவன், உள் கை சிறுகுடை - உள்ளங்
றிய குவிந்த பாத்திரத்தை, கோலி - குழித்து, கீழ் இரு
லையின் கீழே இருந்தபடியே, சுட்டுபு - அத்தேனிருலை
சுட்டி, நக்கியாங்கு - உள்ளங்கையை நக்கி இன்புற்ற
. . காதலர் - தலைவர், நல்கார் நயவார் ஆயினும் - தண்
பாராயினும் விரும்பாராயினும், பல்கால் காண்டலும்
பார்த்தலும், உள்ளத்துக்கு இனிது - எனது நெஞ்
மை தருவது.

முடிபு) காதலர் நல்கார் நயவாராயினும் பல்காற் கா
இனிது.

கருத்து) தலைவரைக் காணாதிருத்தல் துன்பத்தைத் தரு
ு.

வி - ரை.) தோழியென்னும் விளி வருவித்துரைக்கப்பட்
ரி : இது கூதாளியெனவும் கூதளம், கூதாளமெனவும் வ
ளியென்பதே புணர்ச்சிக்கண் அம்முப்பெற்றும் குற
மன்பர் நச்சினார்க்கினியர் (தொல். உயிர்மயங்கு. 44);
வெண்ணிற முடையது (முருகு. 192); கூதிர்ப் பருவ
வது (நற். 244 : 2.)

பெருந்தேன் : குறுந். 3 : 4, வி - ரை. காலுடைய
நற்கரிதென்பாள் நெடுவரை யென்றாள். குடை -
லையாற் செய்யப்பட்டு நீர் எடுத்தற்கும் பருகுத
வுப்பொருள் வைத்தற்குமுரிய ஒரு கருவி. (கலி. 2
ா. 121 : 12; புறநா 177 : 16.) இங்கே அதனைப் பெ

தன்கையில் வீழப்பெற்றுச் சுவைத்து இன்புறுனுயி
ளக் கண்டவளவிலே ஓரின்பம் பெற்றதுபோலத் த
ய தண்ணளியையும் நயப்பையும் பெறேனுயி
ரக் காண்டலே ஓரின்பம் 'தருவதென்று உவமையை
காள்க. காண்டலும் : உம்மை இழிவுசிறப்பு. பல்
டலும் என்றதற்கேற்பப் பல்கால் என்பது உவமை
ப்பட்டது. இனிதே : ஏகாரம் அசைநிலை.

. கூதளி - ஒரு மரம் ; கூதளம், கூதாளம், கூதாளி : குறுக்.
நா. 168, 380, தொல், 246. க.

ஒப்பு.) 2. இருக்கை முடவன் : ' தமக்கு உற்றது உரைக்கலாத
ளும் பெண்டிர்களும் இருக்கை முடவரும் ' (இறை. 35, உரை.)
. குடை, 168 : 2, நாலடி. 289.

- 3. தேனைக் கண்ட முடவன் அதனை விரும்பல் : " கொடுங்குன்றி
மேற்றேன் விரும்பு முடவனைப் போல " (திருச்சிற். 151.)
. தலைவன் நல்குதல் : குறுந். 37 : 1, ஒப்பு.

-6. தலைவனைக் காணுதலால் இன்பம் உண்டாதல் : " துனிநீர் க
தன்னு ராயினும் இனிதே காணுநர்க் காண்புழி வாழ்தல் "
-2) ; " பேணுது பெட்பவே செய்யினுங் கொண்கனைக், காணு
ண் " (குறள், 1283.)

தோழி கூற்று

பரத்தையிற் பிரிந்த தலைமகனுக்குத் தூதாக வந்த பா
யோரை நோக்கி, " தலைவன் இங்கேவந்து தலைவியோடு
யினும், அவனது நட்பை மனத்தால் நினைந்து அமைதி
தலைவி இருத்தலின் அவள்வளைகள் செறிந்தன ; ஆத
வந்து செய்யும் குறையொன்றிலம் " என்று கூறித் தெ
் மறுத்தது.]

தச்சன் செய்த சிறுமா வையம்
ஊர்ந்தின் புறூஅ ராயினுங் கையின்
ஈர்த்தின் புறூஉ மிளையோர் போல

உற்றின் புறேஎ மாயினு நற்றேர்ப்
பொய்கை யூரன் கேண்மை
செய்தின் புற்றனெஞ் செறிந்தன வளையே

முடிபு) பகுபச, பசயவண எணணுற ; அா
ா ? எம்மை உய்த்தியோ ? உரைத்திசின்.
கருத்து) இவளைப் பிரிந்து செல்லுதல் இயலாதது.

பி - ரை.) ஈந்து எஞ்சியவற்றையே துய்த்தல் இல்வாழ்
பாடாதலின் ஈதலை முன்னர்க் கூறினன் ; "விருந்தோ
ன் மிசைவான்" (குறள், 85) என்பதை ஓர்க. ஈதல
ம் துய்த்தலாகிய இன்பமும் பொருளால் ஆகுமாதலின்
பற்றிக் கூறினனெனலுமாம் ; "வடுவிலா வைய
ிய மூன்றில், நடுவண தெய்த விருதலையு மெய்தும்" (நா
"ஆராயிற் றானே யறம்பொரு ளின்பமென், றாரா ரிவ
யதனை யெய்துவார், சீரா ரிருதலையு மெய்துவர்" (
திருமடல், 3-4.) இல்லோர் - பொருளில்லாதவர் (குறுந்.
பொருளின்மையையே இன்மையென்றும், பொருளில்லோ
இல்லோரென்றும் வழங்குதல் மரபு. இல்லோர்க்கென்பத
றுநாட்டுக்குச் சென்று பொருண்முயற்சி செய்யாமல்
தங்கியிருப்பாருக்கெனலுமாம் ; "செறுவோர் செம்மல்
ந் சேர்ந்தோர்க், குறுமிடத் துய்க்கு முதவி யாண்மை
ருந் தமைவோர்க் கில்லென் றெண்ணி" (அகநா. 231 ;
தைக் காண்க. இல்லோர்க்கு இல்லென என்ற குறிப்
வினை யென்பது பொருள் செய்வினையைச் சுட்டியது. உ
: சின், முன்னிலையசை ; "உரைத்திசிற் றோழி" (கு
1) ; இதன் இலக்கணம், "மியாயிக மோமதி இகுஞ்சி
ஆவயி னாறும் முன்னிலை யசைச்சொல்" (தொல். இடை
து.

நெஞ்சே, நீ பொருள்செய்யும்பொருட்டு வேற்றுநாட்டுக்
எண்ணுகின்றாய் ; அங்கே இத்தலைவி வருவாளோ ? வ
ரின் நான் மட்டும் போகவேண்டும் ; இவளைப் பிரிந்து
ஆற்றேனன்றே' என்று கூறித் தலைவன் செலவழுங்கி
ன்ம் அழுங்கியது செல்லாமலே இருத்தற்கன்று ;
திலுள்ள பேரன்பைப் புலப்படுத்தி ஒருவகையால் அ
வித்துப் பின்பு பிரிவதே அவன் கருத்து ; இதுவே புல
கமென்பது, "செலவிடை யழுங்கல் செல்லாமை யன்

றை குறித்த றவிர்ச்சி யாகும்" (தொல். கற்பு. 44) என

அறியலாகும்.

யது (தொல். பொருளியல், 2, ந.)

(ஒப்பு.) 1. இல்லோர்க்கு ஈதல் இல்லை: "இருள்படு நெஞ்சத் நம், அருணன் குடைய ராயினு மீதல், பொருளில்லோர்க்கஃ தல், யாது மறிவென் மன்னே" (அகநா. 335 :1-4.); அகநா. 23 இல்லோர்க்குத் துய்த்தல் இல்லை: (குறுந். 120 : 1) ; "வறியா ார்" (திருச்சிற். 333.) இல்லோர்க்கு ஈதலும் துய்த்தலும் இல்லை : " ழு மீதலு மூன்றும், அசைவுடை விருந்தோர்க் கரும்புணர் வின் 214 : 1-2.)

2. கைம்மிகல் : நற். 39 : 3 ; கலி. 46 : 23, 58 : 7, 107 : 24.

1-2. "அரிதாய வறனெய்தி யருளியோர்க் களித்தலும், வென்று பேறுரைத் தெறுதலும், புரிவமர் காதலிற் புணர்ச்சி ப், பிரிவெண்ணிப் பொருள்வயிற் சென்றநங் காதலர்" (க 2-3 : குறுந். 347 : 4-6. 3. அம்மாவரிவை : புறநா. 349 : 5 ; 4. உரைத்திசினோர்க்கே : நற். 103 : 1.

தலைவி கூற்று

[தலைவன் பிரிவை ஆற்றாமலிருந்த தலைவியை நோக்கி, " துன்பத்தையறிவர் ; ஆதலின் விரைவில் மீள்வர்" றி கூற, "அவர் அறிந்தவராயிருந்தும் இன்னும் வந் று தலைவி கூறியது.]

பல்லா நெடுநெறிக் ககன்று வந்தெனப்
புன்றலை மன்ற நோக்கி மாலை
மடக்கட் குழவி யணவந் தன்ன
நோயே மாகுத லறிந்தும்
சேயர் தோழி சேய்நாட் டோரே.

எ - து. பிரிவிடை யாற்றாமை கண்டு, வருவரெனச் சொ க்குக் கிழத்தி உரைத்தது.

வருவர் - தலைவர் வருவர்.]

கருவூர்க் கதப்பிள்ளை. (பி - ம். கருவூர்க் கந்தப்பிள்ளை, க ள்ளைச் சாத்தனார்.)

பி - ம்.) 1 'கன்று வருந்தெனப்' 3 'மக்கட்குழவி' 'யவ

ப்பு.) 1. நற். 89 : 5.
அரும்பனி யச்சிரம் : (குறுக். 76 : 6, 82 : 6, 277 : 4, 338
பனியற்சிரம் " (கற். 86 : 4) ; " அரும்பனி யளைஇய வற்சிரக் க
70 : 2.)
லைவரைப் பிரிந்திருப்போர் அச்சிரத்தால் துன்புறல் : (குறுக். 76 :
லர்ப் பிரிந்தோர் கையற கலியும், தண்பனி வடந்தை யச்சிரம் "
3-4) ; " வாடை தூக்கும் வருபனி யற்சிரம், நம்மில் புலம்பிற்
கமியர், என்னு குவர்கொ லளியர் ", " தண்பனி யற்சிரம் தமிமே
ன ", "அற்சிரத் தூதை தூற்றப், பனியலைக் கலங்கிய நெஞ்சமே
வ மல்லமோ பிரிந்திசினோர் திறத்தே ", " அகன்றுறை மகளி
நடுக்க, அற்சிரம் வந்தன்று " (அகநா. 78 : 10-12, 178 : 19,
217 : 12-3.)
. மருந்து பிறிதில்லை : நற். 80 : 9, 140 : 11, 247 : 9 ; கலி. 60 :
. 147 : 14.
லைவன்மார்பு தலைவிக்கு இன்பம் பயத்தல் : (குறுக். 73 : 1, 80 : 7,
48 : 1-2, 339 : 3-5) ; " மகிழ்நன் மார்பிற்றுஞ்சி ", " மா
ல் " (கற். 20 : 2, 171 : 11); " கழனி யூரன் மார்பு, பழன மாக
ன் மார்பே, பனித்துயில் செய்யு மின்சா யற்றே " (ஐங். 4 : 5-

தோழி கூற்று

[இரவுக்குறியை விரும்பிய தலைவனை நோக்கி, " நீ இ
வயாயின் நினக்குத் தீங்குண்டாகுமோ வென்றெண்ணி
துவோம் ; ஆதலின் நீ வாரற்க " என்று தோழி மறு
யது.]

கருங்கட் டாக்கலை பெரும்பிறி துற்றெனக்
கைம்மை யுய்யாக் காமர் மந்தி
கல்லா வன்பறழ் கிளைமுதற் சேர்த்தி
ஓங்குவரை யடுக்கத்துப் பாய்ந்துயிர்-செகு
. சார ஞெட நடுநாள்
வாரல் வாழியோ வருந்துதும் யாமே.

எ - து. தோழி, இரவுக்குறி மறுத்தது.
* கடுந்தோட் கரவீரன்.

உடைய ஆண்குரங்கு, பெரும்பிறிது உற்றென - இ
றடை அடைந்ததாக, கைம்மை உய்யா - கைம்மைத் து
போக்கமாட்டாத, காமர் மந்தி - விருப்பத்தையுடைய
கானது, கல்லா வன்பறழ் - மரமேறுதல் முதலிய
ரிலைக் கல்லாத வலிய குட்டியை, கிளைமுதல் - சுற்
ந்து, சேர்த்தி - கையடையாக ஒப்பித்து, ஓங்குவரை
- ஓங்கிய மலைப் பக்கத்தில், பாய்ந்து உயிர் செகு
உயிரை மாய்த்துக் கொள்ளும், சாரல் நாட - சாரலையு
க்குத் தலைவனே, நடுநாள் - நள்ளிரவில், வாரல் - வா
வருந்துதும் - அங்ஙனம் நீவரின் நினக்குத் தீங்கு
றெண்ணி நாம் வருந்துவோம், வாழி - நீ தீங்கின்றி வ

முடிபு) நாட, நடுநாள் வாரல் ; யாம் வருந்துதும் ; வா
கருத்து) நீ இரவில் வருதலை யொழி.

வி - ரை.) தா - தாவுதல் (தொல். உரி. 46, ந.) ; வலிய
புலி - வலிய புலி' (பு. வெ. 31, உரை) பெரும்பி
து பாடு (புறநா. 152 : 2, உரை.) கைம்மை யுய்யா - கை
த்தைப் போக்க முடியாத ; ' உறைமலி யுய்யா நோய் -
போக்கமுடியாத நோய்' (சிலப். 7 : 8, அரும்பத.) ; கைம்
த நெடுகச் செலுத்தமாட்டாத வெனலுமாம். கல்லா
ரிலைக் கல்லாத (மலைபடு. 312, ந.) பறழ் மரமேறுதல் மு
றக் கற்கவில்லை யென்னும் குறையையும் ஓராமல்
நீத்தமை அதன் தலைக்கற்பை உணர்த்துகின்றது
களுக்காக உயிர்வைத்து வாழும் பெண் விலங்குகளும் உ

" அருமருப் பெழிற்கலை புலிப்பாற் பட்டெனச்
சிறுமறி தழீஇய தெறிநடை மடப்பிணை
பூளை நீடிய வெருவரு பறந்தலை
வேளை வெண்பூக் கறிக்கும்
ஆளி லத்த மாகிய காடே" (புறநா. உக : 18-22.)

ாய்ந்த மாத்திரத்தில் உயிர் போதற்குரிய உயரத்தையு
பான் ' ஓங்குவரை யடுக்கம் ' என்றான். நடுநாள் - நள்
விரு ணடுநாள் " (அகநா. 218 : 6.) தலைவனுக்கு ஏதம்
ருத்தலை விரும்புவாளாதலின் ' வாழியோ ' என்றாள்.
ாழியோ : ஓகாரம் அசைநிலை. யாமே : ஏகாரம், அசை
லை திறக்காக மந்தியும் உயிர்செகுக்கும் நாட என்

ப - ரை.) தோழி—, இள்ளை - கிளி, வளை வாய் கொ
ந்த அலகினிடத்திலே கொண்ட, வேப்ப ஒள் பழம் -
ஒள்ளிய பழமானது, புது நாண் நுழைப்பான்-புதிய
யை ஊடுசெலுத்தும் பொற்கொல்லனது, நுதி மாண்
- முனை மாட்சிமைப்பட்ட கூரிய் கைந்நகத்திற் கொ
ம் கலம் ஒரு காசு ஏய்க்கும் - பொன்னுபரணத்திற்குரி
ஒக்கும், நிலம் கரி - நிலம் கரிந்துள்ள, கள்ளியங்காடு
யுடைய பாலை நிலத்தை. இறந்தோர் - கடந்து சென்
உள்ளார் கொல் - என்னை நினையாரோ?

(முடிபு.) தோழி, காடிறந்தோர் உள்ளார்கொல்?

(கருத்து.) தலைவர் என்னை மறந்தனர் போலும்!

(வி - ரை.) கிளியின் அலகுக்குக் கைவிரல் நகங்களும், வே
திற்கு உருண்டையான பொற்காசும் உவமைகள். க
தற்குரிய தகுதியுடையதைப் புலப்படுத்தி, 'நுதி
நகிர்' என்றாள். ஒருவகைப் பொற்காசு உருண்டை

யும் இருந்ததென்பது,

"காசி னன்ன போதீன் கொன்றை"
"...... புன்கா லுகாஅய்க்
காசினை யன்ன நளிகனி" (குறுந். 148 : 4, 274 : 1 - 2)
"பொன்செய் காசி னொண்பழந் தாஅம்
குமிழ்" (நற். 274 : 4 - 5)

வற்றாலும் அறியப்படும். பொன்னென்பது செய்
லமென்றாயிற்று. பொலங்கல மென்றது இங்கே
மை. வெம்மையால் நிலங் கரிந்தது.
வேம்பும் கள்ளியும் பாலைநிலக் கருப்பொருள்கள்.
கள்ளியங்காடு: அம், சாரியை. ஓகாரமும் ஏகாரமும்

உள்ளார் கொல்லென்றது நினைத்தால் வந்திருப்பரெ
விற்று.

(ஒப்பு.) 1. உள்ளார் கொல்லோ தோழி: குறுந். 16 : 1, ஒப்பு.
ன் வளைந்த வாய்: "வளைவாய்ச் சிறுகிளி" (குறுந். 14
கிவா யொப்பின்" (குறுந். 240 : 2); "வளைவாய்க் கி
ரும்பாண். 300.)

3 - 4. காசை நாணிற் கோத்தல்: 'காண்வழிக் காசு போ

[தலைவன்பிரிவினால் வருந்திய தலைவி முன்பனிப்பருவ
ன் வாராமையால் துன்புற்று, "இப்பனியின் துன்பத்
பது தலைவருடைய மார்பே யாகும்; ஆதலின் அவர் வ
ன் இதனை ஆற்றுதல் அரிது" என்றது.]

பூழ்க்கா லன்ன செங்கா லுழுந்தின்
ஊழ்ப்படு முதுகா யுழையினங் கவரும்
அரும்பனி யச்சிரந் தீர்க்கும்
மருந்துபிறி தில்லையவர் மணந்த மார்பே.

எ - து. பிரிவிடைக் கிழத்தி மெலிந்து கூறியது.

அள்ளூர் நன்முல்லை.

(பி - ம்.) 3. 'அரும்பனியற்சிரம்'

(ப - ரை) பூழ் கால் அன்ன - குறும்பூழ்ப்பறவையின் கா ன்ற, செ கால் உழுந்தின் - செவ்விய காலையுடைய உ து, ஊழ்ப்படு முதுகாய்-மிக முதிர்ந்த காய்களை, உழை இ நம் - மான்கூட்டங்கள் தின்னும்பொருட்டுக் கொள்ளும், - பொறுத்தற்கரிய பனியையுடைய, அச்சிரம் தீர்க்கும் - க் காலத்தால் உண்டாகும் துன்பத்தைப் போக்கும், மரு ாரம், அவர் மணந்த மார்பே - என்னை மணந்த அவரு பேயாகும்; பிறிது இல்லை - வேறு இல்லை.

(முடிபு) அச்சிரந் தீர்க்கும் மருந்து அவர் மணந்த மார் இல்லை.

(கருத்து) அவர் உடன் இராமையால் இம்முன்பனிப் ப க்குத் துன்பம் தருவதாயிற்று.

(வி - ரை.) உழுந்தின் வேர் சிறிது மேலே தெரிந்த அடி ்கால் உவமை. அச்சிரம் - முன்பனிக்காலம் (பரி. 18. . 14 : 105); இஃது அற்சிரமெனவும் வழங்கும். உ ு முதலியன முன்பனிப் பருவத்தில் முதிர்வன; "இரும் த்த மயிர்க்கா யுழுந்து" (நற். 89 : 5); "பற்றுவிடு வி ுகா யூழ்ப்ப, அற்சிர நின்றன்றாற் பொழுதே" (அகநா. அச்சிரம்: ஆகுபெயர். மருந்து - பரிகாரம்; "மருந்தில் ' (புறநா. 3: 12, உரை.) அவர் - கலைவர்: நெஞ்சறி

- து. பருவங்கண்டு அழுந்த தலைமகளைத் தோழி ப ன்று வற்புறீஇயது.

[பருவம்-இங்கே கார்காலம். வற்புறீஇயது - வற்புறுத் கோவர்த்தன் (பி - ம். கோவதத்தன்.)

(பி - ம்.) 1 'மடவை' 4 'கொடியிணர் பூத்த' 5 'வம்பு'

(ப - ரை.) கல் பிறங்கு அத்தம் சென்றோர்-கற்கள் விள
லைநிலத்து அருவழியைக் கடந்து சென்ற தலைவர், க
ண்டு வருவேனென்று சுட்டிக் கூறிய, பருவம் - கார்
, வாரா அளவை - வாராத காலத்திலே, வம்ப மார
வமல்லாத காலத்துப் பெய்யும் மழையை, கார் என
லத்து மழையென்று, மதித்து - கருதி, நெரிதர - நெருங்கு
ாம்புசேர் கொடி இணர்ஊழ்த்த - சிறு கொம்புகளிற் ெ
ங்காகிய பூங்கொத்துகளைப் புறப்பட விட்டன; ஆ
வு நீல கொன்றை - பரந்த அடியையுடைய கொன்றை
, மன்ற - நிச்சயமாக, மடவ - பேதைமையையுடையன.

(முடிபு.) பருவம் வாரா அளவை வம்பமாரியைக் க
்த்து இணர் ஊழ்த்த; அதனாற் கொன்றை மடவ

(கருத்து.) இது கார்ப்பருவம் அன்று; ஆதலின் நீ வருந்
(வி - ரை.) தலைவி, "கார்ப்பருவம் வந்துவிட்டது;
ய்கின்றது; கொன்றையும் பூத்தன; இன்னும் அவர் வந்
றுகூறி இரங்கினளாதலின், 'இது கார்காலமன்று' எ
புறத்துந் தோழி தலைவிகூற்றை மறுப்பாளாய், "இம்
ப மாரி; இதைக்கண்டு அறியாமையால் கொன்றைகள்
." என்றாள். இங்ஙனம் பருவத்தைத் தெரிவிக்கும் பெ
ின் மேல் அறியாமையை ஏற்றிக் கூறும் மரபு, "பெரு
ிப் பேதைப் பித்திகத், தரும்பே முன்னு மிகச்சிவந் தன
வ வாழி மஞ்ஞை" (குறுந். 94: 1 - 2, 251: 1) என்று
ம் வந்துள்ள செய்யுட்பகுதிகளால் உணரப்படும். கல்
ாம். கொன்றையின் மலர்கள் நீண்ட கொத்தாக இருத்த
ாடியிணர்' என்றாள். கொன்றை கார்காலத்தில் மல
ழ்த்த - செவ்வியழிந்த: 110: 4; கலி. 27; அகநா. 10:
மதித்தே: ஏகாரம், அசைநிலை.

(மேற்.) 5. வம்பு என்னும் உரிச்சொல் நிலையின்மைப் பெ
்த்து வந்தது (தொல். உரி. 31, சே, தெய்வச். 59. ...

... பருவமன்றெனத் தோழி ப
ிக்கது (தொல். கற்பு. 9, ந.)

ஒப்பு.) 3. தடவுநிலை: குறுந். 219: 6.
3. கல்பிறங்கத்தம்: அகநா. 7: 14. 79: 16; சிலப். 16: 57
39.; குறுந். 174: 4.

1 - 4. கொன்றையின் கொடியிணர்: "புழற்காய்க் கொ
ணி கொடியிணர்" (நற். 266: 4); "கொன்றை கொ
ப" (பரி. 8: 24.)

5. வம்பமாரி: "வம்பப் பெரும்புயல்" (புறநா. 325: 2); "
ம்" (தே. திருஞா. திருக்குற்றாலம்.) 1 - 5. கொன்றை கார்
ல்: குறுந். 21: 3 - 4, ஒப்பு.

"நீர்அற வறந்த நிரம்பா நீளிடைத்
துகில்விரித் தன்ன வெயிலவி ருருப்பின்
அஞ்சுவரப் பனிக்கும் வெஞ்சுர மிறந்தோர்
தாம்வரத் தெளித்த பருவங் காண்வர
இதுவோ வென்றிசின் மடந்தை மதியின்று
மறந்துகடன் முகந்த கமஞ்சூன் மாமழை
பொறுத்தல் செல்லா திறுத்த வண்பெயல்
காரென் றயர்ந்த வுள்ளமொடு தேர்வில
பிடவுங் கொன்றையுங் கோடலும்
மடவ வாகலின் மலர்ந்தன பலவே" (நற். 99.)

தலைவி கூற்று

[தலைவனது பிரிவை ஆற்றாத தலைவி தோழியை நோ
ந்து சென்ற தலைவர் நம்மை நினையாரோ?, நினைப்பி
பாரன்றே" என்று கூறியது.]

உள்ளார் கொல்லோ தோழி கிள்ளை
வளைவாய்க் கொண்ட வேப்ப வொண்பழ
புதுநா ணுழைப்பா னுதிமாண் வள்ளுகிர்
பொலங்கல வொருகா சேய்க்கும்
நிலங்கரி கள்ளியங் காடிறந் தோரே.

எ - து. பிரிவிடை யாற்றுது (பி - ம். ஆற்றாத.) தலை

[illegible]

பி - ம்) 1 'வேன்பாற்' 2 'பருவந்து' 3. 'களிதரு' 4-5 'வரு
ராந்துறைய விருந்தினரோ' 5 'விருந்திரோ, இருந்த
வே' 'விருந்தனிரோ'

- ரை.) தோழி, வன் பரல் தெள் அறல் பருகிய - வ
கைக்கற்களினிடத்தேயுள்ள தெளிந்த நீரைக் குடி
- ஆண்மான், தன் இன்புறு துணையொடு - இன்பத்
ற்குரிய தன்னுடைய பெண்மானோடு, மறுவந்து உக
ஞெற் சுழன்று துள்ளி விளையாடாநிற்கவும், வா
யுநர் - இங்கே வாராமல் சென்ற இடத்தே தங்கிய தலை
நசைஇ - மீண்டு வருதலைவிரும்பி, வருந்தி கொந்து உறை
நந்தித் தங்கும்பொருட்டு, இருந்திரோ என - உயிர் வைத்
டிருந்திரோ வென்று கேட்பதற்கு, தளி தரு தண் க
துளியைத் தருகின்ற தண்ணிய கார்ப்பருவம், வந்தன்
.

(முடிபு.) உறையுநர் வரல் நசைஇ இருந்திரோ எனக்
கூறு.

(கருத்து) கார்ப்பருவம் வந்தபின்பும் தலைவர் வந்திலர்.

(வி - ரை.) மான் தன் துணையோடு உகளும்படி கார்ப்பரு
வம், தலைவர் தம் துணையோடு மகிழும்படி வந்து சேர்
னும் குறிப்புத் தோன்றுகின்றது. 'கார்ப்பருவம்
ம் நாம் உயிரோடு இருத்தல் பிழை' என்னும் நினை
வின் அக்கருத்தை அப்பருவம் கேட்பதாக அமைத்த
அவர் விரைவில் வாராவிடின் உயிர்வாழ்தலருமை என்ப
பட்டது.

ரான், ஏகாரங்கள் : அசைநிலைகள்.

(ஒப்பு.) 1. பரலிலுள்ள நீர்: "பரலவற்படுநீர்" (குறுந். 250:
. 4: 4; மலைபடு. 198; "பரலவ லூறற் சிறுநீர்" (நற். 333
இரலையும்: "பரலவ லடைய விரலை தெறிப்ப" (அகநா. 4: 4)
. மறுவருதல்: குறுந். 45: 4, ஒப்பு. அகநா. 22: 4.
-2. பரல்களிலுள்ள நீரைப் பருகி இரலைமான் பெண்மானோடு உகளு
250: 1-2. இரலையும் துணையும் உகளல்: (குறுந். 338:
கோட் டிரலையொடு மான்பிணை யுகளவும்" (பட். 245); "
தெழிலேற்றின் பின்னாப், பிணையுங் காணிரோ பிரியுமோ வவை
20: 22-3); "மடப்பிணை தழீஇக், [illegible]

லை மன்றம் நோக்கி - அவை தங்கியிருத்தற்குரிய பு
த்தையுடைய மன்றத்தைப் பார்த்து, மாலை - மாலைக்காலத்
கண்குழவி - மடப்பம் பொருந்திய கண்ணையுடை
பசுகள், அணவந்தன்ன நோயேம் ஆகுதல் அறிந்தும் -
த்துப் பார்த்து வருந்தினாற் போன்ற தம் வரவு நோ
த்தை யுடையே மாதலை அறிந்திருந்தும், சேய்நாட்டே
தூரத்தேயுள்ள நாட்டுக்குச் சென்ற தலைவர், சே
னும் நெடுந்தூரத்திலேயுள்ளார்.

(முடிபு.) தோழி, சேய்நாட்டோர் நோயேமாகுதல் அறி
ர்.

(கருத்து.) தலைவர் நாம் துன்புறுவோமென்பதை அறிந்த
தும் இன்னும் வந்திலர்.

(வி - ரை.) படர்க்கையிலும் வந்தென்பது செல்
னும்பொருளில் வந்தது; தொல். கிளவி. 29, உ
ன் சென்றது மேய்தற்கு. புன்றலை - பொலிவு
; பசுக்கள் இன்மையின் பொலிவழிந்ததாயிற்று. மன்
கள் தங்கியிருக்கும் இடம்; "ஆன்கணம், கன்றுபயிர்
மறை புகுதர" (குறிஞ்சிப். 217-8); இதனை யுடை
தல்பற்றி இடையர்கள் மன்றுடிகள் (திருவால - 52: 5

றும் பெயருடையராயினர்; இப்பெயர் சிலாசாஸனங்க
ப்படுகின்றது. மடக்கண் - மென்மைபொருந்திய க
தலின் மடக்கண் உடையதாயிற்று.

மேயச் சென்ற பசுக்கள் மாலைக்காலத்தில் ஊர்க்கு மீ
மன்று புகுவது வழக்கம்; அதனால் மாலையில் கன்ற
ாய்ப்பசுக்களை எதிர்நோக்கியிருந்தன; "கறவை கன்றுவ
" (குறுந். 108 : 2.) அணைவருதல் - தலையெடுத்துப் பார்
துதல்; "அணந்த யானை" (குறிஞ்சிப். 35) என்பத
ணுக்கி வருந்தின யானை' என்று நச்சினார்க்கினியர் உ
துதல்காண்க. அலம் வந்தன்னவென்ற பாடத்திற்கு ம
ருற்போன்ற வென்று பொருள்கொள்க.

பிரிந்து சென்ற பசுக்கள் மாலைக்காலத்தில் மீண்டு வரு
றின் கன்றுகள் எதிர்நோக்கி நிற்றலைப்போல, பி
ற. தலைவனது வரவை உரிய பருவத்தில் எதிர்நோ
பேனென்று உவமையை விரித்துக்கொள்க. புன்றலையெ

யொடு மடமா னுகள, எதிர்செல் வெண்மழை பொழியுந் திங்க
. 99-100); "அரக்கத்தன்ன......மடப்பிணை தழீஇத் தி
புல்லருந் துகன "மண்கண் குளிர்ப்ப வீசித் தண்பெயல்,
பறைக்குர லெழிலி......அண்ண லிரலை யமர்பிணை
றல் பருகித் தாழ்ந்துபட் டனவே", "இருதிரி மருப்பி
செறியிலைப் பதவின்...மடப்பிணை யருத்தித், தெள்ளற
ன லடைகரை, மெல்கிடு கவுள துஞ்சுபுறங் காக்கும்", "
ந்த வார்பெயற் கடைநாள்......தண்ணறும் படுநீர் மாந்திப் பத
புறக் குடைய திரிமருப் பிரலை, வார்மண லொருசிறைப் பி
கிழற், காமர் துணையொ டேமுற வதிய", "படுமழை பெ
புறவின்......திரிமருப் பிரலை தெள்ளறல் பருகிக், காமர் து
வதிய", "இருவிசும் பிவர்ந்த கருவி மாமழை, வீர்செறி
நர்த் தலைபோற், சூர்பனிப் பன்ன தண்வர லாலியொடு, பருஉ
ி தலைஇ வானவின்று, குருஉத்துளி பொழிந்த பெரும்புலர் வை
விட் டன்ன செந்நில மருங்கிற், செறித்துநிறுத் தன்ன தெ
, சிறுமறி தழீஇய தெறிநடை மடப்பிணை, வலந்திரி மருப்பி
யொ, டலங்குசினைக் குருந்தி னல்குநிழல் வதிய", "ம
ணை தழீஇப் புறவிற், றிரிமருப் பிரலை பைம்பயி ருகள, வா
கார்செய் காலை" (அகநா. 14 : 1-6, 23 : 1-9, 34 : 4-8,
154 : 1-9, 304 : 1-10, 314 : 5-7); "கருவியல் கார்மழை
தெந்த, உருகு மடமான் பிணையோ டுகளும்" (திணைமொழி.
ளம் பழுனிக் கனிவிய கானத்து......சிறுபிணை தழீஇய தி
" (பெருங். 1. 49 : 101-14.)

வருந்தி நொந்துறைதல்: குறுந். 192 : 2, 400 : 7.

தோழி கூற்று

[கார்காலம் வந்தபின்பும் தலைவன் வாராமையால் வரு
...யை நோக்கி, "இப்போது பெய்யும் மழை பருவம
...துப் பெய்வது; இதைக் கார்காலத்துக்குரியதென்று
...கொன்றைமரங்கள் மலர்ந்தன. ஆதலின் இது கார்ப்
...று நீ வருந்தற்க" என்று தோழி கூறியது]

மடவ மன்ற தடவுநிலைக் கொன்றை
கல்பிறங் கத்தஞ் சென்றோர் கூறிய
பருவம் வாரா வளவை நெரிதரக்

"அவர் நின் துன்பத்தை அறியாதாரா" என ...
...றுவித்தாளாதலின், "அறிந்தும் இன்னும் சேயராய்
...று வருந்தினள்.

தாய்ப்பசுவிற்கும் கன்றுக்கும் உள்ள அன்பு மிகச்
...வின் அது தாய்க்கும் பிள்ளைக்குமுள்ள அன்புக்கு உ
...படுவதோடு, தலைவன் தலைவியருக்கு இடையிலுள்ள
...றவன் அடியார்க்கு இடையிலுள்ள அன்பு முதலியவற்
...படுதல் மரபு; "கன்றுபிரி காராவின் றுயருடைய ...
... குகப்.) என்று தாயன்புக்கும், "தமியர் தா்மே,
...ப.........பண்பில் கோவலர் தாய்பிரித் தியாத்த, நெ
...பி போல நொந்துநொந், தின்னு மொழிது மென்ப" (
9-13) என்று தலைவியின் அன்புக்கும், "கற்றாவின்
...லக் கசிந்துருக வேண்டுவனே" (திருவா) என்று அடி
...புக்கும் உவமையாக வருதல்காண்க.

அறிந்தும்: உம்மை உயர்வு சிறப்பு. நாட்டோரே: ...
...ரிலை

(ஒப்பு.) 1. பசுவின் கன்று தாயைநோக்கி அழைத்தல்: அகநா: 14
3. அனவரல்: குறுந். 128: 3; பரி. 1: 2.
1-4. தலைவன் வரவை எதிர்பார்க்கும் தலைவிக்குத் தாய்ப்பசுவை எதிர்
: குறுந். 132: 4-6.

தலைவி கூற்று

[கார்ப்பருவம் வந்ததையறிந்த தலைவி, தலைவன் வாராமை
...தி. "இன்னும் நீங்கள் உயிரோடு இருக்கின்றீர்
...று கேட்பதுபோலக் கார்ப்பருவம் வந்தபின்பும்
...லர்; இனி என்செய்வேன்!" என்று தோழியிடம் வ
...யது.]

வன்பரற் றெள்ளறல் பருகிய விரலைதன்
இன்புறு துணையொடு மறுவந் துகளத்
தான்வந் தன்றே தளிதரு தண்கார்
வாரா துறையுநர் வரனசைஇ
வருந்திநொந் துறைய விருந்திரோ வென

தரியாமையை யின்னுட்டில் அறிந்தனையாதலின், நி
வருமேல் இவள் உயிர் வாழ்தலின்மையையும் அறிதிெ
த்தியவாறு.

மற்.) 1. தாவென்னும் உரிச்சொல் வருத்தமென்னும் பொ
(தொல். உரி. 48, இளம், சே, தெய்வச் ; இ. வி. 282); தாவுத
பொருளில் வந்தது (தொல். உரி. 46, ந.); கலையென்னும்
ன் ஆணிற்கும் சிறுபான்மை வந்தது (தொல். மரபு. 46, பேர்.)
குரங்கின்பெண்பால் மந்தியென்று கூறப்பட்டது (தொல்.
ர்.) 2-3. பறழென்னும் இளமைப்பெயர் குரங்கிற்கு வந்தது (
7, பேர்.)
6. அசைநிலை யோகாரம் வந்தது (நன். 422, மயிலை.)
காப்பு வரைவிறந்தது (தொல். களவு. 24, இளம்.)
ப்பு.) 1. பெரும்பிறிது : குறுந். 302 : 3; நற். 219 : 3; மணி. 23 :
கல்லா வன்பறழ் : குறுந். 278 : 1, 335 : 4 ; "கருவிரன்
வன்பறழ்", "கருவிரன் மந்திக் கல்லா வன்பார்ப்பு" (ஐங்.
: 1.) கலி : 40 : 15 ; மலைபடு 312.
நடுநாள் : அகநா. 72 : 2, 162 : 6, 238 : 3, 292 : 9 ;
3.
வாரல்வாழியோ : "வாரல் வாழியரைய" (அகநா. 92 : 5.)
ான் வருதி சேர்கோ யானே" (நற். 257 : 10.)

தலைவன் கூற்று

தலைவியோடு இன்புற்று நீங்கும் தலைவன், "இவள் இ
ம் இன்பத்தைத் தருபவளாயினுள் ; இவளைப் புகழும
" என்று தன் நெஞ்சை நோக்கிக் கூறி மகிழ்ந்தது.]

ஒடுங்கீ ரோதி யொண்ணுதற் குறுமகள்
நறுந்தண் ணீர ளாரணங் கினளே
இனைய ளென்றவட் புனையள வறியேன்
சிலமெல் லியவே கிளவி
அணைமெல் லியள்யான் முயங்குங் காலே

எ - து. புணர்ந்து நீங்குந் தலைமகன், தன்நெஞ்சிற்குச் செ

(ப - ரை.) ...
_ய கூந்தலையும், ஒள் நீதல் - ஒள்ளிய நுதலையும் உ
மகன் - தலைவி, நறு தண் நீரள் - மணத்தையும் தண்மை
உடைய தன்மையினள்; ஆயினும், அரு அணங்கினள் -
லத்துப் பொறுத்தற்கரிய வருத்தத்தைத் தருபவள்; அ
ள, இனையள் என்று - இத்தகையளென்று, புனை
யேன் - புனைந்துரைக்கும் எல்லையை அறியேன்; கிளவி
லிய - அவளுடைய சொற்கள் சின்மையை யுடையன;
மய உடையன; யான் முயங்குங்கால் - யான் அவளை
பொழுது, அணை மெல்லியள் - பஞ்சணையைப்போன்ற

மய உடையள்.

(முடிபு) குறுமகள் நறுந்தண்ணீரள்; அணங்கினள்;
ய அறியேன்; கிளவி சில மெல்லிய; அணையுங்கால்
லியள்.

(கருத்து) இவள் ஐம்புலனுக்கும் இன்பந்தருபவள்.

(வி - ரை.) ஓடுங்கிரோதி யென்றது, ஐவகைக் கூந்தற்பகு
றுகிய சுருளை (பதிற். 14 : 15, உரை.) புனையப்புனைய பே
யத் தோன்றுவதன்றி இவ்வளவே என வரையறுத்து
ாமையின், புனையளவறியேனென்றான்.

ஒதி, ஒண்ணுதற் குறுமகளென்றமையின் காட்சியின்
மெல்லியவே கிளவி யென்பதனுற் கேள்வியின்பமும், த
அணை மெல்லியளென்றமையால் ஊற்றின்பமும், ந
ன்றமையின் உயிர்ப்பின்பமும், யான் முயங்குங்காலெ
குறிப்பாகச் சுவை இன்பமும் ஒருங்கே பெறுதலை உண
r.

ஏகாரங்கள் அசைநிலை.

(மேற்.) மு. புணர்ச்சியால் தலைவன் மகிழ்ந்தது (தொல். கள
ம்.); இடந்தலைப்பாட்டின்கண் தலைவன் புணர்ச்சியின் மகிழ்ந்தது (
ப. 11, ந.)

(ஒப்பு.) தலைவியின் மேனி நறுமை : குறுந். 62 : 1-4, ஒப்பு. நறுந்தண்
. 84 : 4-5, 168 : 4 ; ஐங். 97 : 4. 4. சில கிளவி : குறுந். 14 : 2,
ர. 343 : 18 ; சீவக. 2027.

5. மெல்லியள் : குறுந். 137 : 1. அணைபோன்ற மென்மை : " அணை
ர் " (கலி. 1 : 9, 30 : 9, 66 : 9, 91 : 6, 124 : 12) ; " அணைம

ஊபுரை மைனமை யமைபடு பணதகதான" (மெபருவ. உ-15:
ம்பஞ்சி யணைப்பேய வாடமைத்தோள் " (சீவக. 170.)
ு. குறள், 1101.

தலைவன் கூற்று

[பொருளை ஈட்டுதற்பொருட்டுத் தலைவியைப் பிரிய எண்
சை நோக்கி, " இத்தலைவி நம் காமநோய்க்கு மருந்தும்,
பெறுதற்குச் செல்வமும் ஆதலின் இவளைப் பிரிதல் இயல
று தலைவன் கூறியது.]

மருந்தெனின் மருந்தே வைப்பெனின் வை
அரும்பிய சுணங்கி னம்பகட் டிளமுலைப் [
பெருந்தோ ளுணுகிய நுசுப்பிற்
கல்கெழு கானவர் நல்குறு மகளே.

எ - து. பொருள்கடைக் கூட்டிய நெஞ்சிற்குத் தலை
லிச் செலவழுங்கியது.

[கடைக் கூட்டுதல் - துணிதல். செலவு அழுங்கியது-செ
த் தவிர்ந்தது.]

கருவூர் ஓதஞானி.

(பி - ம்.) 4 'கானவனல்குறு உமகளே ', 'நல்குவாமகளே
(ப - ரை) நெஞ்சே, அரும்பிய சுணங்கின் - தோற்றிய
டைய, அம் பகடு இள முலை - அழகிய பெருமையையு
ாய நகிலையும், பெரு தோள் - பெரிய தோளையும், நு
ப்பின் - நுண்ணிதாகிய இடையையும் உடைய, கல்கெழு
- கற்கள் பொருந்திய காட்டையுடையவர், நல்குறு ம
ற மகள், மருந்து எனின் மருந்து - காமநோய்க்குப் பரி
ண்டுமென்று கருதுங்கால் எனக்குப் பரிகாரமாவாள் ; வை
ரின் வைப்பு - போகம் நுகரச் செல்வம் வேண்டுமென்
ர எனக்குச் செல்வமுமாவாள்.

(முடிபு) மகள், மருந்தெனின் மருந்து ; வைப்பெனின் வை
(கருத்து) இவளைப் பிரிந்து பெறும் செல்வம் வேறெ
ல்லை.

ப்பு - சேம நிதி. மருந்தே, வைப்பே : ஏகாரங்கள் அசை
ற்றேகாரங்களுமாம்.

பகடு - பெருமை (புறநா. 68 : 5, உரை.) தோள்பெருத்

ட சிறுத்தலும் மகளிர்க்கு அழகு; "தோள்...எனப்பெ
லடி நுசுப்பென மூவழிச் சிறுகி" (கலி. 108 : 2-3.) கல் - ப
ம் கல்கெழு கானவர் நல்குறு மகளென்பது அனைத்தும்
யராய் நின்று முலைமுதலியவற்றோடு இயைந்தது. மக
ாரம் அசைநிலை.

தலைவியின் உறுப்புநலங் கூறினன், இத்துணை நலனு
ளைப் பிரிதல் அரிதென்று நினைந்து.

(மேற்.) 4. கல்லைக்கேழீ இயினவென இரண்டனுருபு விரிக்கது (
றியலுகரப். 75, இளம், 76, ந.)

மு. தலைவன் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லிச் செலவழுங்கியது (
தமிழ்நெறி. 24); இனிதுறு கிளவிபற்றி ஏனை உவமம் வந்தது (
மம. 28, பேர்.); நிகழ்காலமென்னும் உறுப்புவந்தது (தொல். செ
, பேர், ந; இ. வி. 575); பொருளென்னும் உறுப்பின்றிவ
ால். செய்யுள். 211, பேர், ந); எமக்கென்னும் சொல் பின்னும் மு
ஞ்சின்றது (தொல். எச்ச. 45, சே, ந; இ. வி. 351); இயற்சீரான்
ிரியப்பா (யா. வி. 15.)

(ஒப்பு.) 1. மருந்து : நற். 384 : 10-11. 2. சுணங்கையுடைய
பரண். 24-6; அகநா. 319 : 9; புறநா. 337 : 21-2, 352 : 13-4. அ
ங்கு : அகநா. 253 : 22. 3. பெருந்தோள் : "பெருந்தோட் குறுமு
றுக். 95 : 3); "பெருந்தோண் மடந்தை" (சிலப். 3 : 6.) நுணுகிய
மழைசிறு நுசுப்பு" (குறுக். 159 : 2.) பெருந்தோளும் நுணுகிய நு
பெருந்தோ ணுணுகிய நுசுப்பிற், றிருந்திழை யரிவை" (அகநா.
8); "பெருந்தோட் சிறுமருங்குற் பேரமர்க்கட் பேதை" (கன்
லை. மேற்.)

தலைவன் கூற்று

[தலைவியோடு அளவளாவி வந்த தலைமகன்பாற் காணப்
றுபாடுகளை நோக்கி, "இவை நினக்கு எதனால் வந்தன?"
னவிய பாங்கனுக்கு, "மலைச்சாரலிலுள்ளதொரு தினைப்
ற் குருவியோட்டுவாளொரு மகளது அழகு கண்டு மயங்கி
க்காம நோயுற்றேன்" என்று கூறியது.]

மேதமொழித் திரண்டமுமனமுருண மாமலைப
பரீஇ வித்திய வேனற்
குரீஇ யோப்புவாள் பெருமழைக் கண்ணே.

ர - து. தலைமகன், தன் வேறுபாடு கண்டு வினவிய பாங்க
ந்தது.

ளனார்.

(தி - ம்.) 1. 'தலம்வருக்'

(ப - ரை.) தேமொழி - இனிய மொழியினையும், திரண்ட ...
ர் - பருத்த மெல்லிய தோளினையும் உடைய, பரீஇ வித்...
- பருத்தியை இடையிலே விதைத்த தினைமுதிர்ந்த பு...
ண், குரீஇ ஓப்புவாள் - அத்தினையை உண்ணவரும் கு...
ங்களை ஓட்டுகின்றவளது, பெரு மழை கண் - பெரிய கு...
யுடைய கண்கள், பூ ஒத்து அலமரும் தகைய - பூவ...
ல் ஒத்துச் சுழலுந் தன்மையை யுடையன; ஏ ஒத்...
னும் கொடிய தொழிலால் அம்பினை ஒத்து, எல்லாரும் அ...
னப் போன்ற யாவரும் என்னுடைய வேறுபாட்டை அ...
நோய் செய்தன - எனக்குத் துன்பத்தை உண்டாக்கின.

(முடிபு) குரீஇ ஓப்புவாள்கண் நோய் செய்தன.

(கருத்து) நான் ஒரு மலைவாணர் மகள்பால் நட்புப்பூண்டு ...
ப உற்றேன்.

(வி - ரை.) பூ - தாமரைப் பூ; குவளையுமாம். கண்கள் பூ...
லக் காண்டற்கு இனிமைதந்து தாம் வெருண்டன போ...
மாயினும் என்பால் அம்புபோற் கொடியனவாகி அ...
புண்டாகி யாவரும் அறியும் புண்போன்ற காமநோ...
னவென்று பொருளை விரித்துக் கொள்க. அலமருந்த...
ர்ருன், தான் வரும்திசையறியாது சுற்றெங்கும் நோக்கி...
பு அறிந்தமையின்; 'வடிக்கண் பரப்பியென்ருன், இ...
ரயால் வருமென்றறியாது சுற்றெங்கும் நோக்குதலின்' (...
34, பேர்.)எல்லாருமென்றுனேனும் கருதியது பாங்கனை...
றிந்தமையின் இங்ஙனமே யாவரும் அறிவரெனலும் ஓ...
ய் - காமநோய். தேமொழித் திரண்ட மென்றோளெ...
டகளும் உடம்படுபுணர்த்தும் வாயிலாக அவையும் நோய்...

ளென்றும் அம்முறையே வைத்துக் கூறினன். தினை வ...
ந்திற் பருத்தியை விதைத்து அத்தினை முதிர்ந்து கொ...
. பின்னர்ப் பருத்தி விளைய அதனைக் கொள்ளுதல் ...
ர் வழக்கம். பருத்திக்குரிய பெயராகிய பருவியெ...
யென்றும், குருவியென்பது குரீஇயென்றும் வந்தன.

ம மருவி - மரீஇ, உருவி - உரீஇ என வினைச்சொற்...
ல் காண்க.

மாமலைப் பரீஇ வித்திய வேனற் குரீஇ யோப்புவ...
து தலைவியென்னும் துணையாக நின்றது. பெருமழைக்...
ன்ருன், கண் பெரிதாதல் மகளிர்க்கு இலக்கணமாத...
108 : 2-3, பார்க்க.

மேற்.) மு. 'இக்குறுந் தொகையுள் குரீஇ யோப்புவாள் கண்
லைக் காட்சியைப் பாங்கற்குக் கூறினமையின் அத் தினைக்கதிர்
ிய இளவேனிலும் பகற்பொழுதும் காட்சிக்கண் வந்தன' (
16, ந.)

ப்பு.) 4. தினைப்புனத்திற் பருத்தியை விதைத்தல்: "பருவி வி
ாட் புன்ம்" (பெருங். 1. 50: 16.) 4-5. பருத்தியை விதைத்த
ுவியை ஓட்டுதல்: "பருவி விச்சி மலைச்சாரற் பட்டை கொ
டிக், குருவி யோப்பிக் கிளிகடிவார்" (தே. சுந்தர. திருவைய
ளிற் குருவி யோட்டுதல்: "உளைக்குரற் சிறுதினை கவர்தலிற்
பெருவரை யடுக்கத்துக் குரீஇ யோப்பி" (அகநா. 388: 4-5.)
-5. கண் நோய் செய்தல்: "தேம்பாய வவிழ்நீலத் தலர்
ன்கண்...திறம்பாய்ந்த, கலைமினு நோய்செய்தல் கடப்பன்றே
", "நீரலர் நீல மெனவவர்க் கஞ்ஞான்று, பேரஞர் செய்த
(கலி. 57: 9-15, 143: 50-51); "நிறைமதி வாண்முகத்து நேர்
செய்த, உறைமலி யுய்யா நோய்" (சிலப். 7: 8); "கருநெடுங்
காம நோயே" (பழம்பாடல்); "சேற்றுக்கா லிலஞ் செரு
ன்வேல், கூற்றுறழ் மொய்ம்பிற் பகழி பொருகயல், தோ
ல்வடிவு தம்முட் டடுமாற்றம், வேற்றுமை யின்றியே பொ
ர், ஆற்றுக்கா லாட்டியர் கண்" (யா. வி. 62, மேற்.) 1-5. க
குறுந். 101: 4; ஐங். 16: 4; கலி. 28: 18, 33: 9, 39: 51, 75
1. கண் அலமருதல்: "அலமர லுண்கண்ணூர்", "அலமர லமரு
லாய்" (கலி. 73: 12, 113: 2.)

தோழி கூற்று

தலைவன் பகலில் வருவதை மறுத்துரைத்து இரவில்

மகிழ்நன் மார்பே வெய்யை யானீ
அழியல் வாழி தோழி நன்னன்
நறுமா கொன்று நாட்டிற் போகிய
ஒன்றுமொழிக் கோசர் போல
வன்கட் சூழ்ச்சியும் வேண்டுமாற் சிறிதே.

- து. பகற்குறி மறுத்து, இரவுக்குறி நேர்ந்து, அ
('இரவுக்குறி நேர்ந்த துறவும்') மறுத்தமைபடத் தலைமக
சொல்லியது.

ரணர்.

(பா - ம்) 'வேயையவர்ீ', 'வெய்யையேீ' 3 'ஞாட்ட
ங்கிய' 5 'வேண்டுமால்'

(ப - ரை.) தோழி—, மகிழ்நன் மார்பே - தலைவனது
, நீ வெய்யை - நீ விரும்புதலுடையை; நன்னன் நறு
று - நன்னனது காவன்மரமாகிய நறிய மாமரத்தை வெ
ல் போகிய - அவனது நாட்டினுட்புக்க, ஒன்று மொ
ர் போல - வஞ்சினத்தையுடைய கோசரைப் போல, சிறி
ாவு, வன்கண் சூழ்ச்சியும் - வன்கண்மையை யுடை
ச்சியும், வேண்டும்—; அழியல் - அதன்பொருட்டு வருந்
முடிபு) தோழி, நீ மகிழ்நன்மார்பே வெய்யை; சிறிது
வேண்டும்; அழியல்.

(கருத்து) பகற்குறியும் இரவுக்குறியும் மறுத்தால் தலை
வில் மணந்து கொள்வான்.

(வி - ரை.) மார்பே: ஏகாரம் பிரிநிலை. "வெம்மை வேண்
ல். உரி. 36) என்பது சூத்திரமாகலின் வெய்யையெ
பிணையென்னும் பொருள் தந்தது. நன்னன்: கொ
க் கருகில், மலைநாட்டிலிருந்தவன் போலும். மா: அவ
ர்மரம். நறுமை மாம்பழத்திற்கு அடை. பகையரசர்க
ர்மரத்தை வெட்டுதல் மரபு; புறநானூறு, 23: 8-9-ஆம்
பும் அவற்றின் அடிக்குறிப்பையும் பார்க்க. ஒன்று மொ
னம் (மதுரைக். 143, ந.); என்றது, இன்னது செய்யேனு
னனுவேனென்று சபதஞ் செய்தல்; தொல். புறத். 24, பா

ய்மை யெனினும் ஆம்; கோசரது வாய்மை இந்நூல்
ட்டாலும் தெளியப்படும். கோசர் - ஒருவகை வீரர்.
ய்த சூழ்ச்சி இன்னதென்று தெரியவில்லை. வன்கண்
ல்லாக் கொடுமை. சூழ்ச்சி - யோசித்துச் செய்யும் த
ர்கட் சூழ்ச்சி யென்றது'இரவுக்குறி நேர்ந்து அதனையும்
லப் புலப்படுத்தியபடி. சூழ்ச்சி பெரிதாயின் தலைவன்
டைவானுதலின் சிறிதே வேண்டுமென்றாள்.

ஆல், வாழி, ஏ: அசைநிலைகள்.

"தலைவன் ஒழுகுமாறெல்லாம் நாமும் உடம்பட்டு
மாயின் களவொழுக்கம் குறைவின்றி நடைபெறுமெ
ணிவினுல் அவன் இதனையே கடைப்பிடித்து வரைத
பற்சியை மேற் கொள்ளான். பகற்குறியை மறுத்தால்,
ரி வேண்டுவான்; அதற்கு நேர்ந்து பின்பு அதனையும் மறு
யின் அதனுல் இடையூறுற்று அவன் இனி இத்தகைய தன

ராமைக்கு உபாயம் வரைந்து கொள்ளுதலேயென்று அ
ற்கு ஆவனசெய்வான். இரவுக்குறி மறுத்தலால் நம்பிட
கண்மை உளதுபோலத் தோற்றினும் அதனுல் வி
ரபம் பெரிதாதலால் இச் சூழ்ச்சி இப்பொழுது ஓ
ண்டுவதாயிற்று" என்று தோழி கூறினள்.

(மேற்.) 1. மு. தோழி வன்புறை (தொல். களவு. 24, இளம்,
விலையப் பாக்கி கழறியது (சம்பி. 154.)

(ஒப்பு.) 1. வெய்யை: கலி. 75: 10. தலைவி தலைவனது மார்பை
: (குறுங். 68: 4, ஒப்பு.); "ஆர்கலி வெற்பன் மார்புபயக் துல
னே" (நற். 104: 7-8); "நின்மார்பு வயந்த நன்னுத லரிவை",
ந்த மார்பிவள் வயாஅ நோய்க்கே", "மலர்ந்த மார்பிற்
சிய வெய்யள்" (ஐங். 46: 2, 51: 3-4, 205: 4-5.)

4. கோசர்: குறுந். 15: 3, ஒப்பு. ஒன்றுமொழிக் கோசர்: அகநா.
205: 8-9, 262: 5-12. 2-4. நன்னன், கோசர்: அகநா. 15: 2-1

மு. ஒருவாறு ஒப்பு: அகநா. 28.

தோழி கூற்று

[தலைவன் கேட்பபால் குறியிடத்தெதிர்ப்படுதலை விரு

விட்ட குதிரை விசைப்பி னன்ன
விசும்புதோய் பசுங்கழைக் குன்ற நாடன்
யாந்தற் படர்ந்தமை யறியான் றூனும்
வேனி லானே றுபோலச்
சாயின னென்பநம் மாணல நயந்தே.

-து. தோழி தலைமகள் குறை மருதவாற்குற் கூறியது.
துறை - குறியிடத்தெதிர்ப்படுதலை வேண்டல். கூறிய
க்குக் கூறியது.]

விட்டகுதிரையார்.

-ம்.) 'விசையினன்ன', 'வியப்பினன்ன'
-ரை.) விட்ட குதிரை விசைப்பின் அன்ன - அவிழ்
பட்ட குதிரை துள்ளியெழும் எழுச்சியைப் போ
தோய் பசு கழை - வளைத்துப் பின் விட்டமையால் வா
தோய்ந்த பசிய மூங்கிலையுடைய, குன்றம் நாடன் -
தயுடைய நாட்டுக்குத் தலைவன், யாம் தன் படர்ந்
யான் - யாம் தன்னை நினைந்து மெலிதலை அறியா
ம்—, வேனில் ஆன் ஏறு போல - வேனிலின் வெம்மை
த இடபத்தைப்போல, நம் மாண் நலம் நயந்து -

சிமைப்பட்ட நலத்தை விரும்பி, சாயினன் - மெலிந்தான்

(முடிபு) நாடன் யாம் தற்படர்ந்தமையை அறியானுகி
நயந்து சாயினன்.

(கருத்து) தலைவன் கருத்துக்கு உடம்பட வேண்டும்.

(வி - ரை.) விட்டவென்ற உவமையடையைப் பொருளு
ட வளைத்துவிட்ட கழையென்று கொள்க. யானை மூங்
னும்பொருட்டு வளைத்தலும் எதற்கேனும் அஞ்சி விடுத
ந்சி நிலத்து நிகழ்ச்சி; இந்நூல், 54-ஆம் செய்யுளைப் பா
-செலுத்தியவெனலுமாம். விசைத்தல்-துள்ளுதல் (பு
14, உரை.) இங்கே உள்ள உவமையையும் பொருக
'க் கூறினரும் உளர்; "வெடிவேய் கொள்வது
டித், தாவு புகளு மாவே" (புறநா. 302: 1-2.) யாமென்
மன்றதும் தலைவிக்கும் தனக்குமுள்ள ஒற்றுமைபற்றி.

நிலைகள்.

தலைவன் தலைவியை மருவுதற்குரிய செல்வியை விரு
"நாமும் அவனை விரும்பி நிற்கின்றோம். அவனும் இ
ன்றான். நாம் விரும்புவது, தானே வலிய வந்ததாத
உடம்படல் வேண்டும்" என்று தோழி தலைவி
றள்.

நோக்குங்கால் வளைந்ததேனும் இயல்பில் நிமிர்புதே
வையுடைய மூங்கிலைப்போல, தலைவன் நம் மாணலம் ந
டைப் பணிந்து ஒழுகினனெனினும், இயல்பாகத் தலைமை
யனென்பது குறிப்பு.

ரங்கில் விசைத்தெழுதலுக்கு விட்ட குதிரையின் விசை
ம கூறிய சிறப்பினால் இச்செய்யுளை இயற்றிய நல்லி
விட்டகுதிரையார் என்னும் பெயர் பெற்றனர்.

(மேற்.) மு. தலைவி பாங்கியை முனிந்தது (நம்பி. 148.)

(ஒப்பு.) 4. தலைவனுக்கு ஆளேறு உவமை: "ஆகாண் விடையி
வந்து", "துணைபுண ரேற்றி னெம்மொடு வந்து" (குறி
35); 'ஏறு நாகுடனே தம்மிற் கூடி நின்றன; அவைபோல
சேரப்போதற்குக் கூட்டத்திற்கு உடம்படுவாயாக வென்
113: 28-9, ந.); பரி. 20: 62; சீவக. 751, 1523.

குறைவேண்டிய தலைவன் மெலிதல்: குறுந். 298: 3-4. மான
258: 8, 299: 7, 377: 1; தொல். களவு. 9. 4-5. வேலிரால்
ாடுதல்: கலி. 7: 1; அகநா. 29: 15-9.

நலைவனது வரவைப் பாணனால் அறிந்த தலைவி, " நீ பா
ர நகரைப் பெறுவாயாக " என்று வாழ்த்தியது.]

நீகண் டனையோ கண்டார்க்கேட் டனையோ
ஒன்று தெளிய நசையின மொழிமோ
வெண்கோட் டியானை சோணை படியும்

ா - து. தலைமகன் வரவுணர்த்திய பாணற்குத் தலை
து.

படுமரத்து மோசிகீரனார். (ப - ம். படிமத்த மோசிகீரனார்.)

பி - ம்.) 3 'சோனை', 'பூஞ்சுனை' 4 'பொன்வலி', 'பா
ணி'

ப - ரை.) பாண, காதலர் வரவு - தலைவரது வரவை, நீ
யோ - நீயே நின்கண்ணாற் கண்டாயோ? கண்டார்
யோ - அன்றித் தலைவனைக் கண்டாரைக் கேட்டறிந்தா
ாய் கேட்டனை - அங்ஙனம் பிறர்பால் கேட்டனையா
ாயிலாகக் கேட்டாய்? ஒன்று தெளிய நசையினம்-உ
ப ஒன்றை அறிய விரும்பினேம்; ஆதலின், மொழி
ாவாயாக; சொன்னால், வெண் கோடு யானை - வெ
டையுடைய யானைகள், சோணை படியும் - சோணையா
ந்து விளையாடும், பொன்மலி பாடலி - பொன் மிக்க ப
ர நகரத்தை, பெறீஇயர் - பெறுவாயாக.

(முடிபு) காதலர் வரவை நீ கண்டனையோ? கேட்டனை
யாய்க் கேட்டனை? நசையினம்; மொழிமோ; ப
இயர்!

(கருத்து) தலைவர் வரவை உரைத்த நினக்குச் செ
குவதாகுக.

(வி - ரை) தலைவனுடைய வரவைப் பலகால் எதிர்பார்
மையாற் சலிப்புற்றனளாதலின் பாணன் மொழியை ஐ
ண்டனையோ வென்றும் கேட்டனையோ வென்றும் யார்
டனை யென்றும் வினவினாள். இங்ஙனம் அடுத்துட
ு கேட்டது தலைவன் வரவினிடத்து அவளுக்குள்ள
ப் புலப்படுத்தியது.

தான் ஆற்றியிருத்தற் பொருட்டுப் பலகாலும், வருவர்

த் தோழி முதலியோர் கூறியதைக் கேட்டுக்கேட்டு அ
ழிகளில் உறுதிபெருதவளாதலின் அவர் கூறினரோ
ஐயுறவினுல் 'யார்வாய்க் கேட்டனை?' என்ருள். ஒ
விஞ.

தலைவன் பாசறையிலிருக்கும் காலத்தில் பாணனைத்
ு விடுதலும் (ஐங். 478-9), அங்ஙனமே தலைவன் அ

சாணை - ஒரு நதி (சிலப். 5: 99-100, அடியார்.) இதன்
9 லுள்ளது பாடலிபுத்திரமென்னும் நகரம்; பழைய கா
மகதநாட்டின் தலைநகரமாக இருந்தது. இது பாடலி
ருதலும் பொன்னுற் சிறப்புடையதென்பதும்,

" பல்புகழ் நிறைந்த வெல்போர் நந்தர்
சீர்மிகு பாடலிக் குழீஇக் கங்கை
நீர்முதற் கரந்த நிதியங் கொல்லோ " (அகநா. 265: 4-6).
" பாடலிப் பிறந்த பசும்பொன் விளைஞரும் " (பெருங். 1. 58

வற்றுல் அறியப்படும்.

பாடலிபெறீஇயர்' என்று கூறினளேனும் அவள் கருத்
வம்பெற்று வாழ்வாயாக என்பதாகக் கொள்க.
பரவே: ஏகாரம் அசைநிலை.

மற்.) 3. செய்யுளில் இனச்சுட்டில்லாப் பண்புகொள் பெயர் வ
. ளவி. 18, இளம், கல்.)
. தலைவன் வருகின்றனென்ற உவமையர்க்குத் தலைவி கூ
. கற்பு. 6, இளம்.); தலைவன் வரவைத் தலைவி விரும்பிக் கூ
. கற்பு. 6, ந.)
ஒப்பு.) 4. பெற்றியர்: குறுந். 83 : 2, 277 : 5 ; நற். 111. 3 - 4. த
க் கூறியவரைத் தலைவி வாழ்த்தல்: குறுந். 201.

தலைவி கூற்று

தலைவனது பிரிவைத் தலைவியிடம் உணர்த்தச் செ
றியை நோக்கி, "நான் அச்சிரக் காலத்தில் துன்புறு
ர் பிரிவாரென்று முன்பே அறிந்தேன்; நீ சொல்வது மி
ு கூறித் தலைவி புலந்தது.]

காந்தள் வேலி யோங்குமலை நன்னாட்டுச்
செல்ப வென்பவோ கல்வரை மார்பர்
சிலம்பிற் சேம்பி னலங்கல் வள்ளிலை
பெருங்களிற்றுச் செவியின் மானத் தைஇ

தண்வரல் வாடை தூக்கும்
கடும்பனி யச்சிர நடுங்களு ருறவே.

(பா - ம்.) 2 'செல்வ னென்ப வோக்கல்வரை மார்பன்,' 'செல்வ ' என்பகக்கல்வரை, என்பவோக்கல் வெற்பர்' 4 'வ ...க்கும்' 6 'யற்சிரம்'

(ப - ரை.) தோழி, சிலம்பில் சேம்பின் அலங்கல் வள் ... பக்கத்திலுள்ள சேம்பினது அசைதலையுடைய வ ...யை, பெரு களிறு செவியின் மான - பெரிய களிற் ...யை ஒப்பத் தோன்றும்படி. தைஇ - தடவி, தண் ... - தண்ணிய வரவையுடைய வாடைக்காற்று, தூ... க்தற்குரிய, கடு பனி அச்சிரம் - மிக்க பனியையு ...க்காலத்தில், நடுங்கு அளூர் உற - நடுங்குதற்குக் க... துன்பத்தை நான் அடையும்படி, கல் வரை மா... ...யுடைய மலையைப் போன்ற மார்பையுடைய த... ...ர் வேலி ஓங்கு மலை நல்நாட்டு - காந்தளை வேலியாகவு... ...த மலை பொருந்திய நல்ல நாட்டிடத்து, செல்ப எ... ...ப் பிரிந்து போவாரென்று கூறுகின்றனர்.

(முடிபு) அச்சிரக் காலத்தில் அளூருறக் கல்வரை ப... ...வென்ப.

(கருத்து) தலைவர் பிரிவை முன்னரே உணர்ந்தேன்; ...ன் நான் துன்புறுவேன்.

(வி - ரை.) இயல்பாக வளர்ந்த காந்தளை வேலியாக உ... ...டு. என்ப வென்றமையால் தான் முன்னரே அறிந்த... ...கின்றள். சிலம்பிற் சேம்பு: மலைச்சேம்பென்று ஒரு... ... உண்டு. தூக்கும் - அசைக்கும் (கலி. 84: 1, ...னி - புதுப்பனியுமாம். அச்சிரம் - முன்பனி.

தலைவர் செல்வதைத் தடுப்பது நின் கடமையாக இ... ...ச் செய்யாமல் அயலாரைப்போல அவர் பிரிவை உண... ... தகுதியன்று' என்பது தலைவியின் கருத்து; 'அ... ... வந்து கூறற்பாலையாய நீயும் இவ்வனைகள் செய்த... ...ரயெனப் புலந்து கூறியவாறு' (குறள், 1157, பரி... ...து இக்கருத்தை வலியுறுத்தும். என்பவோ: ஓகாரம் இ... ...பு; அசைநிலையுமாம். செவியின்மான: உவம ... ...வாருபோடு வந்தது (குறுந். 9: 6.) உறவே: ஏ அசைநிலை

[illegible]
ியை உவமை கூறுதல் மரபு : குறுந். 246 : 2 ; நற். 310 : 2

5. தண்வரல் வாடை : குறுந். 35 : 5, ஒப்பு.

6. கடும்பனி யச்சிரம் : குறுந். 68 : 3, ஒப்பு, 82 : 6 ; நற். 86 : 4 ; 102-5. 5-6. வாடையும் பனியும் : "*தண்பனி வடந்தை யச்சிரம்*" : 4); "*பனிகடி கொண்ட பண்பில் வாடை*", "*வடந்தை பனி யற்சிரம்*" (அகநா. 235 : 15, 378 : 13.) 3-6. தலைவன் பி ரக் காலத்தில் தலைவி துன்புறல் : குறுந். 68 : 3, ஒப்பு.

தலைவி கூற்று

[*தலைவனது பிரிவை ஆற்றுளாகிய தலைவி தோ க்கி, "வழிப்போவார் இறத்தற்குக் காரணமாகிய வெம்ம டய பாலைநிலத்தின் ஏதத்தை நினைந்து என்தோள்கள் த த்து மெலிந்தன" என்று கூறியது.*]

அம்ம வாழி தோழி யாவதும்
தவறெனிற் றவறோ விலவே வெஞ்சுரத்
துலந்த வம்பல ருவலிடு பதுக்கை
நெடுநல் யானைக் கிடுநிழ லாகும்
அரிய கானஞ் சென்றோர்க்
கெளிய வாகிய தடமென் றோளே.

எ - து. பிரிவின்கண் ஆற்றுளாகிய தலைமகள் தோ ல்லியது.

மதுரை மருதன் இளநாகனுர்.

(பி - ம்.) 4 'இடுநீழலாகும்'

(ப - ரை.) *தோழி—, அம்ம - ஒன்று சொல்வேன்; கேட்பா[illegible] சுரத்து - வெவ்விய அருவழியில், உலந்த வம்பலர் - [illegible] ப்போக்கர்களுடைய உடலை மறைத்த, உவல் இடு [illegible] றையைச் செயற்கையாக இட்ட குவியலாகிய, [illegible] ரக்கு - உயர்ந்த நல்ல யானைக்கு, இடு நிழல் - [illegible] லத் தருதற்குரிய பொருளாகப் பயன்படும், அரிய கா[illegible] ந்தற்கரிய பாலைநிலத்தில், சென்றோர்க்கு - என் தலைவர் [illegible] ற தலைவர்திறத்து, எளிய ஆகிய - மெலிந்தவை[illegible] மெல் தோள் - பரந்த மெல்லிய என்தோள்கள்,*

(முடிபு) தோழி, கானம் சென்றோர்க்கு எளியவாகிய தவறு இல.

(கருத்து) தலைவர் சென்ற பாலையினது ஏதத்தைக் கரு
ர்கள் மெலிந்தன.

(வி - ரை.) வாழி : அசைநிலை, தவறோ : ஓகாரம் அ
நிலத்திற் செல்வாரை அந் நிலத்துள்ள ஆறலை
ாறு அவருடலைத் தழைக்குவியலால் மூடிவிடுதல் வ
வியலால் மூடுதலும் உண்டு (புறநா. 3: 20-21,
லர் - வழிப்போவார் (குறுந். 331 : 2 ; புறநா. 230 : 2,

- தழை ; ' உவல் இட்ட - தழையாலே வேயப்பட்ட '
2. உரை); உவல் உவலையெனவும் வழங்கும் (முல்லை.
69.) பதுக்கை - குவியல் ; பதுங்கியிருத்தற்கு உரியத
பயர் பெற்றதுபோலும் ; இது பதுக்கெனவும் வழ
ர்பதுக் கிவர்ந்த ததர்கொடி யதிரல்" (அகநா. 2

கை நெடுநல் யானைக்கு இடுநிழலாகு மென்றது

த்தையும் வேறு நிழலின்மையையும் புலப்படுத்தி
கானம் - இயல்பாக உள்ள வெம்மையினாலும்
ரால் உண்டாகும் ஏதத்தினாலும் செல்லுதற்கரிய

ரகாரங்கள் அசைநிலைகள்.

நான் ஆற்றியிருப்பவும் அவர் மணந்த தோள் அத்தெ
அவர் சென்ற வழியிலுள்ள ஏதத்தை நினைந்து மெலி
ாடு தொடர்புடையாரது (அகநா 32 : 18) துன்பத்துக்கு
;வறன்றே!' என்று தலைவி கூறினாளாயிற்று.

" வண்ணம் பசந்து புலம்புறு காலை
உணர்ந்த போல உறுப்பினைக் கிழவி
புணர்ந்த வகையாற் புணர்க்கவும் பெறுமே "

(தொல். பொருளி

லும் விதிபற்றித் தோளை உணர்வுடையதுபோலக் கூறி
வியின் துயர்மிகுதியையே அத்தோள்கள் புலப்படுத்தி
பாலைநிலத்தின் ஏதம் நினைந்து அவள் வருந்தினளென்ட
இதனால் அறிவாள். இங்ஙனம் தலைவி தன்
ளயும் வேறுபடுத்திக் கூறும் வழக்கு உண்மையை,

தான்குறி வாராத் தப்பற்குத், தாம்பசந் தன்வென் கடமென்கே

ா. 267 : 16-7) என்று வந்துள்ளவற்றாலும் உணரலாகும்.
மேற்.) 1. அம்மவென்னும் இடைச்சொல் கேட்பித்தற்பொ
ற (தொல். இடை. 28, இளம், சே, 27, தெய்வச், 28, ந ; நன்.
; இ. வி. 274.)

ஒப்பு.) 1. அம்மவாழி தோழி : குறுந். 104 : 1, 134 : 1, 14
1, 287 : 1, 296 : 1, 350 : 1, 361 : 1, 375 : 1 ; ஐங். 111 -

3. உவவிடு பதுக்கை : குறுந். 297 : 4 ; கலி. 1 - 3 ; அகநா. 67 :
5 வம்பலர் உவவிடு பதுக்கை : (குறுந். 372: 5; ' கொலைத் தொழிலை
ர் வில்லாலே கொல்லப்பட்டவருடைய உடலம் மறைய இட்ட
' (கலி. 12 : 1-2, உ.) : 120 : 1-3 ; 38; " வெண்ணுனை ய
விட வீழ்ந்தோர், எண்ணுவரம் பறியா வுவவிடு பதுக்கைச், க
ா. 109 : 7-9.) நற். 352 : 1-9 ; தஞ்சை. 363.

வம்பலர் உடலைகளை முடிய பதுக்கை : அகநா. 175 : 4-5, 215 : 1
5-6, 289 : 1-2 ; புறநா. 3 : 18-20 ; ஐந். எழு. 30.

3-3. சுரத்துப்பதுக்கை : அகநா. 35 : 6-7, 91 : 10, 151 : 11.
ர் : " சுரஞ்செல் வம்பலர் " (பெரும். 1. 55 : 50.) வெஞ்
ர் இறத்தல் : நற். 164 : 6-8, 298 : 1-2, 352 : 1-3 ; கலி. 4 :
. 113 : 18, 161 : 2-4, 175 : 1-6, 313 : 12-3.

3-4. பதுக்கை நிழல் தருதல் : " பதுக்கை நீழ லொதுக்கிடம் "
8.) பதுக்கையும் யானையும் : " செருவேட்டுச் சிலைக்குஞ் செங்க ணு
விட வீழ்ந்தோர் பதுக்கைக் கோக்கின், எல்லி மலர்ந்த பைங்
ல், பெரும்புலர் லவகறை யரும்பொடு வாங்கிக், கான
ங் கொள்ளும் " (அகநா. 157 : 4-8.)

5. அரிய கானம் : குறுந். 154 : 7, 329 : 4 ; பட். 300.

6. தடமென்றோள் : குறுந். 121 : 6 ; நெடுநல். 149 ; பட்.
11 : 4, 143 : 3, 455 : 5 ; கலி. 2 : 22, 14 : 1, 26 : 10, 40 : 8,
6 : 20, 93 : 5, 112 : 24, 113 : 1, 131 : 13 ; அகநா. 21 : 4,
81 : 24.

பாங்கன் கூற்று

[தலைவனது வேறுபாட்டுக்குக் காரணம் அவன் ஒருத்தி
ண்ட காமமே யென்பதனை உணர்ந்து, " காமம் தகுதியி
ந்தும் செல்வதாதலின் அது மேற்கொள்ளத் தக்கதன்
று பாங்கன் இடித்துரைத்தது.]

பெருவரை மிசையது நெடுவெள் ளருவி
...
...வாழு தரு யலங்குமலை முவறப
நோதக் கன்றே காமம் யாவதும்
நன்றெனை வுணரார் மாட்டும்
சென்றே நிற்கும் பெரும்பே தைமைத்தே

எ - து. பாங்கன் தலைமகற்குச் சொல்லியது.
நக்கீரனார் (பி - ம் நக்கீரர்.)

(பி - ம்.) 6 'பெரும் பேதைத்தே'

(ப - ரை.) பெரு வரை மிசையது - பெரிய மலையின் ளதாகிய, நெடு வெள் அருவி - நெடிய வெள்ளிய ரது, முது வாய் கோடியர் - அறிவு வாய்த்தலை தரது, முழவின் ததும்பி - முழவைப்போல ஒலித்து, சி தரும் - பக்கமலையின்கண் வீழும், இலங்கு மலை ங்குகின்ற மலையையுடைய தலைவ, காமம் - காம தும் - சிறிதும், நன்றென உணரார் மாட்டும் - இது ர உணரும் அறிவில்லாதாரிடத்தும், சென்று நிற்கும் - நகின்ற, பெரு பேதைமைத்து - பெரிய அறிவின் டயது ; ஆதலின் அது, நோதக்கன்று - வெறுக்கத்தக்க

(முடிபு) வெற்ப, காமம் பெரும்பேதைமைத்து ; நோதக்

(கருத்து) நீ ஒருத்திபாற் கொண்ட காமத்தை ஒழி

(வி - ரை.) பெருவரை - அளக்கலாகா அளவும் பெரு ப்பினும் வளந்தரும் வண்மையுமுடைய மலை. மிக யாதலின் அருவியும் நெடியதாயிற்று. முதுவாய்க் கோ வு வாய்த்தலையுடைய கூத்தர் (பட். 253, ந); அறிவுமு மையையுடைய கூத்தரெனலும் (முருகு. 284, ந; 7) ஆம்.

ததும்புதல் - ஒலித்தல் (கலி. 70 : 10, ந.); பெருங் 1.46

2554. வெற்பனென்பது குறிஞ்சிநிலத்தலைவனெ ருளைத் தந்து இடுகுறிமாத்திரையாய் நின்றது (திருச்சி .) காமம் - தலைவியின்பாலுள்ள பெருவிருப்பம். ன்றது, காமநுகர்ச்சிக்குப் பொருளாகியவரை ; வியைச் சுட்டியது.

"சென்ற விடத்தாற் செலவிடா தீதொரீஇ
நன்றின்பா லுய்ப்ப தறிவு" (குறள் 422)

யான் ஒரு மலைவாணர் மகள்பால் விருப்புற்றேனென் ர நோக்கி, "நீ கொண்ட காமம், இது நன்று, இது யாத ஒருத்திபாற் சென்றதாதலின் அது வெறுக்கத்த று பாங்கன் கூறினன். தலைவனை, "நீ பேதை" என்று ரவினனுகி அங்ஙனம் கூறுதல் தன் பணிவுக்கு மாற ன் 'நின்காமம் பேதைமையுடையது' என்று குறி றவைத்தான்.

ஏகாரங்கள் : அசைநிலைகள். மாட்டும் : உம்மை

ப்பு.

மிக உயர்ந்த மலையின் உச்சியிலுள்ள அருவி மிகத்த
ற்வரையில் வீழ்ந்ததுபோல, மிக்க பெருமையை யுடை
பெருமையும் உரனும் நீங்கிக் காமங்கொண்டாரெ
ப்பு.

(மேற்.) 1. அஃறிணை ஒன்றன்பாற்கண் வந்த பெய
க்கை வினைக்குறிப்பு முற்று (தொல். எச்ச. 61, ந.); ஒன்ற
ாக்குறிப்புமுற்றுப் பெயரெச்சக்குறிப்பானது (நன். 350, மயிலை

4-5. யாவதென்னும் ஒன்றறி சொல்லும் கிளைமொழியாய்
ர்தலும் மருவின் பாத்தியது (தொல். தொகை. 30, இளம், ந.)

5-6. 'காமவேயுருதார் மானமுடையார் நன்றென வுணரா
சென்றே நிற்கும்; யானறிவ தொன்றன் றென்பதாம்' (குறள்,
மல்.)

மு. தோழி தலைவனிடம் படைத்து மொழிந்தது (தமிழ்நெறி
கன் தலைவனைக் கழறியது (கழ்மு. 137.)

(ஒப்பு.) 1. "பெருவரை யிழிதரு நெடுவெள் ளருவி"
(அகநா. 358

2. முதுவாய்க் கோடியர் முழவு: பட். 253; அகநா. 22: 7, 98:
: 1-2; கோடியர்: தே. 7493, 7837.

முதுவாய்: முருகு. 284. 1-2. அருவியோசைக்கு முழவு:(குறுந். 365
நிறம், மன்னர் முழவி னிசையெழ, ஒருநிறம், அன்ன னெ
வீநீர் ததும்ப", "பாணி முழவிசை யருவிநீர் ததும்ப" (பரி
4, 21: 36); "பாடின் னருவிப் பனிநீ ரின்னிசைத், தே
வின் றுதைகுர லாக" (அகநா. 82: 3-4); அகநா. 318: 5-6
4-5; "யாழுங் குழலு முழவு மியைந்தென, வீழு மருவி விறன்ம
[illegible]
" (தே. திருஞா.) "மலையிலங் கருவிகள் மணமுழ வதிர"
)

நோதக்கன்று: குறுந். 263: 6; கலி. 26: 8; அகநா. 364; 12
பெரும்பேதைமை: குறுந். 391: 9; நற். 6: 11.

தலைவி கூற்று

தலைவனது பிரிவினால் வருந்திய தலைவி தோழியை நோ
பாற் சொல்லின் நான் உடம்படமாட்டேனென்னும்
சொல்லாமற் பிரிந்து சென்ற தலைவர் தாம் சென்ற
ங்கிவிட்டாரோ?" என்று கூறி வருந்தியது.]

கான யானை தோனயந் துண்ட
பொரிதா ளோமை வளிபொரு நெடுஞ்சினை
அலங்க லுலவை யேறி யொய்யெனப்

புலம்புதரு குரல புறவுப்பெடை பயிரும்
அத்த நண்ணிய வங்குடிச் சீறூர்ச்
சேந்தனர் கொல்லோ தாமே யாந்தமக்
கொல்லே மென்ற தப்பற்
சொல்லா தகறல் வல்லு வோரே.

ா - து. பொருள்வயிற் பிரிந்த தலைமகனை நினைந்த தலை
க்குச் சொல்லியது.

குடவாயிற் கீரனக்கன் (பி - ம். கீரத்தனார்.)

பி - ம்.) 6 'சேர்ந்தனர்' 7 'கொல்லோமெ
சால்லாதேகல்'

(ப - ரை.) தோழி, யாம் தமக்கு ஒல்லேம் என்ற தப்பல்
பிரிவதற்குப் பொருந்தேமென்ற தவற்றினால், சொ
ல் வல்லுவோர் - சொல்லாமற் செல்லுதலில் வன்மை
ராகிய தலைவர், கானம் யானை - காட்டுயானையால்,
து உண்ட - பட்டை விரும்பி உண்ணப்பட்ட, பொரி
- பொரிந்த அடியையுடைய ஓமைமரத்தினது, வளி
சினை அலங்கல் உலவை - காற்று அடிக்கும் நெடிய

புறுவளை பெடைபுறவை அழைக்கும், அழைய
ிலத்திற் பொருந்திய, அம் குடி சிறு ஊர் - அழகிய கு
டிய சிற்றூரில், சேந்தனர் கொல் - தங்கினரோ ?

(முடிபு) சொல்லாதகறல் வல்லுவோர் சேந்தனர்கொல்

(கருத்து) தலைவர் இனி மீளாரோ ?

(வி - ரை.) பாலைநிலத்தின் வெம்மையால் யானை ஓமை
தோலை உண்டது. புலம்பு - தனிமையும் வருத்தமும்.
ஓ, தாம், ஏ : அசைநிலைகள்.

பாலைநிலத்துள்ள ஆண்புறவு தன் பெடையை வ
முக்கும் இடத்தில் தங்கினாரோ வென்றது, பறவையினங்
துணையின்பால் அன்பு வைத்து ஒழுகும் அவ்விடத்தில் த
, ஆண்டுள்ள நிகழ்ச்சியும் என்பால் வந்து ஒன்றுதலாகி
மையை அறிவுறுத்துமன்றே யென்ற குறிப்பினது (ஐங்.
லம் - உடம்படேம். நாம் உடம்படாமையைத் தவறாக நினை
பற்றிச் சினந்து அங்கே தங்கி விட்டனரோ வென்பது
ன் ஐயம்.

தலைவர் சொல்லாது அகலுதலுண்டென்பதை இந்நூ
செய்யுளாலும் அதன் உரை முதலியவற்றாலும் உண
வல்லுவோரென்றது அங்ஙனம் பிரிந்து செல்லுதல்

வன்மை யிருப்பினன்றி இயலாதென்னும் குறிப்பினது.

(மேற்.) 6-8. தலைவன் சொல்லாது பிரிந்தது (தொல். கற்பு. 43,
மு. 'புணர்ந்துடன் போகிய கிழவோள் மனையிருந், நிலை
ரச்சியும் வினையுஞ் சுட்டி, அன்புறு தக்க கிளத்த லானே, கிழ
வினைக் கச்ச மாகும்' ஆதலின், 'புலம்புதரு குரலவாய்ப் புற
ட அழைக்கும் வருத்தங்கண்டு வினைமுடியாமல் வருவரே
இயவாறு காண்க' (தொல். கற்பு. 7, இளம். ந.)

(ஒப்பு.) 2. ஓமை: "புன்ருளோமைய சுரனிறந் தோரே"
8); "புல்லரை யோமை" (ஐங். 316 : 4.) 1-2. யானை ஓமை
னல்; "மூரிபிணை, ஓமைக் குத்திய வுயர்கோட் டொருத்தல்"
3-4); "கயந்தலை மடப்பிடி யுயக்குபசி களைஇயர், பெரு
லைத்த முடத்தா ளோமை", "பசிப்பிடி யுதைத்த வோமைச் செவ்
னத்தா ளோமைப்படுசினை......ஒடித்தமிசை கொண்ட வோங்
னை" (நற். 137 : 6-7, 279 : 7, 318 : 2-5.)

3. அலங்கல் உலவை : அகநா. 199 : 6. ஒய்யென : கலி. 37 : 18

4. புறவு, பெடையைப் பயிர்த்தல் : குறுந். 285 : 5.

புறவுஎன பாலைநிலச் சுரம் : "புறவுச்சேர் தருநிழ, புன்புலச்
328 : 1-2.)
தப்பல் : குறுந். 121 - 3, 292 : 2; நற். 203 : 10; அகநா. 1
சொல்லாதேகல் : திருச்சிற். 270.

பரத்தை கூற்று

தலைவி தன்னைப் புறங்கூறினளென்று கேட்ட பரத்தை
க்குப் பாங்காயினர் கேட்ப, "நானும் தலைவனும் புது
புகுவென்றேம்; அவள் வலியுடையளாயின் தலைவனை
ப்பாளாக!" என்று தன் வன்மையிருதி தோன்றத் த
து கூறியது.]

கூந்த லாம்பன் முழுநெறி யடைச்சிப்
பெரும்புனல் வந்த விருந்துறை விரும்பி
யாமஃ தயர்கஞ் சேறுந் தானஃ
தஞ்சுவ துடைய ளாயின் வெம்போர்
நுகம்படக் கடக்கும் பல்வே லெழினி
முனையான் பெருநிரை போலக்
கிளையொடுங் காக்கதன் கொழுநன் மார்பே.

எ - து. தலைமகட்குப் பாங்காயினர் (பி - ம். பாங்காயி

ப் பரத்தை சொல்லியது.

ஔவையார் (பி - ம். அவ்வையார்.)

பி - ம்.) 2. 'விருத்திவிரும்பி' 'விருந்திறை' 'விருந்தி
ந்தினர்' 3 'தானமஃது' 5 'லெமுசி' 6 'முளையா
ரயொடு நுகர்கதன்'

(ப - ரை.) யாம்—, கூந்தல் - எம் கூந்தற்கண், ஆம்பல்
அடைச்சி - ஆம்பலின்து புறவிதழொடித்த முழுப்பூ
இ, பெரு புனல் வந்த - வெள்ளம் வரப்பெற்ற, இரு
ம்பி - பெரிய நீர்த்துறையை விரும்பி, அஃது அயர்கம்
ல்விளையாட்டைச் செய்வேமாகி, சேறும் - செல்வேம்;
வி, அஃது - அங்ஙனம் யாம் தலைவனுடன் விளையாடுதத்
சுவது உடையன் ஆயின் - அஞ்சுவாளானல், வெ
்விய போரில், நுகம் பட கடக்கும் - பகைவரை நடுநிலை

ர ஆன் பெருநிரை போல - போர்முனையிடத்தேயுள்ள
ன் பெரிய கூட்டத்தைப் போல, தன் கொழுநன் மார்பு
வனது மார்பை, கிளையொடும் காக்க - பாங்காயினுரே
ரகாப்பாளாக.

(முடிபு) யாம் துறை விரும்பிச் சேறும்; தான் அ
டயளாயின் கொழுநன் மார்பைக் காக்க.

(கருத்து) தலைவன் என்னுடைய விருப்பப்படியே
னையன்றித் தலைவி விரும்பியவாறு ஒழுகான்.

(வி - ரை.) முழு நெறி - புறவிதழ் ஒடித்த முழுப்பூ (பு
2, உரை); இதழொடியாத பூவெனினுமாம் (சிலப். 2
பார்.) அடைச்சுதல் - செருகுதல் (சிலப். 14 : 77, அடி
ரும்புனல் - வெள்ளம். தலைவன் பரத்தையரொடு நீர்
தல்.

"யாறுங் குளனுங் காவு மாடிப்
பதியிகந்து நுகர்தலு முரிய வென்ப" (தொல். கற்பு

பதனுலும் அதன் உரையாலும் உணரப்படும்.

வெம் போர் - தான் விரும்பும் போரெனினுமாம்; வீரர் பே
ம்பி யிருத்தல், "போரெனிற் புகலும் புனைகழன் மற
ா. 31 : 9) என்பதனுற் பெறப்படும். நுகம் - நுகத்
மை; நடுவு நிலை; இங்கே ஆகுபெயர். நுகம்பட - வலி
வென்பர் நச்சினார்க்கினியர் (மலைபடு. 87.) எழினி - அதிய
சி. தன் நாட்டுப் பசுக்களைப் பகைவர் கொண்டு சென்று
ரொடு பொருது அப்பசுக்களை எழினி மீட்டுக் காத்த

ப்வரலாறு,

" சில்பரிக் குதிரைப் பல்வே லெழினி
கெடலருந் துப்பின் விடுதொழின் முடிமார்
கனையெரி நடந்த கல்காய் கானத்து
வினைவ லம்பின் விழுத்தொடை மறவர்
தேம்பிழி நறுங்கள் மகிழின் முனைகடந்து
வீங்குமென் சுரைய வேற்றினந் தரூஉம் "
" நெடுநெறிக் குதிரைக் கூர்வே லஞ்சி
கடுமுனை யலைத்த கொடுவி லாடவர்
ஆகொள் பூசலின் " (அகநா. 105 : 10-15, 372 : 9

மைக்கூடவும் உணரப்படும்.

ர்முனை தனக்குரிய ...
து அதனை மீட்டுக் காத்தாற்போல, தலைவி தனக்குரிய
ன் மார்பைக் கைக்கொண்ட எம்மிடத்திலிருந்து அதனைட்
றுக் காப்பாளாக வென்று உவமையை விரித்துக் கொள்க.
தலைவி தன்னைக் குறைகூறினுளென்று கேட்டவளாதலின்
தை சினங்கொண்டு, " யாம் நீர்விளையாடச் செல்வேம்; தல
தானே எம் வயப்பட்டு வருவான். அவனை வாராமற் காக்கு
மை தலைவிபால் உள்தாயின் அவள் காப்பாளாக " என்று
ால் தோன்றக் கூறினுள். தலைவி அங்ஙனம் காக்கும் வலியி
ன்பது அவள் நினைவு. தலைவிக்குப் 'பாங்காயினர் கேட்ப
பவளாதலின் அவர் நெஞ்சிற் படவும் கூறுவாளாகி, 'இ
டும் காக்க ' என்றுள்; ' கிழத்தியைச் சுட்டாவெனவே, பா
னர் கேட்பச் சொல்லினும் அமையுமென்பதாயிற்று ' (தொ
. 199, பேர்.) ஏகாரம் அசைநிலை.

(மேற்.) மு. புனல்விளையாட்டின்கண் காமக்கிழத்தியர் கூ
ந்தது (தொல். கற்பு. 10, இளம், ந.)

(ஒப்பு.) 1. மு. ஆம்பல் முழுநெறி : அகநா. 156 : 9 : நற். 113 ; சி
14, 14 : 75-7. 1-2. புனல் விளையாட்டும் பூவை அடைச்சுதலும் : " ப
டமர்ந்து, தண்ணறு முல்லையுந் தாழ்நீர்க் குவளையும், கண்ணவிழ் ெ
க் கதுப்புற வடைச்சி " (சிலப். 14 : 75-7.)

5. துகம்படக்கடக்கும் : மலைபடு. 87. பல்வேல் : குறுந். 11 : 6, ெ
வேல் எழினி : அகநா. 105 : 10. வேல் எழினி ; புறநா. 158 : 8-9, சி
வேல் எழினி : அகநா. 105 : 10. "முனையூர்ப், பல்லா நெடுநிரை " (நற். 1

6. முனையான் பெருநிரை : " முனையூர்ப், பல்லா நெடுநிரை " (நற். 1
) ; " முனையரா " (அகநா. 35 : 5) ; " அடையார் முனையலற வை
ற் கானே, விடையாயக் கொள்கென்றுன் வேந்து " (பு. வெ. 1.)
ரகாத்தல் : " ஆதந் தோம்பல் " (தொல். புறத். 2.)

7. கொழுநன் மார்பைக்காத்தல் : "மார்புகனி விலக்க ஒருடக்கி யோ
ற். 42 : 4.) கிளையோடுங் காத்தல் : " கின் கிளையொடு போகெ
ந்தம், கொழுநனைப் போகாமற் காத்து " (கலி. 109 : 25-6.)

மு. " அரியார் மதர்விழி யாயமுந் தானு மகன்றுறைவாய்
விரியார் கருங்கழன் மன்புறங் காப்பினு மென்புறமே
புரியா தொழுகுவ னேலழி யாத புகழ்படையாக்
கரியார் திருவிற் றரியா தடைகவென் கைச்சங்கமே "

றைறயை நான் முடித்து வைத்தேன் ; தலைவ
ன்றினள் ; இனி நீ அதோ தெரியும் எம் ஊர்க்கண்ணும் வந்
ழகுவாயாக " என்று தோழி கூறியது.]

க. இவளே, நின்சொற் கொண்ட வென்சொ
[றேறி

பசுநனை ஞாழற் பல்சினை யொருசிறைப்
புதுநல னிழந்த புலம்புமா ருடையள்
உதுக்காண் டெய்ய வுள்ளல் வேண்டும்
நிலவு மிருளும் போலப் புலவுத்திரைக்
கடலுங் கானலுந் தோன்றும்
மடலம் பெண்ணையெஞ் சிறுநல் லூரே.

எ - து. தோழியிற் கூட்டங் கூடிப் பிரியும் தலைமகற்குத் தே
சொல்லியது.

வடமவண்ணக்கன் (பா - ம். வடமவண்ணக்கர், வடமவண்ண
பேரிசாத்தன்.)

(பி-ம்.) 2 ' பல்கிலை ' 3 ' னிழந்து ' 5 ' 'புலவுதிரைக்' 7 ' மடல்
' பெண்ணையஞ் '

(ப - ரை) வெற்ப, இவள் - இத்தலைவியானவள், நின்
கொண்ட என் சொல் - குறையுறும் நின்சொற்களை ஏ
கொண்டு தன்னிடத்துக் கூறிய என்சொற்களை, தேறி- தெளி
பசு நனை ஞாழல் பல் சினை ஒரு சிறை - பசிய அரும்புகளையு
ஞாழல் மரத்தினது பல கிளைகள் அடர்ந்த ஒரு பக்
புது நலன் இழந்த - இதுகாறும் புதியதாக இருந்த தன் பெ
நலத்தை இழந்ததனாலுண்டான, புலம்பு உடையள் - தனி
யுடையள் ; நிலவும் இருளும் போல - நிலவையும் அதனோடு
இருளையும் போல, புலவுதிரை கடலும் கானலும் தோன்
புலால்நாற்றம் வீசும் அலைகளையுடைய கடலும் அதன் க
லுள்ள சோலையும் கண்ணுக்குத் தோன்றுகின்ற, மடல்
பெண்ணை - மடல்கள் தாழ்ந்த பனைமரங்களையுடைய, எப்
நல் ஊர் - எமது சிறிய நல்ல ஊர், உதுகாண் - அதோ
உள்ளல் வேண்டும் - இனி எம்மை மறவாது நினைக்கவேண்
... புலம்புடையள் ; எம் சி.

(கருத்து) இனி எம்மை மறவாது எமமூருககு வநது பழ
ண்டும்.

(வி - ரை.) இவளே : ஏகாரம் அசைநிலை. நின்சொற் கொண்
சொல் லென்றது, தோழி தலைவனது குறையையேற்று
வி நயக்கச் செய்த சொற்களை. பசு நனை - இள அரும்
முல் - நெய்தற்குரியதொரு மரம். தோழியிற் கூட்டம் கூடி
வன் தலைவியோடு கடற்கரையிலுள்ள ஞாழன்மரத்தி
வில் அளவளாவினனாதலின், 'ஞாழற் பல்சினை யொருசிறை
நலனிழந்த புலம்புடையன்' என்றான். புலம்பு - நலனிழ
யால் உண்டான தனிமை. மார் : அன்சாரிலை ; இடைச்சொ
ம். 152 : 5. உதுக்காண் : சுட்டின்முன் வல்லெழுத்து இயல்
து மிக்கதை நச்சினார்க்கினியர்,

"சுட்டுமுத லிறுதி யுருபிய லிலையும்
ஒற்றிடை மிகாஅ வல்லெழுத் தியற்கை"
(தொல். உயிர்மயங்கு.

ன்னும் சூத்திரத்திலுள்ள 'வல்லெழுத்தியற்கை' என்ற வி
ஞற் கொண்டார். தெய்ய : அசைநிலை (தொல். இடை
ளம்.) ; "சொல்லேன் றெய்ய நின்னோடும் பெயர்த்தே" ;
தய்யோ வெனவும் வரும். உள்ளல் வேண்டுமென்பது வினை
ரவேண்டு மென்னும் குறிப்பினது ; அதன் பொருட்டே
ரைக் காட்டினள். இது தோழி களஞ்சுட்டிக் கூறியு
தற்கு விதி, "தோழியின் முடிவு மிடனுமா ருண்டே" (தெ
ளவு. 30) என்பது.

அலையின் பிறழ்ச்சியால் வெண்மையாகத் தோற்றும்
க்கு நிலவும், அடர்த்தியால் இருண்டு தோன்றும் கானலு
இருளும் உவமை ; நிரனிறை. எதிர் நிரனிறையாகக் கொ
ருநீர்க் கடலுக்கு இருளையும், பரந்த கடற்கரை மணற்பரப்
நிலவையும் (குறுந். 123 : 2) உவமை கொள்ளுதலும் ஆம்.
நிலத்தாதலின் ஊர் பனைமரங்களை யுடையதாயிற்று.
தூரத்தில் வரும்போது தோன்றும் அடையாளங்களாகிய க
யும் கானலையும் முன்பும், அணுகிய பின்னர்த் தோன்றுவத
பெண்ணையைப் பின்பும் கூறினள். சிறியதாயினும் சிறப்பு
தாதலின் சிறுநல்லூரென்றாள் ; நீ வருவதற்குரியதென்னும்
பினது. ஊரே : ஏகாரம் அசைநிலை.

"தலைவி தானாக விரும்பி இதனைச் செய்திலள் ; நான்

மைக்கு நின் முயற்சியே காரணமாவது. ...
வாறு அவ்வூரினிடத்தும் வந்து அளவளாவுக", என்று தோ

கூறினாள்.

(மேற்.) மு. இவ்வொழுக்கம் புறத்தார்க்குப் புலனாகுமென்று
வுறுத்தவழிப் பின்னும் புணர்ச்சி வேண்டிய தலைவற்குத் தோழி
மூணர்த்தியது (தொல். களவு., 24, இளம்.) ; பாங்கியிற் கூட்டத்தின்
முற்காலத்துப் பணிந்து பின்னின்றோனைத் தோழி தானே பணிக்தொ
யிடத்து அவனுக்குக் கூற்று நிகழ்ந்தது (தொல். களவு. 23, ந.) ; தோ
குத் தலைவி தனது வேட்கையை எதிர்நின்று கூறியது (தொல். களவு.
ந.)

(ஒப்பு.) 1. ஞாழல் : குறுந். 183 : 5, 296 : 2.

3. தலைவி புதுநலம் இழந்தல் : "பூவி னன்ன நலம்புதி துண்
(கற். 15 : 4) ; "பொன்மாலை மார்பனென் புதுநலமுண் டிகழ்வா
(தே. திருநா. திருப்பழனம்.) மார் : ஐங். 44 : 4. 2-3. கடற்கரையில் தலை
தலைவியும் அளவளாவுதல் : (குறுந். 97 : 1 - 2) ; "கடிமலர்ப் புன்னைக்
காரிகை தோற்றனை", "ஆய்மலர்ப் புன்னைக்கீழ் மணிநலம் தோற்ற
"திகழ்மலர்ப் புன்னைக்கீழ்த் திருநலந் தோற்றனை" (கலி. 135 : 6
12.)

4. உதுக்காண் : குறுந். 191 : 1, 358 : 4. தொல். உயிர். 61, ந.
101 : 1. தெய்ய : அசை, ஐங். 64 : 5.

5-6. கானற் சோலைக்கு இருள் : "இருடிணிக் தன்ன விர்க்தண்
கிழல்" (குறுக். 123 : 1) ; "பொழிலே, இரவோ ரன்ன விருளிற் று
(யா. வி. 69, மேற்.) கடலுக்கும் கானலுக்கும் நிலவும் இருளும் : "நில
னும் போல நெடுங்கடற், கழியுங் கானலு மணந்தன்று" (தொல். கள
ந. மேற்.) நிலவும் இருளும் : குறுக். 123 : 1-2 ; திணைமா. 29.
ந. மேற்.) நிலவும் இருளும் : குறுந். 55 : 5 ; அகநா. 394 : 16. 4-7. உதுக்க

7. சிறு நல்லூர் : குறுந். 55 : 5 ; அகநா. 394 : 16. 4-7. உதுக்க
சிறுநல்லூரே : "ஈகாண் டோன்றுமெஞ் சிறுநல் லூரே" (கற். 26
"உவக்காண் டோன்றுமெஞ் சிறுநல் லூரே" (அகநா. 350 : 15.)

மடல்தாழ் பெண்ணை : ஐங். 114.

தலைவி கூற்று

[தலைவன் தான் வருவதாகக் கூறிச் சென்ற முன்பனிப்
வரவும் அவன் வாராமையினால் வருத்தமுற்ற தலைவியை
"நீ வருந்தற்க ; அவர் தலையளி செய்து பிரிந்த அன்புடைய
வின் விரைவில் வருவர்" என்ற தோழியை நோக்கி, "அவர்
அன்புடையராயினும் இப்பொழுது வந்திலராதலின் அவர்
... தலைவி கூறியது.]

வாருறு வணர்கதுப் [illegible]
பழாஅ லென்றுநம் மழுதகண் டுடைப்பார்
யாரா குவர்கொ றோழி சாரற்
பெரும்புனக் குறவன் சிறுதினை மறுகாற்
கொழுங்கொடி யவரை பூக்கும்
அரும்பனி யச்சிரம் வாரா தோரே.

எ - து.* பருவங் கண்டு அழிந்த தலைமகள், வருவரென்று

ந்துந் (மி - ம் வற்புறுத்தித்)தோழிக்குச் சொல்லியது.

கடுவன் மள்ளன்.

(பி - ம்.) 3 'தோழிகாமுகிற் ' 6 'யற்சிரம்'

(ப -ரை.) தோழி—. சாரல் - மலைப்பக்கத்திலுள்ள,
ம் குறவன் - பெரிய தினைப்புனத்திலுள்ள குறவனது,
ஏ மறு கால் - சிறிய தினையரிந்த மறுகாலிடத்தில்,
ாடி அவரை பூக்கும் - கொழுவிய அவரைக்கொடி மலர்கி
ந பனி அச்சிரம் - பொறுத்தற்கரிய பனியையுடைய அச்
லத்திலும், வாராதோர்-வாராத தலைவர், வார் உறு வணர் கத
ாரி - நீட்சியையுடைய வளைந்த கூந்தலை வகிர்ந்து, புறம்
றதுகைச் சார்ந்து, அழாஅல் என்று - அழுதலை யொழியெ
யி, நம் அழுத கண் துடைப்பார் - நம் அழுத கண்ணீரை மு
டைப்பார்; இப்பொழுது, யார் ஆகுவர் - எத்தன்மையை உ

ராவரோ?

(முடிபு) தோழி, வாராதோர், முன்பு துடைப்பார்; இப்
து யாராகுவர்கொல்?

(கருத்து) தலைவர் முன்பு அன்புடையராயினும் இப்பொ
ன்பின்றி என்னை மறந்தனர் போலும்!

(வி - ரை.) தான் பிரியுங்கால் தலைவி வருந்துதலை அறிந்த
ன் அவள் கூந்தலை உளரியும் கண்ணீரைத் துடைத்தும் தலை
செய்து பிரிந்தானாதலின் அச்செயல்களை நினைந்து, "அங்
செய்த தலையளியை யுடையார் இன்னும் வாராமல் அயற்ற
டையராயினர்!" என்று வருந்தினள். தோழி, தலைவன் பி
ால் செய்த தலையளியை நினைவுறுத்தி வற்புறுத்தினு
அங்வனம் செய்யினும் இப்பொழுது வாராமையால்
போலும்!'' என்னும் கருத்துப்படக்

யாரென்றது நம்மோடு தொடர்பிலரென்னும் நினைவிற்
றவனுக்குரிய சிறுதினை, தினைக்கதிரை அரிந்தபின் அதன் அ
ல் மீட்டும் கிளைத்துக் கதிர் உண்டாகும்; அதனை மறுகாலெ
ர். அம்மறுகாலில் விதைத்த அவரை வளர்ந்தது. அவரை யெ

து இங்கே மொச்சையை.

கொல், ஏ : அசைநிலைகள்.

அச்சிரம் அவர் வாராமையின் பொறுத்தற்கரியதாயிற்
அவர்வரின் அரியதாகாது ; இந்நூல் 68 - ஆம் செய்யுளைப் பார்

குறவன், ஒருமுறை யறுத்த கதிராற் பயன் பெற்றதன்,
பின்னும் மறுகாலிற் கிளைக்கும் கதிராலும் அதனோடு அவரைய
லும் பயனைப் பெறுதற்குரிய அச்சிரமென்றது, தலைவன் (
இன்புற்றதன்றி மீண்டும் இப்பொழுது வந்து என்பாற் பெ
இன்பத்தையும் செய்வினை முடித்த இன்பத்தையும் பெறு
குரியனென்னுங் குறிப்பினது.

(ஒப்பு.) 1. தலைவன் தலைவியின் கூந்தலை அழகுபடுத்தல் : நற். 214 :
வாருறு வணர்கதுப்பு : "வாருறு வணரைம்பால்" (கலி. 58 : 1.) வணர்க
"வணர்சுரி யைம்பாலோய்" (சிலப். 7 : 31.) கதுப்பு உளர்தல் : "
வார்மயி ருளரினள் கொடிச்சி" (அகநா. 102 : 5.) கதுப்பு - பெண்
மயிர் : குறுந். 190 : 1 ; 246 : 6 ; 312 : 6, குறள், 1105, உரை. தலைவ
வியின் கூந்தலை உளர்தல் : "நெறிகுரற், சாந்தார் கூந்த லுளரி......மல
விருப்பவர்" (அகநா. 389 : 1 - 10.) தலைவன் தலைவியின் புறஞ்சேர்தல் :
குங் கூந்தலென்றெழிலைக் கைகவிபாச், சாயலின் மார்பன் சிறுபுறஞ்
தர" (கலி. 42 : 29-30) ; "என் காதலி, உயங்குசாய் சிறுபுற மு
பின்னே", "சிறுபுறம் கவையின னாக" (அகநா. 19 : 18-9, 26 : 2

9.)

2. அழாஅல் : குறுந். 135 : 4. தலைவன் தலைவியினது கண்ணீரைத்
தல் : (குறுங். 4 : 2) ; "பன்னாள், அழுதகண் ணீர்துடைத்த கை" (
114, மேற்.) தலைவனது பிரிவால் தலைவி அழுதல் : குறுந். 11 : 2, 22 : 1
9, 357 : 1-2, 365 : 2 ; ஐங். 18 : 3-4, 334 : 5 ; கலி. 70 : 11. 4-
தினை மறுகாலில் அவரை படர்தல் : "கொய்பத முற்றன குலவுக்குர
வினைதவிர்ப் பிதிர்வின் வியுக் கிளைதொறும், குளிர்புரை கொ
கொண்டன வவரை" (மலைபடு. 108-10) ; "சிறுதினை கொய்த
வெண்காற், காய்த்த வவரை" (ஐங். 286: 1-2); "அவரை பொ
பைங்குர லேனல்" (ஐங். எழு. 1-2) அவரை மறுகாலில் விளைதல்: ஐ
1-2, கலி. : 139. 6. அரும்பனி யச்சிரம் : குறுந். 68 : 3, ஒப்பு. 5-6. அச்சி
...... "அவரைப் பைம்பூப் பயில...சிதர்சினை தாங்கு

தோழி கூற்று

[வரைவுக்குரிய முயற்சிகளோடு வந்த தலைவனைச் செவிலி
யுக் கொண்டமையைத் தோழி அச்செவிலியை வாழ்த்து
லாகத் தலைவிக்கு உணர்த்தியது.]

அரும்பெற லமிழ்த மார்பத மாகப்
பெரும்பெய ருலகம் பெறீஇ யரோ வன்னை
தம்மிற் றமதுண் டன்ன சினைதொறும்
தீம்பழந் தூங்கும் பலவின்
ஓங்குமலை நாடனை வருமென் றோளே.

எ - து. தலைமகன் வரைந்தெய்துதல் உணர்த்திச் (பி -
ரர்த்திய) செவிலியைத் தோழி வாழ்த்தியது.

வெண்பூதன் (பி - ம். வெண்பூகன்.)

(பி - ம்.) 1 'லமிர்தம்' 3 'கிளை'

(ப - ரை.) தம் இல் - தமது வீட்டின்கண் இருந்து, தப
ண்டன்ன - தமது முயற்சியால் ஈட்டிய பொருளில் தம் கூற்
ண்டாற் போன்ற இன்சுவையைத் தருவனவாகி, சினை தொற
ரம்பு தோறும், தீ பழம் - இனிய பழங்கள், தூங்கும் பலவி
தூங்குகின்ற பலாமரங்களை யுடைய, ஓங்கு மலைநாடனை - உயர்
லைகளுள்ள நாட்டுக்குத் தலைவனை, வரும் என்றோள் - வரை
ரிய பொருளோடு வருவானென்று கூறியவளாகிய, அன்னை
ருபெறல் அமிழ்தம் ஆர்பதம் ஆக - பெறுதற்கரிய அமிழ்த
ண்ணும் உணவாக, பெரு பெயர் உலகம் - பெரும்புகழுடை
வர்க்கத்தை, பெறீஇயர் - பெறுவாளாக.

(முடிபு) நாடனை வருமென்றோளாகிய அன்னை, பெரும் பெ
லகம் பெறீஇயர்.

(கருத்து) தலைவர் வருவாரென்று உணர்த்திய செவிலி ம
ானாக.

(வி - ரை.) பெரும்புண்ணியம் செய்தார்க்கே அமுதவு
பெறற்குரியதாகலின் 'அரும்பெற லமிழ்தம்' என்றாள். ஆர்ப
டணவு. பெரும்பெயர் உலகம் - பெரிய புகழையுடைய உல
...சுவர்க்கத்தை; பெயர் - பொருளுமாம். தமது :என்

ட்டுக. "தம்மி லிருந்து தமதுபாத் துண்டற்றால், அமமா ...
யக்கு" (குறள், 1107) என்ற விடத்து இன்பத்துக்குத் த
ண்ட இன்பத்தை உவமை கூறுதல் காண்க.

வருமென்றோள் - வருவானென்று கூறினள்; அங்ஙனம் கூ
து தம்மில் தமதுண் டன்னதென்று உரைத்தலும் ஆம்; அன்
ன்னதென்பதன் விகாரம்.

இதனால் தோழி தலைவிக்கு, "தலைவன் வரைதற்குரிய முயற்
ளைச் செய்வானாயினன்; அவற்றிற்கு அன்னை முதலியோர் உட
ட்டனர்" என்று உணர்த்தினள்.

ஓ, ஏ : அசைநிலைகள்.

(ஒப்பு.) 1. நலஞ்செய்தவர்கள் அமிழ்தம் பெறுகவென்று வாழ்த்தல் : கு
201 : 1. ஆர்பதம் : குறுந். 389 : 2 ; நற். 102 : 2 ; பதிற். 55 : 11, 66
2. பெயர் - பொருள் : பதிற் : 21 : 1 ; 90 : 23 ; முருகு. 269, ந ; பெ
1. 35 : 113 ; 3. 10 : 18. 1-2. சுவர்க்கம் பெறும்படி வாழ்த்துதல் : குறுந். 3
1-2.

5. குறுந். 201 : 7. 4-5. சினைதொறுந் தீம்பழம் தூங்கும் பலவு : (கு
257 : 1-3); "கிழ மேலுங் காய்வாய்த் தெதிரிச், சுரஞ்செல் கோடியர்
விற்றூங்கி, முரஞ்சுகொண் டிறைஞ்சின வலஞ்சுரிப் பலவே" (மலை
142-4.) (

மு. ஒருவாறு ஒப்பு : குறுந். 361.

[தலைவி தமரைப் பிரிந்து தலைவனுடன் சென்றாளாக, அ
யறிந்த செவிலி, "யான் தேற்று வழக்கம்போல் தழுவவும் அ
என் மகள் வெறுத்தாள்; அதன் காரணத்தை அப்பொழு
அறிந்திலேன்; இப்பொழுது அறிந்தேன்" என்று
இரங்கியது.]

அ௪. பெயர்த்தனென் முயங்கயான் வியர்த்தனெ
[னென்ற

இனியறிந் தேனது துனியா குதலே
கழறொடி யாஅய் மழைதவழ் பொதியில்
வேங்கையுங் காந்தளு நாறி
ஆம்பன் மலரினுந் தான்றண் ணியளே.

மகள் - தலைவி. போகிய - தலைவனுடு ...
ணமாகிய.]

மோசிகீரன்.

(ப - ரை.) கழல் தொடி ஆய் - உழல இட்ட தோள்வளையை
டய ஆயென்னும் வள்ளலது, மழை தவழ் பொதியில் - மேகங்
தவழும் பொதியின் மலையில் உண்டான, வேங்கையும் காந்
நாறி - வேங்கை மலரினது மணத்தையும் காந்தள் மலரினது
த்தையும் வீசி, ஆம்பல் மலரினும் - ஆம்பல் மலரைக்காட்டி
, தண்ணியள் - குளிர்ச்சியையுடையளாகிய என்மகள்,
பர்த்தனென் முயங்க - யான் ஒருமுறை தழுவியதோடமையா
மீட்டும் தழுவும் காலத்து, யான் வியர்த்தனென் என்றனன்
ா வியர்வையை யடைந்தேன் என்று கூறினள்; அது து
ந்தல் - அங்ஙனம் யான் தழுவியது அவளுக்கு வெறுப்புண்
க்குதற்குக் காரணமாதலை, இனி அறிந்தேன் - அவள் கூறி
காலத்தே அறிந்திலேனாயினும் இப்பொழுது அறிந்தேன்.

(முடிபு) தண்ணியள், யான் முயங்க வியர்த்தனென் எ
ள்; அது துனியாகுதலை இனி அறிந்தேன்.

(கருத்து) தலைவி எம்பால் வெறுப்புற்று ஒரு தலைவன்பா
நப்புற்றுச் சென்றனள்; இதனை முன்னரே அறிந்திலன்.

(வி - ரை.) பெயர்த்தனென் என்றமையால் முன் ஒருமு
ழுவினளென்றது பெறப்பட்டது. அங்ஙனம் தழுவிய பழக்க
ால் செவிலி மீட்டும் தழுவினள். தலைவியை அருகில் துயி
சய்தல் செவிலியர் வழக்கம். வியர்த்தனெனென்றது, வியர்த்த
தலின் நீ முயங்கற்கவென்ற குறிப்பினது.

செவிலி அறிந்தது, "ஒருதலைவனது முயக்கத்தையே இ
ாகக் கருதியவளாதலின் பிறர் முயக்கம் வெறுப்புறச் செய்த
ன்பதனை. "முன்பு விருப்பாயிருந்த என் முயக்கம் இப்பொழு
வளுக்கு வெறுப்பாயிற்று" என்பது குறிப்பு;

" குறுக வந்து குவவுநுத னீவி
மெல்லெனத் தழீஇயினே னாக வென்மகள்
நன்னா ராகத் திடைமுலை வியர்ப்பப்
பல்கால் முயக்கினள் மன்னே " (அகநா. 49 :

என்பதில் இக்கருத்து விரிவுற அமைந்திருத்தல் காண்க.

இனி - இப்பொழுது (கலி. 1: 4, ந.) இனி யறிந்தேனெ
மையின் அப்பொழுது அறிந்திலேனென்பதும், அறிந்திருப்
அவள் நெஞ்சுவிரும்பியது ஆற்றியிருப்பேனென்பதும் போந்
... ஏகாரம் அசைநிலை. கழல் தொடி : இந்நூல் மு

மலை. மழைதவழ் பொதியிலென் றது, காந்தளும் வேங்
ம்பெற வளர்தற்குரிய மழையுண்டென்பதைக் குறி
ர் வாழும் குறிஞ்சிநிலத்திற்குரிய வேங்கையின் மணத்
தளின் மணத்தையும் அறிந்தவளாதலின், தலைவியின்
த்துக்கு அவற்றை உவமை கூறினள். தலைவியின்
ற்கை மணம் உடையதென் றபடி, ஆம்பல்மலர் நீர்ப்பூவா
மைக்கு உவமையாயிற்று ; " பொய்கைப் பூவினு நறு
பளே " (ஐங். 97 : 4.) தான் நாள் தோறும் முயங்கித் து
க்கத்தினால் தலைவி மேனியின் நறுமையையுந் தண்மை
னை.

தான் : அசைநிலை. தண்ணியளே : ஏகாரம் இரக்கக்கு
தகைய தன்மையுடையவள் வெப்பமிக்க பாலையிற்
ந்ததேயென்னும் வினாவிற்று.

(மேற்.) 1. செய்கென்கிளவி அவ்வியல் திரியாதெனவே...
முச்சொல்வினை முற்றுச்சொல் வினைகொள்ளுங்கால் அவ்வியல்
(ல். வினை. 7, சே.)

'பெயர்த்தனென் முயங்க' என்றுந் தொடக்கத்தன இறந்
ர்த்தலிற் செய்தெனெச்சமாதற் கேற்புடைமையான் அவ
பென்றார், வினையெச்சத் தன்மைத்தெரிநிலைமுற்று (தொல். எ
தன்மை வினைமுற்று வினையெச்சமாயிற்று (நன். 350, மயிலை
இ. வி. 237, 250.)

4-5. குறிப்புவினைமுற்று, சிறுபான்மை ஆக்கமின்றி வந்தது (
. 36, சே, ந ; நன். 346; மயிலை ; இ. வி. 249.)

மு. பிற்றை ஞான்று தலைமகளது போக்குணர்ந்து செவிலி ம
யதோர் கவலையளாய் நெருநலை இவை செய்தது இது கருதிப்
று கூறியது (இறை. 23); உடன் போக்கிய செவிலி கவன்றுவ
ல். அகத். 39, இளம்.) ; உடன் போக்கிற்கு மகள் நெஞ்சு
த்தத் தன்மேல் அன்பு நீங்கியதுணர்ந்து செவிலி கூறியது (
. 24, ந.); செவிலி கூற்று (தொல். செய். 190, பேர் ; இ. வி. 56

(ஒப்பு.) 2. இனி : குறுந். 11 :4, 153 : 3, 205: 5; குறள், 1083, கலி.
கை. 20-4. மு. கலி. 14 : 9. செவிலி முயக்கம் தலைவிக்கு வெறுப்பைத்
, 353 : 6-7.

3. கழறொடி : குறுந். 1 : 3, ஒப்பு. கழறொடியாய் : புறநா. 374 :

ர. 128 : 5.
4. வேங்கைமணம் நாறுதல்: குறுந். 355: 6, ஒப்பு. 3.4. ெ
ைக: "வகையமை தண்டாரான் கோடுயர் பொருப்பின்மேற்,
ா ரினவேங்கை மலர்" (கலி. 57: 16-7.) (பொருப்பு - பொ
) 4-5. தலைவியின்மேனி மலர்களின் மணம் உடைமை: குறுந். 62:

மற்.) 2. பறவையின் ஆண்பாற்கெல்லாம் சேவலென்னும்
(தொல். மரபு. 48, பேர்.)
ப்பு.) 1. பேரன்பினள்: குறுந். 37: 1, ஒப்பு. 4. தீங்கழைக் க
. 119. கரும்பின் தேனடை இருத்தல்: "கரும்பிற் றொடுத்த பெருந்
10: 82); "அறையுறு கரும்பி னணிமடற் றொடுத்த, நீ
ர்" (பெருங். 1. 48: 146-7); "தீங்கரும் பெருத்திற் றூங்கி யி
; தீந்தேன்", "கரும்பின்மேற் றொடுத்ததேன்" (சீவக. 712,
குருவிச் சேவல் இல் இழைத்தல்: "மனையுறை குரீஇக் கறை
, பாணர் நரம்பின் சுகிரொடு வயமான், குரற்செய் பீலியி னி
டை" (புறநா. 318: 4-6.) 5. பூக் கொழுத்தல்: குறுந். 243:
ன் நாறுப்பூ: 'காற்றக் கொள்ளப்படாத கரும்பின் பூ' (ஐ
); "தீங்கரும் பீன்ற திரள்கா லுளையலரி, தேங்கமழ் நாற்ற
கு" (நாலடி. 199.)
கரும்பின் வெண்பூ: நற். 366: 7-8; புறநா. 35: 10. 2-5.
கருப்பம்பூவாற் பேடைக்கு ஈனில் இழைத்தல்: ("கரும்பின், வே
முகை பிரியத் தீண்டி, முதக்குறை குரீஇ முயன்றுசெய் குட
366: 7-9); "குன்முதிர் தன்னு கடைப்பெடைக் கிற்,
ல் செய்வான், தேன்முதிர் வேழத்தின் வெண்பூக் குதர்செம்ம
ச்சிற். 369); "மனையுறை குருவி வளைவாய்ச் சேவல், சி
டச் செவ்வி நோக்கி, ஈனி விழைக்க வேண்டி யாறு, அன்பு
மேன்மேன் முயங்கிக், கண்ணுடைக் கரும்பி னுண்டோடு
வளைக் தழீஇய பிசொல் கிடக்கை, வருபுன லூரன்" (பதி
வாரூர் மும்மணிக். 19.)
பறவைகள் பூவாற் கூடு கட்டுதல்: சீவக. 65.

தலைவி கூற்று

[தலைவனது பிரிவைத் தலைவி ஆற்றாளெனக் கவ
ழியை நோக்கி, "தலைவர் என்னோடு இருந்து இன்
ய பொழுதாகிய இக்கூதிர்யாமத்திலே தனிமைத்துன்
நதிப்படுத்தும் ஆன்மணிக்குரலைக் கேட்பார் வேறு யா
ன் ஒருத்தியேயன்றோ?" என்று தலைவி கூறியது.]

ரு. சிறைபனி யுடைந்த சேயரி மழைக்கட்
பொறையரு நோயொடு புலம்பலைக் கல
பிறருங் கேட்குந ருளர்கொ லுறைசிறந்
காதை தூற்றுங் கூதிர் யாமத்

எ - டு. ஆறருஞ்னனக கவவுற தோழிக்குக் கிழத்தி

து.

வெண்கொற்றன்.

(பி - ம்.) 5 'புழம்பு தொறுலம்பும்'

(ப - ரை.) தோழி, உறை சிறந்து - மழைத்துளி மிக்கு, ம
ற்றும் - வாடைக்காற்று வீசித்தூவுகின்ற, கூதிர்யாம
திர்ப்பருவத்தின் நள்ளிரவில், ஆன் - எருதானது, நு
ம்புதொறு உளம்பும் - ஈ ஒலிக்குந்தோறும் அசைகின்
ல் கொடுமணி - நாவினுல் முழங்குகின்ற கொடிய மலை
கூர் குரல் - மெல்லிய ஓசையை, பிறை பனி உடைந்த -
பட்ட நீர் உடைந்து துளித்துளியாக விழுகின்ற, செ
மழ கண் - செம்மையான அரிகளையும் குளிர்ச்சியையுமு
ர்ணேடும், பொறை அரு நோயொடு - பொறுத்தற்கரிய
ாயோடும், புலம்பு அலைக் கலங்கி - தனிமை வருத்து
ங்கி, கேட்குநர் - கேட்டு வருந்துவார், பிறரும் உளர்கொ
ானையன்றிப் பிறமகளிரும் உள்ளாரோ?

(முடிபு) கூதிர்யாமத்து ஆன் உளம்பும் மணியின்கு
ட்குநர் பிறரும் உளர்கொல்?

(கருத்து) தலைவர் உடனிருத்தற்குரிய இப்பருவ
னொருத்தியே தனிமைத் துன்பத்தை உடையேனுயினேன்

(வி - ரை.) நோயென்பது பிரிவாற்றுமையால் உள
ுன்பத்தை. புலம்பு அலைக்கலங்கி - புலம்பு அலைத்த
ங்கி; 'நீரலைக் கலாவ - நீரலைத்தலாலே கலக்க G
டுநல். 6, ந.) ஒடுவைக் கண்ணுக்குங் கூட்டுக. பி
மை இறந்தது தழீஇயது. கூதிர்யாமத்தின்கண் தலைவ
வின் துன்பம் மிக்குக் காமம் பெருகுமாதலின் அவள்
ர்; "யாமங் கொளவரிற் காமங், கடலினு முரைஇக்கரை
மே" (அகநா. 128: 3-4.) தலைவனேடு இருந்து இன்ப
யவை கூதிராகிய பெரும்பொழுதும் யாமமாகிய
பாழுதும்: இவை குறிஞ்சியொழுக்கத்துக்குரியன. அக்
நும் தலைவர் வாராராயினரென்று தலைவி கவன்றுள். நு
இங்கே மாட்டுக; "சின்னருள், ஆனை வைப்பிற் கா
னுவும், வானுற நிமிர்ந்து காட்டுங், கானிலா னுளம்புங் க
ினே" (கோயினுன்மணிமாலை, 4: 23-6.) தன்னைத் துன்

தலைவனுக்குத் தூதாக வந்த பாணன், "தலைவன் மிக்க
யன்" என்று பாராட்டியபொழுது தோழி, "இவன்
ான் அவரதன்பு புலப்படுகின்றது. மற்று அவர் செ

திலம்" என்று கூறி வாயில் மறுத்தது.]

யாரினு மினியன் பேரன் பினனே
உள்ளூர்க் குரீஇத் துள்ளுநடைச் சேவல்
சூன்முதிர் பேடைக் கீனி லிழைஇயர்
தேம்பொதிக் கொண்ட தீங்கழைக் கரும்பி

நாறு வெண்பூக் கொழுதும்
யாண ரூரன் பாணன் வாயே.

எ - து. வாயில் வேண்டிச் சென்ற பாணற்குத் தோழி செ

ன் மறுத்தது (பி - ம். தோழி வாயின் மறுத்தது.)
வடமன் (பி - ம். வடமவண்ணக்கன்.) தாமோதரன்.

(பி - ம்.) 3 'விழையர்'

(ப - ரை.) உள் ஊர் குரீஇ - ஊரினுள் இருக்கும் குருவி
ளு நடை சேவல் - துள்ளிய நடையையுடைய ஆண்ப
து, சூல் முதிர் பேடைக்கு - கருப்பம் முதிர்ந்த பெ
ந, ஈன் இல் - பொறை யுயிர்த்தற்குரிய இடத்தை, இ
அமைக்கும் பொருட்டு, தேம் பொதி கொண்ட -
தினைக் கொண்ட, தீ கழை கரும்பின்-இனிய கோலையு
பினது, நாறு வெண் பூ - மணம் வீசாத வெள்ளிய
ழுதும் - கோதி யெடுக்கும், யாணர் ஊரன் - புதுவரு
டய ஊருக்குத் தலைவன், பாணன் வாயே - பாணனது
அளவில், யாரினும் இனியன் - எல்லாரினும் இனி
டயான் ; பெரு அன்பினன் - தலைவியின்பாற் பெரிய அன்
டயான் ; உண்மையில் அங்ஙனம் இலன்.

(முடிபு) ஊரன், பாணன் வாயே இனியன் ; பேரன்பின
(கருத்து) பாணன் தலைவனைப் புகழினும் தலைவன் அன்
(வி - ரை.) அன்பினனே : ஏகாரம் அசைநிலை. உள்
... ஈன்பின் மாறியது. குரீஇ - குருவி ; இந்நூல் 7

த நடையினதென்பதும் பெறப்படும். ஈன் இல் - முட்ட
ம் இடம். அது மெத்தென விருத்தல் வேண்டுமாதலின்
பூவைச் சேவல் கொழுதியது
தேம் பொதி - தேனடையுமாம் ; தேம் - தேன்பே
ய சாறு எனலும்ஆம். ' தீங்கழை - சுவையினிமையை
ல். நாறுமை கரும்பின் பூவிற்கு இயல்பு. வேறொ
லவொட்டாமல் தடுத்துத் தன்னையே உண்ணச் செ

்பொதியை உடையதேனும் அதன்பாற் செல்லாது தம்
் கண்ணுகிப் பூக்கொழுது மென்றது அச்சேவலின் (
் புலப்படுத்திப் பறவையினங்களும் அன்பு பாரா
ரயுடையான் தான் அவ்வியல்பு பெற்றிலனெ

'வை வெளிப்படுத்தியது.

வாயே: ஏகாரம் பிரிநிலே; வாயே - வாயில் மட்டும்;
், மெய்கொண்ட வன்பின ரென்பதென்'' (திருச்சிற்
பதன் உரையிலுள்ள, 'நின்வாயில் அவர் நின்னா
ிய ரன்றே வென்றுரைப்பினும் அமையும்' எ
தியைக் காண்க. வாய்: ஆகுபெயர்.
பாணன், "தலைவன் யாரினும் இனியன்; பேரன்பு
க் கூறக் கேட்ட தோழி அவனது சொல்லால் மட்டும் த
வனம் இருத்தலையன்றிச் செயலில் இலனென்னும் கரு
க் கூறினள். இங்ஙனம் தலைவனது அன்பின்மையைக்
் கூறினமையின் வாயின் மறுத்தாளாயிற்று.
இனிய தேனடையும் திங்கழையும் உளவாகவும், ம
ிறமும் இல்லாத கரும்பின் பூவைக் குருவி கொழுதும்
ன்றது, அறத்தோடு பொருந்திய இன்பத்தைத்தரும்
ளாகவும் அவள்பா லன்பின்றி, அன்பும் கற்பு மி
ந்தையரைத் தலைவன் விரும்பினனென்னும் குறிப்பி
ந்த கரும்பிற் காய்த்த நெல்லிற், கழனி யூரன்'' (கு
பதன் உரையில் அதன் உரையாசிரியர், 'பூத்துப் பயன்
்பினையும் காய்த்துப் பயன்படும் நெல்லினையுமுடைய
ன்றது, ஈன்று பயன்படாப் பொது மகளிரையும் மகப்ப
்படுங் குலமகளிரையும் ஒப்ப நினைப்பான் என்ற
றெழுதிய பகுதி இங்கே கருதற்குரியது.
... ...னமையின் அவன்பால் வெகுட்சி

...க அப்பொழுது அவ்வானின் கழுத்திலுள்ள மணி ய
ந்து. உளம்புதல் - அலைத்தல் (கலி. 23: 1, ந.)
்தற் கின்னுமையின் கொடுமணி யென்றாள். ய
ும் யாம மாதலின் அம்மணியின் மெல்லிய குரலுப்
க் கேட்டது. அவ்வொலி, யாமத்தையும் தன் தனிமை
யாகக் காட்டித் தலைவியைத் துன்புறுத்தியது. குர
ிலே.

லைவர் இருத்தற்குரிய கூதிர் யாமத்தில் அவரைப்
தெவ்வாறென்று தலைவி இரங்கினள்.

மற்.) 1 சிறை யென்பது தடுத்துக் காத்தலை யுணர்த்தும்
ந.) மு. தனித்துழி இறைவி துனித்தழுதிரக்கல் (கம்பு. 205.)
ப்பு.) 1. சேயரிக்கண்: ஐந். ஐம். 15. தலைவன் பிரிவிதல் தலைவி
38: 4 - 5, ஒப்பு.

பொறையருநோய் : "பொறையில்லா நோயோடு" (கலி.
க்கலங்கி : "நோயலைக் கலங்கிய" (நற். 94 : 1.); நற். 44 :
471 : 2. 3. பிறர் : குறுந். 246 : 5. தலைவி என்னைப்போலப்
வென்றல் : நற். 104 : 8 - 12 ; அகநா. 202 : 9 - 15.
ஊதை தூற்றும் யாமம் : "ஊதைகூட் டுண்ணு முகுபனி யா
49, சங். மேற்.) 3-4. உறையும் ஊதையும் : குறுந். 55 : 2-3, ஒப்
6. ஆன்மணி : மலைபடு. 573. 4-6. தலைவி யாமத்தில் ஆன்ம
ட்டுத் துன்புறுதல் : குறுந். 190 : 5-7,279 : 1-4.

தலைவி கூற்று

தலைவன் தெய்வங் காட்டிச் சூளுற்றுப் பின் பிரிந்து நீ
க, அத்தெய்வம் ஒறுக்குமோவென்று அஞ்சிய தலை
பால் உண்டான வேறுபாடுகளுக்குக் காரணம் த
மையன்று ; என் மனநிலையேயாகும்" என்று கூறியது

மன்ற மரா அத்த பேஎமுதிர் கடவுள்
கொடியோர்த் தெறூஉ மென்ப யாவதும்
கொடிய ரல்லரெங் குன்றுகெழு நாடர்
பசைஇப் பசந்தன்று நுதலே
ஞெகிழ ஞெகிழ்ந்தன்று தடமென் றோளே

- கு. தலைமகள் தெய்வத்திற்குப் பராயது.

(பி - ம்.) 5 'ஞெகிழிய'

(ப - ரை.) மன்றம் மராஅத்த - பொதுவிடத்திலுள்ள மரா
தங்கும், பேஎம் முதிர் கடவுள் - பிறர்க்கு அச்சம் செ
ர்ந்த தெய்வம், கொடியோர் - கொடுமையுடையாரை,
டம் என்ப-வருத்தும் என்று அறிந்தோர் கூறுவர் ; எம் கு
நாடர் - குன்றுகள் பொருந்திய நாட்டையுடைய
வர், யாவதும் கொடியர் அல்லர் - சிறிதும் அத்தெய்வத்
த்தற்குரிய கொடுமையையுடையரல்லர் ; நுதல் ப
தன்று - என்நெற்றி நான் அவரை விரும்பியதனால்
றது ; ஞெகிழ - என்மனம் அவர் நிறத்து ஞெகிழ்ந்
, தட மெல் தோள் - பரந்த மெல்லிய என் தோள், ஞெ
று - மெலிவுற்றது.

(முடிபு) கடவுள் கொடியோரைத் தெறூஉம் என்ப ;
ர் கொடியர் அல்லர் ; என் நுதல் பசைஇப் பசந்த
கிழத் தோள் ஞெகிழ்ந்தன்று.

(கருத்து) என்பால் உண்டான வேறுபாடுகளுக்குத் த

ணரல்லர்.

(வி - ரை.) மன்றமென்பது பலர் கூடியிருக்கும் மரத்தி
ம் - செங்கடம்பு. இதன்கண் தெய்வம் இருத்தல், "நல்
அத்த, கடவுள்" (மலைபடு. 395-6) என்பதனாலும் பெறப்
டியோரை வருத்துவதாதலின் 'பேஎமுதிர் கடவுள்' என்
ம் - அச்சம்; குறுந். 89 : 4.

தலைவன் தலைவியோடு அளவளாவியபொழுது கடம்பமு
றயும் கடவுள்மேல் ஆணையிட்டு, "நின்னைப் பிரி
9ன் ஆற்றேன்" என்று தெளித்தான்; பின்னர்
து நீட்டித்தானாக அப்பிரிவினால் தலைவி வேறுபாடு உ
னுடைய வேறுபாடுகளுக்குக் காரணம் தலைவன் பிரிந்து
டுமையே ஆதலின், 'அக் கொடுமை கருதி அவனைக் கு
- கடவுள் அவனை ஒறுக்குமென்று அவள் கவன்றனள்
தலைவன் கொடுமையுடையவனல்லனென்று கூறி
புருமற் செய்யவேண்டுமென்று தெய்வத்தைப் பரவினு
குன்றுகெழுநாடரென்றது தலைவரென்னுந் துணை
றது. பசைதல் - விரும்புதல்; "பசைஇய கேள்
ங். 5. 1 : 229.) தலைவன் பிரிவினால் நுதல் பசந்தது.
-ாயினவென்று தலைவி கூறினளாயிற்று. அவர்
மில்லையாதலின் அத்தெய்வம் அவரைப் பாதுகாக்கவே
பதும் குறிப்பு.

நுதலே, தோளே: ஏகாரங்கள் அசைநிலை.

மேற்.) 1. பேமென்னும் உரிச்சொல் அச்சமாகிய குறிப்புணர்த்தி
தொல். உரி, 68, இளம், 69, சே, தெய்வச், 67, ந.); மன்றமரா
திர் கடவுளென்பது மராஅத்தக் கடவுளென நிற்கும் (தொல்.
;' மராஅத்த கடவுளென்பது பகுதிப்பொருள் விகுதிபெற்று நின்
. 300.) மு. தலைவன் செய்த சூளுறவு பொய்த்ததற்காகத் தெய
வருத்துமென்று தலைவி அஞ்சியபொழுதும் தாவில் நன்மொ
பொழுதும் தலைவிக்குக் கூற்று நிகழும் (தொல். களவு. 21,
); தலைவன் தெய்வத்தை நோக்கிச் சூளுற்றுப் பொய்த்தா
ம் அச்சூளுறவிற்கு அவனை வருத்துமென்று அச்சம் நீட்டிப்
க்குக் கூற்று நிகழும் (தொல். களவு. 20, ந.)

ஒப்பு.) 1. மன்றமராஅம்: தஞ்சை. 307. மராமரத்திலுள்ள கடவுள்:
14-5; தஞ்சை. 132. 1-2. கடவுள் கொடியோரைத் தெறுதல்: பரி. 8:
: 128-34.

. நுதல் பசத்தல் : குறுந் : 48 : 5, 205 : 7 ; நற். 73 : 10,
3 : 3, 167 : 11, 247 : 7-8, 288 : 5, 322 : 9, 368 : 7,
ஐங். 55 : 4, 67 : 5, 105 : 4, 107 : 2, 219 : 4, 222 : 4 ;
15 ; அகநா. 102 : 19, 235 : 17, 376 : 13.

. தோள் நெகிழ்தல் : குறுந். 77 : 6, 90 : 7, 111 : 1, 210 : 5,
7 : 2, 377 : 2, 381 : 1 ; நற். 130 : 7, 131 : 9, 237 : 1 ;
, 133 : 3 ; அகநா. 1 : 3, 41 : 1-2, 169 : 13, 270 : 4.
பசத்தலும் தோள் நெகிழ்தலும் : குறுந். 185 : 1-2 ; நற். 151 : 1,
அகநா. 85 : 1, 171 : 1-3, 307 : 3.

தோழி கூற்று

[" தலைவன் இரவுக்குறியை விரும்புகின்றான் ; இனி இரவ
ான் " என்று தோழி தலைவிக்குக் கூறியது.]

ஒலிவெள் ளருவி யோங்குமலை நாடன்
சிறுகட் பெருங்களிறு வயப்புலி தாக்கித்
தொன்முரண் சோருந் துன்னருஞ் சாரல்

எ - து. இரவுக்குறி நேர்ந்த வாயப்பாட்டால் தோழி தலை
சொல்லியது.

மதுரைக் கதக்கண்ணன்.

(பி - ம்.) 3 'கொல்லுந்' 'சொல்லுந்', 'துன்னருஞ் சோல

(ப - ரை.) தோழீ—, ஒலி வெள் அருவி - ஒலிக்கும் வெள்
மியையுடைய, ஓங்கு மலைநாடன் - உயர்ந்தமலைகளு
டையுடைய தலைவன், சிறு கண் பெரு களிறு - சிறியகல
ய பெரிய களிறு, வய புலி தாக்கி - வலிமையுடைய பு
த்துப் பொருது, தொல் முரண் சோரும் - தனது பழைய
தற்கிடமாகிய, துன் அரு சோலை - மக்கள் அடைதற்
மின் வழியே, நடுநாள் வருதலும் வருஉம் - இடையி
லையும் செய்வான் ; நாம் வடு நாணலம் - அங்ஙனம்
லினால் நமக்கு உண்டாகும் பழிக்கு நாம் நாணேம்.

(முடிபு) தோழி, மலைநாடன் வருதலும் வருஉம் ; நாம்

ாலம்.

(கருத்து) தலைவர் இனி இரவில் வந்து அளவளாவுவர்.

(வி - ரை) களிறும் புலியும் எதிர்த்துப் போர்செய்யும் ச
ர் துன்னுதற்கு அரியதாயிற்று. வயப்புலி - சிங்கமுமாம்
ப். 4. நடுநாள் - இடையாமம். வருதலும் வருஉம் : " ந
வர் " (குறுந். 37 : 1) என்பதன் விசேடவுரையைப் ப
ர்ள் வருதலும் வருஉம் ' என்பது இரவுக்குறி நேர்ந்த

படுத்தியவாறு.

வடுவென்றது தலைவன் வருதலைப் பிறர் குறிப்பால் அ
கூறுதலை; வடு - குற்றம்; பரி. 2 : 24.

வழியின் ஏதத்துக்கு அஞ்சாமல் அவனே வரும்பெ
னை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் வடுவை நாணி மறுத்தல் அ

ர்பது தோழியின் நினைவு.

அருவியானது ஓங்கிய மலையிலிருந்து கீழிழிந்து நிலப்ப
ளாருக்குப் பயன்படுவதுபோலத் தலைவன் நெடுந்
து வந்து நமக்குப் பயன்படுவானென்பது குறிப்பு.

(மேற்.) மு. பகற்குறி நேர்ந்த இடத்துத் தோழி தலைவிக்குக் கூ
ல். களவு. 24, இளம்.) ; இரவுக்குறி மறுத்தது (தமிழ்நெறி.
ஒ தலைமகட்குத் தலைமகன் குறையறிவுறுத்தல் (நம்பி. 158.)

(கு - பு.) இரவுக்குறி மறுத்தலென்னும் கருத்துச் சிறப்புடையது.

17 : 2-5, 247 : 1-2, 353 : 9-10 ; கலி. 38 : 6-7, 42 : 1-2,
) : 1-2, 52 ; 1-4 ; அகநா. 332 : 2-9.

தலைவன் நள்ளிருவில் வருதல் : குறுந். 268 : 5. வருதலும் வ
37 : 1, ஒப்பு.

தோழி கூற்று

தலைவி தலைவன்பெயரை வள்ளைப்பாட்டில் அமை
றளாக, அதனைக் கேட்ட ஊரினர் அலர் தூற்று,
தலைவன் சிறைப்புறத்திலிருக்கும்பொழுது புலப்ப
வில் வரைதல் நலமென்பதை உணர்த்தியது.]

பாவடி யுரல பகுவாய் வள்ளை
ஏதின் மாக்க ணுவறலு நுவல்ப
அழிவ தெவன்கொலிப் பேதை யூர்க்கே
பெரும்பூட் பொறையன் பேஎமுதிர் கொல்
கருங்கட் டெய்வங் குடவரை யெழுதிய
நல்லியற் பாவை யன்னவிம்
மெல்லியற் குறுமகள் பாடினள் குறினே.

ா - து. (1) தலைமகள் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி
ள சொல்லுவாளாய்ச் சொல்லியது.

தலைவன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி வள்ளைப் பாட்
க் கூறுதல் : கலி. 40 - 42.]

(2) தலைமகற்குப் பாங்காயினார் கேட்பச் சொல்லி வாயில்
ம்.

பரணர்.

பி - ம்.) 1 'பாவடிபுமல' 2 'நுவறல்' 6 'யன்னெ
ாடிநன் குறினே'

ப - ரை.) பெரு பூண் பொறையன் - பெரிய அணிகல
ய சேரனுக்குரிய, பேஎம் முதிர் கொல்லி கரு கண் தெ
ந்தருதல் மிக்க கொல்லிமலையிலுள்ள கரிய கண்களையு
வம், குடவரை எழுதிய - அம்மலையின் மேற்குப் பக்க
ிய, நல் இயல் பாவை அன்ன - நல்ல இயலையு
வயை ஒக்க, இ மெல் இயல் குறுமகள் - இந்த மெ

வாயிடத்துத் தானியம் இடிக்கும்பொழுது பாடும் வ
டைக் குறித்து, ஏதில் மாக்கள் - அயலார்கள், நுவ
ல்ப - குறை கூறுதலையும் செய்வார்கள் ; இ பேதை ஊ
தகைய அறிவின்மையையுடைய ஊரினர் கூறும் சொற்
ருட்டு, அழிவது எவன் - வருந்துதலாற் பயன் யாது ?

(முடிபு) குறுமகள் பாடினள் குறின், மாக்கள் நுவல்ப
தயூர்க்கு அழிவது எவன்கொல் ?

(கருத்து) ஊரினர், தலைவி ஒரு தலைவன்பால் நட்பு
ன்பதை அறிந்துகொண்டனர்.

(வி - ரை.) பா அடி - பரந்தஅடி (புறநா. 233 : 2.) ப
ளை - மகளிரது பகுவாயிலிருந்து வெளிப்படும் வ
டுமாம்.

வள்ளை - உரற்பாட்டு (தொல். புறத்திணை. 8, ந.)
லில் நெல் முதலியவற்றை இடிக்கும்போது அதனால் உ
அயர்வு தோற்றுதிருக்கும்பொருட்டுப் பாட்டுப்ப
ல்பு ; இங்ஙனம் பாடும் பாட்டு வள்ளைப் பாட்டெனட்
வகைப் பாட்டையும் செயலையும் பல்வரிக் கூத்துள் அ
" உந்தி யவலிடி யூரானி யோகினிச்சி " (சிலப். 3 : 13, அ
ற்.) அவலிடி யென்றும், அம்மனை வள்ளையென்றும், உல
டென்றும் இது கூறப்படும்.

இப்பாட்டு, இடிப்பவர்களுடைய அன்புக்குரியாரைத்
ாகப் பெற்றிருத்தல் மரபு ; மகளிர், தெய்வத்தையும் (தி
ப்பொற்சுண்ணம்), அரசர்களையும் (சிலப். 29), தமையன்
(பெருங். 2. 14 : 50-52), தலைவனையும் (கலி. 40-42) வ

ட்டிற் பாடுவர்.

பேய்கள் போர்க்களத்தில் ஒரு தலைவன் வெற்றி
த்திற் கூழ் சமைப்பதற்குமுன் அங்குள்ள பொரு
விலிட்டு இடிக்கும்போது தலைவனை வாழ்த்துதல் மரபெ
ரி நூல்களால் தெரியவருகின்றது. 'சும்மேலோ சும்முலக
'னும் ஈற்றையுடைய செய்யுட்கள் வள்ளைப்பாட்டுக்களா
ங்களிற் காணப்படுகின்றன; அஞ்ஞவதைப்பரணி, மோகவதை
வதைப்பரணி யென்பவற்றைப் பார்க்க.

ஏதின்மாக்கள் - அயற்றன்மையையுடையார்; மாக்க
ர், தலைவியின் நிலையை அறிந்து இரங்கும் தன்மை இ
நவைாவம் நவல்ப: "நல்கலும் நல்குவர்" (குறுங்.

பெரும்பூண் - பேரணிகலம்; இது மார்பில் அணியப்ப
பொறையன் கோல்லி: கொல்லிமலை வல்வில் ஓரிக்கு
வோரியைப் பொருது வென்ற காரி அம்மலையைச் சேர
ஞுதலின் அஃது அச்சேரனுக்குரியதாயிற்று (அகநா.
கொல்லிப்பாவை: இது கொல்லிமலையின் மேல்புற
வத்தால் அமைக்கப்பட்டது; இது கண்டோர் ெ
ி மயங்கி வீழ்ந்து உயிர்விடச் செய்வது. த
மையாக இப்பாவை இந்நூல் 100-ஆம் செய்யுளிலும்
ள்ளது. இது நகைத்துத் தன் முன் வந்தாரைக் ெ
ர்பர் (சித்திர மடல்.)

தலைவன் வரையாமல் வந்து ஒழுகினனாக, அதனை
த்திய தலைவி ஏனையோருடன் உரலில் தானியத்தை இ
த் தலைவனைப் பாடி ஆற்றினள்; அங்ஙனம்
யதையறிந்து உடனிருந்த மகளிர், தலைவி ஒரு தலைவ
லுடையா ளென்றுணர்ந்து அலர் கூறினர். தலைவன்
த்தில் இருக்கும்போது தோழி இச்செய்தியைத் தன்
வாள்போன்று சொல்லித் தலைவியின் நிலையைப்புலப்
ரவில் வரைந்து கொள்ள வேண்டுமென்னும் குறி
வனுக்கு உணர்த்தினள். இங்ஙனம் உணர்த்தி
ன் ஆராய்ந்து விரைவில் மணத்திற்குரியன செய்தல்
வ கலித்தொகை 43 - ஆம் செய்யுளாலும், அதன் கருத்தா

'இது வரைவு நீட ஆற்றளாயினவிடத்துத் தோழி தா
தலைவியும் வள்ளைப்பாட்டுள் முருகனைப் பாடுவார்போல
வர்க்கும் ஏற்பத் தலைவனைப் பாடத் தலைவி ஆற்றினமை தே
தன்னுள்ளே கூறுவாளாய்த் தலைவன் சிறைப்புறமாகக் கூறியத
பதனாலும், அச்செய்யுளின் விசேடவுரையில் நச்சினார்க்

'எனத் தன்னுள்ளே கூறுவாளாய்த் தலைவன் சிறைப்
க் கூறினாள், அவன் கடிதாக வரைதற்கு. இதனால், தலை
ச்சி பிறந்தது'
செறழுதியவற்றாலும் விளங்கும்.

தலைமகள் தன் நெஞ்சுமிக்கது வாய்சோர்ந்து தலை
கூறினள்;

"பொன்னுரை மார்பிற் புனைகழற்காற் கிள்ளிபேர்
உன்னேனென் றாழலக்கை பற்றினேற்—கன்னோ

நன்மையே யுண்டாமாதலின் இதற்கு வருந்தல் வே
னும் குறிப்பினது.

கொல், ஏகாரங்கள் : அசைநிலைகள்.

இம்மெல்லியற் குறுமகளென்றமையின் தலைவியும
தமை பெறப்படும்.

வள்ளைப் பாட்டைத் தலைவனோடு தொடர்பில்லா அ
பாடுகின்றார்கள் ; அங்ஙனம் இருப்ப இவள் பாடி

ஏதம் யாது?' என்று நின்றவாறே பொருள் செய்
ு. தலைவி தன் நலன் இழந்தமையால் வள்ளைப் பா
ாள் ; அதைப்பற்றி ஊரவர் பழிமொழி கூறுகின்
ாறு கூறுவதற்கு அவர்க்கு வந்த கேடு யாதெனப் பெ
நம் ஒன்று ; "கல்லக வெற்பன் சொல்லிற் றேறி, ய
'மூந் தனமே யாமத், தலர்வாய்ப் பெண்டி ரம்
ன்றிப், புரையி றிமொழி பயிற்றிய வுரையெடுத், த
வைத் தாகத், தானென் னிழந்தநிவ் வழுங்க லூரே"
4-9.)

இரண்டாவது கருத்துக்கு இயைபு வருமாறு : பாடினள் - தலை
மையைப் பாடினளாய் ; ஏதின் மாக்கள் - தலைவியோ
ாத பரத்தையர். தலைவி, தலைவன் பரத்தையர்பால்
கும் கொடுமையையும், பரத்தையர் அவனை விடாது
கும் தன்மையையும் பாடிக் குற்றினளாக, அது கே
தையர் தலைவியை இழித்துரைத்தனளென்று கேட்ட
லவி பாடிக் குற்றினால் பரத்தையர் குறை கூறுதல்
கள் கூறுவது கூறுக. யாம் அஞ்சேம்" என்று வாயி
கும்படி கூறி வாயில் மறுத்தாள்.

இக்கருத்து முன்னையதினும் சிறப்புடையதன்று.

(மேற்.) மு. தலைவன் ஒழுகலாறு புறத்தார்க்குப் புலனாகி அலர்
இடத்துத் தோழியைச் செவிலி வினவியது (தொல். கள
ь.); செவிலி தானே கூறியது (தொல். உவம. 25, ந.)

(ஒப்பு.) 1. பாவடி: குறுந். 180 : 1 : புறநா. 233. வள்ளைப்பாட்டு :
மகளி ரிசைபடு வள்ளையும்" (மலைபடு. 342); "கொல்யானைக் கோ
ர்செற் குறுவாளாம், வள்ளை யகவுவம் வா" (கலி. 42 : 7-8); "அ
றய வைவனப் பாசவல், இசையொடு தன்னைய ரியல்புபுகழ்ந் தி

ாட" (திருவள்ளுவ. 5); "வள்ளை வெள்ளை நகையார்" (திரு

; மலைபடு. 360 ; கலி. 42.

2. மாக்கள் : குறுந். 6 : 2, ஒப்பு. ஏதின் மாக்கள் : புறநா. 58 :
நு நுவல்ப : குறுந். 37 : 1, ஒப்பு.

3. பேஎதயூர் : குறுந். 159 : 7, 276 : 7-8.

4 - 6. கொல்லிமலையில் தெய்வம் எழுதிய பாவை : "பொறை
ரசா, துஞ்பர்வரைக் கொல்லிக் குடவயின், ...நெடுவரைத் ெ
றிய, வினைமாண் பாவை யன்னோள்", "பயங்கெழு ப
ல்லிக் குடவரைப்,பூதம் புணர்த்த புதிதியல் பாவை, விரிகதி ரிளெ
ரறி யன்னநின்" (நற். 185 : 6-11, 192 : 8-10); "பொற
ல்லி, ஒளிறுநீ ரடுக்கத்து வியலகம் பொற்பக், கடவு ளெ
வயின், மடவது மாண்ட மாஅ யோளே", "கொல்லி, நிலை
ளாக்கிய, பலர்புகழ் பாவை யன்னநின் னலனே" (அகநா.
, 209 : 15-7); 'தெய்வப்பாவை - தெய்வத்தாற் செய்த கொ
வ' (சீவக. 657, ந.) கொல்லிப்பாவை : நற். 201 : 5-11 ; கலி. 56
. 6 : 61, அடியார். சீவக 197, 667, ந.

7. மெல்லியல் : குறுந். 70 : 5, 137 : 1. தலைவியைக் குறுமகள் எ
. 70 : 1, 95 : 3, 101 : 5, 189 : 6, 267 : 5, 275 : 1, 28(
: 5.

தோழி கூற்று

[தலைவன் வரையாமல் நெடுங்காலம் தலைவியோடு ப
ாது ஒருநாள் அவன் வேலிப்புறத்திலே வந்துநிற்ப
ட்கும்படி தலைவியை நோக்கிக் கூறுவாளாகி, "தலை
ண்மையினுல் நின்மேனிக்கு வாட்டம் நேர்ந்ததேனும் நீ அ
றந்தாயல்லை" என்று தலைவியின் நிலையைத் தோழி
த்தியது.]

எற்றோ வாழி தோழி முற்றுபு
கறிவள ரடுக்கத் திரவின் முழங்கிய
மங்குன் மாமழை வீழ்ந்தெனப் பொங்கும
கலைதொட விழுக்கிய பூநாறு பலவுக்கனி
வரையிழி யருவி யுண்டுறைத் தரூஉம்

ய - து. வரைவு நட்டித்தவழி ஆற்ருளாகிய தலைமக
மகன் சிறைப்புறமாகத் தோழி கூறியது.

மதுரை எழுத்தாளன் சேந்தன் பூதன்.

(பி - ம்) 3 'மருங்குன்' 4 'பலவுக்கனியிணைவரை' 5 'யுண்டு
ால்பின் றன்றே'

(ப - ரை.) தோழி—, முற்றுபு - சூல்முற்றி, கறி வளர்
- மிளகு கொடி வளர்கின்ற மலைப்பக்கத்தில், இ
ங்கிய - இராக்காலத்தில் முழக்கத்தைச் செய்த, மங்கு
- மேகத்தினது பெரிய மழைக்கால், வீழ்ந்தென - வீழ்
பொங்கு மயிர் கலை - மிக்க மயிரையுடைய ஆண் கு
- தீண்டியதனால், இழுக்கிய - நழுவிய, பூ நாறு பலவு
மணத்தை வீசும் பலாப்பழத்தை, வரை இழி அருவி -
த்தில் வீழும் அருவியானது, உண் துறை தரூஉம் - நீருண்
றயின்கண் கொண்டு வருகின்ற, குன்றம் நாடன் கேண்
றுகளுள்ள நாட்டையுடைய தலைவனது நட்பு, மெல் தே
த்தும் - நின் மெல்லிய தோள்களை மெலியச் செய்தும்,
ன்று - அமைதியைத் தந்தது, இஃது, எற்று - எத்தகை

(முடிபு) தோழி, குன்றநாடன் கேண்மை தோள் சாய்
ஈன்றன்று; இஃது எற்றோ!

(கருத்து) நீ மெலிந்தாயாயினும் இயல்பு வேறுபட்டா

(வி - ரை.) எற்று - எத்தகையது; என்ன வியப்பைத்
பது நினைவு; மெலிவைத் தருவதற்கும் அமைதியைத்
ம் ஒருங்கே காரணமாயிருப்பது வியப்பாதலின் 'எ
ரள். முற்றுபு - சூழ்ந்தெனவுமாம். அடுக்கம் - பக்
கு. 42, ந.) இரவில் முழங்கிப் பெய்த மழையினால்
டாகி அது காலையில் பலாப்பழத்தை உண்டுறையினிட
து. பூ நாறு - பூவைப் போன்ற மணத்தை வீசும்; மல
் வீசுதலிற் சிறப்புடையவை; பலவின் பழம் நெடுந்து
ளாரும் அறிதற்குரிய மணத்தை வீசுதலால் பூ நாறு
யென்ருர்.

உண்துறை - ஊரினர் நீர் உண்ணுகின்ற துறை. "
வே மென்மையையுடைய தோள் மெலிந்ததென்பாள்
சாய்த்து மென்ருள். சால்பாவது, தலைவன் வ
ர்வானென்னும் உறுதியோடு அமைதல்.

பயும் மதாழு தலைவனுககு அறவதது வரைவுல
துகொள்ள• வேண்டியதன் இன்றியமையாமையைப்

திருளாயிற்று.

மலையுச்சியிலே கலையால் விரும்பப்பட்ட பழத்தை
படாதபடி அருவியானது பலரும் அறியத் தான் பயன்
றயின்கண் சேர்த்து அப்பழத்தையும் பயன்பட வை

ல, பிறரால் வரைந்து கோடற்கு உரிய நிலையிலு
யை அவர் பெருமற்செய்து தான்மணந்து தான்
செய்து வாழும் தனது இல்லத்தின்கண் அவளையும்

ம்பல்" முதலிய அறம்புரியச் செய்வித்தற்குரியனெ
ப்பு.

(மேற்.) மு. 'கேண்மை தோளை மெலிவித்ததாயினும் எனக்கு
தந்தது; யான் ஆற்றவும், தான் மெலிதல் பொருந்தாதது
தெனத் தலைவி தோழிக்குக் கூறியவாறு காண்க; கலைநீண்ட
த பழத்தை அருவி பின்னும் பயன்படுத்தும் நாடன் என்றத
ால் நம் சுற்றத்திற் பிரிந்தோமாயினும் அவன் நம்மை
ண்டு இல்லறம் செய்வித்துப் பயன்படுத்துவனென்பதாம்'
நள். 9, ந.)

(கு - பு.) இதனால் நச்சினார்க்கினியர் இச்செய்யுளைத் தலைவி கூ
ண்டாரென்று தெரிகிறது; அது சிறப்புடையது.

(ஒப்பு.) 2. கறிவளர் அடுக்கம்: குறுந். 288: 1; நற். 151: 7;
17.

4. மறைவிற்றல்: பெரும்பாண். 363; அகநா. 182: 9-10, 323
: 1-2.

கலைதொட்ட பலவுக்கனி: குறுந். 342: 1, 373: 4-6.

4-5. அருவி பலாப்பழத்தைக் கொணர்தல்: "ஆசினி முதுசுளைகல
மென விழிதரு மருவி" (முருகு. 301-16); "அருவி தந்த பழுஞ்
க்காழ்" (மலைபடு. 174.)

2-5. இரவில் மழைபெய்தலால் அருவி உண்டாதல்: குறுந். 42:

7. தோள் மெலிதல்: குறுந். 87: 5, ஒப்பு.

6-7. தலைவன் கேண்மை மெலிவித்தும் சால்புடையதாதல்: குறுந். 264
136: 7-9.

தலைவி கூற்று

[...த்தையிடம் சென்று மீண்டுவந்த தலைவன் தலைவியி
, "நீ அவன்பால் அன்புடையையாகி இருப்பின் பல
ா துறையும் துன்பத்தையடைவாய்" என்று கூறியது.]

அரிற்பவர்ப் பிரம்பின் வரிப்புற விளைகனி
குண்டுநீ ரிலஞ்சிக் கெண்டை கதூஉம்
தண்டுறை யூரன் பெண்டினை யாயிற்
பலவா குகநின் னெஞ்சிற் படரே

ஓவா தீயு மாரி வண்கைக்
கடும்பகட் டியானை நெடுந்தே ரஞ்சி
கொன்முனை யிரவூர் போலச்
சிலவா குகநீ துஞ்சு நாளே.

எ - து. (1) பரத்தையர் மாட்டுப் பிரிந்த தலைமகன், வா
ரடிப் புக்கவழித் தன் வரைத்தன்றி அவன் வரைத்தாகித்
சு நெகிழ்ந்துழித் தலைமகள் அதனை நெருங்கிச் சொல்லியது.
[நெஞ்சு தலைவன் வரைத்தாதல்: கலி. 67: 21, 77: 2
28-9, 91: 22-4; அகநா. 26: 26; குறள், 1259, 1
, 1291.]

(2) பரத்தையிற் பிரிந்து வந்தவழி வேறுபட்ட கிழத்தின
ற்* கூறியதூஉமாம்.

ஔவையார்.

(பி-ம்.) 1 'அரிப்பவர்ப் பரம்பின்' 2 'ரிலைஞ்சி'

(ப - ரை.) நெஞ்சே, அரில் - ஒன்றோடொன்று பிணங்கு
டய, பவர் பிரம்பின் - பிரப்பங்கொடியின், வரி புற வ
- புறத்தே வரிகளையுடைய விளைந்த பழத்தை, குண்டு
ஞ்சி கென்டை - ஆழமாகிய நீரையுடைய குளத்திலு
ண்டைமீன், கதூஉம் - கவ்வுதற்கிடமாகிய, தண் து
ன் - தண்ணிய நீர்த் துறைகளையுடைய ஊர்த் தலைவ
, பெண்டினை ஆயின் - மனைவியாக நீ இருப்பின்,
சில் படர் பல ஆகுக - நின் உள்ளத்தில் துன்பம் பல
க! ஓவாது ஈயும் - காலமும் இடமும் பெறுவார் தகுதி
க்கி யொழியாமல் எப்பொழுதும் கொடுக்கும், மாரி வண்
ம்போன்று கைம்மாறு கருதாத வண்மையையுடை

மான் அஞ்சியென்னும் உபகாரியினது, கொன் முனை
ச் செய்யும் போர்க்களத்தில் உள்ள, இரவு ஊர்
யுடைய ஊரிலுள்ளார் போல, நீ துஞ்சும் நா
ம் நாட்கள், சில ஆகுக - சிலவே ஆகுக!

(முடிபு) நெஞ்சே, ஊரன் பெண்டினையாயின், நின்
பலவாகுக; நீ துஞ்சும் நாள் சில ஆகுக!

(கருத்து) தலைவன்பால் இரங்கி இப்பொழுது உடம்பட்ட

ும் தன் ஒழுக்கத்தினின்றும் அவன் மாறுபடான்.

1 - ரை.) நெஞ்சே என்னும் விளி முன்னத்தால் வரு
து. அரில் - கொடிப்பிணக்கு (மலைபடு. 379, ந.). நெ
வுடையதுபோலக் கூறியது இது (தொல். பொருள். 2.

தலைவனுக்கு உடம்பட்டு அளவளாவுவையேல் மீ
பிரிய அதனால் உண்டாகும் துன்பம் பலவாகும்; அ
ல்கின்ற நாட்களோ சிலவாகும்' என்றான். பெண்
னென்றது கற்புக்கடம் நோக்கித் தலைவன் கொடு

உடம்பட்டு ஒழுகும் தன்மையை யுடையையாயெ
நெஞ்சிற்கு நெஞ்சுகூறுதல் மரபு.

ஞ்சி: அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி; இவன் ஏழு வ
ஒருவன்; இவனுக்குரியது தகடூர்.

யானையுடைய படை" (இனியது. 5) என்று படை
த யானையைக் கூறுபவாதலின், அதனை முன்னர்க் கூ
: அச்சப்பொருளைத் தரும் இடைச்சொல்; கொல்
பர்களைக் கொல்லுகின்ற போர்முனை யெனலுமாம்.

போர்க்களமுள்ள ஊரினர் அச்சத்தால் இரவில் து
ின் அவரை உவமை கூறினள்...

ரம்பினிடத்தே காய்த்துப் பழுத்து முதிர்ந்த க
ற் கெண்டை பெறும் ஊரனென்றது, தன்னுடைய
அன்பும் செல்வமும் முதிர்ந்த தலைவனைப் பரத்
ற் கவர்ந்து கொள்வரென்னும் குறிப்பினது.

ரகாரங்கள் அசைநிலை.

இரண்டாவது கருத்து: தலைவன் பரத்தையிற் பிரிந்
ல் வேண்டியவழித் தலைமகள் அவனை எதிர்கொ
பினளாதலை அறிந்த தோழி, "அவன் இத்துணைக் கெ
... நெஞ்சும் அதனை மறந்து நின் கற்பெ...

- ஊடலினின்றும் வேறுபட்ட; "காணுங்காற் கா
ய காணுக்காற், காணேன் றவறல் லவை" (குறள், 128

(மேற்.) 7. கொன்னென்னும் இடைச்சொல் முனையை விசே
து (தொல். எச்ச. 60, ந.)

7-8. கொன்னென்னும் இடைச்சொல் அச்சப்பொருளில்
ல். இடை. 6, இளம், சே, தெய்வச், கல், ந; இ. வி. 265.)

ழ. தான் மனையாளை ஒத்தலால் தன்போல்வார் தலைவனுக்கு,
க் குறித்த கோளின்கண் காமக்கிழத்தி கூறியது (தொல். கற்பு
.); அகப்பாட்டினுள் பாட்டுடைத் தலைவன் பெயரும் (அஞ்சி
), கிளவித் தலைவன் பெயரும் (ஊரன் என்பதும்) வந்தன (நம்பி

(ஒப்பு.) 1. அரிற்பவர்ப் பிரம்பு : குறுந். 364 : 1; அகநா. 6 : 19.
2. கதூஉம் : குறுந். 8 : 2, ஒப்பு.
1-2. பிரம்பும் கெண்டையும் : பெரும்பாண். 287-8; அகநா. 156 : 6
3. ஊரன்பெண்டு : "மின், பெண்டெனப் பிறர் கூறும்" (கலி

11.)

5. மாரி வண்கை : "பெயன்மழைத் தடக்கை" (சிறுபாண்.
ன வண்கை" (மதுரைக். 442); "வான நாண வரையாது
ந், காலை நீயுங் கவிகை வண்மை" (புறநா. 54 : 6-7); '
ன்று வண்டடக்கை" (தொல். உவம. 11, பேர். மேற்.); "எழில்
ளினன் தருஉங், கவிகை வண்கை", "மழைவிழை தட
ல். உவம. 14, பேர். மேற்.); "மழை தழீஇய கையாய்"

.)

6. நெடுந்தேரஞ்சி : "கடும்பரிப் புரவி நெடுந்தே ரஞ்சி" (

12.)

7-8. கொன்முனை இரவூர் துஞ்சாமை : "பகைமுக ஊரிற் றுஞ்
சே" (குறுந். 292 : 8); "நீ துஞ்சாக் கண்ண வடபுலத் த
நா. 31 : 17.); "மறங்கால்வே லண்ணல் வரும்வருமென் (
ந்கா வடவேந்த ரூர்" (சிலாசாஸனப் பாடல்.)

தலைவி கூற்று

[மாலைப்பொழுது வந்ததுகண்டு தலைவி, "பறவைகள்
ப்புக்களுக்குரிய இரையை வாய்க்கொண்டு தம் கூ
த்தி்ச் செல்கின்றன" என்று கூறி, "இனிஆற்றேன்"
ணர்த்தியது.]

இறையுற வோங்கிய நெறியயன் மரா அத்
பிள்ளை யுள்வாய்ச் செரீஇய
இரைகொண் டமையின் விரையுமாற் செல

எ - து. காமமிக்க கழிபடர் கிளவியாற் பொழுது கண்டு
து.
[கழிபடர் கிளவி - மிக்க துன்பத்தைப் புலப்படுத்துஞ் ெ

தாமோதரன்.

(வி - ம்.) 3 'மரத்த', 'மாத்த', 'மரீத்த' 5 'இரை ெ
வயும்'

(ப - ரை.) ஞாயிறு பட்ட - கதிரவன் மறைந்த, அகல்
ரத்து - அகன்ற இடம் பொருந்திய ஆகாயத்தில், கொடு
வ - வளைந்த சிறகுகளையுடைய பறவைகள், இறை உ

- தாம் தங்கும்படி உயர்ந்த, நெறி அயல் மராஅத்த - வ
லில் வளர்ந்த கடம்பின்கண் உள்ள கூட்டிலிருக்கும், பி
சுக்ளின், உள் வாய் செரீஇய - வாயினுள்ளே செ
ருட்டு, இரை கொண்டமையின் - இரையைத் தம் க
த்துக் கொண்டமையால், செலவு விரையும் - விரைந்து
; அளிய - அவை இரங்கத்தக்கன.

(முடிபு) பறவை செலவு விரையும் ; அளிய.

(கருத்து) மாலைக்காலம் வந்தது ; இனிக் காமநோயை
ன்.

(வி - ரை.) படுதல் - மறைதல் ; "படுசுடரமையம்" (
23) என்பது காண்க.

மாலைக்காலத்திற் பறவைகள் தம் கூட்டிற்கு வந்து அடை
ரீஇ...இல்லிறைப் பள்ளித்தம் பிள்ளையொடு வதியும், பு
லை" (குறுந். 46), "விலங்கும் பறவையும் வீழ்துணைப்
ருங்- 1. மாலைப்புலம்பல், 43.) இறையுறல் - தங்குதல் ;
த் தடவுநிலை மாச்சினைப், புள்ளிறை கூரும்" (அகநா. 1
பதையும், 'இறை கூரும் - தங்குதல் மிகும்' என்னும்
ரக்குறிப்பையும் பார்க்க. "பார்ப்பும் பிள்ளையும் பற
மை" (தொல். மரபு. 4) என்பது விதியாகலின். பறவை
ப் பிள்ளையென்றாள். செரீஇய - செருகும்பொருட்டு ;
...து செரீஇயென் ற வந்தது (குறுந். 295 : 1) ; ...
பெற்று ஆற்றாளாயினளென்பது பெறப்படும்.

(மேற்.) மு. இரக்கல் நிமித்தமென்னும் உரிப்பொருள் வந்தது (
. 14, ந.) ; தலைவிக்குக் காமம் சிறந்து தோன்றினமையின்
ந்தது (தொல். களவு. 20, ந.)

(ஒப்பு.) 1. அகல்வாய் வானம் : குறுந். 44 : 3, ஒப்பு.

2. கொடுஞ்சிறைப் பறவை : "கொடுமென் சிறைய கூ
வை" (குறுந். 352 : 2.)

3. நெறியயல் மராம் : அகநா. 121 : 8.

4. பிள்ளை : குறுந். 46 : 5, 139 : 4.

2-4. பறவை இரையைப் பிள்ளையின் வாயிற் செருகுதல் : "இரை
ா ஞாரை, ஐய சிறுகட் செங்கடைச் சிறுமீன், மேக்குயர் சி
ரசக் குடம்பைத், தாய்ப்பயிர் பிள்ளை வாய்ப்படச் சொரியும்"
4 - 7) ; "கழனி யாரல் கவுளகத் தடக்கிப், பழன மருதிற்
ச் சொரிந்து, கருங்கா ளுரை நரன்றுவக் திறுப்ப", "பல்
ம் பரிந்துட னடி, அவ்வாய்க் கொண்ட வாரிரை யமிழ்தம்,
ப் பார்ப்பிற்குச் சேர்ந்தவண் சொரிதலின்" (பெருங். 3. 7 :
1 : 68-70.)

தலைவி கூற்று

[பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைமகனுக்குத் தூதாகவந்த
விற்க; அவர் அன்புடையார்" என்ற தோழிக்கு, "அவ
உபசரித்து வழிபடற்குரியவரே யன்றி அளவளாவி
துரியரல்லர்" என்று தலைவி கூறியது.]

நன்னலந் தொலைய நலமிகச் சாஅய்
இன்னுயிர் கழியினு முரைய லவர்நமக்
கன்னையு மத்தனு மல்லரோ தோழி
புலவியஃ தெவனோ வன்பிலங் கடையே.

எ - து. வாயிலாகப் புக்க தோழிக்கு வாயில் மறுத்தது.

அள்ளூர் நன்முல்லையார்.

(பி - ம்) 1 "தொலைந்து' 3 'மல்லரோ, புலவி'

(ப - ரை.) தோழி—, நல் நலம் தொலைய - நல்ல பெ
... நலம் மிக சாஅய் - மேனியழகு

ச மெலிவுற; அவர் - தலைவர், நமக்கு—, அன்னையும்
அல்லரோ - தாயும் தந்தையும் அல்லரோ? அன்பிலங்க
வன் தலைவியர்பாலுள்ள அன்பு இல்லாவிடத்து;
ம் - ஊடல் உண்டாவது எதன்பொருட்டு?

(முடிபு) தோழி, உரையல்; அவர் நமக்கு அன்னையும்
அல்லரோ? அன்பிலங்கடை, புலவி எவன்?

(கருத்து) தலைவன் என்பால் மனைவியென்னும் கருத்
ப் புரிந்தானல்லன்.

(வி - ரை.) நலம் இரண்டனுள் முன்னது பெண்மை
ண்டாவது அழகு.

"நீ அவர்மாட்டுப் புலத்தல் தகாது; அவரை ஏற்றுக்
வேண்டும்" என்று தோழி கூறினளாக, "என்னுடை
உயிரும் தொலையுமேனும் பொறுத்துக்கொண்டு
றுக் கொள்ளல் என் கடன்; அவர் அன்னையையும் அ
போல உபசரிக்கத்தக்கவர்; ஆயினும் தலைவராகக் கருதி
ாவுதற்குரிய அன்பு அவர்பால் இல்லை; அவ்வன்பில்லா
புலவியும் அது தீர்தலும் என்ன பயனை உடையன?
ந்தே னல்லன்" என்று அயன்மை தோன்றத் தலைவி கூ
வயன்மைக்குறிப்பினால் வாயில் மறுத்தாளாயிற்று.

அன்னையென்றாள் பிரிதற்கரிய தொடர்புடைமை
தனென்றாள் அவன் ஆணைக்கடங்கி ஒழுகுதல்பற்றி. "ஊ
த்துக் கின்ப மதற்கின்பம், கூடி முயங்கப் பெறின்". (
)) என்பனவாகலின் காமமுள்ளார்க்கே புலவியும் அ
றப்படும்பயனும் உளவாகும்; அன்னையும் அத்தனும் பே

ருக்கும் எனக்கும் உள்ள தொடர்பு பெற்றோர்க்கும் பி
உள்ள தொடர்பேயாதலின் காமமில்லை; ஆதலின்
ாடாவதற்கு ஏதுவில்லையென்றபடி. அன்பிலங்கடை
ற் பயனில்லை யென்றமையின், அன்புள்ள விடத்துப்
ன்பெறுமென்பதாயிற்று.

எவனோ: ஓகாரம் அசைநிலை; கடையே: ஏ அசை
து: பகுதிப்பொருள் விகுதி.

(மேற்.) 2 - 4. செறலின்கட் பால் மயக்கியது (கன். 378, மயி
மு. தலைவனைத் தலைவி காய்தற்கண் வந்தது (தொல். க
ம், க.); * தோழி, தலைவனை அன்பிலை கொடியையெனக்
வன் மனிக்க உள்ளத்தனுங் கொல்லோவென ஐயுற்று அ

[illegible]
யும் தலைவி தலைவரோடு அயன்மையுடைய சொல்லைத் தோற்றுவி
ம்; 'கன்னாலம்...கடையே: என்பதனுள், அவரை அ
மை யென்றுதி, அன்பில்வழி கின்புலவி அவரை என்செய
நமக்கு இன்றியமையாத எமரல்லரோ வென இருவகை
ன்மை கூறியவாறு காண்க' (தொல். கற்பு. 18, ந.)

(ஒப்பு.) 4. "கோத லெவன்மற்று கொக்தாரென் றஃதறியும்
காதல ரில்லா வழி",
"கீரு நிழல திஃதே புலவியும்
வீழுகர் கணே யினிது" (குறள், 1308-9.)

தலைவி கூற்று

[தலைவன் மீள்வதாகக் கூறிச்சென்ற கார்ப்பருவம் வந்
ந்த தோழி 'தலைவி இதுகண்டு ஆற்றுள்' என வருந்து
ணயறிந்த தலைவி, "இன்னும் கார்ப்பருவம் வரவில்லை;
மேகம் முழங்குகின்றது; நான் ஆற்றுவேன்; தலைவர்
டு வினைமுடியாமல் மீள்வரோவென்றே அஞ்சுகே
று கூறியது.]

பெருந்தண் மாரிப் பேதைப் பித்திகத்
தரும்பே முன்னு மிகச்சிவந் தனவே
யானே மருள்வேன் றோழி பானாள்
இன்னுந் தமியர் கேட்பிற் பெயர்த்தும்
என்னா குவர்கொல் பிரிந்திசி னோரே
அருவி மாமலைத் தத்தக்
கருவி மாமழைச் சிலைதருங் குரலே.

ஏ - து. பருவங்கண்டு ஆற்றுளெனக் கவன்ற தோழிக்கு
லென்பதுபடத் தலைமகள் சொல்லியது.

கந்தக் கண்ணன் (பி - ம். கதக் கண்ணன்.)
(பி - ம்.) 4 'கேட்டிற்' 6 'மலைத்தக்க'
(ப - ரை.) தோழி—, பெரு தண் மாரி - பெரிய தண்ண
டய மழைக்காலத்துக்குரிய, பேதை பித்திகத்து அரும்பு
ாமையையுடைய பிச்சியின் அரும்புகள், முன்னும் மிக

மயங்குவேன் ? மயங்கேன் ; ஆயினும், பிரிந்திசி
ஏப் பிரிந்திருப்பவராகிய, இன்னும் தமியர் - இன்னும்
பந்து சேராமல் தனித்து இருக்கும் தலைவர், அருவி ம
- அருவியானது பெரிய மலையிலே தத்தி வீழும்படி,
ழை - தொகுதியாகிய பெரிய மேகத்தினது, சிலைதரும்
கும் ஓசையை, பானாள் - நடு' இரவில், கேட்பின் -
பெயர்த்தும் என் ஆகுவர் - தாம் முன்னரே பிரி
நுவதன்றிமீட்டும் எந்த நிலையை உடையவராவரோ !

முடிபு) தோழி, பித்திகத் தரும்பு மிகச் சிவந்தன ; ம
வேன் ? பிரிந்திசினோர், இன்னுந் தமியர் மழைக்கு
பின் என்னாகுவர் !

கருத்து) தலைவர் இம்மேகமுழக்கத்தைக் கேட்டு
முடியாமல் மீள்வாரோ ?

வி - ரை.) பெருந்தண் மாரிக்காலத்தில் சிவக்கவேண்டி
ம் முழங்கிய மாத்திரத்தில் சிவந்தனவாதலின் இவை
டையனவென்னும் நினைவால் 'பெருந்தண் மாரிப் பே
கத் தரும்பு' என்றாள். பித்திகம் - பிச்சி ; இது ம
ந்து அரும்பிமலருமென்பது, "மாரிப் பித்திகத்து நீ
ழமுகை" (குறுந். 168 : 1, 222 : 5) என்பதனால் விள
த்தைத் தெரிவிக்கும் பொருள்களின்மேல் அறியாமை
ிக் கூறும் மரபு இந்நூல் 66-ஆம் செய்யுளின் விசே
விளங்கும். பானாள்=பால்+நாள் ; பால் - பகுதி ; எ
வக் குறித்தது ; பானாள் - நடுயாமம் (கலி. 30 : 9, ந.)
ான வருதலையுங் காண்க (குறுந். 69 : 5.) யானே : ஏ
மறைப்பொருளது.

தலைவன் தன்னை நினைந்து வினையை முடிவுபோகா
ற வென்று தலைவி கூறுதல் மரபாதலை, "புணர்ந்
திய" (தொல். கற்பு. 7, ந.) என்பதன் உரையினால்
ும்.

பிரிந்திசினோர் - தலைவரைப் பிரிந்தோராகிய பிற
றலும் ஒன்று ; பிறர் ஆற்றற்கரியரென்றெண்ணி
நயினேனென்றதாகக் கொள்க.

இசின் படர்க்கைக்கண் வந்தது. என்னுகுவர் கொலெ

அசைநிலைகள்.

யானே மருள்வேனென்றமையின் ஆற்றுவலென்பது ப

ஞகுவர் கொல் பிரிந்திசினேரே யென்றமையின் தான் க

க்குக் காரணந் தோன்றவும் தலைவி கூறினளாயிற்று.

(ஒப்பு.) 1. மாரிப் பித்திகம் : குறுந். 168 : 1; நற். 314 : 3;
: 19.

1 - 2. பித்திகத்தின் அரும்பு சிவந்திருத்தல் : (குறுங். 222 :
"வரி யரும்பின் பைக்காற் பித்திகம்" (நெடுநல். 40, பா - ம்.)

பித்திகத்தின் அரும்பு மாலைக்காலத்துக்கு உரித்தாதலும் சிவந்திருத்தலும்
ற் கலித்த மாரிப் பித்திகத்துக், கொயலரு நிலைய பெயலே
கச், செவ்வெரிக்" (அகநா. 42 : 1-3.)

3. பாறை : குறுந். 142 : 3, 145 : 3, 301 : 4, 311 : 4, 3
: 5; கலி 30 : 9

6. அருவி தத்தல் : "தத்துற்று...இழுமென விழிதரு மருவி" (
- 16.) தத்த - தாவ; தஞ்சை, 26.

கருவி மாமழை : குறுந். 42 : 2, ஒப்பு; நைடதம், காட்டு. 1.
மழைக் குரல் : "மழைமுழக்கு கடுங்குரல்" (குறுங். 396 : 6.)

தலைவன் கூற்று

[தனது வேறுபாடு கண்டு வினவிய பாங்கனுக்கு, "ஒ
ள்பாற் கொண்ட காமத்தால் என்கண் இஃது உண்டாயி
று தலைவன் கூறியது.]

மால்வரை யிழிதருந் தூவெள் ளருவி
கன்முகைத் ததும்பும் பன்மலர்ச் சாரற்
சிறுகுடிக் குறவன் பெருந்தோட் குறுமக
ணீரோ ரன்ன சாயல்
தீயோ ரன்னவென் னுரனவித் தன்றே.

எ - து. தலைமகன் பாங்கிற்கு உரைத்தது.

கபிலர்.

(பா - பே.) 2 'கன்முகைத்' 3 'குறமகள்'

(ப - ரை.) தோழ, மால் வரை இழிதரும் - பெரிய
டத்து வீழும், அருவி—, கல் முகை ததும்பும் - பாறை
படப்பக்களில் ஒலிக்கும், பல் மலர் சாரல் - பலமலரைய

'ை து; ய ஓரன்ன சாயல - நரைபப்பானற மென்ன
'ன என் உரன் அவித்தன்று - தீயை ஒத்த என் வ
ச் செய்தது.

(முடிபு) குறுமகளது சாயல் என் உரனை அவித்தன்று.

(கருத்து) நான் ஒரு மலைவாணர் மகளைக் காமுற்றேன்.

(வி - ரை.) தோழவென்னும் விளி முன்னத்தாற் பெ

கல்முகை - மலைமுழைஞ்சுமாம். ததும்புதல் - ஒலி
லர்ச் சாரலென்றான், இயற்கைப் புணர்ச்சிபெற்றவிட
லால். பெருந்தோள் : மகளிருக்குத் தோள்பெருத்தல்
. 71, வி - ரை. ஓரன்ன - ஒரு தன்மையையுடைய (
. 2, இளம்.); ஒத்த (கலி. 23 : 9.) தீயை வலிக்கு உ
ம் மரபு, " தீயெழுந் தன்ன திறலினர் " (முருகு.

தனுலும் புலப்படும். எதிர்ப்பட்ட பொருளை அழ
மயதாகலின் தீயை எதிர்ப்படு பகையை அழிக்கும் வ

மை கூறுவர் ;

' வளித்தலைஇய தீயும்......போல...தெறலும்......உடையோய் '
. 2 : 4-8) என்பதையும் அதன் உரையையும் பார்க்க.

பகையையழிக்கும் தீயன்ன என் வலியைத் தீயை யழ
'ன குறுமகளது மென்மை அழித்ததென்றான் ;

' ஒண்ணுதற் கோஒ வுடைந்ததே ஞாட்பினுள்
நண்ணாரு முட்குமென் பீடு " (குறள், 1088)

தில் இக்கருத்து விளங்குதல் காண்க.

பெருந்தோட்குறுமகளென்றது, குறிப்பால் என்
தற்கு அத்தோளும் காரணமாயதென்பதை உணர்த்
மகளென்றான், பெருந்தலைமையையுடைய என் உரன
தாளென்னும் வியப்புத்தோன்ற.

தலைவன்பாற் சோர்வுகண்ட பாங்கன், " நினக்கு இவ்
எற்றினுயிற்று ?" என்று வினயினுக, தலைவன், '
சாயலினுயிற்று " என்றான்.

ஏகாரம் அசைநிலை.

(மேற்.) 4-5. பொருளும் பொருளும் முரணின (தொல். செய்.
; கட்டளையடியும் சீர்வகையடியும் முரணின (தொல். செய். 95,
(ஒப்பு.) 1-2. அருவி கல்முகையின் ஒலித்தல் : (குறுந். 42 : 2-3,
முகை யருவி " (புறநா. 147 : 1, மே-ம்.)

3. காவலர் மகள் : ஐங். 255-60.

1. நிரை ஒத்த சாயல் : " புதல்றை வந்த புனலஞ் சாயல்" (மலை
" வாவி மீரினும், நீந்தண் சாயலன் " (பறிற். 86 : 12-3); " மீரி
லுடையன் " " வேவிற் புனலன்ன துந்தை", " நீரு ணிழற்
பிய மென்சாயல் " (கலி. 42 : 20, 84 : 38, 94 : 2); " நீரினு மி
ற், பாரிவேள் " (புறநா. 105 : 7-8.)

தலைவி கூற்று

[தலைமகன் வரையாதுவந்து ஒழுகிய காலத்தில் அவ
மி இயற்பழித்தாளாக, அது கேட்ட தலைவி தோழியை
த்து கூறியது.]

அருவி வேங்கைப் பெருமலை நாடற்
கியானெவன் செய்கோ வென்றி யானது
நகையென வுணரே னாயின்
என்னா குவைகொ னன்னுத னீயே.

எ - து. தலைமகனை இயற்பழித்துத் தெருட்டுந் தோழிக்
மகள் இயற்படச் சொல்லியது.

[இயற்பழித்தல் - இயல்பைப் பழித்துக் கூறல். தெ
ல் - தலைவியைத் தேற்றுதல்.]

அள்ளூர் நன்முல்லை.

(ப - ரை.) நல் நுதல் - நல்ல நெற்றியை உடையாய், அ
ங்கை - அருவியின தருகில் வளர்ந்த வேங்கைமரங்களையுடை
ரு மலை நாடற்கு - பெரிய மலையையுடைய நாட்டுக்கு
வன் திறத்து, யான் எவன் செய்கு - நான் என்ன செய்வே
றி - என்று கூறி அவனை இயற்பழித்தாய்; யான் அது
உணரேன் ஆயின் - நீ அங்ஙனம் கூறியதை நான்
டு மொழியென்று உட்கொண்டிரேனாயின், நீ என் ஆகு
என்ன பாடு படுவாய்? மிகவும் துன்புறுவாயன்றே.

(முடிபு) நன்னுதல், நாடற்கு யான் எவன் செய்கோ எ
ன் அது நகையென உணரேனாயின், நீ என்னாகுவை?

(கருத்து) நீ தலைவனை இயற்பழித்தல் தகாது.

(வி - ரை.) தலைவன் விரைவில் வரையாமல் ஒழுகின

விளையாட்டுச் சொல்லெனக் கொண்டிலேன் ; ஆ
ன் உன்னைத் தண்டம் செய்வேன் ; அப்பொழுது நீ என

பாவாய்!" என்று தலைவி கூறினள்.

அருவி - அருவீ என்பதன் விகாரமெனலும் ஒ
;வியாம்பல்" (பதிற். 63: 19) என்பதன் உரையைப் பா
ாவன் செய்கோ வென்னுந் தொடர் வினவுதல் கரு
ப்புக் குறிப்புடையது (ஐங். 154: 4, உரை.)
அருவி வேங்கைப் பெருமலை நாடனென்றது, அருவிய
னச் சார்ந்த வேங்கையைக் குறைவின்றிப் பாதுகாத்
லத் தலைவனும் தன்னைச் சார்ந்த என்னைப் பாதுக
ன்னும் குறிப்பை உணர்த்தியது; இக்குறிப்பினாலே
ற்படச் சொன்னளாயிற்று.

ஒ, கொல், ஏ : அசைநிலைகள்.

[மேற்.) மு. தலைவன் வரைதலை விரும்பி இயற்பழித்த தோ
இயற்பட மொழிந்தது (தொல். களவு, 16, ந.)

(ஒப்பு.) 1. அருவி வேங்கை : (குறுந். 134 : 3-5); "அதிரிசை ய
ிலை மிசைவீழ, முதிரிணர் வீழ்கொண்ட முழவுத்தா ளெரிவே
. 44 : 3-4); "கறங்குவெள் ளருவி பிறங்குமலைக் கவாஅற,
ர வேங்கை" (அகநா. 118 : 1-5.)

2. யாரெனவன் செய்கோ : குறுந். 25 : 2; ஐங். 154 : 4.

தலைவி கூற்று

[தலைவன் வரையாமல் நெடுநாள் இருப்ப வருந்திய
ம்முடைய நட்பினை யாவரும் அறிந்தனர்; இன்னும்
ரயும் முயற்சியை மேற்கொண்டாரல்லர்" என்று கூறி

யானே யீண்டை யேனே யென்னலனே
ஆனா நோயொடு கான லஃதே
துறைவன் றம்மூ ரானே
மறையல ராகி மன்றத் தஃதே.

எ - து. வரைவு நீட்டித்தவழித் தலைமகள் தோழிக்கு

பது.

வெண்பூதி.

ு பெண்மைநலம் என்னின் நீங்கி அமையாத வருத்தத்தே
கரைச் சோலையினிடத்தது; துறைவன் தம் ஊரான்-தலை
ஊரினிடத்துள்ளான்; மறை - எம்மிடையே உ
மாகிய நட்பைப்பற்றிய செய்தியானது, அலர் ஆகி -
ம் பழிமொழியாகி, மன்றத்தஃது - பொதுவிடத்தின்
யுளது.

(முடிபு.) யான் ஈண்டையேன் ; என் நலன் கானலஃது ; து
நம்மூரான் ; மறை மன்றத்தஃது.

கருத்து) என் நலனுண்ட தலைவர் இன்னும் வரைதற்கு
சியைச் செய்தாரல்லர்.

வி-ரை.) யானென்றது தலைவனால் வரைந்து கொள்ளப்ப
டன் இருத்தற்குரிய யானென்றும், என் நலனென்றது
உடனிருந்து சிறப்புத் தருதற்குரியதென்றும் கொள்
தன. நலன் கானலஃதென்றது, நெய்தற்கண் நிகழ்ந்த இ
புணர்ச்சியைச் சுட்டியபடி. துறைவன் - நெய்தனிலத்
தலைவனும் அவன் சுற்றத்தாரும் வாழுமிடமாதலின்
மூளப்படுத்தித் தம்மூரானென்றாள்.

மறை - வெளிப்படாதிருந்த நட்பைப் பற்றிய செய்
மிநம் மறையே" (குறுந். 333 : 6) என்று பின்பும் வரு
க ; "உட்கரந் துறையு முய்யா வரும்படர், செப்பல் வன்
(குறிஞ்சிப். 11 - 2) என்று கூறுவராதலின் மறையென்று
- பொதுவிடம் ; இங்கே தந்தையையும் தன்னையரை
தது (குறள், 1138, பரிமேல்.)

ன்நலன் என்பாலும் யான் தலைவன்பாலும் இருக்கப்பெ
ற வேண்டியிருப்ப அங்ஙில பெற்றிலேனென்று இர
மறை வெளிப்பட்டுத் தமர் தலைவனை ஏற்றுக்கொள்
ல் இருந்தும் தலைவன் வந்திலனென்பது கருத்து. மறை
ந்து என்பதனால் இனி, களவொழுக்கம் இயைபுடைய
பது பெறப்படும்.

காரங்கள் அசைநிலைகள். கானலஃது, மன்றத்தஃது :
ர் விரிக்கும்வழி விரித்தல்.
மற்.) 2. ஆய்தம் பின் தோற்றிக்கொண்ட புள்ளி (தொல். செய்.

. சேணிடையின்றி இட்டிதாகப் பிரிந்துழித் தலைவி இரங்கிக்

2. தலைவி தன்நலனைக் கானலில் இழத்தல் : குறுந். 81 :

லைவி நலனிழத்தல் : குறுந். 54 : 1- 5, 125 : 4- 7.
. அலர் மன்றிற் பரவுதல் : "அலரு மன்றுபட் டன்றே" (அகநா.
காமம், மறையிறந்து மன்று படும்", "என்காமம், மறையி
படும்" (குறள், 1138, 1254.)

தலைவன் தான் கூறிச்சென்ற பருவத்தே வாராமையால்
தலைவி, "யான் பசலையுற்ற நிலையையும் பருவம் வந்ததை
யாரேனும் தலைவரிடம் சென்று அறிவுறுத்தினால் நலமாகு
ம்" தோழிக்குக் கூறியது.]

இன்ன ளாயின ளன்னுத லென்றவர்த்
துன்னச் சென்று செப்புநர்ப் பெறினே
நன்றுமன் வாழி தோழிநம் படப்பை
நீர்வார் பைம்புதற் கலித்த
மாரிப் பீரத் தலர்சில கொண்டே.

எ - து. பருவங்கண்டு அழிந்த தலைமகள் தோழிக்கு உ

கோக்குளமுற்றன்.

(பி - ம்.) 2 'துன்னர்ச் சென்று' 'துன்னுச் சென்று'.

(ப - ரை.) தோழி—, நம் படப்பை - நம்தோட்டத்திலு
வார் பைம்புதல் கலித்த- நீர் ஒழுகுகின்ற பசிய புதலினிட
ழத்துப் படர்ந்த, மாரி பீரத்து அலர் சில - மழைக்கால
நம் பீர்க்கின் மலர்கள் சிலவற்றை, கொண்டு - கைக்கொ
ர் துன்ன சென்று- தலைவரை நெருங்கச் சென்று, நல்
னள் ஆயினள் - நல்ல நெற்றியையுடையதலைவி இவ்வவ
ன்ற பசலையை அடைந்தாள்,என்று செப்புநர் பெறின்-எ
ர்பால் சொல்லுவாரைப் பெற்றால், நன்று மன் - மிக்க ந
இருக்கும்.

(முடிபு.) தோழி, பீரத்தலர் சிலகொண்டு அவர்த் துன்
ன்று இன்னளாயினளென்று செப்புநர்ப்பெறின் நன்றுமன்

(கருத்து) நான் பசலை நோயடைந்திற்றலைத் தலைவர் அறிந்
...
ுதல் இன்னளாயினளென்றமையின் அந்நுதல் பசலை
றுணர்க; இந்நூல் 87 : 4-ஆம் அடியின் ஒப்புமைப்
பார்க்க. அவர் : நெஞ்சறிசுட்டு. பிறரறியத்தகாத
பின் அவரை அணுகச்சென்று கூற வேண்டுமென்
புநர்ப்பெறினென்றது,செப்புவாரைப் பெறுதல் அரியத
றவாறு. மன் : மிகுதியை உணர்த்தியது ; அது பெற்
ாலுமாம். வாழி : அசைநிலை ; அங்ஙனம் செப்புவார்
அவர் வாழ்வாராக எனலும் பொருந்தும். படப்பை -
இங்கே மனைக்கருகிலுள்ள தோட்டம்; "படப்பை வே
ந். 266 : 3) எனப் பின்னும் வருதல் காண்க.
மாரிக்காலமாதலின் நீர்வார் பைம்புதலாயிற்று. புதல்

அடர்ந்து வளர்ந்த செறிவு; இஃது இப்பொழுது புத
கும். பீர்க்கு, கொடியாதலின் புதலிற்படர்ந்து தழை
க்காலத்திலுள்ள நீர்நலத்தாற் புதலும் தழைத்துப் ப
றது; பீர்க்கும் தழைத்துப் பூப்பெற்றது. பீரம் - பீ
மழைக்காலத்தில் மலர்வது.
பீரத்து அலரைக் காட்டுதல் தலைவியின் பசலையையும், ப
ம் வந்தமையையும் ஒருங்கே நினைவுறுத்தற்கு; இது கு
; மென்னும் அணி.
தலைவன் வரைபொருட்குப் பிரிந்தானாக, அவன் கூறிச்
பருவம் வந்தகாலத்தில் அவன் வாராமையால் வருந்திய
வரது பிரிவினால் நான் பசலைபெற்றேன்; என் மேனி
தது. அவர் என் நிலையை அறியார் போலும்! யா
உள்ள இடத்திற்குச் சென்று 'நின்பிரிவினால் தலைவி
பசலையுற்றாள்; நீ கூறிய பருவமும் வந்தது' என்று
ந்தினால் அவர் விரைந்துவந்து வரைந்துகொள்வர்!''
னாள்.
ஏகாரங்கள் அசைநிலைகள்.
இதில் பசலைபாய்தல், துாதுமுனிவின்மை யென்னும்
தன் வந்தன.

மேற்.) 5. பீர் என்னும் சொல் அத்துச்சாரியை பெற்று
ல், புள்ளிமயங்கு. 68, ந; இ. வி. 133.)
ழு. இயற்கைப்புணர்ச்சிப்பின் நிகழ்ந்தனவற்றைத் தலைவி தே
... வருந்துவாள் (தொல். கள

வமம் இவ்வாறு பொருளுணர்த்துதற் பகுதிநோக்கி உவம
ரு னென்பது' (தொல். உவம. 1, பேர்.); தன்னைத் தலைவன்
நாணால் மறைந்தொழுகினும், தன் பொலிவழிவினைத் தலைவ
ல் வேண்டுதற்கண்ணும் தலைவிக்குக் கூற்று நிகழும்: 'இன்ன
ன்றது, தற்காட்டுறுதல்; செப்புநர்ப்பெறினே யென்றதனுற்
, கற்பிறகு வாயில்கள் செப்புவார் உளராதலின்' (தொல்.
); தலைவி தன் துயர் தலைவனுக்கு உரைத்தல் வேண்டுமென்ற
1.)

ஒப்பு.) 1, 3. தலைவி தன் வேறுபாட்டைத் தலைவனுக்கு அறிவிக்க விரு
185 : 1-8; 310 : 5-7, 332. மு. நற். 3 : 7.
. நீர்வார் பைம்புதல்: குறு. 240 : 1, 242 : 3.
5. பீர்க்கு மழைக்காலத்தில் மலர்தல்: நற். 227 : 7; புறநா. 11
ப் பீர்த்தலர்'' (சிலப். 7 : 38.)

-5. புதற்கலித்த பீரம்: ''பொன்போற் பீரமொடு புதற்புதன் ம
ல். 14); ''இவர்கொடிப் பீர மிரும்புதன் மலரும்'' (ஐங். 464
வர் பீரி னெதிர்மலர்'' (அகநா. 135 : 2.)

.-5. பசலைக்குப் பீர்க்கின் மலர்: நற். 197 : 1-2, 277 : 6-8, 326 :
1 : 4, 53 : 14-5, 124 : 8, 143 : 49; அகநா. 45 : 7-8, 57 : 12-3,
ஐந்திணை ஐம்பது, 2 ; திணைமாலை நூற். 100, 116 ; சிலப். 7 : 38.
கார்ப்பருவத்தில் தலைவன் வாராமையால் தலைவி பீர்க்க மலரைப்போன்ற
நல் : "வறந்த ஞாலந் தெளிர்ப்ப வீசிக், கறங்குர லெழிலி கார்
ம, பகைவெங் காதலர் திறைதரு முயற்சி, மென்றோ ளாய்ச
யப், பொன்புனை பீரந் தலர்செய் தன்றே" (ஐங். 452.)

தலைவன் கூற்று

[பொருள்வயிற் பிரிந்த தலைவன் பொருளீட்டி மீண்டு
த்து, "நீர் பிரிந்தவிடத்து எம்மை நினைத்திரோ?" எ
விய தோழிக்கு, "நான் எப்பொழுதும் நினைத்திருந்தே
று அவன் கூறியது.]

உள்ளினெ னல்லெனோ யானே யுள்ளி
நினைத்தனெ னல்லெனோ பெரிதே நினைத்
மருண்டனெ னல்லெனோ வுலகத்துப் பண்
நீடிய மரத்த கோடுதோய் மலிர்நிறை
[illegible]

எ - து: பொருள் முற்றிப் புகுந்த தலைமகன், 'எம்மை
அறிதிரோ?' (பி - ம். 'நினைத்துமறிதிரோ') என்ற தோ
ல்லியது.

[முற்றி - நிறையப்பெற்று. புகுந்த - மீண்டுவந்த.]

ஔவையார்.

(பி - ம்.) 1, 2, 3 'னல்லனோ' 2 'நினைந்தனெ' 'நின
ரத்த', 'மராஅத்த' 'மராத்தொடுதோய்', 'கோடுே
ர்சிறை', 'மலிர்சிமை' 5 'இறைத்துணைச்' 6 'கொ

(ப - ரை.) நீடிய மரத்த - உயர்ந்த மரத்தினது, கோடு
நிறை - கிளையைத் தொட்டுப்பெருகும் மிக்கவெ
றத்து உண சென்று அற்றாங்கு - பிறகு கையால் இ
ணும் அளவு சிறுகிச் சென்று அற்றதுபோல, அனை
ம் - வெள்ளத்தைப் போன்ற அவ்வளவு பெரிய காம
டு கடைக்கொள - இங்கே யான் வருதலால் முடிவடைய
—; உள்ளினென் அல்லெனோ - ஆழ்ந்து எண்ணிே
றோ? உள்ளி - அங்ஙனம் எண்ணி, பெரிது நினைத்த
லெனோ - மீட்டும் மீட்டும் மிகநினைவு கூர்ந்தேனல்லே
த்து - அங்ஙனம் நினைவுகூர்ந்து, உலகத்து பண்பு ம
ன் அல்லெனோ - என் நினைவு நிறைவேறுதற்கு

ங்கும் உலகத்தியல்பை எண்ணி மயங்கினேன் அல்லேனே
(முடிபு) காமம் கடைக்கொள யான் உள்ளி
லெனோ? நினைத்தனென் அல்லெனோ? மருண்ட
லெனோ?

(கருத்து) யான் எப்பொழுதும் உங்களை நினைத்திருந்தே

(வி - ரை.) உள்ளுதல் - உள்ளத்துள் எண்ணுதல். நினை
டும் மீட்டும் எண்ணுதல். அல்லெனோவெனவரும் மூ
வெதிர் வினவும் விடைகளாக அமைந்து முறையே உ
ர், நினைத்தனென், மருண்டனெனென்னும் பொரு
தன.

உலகத்துப் பண்பென்றது இல்லறம் நடத்துபவன் அத
யாம் பொருளுக்குப் பிரிந்தால் அப்பொருள் பெற்றே மீ
வண்டுமென்னும் மரபை; "எள்ள னேனப் பொரு
பொடு, நாணுத்தளை யாக வைகி" (அகநா. 29: 2
து இதனைப் புலப்படுத்தும்.

மரத்தின் கிளையைத் தொட்டுச் சென்ற வெள்ளம் ெ

, காம வெள்ளமானது மிகப் பெரிதாயிருந்து, நான்
டுவரும்போது வரவரக் குறைந்து, தலைவியோடு அ
டன் அறுமென்று உவமையை விரித்துக்கொள்க.

தோழி, "நீவிர் இவ்வளவுகாலம் பாணித்தீர்; ஆண்
எம்மை நினைத்திலீர் போலும்!" என்றாட்கு,
பொழுதும் இங்கு மீண்டுவருதலை நினைத்திருந்தே
இயல்பை அஞ்சி இத்துணை நாள் நின்றேன்".
றேன். "இயல்பாகப் பொருள்தேடுதலில் ஊக்கம் பெ
இன்னும் நெடுநாள் கழியும்; நும்பாலுள்ள நினைவு
வில் மீளச் செய்தது" என்பது அவன் கூற்றின்
து.

காரங்கள் வினா; ஏகாரங்கள் அசைநிலைகள்.

(மேற்.) மு. இளமையும் காமமும் நோக்காது பெயர்ந்தீரென்
க் காரணம் என்னையெனத் தலைவன் வந்தழிக் கேளிர் நிக
சிக்கண் தலைவற்குக் கூற்று நிகழ்ந்தது (தொல். கற்பு. 5,
வந்த தலைவனை இடைச்சுரத்து மறந்தீரோவெனத் தலைவி
வனுக்குக் கூற்று நிகழ்ந்தது (தொல். கற்பு. 5, க.).

(ஒப்பு.) 1. உள்ளினென்னல்லெனே யானே: நற். 3 : 7.
மலிர்நிறை: ஐங். 15 : 1, 42 : 3, 72 : 4.
டுதோய் மலிர்நிறை: அகநா. 166 : 15; 341 : 4.
டு - பக்கம்; அகநா. 39 : 21.
அகநா. 29.

தலைவன் கூற்று

நலைவன் பாங்கனுக்கு, "யான் ஒரு மலைவாணர் ம
ற்றேன்; அவள் பெறுதற்கரியள்" என்று கூறியது.]

அருவிப் பரப்பி னைவனம் வித்திப்
பருவிலைக் குளவியொடு பசுமரல் கட்கும்
காந்தள் வேலிச் சிறுகுடி பசிப்பிற்
கடுங்கண் வேழத்துக் கோடுநொடுத் து

வல்வில் லோரி கொல்லிக் குடவரைப்

எ - து. (1) பாங்கற்கு உரைத்தது.

(2) அல்லகுறிப்பட்டு மீள்கின்றான், தன் நெஞ்சிற்குச் செ

[அல்ல குறிப்படுதல் - குறியல்லதனைக் குறியாகக் க
றுதல்; தொல். களவு. 42; இறை. 17.]

கபிலர்.

பி - ம்.) 2 'கடுக்கும்' 3 'காந்தளஞ் சிலம்பிற் சிறுகுடி', '
க்' 4 'கடுங்கண் யானைக்'

(ப - ரை.) தோழ, அருவி பரப்பின் - அருவி பாயும் ப
தில், ஐவனம் வித்தி - மலைநெல்லை விதைத்து, பரு
வியொடு - இடையிலே களையாக முளைத்த பருத்த இலை
டய மலை மல்லிகையோடு, பசுமரல் - பசியமரலை, கட்
ந்தெறியும், காந்தள் வேலி - காந்தளையே இயற்கை வேலி
டய, சிறுகுடி - சிற்றூரிலுள்ளார், பசிப்பின் - உணவில்
தாராயின், கடு கண் வேழத்து கோடு - தறுகண்மை
டய யானையினது கொம்பை, நொடுத்து உண்ணும் - வி
விலையால் வரும் உணவை உண்ணுதற்கிடமாகிய, வல்
வலியவில்லையுடைய ஓரியினது, கொல்லி குடவ
ல்லிமலையின் மேல்பக்கத்திலுள்ள, பாவையின் - பாவை
டி மடவந்தனள் - நான் கண்டு காமுற்ற மகள் மட
பெற்றாள்; ஆயினும், பணை பெரு தோள் - அவளுடை
ங்கிலைப்போன்ற பெரிய தோள்கள், மணத்தற்கு அ
தற்கு அரியனவாகும்.

(முடிபு.) நான் கண்டு காமுற்ற மகள் மடவந்தனள்; அ
ள் மணத்தற்கரிய.

(கருத்து) என்மனங்கவர்ந்த தலைவி பெறுதற்கரியள்.

(வி - ரை.) தோழவென்பது முன்னத்தாற் கொள்ளப்பட்
ம் - மலைநெல் (மலைபடு. 115.) பருவிலை: "நெடுவில
விலை, 13) என்பதுபோல நின்றது; பரீஇயிலை, பரிய
று நிற்றலே பெருவழக்கு. குளவி: இதனைக் கொடியெ
எழு. 3, உரை.) மரல் மருளென்று வழங்கும்; இதனை

க் கற்றுழை யென்பர். கடுங்கண் வேழமென்றது அவ்வே
ரோடு பெறுதற்கரியதென்பது கருதிற்று. நன்மணமுஎ
ரயுடைய குளவியையும் மரலையும் ஒருங்கே கலை

யக் காட்டின.

ல் வில் ஓரி: இவன் ஏழுவள்ளல்களுள் ஒருவன். வ
ாலத்திற் பலபொருள்களை ஊடுருவிச் செல்லும்படி
ம் வில்; இதனையுடைய வீரனை வல்வில்லியெ
து. ஓரியின் வல்வில் வீரத்தைப்பற்றி வன்பரணர் எ
ர்,

"வேழம் வீழ்த்த விழுத்தொடைப் பகழி
பேழ்வா யுழுவையைப் பெரும்பிறி துறீஇப்
புழற்றலைப் புகர்க்கலை யுருட்டி யுரற்றலைக்
கேழற் பன்றி வீழ வயல
தாழற் புற்றத் துடும்பிற் செற்றும்
வல்வில் வேட்டம் வலம்படுத் திருந்தோன்"

(புறநா. 152

பாராட்டுதல் காண்க.

கொல்லிப்பாவை: இந்நூல் 89 - ஆம் செய்யுள் உரை பு
றப் பார்க்க. மடவந்தனள் - அறியாமையை உடை
யான் அவளைக்கண்டு படுந்துன்பத்தை அறியாள
ரபது கருத்து. கொல்லிப்பாவை தோற்றத்திற் பாவை
பினும் பெறுதற்கரியதுபோல, தோற்றத்தில் மடவா
ருப்பினும் பெறுதற்கரியாளென்றபடி. மடவந்த
வினுளென்றலுமொன்று (குறள், 1089, பரிமேல்.) கொ
வயைப் போல மடவந்தனளென்று இங்கே உள்ள
ும், "கொல்லி... கடவு ளெழுதிய பாவையின், ம
ட மாஅ யோளே". (அகநா. 62: 13-6) என்று கூ
க. பெருந்தோள்: 95-ஆம் செய்யுள் உரையைப் பார்

ஏகாரங்கள்: அசைநிலைகள்.

தலைவன் ஒரு தலைவிபாற் காமுற்று வந்ததை அவன்வா
ந்த பாங்கன், "அவள் எவ்வியல்பினள்?" என்றுகு
பன் கூறியது இது.

இரண்டாவது கருத்து: தலைவன் இரவில் தலைவியின் ம
த வந்து தான்வந்ததைச் சிலகுறிப்பினுற் புலப்படுத்தி
வி அவன் வருதற்குமுன் இயற்கையாக உண்டான சி
த் தலைவன் செய்த குறியாக எண்ணிவந்து பார்த்து
ாமையின் வறிதே மீண்டவளாதலின், பின்பு உண்மை

'.. "என் மனத்தைக் கவர்ந்து துன்புறுத்திவிட்டுத
யும் அறியாள் போல இருக்கும் தலைவியை இனிப் பெ
ுபோலும்!" என்று தன் நெஞ்சை நோக்கி வருந்திக் கூ
ருத்து முன்னையதினும் சிறப்புடையதன்று.

மேற்.) 3-4. செய்தெனவென்னும் வாய்பாட்டெச்சம் தன் வினை
யைக் கொண்டு முடிக்தது • (நன். 343, மயிலை, 344, சங்.;
(கு-பு.) பசித்தெனவென்பது இவ்வுரையாசிரியர்கள் கொண்ட
ஒப்பு.) 1. இரலை: மதுரைக். 288; ஐந். எழு. 12.

அருவிப்பரப்பில் இரலைம் வீத்தல்: "மைபடு சிலம்பி கீன்வனம்
பின் விளைக்கு காடன்" (குறுங். 371: 2-3); "இரலைக்கள், அ
கவர்வெரி யோப்புமின் சாரல்" (11-ஆம். திருவேகம்ப. அந்
. மரல்: குறுந்: 232: 3.
3. காந்தள் வேலி: குறுந். 76: 1, ஒப்பு.
2-3. குளவியும் காந்தளும்: "உடைவலை கடுப்ப மலர்ந்த க
மல்கு குளவியொடு கமழுஞ் சாரல்" (புறநா. 90: 1-2); "இ
நளவி யேய்ந்த பொதும்பில், குலைபுடைக் காந்தள்" (ஐங். எழு.
3 - 4. குறவர் யானைக்கொம்பை விற்றல்: "மகிழ்கொடை பெரு
வுட், கான யானை வெண்கோடு சுட்டி" (அகநா. 245: 10-11.)
5. வல்வில்: "வல்வில் விடலை", "வல்விற் காளை" (ஐங். 37
3); "கைபுனை வல்வில்", "வல்வி லேவர்" (கலி. 7: 6, 104
வில் விளையர்", "வான்போழ் வல்வில்" (அகநா. 120: 12,
81: 5); "வல்வில் வேட்டுவன்" (புறநா. 150: 7); "வல்வி விரா
பெரியதிரு. 5. 1: 4); "வல்வில் விளையன்", "வல்வில் வட
வித் குமரர்", "வல்வி ல் விளையர்" (பெருங். 1. 47: 32, 56
3. 17: 217); "சுற்றுர் வல்வில்", "மராமர மேழு மெய்த வாள்
கை வல்வில், இராமன்" (சீவக. 1057, 1643.)
வல்வில்லின் தன்மை: கம்ப. குலமுறை. 26, மராமரப். 138-9.
வல்வில் ஓரி: நற். 6: 9; அகநா. 209: 13-4; புறநா. 158: 5.
கொல்லிமலை ஓரிக்குரியது: "ஓரி கொல்லி" (நற். 265: 7);
மூப் பலவின் பயக்கெழு கொல்லி" (அகநா. 208: 21-2); "ஓ
ல்லிப் பொருநன்", "கொல்லி யாண்ட வல்வி லோரி" (புறநா.
58: 5.)
5-6. கொல்லிப்பாவை: குறுந். 89: 4-6, ஒப்பு.
7. தோள் மணத்தல்: குறுந். 50: 5, ஒப்பு.
தோள்அரிய: குறுந். 272: 1-8.

யினால் வரும் இன்பம் எப்பொருளினும் சிறப்பு
று பாங்காயினுர் கேட்பக் கூறியது.]

விரி திரைப் பெருங்கடல் வளை இய வுலகமு
அரிதுபெறு சிறப்பிற் புத்தே ணாடும்
இரண்டுந் தூக்கிற் சீர்சா லாவே
பூப்போ லுண்கட் பொன்போன் மேனி
மாண்வரி யல்குற் குறுமகள்
தோண்மாறு படூஉம் வைகலொ டெமக்கே

ı - து. (1) தலைமகட்குப் பாங்காயினர் கேட்பச் சொல்லி
பாங்காயினர் - தோழி முதலியோர்.]
2) வலித்த நெஞ்சிற்குச் சொல்லிச் செலவழுங்கியதூஉமா
வலித்தநெஞ்சு - பொருளீட்டும் பொருட்டுத் தலைவி
ற செல்லத்துணிந்த நெஞ்சு. செலவு அழுங்கியது - செ

தவிர்ந்தது.]
பருஉமோவாய் (பி - ம். பருவ மோவாய்)ப் பதுமன்.
ப - ரை.) விரி திரை பெரு கடல் - விரிந்த அலையையு
பகடல், வளை இய உலகமும் - வளைந்த பூவுலக இன்ப
பெறு சிறப்பின் புத்தேள் நாடும் - பெறுதற்கரிய தி
டைய தேவருலக இன்பமும், இரண்டும் - ஆகிய இரண்
போல் உண்கண் - தாமரைப்பூவைப்போன்ற மையு
களையும், பொன் போல் மேனி - பொன்னைப் போன்ற
ம், மாண் வரி அல்குல் - மாட்சிமைப்பட்ட வரிகளையு
லையும் உடைய, குறுமகள் - தலைவியினது, தோள்
ம் - தோளோடு தோள் மாறுபடத்தழுவும், வைகலெ
ற்பெறும் இன்பத்தோடு, தூக்கின் - ஒருங்குவைத்து ஆ
ம், எமக்கு—, சீர் சாலா - அவ்வைகலின்பத்தின் கனத்
ா.
(முடிபு.) எமக்கு, குறுமகள் தோள் மாறுபடூஉம் வைகலெ
வளை இய உலகமும் புத்தேணாடும் ஆகிய இரண்டும் தூ
ாலா.
(கருத்து.) தலைவி பெறுதற்கரிய சிறப்பினள்.

டைய தேவருலகம் அரிது பெறு சிறப்பிற் புத்
ாருள். உலகம், நாடு: ஆகுபெயர் (குறள், 247, பரி
கனம்; 'சீர் தூக்கும் கோல் - பாரத்தை வரையறு
ல்' (குறள், 118, பரிமேல்.) 'பூப்போலுண்கண் குறு
த் தலைவியின் உறுப்புக்களை அடைகளாற் சிறப்பி
யது அவள்பாற் பெற்ற இன்பத்தின் பயனைத் த

ர்ந்த இயல்புகளைப் புலப்படுத்தியபடி. தோள் மாறு
து ஒருவர் இடத்தோள் மற்றவர் வலத்தோளிலும் ஒ
தோள் மற்றவர் இடத்தோளிலும் பொருந்தத் தழு
கென்றது தலைவியையும் உளப்படுத்தியபடி.
தூக்கினு மென்ற வும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. ஏ
அசை நிலை.

இரண்டாவது கருத்து: பொருள் தேடும் பொருட்டுத் து
நசை நோக்கி, "இவளைப் பிரிந்து பொருள் தேடலாற் ெ
ர யாது? பொருளால் இல்லறமாகிய இம்மைப் ப
பறத்தான் வரும் சுவர்க்க இன்பமாகிய மறுமைப் ப
டாமாதலின் அதனைத் தேடுதல் இன்றியமையாதெ
ரால் வரும் இன்பம் அவ்விருவகை இன்பத்தினும் உயர்
" என்று கூறித் தலைவன் செலவு தவிர்ந்தது. இக்க
லையதினும் சிறப்புடையதாகத் தோற்றுகின்றது.

(மேற்.) 1. பதினெழுத்தான் வந்த கட்டளையடி (தொல். செ
.)

று. பொருளினும் காமம் வலியுடைத்தென உட்கொண்ட வழி
க்குக் கூற்று நிகழ்ந்தது (தொல். கற்பு. 5, இளம்.); கரண
த்து முடிந்தகாலை நெஞ்சு தளையவிழ்ந்த புணர்ச்சிக்கண் இல்லெ
புணர்ச்சியும் முதலியவற்றால் தலைவன் மகிழ்ந்தது (தொல். க
. 187, ந.)

(ஒப்பு.) 2. புத்தேளுடு அரிதிற் பெறப்படுதல்: " அரிதிற்பெறு துற
15 : 17), ' தவத்தானுந் தானத்தானு மன்றிப் புகலாகாச் சுவ
ம. 2, உரை.)

1 - 3. ஒன்றன் பெருமைக்குப் பூவுலகத்தையும் வானத்தையும் ஒப்
ப்யாமற் செய்த வுதவிக்கு வையகமும், வானகமு மாற்ற
ள், 101.)

4. பூப்போலுண்கண்: முல்லை. 23; நற். 20 : 6, 325 : 7; ஐ
1 : 4.
பொன் போல் மேனி: குறுந். 319 : 6; நற். 10 : 2; ஐங். 2
. 212 : 1 - 2.
. மாண்வரி யல்குல்: குறுந். 180 : 5 - 6.
தலைவியைக் குறுமகளென்றல்: குறுந். 89 : 7, ஒப்பு.
ப. ஒருவகையொப்பு: குறுந். 267; பட். 218 - 20; குறள்,
திருச்சிற். 46.

தலைவி கூற்று

[தலைவன் பிரிந்து நெடுங்காலம் நீட்டித்தானாக
ர்ந்து அவனது பிரிவைத் தலைவி ஆற்றுளெனத் தோழி
;யறிந்து அத்தலைவி 'அவரை நினைந்துநினைந்து கா
; வருந்துகின்றேன் ; அவர் தம் சொற்படி இன்னும் வ
று கூறியது.]

உள்ளி னுள்ளம் வேமே யுள்ளா
திருப்பினெம் மளவைத் தன்றே வருத்தி
வான்றோய் வற்றே காமம்
சான்றோ ரல்லர்யா மரீஇ யோரே.

எ - து. ஆற்றுளெனக் கவன்ற தோழிக்குக் கிழத்தி,
ஙனம் ஆற்றுவேன் ?' என்றது (பி-ம். என்கின்றத
கின்றது.)

ஔவையார் (பி - ம். அவ்வையார்.)

(பி - ம்.) 2 'வருத்தின்' 'வருந்தின்'

(ப - ரை) உள்ளின் உள்ளம் வேம் - தலைவரை நினை
உள்ளம் வேவாநிற்கும் ; உள்ளாது இருப்பின் - நினை
ப்பேமாயின், எம் அளவைத்து அன்று - அங்ஙனம் இ
து ஆற்றலளவிற்கு : உட்பட்டதன்று ; காமம் - காம
த்தி - எம்மை வருந்தச்செய்து, வான்தோய்வற்று - வான
'ய்வதுபோன்ற பெருக்கத்தையுடையது ; யாம் மரீஇ
மால் மருவப்பட்ட தலைவர், சான்றோர் அல்லர் - சால்பு
ர்.

(முடிபு) உள்ளின் உள்ளம் வேம் ; உள்ளாதிருப்பி
வைத்தன்று ; காமம் வான்தோய்வற்று ; மரீஇயோ
ரல்லர்.

(வி - ரை:) தலைவனை நினைந்த காலத்தில் அவனது பிரிவு
தோற்றுதலின் உள்ளின் உள்ளம் வேமென்றாள். உ
லாவது புறத்தே துன்பம் தோற்றுவாறு உள்ளத்து
த்தை அடக்கி நிற்றல்.

என் துயரத்தை அறியாராயினமையின் அன்பின்மை
பிரிவு நீட்டித்தலால் எனக்கு உண்டாகிய வேறுபா
த ஊரார் தம்மைத் தூற்றுதலைக் கருதாத இன்னும் ஆ
றதலின் நாணமின்மையையும், இல்லறம் நிகழ்த்துவார்
ந்தே தலைவியருடன் இருந்து இன்புறும் உலகியலை மற
ஒப்புரவின்மையையும், மெல்லியலாகிய என்துயர்

ாமையின் கண்ணோட்டமின்மையையும், தாம் கூறிய
மீளாமையின் வாய்மையின்மையையும் உடையரெ
தை உள்ளிட்டுச் சான்றோரல்லர் எனக்கூறினள்; "அ
ப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையோ, டைந்துசால் பூ
ா" (குறள், 983) என்பதை அறிக.

ஏகாரங்கள் அசைநிலை.

(மேற்.) 1. இழ்க்கதுவா யெதுகை வந்தது (தொல். செய். 93
கைம்மிகலென்னும் மெய்ப்பாடு வந்தது (சீவக. 996, ந.)

- 3. தொழில் மிகழ்த்தற்குரிய அல்லாப் பொருளை மிக
க் கூறியது (தொல். பொருள். 19, ந.)

ழ. காதல் கைம்மிகலென்னும் மெய்ப்பாடு வந்தது (தொல்.
பேர்.; இ. வி. 580); வருத்தமிகுதியால் தலைவனை வழிப
தத் தலைவி கூறியது (தொல். களவு. 20, ந.)

(ஒப்பு.) 1. உள்ளின் உள்ளம் வேம்: (குறுந். 150 : 4); "
ாம் வேமே" (நற். 184 : 6); "உள்ளினு முள்ளஞ் சுடும்" (
; "கருதின்வே முள்ளமும்" (கம்ப. தாடகை. 5.)

3. காமத்தின் பெருக்கம்: குறுந். 18 : 5.

ாமம் வான்தோய்வற்று : குறுந். 99 : 4 - 6.

4. தலைவன் சான்றோனல்லனெனப்படுதல்: நற். 233 : 8 - 9,

தலைவி கூற்று

[கூதிர்ப்பருவம் வந்தபின்பும் தலைவன் வாராமையினால்

கடும்புன லொருகத்த நடுங்களு ரள்ளற்
கவிரித ழன்ன தூவிச் செவ்வாய்
இரைதேர் நாரைக் கெவ்வ மாகத்
தூஉந் துவலைத் துயர்கூர் வாடையும்
வாரார் போல்வர்நங் காதலர்
வாழேன் போல்வ றோழி யானே.

ன - து. பருவங் கண்டு அழிந்த தலைமகள் தோழிக்குச்
ு.

வாயிலான் தேவன்.

(பி - ம்.) 1 'ஞெருடுத்த'

(ப - ரை.) தோழி—, கடு புனல் தொகுத்த—மிக்க பு
துக்கப்பட்ட, நடுங்கு அளுர் அள்ளல் - நடுங்குதற்கு
ப துன்பத்தைத்தரும் சேற்றினிடத்து, இரை தேர் - மீ
வைத் தேர்கின்ற, கவிர் இதழ் அன்ன - முள்ளு முரு
ன் இதழைப்போன்ற, தூவி - மெல்லிய இறகையும்
- செம்மையாகிய அலகையும் உடைய, நாரைக்கு—, எ
துன்பம் உண்டாகும்படி, தூஉம் துவலை - தூவுகின்ற
களையுடைய, துயர்கூர்வாடையும் - பிரிந்தார் துயர்கூர்
னமாகிய வாடைக்காற்றையுடைய கூதிர்க்காலத்திலும்
ர் - பிரிந்து சென்ற நம்முடைய தலைவர், வாரார் - வ
ர் ; யான்—, வாழேன் - வாழ்வேனல்லேன்.

முடிபு) தோழி, நம் காதலர் வாடைக்காலத்தும் வா
வாழேன்.

கருத்து) தலைவர் இன்னும் வாராமையின் துன்பம்
றேன்.

வி - ரை.) தன்பாற் சென்றுரை ஆழ்த்திவிடும் இயல்பி
நடுங்களுரள்ளலென்றாள். இரைதேரும் முயற்
ய நாரைகளும் துன்புற்று அம்முயற்சி யொழிதற்கு
இருக்கும் இவ்வாடைக் காலத்தில் தலைவர் மட்டும் தம்
ஒழிந்து ஈண்டுப் போந்திலரென்பது குறிப்பு.

வாடையும் : உம்மை இழிவு சிறப்பு. போல்வர், போல்
யசைகள் (தொல். இடை. 29.) ஏகாரம் அசை.

ம் தலைவர் மீண்டிலர் ; இவ்வாடையின் துயர் பொறுத்
தாயிற்று ; அவருடைய பிரிவை இக் காலம் மிகுதியாகப்
த்தி விட்டதாதலின் இனி உயிரைவைத்துக்கொண்டு ஆ
றல் இல்லேன்'' என்று தலைவி கூறி வருந்தினாள்.

(மேற்.) 1. கடியென்னும் உரிச்சொல் மிகுதிப்பொருளில்
ல். உரி. 86, இளம்.) ; உரிச்சொல் ஈறுதிரிந்து வந்தது (தொல்.
இளம்.)

(ஒப்பு.) 2. நாரையின் தூவி செந்நிறமுடையது: ''மடிவாய்
ப்ப வொழிந்த செம்மறுத் தூவி'' (ஐங். 156 : 2 - 3) ; 'பெரிய
சிவந்திருத்தலானும்' (கலி. 126 : 1 - 5, ந.) ; ''சிறுமீன்
ண்ட செந்தூவி நாராய்'' (ஐக். எழு. 68.)

2. இரைதேர் நாரை : ''இரைதேர் நாரை'', ''இரைதேரும்
ர'' (நற். 35 : 6, 91 : 4.)

4. துயர்கூர் வாடை : குறுந். 110 : 6, 240 : 4, 277 : 6,
, 332 : 1 - 2.

[தலைவன் நெடுங்காலம் பிரிந்துறைந்தானாக அப்பிரிவை
தலைவி, "பின்பனிப் பருவத்திற் பிரிந்த தலைவர் பல
லவும் மீண்டு வந்திலர்; நான் எங்ஙனம் ஆற்றுவே
று கூறியது.]

அம்ம வாழி தோழி காதலர்
நூலறு முத்திற் றண்சித ருறைப்பத்
தாளித் தண்பவர் நாளா மேயும்
பனிபடு நாளே பிரிந்தனர்
பிரியு நாளும் பலவா குவவே.

எ - து. (1) பிரிவின்கண் ஆற்றுளாகிய தலைமகள் தோழி
து.

(2) சிறிய வுள்ளிப் பெரிய மறக்க வேண்டாவோ வெ
றிக்குக் கிழத்தி கூறியதூஉமாம்.

சிறிய நன்மைகளை நினைந்து பெரியனவாகிய கொடுமை
க வேண்டாவோ: "கொன்றன்ன வின்னா செய்பினு

...

(பி - ம்.) 2 'றன்சிதர் மறைப்பத்' 5 'பலவாகவ்வே'
நகவே', 'பலவாகுபவே'

(ப - ரை.) தோழி—, அம்ம - ஒன்று கூறுவன்; கேட்பா
தலர் - நம் தலைவர், நூல் அறு முத்தின் - நூலற்ற மு
த்தினின்றும் தனித்து உதிர்கின்ற முத்துக்களைப்போல,
ர் உறைப்ப - குளிர்ந்த பனித்துளிகள் துளிக்க,
ாபவர் - குளிர்ந்த தாளியறுகின் கொடியை, நாள் ஆ மே
யற்காலத்தில் பசுக்கள் மேயும், பனி படு நாளே -
கின்ற காலத்திலே, பிரிந்தனர் - என்னைத் தலைவர் பி
ன்றூர்; பிரியும் நாளும் - அங்ஙனம் பிரிந்து சென்று உ
ட்களும், பல ஆகுவ - பலவாகின்றன; நான் எங்ஙனம் ஆ
ன்!

(முடிபு) தோழி, காதலர் பனிபடு நாளே பிரிந்தனர்;

ளும் பல ஆகுவ.

(கருத்து) தலைவர் காலமல்லாத காலத்திற் பிரிந்ததோட
ு நாட்களாகியும் மீண்டாரிலர்.

(வி - ரை.) வாழி: அசை. பனித்துளி ஒன்றோடெ
நாடர்பின்றித் தனித்தனியே வீழுமாதலின் நாலறுடு
வமை கூறினள். தாளி - ஒருவகை யறுகு; "தாளி ய
ராய் போற்றி" (திருவா. போற்றி. 201); ஒருவகைக் ெ
ரம். நாட்காலையில் பசு மேயும்பொழுது அறுகின் நுனியி
னித்துளிகள் துளிக்கும். பனிபடுநாளே பிரிந்தனரென்ப
ற்குரிய காலமன்றென்னுங் கருத்தினது.

தலைவர் பிரிந்த நாள் உண்மையிலே சிலவாயினும் அவ
ிக்குப் பலவாகத் தோற்றுதல் இயல்பு; நெடுநல்வாடை
பெயர்க் காரணம் கூறவந்த நச்சினார்க்கினியர், 'தலைவனை
ிருந்து வருந்துந் தலைவிக்கு ஒருபொழுது ஒருழிபோல் நெடு
ாடையாய்' என்றதைக் கருதுக.

"என்னோடு உடனிருத்தற்குரிய பருவத்திற் பிரிந்தன
துன்பத்திற்குக் காரணமாயிற்று; அங்ஙனம் பிரிந்தவ
ாளில் மீண்டு வந்திருப்பின் அத்துன்பத்தை ஆற்றியிரு
அவ்வாறின்றிப் பல நாட்களாகவும் இன்னும் வந்திலர்;
என் செய்கேன்!" என்று தலைவி கூறி இரங்கினள்.

வியை நோக்கி "அவன் நின்மாட்டுச் செய்த தலையு
ந்து இக்கொடுமையை மறப்பாயாக" என்ற தோழ
வி, "அவர் பிரிந்த காலமும் ஏற்றதன்று; வருங்கா
்தது; பன்னாளாயின; இனி எங்ஙனம் மறப்பது?"
யது. இது முன்னையதினும் சிறப்புடையதன்று.

(மேற்.) 1. அம்மவென்னும் இடைச்சொல் கேளென்னும் மு
ற்பொருட்கண் வந்தது (நன். 437, மயிலை.)
மு. பாலைக்குப் பின்பனிப்பருவம் வந்தது; தலைவி தோழிக்கு
(தொல். அகத். 10, ந.)

(ஒப்பு.) 1. அம்மவாழி தோழி: குறுந். 77: 1, ஒப்பு.

2. நாறை முத்து: குறுந். 51: 2.

தன்சிதர் உறைத்தல்: குறுந். 242: 2.

2 - 3. அறுகின் நுனியிலுள்ள பனித்துளிக்கு முத்து: "ஊசி உ
முத்தக் கோப்பனபோல், மாசி புகுபனிநீர் வந்தன,
ேரர் வாக்கு.)

தலைவி கூற்று

[தலைவன் நெடுங்காலம் வரையாமல் பிரிந்திருந்தானாக,
கேண்மை வரைவினால் உண்மையாகாமல் என் நினைவ
று துன்புறுத்துகின்றது" என்று கூறித் தலைவி வருந்

ூ. புனவன் றுடவைப் பொன்போற் சிறுதிை
கடியுண் கடவுட் கிட்ட செழுங்குரல்
அறியா துண்ட மஞ்ஞை யாடுமகள்
வெறியுறு வனப்பின் வெய்துற்று நடுங்
5. சூர்மலை நாடன் கேண்மை
நீர்மலி கண்ணொடு நினைப்பா கின்றே.

எ - து. வரைவு நீட்டித்தவிடத்துத் தலைமகள் தோ
ல்லியது.

நக்கீரர்.

(பி - ம்.) 1 'ஒருடவைப்' 2 'கடியொண்', 'சில்
வேர்த்துற்று' 6 'நினைப்பாகும்மே'

(ப - ரை.) தோழி, புனவன் துடவை - குறவனுக்குரிய

துவையில், கடி உண் கடவுட்கு இட்ட செழு குரல் - புத
ணும் தெய்வத்துக்குப் பலியாக இட்ட வளவிய க
யாது உண்ட மஞ்ஞை - தெரியாமல் உண்ட மயில், ஆடு
றி உறு வனப்பின் - தேவராட்டி வெறியாடுகின்ற அ
ல, வெய்துற்று - வெம்மையுற்று, நடுங்கும் - நடுங்கு
மாகிய, சூர்மலைநாடன் - தெய்வங்கள் உறையும் மலைநா
டைய தலைவனது, கேண்மை - நட்பு, நீர் மலி கண்ணொ
 கண்களோடு, நினைப்பு ஆகின்று - நாம் நினைந்து து
தக் காரணமாகியது.

(முடிபு.) மலைநாடன் கேண்மை நினைப்பாகின்றது.

(கருத்து) தலைவன் வரையாமையின் அவனை நினைந்து
கின்றேன்.

(வி - ரை.) புனவன் - புனத்தையுடைய குறவன். மலை
ரயை வித்தி விளைத்து அதில் தோற்றும் முதற்கதிரைத்
தக்குப் பலியாக இடுதல் மரபு.

ஆடுமகள்-வெறியாடுபவள்; இவள் கணிக்காரிகை யெ
ப்படுவாள். சூர் - அச்சமுமாம்.

தெய்வத்துக்கிட்ட பலியை உண்டற்கினியதென்றெ
யாதுண்ட மஞ்ஞை பின்பு நடுங்குதலைச் செய்யும் மி
ன்றது, என் தகுதிக்கு மேற்பட்டதாகிய தனது கேண்
ரியதென்றெண்ணி அறியாமற் பெற்றமையால், இப்பெ
ங்கச் செய்தானென்னும் குறிப்பினது; திருச்சிற். 193, பே

தலைவனுடைய கேண்மை கண்ணீர் மல்கச் செய்யும் த
த் தந்து நினைவளவிலே நின்றதேயன்றி இன்பத்தைத்
ரயுஞ் செயலளவில் முற்றவில்லையென்பது தலைவியின்
ர்.

(மேற்.) 2. கடியென்னும் உரிச்சொல் புதுமையென்னும் பெ
த (தொல். உரி. 87, தெய்வச்.; சேன். 456, மயிலை. 45
வி. 282.)

மு. வரைவிடை வைத்த காலத்து வருத்தமுற்றவழித் தலைவி
ியது (தொல். களவு. 21, இளம்.)

(ஒப்பு.) 1. மு. குறுந். 133 : 1.

சிறுதினை : குறுந். 375 : 3.

3-4. வெறியாடுமகள் ; குறிஞ்சி. 175 ; பட். 154-5.

மஞ்ஞை நடுங்குதல் : குறிஞ்சி. 169.

மயர் ... நடுங்குதல் : குறுந். ... : ... ஓப்பு.

9. ஆடின்று : குறுந். 166 : 4.

தலைவி கூற்று

[பரத்தையிற் பிரிந்த தலைவன் தான் குறைவில்லா
டையனென்று கூறித் தூது விடுப்ப, அதனையறிந்த
லைவர் உள்ளத்தாற் பொய்யாது அன்புடையராயின்
டைய அன்புடையேமென்பதை அவருக்குக் கூறி விடுப்பே
று தோழிக்குக் கூறும் வாயிலாகத் தான் வாயில்நேர்ந்
ப்படுத்தியது.]

புல்வீ ழிற்றிக் கல்லிவர் வெள்வேர்
வரையிழி யருவியிற் றோன்று நாடன்
றீதி னெஞ்சத்துக் கிளவி நம்வயின்
வந்தன்று வாழி தோழி நாமும்
நெய்பெய் தீயி னெதிர்கொண்டு
தான்மணந் தனையமென விடுகந் தூதே.

எ - து. தலைமகன் தூதுகண்டு கிழத்தி தோழிக்குக் கூறி
கபிலர்.

(பி - ம்.) 1 'வீழாற்றிக்' 'வீழ்த்திக்' 3 'நிறின்னெஞ்ச
யந்தன்று' 6 'தாமனந்தனைய,' 'தாம்வரைந்தனைய'

(ப - ரை.) தோழி—, புல் வீழ் இற்றி - புல்லிய வி
டய இற்றிமரத்தினது, கல் இவர் வெள் வேர் - மலையி
களிற் படர்கின்ற வெள்ளிய வேர், வரை இழி அரு
ன்றும் - மலைப்பக்கத்தில் வீழ்கின்ற அருவியைப்
ன்றும், நாடன் - நாட்டையுடைய தலைவன், நீது இல்
து கிளவி - குற்றமற்ற நெஞ்சினால் நினைந்து கூறிய சொ
ரக்கும் தூது, நம்வயின் வந்தன்று - நம்மிடத்து வ
ம்—, நெய் பெய் தீயின் - நெய்யைப் பெய்த தீயைப்
ர்கொண்டு-அத்தூதை ஏற்றுக்கொண்டு, தான் மணந்த
- அவன் எம்மை மணந்தகாலத்தில் இருந்த அன்பு
யினேம் என்று கூறி, தூதுவிடுகம் - தூது விடுவேம்.

(முடிபு) தோழி, நாடன் நீதில் நெஞ்சத்துக்கிளவ

பி - ரை.) தலைவன் பரத்தையிற் பிரிந்தானாக அவன்
றெண்ணிய தலைவியின்பால் அவன் விடுத்த தூது,
தலைநாளன்ன அன்பினன் ; அவனை ஏற்றருள வேண்
கூறியது கேட்ட அவள், "அவன் அத்தகையனாயின்
ாளின்கண் வைத்திருந்த அன்பிற்குறைவின்றிய
று தூது விடுவேம்" என்று தோழிக்குக் கூறியது இ
தில் நெஞ்சத்துக்கிளவியென்றது தலைவன் நெ
ப்பிலனென்று தலைவி உணர்ந்தமையைப் புலப்படுத்
: உம்மை இறந்தது தழீஇயது. தலைவன் மணந்த
றைந்த அன்போடிருந்தவாறே இப்பொழுதும் குறை
பேமென்றமையின் அவனை ஏற்றுக்கோடற்குறிப்புப்
து. மணந்த காலத்தை நினைவு கூர்ந்த தலைவிக்
பின் மிகுதியே நெய்பெய் தீயை உவமை கூறச் செய்த
காரம் அசைநிலை.

மேற்.) மு. தூதுமுனிவின்மை வந்தது (தொல். களவு. 21,
கற்பிற் கல்லது ஏலாது ; என்னை ? களவினுள் நெய்பெய்
கொள்ளலாகாமையின்' (தொல் மெய்ப். 23, பேர்.) ; தூ
கூறியது (தொல். கற்பு. 6, ந.)

ஒப்பு.) 1. புல்வீழிற்றி : "குறுங்கா லிற்றிப் புன்றலை கொ
. 57 : 6.)

ற்றியின் வீழ் : "ஒல்குநிலை யிற்றி யொருதனி நெடுவீழ்" (
19.)

. நெய்பெய் தீ : "நெருப்பழற் சேர்ந்தக்கா னெய்போல் வ
ச்சுட் டெவ்வநோ யாக்கும்" (நாலடி. 124.)

பொருள்வயிற் பிரிந்த தலைவன் மீண்டு வரப்பெற்ற
இன்புற்ற தலைவி பொழுது புலர்ந்தமையால் துய
மைத் துயிலினின்றும் எழுப்பிய சேவலே! நீ இறந்து
" என்று கூறித் தன் காமமிகுதியைப் புலப்படுத்தியது

குவியிணர்த் தோன்றி யொண்பூ வன்ன
தொகுசெந் நெற்றிக் கணங்கொள் சேவ

யாணர் ஊரன் றன்னொடு வதிந்த
ஏம வின்றுயி லெடுப்பி யோயே.

எ - து. பொருள் முற்றி (பி - ம். பொருள் முடித்து) வந்த
னையுடைய கிழத்தி காம மிக்க கழிபடர் கிளவியாற் கூறியது
[முற்றி - நிறையப் பெற்று. காமமிக்க கழிபடர்கிளவி-
கதனாலுண்டாகிய பெருந்துன்பங் காரணமாகக் கேட்
ட கூறுதலும் இல்லாத புள் முதலியவற்றை நோ
தல்.]

மதுரைக் கண்ணனார்.

(பி - ம்) 1 'ஒண்பூவென்னத்' 3 'நல்லிருள்' 6 'ஊர
ந்த' 7 'எம்மின்றுயில்'

(ப - ரை.) குவி இணர் தோன்றி - குவிந்த கொத்து
டய செங்காந்தளினது, ஒள் பூ அன்ன - ஒள்ளிய பூ
ன்ற, தொகு செ நெற்றி - தொக்க சிவந்த கொண்
டய, கணம் கொள் சேவல் - கூட்டங் கொண்ட சே
நீர் - ஆழமாகிய நீரினால் உண்டாகும், யாணர் - பு
மையுடைய, ஊரன் தன்னொடு வதிந்த - ஊரையுடைய
டு தங்கிய, ஏமம் இன் துயில் - இன்பத்தைத்தரும்
லினின்றும், எடுப்பியோய் - எம்மை எழுப்பினை; நீ —
ள் யாமத்து - செறிந்த இருளையுடைய இடையிரவில்
எலி பார்க்கும்-வீட்டிலுள்ள எலிகளை உண்ணும் பொ
ாயும், பிள்ளை வெருகிற்கு - காட்டுப் பூனையின் குட்
கு இரையாகி - சில நாள் இட்டு வைத்துண்ணும் உண
கவை படீஇயர் - மிக்க துன்பத்தை அடைக.

(முடிபு) சேவல், துயில் எடுப்பியோய்; நீ கடுகவைப்

(கருத்து) பொழுது புலர்ந்தமையால் நான் துன்புறுவே
ன்.

(வி - ரை.) குவியிணரென்றது முதலுக்கேற்ற
ர்ளே வெருகிற்கு எலியே உணவாகச் சாலும்; அதற்கு
ன் பல நாள் கவலையின்றி உண்ணுதற்கு உதவும்;
குரல்கேளாது இன்புறுவேன்' என்பது தலைவியின் உ

தலைவன் பொருள்தேடும் பொருட்டுப் பிரிந்துசென்
க, அவனை நெடுநாட் பிரிந்த துயரறக் கூடியிருக்க எ
க்கு ஓரிரவு மனநிறைவை உண்டாக்கவில்லை;
த்தரும் அவ்விரவு விரைவிற் புலர்ந்ததுகண்டு அவ
ள்; காம மயக்கத்தால், புலர்ந்ததென உணர்த்திய
துறையுளதாகக் கருதி இது கூறினாள்; ஆதலின் இ
தழிபடர் கிளவியாயிற்று.

மற்.) *2. கோழியின் ஆணிற்குச் சேவலென்னும் பெயர்
. மரபு. 48, பேர்.)

பிள்ளையென்னும் பெயர் கடப்பவற்றிற்கு வந்தது (தொ
ர்.; மரபு. 26, இளம்.)

. 'இதனுள், தொகுசெக்நெற்றிக் கணக்கொள் சேவலெ
டுநவைப் படைஇயரோ நீயே யென்பதனையும், இன்றுயிலெ
பதனையும் கூட்டிப் பொருள் கொண்டமையான் கொண்டு
ன்கோளாயிற்று' (யா. வி. 95.)

ப்பு.) 1-2. சேவலின் கொன்டைக்குத் தோன்றிப்பூ: "கொ
றிபோற், சூட்டுடைய சேவலும்", "பூத்தலை வாரணப்போர்"
20.)

நள்ளிருள் யாமம்: குறுந். 6 : 1, ஒப்பு.

பிள்ளை வெருகு : புறநா. 117 : 8.

ல்கிரை; "கொடுவாய்ப் பேடைக் கல்கிரை தரீஇய"

5 - பு.) *அல்கிரை யென்பதற்கு மிக்க இரையென்று அக
பதவுரை யாசிரிய ரெழுதினர்.

. கடுநவைப் படைஇயரோ: "கடுநவைப் படைஇயர் மாதோ"
14.); படைஇயர் - படுக; குறுந். 243 : 5, 395 : 5; ஐங். 142 : 3

-5. சேவல் வெருகிற்கு உணவாதல்: "குவியடி வெருகின்
றை, ஊனசைப் பிணவின் துயக்குபசி களைஇயர், தளிர்புரை
சறிமயி ரெருத்திற், கதிர்த்த செஞ்சிக் கவிர்ப்பூ வன்ன,
லற்றம் பார்க்கும்" (அகநா. 367 : 8-12.)

. ஏமவின்றுயில்: "இருண்மென் கூந்த லேமுறு
ர. 92 : 13.)

மழைவிளை யாடுங் குன்றுசேர் சிறுகுடிக்
கறவை கன்றுவயிற் படரப் புறவிற்
பாசிலை முல்லை யாசில் வான்பூச்
செவ்வான் செவ்வி கொண்டன்
5. றுய்யேன் போல்வ லேழி யானே.

எ - து. பருவங்கண்டு அழிந்த தலைமகள் தோழிக்குக்
வாயிலான்றேவன்.

(பி - ம்.) 4 'செவ்வறன்' 5 'றுய்வன்'

(ப - ரை.) தோழி—, மழைவிளையாடும் - மேகங்கள் விளை யிடமாகிய, குன்றுசேர் சிறுகுடி - மலையைச் சேர்ந்த சி -த்து, கறவை - மேயும்பொருட்டு அகன்றிருந்த பசு று வயின் படர - தம் கன்றுகளினிடத்தே நினைந்துசெல் - முல்லைநிலத்தில், பசு இலை முல்லை - பசிய இலைகளையு லையினது, ஆசு இல் வான் பூ - குற்றமில்லாத சிறந்த ப்பு, செ வான் செவ்வி கொண்டன்று - செக்கர் வான மைக் கொண்டது; யான் உய்யேன் - இக் கார்ப்பரு லையில் தலைவர் வாராமையின் யான் உயிர்வாழேன்.

(முடிபு.) தோழி, முல்லை வான்பூச் செவ்வான் செவ்வி ெ றுு; யான் உய்யேன்.

(கருத்து) கார்ப்பருவம் வந்துவிட்டது; தலைவர்பி ரிப் பொறுத்திரேன்.

(வி - ரை.) கறவை - பாற்பசு. மாலைக்காலத்திற் பசு றை நினைந்து விடுசெல்லுதல் மரபு. முல்லைநிலம். செந் த்தலின் அதற்குச் செவ்வானமும் அதன்கட்பூத்த முல்லை க்கு உடுக்களும் உவமை; சீவக. 726. மழைவிளையாடுதல் த்தை யறிவிப்பது. கறவை படர்தலும் முல்லைபூத் லையில் நிகழ்வன. போல்வல்: அசை. ஏகாரம்: அசை (மேற்.) 2. படரென்னும் உரிச்சொல் செலவாகிய குறிப் து (தொல். உரி. 44, சே. 42, ந. 44, தெய்வச். இ. வி. 282.)

(ஒப்பு.) 1. மழைவிளையாடுங் குன்று: "மால்வரை, மழைவிளை ளை" (குறுந். 263 : 6-7); "வெண்மழை, வான்றோ யுயர்வரை

ர" (கலி. 119 : 9-10); "பதவுமேய லருந்து மதவுநடை ந ுமான் செருத்த தீம்பால் பிலிற்றக், கன்றுபயிர் குரல மன்

ரு, மாலே", "கன்றுபயிர் குரல மன்றுநிறை புகுதரும், ாமணி யைதியம் பின்னிசை, புலம்புகொண் மாலே கேட்டெ ள. 14: 9-12, 64: 14-6); "குவளை மேய்ந்த குடக்கட் பொழி தீம்பா லொழுதக ளவிப்பக், கன்றுநினை குரல மன், " (மணி. 5: 130-32.)

5. உங்யேன் போல்வல்: குறந். 103: 5-6.

4-5. மாலையில் முல்லை மலர்தல்: குறந். 162: 2-3, 234: 2-3, 3

தோழி கூற்று

[தலைவன் கேட்கும் அண்மையனாக இருக்கையில் தலை பவளாய், "தலைவர் நாடோறும் வந்து பயின்று செல்லு த்தில் நின் நுதற்கவின் மாறியது என்?" என்று (னுக்கு வரைய வேண்டியதன் இன்றியமையாமையைப் த்தியது.]

முடக்கா லிறவின் முடங்குபுறப் பெருந
புணரி யிருதிரை தரூஉந் துறைவன்
புணரிய விருந்த ஞான்றும்
இன்னது மன்னோ நன்னுதற் கவினே.

எ - து. சிறைப்புறம். தம் வேறுபாடு கண்ட புறத்தா நின்றமை தோன்றத் தோழி தலைமகட்குக் கூறுவ பது.

நம்பி குட்டுவன்.

(பி - ம்.) 1 'முட்கால்' 2 'யிசைதிரை' 'பிருதிரை' ' திரை' 3 'புணரியவிந்த'

(ப- ரை.) முடம் கால் - வளைவையுடைய காலையுடைய ர - இறாமீனின், முடங்குபுறம் பெரு இனை - வளைந்த மு டய பெரிய இனத்தை, புணரி இரு திரை - கடலில்

... அழகு, இன்னது - பிறர் அலர் கூறும் டையுடைய இத்தகையதாயிற்று; மன் - இஃது இ து!

(முடிபு) துறைவன் புணரிய இருந்த ஞான்றும் நன்

ர் இன்னது மன்.

(கருத்து) தலைவன் வரைந்தாலன்றி நின் வேறுபாடு நீங்க

(வி - ரை.) தலைவன் வரைந்து கொள்ளாமல் நெடுங்
ஒழுக, அதனால் தலைவி வருந்தினள்; அவ்வருத்தத்தை
நுதல் வேறுபாடு முதலியன வெளியிட ஊரார் அறிந்து
றுவாராயினர். இந்நிலையைத் தலைவன் கேட்கும் அ
இருப்பத் தலைவிக்குக் கூறுவாள் போலத் தோழி அவ
வித்தது இது. தலைவனோடு நாடோறும் பயின்று வ
சத்தின்பாற்பட்ட அக்களவின்பம் தலைவிக்குத் துன்ப
டாக்குவதென்றும் அலர் மிக்கதென்றும் அறிந்து த
ளை வரைந்துகொள்ளுதல் இதன் பயன்.

நுதற்கவின் இன்னதென்றது பசலை பெற்றதைக் குறி
புக்காலத்து இடையீடு உண்மையின் அதனால் வருந்திய
நிலை நீங்க வரைந்துகொண்டு இடையீடின்றி உடனுை
வாழ்க்கை நடத்தலே தகுதி யென்று தோழி குறிப்பால்
த்தினள்.

(மேற்.) மு. தலைமகள் கவின ழிபுரைத்தது (தம்பி. 164.)

(ஒப்பு.) 1. இறவின் புறம் வளைந்தது: குறுங். 160: 2; "சிலைப்பு ப
ச்சிறுப் பிறழும்" (பெரும்பாண். 269-70); "முடக்கிறீ", "
இறவின் மோவா யேற்றை, எறிதிரை தொகுத்த வெக்கர்" (கு
1: 5-6); "முடக்குப்புற விறவு", "தய்த்தலை முடக்கிறு" (
17, 376: 16); "பூட்டுசிலை யிறவு" (சீவக. 1788); "முடக்கிற

(தே. திருநா. திருவாரூர்.)

2. இருதிரை: மலைபடு. 226; ஐங். 465: 1; அகநா. 82: 5, 11
: 2.

4. நுதற்கவின்: கலி. 53: 24.

தலைவி கூற்று

[தலைவன் கூறிச் சென்ற பருவம் வரவும் அவன் வார
னி அவர் வரினும் வாராவிடினும் நமக்குப் பயனெ
லை; நான் இறந்து படுவேன்" என்று தலைவி கூறியது.]

நீலப் பைம்போ துளரிப் புதல
பீலி யொண்பொறிக் கருவிளை யாட்டி
நுண்மு ளீங்கைச் செவ்வரும் பூழ்த்த
வண்ணத் துய்ம்மல ருதிரத் தண்ணென்
றின்னா தெறிதரும் வாடையொ
டென்னா யினள்கொ லென்னா தோரே.

எ - து. (1) பருவங்கண்டு அழிந்த தலைமகள் தே
ந்தது.
(2) தலைமகனைக் கொடுமைகூறித் தலைமகளைத் தோழி வ
ாம் (பி - ம். வற்புறுத்தியது.)
கிளிமங்கலங்கிழார் (பி - ம். கிள்ளிமங்கலக்கிழார்.)
(பி - ம்.) 2-3. 'நீர் விலைப்' 3-4 'புதன்மலியொண்' 7',
ரி தரும்', 'றின்னு தெறி வரும்'
(ப -ரை.) தோழி—, நீர - நீரிலுள்ள, நீலம் பைம்போது
ிதினது மலருஞ் செவ்வியையுடைய பேரரும்பை
ுது, புதல - புதலிலே உள்ள, பீலி ஒள் பொறி கரு
ற் பீலியின் ஒள்ளிய கண்ணைப் போன்ற கருவிளை
டி-அலைந்து, நுண் முள் ஈங்கை செ அரும்பு ஊழ்த்த
் முள்ளையுடைய ஈங்கையினது செவ்விய அரும்புகள் ப
ணம் துய்மலர் - நிறத்தையும் துய்யையும் உடைய ம
ர - உதிரும்படி, தண்ணென்று - குளிர்ச்சியையுடை
ுது எறிதரும் வாடையொடு - இன்னுததாகி வீ
டைக்காற்றினால், என் ஆயினள் கொல் - எத்தன்மை
ளோ, என்னுதோர் - என்று நினைந்து கவலையுருத
ர்ராயினும் - வாராவிடினும், வரினும் - வந்தாலும்,
ஆகியர் - நமக்கு எத்தகைய உறவினராவர்? வருவத
ந்து படுவேன்.
(முடிபு) தோழி, என்னுயினள் கொல் என்னுதோர், வா
வரினும் யாராகியர்?

(கருத்து) தலைவர் வாராமையின் யான் இறந்து படுவேன்

ிது படுவேன்; யான் இறந்துபட்ட பின்னர் அவர் வ
ாவிடினும் எனக்கு ஆகும் பயன் ஒன்றுமில்லை" எ
ி கூறினள்.
இன்னுதெறிதரும் வாடையென்றது அவ்வாடையே
நீத்தற்குரிய காரணமாகுமென்று குறிப்பித்தவாறு.
துய் - பஞ்சின் நுனிபோன்றதொரு பொருள். ஓ, ஏ:
கள்.
இரண்டாவது கருத்து: "நம்மேல் அன்புடையராயின் நம
புறத்தும் இவ்வாடைக்காலத்தே வந்து துன்பத்தைப் ே
ண்டும். இதற்குப் பாதுகாப்பாக வாராவிடின் அவர் இ
பயனில்லை" என்று தோழி கூறியதாகக் கொள்க.
(மேற்.) 1-2. அகைப்பு வண்ணம் வந்தது (தொல். செய். 229, பே
ு. பருவங்கண்டழிந்து தலைவி கூறியது (தொல். கற்பு. 6, ந,

பேர். க.)

(ஒப்பு.) 1. யாராகியர்: குறுந். 40 : 1.
1-2. அவர் யாராகியர்: "வாரா தோர்கமக் கியாஅர்" (அகா. 5
4. கருவிளம் பூவிற்கு மயிற்பீலி: "தண்புனக் கருவிளைக் கண்
ஊர், ஆடுமயிற் பீலியின் வாடையொடு துயல்வர" (நற். 262 : 1
3-4. புதல கருவிளை: "கருவிளை முரணிய தண்புதற் பகன்றை"
55 : 11.)
5. நுண் முள் ஈங்கை: "கொடுமு ளீங்கை" (நற். 205 : 9;
1.)
5-6. ஈங்கையின் துய்ம்மலர்: "ஈங்கைய, வண்ணத் துய்ம
ம். 380 : 5-6); "ஈங்கைத் துய்த்தலைப் புதுமலர்" (நற். 193
ங்கைத் துய்யவிழ் பனிமல ருதிர", "முட்கொம் பீங்கைத் துய்
ர" (அகா. 252 : 9-10, 306 : 3.)
5-7. வாடையால் ஈங்கைப்பூ உதிர்தல்: "ஈங்கைவா டுதிர்பு
கின்ற வாடையால்" (கலி. 31 : 3-6.)
4-7. கருவிளை, ஈங்கை, வாடை: "நீர்வார் கண்ணிற் கருவிளை
த்தலைப் பூவின் புதலிவ ரீங்கை, நெய்த்தோய்த் தன்ன நீர்நனை ய
வி ரீருளி விரிய துயல்வர......ஆறு தெறிதரும் வாடையொடு" (
: 5-15.)
மு. குறுந். 82.

தோழி கூற்று

[தலைவன் வேலிப்புறத்தானாக அவனுக்குப் புலப்பட
[illegible]
லுதல் நலம்" என்று தலைவியை நோக்கிக் கூறியது.]

மென்றோ ணெகிழ்த்த செல்லல் வேலன்
வென்றி நெடுவே ளென்னு மன்னையும்
அதுவென வுணரு மாயி னாயிடைக்
கூழை யிரும்பிடிக் கைகரந் தன்ன
கேழிருந் துறுகற் கெழுமலை நாடன்
வல்லே வருக தோழி நம்
இல்லோர் பெருநகை காணிய சிறிதே.

எ - து. வரைவு நீட்டித்தவழித் தலைமகள் வேறுபாடு
யெடுப்பக் கருதிய தாயது நிலைமை தலைமகட்குச் சொ
ந் தலைவன் சிறைப்புறமாகத் தோழி கூறியது.
தீன்மிதி நாகன் (பி - ம். தின்மதி நாகன்.)
பி - ம்.) 5 'செழுமலை' 6-7 'நம். மல்லோர்'

(ப - ரை.) தோழி—, மெல் தோள் நெகிழ்த்த செல்லல்
லிய தோளை மெலியச்செய்த துன்பம், வேலன் - வெ
ன், வென்றி நெடுவேள் என்னும் - வெற்றியையு
ய முருகக்கடவுளால் வந்ததென்று சொல்லுவான்;
நம் தாயும், அது என உணருமாயின் - அதுவென்றே
ாயின், ஆயிடை - அப்பொழுது, கூழை இரு பிடி -
மயான பெண் யானையினது, கை கரந்தன்ன-கைமறை
ற, கேழ் இரு துறுகல் கெழுமலை நாடன் - கரிய நிற
ய பெரிய குண்டுக்கல் பொருந்திய மலைநாட்டையு
ன், நம் இல்லோர் பெரு நகை காணிய - நம் வீட்டிலு
பெரிய நகைக்கிடமான செய்கையைக் காணும் பொ
- சிறிது நேரம், வல்லே வருக - இங்கே விரைந்து
வானுக.

(முடிபு) தோழி, செல்லலை வேலன் நெடுவேளென்
னையும் அதுவென உணருமாயின், மலைநாடன் க
து வல்லே வருக.

(கருத்து) தாய் நின் வேறுபாடு கண்டு வெறியெடுத்
வன் அறிவானுக.

(வி - ரை.) ...

ர படிமத்தானெனவும் கூறப்படுவான். பிள்ளையாயி
வேண்டிய வடிவு கோடலின் நெடுவேளென்றான்; "சே
யனெடியன்" (முருகு. 210-11, ந.)

அன்னையும்: உம்மை உயர்வு சிறப்பு; வேலன் செ
று கூறினுயினும், பெண்ணியல்பினாலும் என்
ற பயிற்சியினாலும் என் நிலையை ஓர்ந்தறிதற்குரிய
உண்மையென்று கருதி, என் வேறுபாடு முருகனால்
றே உணர்தல் அருமையென்னும் கருத்தால் உண
ாருள்.

வாளா நோக்குவார்க்குப் பிடி கைகரந்தாற் போன்ற
தயும் ஆய்ந்தறிவாருக்குத் தன் உண்மைத் தோற்றத்தை
நாட்டிலுள்ள துறுகல் தருதலைப்போல, ஆய்வின்றிக்
கு முருகனால் வந்த விளைவென்றும் ஆய்ந்து காண்பார்
றல் வந்ததென்றும் தோற்றும்படி தலைவன் தந்த
ததென்பது குறிப்பு.

வல்லே வருகவென்றது, தாய் விரைவில் வெறியெ
வாளென்பதையும் குறிப்பித்தது.

நகை - நகையை விளைக்கும் செயல். தாய் செயல்
ய யுடையதாதலின் அது கண்டு நகை விளையும்; "
மை பேதைமை மடனென், றுள்ளப் பட்ட நகைநான் செ
ல். மெய்ப். 4) என்பது காண்க. சிறிது காணிய வென்

இதனைப்போல எத்துணையோ நகைக்குக் காரண
ல்களை இல்லோர் புரிவரென்பது பெறப்படும்; அவை
ப் பார்த்தல், கழங்கு பார்த்தல் முதலியன.

நெடுவேள் : ஆகுபெயர், அவன் செயலுக்கு ஆயினமை
தை : ஏகாரம் அசைநிலை.

இதனால் தோழி சிறைப்புறமாக இருந்த தலைவனுக்கு, இன்னும் வரைந்து கொள்ளாமையால் தலைவி துன்புற் நுடைய அகத்துன்பம் புறத்தாருக்குப் புலனாகும்படி ர்கள் நெகிழ்ந்தன. அதுகண்டு தாய் வெறியாட்டெ ணியுள்ளாள் " என்பதைப் புலப்படுத்தினளாயிற்று. இதனை யுணர்ந்து விரைவில் வரைந்து கொள்ளுதல்

r.

ஒப்பு.) 1. தோள்நெகிழ்ந்த செய்தி: குறுந். 87 : 5, ஒப்பு.

... குறுந். 13 : 1-2, ஒப்பு.
றுகல்லுக்குப்பிடி : " கரும்புனக் களித்த புகர்முக வேழம், த் துறுகற் பிடிசெத்துத் தழூஉம் " (ஐங். 239 : 1-2) ; " பிடி வறை " (கலி. 108 : 40.)

-7. வெறியாட்டெடுக்கையில் தலைவன் வருதலும் இல்லோர் செ நத்தலும் : அகநா. 22.

ருத்து : அகநா. 242, கருத்து.

தலைவி கூற்று

தலைவன் வரைந்து கொள்ளாமல் நெடுநாள் ஒழுகி ஊரார் அலருக்கு அஞ்சி மறைந்தொழுகுகின்றேன் ; மெலிகின்றது ; அதனை முற்றும் விடும் நிலையைப் இல்லேன் " என்று கூறித் தலைவி வருந்தியது.]

கௌவை யஞ்சிற் காம மெய்க்கும்
எள்ளற விடினே யுள்ளது நாணே
பெருங்களிறு வாங்க முரிந்துநிலம் படாஅ
நாருடை யொசிய லற்றே
கண்டிசிற் றோழியவ ருண்டவென் னலனே

r - து. வரைவு நீட்டித்தவழித் தலைமகள் தோழி யியது.

ஆலத்தூர்கிழார்.

மி.- ம்.) 3. 'நிலம்படர்' 4 'நாருடை'

ப - ரை.) தோழி—, கௌவை அஞ்சின் - பிறர் கூறும் ழியை அஞ்சினால், காமம் எய்க்கும் - காமம் மெலிவடை அற விடின் - பிறர் இழித்தல் அறும்படி அக்காமத் விடின், உள்ளது நாணே - என்பால் இருப்பது ந மே ஆகும்; அவர் உண்ட என் நலன் - தலைவர் நுக பெண்மை நலம், பெரு களிறு வாங்க - பெரியகள றும்பொருட்டு வளைக்க, முரிந்து - வளைந்து, நிலம் படா நிற் படாத, நாருடை ஒசியல் அற்று - பட்டையையுடை கிளையைப் போன்றது; கண்டிசின் - இதனைக் கா க.

கருத்து) ஊரார் அலரை அஞ்சிக காமத்தை மகுநு ரிப்படுத்தாமல் இருக்கின்றேன்.

வி - ரை.) கௌவை - பலர் கூறும் பழிமொழி. "என் ள காமத்தினால் உண்டாய வேறுபாடுகளை ஊரினர் அறி மொழி கூறுகின்றனர்; அப்பழிமொழிக்கு அஞ்சவேணு ாலுள்ள காமம் குலைறவுபடும்; அக்கவ்வை சிறிதே டாகாமலிருத்தற் பொருட்டு என் காமத்தை முற்றும் வி ால் எஞ்சியிருப்பது நாணம் ஒன்றுமேயாகும்; என ாமைநலனும் கற்பும் அழிந்துவிடும். பெண்மை நலன் தலைவரால் உண்ணப்பட்டுச் சிறிதளவு எஞ்சிநிற்கின்ற று தலைவி கூறினாள்.

காமத்தை விடுவதாற் பயனில்லை யென்பது தலைவி கரு வையும் காமமும் ஒன்றுக்கொன்று முரணாக இருந்து தல் துன்பத்துக்கிடமாக்கின;

> "கலிதருங் காமமுங் கௌவையு மென்றிவ்
> வலிதி னுயிர்காவாத் தூங்கியாங் கென்னை
> நலியும் விழும மிரண்டு" (கலி. 142 : 56-8)

பதில் இக்கருத்து விளக்கமாக அமைந்துள்ளது.

கௌவையும் நாணும் காமத்தைப் பெருகவிடாமல் த

ஹுவன (குறள், 1163.)

களிறு வளைத்துத் தழைகளை உண்டதனால் ஒடிந்த மரக் து தன்னுடைய இயல்பான நிலையை ஒழிந்து, மீட்டும் யைப் பெறுதவண்ணம் இருப்பினும், முற்ற ஒடிந்து ந்து வாடி உலராமல் நாரின் தொடர்பினால் மீண்டும் தல நிலையில் இருத்தலைப்போல், தலைவனால் உண்ணப்பட்ட பண்டை நிலைமையைப் பெறாத நிலையிலிருப்பினும், முற் ந்தொழியாமையால் தலைவர் வரைவாரென்னும் கருத்தி சிறக்கத்தக்க நிலையில் அமைந்துள்ளதென்று உவமை

ந்துக்கொள்க.

உண்ட நலனென்றது உண்ணப்படுவதற்குரிய தல
ருளைப் பிறர் உண்டதுபோலக் கூறும் மரபுபற்றி வ
ால். பொருள். 21, ந.)

இசின் : முன்னிலையில் வந்தது. நாணே : ஏகாரம் பிரி
· ஏகாரங்கள் அசைநிலைகள்.

(மேற்.) ...

(ஒப்பு.) 2. காமமும் நாணமும் : குறுந். 149 : 1-6 ; "காம
ன்றே நாண்விடு நன்னெஞ்சே, யானே பொறேனிவ் விரண்டு" (
)

5. கன்டிசிற்றேறி : குறுந். 220 : 7, 240 : 5.
தலைவன் உண்ட நலம் : குறுந். 236 : 6 ; நற். 15 : 4.

தோழி கூற்று

[பகற்குறியின்கண் வந்து அளவளாவிய தலைவனுக்குத்
லும் இடத்தை மாற்றி வேறிடங்கூறுவாளாய், "தலைவி
றங்கரையிலுள்ள பொழிலுக்கு எம்முடன் வருவ
று ஆண்டு வரும்வண்ணம் குறிப்பாகத் தோழி கூறியது.]

. ஊர்க்கு மணித்தே பொய்கை பொய்கைக்
சேய்த்து மன்றே சிறுகான் யாறே
இரைதேர் வெண்குரு கல்ல தியாவதும்
துன்னல்போ கின்றாற் பொழிலே யாமெம்
கூழைக் கெருமண் கொணர்கஞ் சேறும்
ஆண்டும் வருகுவள் பெரும்பே தையே.

எ - து. பகற்குறி நேர்ந்த தலைமகற்குக் குறிப்பினாற் குறி
ர்த்து (பா - ம். குறிப்பிடம் பொய்த்த)ச் சொல்லியது.

மாதிரத்தன் (பா - ம். மாதிரத்தன், மாதீர்த்தன்.)

(பா - ம்.) 2 'சேயத்துமன்று' 3 'தியாவரும்' 5 'கூழைக்
ச்குறுகம்', 'கூழைக்கேருமணக்குணர்கஞ்'

(பு - ரை.) தலைவ, பொய்கை—, ஊர்க்கும் அணித்து - ஊ
அருகிலுள்ளது ; சிறு கான் யாறு - சிறிய காட்டாறு, பெ
கு சேய்த்தும் அன்று-அப்பொய்கைக்குத் தூரியதும் அன்
ிமையிலே உள்ளது ; பொழில் - அங்குள்ள சோலை, இ
- அப்பொய்கையிலும் யாற்றிலும் உணவை ஆராய்கின்
ன்குருகு அல்லது - வெள்ளிய நாரைகளையன்றி, யாவது
ு எவ்வுயிரும், துன்னல் போகின்று-நெருங்கல் ஒழிந்ததாகு
எம் கூழைக்கு - நாங்கள் எமது கூந்தலுக்கு இட்டுப் பி
பொருட்டு, எருமண் கொணர்கம் - எருமண்ணைக் கொணர்
, சேறும் - அங்கேசெல்வேம் ; பெருபேதை - பெரிய பே

று; பொழில் யாவதுந் துன்னல் போகின்று; யாம் சே
நம் பேதை ஆண்டும் வருகுவள்.

(கருத்து) பொய்கைக்கு அணித்தாகிய காட்டாற்றின் க
ள பொழிலகத்தே தலைவியைக் கண்டு அளவள

(வி - ரை.) பொய்கை என்றது, ஊரினர் உண்ணுதற்குப்
கும் பயன்படும் பொய்கையை. ஊர்க்கு அணித்தாயிரு
றி அதனை ஊரணியென வழங்குதலும் உண்டு; "
ரணி யுற்றவர்க் கூரன்மற் றியாவர்க்கு மூதியமே"
. 400, பி-ம்.); பொய்கை - மானிடர் ஆக்காத நீர்நிலை.ஊர்
எதிரது தழீஇய எச்சவும்மை; சிறுகான் யாற்றுக்கும் அ
ன்னும் பொருளைத் தழுவி நின்றது. தலைவன் சிறுகான்
க் கடந்துவரும் வழக்கமுடையனாதலின் அவ் யாற்றை
கூறினாள். இரை - மீன் முதலியன. போகின்று - நீங்
மண் என்றது களிமண்ணை. கூந்தலிலுள்ள எண்ணெய்ப்
கு முதலியன போகும்பொருட்டுக் களிமண்ணைத் தேய்
ாண்டு மகளிர் நீராடுதல் வழக்கு; இதனைச் சிற்றூர்களில்
ம் காணலாம்;

"கூழைபெய் யெக்கர்" (குறுங். 372 : 5),
"கூந்த லாறுமண்" (பெருங். 1. 40 : 28) என்பவற்றைப் ப
ஆண்டும் வருகுவளென்றது ஈண்டு வந்ததையன்றி யெ
ச்சப் பொருளைத் தந்தது.

பெரும் பேதை யென்றாள், கூழை முடியா நிலையி
ாக்கு எருமண் வேண்டிற்றிலதாகவும் எம்மொடு வருவா
கருதி.

ஊர்க்குமணித்தே பொய்கை, அப்பொய்கைக்குக் கா
நதிலுள்ள தென்றதனால் 'யாங்கள் வரல்எளிது' என்

* "காரணி கற்பகம்" என்னும் முதலையுடைய இச் செய்யுளி
பின் முதல் "ஊரணி" என்று ஒரு பழம்பிரதியிற் காணப்
நகை கயத்தையும், 'உற்றவர்க்குச் சேர் ஊரணி - சுற்றத்தார்க்கு
ண்டிய செய்யவிருத்தலின் அணித்தாகிய ஊரணியோடொக்கும்'
ராசிரியர் உரையையும், இக் குறுந்தொகைச் செய்யுட் பொரு
ருதுகையில் இப்பாடம் சிறப்புடையதாகத் தோற்றுகின்றது.
ணித்தாமையின் பொய்கையை ஊரணியென்று கூறுதலும்,

பித்தாள். இங்ஙனம் வருதற் கெளியதாகிய இடத்து
ம் முண்டாங்கொலோ வென்னும் ஐயம் நிகழாதபடி யா
றுதல் நீங்கியது அப்பொழில் என்றாள். யாம் வருவத
க்கு எருமண் கொணர்தற்கேயாதலின் யாமும் கான்யா
யிலே நிற்றலன்றிப் பொழிலிற் புகுதோ மென்பதை

ாள்.

'தோழியின் முடியு மிடனுமாருண்டே" (தொல். களவ

றும் விதிபற்றித் தோழி குறியிடங் கூறினள்.

ஏகாரங்கள் அசைநிலைகள்.

மேற்.) 1. உயர்வு சிறப்பும்மை வந்தது (தொல். இடை.

. ஐயவும்மை வந்தது (தொல். இடை. 7, கல்.)

- 2. ஐயவும்மை வந்தது (தொல். இடை. 7, ந.); காண்காம்

யுருபு இதற்கிது வென்பதுபட வந்தது (நன். 297, மயிலை;

. பகற்குறி நேர்ந்தது (தொல். களவு. 24, இளம்.); பக

து இடங்காட்டியது (தொல். களவு. 23, ந.) மயந்தமை

தலைமகற்குக் குறிப்பினாற் பகற்குறியிடங்காட்டியது (களவ

ஒப்பு.) 3 - 4. குருகு குறியிடத்தில் இருத்தல் : குறுந். 25 : 4 - 5.

தோழி கூற்று

[தலைவியைக் குறியிடத்தில் நிறுத்தி வந்த தோழி தலை வந்து அதனைக் குறிப்பாகப் புலப்படுத்தியது.]

நெய்தற் பரப்பிற் பாவை கிடப்பி
நின்குறி வந்தனெ னியறேர்க் கொண்க
செல்கஞ் செலவியங் கொண்மோ வல்கலு
ஆர லருந்த வயிற்ற
நாரை மிதிக்கு மென்மக ணுதலே.

எ - து. இடத்துய்த்து நீங்குந் தோழி தலைமகற்குக் கூறி பொன்னுகள்.

பி - ம்.) 1 'கிடப்பினென்' 3 'வைகலும்' 4 'ஆராலருந் ந்தும்' 5 'மென்மதிநுதலே'

(ப - ரை.) இயல் தேர் கொண்க - இயற்றப்பட்ட தே

னென் - நீ இருக்கு மிடத்து வந்தேன்; அல்கலும் -

லும், ஆரல் அருந்த வயிற்ற - ஆரல் மீனை அருந்தி நிறை

உடையனவாகிய, நாரை - நாரைகள், என் மகள்

கும் - என் மகளாகிய அப்பாவையின் நெற்றியை மிதிக்

பின், செல்கம் - யாம் போகின்றோம்; செல்ல வியங்கொ

- அவளைப் போகும்படி நீயே ஏவுவாயாக.

(முடிபு) கொண்க, பாவை கிடப்பினென்; வந்தனென்;
நுதல் நாரை மிதிக்கும்; செல்கம்; செல வியங்கொண்

(கருத்து) தலைவியைக் கண்டு அளவளாவி விரைவில்
rக.

(வி - ரை.) நெய்தற் பரப்பு - நெய்தற் பூவின் பரப்பெ
; பாவையினிடத்துள்ள பேரன்பினால் நெய்தல்மலர்
பி அப்பரப்பின்மேல் மெத்தென வளர்த்திவந்தாளெ
ள்க. பாவை - பஞ்சாய்க் கோரையினாற் செய்த பாவை;
யவற்றாற் செய்த பாவையுமாம். இயல் தேர் - இயஓ
ாலுமாம். வந்தனென் என்று முன்பு ஒருமையாற் கூறிப்
கமெனப் பன்மையாற் கூறினமையின் தோழியுடன்
ள்ளாளென்பதையும் அவளைக் குறியிடத்தே நிறு
ழி வந்தனளென்பதையும் தலைவன் உணர்வான்.
ள்ளல் - ஏவலை மேற்கொள்ளல்; "வியங் கொண்ட
). 9: 78.) ஆரலருந்திய வயிற்ற வென்றது, மிதிக்கு
்தரும் களமுடையதென்றபடி.

என் மகளென்றது பாவையை. பாவையினிடத்தே
டு அதனைப் போற்றி வளர்த்தலும், மணம் முதலியன
்தலும் மகளிர்க்கு இயல்பு. மகளிர்க்குப் பாவைய
ள அன்பை இந்நூல் 48 - ஆம் செய்யுளாலும் அதன் வி
ரயாலும் உணரலாகும்.

மோ: முன்னிலையசை (குறுந். 275: 2, 390: 2). அ
r; பகல் குறைந்து இரா வருதலென்னும் பொ
்து.

ஏ: ஈற்றசை.

(மேற்.) மு. தலைமகள் குறையைத்தமை தலைமகற்குக் கூறியது (
. 24, இளம்.); ஆயத்தின்நீக்கித் தன்னொடு நின்ற தலைவியைத்
கூட்டவேண்டி அவளின்நீக்கித் தலைவனுக்கு இன்னுழி எதிர்

மையால் தலைவிவரவுங்கூறி இடத்துய்த்தவாறும் உணர்த்
வியக்கொண்மோவென்றது நீயே அவளைப் போகவிடு
ன்றதாம்' (தொல். களவு. 24, ந.)

(ஒப்பு.) 1. பாவை: குறுந். 48: 1, ஒப்பு.

7. தலைவன் தேருர்ந்து வருதல்: தொல். பொருள். 18.

4-5. ஆரல் அருந்த வயிற்ற நாரை: "பழனப் பன்மீ னருந்த
. 70: 1.)

நாரை ஆரல்மீனை அருந்துதல்: குறுந். 25: 4-5, ஒப்பு; "கு
குருகே முண்டுமீ ருட்கிடந்த, ஆர விரைகருதி நித்தலு மிற்றி

ால், களவு. 20, ச. மேற்.); "கழிப்புகீ ராரலொடு கொழு
ளீஇய, காரைச் சேவல் பார்வலொடு வதிந்த", "கழனி யாரல் க
ீகிப், பழன மருதிற் பார்ப்புவாய் சொரிந்து, கருங்கா ஞரை நரை
ப்ப" (பெருக். ௧. 4: 42-3, 7: 29-31.)

"பனியேர் நறுமலர்ப் பாயலிற் கண்வளர் பாவையொரு
தனியே கிடந்தழுந் தாயுமல் லில்லைத் தடஞ்சிலம்பா
முனியேல் விடைகொள்வன் முற்றுநின் காவன் முகிணகைசெங்
கனியே யினியசெவ் வாய்கவ்வி மான்விழிக் காரிகையே"

(அம்பிகாபதி கோவை

தோழி கூற்று

[தலைவனுடன் போகும்படி தலைவியை உய்க்கும் ெ
]வனை எக்காலத்தும் அன்புவைத்துப் பாதுகாப்பாயாக" ெ
பனுக்குக் கூறியது.]

௫. பெருநன் ருற்றிற் பேணரு முளரே
ஒருநன் றுடைய ளாயினும் புரிமாண்டு
புலவி தீர வளிமதி யிலைகவர்
பாடமை யொழுகிய தண்ணறுஞ் சாரல்
மென்னடை மரையா துஞ்சும்
நன்மலை நாட நின்னல திலளே.

எ – து. உடன்போக்கு ஒருப்படுத்து மீளுந் தோழி
ற்குக் கூறியது.

கபிலர்.

(பி - ம்.) 1 'பெருநன்றாற்றிய'.

(ப - ரை.) ஆடு அமை ஒழுகிய - அசைகின்ற மூங்கில்
ாடு வளர்ந்த, தண் நறு சாரல் - தண்ணிய நறிய மலை
நின்கண், மெல் நடை மரையா - மெல்லிய நடையையு

ரயா, இலை கவர்பு - இலைகளை விரும்பிஉண்டு, துஞ்
ி லுதற்கிடமாகிய, நல் மலை நாட - நல்ல மலைநாட்டையு
வ, பெரு நன்று ஆற்றின் - பெரிய நன்மையொன்றை ஒ
க்குச் செய்தால், பேணுநரும் உளரே - அங்ஙனம் செய்தா
ாற்றுநரும் உள்ளாரோ? யாவரும் போற்றுவர்; அது
றுை; ஒரு நன்று - சிறிதளவு நன்மையை, உடையீராயி
்தலைவி பெற்றவளாக இருக்கும் காலத்திலும், புரி மா
நப்பம் மாட்சிமைப்பட்டு, புலவி தீர - புலத்தல் நீ
்னணம், அளிமதி - இவளைப் பாதுகாப்பாயாக; நின் .
ன் - இவள் நின்னையன்றி வேறு பற்றுக் கோடு இல்லாள்
(முடிபு) மலைநாட, பெருநன்று ஆற்றிற் பேணுநரும் உ
; நன்றுடையளாயினும் அளிமதி; நின்னலதிலள்.
(கருத்து) இவள்பால் இன்றுபோல என்றும் அன்பு வை

துகாப்பாயாக.
(வி - ரை.) "இவள் நினக்குப் பலவகையிலும் இன்பம்
லயில் இருக்கின்றாள்; இவள்பால் இப்பொழுது நீ அன்பு பு
துகாத்தல் பெரிதன்று; பெரிய உபகாரம் செய்தாரைப்
த்தல் உலகில் யாவர்க்கும் இயல்பே. ஆதலின் இவளாக
ாழுது பெறும் இன்பத்தை அடையமுடியாத முதுமைப் ப
லும் இவளுக்கு நின்பாலுள்ள அன்பொன்றையே கருதிப்
த்து வருவாயாக. இவளைப் பாதுகாப்பதற்கு வேறு ய
லர்" என்று தோழி கூறித் தலைவியைத் தலைவ

டுத்தாள்.
உளரே: ஏகார வினா எதிர்மறைப்பொருள் தந்தது.
ாறென்றது தலைவிக்குத் தலைவன்பாலுள்ள அன்பை; "
ன்ன வின்னா செயினு மவர்செய்த, ஒன்றுநன் றுள்ளக் கெ
;றள், 109) என்பது இங்கே நினைக்கத்தக்கது. இலையெ
ங்கில் இலையையன்று; பிறமரங்களி லுள்ளவற்றை.
லன்னும் சொல் விலங்கினங்கள் உணவுதேடியுண்டலைக்
ற்குச் சான்றோரால் ஆளப்படுகின்றது; "மரையா மரல்
வி. 6: 1) முதலியவற்றைப்பார்க்க.
மரையா தனக்குப் பயன்படாது ஓங்கிவளர்ந்த மூங்கி
டைய சாரலாயினும் தனக்குப் பயன்படும் இலைகளைத்

படாத மூப்புடையளாயினும் ...
இன்புற்று இவள்பால் அன்பு வைத்தொழுகுவா

பது குறிப்பு.
இலளே: ஏ அசைநிலை.
(மேற்.) மு. பாங்கி தலைவனுக்கு ஓம்படை கூறியது (இறை. 23);
ருவழித் தணக்கும்வழிப் பாங்கி ஓம்படை கூறியது (தொல். க

ளம், ௯.)

லுப்பு.) 1. பெருநன்று: "சிறுநன்றி யின்றிவர்க்கியாஞ் செய், ப், பெருநன்றி மன்னும் பெரிதென்று" (யா. வி. 4, மேற்.)

ட. ஆடமை: குறுந். 131: 1; அகநா. 82: 1, 225: 5.

5. மென்னடை மரையா: "தளக்குலடை மரையா" (அகநா. 3:

6. தலைவி தலைவனை யன்றிப் பாதுகாப்பார் பிறரின்: குறும். 397: மின் றமையா நக்கயம் தருளி" (சுற். 1: 7); "இவளே நில ள" (இறை. 23, மேற்.)

தலைவன் கூற்று

[ஊழ்வலியால் தலைவியைக் கண்டு அளவளாவிய தலை ளாது கூந்தற் சிறப்பைப் பாராட்டி நெஞ்சிற்குக் கூறியத

ா. யானயந் துறைவோ டேம்பாய் கூந்தல்
வளங்கெழு சோழ ருறந்தைப் பெருந்துல
நுண்மண லறல்வார்ந் தன்ன
நன்னெறி யவ்வே நறுந்தண் ணியவே.

ள் - து. இயற்கைப் புணர்ச்சி புணர்ந்து நீங்குந் தலை ர் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

இளங்கீரன்.

(பி - ம்.) 3 'லறலார்ந்தன்ன'

(ப - ரை.) நெஞ்சே, யான் நயந்து உறைவோள் - என் ரும்பப்பெற்றுத் தங்கும் தலைவியினது, தேம் பாய் கூ ண்டுகள் தாவுகின்ற கூந்தல், வளம் கெழு - வளப்பம் பொரு சாழர் உறந்தை பெரு துறை - சோழரது உறையூரிற் ர்த்துறைக்கண் உள்ள, நுண் மணல் அறல் - நுண்ணிய னல் வார்ந்தன்ன - நீண்டு படிந்தாற் போன்ற, நல் செ

முடிபு) யான் நயந்துறைவோள் கூந்தல் நன்னெறிய; ந ணிய.

கருத்து) தலைவியின் கூந்தல் நெறிப்பையும் நறுமணத்தை மையையும் உடையன.

வி - ரை.) யான் நயப்ப உறைவோளென எச்சத்தைத் தி பொருள் கொள்ளலும் ஆம். கூந்தலென்றது கூந்த கப் பகுப்புக்களை யாதலின் பன்மையால் முடித்தான். வ வென்றது உறந்தைக்கு அடை. உறந்தைப் பெருந்து றது காவிரித்துறையை. நெறிப்பு - படிப்படியாயி நீ னுல் மணலில் உண்டாகும் சுவடு; இது பற்றமென்

படும்.

இயற்கைப்புணர்ச்சி புணர்ந்த தலைவன், தலைவியின்
ப மெல்லணையில் துஞ்சி இன்புற்றவனுதலின் அக் கூந்த
ப்புகளை நினைந்து, இவற்றாற் பெறும் இன்பத்தை இ
மல் நுகரும் பேறு பெற்றிலேமே என்னும் இரக்கக் கு
ட இதனைத் தன் நெஞ்சிற்குக் கூறினன்.

சேய்மையிற் கண்டபோழ்து தோற்றத்தால் இன்பத்
மென்பான் நன்னெறியவ்வே யென்று முதலினும், நெரு
ழ்து மணத்தால் இன்பத்தைத் தருமென்பான் நறு
டயன வென்றும், பின்னும் நெருங்கி அளவளாவிய பே
றிறுவின்பந் தருமென்பான் தண்ணிய வென்றும் முறை
றன்.

நன்னெறி யவ்வே: வகரம் விரிக்கும் வழி விரித்
ரங்கள் அசைநிலை.

(ஒப்பு.) 2: சோறுர் உறந்தை: அகநா. 93 : 4-5, 369 : 13-4, 385
3. மணலின் தெறிப்பு : குறுந். 351 : 3.
4. கூந்தலின் தெறிப்பு : குறுந். 190 : 1, 199 : 4.
1-4. கூந்தலின் நறுமணம் : குறுந். 2 : 4-5, ஒப்பு.
கூந்தலின் நறுமணமும் தண்மையும் : "தண்ணிய கமழும் தா
ல்" (நற். 137 : 1.) (

தோழி கூற்று

[தலைவன் வரைந்து கொள்ளாமல் நெடுநாள் ஒழுகின
லொழுக்கத்தால்வரும் அச்சத்தினும் அவன் வாராதமைவ
ம் துன்பம் பொறுத்துக் கொள்ளுதற்கரியதென்று தலை
[illegible]

மாா யாமப லனன மகாககன
பார்வ லஞ்சிய பருவர லீர்ஞெண்டு
கண்டல் வேரளைச் செலீஇய ரண்டர்
கயிறரி யெருத்திற் கதழுந் துறைவன்
வாரா தமையினு மமைக
சிறியவு முளவீண்டு விலைஞர்கை வளையே

எ - து. வரைவு நீட்டித்த விடத்துத் தலைமகட்குத்
லியது.

குன்றியன் (பி - ம். குன்றியனார்.)

(பி - ம்.) 3 'செலீஇ' 4 'கயிறரி பெருந்தேரத் தழுந்தந்

', 'பெருந்திறத்தழுந்துதுறைவன்'

(ப - ரை.) தோழி, மாரி ஆம்பல் அன்ன கொக்கின் -
த்து ஆம்பல்மலரைப்போன்ற தோற்றத்தையுடைய கெ
, பார்வல் அஞ்சிய பருவரல் - பார்வையை அஞ்சிய
தயுடைய, ஈர் ஞெண்டு - ஈரமான நண்டு, கண்டல்
செலீஇயர் - தாழைவேரினிடையே உள்ள வளை
லும் பொருட்டு, அண்டர் கயிறு அரி எருத்தின் -
ற் பிணிக்கப்பட்ட கயிற்றை அறுத்துச் செல்லும் எரு
ல, கதழும் - விரைந்து செல்லுதற்கு இடமாகிய, துறை
ற்றுறையையுடைய தலைவன், வாராது அமையினும் அமை
கே வாராமற் பொருந்தினும் பொருந்துக; அவன் வார
நின் உடல் மெலிய நின்கைகள் முன் அணிந்த வளை
ப்பினும் பிறருக்கு அம்மெலிவு புலப்படாமல் அந்நிலைய
றிப்பதற்குரியனவாகிய, விலைஞர் கைவளை - விற்பார்
வளைகளுள், சிறியவும் - சிறிய அளவையுடையனவும்,
- இங்கே உள்ளன.

(முடிபு) துறைவன் வாராதமையினும் அமைக; வி
வளை சிறியவும் ஈண்டு உள.

(கருத்து) தலைவன் வரைந்து கொள்ளாமையால் உண்
லிவை நாம் மறைத்து ஒழுகுவோமாக.

(வி - ரை.) கொக்கின் புறத்தே அலைநீர்த்திவலைகள் க
மாதலின், அதற்கு மாரியினால் நனைந்த ஆம்பலை உ

தலைவன் தலைவியோடு களவின்பம் துய்த்து வரைந்து
மல் நெடுநாள் ஒழுகினான்; அதனால் தலைவி துயரு
ழி அதனை உணர்ந்து, "இவர் வரைதலின்றிக் களவில்
ல்லுதல் அச்சந் தருதற்குரியது. இங்ஙனம் நம் உள்ள
ச்சம் மிகும்படி வருவதினும் வாராதமைவதே நலம்
ங்ஙனம் வாராமலிருப்பின் எனக்குத் துயரம்மிக்கு
லியும், அவ்வுடல் மெலிவைக் கைவளைகள் கழன்று
த்துமே யெனின் அம்மெலிவைப் பிறரறியாவாறு செறி
ளாளும் சிறியவளைகளும் உள்ளன" என்றாள். இ
வுப் புணர்ச்சியினால் வரும் அச்சத்தையும், அது பெரு
லவிக்கு உண்டாகும் துன்பத்தையும் வெளியிட்டு, இவ்வ
நீங்க விரைவில் வரைந்துகொள்ளுதலே தக்கதெ
த்தைக் குறிப்பித்தாள்.

இது, தலைவன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி தலைவ
றியதென்று தோற்றுகின்றது.

கொக்கின் பார்வையை அஞ்சி நண்டு தன் வளையிலே
தைப்போல, ஊரினர் அலரை அஞ்சித் தலைவன் தலை
ரைவில் மணந்துகொண்டு தன் அகத்தே இல்லறம் நட

ரியனென்பது குறிப்பு.

ஏகாரம் ஈற்றசை.

(மேற்.) 3-4. கதழ்வு என்னும் உரிச்சொல் விரைவுப்பொ

ந்தது (தொல். உரி. 18, இளம், 17, ந.)

1-4. தொல். உவமை. 30, இளம், மேற்.

(ஒப்பு.) க. கொக்கின் புறத்திற்கு ஆம்பற்பூ: குறுக். 122

மாரிக் கொக்கின் கூர லன்ன, குண்டுநீ ராம்பற் றண்டுறை யூ

கயக்கணக் கொக்கி னன்ன கூம்புமுகைக், கணைக்கா லாம்

கொக்கின், கூம்புநிலை யன்ன முகைய வாம்பல்" (நற். 100 : 2-3,

3, 280 : 1-2.)

2. பார்வல் : மதுரைக். 231; பதிற். 84 : 5; புறநா. 3

ருங். 3. 4 : 43.

2-3. நண்டினது கண்டல் வேரலை : "புலவுத்திரை யுதைத்த

ட் கண்டற், சேர்ப்பே ரீரலை யலவன்" (நற், 123 : 9-10); "கல

நதைய வாங்கிச் கொண்டுதன், தாழை வேரலை வீழ்துணைக்

லவன்" (அகநா. 380 : 5-7); "கண்டல் வேரலை சேரலவா நீ"

10, மயிலை. மேற்.)

நண்டின் வேரலை : குறுந். 328 : 1-2; ஐங். 22 : 1-2, 23 : 1.

றை யிருஞ்சேற் றள்ளற், றதலையன வாபப பவாடி வரைந

ி மண்ணலைச் செறியு மூர" (அகநா. 176 : 8-12.)

தலைவி கூற்று

[தலைவன் வரைந்து கொள்ளாமல் நெடுநாள் இருப்ப,

ன் வரவை ஒவ்வொருநாளும் எதிர்நோக்குவாளாய்

ழுதில், "இன்னும் வந்திலர்" என்று கூறி வருந்தியது.]

1. புள்ளு மாவும் புலம்பொடு வதிய
நள்ளென வந்த நாரின் மாலைப்
பலர்புகு வாயி லடைப்பக் கடவுநர்
வருவீ ருளீரோ வெனவும்
5. வாரார் தோழிநங் காத லோரே.

எ - து. வரைவு நீட்டித்தவழித் தலைமகள் பொழுது

ழிக்குச் சொல்லியது.

நன்னாகையார்.

(பி - ம்.) 3 'லடையக்' 4 'வருவிருளிரோ'

(ப - ரை.) தோழி—, புள்ளும் மாவும் - பறவைகளும்
ங்களும், புலம்பொடு வதிய - தனிமையோடு தங்க, நள்
;த - நள்ளென்னும் ஓசைபட வந்த, நார் இல் மாலை - அ
;த மாலைக்காலத்தில், பலர் புகு வாயில் - பலரும் புகுத
ட்டுவாயிலை, அடைப்ப - அடைக்க எண்ணி, கடவுநர் -
ர், வருவீர் உளீரோ எனவும் - உள்ளே வருவீர் இருக்
ரோ என்று கேட்கவும், நம் காதலோர் - நம் தலைவர், வ
ராராயினர்.

(முடிபு) தோழி, மாலையில் கடவுநர், வருவீர் உளீரோ
ம் நம் காதலோர் வாரார்.

(கருத்து) நம் தலைவர் இன்றும் வந்திலர்.

(வி - ரை.) தலைவன் வரைந்து கொள்ளாமல் நெடுங்
ருந்தானாக, அவன் வரைவொடு புகுதுவா னென்று ஒவ்
ளும் எதிர்பார்த்திருக்குந் தலைவி மாலைப்பொழுது கண்டு
ராராமையினால் துன்புற்று, "இன்றும் தலைவர் வந்திலர்
சந்தித் கூறினள்.

அவா தடையனறப புகுமவாயலைப ...

இராக்காலத்தில் விருந்தினர்களைப் புகவிட்டுப் பின்
ரனும் உள்ளாரோவென ஆராய்வாராகி ஏவலள
9, ஒருவரும் இலராக வாயிற் கதவை அடைத்தனர்.
வந்திருப்பின் விருந்தினர் கூட்டத்தில் ஒருவனாகப் புகு
ல். களவு. 16.); அவன் அங்ஙனம் புகவில்லையாதலின்,

லரென்று தலைவி கூறினள்.

வாயில் அடையக் கடவுநர்' என்பதுபாடமாயின், வா
உள்ளாரை ஒருவர் விடாமல் முற்றவும் ஆராய்வ
பவர்கள் உளீரோ?" என்று கேட்பவும் தலைவர் வ
று பொருள் கொள்க.

ஏகாரம் ஈற்றசை.

ஒப்பு.) 1. புள்ளும் மாவும்: "மாவும் புள்ளும் வதிவயிற்
வி. 35, மேற்.); "விலங்கும் பறவையும் வீழ்பதிப் படர" (
: 43, பி - ம்.)

நள்ளென வந்த மாலை: குறுந். 6 : 1, ஒப்பு, 160 : 4, ஒப்பு.

பலர் புகுவாயில்: "வருநர்க்கு வரையா வளநகர் பொற்ப,
வாயில் பலருண" (குறிஞ்சிப். 202 - 3); "உலகுபுகத்
ம், பலரோ டுண்டன் மரீஇ யோனே" (புறநா. 234 : 5 - 6);
திறந்த பகுவாய் வாயில்" (மணி. 7 : 92, 17 : 77.)

தலைவன் கூற்று

[இயற்கைப் புணர்ச்சி புணர்ந்து மீண்ட தலைமகனது
கண்ட பாங்கன், "நினக்கு இஃது எற்றினானாயி,
றவழி, "ஓர் இளைய மகளால் ஆயிற்று" என்று த
யது.]

சிறுவெள் ளரவி னவ்வரிக் குருளை
கான யானை யணங்கி யாஅங்
கிளையண் முளைவா ளெயிற்றள்
வளையுடைக் கையளெம் மணங்கி யோளே

எ - து. இயற்கைப் புணர்ச்சி புணர்ந்து நீங்குந் தலை
கற்கு உரைத்தது.

(ப - ரை.) தோழ, இளையள் - இளமையை
வாள் எயிற்றள் - நாணல் முளையைப் போன்ற ஒளி
ய பற்களையுடையவளும், வளையுடைக் கையள் - வளை
ய கையினளுமாகிய ஒருத்தி, சிறு வெள் அரவின் - சி
ளிய பாம்பினது, அவரி - அழகிய கோடுகளையுடை
- குட்டியானது, கானம் யானை - காட்டுயானையை, அ
ங்கு - வருத்தினாற்போல, எம் அணங்கியோள்-எம்மை
செய்தனள்.

(முடிபு) இளையள், எயிற்றள், கையள் எம் அணங்கியே
(கருத்து) ஓர் இளைய மகள் என்னைத் தன் அழகினால்
ள்.

(வி - ரை.) கரும்பாம்பும் உளதாதலின் அதனை நீக்க
வென்றான். இதனைக் கோதுமை நாகமென இக்கால
ங்குவர். தோற்றத்தால் அழகிய வரியையுடையதே
லாற் கொடியதென்பது குறிப்பு.

இளைய பாம்புக்குட்டியானது, பிறருக்கு அடங்காத தி
னையைத் தின்டி வருத்தியதுபோல, இளமையையுடைய த
நவரால் தோல்வியுறாத என்னை வருத்தினாளென்று உவமை
த்துக்கொள்க.

பாம்பின் இளமை தலைவியின் இளமைக்கும், அதன்
ாக்கும் உவமைகள். முளைவாளெயிறென்ற பொருளமை
மைக்குங் கூட்டுக. அரவின் குட்டி தன் எயிற்றால் யானை
த்தியது போல் தலைவி தன் முறுவலினால் என்னை வருத்

ன்றும் உவமையை விவரிக்க.

இயற்கைப் புணர்ச்சிக்குமுன் காட்சியினல் இளைய ...தையும், முறுவற் குறிப்புணர்ந்தவழி முளைவாளெயிற்ற ...தையும், இயற்கைப் புணர்ச்சியின்கண் தழுவுவழி வளையு...யளென்பதையும் உணர்ந்தவனுதலின் அவற்றை முறை...வத்துக் கூறினன்.

ஏகாரம்: ஈற்றசை.

(மேற்.) 1. குருளை யென்பது பாம்பிற்கும் சிறுபான்மை ... (தொல். மரபு. 8, பேர்.)

மு. தலைவன் உற்ற துரைத்தது (இறை. 3; களவியற். 26) ...ற்குத் தலைமகன் கூறியது (தமிழ்நெறி. 16); தாங்கிசை ...

...

...மெக்கன், இளைதாயி னுங்கொல்லும்" (அம்பிகாபதி. 126.)

அரவு யானையை வருத்துதல்: "குஞ்சரம் கோளிழைக்கும், ...ச்சிற். 21.)

4. எம் அணங்கியோள்: ஐங். 259 : 6.

3 - 4. இளையளாயினும் தலைவி தலைவனை அணங்குதல்: "குன்றக் ... காதன் மடமகள், வண்டுபடு கூந்தற் றண்டழைக் கொடிச்சி, வளை... ...வா ளெயிற்றள், இளைய ளாயினு மாரணங் கினளே" (ஐங். 25...

மு. "அளையா ரரவின் குருளை யணங்க வழிவழிந்து
தளையார் நெடுங்கைக் களிறு நடுங்கித் துயர்வதுபோல்
வளையார் முளைபெயிற் றூர்மன்னன் மாறன்வண் கூடலன்...
இளையா ளொருவ ரணங்கலைத் தால்யா னினைகின்றதே."

(பாண்டிக் கோ...

(...

தலைவன் கூற்று

[தலைவன் குறியிடத்தில் வந்ததைக் குறிப்பால் அறி... ...த்தில் தலைவி அவன் வருதற்கு முன்னரே குறியல்லாத... ...யென்றெண்ணிச்சென்று வறிதே மீண்டவளாதலின் வ... ...ழிய, வருத்தமுற்ற தலைவன், "தலைவி நன்மையையுடை... ...ன்பதை யறிந்தது போலப் பெறுதற்கரியா ளென்பதை... ...காறும் அறிந்திலையே!" என்று தன் நெஞ்சை நோ... ...யது.]

... இல்லோ னின்பங் காமுற் றாஅங்
கரிதுவேட் டனையா னெஞ்சே காதலி
நல்ல ளாகுத லறிந்தாங்
கரிய ளாகுத லறியா தோயே.

எ - து. (1) அல்லகுறிப்பட்டு மீளும் தலைமகன் தன் (

நச் சொல்லியது.

(2) இஃது இயற்கைப் புணர்ச்சி புணர்ந்த தலைமகன், பி

க் கலங்கியதுமாம் (பி - ம். கலக்கிற்றுமாம்.)

பரணர்.

(பி - ம்.) 2 'நல்லா'

(ப - ரை.) நெஞ்சே—, இல்லோன் இன்பம் காமுற்றுஅ

நலை அறிந்ததுபோல, அரியள் ஆகுதல் அறியாதோய் -

க்கும் பொழுதெல்லாம் நமக்கு எளியளாய் வருவதின்

றகரியளாதலையும் அறியாயாயினை.

முடிபு) நெஞ்சே, அரிது வேட்டனை ; அறியாதோய்

கருத்து) தலைவி பெறுதற்கரியள்.

வி-ரை.) இல்லோன் - பொருளில்லாதவன் (குறுந்

தை.) வறிஞனுக்கு இன்பம் இல்லையென்பதை இந்நூல்

செய்யுளாலும் அதன் விசேட வுரையாலும் உணரலாம்.

றது தலைவியைத் தான் நினைத்த காலத்தில் எதிர்ப்ப

புறுதலை. காம மயக்கத்தால் நெஞ்சைக் கேட்பதுபே

னன்.

நல்லளாகுதலையறிந்தது இதற்குமுன் நிகழ்ந்த கூட்டங்க

நெஞ்சே, அறியாதோய், அரிது வேட்டனை என்று கூட்

நள் கொள்ளுதலும் ஒன்று.

இரண்டாவது கருத்து: இயற்கைப் புணர்ச்சி புணர்ந்த

தலைவியைப் பிரிந்து, 'இனி இவளைக் காணுமாறு எங்ஙன

று மயங்கி, "இதுகாறும் நமக்கு நல்லளாகிய இவள்

ளன்றே!" என்று நெஞ்சை நோக்கிக் கூறியது.

(மேற்.) மு. குறிபிழைத்தவழித் தலைவன் உள்ளத்திற்குச் சொல்

ல். களவு. 17, இளம்.); புணர்ந்த பிரிந்தழி அன்புமிகுந்

மறைந்து அவளைக்காணுங்கால் சிறாரிடைக் கண்டு இனிக் கூ

தனத் தலைவன் இரங்கியது (தொல். களவு. 11, ந.); "இரவு

ல் (களவியற்.); தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்தழிக் கலங்கிக் கூ

வி. 501.)

(ஒப்பு.) 1. இல்லோருக்கு இன்பம் அரிதாதல்: குறுக். 63 : 1,

பொருளிலார்க்‌, இவ்வுலக மில்லாகி யாங்கு", "இன்மை யெனெ

மறுமையும், இம்மையு மின்றி வரும்" (குறள், 247, 1042.)

2. நெஞ்சு அரிது வேட்டல்: குறுந். 29 : 4.

மு. குறுந். 128.

[தலைவன் செய்த குறியென்று பிறிதொன்றை யெண்
ன்று அவனை எதிர்ப்படப்பெறாமல் ஒரு நாள் மீண்ட த
ர் ஒரு நாள் அவன் வந்தமை கூறிய தோழியை நோக்கி,

ரப்பது உண்மையோ? முன் அவன் வாராமையால் துன்
றன்" என்று கூறியது.]

மெய்யோ வாழி தோழி சாரல்
மைபட் டன்ன மாமுக முசுக்கலை
ஆற்றப் பாயாத் தப்ப லேற்ற
கோட்டொடு போகி யாங்கு நாடன்
தான்குறி வாயாத் தப்பற்குத்
தாம்பசந் தனவென் றடமென் றோளே.

ா - து. இரவுக்குறி வரும் தலைமகன் செய்யுங்குறி பிறி
நிகழ்ந்து மற்று அவன் குறியை ஒத்தவழி அவ்வொப்புமை
ப்பொருளாக வுணர்ந்து சென்றுள், ஆண்டு அவனை (பி
ண்டவனை)க் காணாது தலைமகள் மயங்கியவழிப் பி
ா வரவுணர்த்திய தோழிக்குத் தலைமகள் கூறியது.

இரவுக்குறி......மயங்கியவழி - தலைவி அல்ல குறிப்
விடத்து. பின்னர் - பின் ஒரு நாள்.]

கபிலர்.

பி - ம்.) 1 'மெய்யே' 2 'மைப்பட்டன்ன' 3 'லொற்ற
டொடு' 5 'வாராத்'

ப - ரை.) தோழீ—, மெய்யோ - இப்பொழுது தலை
ாக நீ கூறியது உண்மையோ? முன்பு, சாரல் - மலைப்ப
மை பட்டன்ன மா முகம் முசு கலை - மைபட்டாற் போ
முகத்தையுடைய ஆண்குரங்கு, ஆற்ற பாயா தப்ப
பு தாங்கும்படி பாயாத தவற்றினது பயன், ஏற்ற கே
ெ போகியாங்கு - அக்குரங்கை ஏற்றுக்கொண்டு மு
காம்பினிடத்துச் சென்றாற்போல, நாடன் - தலைவன்,
தப்பற்கு - குறிப்பை வாய்ப்பச் செய்யாத தவற்
ட்டு, என் தட மெல் தோள் பசந்தன - என்னுடைய ப
ிய தோள்கள் பசலையை அடைந்தன.

முடிபு.) தோழி, மெய்யோ? நாடன் தப்பற்கு என் தே
ன.

ரறே பிறிதொரு குறிப்பைத் தலைவன் செய்ததாக என்
வந்தானென்று கூறுகின்றனளோவென ஐயுற்று, மெய்
ருள். வாழி : அசைநிலை ; மெய்யாயின் அவனது வரவா
ய்தியை உரைத்த நீ வாழ்வாயாகவெனப் பொ
ளுதலும் பொருந்தும். முசுவென்பது முகமட்டும்
நக்கும் ஒருவகைக் குரங்கு. ஆற்ற - மூற்றவென்ப
ு. நாடன் - குறிஞ்சி நிலத் தலைவன் ; குறுந். 3, வி-
ல் - தப்பு, தவறு.

தான், தாம், ஏ : அசைநிலைகள்.

தான் செய்த குறியையறிந்து தலைவி வந்திலளென்று தலை
தல் கூடுமென்று நினைத்தவளாதலின் இங்ஙனம் கூறி
"குரங்கு, கொம்பு ஏற்றுக் கொள்ளும்படி பாயாமை
முறிந்து போனதுபோல, தலைவர் நான் அறியும் வண்
செய்யாத தவற்றால் என் தோள்கள் பசந்தன" எ
வி கூறினாள்.

தலைவியின் தோள் பசந்தமைக்குக் காரணம் தலை
ர்ப்படாமை.

(மேற்.) 2. கலையென்னும் பெயர் முசுவிற்கு வந்தது (தொல்.
பேர்.)

5-6. அல்ல குறிப்படுதல் (தொல். களவு. 42, ந.)

மு. மெய்யே யென்ற லென்னும் மெய்ப்பாடு வந்தது ; 'இ
யதென ஒரு சொல்வர வேண்டும்' (தொல். மெய்ப். 22, இ
யுக்குறி வரும் தலைவன் செய்யுங்குறி பிறிதொன்றனால் நிகழ்ந்து
குறியை ஒத்தவழி அதனை மெய்யாக உணர்ந்து மயங்கிய
விக்குக் கூற்று நிகழ்ந்தது ; 'கோடு' ஆற்றப்பாயாது வேண்டிய
ந்து அதனை முறித்த முசுப்போல நாம் குறிபெறுங்காலத்து வ
தாமே வெறித்தியம்புந் துணையும் நீட்டித்துப் பின்பு வருதலின்,
பாத் தப்பு அவன் மேலேற்றி, அதற்குத் தோள் பசந்தனவென்று
ளாள் அவன் வந்துழித் தோழியை நோக்கி, இவ்வரவு மெ
னவே தன்வயின் உரிமையும் அவன்வயிற் பரத்தையும் பெ
தால். களவு. 20, ந.)

(ஒப்பு.) 1. மைபட்டன்ன மாமுக முசுக்கலை : "மைபட் டன்ன
நவினம்" (அகநா. 267 : 9.)

மாமுக முசுக்கலை : முருகு. 303.

3. தப்பல் : குறுந். 79 : 7, ஒப்பு.

5. தலைவியின் துயரத்தைத் தோள் காட்டுதல்: குறுந். 77, வி-

ளவளது தவறு தோளின் தவறுதல்: "தாம்பழி யுடைய ரல்லர் கா
ரர்ப் பிணித்த தேற்று வயக்குவினே, வாளே செல்வனே கெடு
r தோழி தவறுடை யவ்வே" (அகநா. 267 : 14-7.) (க

தலைவி கூற்று

தலைவன் பிரிந்திருந்த காலத்தில் மாலைப்பொழுது க
l வருந்திக் கூறியது.]

பைங்காற் கொக்கின் புன்புறத் தன்ன
குண்டுநீ ராம்பலுங் கூம்பின வினியே
வந்தன் று வாழியோ மாலை
ஒருதா னன்றே கங்குலு முடைத்தே.

ர - து. தலைமகள் பொழுதுகண்டு அழிந்தது.
ஓரம்போகியார் (பி-ம். ஓரம் போதியார்.)

(பி-ம்.) 1 'பைங்கார்க்'

(ப-ரை.) பசு கால் கொக்கின் - பசிய கால்களையுடைய
, புல்புறத்து அன்ன - புல்லிய புறத்தைப் போன்ற, கு
ம்பலும் கூம்பின - ஆழமாகிய நீர்நிலையில் வளர்ந்த
மலர்களும் குவிந்தன; இனி - இப்பொழுது, மாலை வந்த
க்காலம் வந்தது; வாழி - அது வாழ்வதாக! ஒரு தான் அ
ளம் வந்தது இம்மாலையாகிய தான் ஒன்று மட்டும் அ
லும் உடைத்து - தன் பின்வரும் யாமத்தையும் உடை
என்செய்வேன்!

(முடிபு) ஆம்பலுங் கூம்பின; இனி மாலை வந்தன்று;
r அன்று; கங்குலும் உடைத்து.

(கருத்து) இராக்காலம் வந்து விட்டது; இனி யான்
பத்தை அடைவேன்.

(வி-ரை.) ஆம்பலும்: உம்மை உயர்வு சிறப்பு. ஆ
குவிவதனுல் மாலை வந்ததைத் தலைவி அறிந்தாள். நீ
றிக் குவியாது மாலைக்காலம் வந்தமையாற் குவிந்தன
'கண்டுநீராம்பல்' எனச் சிறப்பித்தாள். வாழி

யியின் உள்ளக் கிடக்கை; "செல்வ வத்தை சிற
ா." (புறநா. 196 : 15) என்னும் ஆவூர் மூலங்கிழார் செ
யிற், 'சிறக்கநின் னுளே' என்று வாழ்த்தியதைக் கு

ழியென்று அதன் உரையாசிரியர் கூறியது காண்க
ம் வரும் குறிப்பு மொழிகளே,

"விடுத்தனன் வெல்யர்நின் வேலே" (புறநா. 202 : 17),
"வானோர் பெருமிதம் வாழியே" (தக்க. 562) என்பவ
ாலநும்.

ஏகாரங்கள் : அசைநிலை. கங்குலும் : உம்மை இறந்தது

மாலை வந்ததனுல் துன்புற்ற தலைவி, "இம்மாலையோடு
் ஒழிந்திலது; இதன்பின் வருவது கங்குல்; அதுவும்
ரை மிகுவிப்பதாகும்" என வருந்தினுள்.

மாலை - இரவின் முதல் யாமம்; கங்குல் - இடைய
விரண்டையும் தலைவி அஞ்சுதல், இந்நூல், 387 - ஆம்
் நன்கு விளங்கும்.

மாலையைத் தொடர்ந்து கங்குல் வருதலின் அக்கங்குலை
டயதென்று கூறினுள்.

இவற்ருல் வரும் துயரை எங்ஙனம் ஆற்றுவேனெ
சம்.

ஒப்பு. 1. கோக்கின் புறம் ஆம்பலுக்கு : குறுந். 117 : 1, ஒப்பு.

தோழி கூற்று

[தலைவன் பகலில் வந்து மறைந்து நிற்க, "தலைவர் இ
ணிப்பாராயின் நம் தமையன்மார் மீன்வேட்டையினி
நம்பி வருவாராதலின் அவர் நம்மைக் காண்ட லரிது;
ாழுதே வருவாராயின் நன்ருகும்" என்னும் கருத்துத்
் தோழி தலைவிக்குக் கூறியது.]

டு. இருடிணிந் தன்ன விர்ந்தண் கொழுநிழ
நிலவுக்குவித் தன்ன வெண்மண
சி
கருங்கோட்டுப் புன்னைப் பூம்பொழில் பு

ு - து. பகற்குறியிடத்து வந்த தலைமகனைக் காணுத
சிறைப்புறத்தானுதல் அறிந்து தலைமகட்குச் சொல்லியது
ஜயூர் முடவன்.

் - ம்.) 2 'நிலவு குவித்தன்ன' 4 'இன்னுவாரார்'

ப - ரை.) தோழி, நிலவு குவித்தன்ன வெண்மணல் ஒரு
வைத் தொகுத்தாற்போன்ற தோற்றத்தையுடைய வெள்
ற்பரப்பின் ஒரு பக்கத்தில் உள்ள, இருள் திணிந்த
தண் கொழு நிழல் - இருள் செறிந்தாற் போன்ற

ச்சியுமுடைய கொழுவிய நிழலையுடைய, கரு
ன பூ பொழில் - கரிய கிளைகளையுடைய புன்னைமரா
ந்த பூஞ்சோலை, புலம்ப - தனிமைப்பட்டிருப்ப, இன்
ர் - தலைவர் இன்னும் வந்தாரிலர்; பல் மீன் வேட்ட
கை மீன்களை வேட்டையாடுதலையுடைய, என்னையர் தி
யன்மார் ஏறிச் சென்ற மீன் படகுகள், வருஉம் - மீ

முடிபு) பொழில் புலம்ப, இன்னும் வாரார்; என்
வருஉம்.

கருத்து) தலைவர் இப்பொழுதே வருதல் நலம்.

வி - ரை.) பகலில் தலைவியைக் கடற்கரைப் பொழிலிற் க
ந் துய்த்துவரும் தலைவன் ஒருநாள் அங்கே தலைவி
ாறு அவளும் தோழியும் பேசுவனவற்றை அறிந்து ம
வினுல் மறைந்திருந்தான். அவன் வந்திலனென்று க
றி பின்பு அவன் அருகில் மறைந்திருப்பதை உணர்ந்து
க வேண்டுமென்னும் கருத்தோடு தலைவிக்குச் சொல்
இதனைக் கூறினள்.

இருள் திணிந்தன்ன நிழலென்றது உள்ளே நிகழ்வ
புறத்தார் அறிவரிய நிலையின தென்றபடி. கொழு
னப்பூம் பொழிலுக்கு அடை. கடற்கரை மணற்பரப்
ரார் புன்னைப் பொழில் உள்ளது. மெத்தென்ற மணற்
தண்மையும், பூமணமும் விரவியிருத்தலால் அது
்கு ஏற்ற தகுதியையுடைய இடமென்பது பெறப்படும்.
புலம்ப - தனிப்ப; தலைவன் வாராமையினுல் பொ
மை யுடையதாயிற்று.

"தலைவர் இதற்குள் வந்திருத்தல்வேண்டும். இனி வரு

ன மறைவினின்றும் வெளிவந்து தலைவியைக் காண்டல்.
ாலையில் மீன்படகில் மீன்பிடிக்கச் சென்ற நெய்தனி
மாலையில் மீண்டு வருதல் இயல்பு. 'என்னையர்
ம்' என்றமையால் பகற்போது சுருங்குவதையும்
பித்தாளாயிற்று.

ரகாரம்: ஈற்றசை.

மேற்.) 5. "வல்லெழுத் தியற்கை யுறழத் தோன்றும்" எ
தோன்றுமென்பதனுற் பல என்பதன் அகரம் கெட, லகரம்
த்தாய் முடிந்தது (தொல். உயிர்மயங்கு. 13, ந.)

மு. ஒருவழித் தணத்தற்கண் தோழி தலைவிக்குக் கூறியது (
. 24, இளம்.); தலைவன் நீடத் தலைவி வருந்தியது (கலி. 154.)

(ஒப்பு.) 1. நிழலுக்கு இருள்: குறுந். 81: 5-6, ஒப்பு.; "தூங்கிருள்
ந்கொதுங்கிப், புக்கிருந்தா லன்ன பொழில்" (சீவ. சுயம்வர. 22.

2. மணலுக்கு நிலவு: குறுந். 320: 3; "நிலவெக்கர்ப் பலபெ
குக. 213); "நிலவுக்கானல்" (மதுரைக். 114); "நிலவடைந்த

ு, வலையுணக்கு மணன்முன்றில்" (பட். 82-3); "நிலவுமல
ுவுமணன் முற்றத்து", "நிலவுக்குவித் தன்ன மோட்டுமண
ுவுத்தவழ் மணற்கோடு"; "நிலவுமண லீத்தி" (நற். 31 : 9, 14
: 3, 163 : 5, 183 : 3), "வானிலா வேய்க்கும் வயக்கொளி வெ
. 131 : 17); "நிலாவினிலக்கு மணன்மலி மறுகு" (அகா. 20
ுவுமணல் வியன்கானல்" (புறா. 17 : 11); "நிலாவெழுந்த
ல்" (திணைமா. 29); "நிலவோ ரன்ன வெண்மணற் பாக்க
ழ்நெறி. மேற்.); "அறல் விளங்கு நிலாமணல்" (மணி. 8 : 11.)

1-2. நிழலுக்கு இருக்கும் மணலுக்கு நிலவும்: "பொழிலே, இரவோ
ளிற் றுகியும், நிலவோ ரன்ன வெண்மண லொழுகியும், அரை
த பந்தர் போலவும், வரைவா ழியக்கிய குறைவிடம் போலவும்"
59, மேற்.)

3. கருங்கோட்டுப்புன்னை: நற். 67 : 5, 249 : 1, 311 : 9. ஐங். 16
ஐங். 1. 40 : 68.

2-3. நிலவுமணலும் கருங்கோட்டுப்புன்னையும்: "நிலவுக் குவிந்
ண்மண லொருசிறை, இரும்பி னன்ன கருங்கோட்டுப் புன்னை"
38, மேற்.)

3-4. புன்னைப்பொழிலில் தலைவனும் தலைவியும் அளவளாவுதல்: குறுந்.
, 303 : 6 ; கலி. 135 : 6, 9, 12 ; அகநா. 320 : 10-13, 340 : 1-2,

5. மீன்வேட்டம்: "புன்றலை இரும்பரதவர்.........பாயிரும்
ல் வேட்டஞ் செல்லாது" (பட். 90-92); "கோ...

ரீஇ, எமரும் வேட்டம் புக்கனர்", "கோட்சுறுக் குறித்த முன்
டம் வாயா தெமர்வா ரலரே", "நிண்டிமிற் பரதவ ரொண்
ரீஇ, நடுநாள் வேட்டம் போகி" (நற். 49 : 5-6, 67 : 8-9, 215 :
4-5); "பெருங்கடல் வேட்டத்துச் சிறுகுடிப் பரதவர்", "கோட்
தும் வேட்டமடி பரப்பு" (அகா. 140: 170: 11.); அகா. 1
. 399 : 5

மீன்வேட்டையாடுவார் திமில்: குறுந். 304 : 4.

4-5. மீன்வேட்டம் புக்கார் திமிலில் வருதல்: "எந்தை திமிலிது
லை, வலைஞர் வேட்டம் போகிய இளைஞர், நிண்டிமி லெண்
331 : 6-8); "ஏற்பட, வருதிமில்" (அகா. 190 : 2-3.)

தோழி கூற்று

[தலைவியைப் பிரிந்து தனியே செல்ல விரும்பிய தலை
லைநிலம் இவள் வருதற்கு உரியதன்று; இன்னுமையை
" என்று கூற, "தலைவரைப் பிரிந்தாருக்கு வீடுமட்டும்
மயயுடையதோ?" என்று வினவு முகத்தால் தலைவி
ங்கொண்டு செல்லும்படி தோழி அறிவித்தது.]

. உமணர் சேர்ந்து கழிந்த மருங்கி னகன்ற

ஊர்பாழ்த் தன்ன வோமையம் பெருங்கா
டின்னு வென்றி ராயின்
இனியவோ பெரும தமியோர்க்கு மனையே

எ - து. புணர்ந்துடன் போக்கினைத் தலைமகள் ஒழியப்
தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது.

[தலைமகள் ஒழிய - தலைவி தனியே இருப்ப. புணர்ந்து
க்கினைத் தோழி சொல்லியதென இயைக்க. புணர்ந்
க்கு : தொல். கற்பு. 2.]

பாலைபாடிய பெருங் கடுங்கோ.

(மி - ம்.) 1 'உமணர்ச் சேர்ந்து' 2-3 'பெருங் காட்டின்னு'
கு'

(ப - ரை.) பெரும - தலைவ, உமணர் - உப்பு வாணிகர், சே
த மருங்கின் - பலர் கூடிக் கடந்து சென்ற பக்கத்தை
றலை - விரிந்த இடத்தையும் பெற்ற, ஊர் பாழ்த்தன
இருந்த ஊர் பாழாகப் போனதைப் போன்ற தோற்ற

கூறித் தனியே செல்லக் கருதினிராயின், தமியோர்
ரைப் பிரிந்த தனிமையையுடைய மகளிருக்கு, மனை
இனியவோ - இனிமை தருவனவோ ? அல்ல.

(முடிபு) பெரும, காடு இன்னு என்றிராயின், தமியோ
இனியவோ ?

(கருத்து) தலைவியையும் உடன்கொண்டு செல்
ாடும்.

(வி - ரை.) தலைவியை உடன்கொண்டு செல்ல வே
று விரும்பிய தோழியை நோக்கித் தலைவன், "யான்
வழியிலுள்ள பாலைநிலம் இன்னாமையை யுடையது" எ
அது கேட்ட தோழி கூறியது இது. "பாலைநிலம் இ
றிர் ; தலைவர் பிரிந்த மனை, மகளிர்க்கு இனிமையைத்
வோ ? இன்னாமையை யன்றோ தருவன ? இவளைப் பி
ருல் இம்மனை இவளுக்குப் பாலையினும் இன்னா
டையதாகும் ; ஆதலின் இவளை உடன் கொண்டு செல்லு
" என்று தோழி கூறினாள்.

உமணர் சேர்ந்து கழிந்த மருங்கினையுடைய காடு,
த்தன்ன காடென இயைக்க. பாழ்த்த ஊரன்ன காடெ
க்கூட்டினும் பொருந்தும். பாலை நிலத்தில் உமணர் செ
, "நீரி லத்தத் தாரிடை மடுத்த, கொடுங்கோ லுமணர்
தெள்விளி, நெடும்பெருங் குன்றத் திமிழ்கொள வியம்

ளா. 17 : 12-4) என்பதனுலும் அறியலாகும். வறியன
ொலிவழிந்து சிதைந்து கிடக்கும் வீடுகளையுடைய ஊர், ப
றிப் பொலிவழிந்து நிற்கும் ஓமை மரங்களையுடைய
த்துக்கு உவமை. ஓமையம் பெருங்காடு : அம் சாரியை.
'தமியோர்க்கு மனை இனியவோ' என்று பொது வகை
ிருளேனும் கருதியது தலைவியையேயெனக் கொள்க.
வா வென்றவினு எதிர்மறைப் பொருளையுடையது. ஏ
றசை.

(மேற்.) மு. அடி முதலிற் கூன் வந்த ஆசிரியம் (வீர. யாப்புப்.
நன் முதற்கண் நாலசைச்சீர் வந்ததன்றேவெனின், அஃது
யாக வைப்பினும் குற்றுகரத்தை ஒற்றுகக்கொண்டு நாற்சீர
ப்பினும் நாலசைச்சீர் அன்றும்' (யா. வி. 95); ஆசிரியப்
சீரடி வந்தது (யா. கா. ஒழிபு. 5 ; இ. வி. 745.)

(ஒப்பு.) 1. உமணர் : குறுந். 388 : 4.

- 4. "...
னுஞ்சுடு மோபெருங் காடென்றுன்" (கம்ப. ஊர்தேக்கு. 226.)

(

தலைவி கூற்று

தலைவன் வரைந்து கொள்ளாமல் நெடுநாள் ஒழுகு
ிய தலைவி, அவன் கேட்கும் அண்மையில் இரு
ியை நோக்கி, "தலைவன் என் நலம் கொண்டான் ; அ
ளைப் பிரிந்தது. நான் இன்னும் உயிரோடு வாழ்
றன்" என்று கூறித் தலைவன் வரையாவிடின் உயிர்
ற குறிப்பை உணர்த்தியது.] .

இலங்குவளை நெகிழச் சாஅ யானே
உளெனே வாழி தோழி சாரற்
றழையணி யல்குன் மகளி ருள்ளும்
விழவுமேம் பட்டவென் னலனே பழவிறற்
பறைவலந் தப்பிய பைத ஞரை
திரைதோய் வாங்குசினை யிருக்கும்
தண்ணந் துறைவனெடு கண்மா றின்றே

எ - து. வரைவு நீடித்த விடத்துத் தலைமகள் தோழ
ப்புறமாகச் சொல்லியது.
[சிறைப்புறமாக - தலைவன் கேட்கும் அண்மையில் மறை
க்கும்பொழுது.]

அம்மூவன்.

(பி - ம்.) 5 'பறைவலி'

(ப - ரை.) தோழி—, சாரல் தழை அணி அல்குல் மகள

- மலைச்சாரலில் விளைந்த தழையினாலாய உடையை

அல்குலையுடைய மகளிர் யாவரினும், விழவு மேம்பட்ட

ர் - விழாவைப் போலச் சிறப்பெய்திய எனது பெண்மை

விறல் பறைவலம் தப்பிய பைதல் - பழைய விறலையு

ின் வன்மை தவறியதனால் உண்டாகிய துன்பத்தையு

ர—, திரை தோய் - அலைகள் தோயப் பெற்ற, வாங்கு

க்கம் - வளைந்த மரக்கிளையில் தங்கியிருக்கும், தண்ணந்

னமாகவும், யானே - யான் மாத்திரம், ஞெலங்கு வளை

ய் - விளங்குகின்ற வளைகள் நெகிழும்படி மெ

ான் - இன்னும் உயிருடன் இருக்கின்றேன்.

(முடிபு) தோழி, என்நலன் துறைவனொடு கண்மாறி

ன சாஅய் இன்னும் உளென்.

(கருத்து.) தலைவன் விரைவில் வரைந்துகொள்ளாவிடின்

யன்.

(வி-ரை.) தலைவன் வரையாது ஒழுகினமையால் அ

நக்கு அஞ்சித் தலைவியின் உடல்மெலிய வளைகள் நெகிழ்

ன: ஏகாரம் பிரிநிலை. உளெனே: ஏகாரம் அசை

க்கக்குறிப்புமாம். வாழி: அசைநிலை. உளெனே யெ

ர் விடும் நிலையினேன் என்னும் குறிப்பைப் புலப்படுத்

ழ - தழையாலும் மலராலும் அமைத்து மகளிர் உடுக்கு

க ஆடை; இது மிகுதிபற்றி வந்தபெயர்.

விறல் - மிடுக்கு. வலம் - வெற்றி; இங்கே அதற்குக் க

ிய வலிக்குஆயிற்று. மரம் கரையிலிருப்பினும் அதன்

வந்து தோயுமாறு வளைந்தது.

கண்மாறுதல் - இடமாறுதல். மாறின்று - மாறியது; ஏ

றசை.

தலைவன் என் நலம்கொண்டானதலின் அஃது என்னி

ன்றும் பிரிந்து அவனோடு போய்விட்டதென்று தலைவி கூற்

நாரை தன் பழைய சிறைவலி கெட்டுத் திரை

ாணர்ந்து தரும் மீனைப்பெற்றாலன்றி வேறு இரைபெற

(குறுந். 166) திரைதோயும் சினையில் இருத்தலைப்

ன் என் பழைய நலனை இழந்து தலைவன் தானே உளயி

ய்யும் தண்ணளியை எதிர்நோக்கி ஈண்டுள்ளே னெ

றிப்பு. அத்திரை, மீனைத் தாராதொழியின் நாரை இரை

பிர்நீத்தலைப் போலத் தலைவன் இரங்கி வரைந்து கொ

ால் யானும் உயிர்விடுவேனென்னும் குறிப்புங் கொள்க.

(ஒப்பு.) 1. வளை நெகிழ்தல் : குறுந். 11 : 1, ஒப்பு.
2. உளனே : குறுந். 133 : 4, 310 : 5.
3. தழையணி யல்குல் மகளிர் : குறுந். 159 : 1, 214 : 4, 7 ; குறிஞ்சிப். 102 ; ஐங். 72 : 1 - 2.
தழையணி மகளிர் : குறுந். 295 : 1-2, 342 : 5.
4. நலத்தின் சிறப்பு : குறுந். 245 : 1 - 2.

றவலந் தப்பிய நாரை : (குறுங். 128 : 1) ; " பறைதபு முதுகுரு 80 : 3.)
கண்மாறல் ; மதுரைக், 642 ; கலி. 46 : 18 ; அகநா. 144 : 6, 337 143 : 4.
7. நலன் தலைவனொடு நீங்கல் : குறுந் : 54 : 1 - 5, ஒப்பு.

(க

தலைவி கூற்று

[தலைவன் மீண்டுவருவேனெனக் கூறிச்சென்ற கார்ப்பரு ...பின்பும் அவன் வாராமையால் வருந்திய தலைவி தோழி ..., " கார்ப்பருவம் வந்துவிட்டது ; முல்லைக்கொடிகள் ... தலைவர் இன்னும் வந்திலர் " என்று கூறியது.]

இளமை பாரார் வளநசைஇச் சென்றோர்
இவணும் வாரா ரெவண ரோவெனப்
பெயல்புறந் தந்த பூங்கொடி முல்லைத்
தொகுமுகை யிலங்கெயி றாக
நகுமே தோழி நறுந்தண் காரே.

என்பது பருவங்கண்டு அழிந்த தலைமகள் தோழிக்குச் செ...

ஒக்கூர் மாசாத்தி.

(பி - ம்.) 2 ' ரோவென்ப '

(ப - ரை.) தோழி—, இளமை பாரார் - இளமையது அ... பாராராகி, வளம் நசைஇ சென்றோர் - பொருளை வி... ...னைப் பிரிந்து சென்ற தலைவர், இவணும் வாரார் - இவ்... இன்னும் மீண்டு வந்திலர் ; எவணரோ - எவ்விடத்தில் ...ரோ ? என - என்று யாம் எண்ணியிருப்ப, நறு தண் ... தண்ணிய கார் காலம், பெயல் புறந்தந்த - மழையாற் ...கப்பட்ட, பூ கொடி முல்லை - பூவையுடைய முல்லைக்... ...து, தொகு முகை இலங்கு எயிறு ஆக - தொக்க முகை... ...ங்குகின்ற தன்பற்களாகக் கொண்டு, நகும் - நம்மைப் ... சிரிக்கும்.

(முடிபு.) தோழி, சென்றோர் எவணரோ என, கார் நகும்.
(கருத்து.) கார்காலம் வந்துவிட்டது ; தலைவர் வந்திலர்.

மை பாராராயன பரனுள ; இளமைய தருமையை என
பின் செல்லா ரென்று கொள்க ; 'வாழ்க்கைநாள் சிலவ
ாகப் பொருள்செய்தல் குறித்தாரை இளமையது அ
த்தின்கண் ஈர்த்து ஒன்றுமை' (தொல். அகத். 41, ந.)
ப் பார்க்க. பெயலும் முல்லைமுகையும் கார்காலத்தை
ந்துவன. பூ : முல்லையாகிய முதலுக்கு அடை. முகை எ
தற்கேற்பக் காராகிய மகள் என்று உருவகத்தை நிரப்
ு ஏகதேச உருவகம். நகுமென்றது, "நும் தலைவர்
பருவம் வந்த பின்பும் வாராததுகண்டு நீவிர் இன்
ராடு உள்ளீரோ ?" என்னும் எள்ளல் காரணமாக நகை
றவாறு.

தொகுமுகையாகலின் பல்வரிசையை ஒத்தன. முல்லைமல
மையும், பெயலால் தண்மையும் உடைமையின் நறுந்
ரன்றுள் ; "நறுந்தண்ணீரள்" என்று மகளிர் இயல்
பிக்கும் மரபுபற்றி மகளாக உருவகம் செய்த காரையும்
ம் கூறினன்.

இவனும் : உம்மை உயர்வு சிறப்பு. ஓ : ஐயம். ஏகார
சரிலை.

எவனரோ என நகுமென்று கூட்டிப் பொருள்கொள்
ஒன்று.

(ஒப்பு.) 1. இளமைபாராது பொருளுக்குப் பிரிதல் : குறுந். 15
றந்துசெய் பொருளு மின்பந் தருமெனின், இளமையிற் சிறந்த
பு மில்லை, இளமை கழிந்த பின்றை வளமை, காமந் தருதலு மின்
126 : 7-10) ; "வளமையா னாகும் பொருளிது வென்பாய்,
யுங் காமமு மின்பாணி யில்லா", "இளமையுந் தருவதோ
னே" (கலி. 12 : 11-2, 15 : 26.)

3. பெயல்புறந்தந்த முல்லை : "பெய்த புலத்துப் பூத்த மு
ங். 323 : 4.)

3-4. முல்லைமுகைக்கு எயிறு : (குறுந் : 186 : 2-3) ; "மாதரார் மு
ான் மணமௌவல் முகையூழ்ப்ப" (கலி. 27 : 4.)

3-5. முல்லைத்தோகுதி நகையைக் காட்டுதல் : குறுந் : 162 ;
த்தள வுகள்செய்யுஞ் சிறுகுறு நகைகாணாய்" (கம்ப. வனம்புகு
வள்சரத் தடைகுகர் கோல நோக்கி, இருண்மகள் கொண்ட கு
ால, முல்லையு மௌவலு முருகுயிர்த் தவிழ" (கல். 'கோடிய
ர.')

தோழி கூற்று

தலைவன் தலைவியின்பால் பாணனைத் தூதாக விட்டுத் த
ிறப்பத் தோழி அவனை நோக்கி, "நின்பாணன் பொய்ய
அதனால் பாணர் யாவரும் பொய்யர் போலுமென எ
ு மாயினேம்" என்று கூறி வாயில் மறுத்தது.]

குருகுகொளக் குளித்த கெண்டை யயல
துருகெழு தாமரை வான்முகை வெரூஉம்
கழனியம் படப்பைக் காஞ்சி யூர
ஒருநின் பாணன் பொய்ய னாக
உள்ள பாண ரெல்லாம்
கள்வர் போல்வர்நீ யகன்றிசி னோர்க்கே.

எ - து. பாணன் வாயிலாகப் புக்கவழித் தலைமகற்குத் தே
ரலியது.

ஓரம் போகியார் (பி - ம். ஓரம் போதியார்)

(பி - ம்.) 2 'வெரூஉம்' 'கழனியபடப்பை'6 'நின்னகன்

(ப - ரை.) குருகு கொள-நாரை கவர்ந்து கொள்ள, குளி
ர் வாயினின்று தப்பி நீருட் குளித்த, கெண்டை - கெண்
பின்பு, அயலது - அயலதாகிய, உரு கெழு தாமரை
க - நிறம் பொருந்திய தாமரையின் வெள்ளிய அரும்
நஉம் - அஞ்சும், கழனி படப்பை - வயற் பக்கங்களையுடை
சி ஊர - காஞ்சிமரங்கள், வளர்ந்த ஊரையுடைய த
ஒரு பாணன் பொய்யன் ஆக - நின் பாணன் ஒருவன் பொ
வா னாயினமையால், உள்ள பாணர் எல்லாம் - மற்ற
ளர்கள் யாவரும்; நீ அகன்றிசினோர்க்கு - நீ அகன்றத
த்திருக்கும் மகளிருக்கு, கள்வர் போல்வர் - பொய்ய
லத் தோற்றுவர்.

(முடிபு.) ஊர, நின் பாணன் பொய்யனாக, நீ அக
ர்க்கு உள்ள பாணரெல்லாம் கள்வர் போல்வர்.

(கருத்து.) நின் தூதுவனாகிய பாணன் பொய்யன்.

(வி - ரை.) குருகு - கொக்குமாம். குளித்தல் - மறை
- அச்சமுமாம். தாமரை - இங்கே வெண்டாமரை.

மற கருதயது; "அரணடவன கண்ணுக்கு இருண்ட
பேய்" என்ற பழமொழி இங்கே நினைத்தற்குரியது.

கழனியம் படப்பை : அம் சாரியை.

'தலைவன் நின்னை மறப்பானல்லன்; அவன் தூய
டயவன்" என்று அப்பாணன் தலைவிபாற் கூறிய மொ
ரக்களைக் கேட்டவளாதலின் ஒரு நின்பாணன் பொய்
ருள். நின்பாணன் கூறுவனவெல்லாம் பொய்யெ
கருத்தையே சமற்காரமாகப் புலப்படுத்தி வாயில்

நீ அகன்றிசினோ ரென்றது நீ பல மகளிரோடு நட்புக
னும் கருத்தை உள்ளடக்கியது. அகன்றிசினோர்க்கு
போல்வரென்று பொதுப்படக் கூறினாளேனும், கரு

ியையே யென்று கொள்க.

குருகிற்கு அஞ்சிய கெண்டை அக்குருகைப் போன்ற
தமட்டும் உடையதும் கொடுமை யில்லாததுமாகிய தா
யையும் அஞ்சினாற்போல, நீ விடுத்த பாணனைப்
கண்டு வெறுத்த மகளிர் பொய்யரல்லாத பிற பாணன
த்தனரென்பது குறிப்பு.

ஏகாரம் ஈற்றசை.

ஒப்பு.) 1-2. மீன் தனக்கு அச்சத்தைத் தரும் பொருளைத் தோற்றத்தால்
பாருள்களையும் அஞ்சுதல்: "கோள்வல் பாண்மகன் றலைவலித் தி
கழைத் தூண்டி நுடங்க நாண்கொளீஇக், கொடுவா யிரு
ல புலம்பப், பொதியிரை கதுவிய போழ்வாய் வாளை, நீர்வளிப்
குமிழல் வெரூஉம்" (பெரும்பாண். 284 - 8); "கொடுங்கழி
வேட் டெழுந்த, கருங்காற் குருகின் கோளுய்ந்து போகிய, முட
ன் மோவா யேற்றை, எறிதிரை தொகுத்த வெக்கர் நெடுங்கே
டற் றலைய தோடுபொதி தாழை, வண்டுபடு வான்போது வெ
211 : 3-8.)

தலைவன் கூற்று

[தலைவன் தலைவியைக் குறியிடத்திற் காணாது மீளும்பெ
நசை நோக்கி, "இனி, தலைவி காண்டற் கரியள்;
ற்குரியை" என்று கூறியது.]

அயிரை யாரிரைக் கணவந் தாங்கு
சேய வரியோட் படர்தி
நோயை நெஞ்சே நோய்ப்பா லோயே.

- து. (1) அல்லகுறிப்பட்டு மீளும் தலைமகன், தன்
நருங்கிச் சொல்லியது.
நெருங்கிச் சொல்லல் - இடித்துரைத்தல். மு. அகநா.
து.]
(2) இஃது உணர்ப்புவயின் வாரா ஊடற்கண், தலைமகன்
டமாம்.
உணர்ப்புவயின் வாரா வூடல் - தலைவி ஊடினாளாக
ற்குக் காரணமாகக் கூறிய குற்றங்கள் தன்பால் இ
று தெளிவித்த பின்பும் தன் குறிப்புக்கு உடன்
த வூடற் காலத்து.]

பரணர்.

(பி - ம்.) 2 'திண்டோட்'

(ப - ரை.) நெஞ்சே—, குணக்கு கடல் நிரையது - கீழ்
க்கு அருகிலுள்ளதாகிய, பறைதபு நாரை - முதுமை
நகள் நீங்கப்பெற்ற நாரை, திண் தேர் பொறை
மையாகிய தேரையுடைய சேரனது, தொண்டி முன்து
கடற் கரையிலமைந்த தொண்டி யென்னும் பட்டின
ற்றுறையின் முன் உள்ள, அயிரை அரு இரைக்கு - அ
கிய பெறற்கரிய உணவைப் பெறும்பொருட்டு, அ
கு - தலையை மேலே எடுத்தாற் போல, சேயள் அரியே
ந்தூரத்திலுள்ளவளும் பெறற்கரியவளுமாகிய தலை
ர்தி - பெறுவதற்கு நினைந்தாய்; நோயை - நீ வருத்த
டையை; நோய் பாலோய் - துன்பத்துக்குக் காரணமாகிய
ரயை யுடையை.

(முடிபு) நெஞ்சே, அரியோட் படர்தி; நோயை; நே
லோய்.

(கருத்து) இனித் தலைவி நாம் பெறற்கரியள்.

(வி - ரை.) தலைவன் அல்லகுறிப்பட்டு மீள்பவனு
வித் தலைவியைப் பெறுதல் அரிது போலும்!' என்று என்
மயக்கத்தால் நெஞ்சை நோக்கிக் கூறுவானாகி, "நீ ஓட்

முகடலிலுள்ள நாரைக்கு ...
பெறற்கரியதுமாதலின் அதனை உவமை கூறினன். ே
நப் பறந்து சென்று பெறும் நிலையிலதென்பான் பறை
யென்றான்.

ண்டேர் – போர்க்களத்தில் மேடும் பள்ளமுமாய இ
ஓடினும் சிதைவின்றித் திண்ணியதாகும் தேர். முன்து
முன்; பின்முன்னாகத் தொக்கது. அணவருதல் - இரை
ஆர்வத்தோடு தலையை மேலெடுத்தல். தான் செ
ய முடியாத இடத்தினளாதலின் சேயளென்றும், அவ
தன்னை எதிர்ப்பட்டு எளியளாகாமையின் அரியளென்
றன். பால் - ஊழ்வினை.

நோய்ப்பாலோயே: ஏகாரம் தேற்றம்; அசைநிலையுமாம்
இரண்டாவது கருத்து: தான் முன் உண்ட பழக்கத்
ரமீனுக்கு நாரை அணவந்ததாயினும் தானும் பறத்தற்
கிய சிறகினை இழப்ப அயிரையும் நெடுந்தூரத்தி
ன் அது பெறற்கரிதாயினதுபோல, முன் பயின்ற பழ
நீ இவளோடு அளவளாவக் கருதினும் நான் இவளது ஊ
ம் பழைய வலியிழந்தேன்; இவளும் நெஞ்சால் என
ளாயினளாதலின் இவள் பெறற்கரியள் என்று உவமை
த்துக் கொள்க.

(மேற்.) 4. பிறன்கட் டோன்றிய வருத்தம் வந்தது (தொல். மெய்

ழ. அல்லகுறிப்பட்டுப் பெயர்ந்து செல்லுந் தலைவன் தன் நெஞ்
க்கிச் சொல்லியது (இறை. 17) ; நெஞ்சினை வேறு நிறீஇக் கூறி
பிறன்கட்டோன்றிய பிணி (தொல். மெய்ப். 6, பேர் ; இ. வி.

ர்ந்து பிரிந்துழி அன்பு மிகுதியால் தான் மறைந்து அவட்காணு
த்திடைக் கண்டு, இனிக் கூடுதலரிதெனத்தலைவன் இரங்கியது (
வு. 11, ந.) ; அல்ல குறிப்பட்டுத் தலைவன் புலந்து போகியது

) ; இரவுக்குறி கழிதல் (களவியற்.)

(ஒப்பு.) 1. பறைதபு நாரை : குறுந். 125 : 5, ஒப்பு.

2. தொண்டி : குறுந். 210 : 2, 238 : 4.

3. அயிரை : குறுந். 178 : 1.

அணவருதல் : குறுந் : 64 : 3, ஒப்பு ; பெருங். 1. 54 : 42.

1-3. நாரைக்கு அயிரை உணவாதல் : "நாரை நிரைபெயர்க்

அகநா. 212 ;

"வடமலை மிசையோன் கண்ணின் முடவன்
தென்றிசை யெல்லை விண்புகு பொதியிற்
குருடை நெடுஞ்சுனை நீர்வேட் டாங்கு
வருந்தினை வாழியெ னுள்ளஞ் சாரற்
பொருதுபுறங் கண்ட பூதுத லொருத்தல்
சிலம்பிழி பொழுதி னத்தம் பெயரிய
வல்லிய மடிக்கத் தொடுக்கு கல்வரைக்
கல்லக வெற்பன் மடமகள்
மெல்லியல் வனமுலைத் துயிலுற் றேயே"

(தொல். களவு. 43, ந.

தலைவன் கூற்று

தலைவியோடு அளவளாவி மீண்ட தலைவனது வாட்டத்
பாங்கன், "நினக்கு இவ்வாட்டம் உண்டாத
னம் யாது?" என்றவழி, "ஒரு மங்கையது நுதல்
ாத்தைப் பிணித்தது" என்று தலைவன் கூறியது.]

எலுவ சிறாஅ ரேமுறு நண்ப
புலவர் தோழ கேளா யத்தை
மாக்கட னடுவ ணெண்ணாட் பக்கத்துப்
பசுவெண் டிங்க டோன்றி யாங்குக்
கதுப்பயல் விளங்குஞ் சிறுநுதல்
புதுக்கோள் யானையிற் பிணித்தற்றே லெ

எ-து. தலைமகன் பாங்கற்கு உரைத்தது.
கோப்பெருஞ் சோழன்.
(பி-ம்) 1 'ரேமமுறு', 'ரேமமுறு' 4 'பகுவெண்' '5 விள

நுதல்'

(ப - ரை.) ஏ லுவ - எம் நண்ப, சிறுஅர் ஏமுறு நண்ப -
இன்புறுதற்குக் காரணமாகிய நட்பையுடையோய்,
ழ - அறிவுடையாருக்குத் தோழ, கேளாய் - கேட்பா
கடல் நடுவண் - பெரிய கடலின் நடுவில், எண்ணாள் ப

கும் சிறு நுதல் - ஒரு மகளின் கூந்தலுக்கு அயலல்ல வ
ற சிறிய நெற்றி, புது கோள் யானையின் - புதிதாகப் பி
ட யானையைப் போல, எம் பிணித்தற்று - எம்மைப் பிக

முடிபு) ஏ லுவ, நண்ப, தோழ, கேளாய்: சிறு நுதல் எம்ம

த்தற்று.

கருத்து) ஓர் அழகிய மகள் என் நெஞ்சத்தைக் கவர்ந்த

வி ரை.) ஏ லுவ வென்றது தனக்குத் தோழமை யுடை
சுட்டியது. தான் தலைவியைப் பாங்கனது உதவியி
இன்புறலாகுமென்று எண்ணியவனாதலின், ஏமுறு ந
ரான்; ஏமம் ஏமென்றாயிற்று (முருகு. 97, ந.) அறிவு
கூறுதல் அவன் கடமை யென்பதைப் புலப்படுத்திப் பு
ழ வென்றான்; சிறுவர் நண்பவென்றதனால் இழுக்கு நே
புலவர் தோழவென்று சிறப்பித்தான்.

எண்ணாட்பக்கம் - எட்டாவது திதி; அட்டமி. பசு
மை. கூந்தலுக்குக் கடலும் நுதலுக்குத் திங்களும் உ
கதுப்பயல் விளங்கும் சிறுநுதலென்றது அளகம
னுச்சி மயிருக்கு அருகில் விளங்கும் நெற்றியென்றபடி;
றியே, "அளகவாணுதல்" (கம்ப. ஊர்தேடு. 53) என்
ன்ற வழக்குகள் உண்டாயின; குறுந். 34, வி -

புதுக்கோள் யானை - புதியதாகக் காட்டிலிருந்து பிடி
ன; தலைவன் தான் முன்னர் இத்தகைய உள்ளக்கவர்ச்சி
டந்தவனல்லனாதலின் புதுக்கோள் யானையை உவமை
ர். பிணித்தற்று: பிணித்தன்றென்பதன் விகாரம்; பி
- இங்கே உள்ளத்தைப் பிணித்தல்.

அத்தை: ஏ அசைநிலை.

(மேற்.) 1. ரகார வீற்று உயர்திணைப் பெயர் விளிவேற்றுமை
படுத்தது (நன். 308, மயிலை.) ['சிறுஅர்' என்பதை மயிலைநாத
க்கொண்டார் போலும்.]

1 - 2. னகாரவீற்று உயர்திணைப் பெயர் அண்மை விளிக்கண்
ழிந்தது (நன். 306, மயிலை, 307, சங்.)

3 - 5. 'கடல் போன்றது கூந்தலெனவும், கடல் நடுவெழுந்த
ட் பக்கத்து மதி போன்றது நுதலெனவும் கூறினன்; அதனால்,
ால மயிரென்றதும், பல காவதப் பரப்புடைய மதிபோன்றது நுக

ள் மகளிர்நெற்றிக்கு உவமை (சிலப். 2 : 38 - 40, அடியார்.);
பருவத்து ஒரு கலையுடைத்தாய்ப் பின்பு இளமைப் பருவத்தே
, மகளிர்நெற்றிக்கு உவமை (சீவக. 165, ந.)
மு. தலைவன் பாங்கற்கு உற்ற துரைத்தது (இறை. 3; தொல். க
இளம், ந; நம்பி. 137); பாங்கன் கேட்பத் தலைவன் கூறியது (
. 196, பேர், ந.); பாங்கற்கூட்டம் (தொல். செய். 198, பேர்,
தலைவன் பாங்கனை எதுவவென்று விளித்தது (தொல். பொரு

ந.)
(ஒப்பு.) 2. அத்தை : குறுந். 389 : 2.
4. பசு வெண்டிங்கள் : குறுந். 359 : 2; "பசுவெண் ணி
196 : 2.)
3 - 5. நுதலுக்குப் பிறை : குறுந். 226 : 2 - 3.
6. புதுக்கோள் யானை : மணி. 12 : 45, 18 : 168; பெருங். 1. 33
தலைவனுக்கு யானை : குறுந். 359 : 4; கலி. 2 : 26 - 9; மணி.
- 68.
5 - 6. தலைவியின் நுதல் தலைவன் உள்ளத்தைக் கவர்தல் : "ஒண்
ஓ வுடைந்ததே ஞாட்பினுள், கண்ணுரு முட்குமென் பீடு" (
8.)

தோழி கூற்று

[தலைவன் பிரிந்திருக்கும்போது வருந்திய தலைவியை
லைவர் இவ்வுலகில் எங்கேனும் ஓரிடத்தில் இருப்பார்;
ரத் தேடித் தருவேன்" என்பதுபடத் தோழி கூறியது.]

.o. நிலந்தொட்டுப் புகாஅர் வான மேறார்
விலங்கிரு முந்நீர் காலிற் செல்லார்
நாட்டி னாட்டி னூரி னூரிற்
குடிமுறை குடிமுறை தேரிற்
கெடுநரு முளரோநங் காத லோரே.

எ - து. (1) பிரிவிடை அழிந்த தலைமகளைத் தோழி வ
யது. 'நீ அவர் பிரிந்தாரென்று ஆற்றுயாகின்றது என்னை?
வர் உள்வழி அறிந்து தூதுவிட்டுக் கொணர்வேன்; நின் ஆ
ங்குக' எனத் தோழி தலைமகளை ஆற்றுவித்தது.

(2) தோழி தூதுவிடுவாளாகத் தலைமகள் தனது ஆ

வெள்ளி வீதியார் (ப - ம. வெள்ளை ...)

(பா - ம்.) 2 'பிறங்கிரு', 'முந்நீராவிற்'

(ப - ரை.) தோழி, நம் காதலோர் - நம்முடைய தலை... தொட்டு புகாஅர் - சித்தி பெற்ற சாரணரைப்போலப் ... தோண்டி உள்ளே புகார்; வானம் ஏறூர் - ஆகாயத்... ஏறூர்; விலங்கு இரு முந்நீர் - குறுக்கிடுகின்ற பெரிய ... ...மல், காலின் செல்லார் - காலினால் நடந்து செல்லார்; ந... நாட்டின் - நாடுகள் தோறும், ஊரின் ஊரின் - ஊர்... றும், குடிமுறை குடிமுறை - முறையாகக் குடிகள் தோ... ன் - ஆராய்ந்தால், கெடுநரும் உளரோ - அகப்படாமல் த... ம் உள்ளாரோ? இரார்.

(முடிபு) நம் காதலோர் புகாஅர்; ஏறூர்; செல்லார்; தே... நரும் உளரோ?

(கருத்து) தூதுவிட்டுத் தலைவரைத் தேடித் தருகுவன்.

(வி - ரை.) நிலந்தொட்டுப் புகுதல் முதலிய மூன்று அ... ...களும் சித்தி வகைகள்; இவற்றை இருத்தி யென்பர். சை... இத்தகைய சித்திகளைப் பெற்ற சாரணரென்மரென்... ாத்தர்களும் இத்தகைய சித்திகளைப் பற்றிப் பாராட்டு... தந்தையாகிய சுத்தோதனனுக்கு ஞானம் உண்டாக்கு... ருட்டு இத்தகைய அற்புதங்களைப் புத்தர் காட்டினரெ... வகோஷ போதிசத்துவ ரென்பவரால் இயற்றப்பெற்ற ... நத்தின் 19-ஆம் வர்க்கம் தெரிவிக்கின்றது.

விலங்குதல் - அலைகள் குறுக்கிடுதல். முந்நீர் - மண்... டைத்தல், காத்தல், அழித்தலென்னும் மூன்று நீர்மையைய... (சிலப். 17: 'முந்நீரின்' அடியார்.); யாற்று நீரும் ஊ... ம் மழைநீருமுடைமையால் இப்பெயர் பெற்றதென்பது ...ான்கை (புறநா. 9, விசேடவுரை.)

நாடு, ஊர், குடி என்பன ஒன்றனுள் ஒன்று அடங்கி... தலின், அம்முறைப்படிக் கூறினள். குடியென்றது ... ந்தை.

"நம் தலைவர் இவ்வுலகத்தில் ஏதேனும் ஒரு நாட்டிலு... நரில் ஒரு குடியில் இருப்பர்; சாரணரைப்போல இவ்வு... ப் புறம்பே செல்பவரல்லர்; ஆதலின் எல்லா நாட்டிலும் உ... ர்கள் யாவற்றிலும் அமைந்த குடிகளையெல்லாம் கோடன்...

இரண்டாவது கருத்து: "தலைவரைத் தேடின் அகப்படுவ
று கூறும் வாயிலாக, தூது விட்டு அங்ஙனம் தேடி அவ
ு தன் நிலையைக் கூறச்செய்யின் நலமென்னும் கருத்
வி தோழிக்குப் புலப்படுத்தினள்.

(மேற்.) மு. செவிலி இடைச்சுரத்துச் சென்று தலைவியைத்
ந்தது ; 'இக் குறுந்தொகையுள், நம்மாற் காதலிக்கப் பட்டாரெ
ிருவரையும்' (தொல். அகத். 37, ந. தமிழ்நெறி; 23, மேற்.)
ர் : தலைவனும் தலைவியும்.

வரலாறு

இச்செய்யுளைப் பாடிய வெள்ளி வீதியார் தம்முடைய கணவனைத்
தா ரென்றதொரு செய்தி,

"நெறிபடு கவலை நிரம்பா நீளிடை
வெள்ளி வீதியைப் போல நன்றும்
செலவயர்த் திசினல் யானே" (அகநா. 147 : 8-10)

என்று ஔவையாரால் கூறப்பட்டுள்ளது. அகநானூற்றின் 45
யுளில் வெள்ளி வீதியார்,

"ஆதி மந்தி போலப் பேதுற்
றலந்தனெ னுழல்வென் கொல்லோ"

று பாடியுள்ளார். வெள்ளி வீதியார் தம் கணவனைத் தேடி
றை நோக்குமிடத்து அங்ஙனம் தேடுவதற்குமுன் அகநானூ
ும் செய்யுளையும், குறுந்தொகைச் செய்யுளாகிய இதனையும்
ற்று தோற்றுகின்றது.

(ஒப்பு.) 1-2. நிலத்திற் புகுதல், வான மேறுதல், கடலிற் செல்லுதல் :" நி
த்து நெடுவிசும் பேறிச், சலத்திற் றிரியுமோர் சாரணன்" (மண
); "நீரினிற் பூவில் வானி னினைத்துழி யொதுக்கு நின்ற,
ன்ம ராவார் சமணரி விருத்தி பெற்றோர்" (சூடாமணி. 2 : 4.)

3. மு. அகநா. 236 : 17.

தலைவன் கூற்று

[தலைவியைப் பிரிந்துவந்த தலைவன் தான் மேற்கொ
பற்றி முற்றுப்பெற்றபின் தலைவிபால் மீள எண்ணி, ",

ஆடமை புரையும் வனப்பிற் பணைத்தோட்
பேரமர்க் கண்ணி யிருந்த வூரே
நெடுஞ்சே ணாரிடை யதுவே நெஞ்சே

ஈரம் பட்ட செவ்விப் பைம்புனத்
. தோரே ருழவன் போலப்
பெருவிதுப் புற்றன்று நோகோ யானே.

எ - து. வினைமுற்றிய தலைமகன் பருவவரவின்கட் சொல்

[வினைமுற்றிய - தன் தலைவியைப் பிரிந்துவந்ததற்குக் கா
ிய காரியம் முற்றுப்பெற்ற.]

ஓரேருழவனர். (பி - ம். நக்கீரர்)
(பி - ம்.) 2 'பேரமைக்கண்ணி' 3 'நெடுஞ்சேணுருடை'

(ப - ரை.) ஆடு அமை புரையும் வனப்பின் - அசை
கிலை யொத்த அழகினையும், பணை தோள் - பருமை
டய தோளையும், பேர் அமர் கண்ணி - பெரிய அமர்
டய கண்ணையும் பெற்ற தலைவி, இருந்த ஊர் —, நெடு
இடையது - நெடுந்தூரத்தின்கண் அடைதற்கரிய இட
ளது; நெஞ்சு - எனது நெஞ்சானது, ஈரம் பட்ட செவ்வ
த்து - ஈரம் உண்டாகிய செவ்வியையுடைய பசிய புன
டைய, ஓர் ஏர் உழவன் போல - ஒற்றை ஏரையுடைய
ப்போல, பெரு விதுப்பு உற்றன்று - பெரிய விரை
டைந்தது; யான் நோகு - அதனால் நான் வருந்துவேன்.

(முடிபு) கண்ணி இருந்த ஊர் நெடுஞ்சேணிடையது; நெ
ருவிதுப்புற்றன்று; யான் நோகு.

(கருத்து.) யான் கூறிவந்த பருவம் வந்தமையின் என் நெ
லவியை அடைய அவாவுகின்றது.

(வி - ரை.) தோளிணைத்துஞ்சி யின்புற்றவனாதலின் அவ
றப்பை முற்கூறினன். அமைபுரையும் தோள், வனப்பிற்
ணைத்தோளென இய்யக்க. பணைத்தோள் - பருமையையு
நாள். அமர்த்தலாவது கண்டார் நெஞ்சொடு போர் ப
வி. 75: 7, ந.)

ஓரேருழவன், ஈரம் வீண்படாமல் உழுதற்கு விரை
பால என் நெஞ்சம் தலைவியை உரியபருவத்தே கண்டு
[illegible]

[illegible]
ண்டே ஈரம் வீண்படாமல் உழவேண்டியவனாதலின் வி
. ஆதலின் அவனை உவமை கூறினன். ஓரேருழவனென்
ரும் அதனால் உழப்படும் சிறு நிலமும் உடையவனெ
த்தது. விதுப்பு - விரைவு; விதும்பென்பது இதன் வி

ந.

ஏகாரங்களும் ஓகாரமும் அசைநிலைகள்.

தன் நெஞ்சு விரையவும், தான் உடனே சென்றுகாண்ட
ப நிலையில் இன்மையின் நோகோயானே யென்றான்.

(மேற்.) மு. தலைமகன் தலைமகள் வாழும் ஊர்நோக்கி மதிமயங்

௯. 156.)

(ஒப்பு.) 1. ஆடமை: குறுந். 115: 4, ஒப்பு.

ஆடமைத்தோள்: "ஆடமைத் தோளி" (பு. வெ. 264); "ஆடமை

லார்" (கன். 55.)

மகளிர் தோளுக்கு மூங்கில்: குறுந். 268: 6, ஒப்பு.

2. பேரமர்க் கண்ணி: குறுந். 286: 4; கலி. 74: 14; புறநா. 7

r, 1083.

3. நெடுஞ்சே ணரிடை: அகநா. 3: 18.

5. ஓரேருழவன்: 'ஓரேர்க்காரன் உழுது கெட்டான்; அஞ்சேர்க்க
ர்த்திக் கெட்டான்' (ஒரு பழமொழி.)

6. விதுப்புறுதல்: அகநா. 136: 8.

4-6. ஈரங்கண்டு உழவன் விரைதல்: "மாரீரம் போகுதென்று
ரண் டோட" (தனிப்.)

சிறுநில முடைய உழவன் அந்நிலத்தைப் பாதுகாத்தல்: "வறிஞ
ார், செய்யெனக் காத்து" (கம்ப. அரசியற். 12); "மிடியனொ
னனச்செய் வினையக் காக்குஞ் செயல்போல" (பிரபு.

ற்பத்தி. 49.)

6. நோகோ யானே: குறுந். 178: 7, 212: 5; நற். 26: 1, 10
7: 10, 312: 1, 394: 9; ஐங். 107: 4; அகநா. 137: 16;
6: 9, 234: 1.

தலைவன் கூற்று

[பேரறிவுடைய நீ ஒரு மகள் திறத்து உள்ளமுடைதல்
நாவென இடித்துரைத்த பாங்கனை நோக்கித் தலைவியின்
... ... கூறி, "இத்தகைய தன்மையுடையாளை

... ...

குவவுமென் முலையள் கொடிக்கூந் தலளே
யாங்குமறந் தமைகோ யானே ஞாங்கர்க்
கடுஞ்சுரை நல்லா னடுங்குதலைக் குழவி
தாய்காண் விருப்பி னன்ன
சாஅய்நோக் கினளே மாஅ யோளே.

ஏ - து. கழற்றெதிர்மறை.

[கழறு எதிர்மறை - பாங்கன் இடித்துரைத்தபோது தலை
வ்னை எதிர் மறுத்துக் கூறியது.]

சிறைக்குடியாந்தையார்.

(பா. - ம்.) 5 'விரும்பினன்ன' 6 'சாஅ', 'சாஅய'

(ப - ரை.) தோழ, மாஅயோள் - மாமையையுடைய தலை
ு கடுங்குரையள் - தழுவுவதில் விரைவுடையவள்; க
ப்பினள் - விருப்பம் தரும் வனப்பையுடையவள்; குவவு
மயள் - குவிதலையுடைய மெல்லிய நகிலினையுடைய
ரடி கூந்தலள் - நீட்சியையுடைய கூந்தலையுடைய
ங்கர் - பக்கத்தில் மேயச் சென்ற, கடு சுரை நல் ஆன் -
ப்பையுடைய நல்ல பசுவினது, நடுங்கு தலை குழவி - நடு
மையையுடைய கன்று, தாய் காண் விருப்பின் அன்ன - அத்த
வைக் காணவேண்டும் விருப்பத்தோடு இருந்தாற்போ
அய் நோக்கினள் - விருப்பத்தை வெளிப்படுத்தும் மெ
ர்வையையுடையவள்; ஆதலால், யான்—, யாங்கு ம
மைகு - எப்படி அவளை மறந்தமைவேன்!

(முடிபு.) மாஅயோள், கவவுக்கடுங்குரையள்; வனப்பி
லையள்; கூந்தலள்; நோக்கினள்; யான் யாங்கு மறந்தமை

(கருத்து.) தலைவி மறத்தற்கரிய இயல்புடையவள்.

(வி - ரை.) கவவு - அகத்திடுதல் (தொல். உரி. 59); இ
ழுவுதல் (கலி. 33: 7) கடுங்குரையள் - கடுமையள்; கு
சை. வனப்பு - பல உறுப்புக்களிலும் காணப்படும் அ
வனப்பென்பது, பெரும்பான்மையும் பல உறுப்புந் திர
ழிப் பெறுவதோர் அழகு.' (தொல். செய். 235, பேர்.)
கப் புணர்ச்சி யின்பம் துய்த்த நிலையினனாதலின் முதலில்
... இன்பக்கைக் கூறினன். தன் மயற்சி யின் வியே

யாங்கு - எவ்வாறு. ...

ற அடை கன்று ஆவின்பால் உண்ணும் விருப்பினதெ
புலப்படுத்தியது. 'வாங்கக் கலம் நிறைக்கும்' பசுவாத
சுரை யென்பதற்கு விரைவிற் சுரத்தலையுடைய வென்ப

நந்தும்.

நடுங்குதலை யென்ற அடை கன்றின் இளமை மிகுதி

ந்கியது.

சாஅய் நோக்கு - மெலிந்த நோக்கம்; என்றது தலைவ
நோக்கிய பார்வையை.

ஏகாரங்கள் அசைநிலை; அமைகோ: ஓகாரம் இர

ப்பு ; அசைநிலையுமாம்.

'கன்று பசுவைப் பார்த்திருத்தலைப் போன்ற விருப்புவ
;லினாலும், மனங்கவரும் இயல்பினளாதலினாலும் அ
:து அமைதல் அரிது' என்று தலைவன் கூறினான். ஈன்
மையுடைய நடுங்கு தலைக் கன்றைத் தலைவிக்கு உவமை
், அணிமையிலே முதன்முதற் கண்டு நெஞ்சு கல

வின்.

தலைவனுக்குப் பசுவையும் தலைவிக்குக் கன்றையும் உ
ம் மரபு இந்நூல் 94-ஆம் செய்யுளாலும் அதன் வி
ர முதலியவற்றாலும் விளங்கும்.

(மேற்.) 2. கொடியென்பது நீடலென்னும் பொருளில் வந்தது (

. 33, ந.)

மு. களவுக் காலத்து நிகழ்ந்த கூட்டத்து அருமையைத் தனி
முதலையுடைய உள்ளத்தோடே உசாவிய விடத்துத் தலைவற்குக் க
ந்தது (தொல். கற்பு. 5, ந.)

(ஒப்பு.) 1. தலைவி தழுவுதல் : " இன்னகை யிளையோள் கவவ " (

:.21.)

தலைவியின் கவவுக் கடுமை : ' கம் கவவுக் கடுமை யறிந்த தலைவர் '(

6, பரிமேல்.)

4. கடுஞ்சுரையாள் : பு. வெ. 18.

6. மாயோள் : குறுந். 9 : 1, ஒப்பு.

4-6. தலைவன் வரவை எதிர்பார்க்கும் தலைவிக்குத் தாய்ப் பசுவை
க்கும் கன்று : குறுந். 64 : 1-4.

தலைவி கூற்று

கருத்தினால் இன்னும் உயிர்தாங்கி நிற்கின்றேன்" எ
து.]

புனவன் றுடவைப் பொன்போற் சிறுதினை
கிளிகுறைத் துண்ட கூழை யிருவி
பெரும்பெய லுண்மையி னிலையொலித்
ெ

உரஞ்செத்து முளனே தோழியென்
நலம்புதி துண்ட புலம்பி னானே.

எ - து. வரைவு நீட்டித்த விடத்துத் தலைமகள் சொல்லிய
உறையூர் முதுகண்ணன் சாத்தன்.

(பி - ம்.) 1. 'ஞெடவைப்' 'சிறுதினைக்' 3-4 'ஒலித்தாங்
கு' 4. 'உள்ளேன்றோழி' 5. 'நலம்புத்துண்ட'

(ப - ரை.) தோழி—, புனவன் துடவை - குறவனுக
டத்தில் விளைந்த, பொன்போல் சிறுதினை - பொன்
ன்ற சிறிய தினையினது கதிரை, கிளி குறைத்து உ
ழ இருவி - கிளி ஒடித்து உண்ணுதலால் கூழைய
ரில், பெருபெயல் உண்மையின் - பெரிய மழை உண்
பால், இலை ஒலித்தாங்கு - இலை தழைத்தாற் போல,
புதிது உண்ட புலம்பினுன் - தலைவர் எனது பெ
ந்தைப் புதிதுண்டமையால் உண்டாய தனிமை வரு
டு, என் உரம் செத்தும் - எனது வலி அழிந்தும், உ
னும் உயிரோடு இருக்கின்றேன்.

(முடிபு.) தோழி, புலம்பினுன் உரஞ்செத்தும் உளென்.
(கருத்து) தலைவர் அருள் செய்வாரென்று இன்னும்
ங்கி நிற்கின்றேன்.

(வி - ரை.) புனவன் - தினைப்புனத்தையுடைய கு
ரன் போற் சிறுதினை யென்றது செந்தினையை. குல
ண்ட வென்பதனை உண்டு குறைத்தவென்று விகுதி பி
டினும் பொருந்தும்.

சிறு பெயலால் அத்தினை இலைவிடாதாதலின் பெரும்
க் கூறினுள். உரம் - மனவலி, கன்னித் தன்மையுமாம்.
ன்னல் - பிறரால் உண்ணப் படாது புதிதாக உள்ள பெ
கன்மறை உண்டல். நலம் புதிதுண்டலென்பதற்கு

ந்தை உண்டதாகக் கூறுதல் ஒரு மரபு. புலம்பினுல் உ
ந்தும் உளென் என்று கூட்டிப் பொருளுரைப்பினும் அமை
கிளி உண்டமையாற் கதிரிழந்த தினைந்தாள் பெரும்
ர்மையால் உலர்ந்து வாடாமல் இலை விட்டதுபோல, தலை
ரடமையால் நலனிழந்த யான் அவரது தண்ணளி
ரந்து உயிர் வைத்துள்ளேனென்று உவமையை விரி
ள்க. பெரும்பெயல் நீட்டிப்பின் தினை மீண்டும்
தல்போலத் தலைவன் தண்ணளி மிக்கு வரைந்து கொ
ல் என் நலனை மீண்டும் பெறுவேனென்பதும் இவ்வுவமை
றப்படும்.

குறிஞ்சி நிலத்தினளாகிய தலைவி தினைப்புனங் காத்துக்
ப்பிய பழக்கத்தினுல் தான் அறிந்த உவமையையே கூறிய
உளெனே:ஏகாரம் இரக்கக் குறிப்பு. புலம்பினுனே : ஏக
சநிலை.

(ஒப்பு.) மு. குறுக். 105 : 1.
2. கூறை : குறுக். 176 : 9, 227 : 3.
1-2. தினையைக் கிளி உண்ணுதல் : குறுக். 360 : 5 - 6.
3. பெரும் பெயல் : குறுக். : 13:2.
4. தலைவி உரனழிதல் : குறுக். 140 : 3-4.
உளெனே : குறுக். 125 : 2, ஒப்பு.
5. தலைவன் தலைவியின் நலனுண்டல் : 112 : 5, 236 : 6, 384 : 3.
தலைவன் புதிதுண்டல் : "தோள் புதிதுண்ட ஞான்றை" (அகநா.
: "பூமாண் கருங்குழலா ளுள்ளம் புதிதுண்பான்" (ஆதியுலா,
ன் நலம் புதிதுண்டல்: "பூவி னன்ன நலம்புதி துண்டு" (கழ்.
"நலம்புதி துண்டுள்ளா நாணிலி" (கலி. 83 : 21.); "பொன்
னெனன் புதுநலனுண் டிகழ்வானோ" (தே. திருநா. திருப்பழனம்.)(

தலைவி கூற்று

[தலைவன் வரைபொருட்குப் பிரிந்த காலத்தில் வரு
வியைத் தோழி ஆற்றுவிப்ப அத்தோழியை நோக்கி, "
பிரியாமல் இருப்பின் அவனது நட்பு நன்று ; பிரிவுண்
வருத்தம் உண்டாகின்றது" என்று தலைவி கூறியது.]

குறும்பொறைத் தடைஇய நெடுந்தா
வேங்கை
பூவுடை யலங்குசினை புலம்பத் தாக்கிக்
கல்பொரு திரங்குங் கதழ்வீ ழருவி
நிலங்கொள் பாம்பி னிழிதரும்
விலங்குமலை நாடனொடு கலந்த நட்பே.

என்-து. வரைவிடை ஆற்றளாகிய தலைமகள் ஆற்றுவிக்
ழிக்குச் சொல்லியது.
கோவேங்கைப் பெருங்கதவன்.
(பி - ம்.) 2 'நன்றுமற்றில்லை', 'நன்று மாறில்லை' 4 'பூவி
பொருதிலங்கும்' 'கதம் வீழருவி'
(ப - ரை.) தோழி—, அம்ம - ஒன்று கூறுவன் கேட்பாய
பொறை தடைஇய - குறிய கற்களினிடத்தே பரு
ந்த, நெடு தாள் வேங்கை - உயர்ந்த அடியையுடைய வே
தினது, பூ உடை அலங்கு சினை - மலர்களையுடைய அ

கள், புலம்ப - அம்மலர்களை நீங்கித் தனிக்கும்படி, தா
த்து, கல் பொருது - கற்களை அலைத்து, இரங்கும்- ஒலிக்
் வீழ் அருவி - விரைந்து வீழும் அருவியானது, நிலம் ெ
பின் - நிலத்தைத் தனக்கு இடமாக ஊர்ந்துகொள்
பைப் போல, இழிதரும் - இறங்குதற் கிடமாகிய, வி
நாடனொடு - ஒன்றற் கொன்று குறுக்கிடும் மலைகளையு
டுக்குத்தலைவனோடு, கலந்த நட்பு - மணந்ததனல் உண்
டர்பு, நம்மொடு பிரிவு இன்றுஆயின் - தலைவனுக்கு நம்
வுஇல்லையாயின், நன்றுமன் - நிச்சயமாக நன்றாகும்; தி
்து எனது விருப்பம்.

(முடிபு) தோழி, நாடனொடு கலந்த நட்பு, பிரிவின்ற
று.

(கருத்து) தலைவன் பிரிவை நான் ஆற்றேனாயினேன்.

(வி - ரை.) தலைவன் வரைந்து கொள்ளுதற்குரிய பொரு
டப் பிரிந்தான். அப்பிரிவை யாற்றாது தலைவி வருந்தி
ப்பொழுது தோழி அவளை நோக்கி, "தலைவர் உன்னை
ற்கன்றோ முயல்கின்றனர்? அவர் நட்பினால் நன்மை
பற்ற நீ வருந்துதல் தகாது" என்றவழிக் தலைவி கூறியது

வாயிற் றென்பது பெறப்படும். குறும் பொறை -
ள்: மலையில் உருண்டைக் கற்களுக்கிடையே வேங்கை
ந்தது. தடைஇய - பருத்த (நெடுநல். 149, ந.)

அருவியின் அருகில் வளர்ந்ததாதலின் வேங்கை பரு
ந்தும் பூக்கள் மலிந்தும் விளங்கியது. அருவி தாக்கு
ள் உதிர்ந்தன; அதனால் சினை தனிமை யுற்றது. கத
பி - கதழ்ந்து வீழும் அருவி; இத்தொடர் 'வரிப்புனை
து போல நின்றது.

குறும்பொறைகள் குறுக்கிடுங்கால் வளைந்து வளைந்து
ச் செல்லுவதால் அருவிக்குப் பாம்பு உவமையாயிற்
ரிலை.

நிலங் கொள் பாம்பு என்ற உவமையடையைப் பொரு
டி அருவி நிலப்பரப்பில் இழிதலையும் கொள்க.

அருவி நிலப் பரப்பில் இழிந்து வளந்தருவதேனும் இ
ர உதிர்த்தலும் கல்லைப் பொருதலும் பாம்பு போ
ன்றலுமாகிய துன்பத்திற் கேதுவான செயலைச் செ
ு, நாடனது நட்பு முடிவில் நன்மையையே தருவதா
டயிற் பிரிவினால் துன்பத்திற்குக் காரணமாயிற்றெ
ப்பு.

(ஒப்பு.) 1. அம்ம வாழி தோழி: குறுந். 77: 1, ஒப்பு.

ஃ. நன்று மற்றில்ல : குறுந். 58 : 2, ஒப்பு.

ஃ. குறும் பொறை : குறுந். 215 : 5, 333 : 4. கற்களுக்கிடையே
திருத்தல் : " அகலறை மலர்ந்த அரும்புமுதிர் வேங்கை ", "
கை ", " குறும்பொறை யயலது நெடுந்தாள் வேங்கை " (அகநா
41 : 27, 368 : 6.)

ஃ. கல்பொரு திரங்கும் அருவி : " கல்பொரு திரங்கு மல்லந்
" (புறநா. 192 : 8.) 4-5. பூவுடையலங்கு சினை புலம்பத் த

: "பூவுடை யலங்குசினை புலம்பவேர் கீண்டு....தாக நறுமல கு
மன விழிதருமருவி " (முருகு. 298 - 316.)

3-5. அருவியின் அருகில் வேங்கைமரம் இருத்தல் : குறுந். 96 : 1,

5-6. அருவிக்குப் பாம்பு : " பாம்பென முழங்கு கீர் " (அகநா. 339
துகோட்டுத் தொடுத்த பாம்புபுரை யருவி " (தொல். செய். 54,
) ; " நெடுவரை மருங்கிற் பாம்பென விழிதரும், கடுவரற் க

லத் தொகுவ ளிப்ப வழிக்கொளல் போன்ற தன்றே " (க
ப். 33, இந்திரனருச். 2.) 7. விலங்குமலை நாடு : குறுந். 144 : 7. 2
பிரிவின்மையின் நன்று : குறுக். 32 : 3, 57 : 3. (கக

தோழி கூற்று.

[தலைவன் பிரியவெண்ணியிருப்பதை யறிந்து வேறுபட்
வியை நோக்கி, " ஆடவர் மகளிர்க்கு உயிரென்று கூ
கிய தலைவர் இப்பொழுது நின்னைப் பிரிந்து செல்லார் " என்
ழி கூறி ஆற்றுவித்தது.]

ஃ. வினையே யாடவர்க் குயிரே வாணுதல்
மனையுறை மகளிர்க் காடவ ருயிரென
நமக்குரைத் தோருந் தாமே
அழாஅ ரேழி யழுங்குவர் செலவே.

எ - து. தலைவன் பிரியுமென வேறுபட்ட தலைமகட்குத் தே
ல்லியது.

பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ.

(பி - ம்.) 4 ' அழாற்றோழி '

(ப - ரை.) தோழி—, வினையே - தொழில்தான், ஆடவ
யிர் - ஆண்மக்களுக்கு உயிர் ஆகும் ; வாணுதல் - ஒளி
ந்திய நெற்றியையுடைய, மனையுறை மகளிர்க்கு - இல்லின்

றையும் மகளிர்க்கு, ஆடவர் உயிர் என - கணவன்மாரே
வரென்று, நமக்கு உரைத்தோரும் தாமே - நமக்கு எடு
றியவரும் அத்தலைவரே ; அமாஅல் - அழுதலை யொழிவா
சலவு அழுங்குவர் - அவர் செல்லுதலைத் தவிர்வர்.

(முடிபு) தோழி, உரைத்தோரும் தாமே; அமாஅல்; செ
ழுங்குவர்.

(கருத்து) தலைவர் உன்னைப் பிரியாராதலின் நீ வருந்

(வி - ரை.) தலைவன், "ஆடவர்க்கு வினை உயிர்"
உற அதனால், "இவன் வினைமேற் பிரியக் கருதினான்"
ண்ணித் தலைமகள் வேறுபட்டாள். அதுகண்ட தே
வினையே ஆடவர்க்கு உயிரென்றதன்றி, மகளிர்க்கு ஆட

வினையே: ஏகாரம் பிரிநிலை. வினையே பயனபதன
த உயிரென்பதற்கும் கூட்டி முடிக்க. உயிரே: ஏக
நிலை. மனையுறை மகளிர் - மனையிலிருந்து கற்பொழு
த மகளிர். உடலுள்ளளவும் முயற்சியுடன் இருத்தல்
கு இலக்கணமாதலின் அவர்க்கு வினை உயிரென்றும்,
ப் பிரிதலின்றி வாழ்வதே மகளிர்க்கு இலக்கணமா
நக்கு ஆடவர் உயிரென்றும் கூறினான். நமக்கென்றது
தலைவிக்கும் உள்ள ஒற்றுமைபற்றி. உரைத்தோரு பெ
மை இப்பொழுது பிரிவதற்குரிய முயற்சியைச் செய்கே
று எதிரதுதழீஇயது. தாமே: ஏகாரம் தேற்றம்.

ங்குவர் - தவிர்வர்; 'செலவழுங்கினர் - செலவு கெடுத்
ால். உரி. 53, இளம்.) செலவே: ஏ அசைநிலை.

(ஒப்பு.) 1. வினை ஆடவர்க்கு உயிர்: "வினை நன்றுதல் வெ
டி" (அகநா. 33: 1.); "இன்பம் விழையான் வினைவிழை
கேளிர், துன்பந் துடைத்தூன்றுந் தூண்" (குறள், 615.)

2. மகளிர்க்கு ஆடவர் உயிர்: "இன்னுயி ரன்ன பிரிவருங் க
237: 3); "ஆடவ ருயிரென வருகு போயினர்", "ஐயா
யென்பது, பொய்யோ பொய்யுரை யாத புண்ணியா", "பொ
யினர்ப் பிரிந்த பொய்யுடற், குருகுதேர்மிசை யுயிர் கொ
ன்", "விழைவுறு பொருடரப் பிரிந்த வேந்தர்வந், து
நற வுயிர்க்கு மாதரின்" (கம்ப. எழுச்சிப். 22, அரசியற்.

ப். 22, 25.)

4. அமாஅல்: குறுந். 82: 2. "ஆழன் மடந்தை யழு
வே" (நற். 391 : 1.)

தலைவன் கூற்று

["நீ காம நோயுறல் தகாது" என்ற பாங்கனை நோ
ாவன், "காமம் யாவரிடத்தும் இயல்பாக உள்ளதே ; ஆ
ு வெளிப்படற் குரியதொரு காலத்தை யுடையது"
ரியது.]

கூ. காமங் காம மென்ப காமம்
அணங்கும் பிணியு மன்றே நுணங்கிக்
கடுத்தலுந் தணிதலு மின்றே யானை

ர - து. தலைமகன் பாங்கற்கு உரைத்தது.
பிளைப் பெருங் கந்தன்.
பி - ம்.) 3 'தணித்தலும்' 4 'ருள் பதம்'

ு - ரை,) காமம் காமம் என்ப - காமம் காமம் என்று
அதனைக் குறை கூறுவர் ; காமம் - அக்காமமானது, அ
புதியதாகத் தோற்றும் வருத்தமும், பிணியும் அன்
ம் அன்று ; நுணங்கி - நுண்ணிதாகி, கடுத்தலும்-மிகுத
லும் - குறைதலும், இன்று - இலது ; யானை—, கு
று ஆள் மதம் போல - தழை யுணவை மென்று தி
ற் கொண்ட மதத்தைப் போல, காணுநர்ப் பெறி
மகிழ்வாரைப் பெற்றால், அது பாணியும் உடைத்து -
வெளிப்படும் செவ்வியையும் உடையது.

முடிபு) காமம் காமம் என்ப ; காமம் அணங்கும் பிண
; கடுத்தலும் தணிதலும் இன்று ; அது காணுநர்ப் பெ
யும் உடைத்து.

கருத்து) காமம் இயல்பாகவே ஒருவரிடம் இருந்து
தில் வெளிப்படுவது.

வி - ரை.) தலைவன் ஒரு தலைவியைக் காமுற்றா னென்ப
த பாங்கன், "பேரறிவுடைய நீ காம நோயை அடை
ா?" என்று இடித்துரைக்க, அவனை நோக்கித் தலை
பது இது.

ான்ப - என்று உலகினர் கூறுவர். பொதுவாகச் சுட்டி
ன் கூறியதையே தலைவன் கருதினான். அணங்கு - பிற
ாகும் வருத்தம். பிணி - தன்பால் தோன்றும்
தல் : கடியென்னும் உரிச்சொல் ஈறு திரிந்தது ; குறள்,
ு.

நுணங்கிக் கடுத்தலென்னும் தொடரை இரண்டு செயல
ங்குதலும், கடுத்தலுமென்று கொள்க. கடுத்தல் - வெ
ல்; தனிதல் - தன்மையாதல் எனலும் பொருந்தும் (கு
.)

அடங்கியிருந்த யானையின்மதம் தழையுணவை உண்ட க
வெளிப்படுவதைப்போல, ஊழின் வலியால் கா
ாரைக் காணப் பெறின் இயல்பாகவே உள்ளத்துள் அட

த காமம் வெளிப்படும் செவ்வியை உடையதாயி
ின் யான் கொண்ட காமம் பிறரால் வந்த வருத்தமல்
ால் புதிதாக வந்த நோயுமன்று" என்பதைத் தலை

ங்கினன்.

இங்ஙனமே தலைவியைக் கண்ட காலத்தில் காமம் உன்
ருக் குளகையுண்டபோது யானைக்கு மதம் விளைதலை உ

ப,

' நாளும் மதத்தினாலே நாகத்தை யிரிக்கு நாகம்
ஆறிய சினத்த தன்றி யநிக்கத்தின் கவளங் கொண்டால்
வேறுநீர் நினைந்து காலீர் யாவர்க்கும் விடுக்க லாகா
றதித்தே னெழுகுங் கோதை நம்பிக்கு மன்ன னென்றான்" (750.)

ற சிந்தாமணிச் செய்யுளும், "குளகுபோல் மதத்தை வி
ர இவளும் ஆதலால் விடுத்தவரிதென்றான்" என்ற
டவுரையும் இங்கே பயன் படுவன.

காமம் தலைவனிடத்தே அடங்கியிருந்து தலைவியைக் க
த்தே வெளிப்படுமென்னும் கருத்து,

" நீங்கிற் றெறூஉங் குறுகுங்காற் றண்ணென்னும்
யாண்டுப் பெற்ற ளிவள்" (குறள், 1104)

பதன் விசேடவுரையில் பரிமேலழகர்,

' தன் காமத்தீத் தன்னையே அவள் தந்தாளாகக் கூறினன், அவ
வெளிப்படுதலின்

றெழுதியதனாலும் விளங்கும்.

பாணி - ஏற்ற காலம் (புறநா. 209 : 17); என்றது வெ
ற் குரிய காலத்தை.

காணுநர் எனப் பன்மையாற் கூறினமையின் தலைவன் த
னும் இருசாரார்க்கும் இந்நிலை பொதுவென்பது வெ
; இதனை, உதயணனும் வாசவதத்தையும் ஒரு
ருவர் காணுங் காலையில் அவ்விருவரிடத்தும் புதிதாகக் க
ரிப்பட்டு இருவயினொத்த தென்பதைக் கூறுவதாகிய,

" இருவரு மவ்வழிப் பருகுவனர் நிகழ

... ...
... ... எடுத்த சென்னியன்
மன்னவன் முகத்தே மாதரு நோக்கி

டடக்குமரை கில்லாது நோட்டி நிமிர்ந்து
மதக்களி றிரண்டுடன் மண்டி யாஅங்
கில்வழி வந்ததம் பெருமை பீடுறத்
தொல்வழி வயத்துத் தொடர்வினை தொடர

... ...
... ... இசைந்த
அமைப்பருங் காதலும் ... ...
... ...
இருவயி னொத்து" (க. 32 : 79)

என்னும் இனிய அரிய பெருங்கதைப் பகுதியால் உ
ரும்.

ஊழ்வலியினலன்றி, வடகடலிட்ட ஒரு நுகத்தின்
ாயில் தென் கடலிட்ட ஒரு கழி கோத்தாற் போலக் (இன
ர) காணப் பெறுதல் அருமையாதலின், (குறள், 334, பரி
றினென்றான்.

காணுநர்ப் பெறின் - ஆராய்வாரைப் பெறினென்
று.

(மேற்.) மு. களவுக் காலத்துத் தலைவனைப் பாங்கன் கழறல் (
ு. 41, இளம்.)

(ஒப்பு.) 1-2. காமம்......அன்றே: குறுந். 204 : 1-2. 4. யானை
ானைத் தின்று மதங் கொள்ளுதல்: "புன்காற், சிறியிலை வே
ரிய கொன்று, கடாஅஞ் செருக்கிய கடுஞ்சின முன்பிற்களிறு'
: 1-3.)

தலைவி கூற்று

[தலைவியைப் பால்வயத்தனுகிக் கண்டு அளவள
லவன், "நின்னை யான் பிரியேன்" என்று கூறி, அவள்
யன்ப தொன்றுண்டென்று ஓர்ந்து அஞ்சுமாறு செய்தது.]

ட௭. மெல்லிய லரிவைநின் னல்லகம் புலம்ப
நிற்றுறந் தமைகுவெ னாயி னெற்றுறந்
திரவலர் வாரா வைகல்
பலவா குகயான் செலவுறு தகவே.

[பிரிவச்சம் உரைத்தது - பிரிவென்பதொன்று உண்டெ
, அஃது அஞ்சுதற் குரியதென்றும் தோன்ற உணர்த்தியது.

பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ.

(பி - ம்) 1 'புலம்பல்' 4 'செலாஅது தகவே'

(ப - ரை.) மெல் இயல் அரிவை - மென்மைத் தன்மை
டைய அரிவையே, நின் நல் அகம் புலம்ப - நின் நல்ல நெஞ்
மையால் வருந்த, நின் துறந்து - நின்னைப் பிரிந்து செல்
மைகுவென் ஆயின் - சென்ற இடத்தே மனம் பொருந்தி இ
னுயின், யான் செலவுறு தகவு - யான் அங்ஙனம் செல்வ
ற தக்க வினையின் கண், என் துறந்து இரவலர் வாரா வை
ஆகுக - என்னை நீங்கி இரப்போர் வாராத நாட்
வாகுக!

(முடிபு) அரிவை, நின் அகம் புலம்ப நிற்றுறந்து அ
னுயின் யான் செலவுறு தகவு இரவலர் வாரா வைகல்
குக.

(கருத்து) நின்னைப் பிரியேன்; பிரியின் அறப்பயனை இ
றுவேன்.

(வி - ரை.) மெல்லியலரிவை யென்றதும் நல்லகமென்
ன் பிரிவால் துன்பத்தைத் தாங்கற் கேற்ற ஆற்றலுை
லை யென்னும் கருத்துடையன. அரிவையென்றது இ
நவங் குறித்ததன்று.

எற்றுறந்து - என்னை நெடுந்தூரத்திலே மனத்தால் து
"ஒல்வ, கொடாஅ தொழிந்த பகலு முரைப்பிற்
படாஅவாம் பண்புடையார் கண்" (நாலடி. 169)
ன்பவாதலின் ஈதலில்லா நாள் நன்னாளன்று. யான்
ற் கொண்டு செல்வேனுயின் அங்ஙனம் செல்லுமிடத்தில்
வரைப் பெறாத துன்பத்தை யானடைகவென்பது கருத்து.

யான் செலவுறு தகவானது இரவலர் வாரா வைக
ற்றின் பயனை உடையதாகுக வென்றும் பொருள் கூ
பாருந்தும். செல்லலென்பது துன்பத்துக்குப் பெயரா
பாலச் செலவென்பதையும் துன்பத்துக்குப் பெயராகக் கொ
ான் துன்பத்தை அடையும்படி இரவலர் வாரா வைகல்
னக்கு ஆகுக வென்று பொருள் கொள்ளுதலும் ஒன்று; செ
றுதக - துன்பத்தை அடைய.

... இரப்போர்க்கு ஈயாட

" புரப்போர் புன்கண் கூர
இரப்போர்க் கீயா வின்மையா னுறவே" (புறநா. 72 : 17-8),
"ஏற்றவர்க் கொருபொரு ளுள்ள தின்றென்று
மாற்றல னுதவலன் வரம்பில் பல்பகல்
ஆற்றில னுழற்றுமோ ராத னெய்துமக்
கூற்றுறு நரகினோர் கூறு கொள்கயான்" (கம்ப. பள்ளியடை

" கருந்தடங்கண் மங்கையரை நோக்குற்ற கண்ணும்
பெருந்தடந் தோள்பிணித்த கையும் - பருந்தின்
வளைவாயிற் பெய்யேனேல் வந்திரந்தார் துன்பம்
களையாத மாற்றுக வென்கை " (வீர. பொருட். 17, மே

ாபவற்றை ஓர்க.

தலைவன் இங்ஙனம் கூறியதனால் தலைவி, " இவர் செல
ருரிய காரியமும் உண்டு போலும்!" என்று கருதிப் பிரி

ந்சுவாள் ;

" இவ்வாறு இவை கேட்ட தலைமகள் ' எம்பெரும
ானிற் பிரியேன், பிரியினுமாற்றே னென்கின்றானால் பிரி
நம் ஒன்று உண்டுபோலும்! கேட்ட தகைமையால் அது
தலரைக் காணுதுங் கேளாதுங் கையினகன்று மெய்யினீங்கு
னக் கலங்கி......மனமுருகிப் பசந்து காட்டினள் " (இை

ரை) என்பதைப் பார்க்க.

(மேற்.) மு. தெளிவகப் படுத்தியது (தொல். களவு. 10, ந.):

நற்றம். (இ. வி. 497.)

(ஒப்பு.) 1. மெல்லியலரிவை : குறுந். 89 : 7, ஒப்பு.

தோழி கூற்று

[முதல்நாள் உரிய இடத்தே வந்து தலைவியைக் கா
தலைவன் மறுநாள் கேட்கும் அணிமையில் நிற்பதை அ
தோழி, " நேற்றிரவு தலைவரது வரவை எதிர்நோக்கித் துயி
இருந்தேம் ; அவர் வந்திலர் " எனக் கூறியது.]

கஅ. கொன்னூர் துஞ்சினும் யாந்துஞ் சலமே
எம்மி லயல தேழி லும்பர்
மயிலடி யிலைய மாக்குர னொச்சி

– து. (1). குறிப்பெழுந்த தலைவனை ...
குறி வந்துழித் தோழி, சிறைப் புறமாகக் கூறியது.
(2) இரவுக்குறி நேர்ந்ததூஉமாம்.
கொல்லன் அழிசி.
ம்.) 2 'ஏழினும்பர்', 'உம்பரம்'
– ரை.) எம் இல் அயலது – எமது வீட்டின் அயலதாகி
உம்பர் – ஏழிற்குன்றத்தின் மேலுள்ள, மயிலடி இலை
ன் அடியைப் போன்ற இலையையுடைய, மாகுரல் நொச்
பூங்கொத்தையுடைய நொச்சியினது, அணி மிகு
பு ஊழ்த்த – அழகு மிக்க மெல்லிய கொம்புகள் உதிர்
ருள் பூவின் பாடு – நீலமேனி போன்ற மலர்களின் ஓசை
கேட்டு – மிகக் கேட்டு, நொன் ஊர் துஞ்சினும் – பெ
ுள்ளார் துயின்றாலும், யாம் துஞ்சலம் – நாங்கள் துஞ்

னம்.

முடிபு) ஊர் துஞ்சினும், யாம் பூவின்பாடு கேட்டுத் துஞ்ச
கருத்து) நேற்றுத் தலைவரை யாம் எதிர் நோக்கி யிருந்தே
(வி – ரை.) நொன் – பெருமை; அலரால் தலைவியை அ
வின் அச்சமுமாம். தலைவிக்கும் தனக்கும் உள்ள
பற்றி யாமென்றாள். ஏழில் : ஒருமலை, இது நன்னன்
க்குரியது; ஏழிலைப்பாலை யென்னும் மரமும் ஆம்; இப்பொ
ன்னுங்கால் உம்பரென்பதற்கு அப்பாலென்று கொள்க.
தலைவன் கேட்கும் அணிமையில் இருப்பதை அறிந்த தே
ற்றிரவு நாம் துயிலாமல் தலைவரது வரவை எதிர்நே
த்தேம். ஊரினர் யாவரும் துயின்றனர். வீட்டுக்கு
ள்ள ஏழிற் குன்றத்தின்மேல் வளர்ந்த நொச்சியின்
ும் ஓசையும் எம் காதில் விழுந்தது. தலைவர் வந்தால்
த அறிந்திருப்பேம். அவர் வந்திலர்" என்று கூறியது. ம
மவுருபு : கலி. 14 : 1. திருச்சிற். நள்ளிரவில் நொச்சி
்கள் உதிரும்: "நொச்சிப் பூவுதிர் நள்ளிரு ணடுநாள்."
18,) ஏகாரங்கள் அசைநிலைகள்.
இரண்டாவது கருத்து: "இராக் காலத்தில் யாம் துயி
றமையால் அப்பொழுது வரின் தலைவியைக் கண்டு அள
ாமென்று குறிப்பித்தாள்.
... சொல் பெயரைப் பின்னே அடுத்து ...

...
த்து நிற்றற்கு முரியன சிலவுள' (தொல். எச்ச. 59-60, ந.) இ
பெயரின் அகத்துறுப்பாய் முன்னே வந்தது (நன். 419, ப
சங்.); இடைச் சொற்றொடர் வந்தது (இ. வி. 54.)

இரவுக்குறி பிழைத்தவிடத்துத் தலைவிக்குக் கூற்று நிக
. களவு. 16, ந.); என் பிழைப்பு அன்றென்று இறைவி
. 160; இ. வி. 519); தூங்கிசை யகவலோசை ஆசிரி

ளி. 69.)

ஒப்பு.) 1. ஊர் துஞ்சிறும் தலைவி துயிலாமை: குறுந். 6: 3-4, ஒப்பு
. ஏறும்: நற். 391: 7; அகநா. 152: 13, 345: 7, 349: 9.

3. நொச்சியின் இலைக்கு மயிலின் அடி: "மயிலடி யிலைய ம
சி", "மயிலடி யன்ன மாக்குரல் நொச்சியும்" (நற். 115: 5, 30
ச்சிப்பா சிலையன்ன பைந்தாண் மஞ்ஞை" (திருவிளை. இந்திர
3-4. நள்ளிரவில் நொச்சிப்பூ உதிர்தல்: "நொச்சி மென்போத
சின்" (கூர்ம. இராமன்வனம். 62.)

3-5. நள்ளிரவில் நொச்சிப்பூ வீழ்தலைக் கேட்டல்: "
லைட மிரவினிற் பதம்பெறுஅன், மாறினெ னெனக்கூறி
ளுந் தானென்ப, கூடுதல்வேட்கையாற் குறிபார்த்துக் குரலெ
ார்க்குஞ் செவியோடு பைதலேன் யானக" (கலி. 46: 1
பனூ ரெயிற்புற நொச்சியி னாம்மலர் வீழ்தொ றெண்ணி, ப
த்தொடு, வைகினன் யான்றஞ்சை வாணன் வெற்பர், புயனூ
நல் வந்தவ மேயின்று போயினரென், நயனூர் நகைக்கு மெ
ன்ன பாவங்கொ லாக்கினவே" (தஞ்சை. 201.); "நொச்சிப் பு
இருள் வீழ்வன நோக்குதுமே" (தணிகை. களவு. 575.)

தோழி கூற்று

[பரத்தையர் வீட்டிற்குச் சென்ற தலைவன் தலைவியி
ண்டு வந்த காலத்தில் தோழி, "நீ இங்கே வந்தாற் பரத்
தி கூறுவார் ஆதலின் இங்கே வாரற்க" என்று கூறியது.]

.ச. மனையுறை கோழிக் குறுங்காற் பேடை
வேலி வெருகின மாலை யுற்றெனப்
புகுமிட னறியாது தொகுபுடன் குழீஇய
பைதற் பிள்ளைக் கிளைபயிர்ந் தாஅங்
5 இன்னா இசைக்க ...

எ - து. வாயில் வேண்டிப் புக்க தலைமகற்குத் தோழி வா
ந்தது.

ஒக்கூர் மாசாத்தியார்.

(பி - ம்.) 3 'புகுவிடன்' 'குழீஇப்' 4 'கிளிப்பயிர்ந்' இ

ர்ந்'

(ப - ரை.) ஐய—, மனை உறை கோழி குறுகால் பேட
மனைக்கண் உறைகின்ற கோழியினது குறிய காலையு
டையானது, வேலி வெருகு இனம் - வேலிக்கு அயலில் உ
ட்டுப் பூனையின் கூட்டம், மாலை உற்றெ‌ன - மாலைக் கால
றதாக, புகும் இடன் அறியாது - அதற்கு அஞ்சிப் பாது
ப் புகுவதற்குரிய இடத்தை அறியாமல், தொகுபு
இய - சேர்ந்து ஒருங்கே கூடும் பொருட்டு, பைதல் பி
- துன்பத்தை யுடைய குஞ்சுகளாகிய இனத்தை, பயிர்
- அழைத்துக் கூவினாற் போல, இன்னாது இசைக்கும்
டு - இன்னாததாகிப் பரத்தையராற் கூறப்படும் பழிெ
டு, எம் தெரு - எம்முடைய தெருவிற்கு, வாரல் - வ
வாயாக ; வாழியர் - நீ வாழ்வாயாக!

(முடிபு) ஐய, அம்பலொடு எம் தெரு வாரல் ; வாழியர்!

(கருத்து) எம் தெருவிற்கு வரின் பரத்தையர் பழி கூறுவ

(வி - ரை.) காட்டுப் பூனைகள் வேலியின்கண்ணே ம
ழ்வன வாதலின், "வேலி வெருகினம்" என்றான் ; 'பட
லியும் புதலும் பற்றி விடக்கிற்கு வேற்றுயிர் கொ
ருகு' (தொல். மரபு, 68, பேர்.)

தன்னாற் பாதுகாக்கப்பட்ட பிள்ளையை வெருகு கவ
ன்னும் அச்சத்தினால் கோழிப் பேடை கூவியது போ
பால் இருந்து வந்த தலைவனைத் தலைவி கவர்ந்து த
ருத்திக் கொள்வாளோ வென்னும் அச்சத்தினால் பரத்
மொழி கூறினளென்று உவமையை விரித்துக் கொள்க.

அம்பல் - தலைவன் பரத்தையரோடு அளவளாவினை
ரினர் கூறும் பழிமொழி யெனவுமாம் ;

" .... கெருகை
ஆடினை யென்ப புனலே யலரே
மறைத்த லொல்லுமோ மகிழ்ந
புதைத்த லொல்லுமோ ஞாயிற்ற தொளியே" (ஐங். எக : 2-5.)

[illegible]

[illegible]
ச் செய்யுட் பொருளை முடித்துக் கொள்க.

லைவனிடத்துப் பணிந்தொழுகும் நிலையினளாகிய தே
ல்' என்று வாயில் மறுத்தாளாதலின் அத்துணிவ
க 'வாழியர்' என வாழ்த்தினள்.

காரம் அசைநிலை.

மற்.) 1. பிள்ளை யென்னும் இளமைப் பெயர் கிளியின்
ன்பதற்குப் பேராசிரியர், "பைதற் பிள்ளைக் கிளிபயிர்த்தா
ஓரடியைக் காட்டினர் (தொல். மரபு, 4, உரை); அவ்வடி

ன் பாடபேதம் போலும்.

).*நீத்த கிழவனை நிகழுமாறு படீஇக் காத்த தன்மையிற் கண்ண
க்குங்கால் தோழிக்குக் கூற்று நிகழ்ந்தது (தொல். கற்பு. 9, இ
றுள் அம்பலொடு வாரலெனவே, பன்னுள் நீத்தமையுங் கண்ண
த்தமையுங் கூறிற்று. கோழி போலத் தாயர் மகளிரைத் த
டா மென்றலிற் புறம்போயும் பயமின்றெனக் காத்த த

ற்று (தொல். கற்பு. 9, ந.)

ஒப்பு.) 1. மனையுறைகோழி: "மனைவாழளகு", "மனையுறை
" (பெரும்பாண். 256, 299); "மனையளகு" (திருவள்ளுவ.
2. வேலி வெருகு: "ஈர்முள் வேலிப் புலவுகாறு முன்றில், எழுதி
படு வெருகின், பூளை யன்ன பொங்குமயிர்ப் பிள்ளை" (

12-4.)

1-2. வெருகு மாலைக் காலத்திற் கோழியைக் கவர்தல்: "கு
நகின் பைங்க ணேற்றை, ஊழைசைப் பிணவி னுயங்குபசி களை

புரை கொடிற்றிற் செறிமயி ரெருத்திற், கதிர்த்த சென்னிக் க
ன, செற்றிச் சேவ லற்றம் பார்க்கும், புல்லென் மாலையும்" (

: 8-12.)

4. பிள்ளை: குறுந். 46: 5, 92; 4.

1-4. வெருகினை யஞ்சி, கோழிப் பேடை ஒலித்தல்; "வ
லிப் பார்வை வெருகின், இருட்பகை வெரீஇய நாகிளம் பேடை,
குற்றுப் புலாவிட் டரற்ற" (புறநா. 326: 1-3.)

தலைவி கூற்று

[தலைவன் பொருள்வயிற் பிரிந்த காலத்தில் அவனு
ரிவினால் துன்புற்ற தலைவியை நோக்கி, "நீ ஆற்றுமல்
ற்ருய்" என்று தோழி இரங்கினளாக, "இவ்வூர் இப்பெ

* பரத்தையிற் பிரிந்து தலைவியைக்கைவிட்ட தலைவனைத் தாெ

மாழியாகத் தலைவி கூறியது.]

வேதின வெரிநி னோதி முதுபோத்
தாறுசென் மாக்கள் புட்கொளப் பொருந்
சுரனே சென்றனர் காதல ருரனழிந்
தீங்கியான் றாங்கிய வெவ்வம்
யாங்கறிந் தன்றிவ் வழுங்க லூரே.

எ - து. பொருள்வயிற் பிரிந்தவிடத்து, நீ ஆற்றுகின்
ற்ற தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

அள்ளூர் நன்முல்லை.

(பா-ம்.) 2 'புட்கொளப்போதும்' 4 'யானமுங்கி
ங்கறிந்'

(ப - ரை.) காதலர் - தலைவர், வேதினம் வெரிநின் - கரு
ளைப் போன்ற முதுகையுடைய, ஓதிமுது போத்து -
ன் ஓந்தியானது, ஆறு செல் மாக்கள் - வழிச்செல்லும்
, புள் கொள பொருந்தும் - நிமித்தமாகக் கொள்ளு
குகின்ற, சுரன் சென்றனர் - பாலைநிலத்திற் சென்ற
ன் அழிந்து - வலிமை யழிந்து, ஈங்கு யான் தாங்கிய எவ்
ர் பிரிந்த பிறகு இங்கே இருந்து யான் பொறுத்துக்
ரன துன்பத்தை, இ அழுங்கல் ஊர் - இரங்குதலையு
ப்வூர், யாங்கு அறிந்தன்று - எவ்வாறு அறிந்தது?

(முடிபு) காதலர் சுரன் சென்றனர்; இவ்வூர் யான் தா
வ்வம் யாங்கு அறிந்தன்று.

(கருத்து) தலைவர் பிரியுங்காலத்து அவரைச் செல்லாத
ய்யாமல் இப்பொழுது என்னை, "நீ ஆற்றுகின்றிலை"
றிப் பயனில்லை.

(வி - ரை.) ஓந்தியும் நன்னிமித்தம் பார்த்தற்குரியதெ
ாவிசிச் சிவி யோந்தி தான்......வலமாயின் வழிப்பய
ாரும்" (அறப்பளீசுர சதகம்) என்பதனாற் பெறப்படும்.
மித்தம்; உரன் - மனவலியும், உடல்வலியும். ஊரெ
ாழியை. தலைவர் பிரிந்த காலத்தில் அவரைச் செல்
ரத்தலின்றி அவர் பிரிவுக்கு உடம்பட்டிருந்து, இப்பொழு
வ்வத்தை ஆற்றியிருக்க வேண்டு மென்னும் குறிப்ப

று. அழுங்கலூரென்றது காதலர் சென்ற பிறகு அ
ாற் பயனில்லையென்னும் நினைவிற்று.

(மேற்.) 1. ஓந்தி யென்பது ஓதியென இடைக்குறைந்து வந்தது
, 57, சே, ந; யா. வி. 95; நன். 155, மயிலை, 156,
வி. 58.); ஓதி யென்றது குறிப்பாற் பொருளை விளக்குஞ்
வி. 170.)

மு. கற்புக் காலத்தும் அலரெழுந்ததென்று கூறுதல் தலைவிக்கு
ால், கற்பு. 19, இளம், 21, ந.)

[குறிப்பு. இளம்பூரணரும் ந நச்சினார்க்கினியரும் ஊரென்
னரென்றே பொருள் கொண்டன ன்று தெரிகிறது.]

(ஒப்பு.) ஓதி முது போத்து: "க ம் வெம்பிய வறங்கூர் கட
னி லோர் ருபோத்து." (கற். 1 : 4-5.)

5. யா ந்தன்று: குறுந். 209 ; நற். 29: 6. அழுங்கலூர்:
6, ஒப்பு 76: 8, 385: 7: க 23: 5; அகநா. 70: 17.

[இராக்கா தே வந்து முகா நின்ற தலைவன் கே ன்மையனாக, ர் வரும் யினது ஏதத்தை அஞ்சிய ாழியை நோக்கி லை ம், இனி இரவில் வாரற்க ய் எம்மைத் தினை ாக்கும்படி கூறியுள்ளாள் ர் அங்கே வருக வென்று உணர்த்தின் என்ன குற்றப் கும்?' என்று கூறியது.]

ரு. வளைவாய்ச் சிறுகிளி விளைதினைக் கடீஇய
செல்கென் றோளே யன்னை யெனநீ
சொல்லி னெவனோ தோழி கொல்லை
நெடுங்கை வன்மான் கடும்பகை யுழந்த
5. குறுங்கை யிரும்புலிக் கோள்வ லேற்றை
பைங்கட் செந்நாய் படுபதம் பார்க்கும்
ஆரிரு ணடுநாள் வருதி
சாரனுட வாரலோ வெனவே.

ஏ - து. இற்செறிக்கப்பட்டுழி இரவுக்குறி வந்தொழுகு கற்கு வரும் ஏதம் அஞ்சி ...

[அது - அவ்விரவுக்குறி. அதுவும் என்ற உம்மை மிக்கபெ ற்றுகின்றது.]

மதுரைப் பெருங் கொல்லன்.

(பி - ம்.) 1 'விளை தினை கடியாச்', 'விழைதினை கடிய ல்கின்றோளே' 'அன்னை சேணெனச்' 3 'னெவனோ ரலைவலேற்றை' 6 'படுமதம்' 8 'னுடநீ வாரலோ.'

(ப - ரை.) தோழி—, சாரல் நாட - மலைப்பக்கத்தை யு , கொல்லை - கொல்லையி லுள்ள, நெடு கைவல் மான் - ெ மையுடைய யானையினது, கடுபகை உழந்த - கடிய ப வருந்திய, குறு கை இரு புலி கோள் வல் ஏற்றை - (மையுடைய கொல்லுதல் வல்ல பெரிய ஆண்புலியானது, செநாய் - பசிய கண்ணையுடைய செந்நாய், படுபதம் பார்

கப்படுகின்ற செவ்வியைப் பார்த்திருக்கும், அரு இருள்
வருதி - வருதற்கரிய இருளையுடைய நடுயாமத்தில் வ
; வாரல் என - அங்ஙனம் வருதலை ஒழிவாயாக என
வாய் சிறுகிளி - வளைந்த அலகையுடைய சிறு கிளி
தினை கடிஇயர் - விளைந்த தினையிடத்துப் படாமற் க
ருட்டு, அன்னை - நம் தாய், செல்க என்முன் - செல்
ருள், என நீ சொல்லின் எவன் - எனவும் நீ தலைவனு

ின் வரும் குற்றம் யாது?

(முடிபு) தோழி, 'சாரனுட, நடுநாள் வருதி; வாரல்' என
ன்னை செல்கென்றேள்' எனவும் சொல்லின் எவன்?

(கருத்து) தலைவரை இனிப் பகற்குறிக்கண் வரும்பட

ல்லவேண்டும்.

(வி - ரை.) கிளி, விளைந்த தினையின்கண் அதனை உண்
ருட்டுப் படியும் வினை தினையைக் கொய்து உண்
யுடைய தென்பாள், 'வளைவாய்ச்சிறுகிளி' என்முள். க
- கடியும் பொருட்டு. குறிஞ்சிநில மகளிர் தினைப்
தலும், அப்புனத்திற் படியும் கிளி முதலியவற்றைத் தட்
ன் முதலியவற்றும் கடிதலும் இயல்பு.

என்றேளே: ஏ அசைநிலை, எவனே: ஓ அசை
ல்லை யென்றது இங்கே புனத்தை. குறுங்கை: கையெ
கால்களை. படுபதம் கண் படுக்கும் செவ்வி யெனவும்
ரும் வழி இத்தகைய ஏதமுடைய தென்பாள் புலியின்

அன்னை தினைகாக்கும் பொருட்டு ...
ன்றதன் குறிப்பு, நீ இனி ஈண்டு இரவில் வாராது ஆண்

ில் வருகவென்பது.

(மேற்.) மு. பொழுதும் ஆறும் புரைவதன்மையின் அழிவு தலை
தக் கண் தலைவி கூறியது (தொல். களவு. 21, இளம், 20, ந.)
குறி விலக்குவித்தது (நம்பி. 164; இ. வி. 521.)

(ஒப்பு): 1. வளைவாய்ச் சிறுகிளி: குறுந். 67: 1-2, ஒப்பு. "வளைவ
" ஐங். எழு. 13.

3. சொல்லினெவனே: ஐங். 399: 3.

5. மு. நற். 36: 1; ஐங். 216: 1.

குறுங்கை யிரும்புலி: "குறுங்கை யிரும்புலி பொருஉ கா "
: 2.)

புலிக் கோள்வல் வேற்றை: "கோள்வல் புலியதனும்" (திணைமாலை

கோள்வல் வேற்றை: அகநா. 171: 9.

4-5. களிறு புலியொடு பொருதல். குறுந், 88: 2-3, ஒப்பு. (

தலைவன் கூற்று

[தலைவியைப் பால் வயத்தனுகிக் கண்டு அளவளாவி
ம் தலைவன், "என் உள்ளம் தலைவியினிடத்தே உள்
தனை அவள் அறிந்தனளோ, இலளோ!" எனக் கூறியது.

௫௨. சுனைப்பூக் குற்றுத் தொடலை தைஇப்
புனக்கிளி கடியும் பூங்கட் பேதை
தானறிந் தனளோ விலளோ பானாட்
பள்ளி யானையி னுயிர்த்தென்
உள்ளம் பின்னுந் தன்னுழை யதுவே.

எ - து. (1) இயற்கைப் புணர்ச்சி புணர்ந்து நீங்குந் தலை
சொல்லியது.

(2) தோழிக்குத் தலைமகன், தன்குறை கூறியதூஉமாம்.
கபிலர்.

(பி - ம்.) 1 'தைஇயப்' 3 'தானறிந்தன்றோவிலளே' 5
னுத்', 'பின்னுமந்'

(ப - ரை.) பால் நாள் பள்ளி யானையின் உயிர்த்து - நடு

தலைவியைப் பொருது வந்த பின்னரும், தன் உறை
னிடத்திலே இருக்கின்றது; சுனைபூ குற்று - சுனையில் ப
கனைப் பறித்து, தொடலை தைஇ - மாலையைக்
ம் கிளி கடியும் - தினைப் புனத்திற் கதிரை உண்
ருட்டு வீழும் கிளிகளை ஓட்டுகின்ற, பூ கண் பேதை - பூ
ன்ற கண்ணையுடைய பேதையாகிய அத்தலைவி, அறிந்தன
ளோ - இதனை அறிந்தாளோ இல்லையோ!

(முடிபு) என் உள்ளம் தன்னுழையது; பேதை அறிந்தன
ளோ!

(கருத்து) என் உள்ளம் தலைவியின் பால் உள்ளது.

(வி - ரை.) குற்று - பறித்து. தொடலை - தொடுக்க
ல. முதலிற் குறிப்பு நோக்கால் இன்புறுத்தினமை
ந்து, 'பூங்கட்பேதை' என்றான். தனது நெஞ்சம் அவ
பொருந்தியிருப்பதை அறியாமையின், 'பேதை' என்றா
தான் அறிந்தனளோ இலளோ என்ற ஓகாரங்கள்
ருளன; "யான்கண் டனளோ விலனோ" (குறுந். 3
க்க. பால்நாள்-நடுஇரவு. உள்ளத்துக்கு உயிர்த்தல் முத

லையாயினும், உறுப்புடையதுபோல் உணர்வுடையது
த்துரைப்பது போல் நெஞ்சொடு புணர்த்து உரைக்கும்
பிக் கூறப்பட்டன. தான் தலைவியின் பிரிவாற்றுமையால்
ாதயே இலக்கணவகையால் நெஞ்சின் மேல் ஏ
னான்.

பின்னுமென்றது தான் தலைவியோடு அளவளாவுவதற்
அவளைக் கண்ட மாத்திரத்தே தன் நெஞ்சம் அவ
ாற தென்பதைக் குறித்து நின்றது.

'பின்னுத் தன்னுழையதுவே' என்ற பாடத்திற்குத்
பின்னலினிடத்ததென்று பொருள் கொள்க;

கன்றுபுகு மாலை நின்றோளெய்திக்
கைகவியாச் சென்று கண்புதையாக் குறுகிப்
பிடிக்கை யன்ன பின்னகந் தீண்டித்
தொடிக்கை தைவரத் தோய்ந்தன்று கொல்லோ
நாளொடு மிடைந்த கற்பின் வாணுதல்
அந்தீங் கிளவிக் குறுமகள்
மென்றோள் பெறனசைஇச் சென்றவென் னெஞ்சே"

ாளுங்கால், 'ஆதலின் என் உள்ளம் வருமபயதை ய
வேனுக '"என்ற எச்சத்தைப் பெய்து பொருளுரைக்க.

(மேற்.) 3 - 5. உயிர்ப்பு என்பது மூன்புவிடும் அளவினன்றிச்
ள விடுதல் (தொல். மெய்ப். 12, இளம்.)

(ஒப்பு.) 1. மகளிர் பூக்குறுதல்: குறுந். 144: 1, 178: 3.
"பூக்குற் றெய்திய" (ஐங். 23: 2); "சுனைப்பூக் குற்றுத் சு
ம்" (பெருங். 2. 12: 129.)
தொடலை தைஇ: அகநா. 105: 2.

1. மு. நற். 173: 1.
3. பாறன்: குறுந். 94: 3, ஒப்பு. அறிந்தன்றோ விலன்: பதிற்.
ரை.
4. பள்ளி யானையின் உயிர்த்தல்: "பள்ளி யானையினுயிரா வகை
ம். 359: 4); "பள்ளி யானையின் வெய்ய வுயிரினை" (நற்.
பள்ளியானை: அகநா. 302: 3.
தலைவனுக்கு யானை உவமை: அகநா. 6: 9. (அ

தோழி கூற்று

[தலைவன் வரை பொருட்காகப் பிரிந்தவிடத்து வருந்திய
ய நோக்கி, "தலைவர் நம்முடைய வருத்தத்தை யறிந்து
தன்மையுடையவர்; ஆதலின் அவர் விரைவில் வருவர்;
னிப் பசப்பு அவர் வரவால் நீங்கிவிடும்" என்று தே
ரியது.]

ரு. அழிய லாயிழை யழிபுபெரி துடையன்

பழியு மஞ்சும் பயமலை நாடன்
நில்லா மையே நிலையிற் றாகலின்
நல்லிசை வேட்ட நயனுடை நெஞ்சிற்
கடப்பாட் டாள னுடைப்பொருள் போலத்
தங்குதற் குரிய தன்றுநின்
அங்கலுழ் மேனிப் பாய பசப்பே.

ஏ - து. வரைவிடை வைத்துப் பிரிந்தவிடத்துத் தலைமக
தாழி கூறியது.

மதுரைக்கணக்காயன் மகன் நக்கீரன்.

ப - ரை.) ஆய் இழை - பதாந்த அணிந்த ...
யாய், பயம் மலை நாடன் - பயனையுடைய மலைநாட்டுக்கு
யன், அழிபு பெரிது உடையன் - நம்மைப்போல இரங்குத
உடையன்; பழியும் அஞ்சும் - பழியையும் அஞ்சுவா
ாமையே நிலையிற்று ஆகலின் - நில்லாது அழியும் தன்மை
வுலகத்தில் நிலைபெற்றதாதலின், நல் இசை வேட்ட - நி
தலையுடைய நல்ல புகழை விரும்பிய, நயன் உடை நெஞ்சி
யயுடைய நெஞ்சையுடைய, கடப்பாட்டாளன் உ
ருள் போல - ஒப்புரவாளன் பெற்ற செல்வத்தைப்போல,
கலுழ் மேனி - நினது அழகு ஒழுகும் மேனியின்கண், ப
பு - பரவிய பசலை, தங்குதற்கு உரியதன்று - தங்குவத
மையுடையதன்று; ஆதலின், அழியல் - நீ வருந்தாதே.

(முடிபு.) ஆயிழை, நாடன் அழிபு பெரிதுடையன்; பழி
சும்; நின் மேனிப் பாய பசப்பு தங்குதற்குரியதன்று.

(கருத்து) தலைவன் நம்பால் இரங்கி விரைவில் வந்து வரை
ள்வான்.

(வி - ரை.) "தலைவர் யான் ஈண்டிருந்து இரங்கும்படி பிரி
ன்றனர்; என்பால் இரக்கமில்லார்; ஊரினர் கூறும்
பழியையும் அஞ்சினாரல்லர். அவருடைய பிரிவினால்
னியழகு கெடப் பசலை பரந்தது" என்று கூறி வருந்திய
யை நோக்கித் தோழி சொல்லியது இது.

அழிபு - வருத்தம். 'நீ தலைவரைப் பிரிந்து இரங்குத
லவே அவரும் நின்னைப் பிரிந்தமையால் இரங்குவர்'
ள் அழிபு பெரிதுடையனென்றாள். ஒரு பெண்ணை வரு
ய்தாரென்னும் பழியையும் அஞ்சுவாரென்பது படப் ப
அஞ்சுமென்றாள்; "ஒழிந்தது பழித்த நெஞ்சமொடு
ர்ந்தது" (அகநா. 39: 1.) என்ற விடத்து ஒழிந்த தென்ப
நிரி விலங்கும் பண்ணலாகாதென்று முன்னோர் கழித்
ன்று அதன் உரையாசிரியர் உரைத்தனர். ஈண்டுப் பழியெ
றப்பட்டதும் அதுவே; 'ஒரு மகள்பால் நட்புப் பூண்டு
ள்வரையாதொழுகுகின்றான்' என்னும் பழியென்பதும் வெ

ம்.

உலகத்திலுள்ள பொருள்கள் நிலையற்றவை; புகழ் ஓ
லையுடையதாதலின் அதனைக் கடப்பாட்டாளர் விரும்புவர் ;

" ஒன்றா வுலகத் துயர்ந்த புகழல்லாற்
... (குறள், 233)

கல்வி, ஆண்மை, ஈகை ...
கனுள் ஈகையால் வருவது சிறந்ததாதலின் அதனை நல்லி
று சிறப்பித்தாள்.

" ஈத லிசைபட வாழ்த லதுவல்ல
தூதிய மில்லை யுயிர்க்கு" (குறள், 231)

தன் உரையில் பரிமேலழகர்,

' இசைபட வாழ்வதற்குக் கல்வி ஆண்மை முதலிய பிற காரணங்க
லேனும், உணவின் பிண்டமுண்டி முதற்றாகலின், ஈதல் சிறந்த
கு ஞாபகமாக ஈதலென்றார் '

என்றெழுதிய பகுதியினால் இதனை உணரலாகும். நய
ய நெஞ்சு - ஈயும்போது அன்போடு கொடுக்கும் நெஞ்சம்.

" முகத்தா னமர்ந்தினிது நோக்கி யகத்தானும்
இன்சொலினதே யறம்" (குறள், 93.) என்பது காண்க; நய

பு.

" நல்லிசை நிலைஇய நனந்தலை யுலகத்
தில்லோர் புன்கண் டீர நல்கும்
நாடல் சான்ற நயனுடை நெஞ்சிற்
பாடுநர் புரவலன்" (பதிற். 86 : 5. 8.)

பதிலும் நயனுடை நெஞ்சு கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க.

கடப்பாடு - ஒப்புரவு. (தொல். கற்பு, 10, ந.)

தாம் பெற்ற பொருளைப் பிறருக்கு ஈந்து புகழ் படை
நம்புவோன் இரப்போர்க்கு முற்றும் வழங்கிவிடுதலின்,
ளருள் அவனை நீங்குதல் போலப் பசலை நின்னைவிட்டு நீ

ன்றாள் ;

" நிலையிலா வுலகினின்றவன் புகழை
வேட்டவ னிதியமே போன்றும்

....

உலைவிலார் நில்லா தொருபகலுள்ளே
யுருப்பவிர் வெஞ்சுரங் கடந்தார்" (சீவக. 2107)

ன்று பிறரும் இக்கருத்தை உவமையாக ஆளுதல் கா
புகழை விரும்பினவன் கையிற் பொருள் போமாறு போலே
ன்று இப்பாட்டுக்கு உரையெழுதினர் நச்சினார்க்கினியர்.

' நின் பசப்புத் தங்குதற்குரியதன்று' என்றதனால் போ
ரிய தென்பது பெறப்படும்; தலைவனைப் பிரிந்த காலத்தில்
க்குப் பசலை உண்டாவதும், அவனோடு பொருந்திய கால

த்திற்குக் காரணமாகிய தலைவர் வரவு உண்டாகுமென்
தை நினைந்தே.

அம் கலுழ் மேனி யென்றது பசலை பரவாது இயல்பான
ன் நின்ற மேனியை; அழகுதான் தங்குதற்குரியது, அ
க்கும் பசலை தங்குதற்குரியதன்றென்பதை இவ்வடையி
ரவைத்தாள்.

பசப்பு - பசலை. ஏகாரம் அசைநிலை.

(மேற்.) மு. தோழி தலைமகளை ஆற்றுவித்தது (தொல். களவு.
.); தோழி இயற்பட மொழிந்து தலைவியை வற்புறுத்தியது (
. 23. ந.)

(ஒப்பு.) 1. மி - ம். தலைவன் அன்புடையன்: குறுந். 37: 1,213
2. தலைவன் பழியஞ்சுதல்; குறுக். 252: 8. பயமலை: மணி. 17:
ம். 2. 18: 3. பயமலை நாடன்: கலி. 43: 6.

3-4. உலகின் நிலையாமையும் புகழின் நிலைபேறும்: "நில்லா வுல
மை" (பொருந. 176, பெரும்பாண். 466.); "மன்னு வுலகத்து
குறித்தோர், தம்புகழ் நிறீஇத் தாமாய்ந் தனரே" (புறநா. 165:
ன்னு வுலகத்து மன்னிய சீர்த்தஞ்சைவாணன்" (தஞ்சை. 21.)

புகழின் நிலை பேறு: மலைபடு. 70, அடிக்.
7. அங்கலுழ் மேனி: "அஙகலி ழாகம்", "அக்கலிழ் மேனி"
4, 174: 4); "அக்கலுழ் மாமை" (அகநா. 41: 15, 96:
ங்கலுழ் மேனியாய்" (சீவக. 1988.)

செவிலித்தாய் கூற்று

[தலைவி தலைவனுடன் போனளாக, அவளைப் பிரிந்த செ
, "ஆயமகளிரோடு பிரிவின்றி விளையாடும் என் மகள்
முது பாலைநிலத்திலே பரல் தன் அடிகளை வருத்தா
மைப் பிரிந்து சென்றனள்" என்று கூறி வருந்தியது.]

. கழிய காவி குற்றுங் கடல
வெண்டலைப் புணரி யாடியு நன்றே
பிரிவி லாய முரிய்தொன் றயர
இவ்வழிப் படுதலு மொல்லா ளவ்வழிப்
. பால்பாம் படுப்பச் சென்றனண் மாதோ

எ - து. மகட்போக்கிய செவிலித்தாய் சொல்லியது.

மதுரை ஆசிரியன் கோடங்கொற்றன் (பி - ம். மதுரை ஆ
யன், மதுரைப்பாலாசிரியன்.)

(பி - ம்.) 1 'கழியா', 'கழியிற்' 4 'இல்வழி' 5 '
ற்', 'பால்பரற்', 'பரலவாற்' 6 'சேண்மழை' 7 'மலைந

(ப - ரை.) கழிய காவி குற்றும் - கழியினிடத்து மல
மலர்களைப் பறித்தும், கடல வெண்தலை புணரி ஆடியும்
ள்ள வெள்ளிய தலையையுடைய அலையின்கண் விளையாடி
று - மிக, பிரிவு இல் ஆயம் - தன்னோடு என்றும் பிரி
க ஆயத்தார், உரியது ஒன்று அயர - தத்தமக்கு உரிய
ட்டைப் புரிய, இ வழி படுதலும் ஒல்லாள் - இவ்விட
ருந்துதலுக்கும் உடம்படாளாகி, செல் மழை த
ன்னி - விரைந்து செல்லும் மேகங்கள் தவழ்கின்ற உச்
டைய, விண் உயர் பிறங்கல் - வானத்தளவும் உயர்ந்த
தையுடைய, விலங்குமலை நாட்டு - குறுக்கிடும் மலைகளையு
ட்டில், அ வழி - அப்பாலை நிலத்தில், பரல் பாழ்படுப்ப -
க்கற்கள் தன் அடியின் அழகைச் சிதைக்கும் வண்ணம்,
னள் - தலைவி போயினள்.

(முடிபு) ஆயம் அயர இவ்வழிப்படுதலும் ஒல்லாள் ; வி
லைநாட்டில் அவ்வழிச் சென்றனள்.

(கருத்து) தலைவி நம்மைப் பிரிந்து தலைவனுடன் சென்
(வி - ரை.) பிரிவில் ஆயமென்றாள் அதனையும் பிர
ன்று நினைந்து. உரியதொன்று அயர - தலைவிக்கு உரிய
சயலைப்புரிய என்றலுமாம்.

பால் பரற்படுப்ப என்ற பாடத்திற்கு ஊழ்வினை தன
லை நிலத்துப் பருக்கைக்கற்களினிடையே செல்லும்படி
வன்று பொருள்கொள்க. மாது, ஓ : அசை நிலைகள்.

செல் மழை - இடியையுடைய மேகமெனலும் ஒன்று.
ளவும் உயர்ந்ததாகலின், விரைவாகச் செல்லும் மேகம் அ
லால் தடையுற்றுத் தவழ்ந்தேறியது. பிறங்கல் - விள
பிறங்கு கல், பிறங்கலென விகாரம் ; வழியுயர்ச்சியுமாம்
3, உரை) என்பர் அகநானூற்றுரையாசிரியர்.

பரல் பாழ்படுப்பச் சென்றனளென்றது தலைவியின்
மைக் கன்மைக்கு இரங்கியவாறு.

களிர் பூக்குறுதல் : குறுங். 142 : 1, ஒப்பு.
மகளிர் கடலாடுதல் : "வெண்டலைப் புணரி யாயமோ டாடி
-லை யாயமொடு கடலுட னாடியும்", "திரையுழக் தசைஇய நி
பாயம்" (அகநா. 20 : 8, 110 : 6, 190 : 1.)
வண்டலைப் புணரி : அகநா. 20 : 8 ; புறநா. 2 : 10, 55 : 18.
. பரல் பாழ்படுத்தல் : "பரற்பகை யுழந்த கோயொடு சிவ
நக. 44.) ; "பாத்தி யன்ன குடுமிக் கூர்ங்கல், விரனுதி சிதைக்கு நி
தர, பரன்முரம் பாகிய பயமில் கானம்" (அகநா. 5 : 13 -
வடுப் பொறிப்ப" (பெருங். 2 : 9 : 162.)
. விண்ணுயர் பிறங்கல் மலை : "வானுயர் பிறங்கன்மலை" (கு

8.) (க
இலங்கு மலை நாடு : குறுங். 134 : 7.

தலைவி கூற்று

[தலைவன் வரைபொருட்குப் பிரிந்து நீட்டிப்ப அதனால் து
ற தலைவி தோழியை நோக்கி, "என்துன்பத்தை அறியா
லுகின்ற மாக்களை யுடைமையால் இச்சிறுகுடி எனக்கு உ
யன்று" எனக் கூறித் தன் ஆற்றுமையைப் புலப்படு

|

1. உறைபதி யன்றித் துறைகெழு சிறுகுடி
கானலஞ் சேர்ப்பன் கொடுமை யெற்றி
ஆனாத் துயரமொடு வருந்திப் பானாட்
டுஞ்சா துறைநரொ டுசாவாத் [
துயிற்கண் மாக்களொடு நெட்டிரா வுடைத்

எ - து. வரைவிடை ஆற்றுது தோழிக்குத் தலைமகள்

து.
கொல்லனழிசி.
(பி - ம்.) 1 'சிறுகுடிக்' 4 'துறைநரொடு சார்வாத்'
(ப - ரை.) இ துறைகெழு சிறுகுடி - கடற்றுறை பொரு
தச் சிற்றூர், கானல் அம் சேர்ப்பன் - கடற்கரைச் சோலை
டைய சேர்ப்பனது, கொடுமை எற்றி - கொடுமையை நினை
ற துயரமொடு - மிகுகின்ற துன்பத்தோடு, வருந்தி -
... பானாள் - நடுயாமத்தில், துஞ்சாது உறைநரொடு -

ளோடு, நெடு இரா உடைத்து - நெடிய இரவை உடை
வின், உறைபதி அன்று - இது நாம் தங்கியிருத்தற்குரிய
று.

(முடிபு) இச்சிறுகுடி துயிற்கண் மாக்களொடு நெட்
டைத்து ; உறைபதியன்று.

(கருத்து) தலைவர் இல்லாமையால் இவ்வூர் நமக்கு
றயும்பதி அன்று.

(வி - ரை) " புல்வேய் குரம்பை, ஊரென வுணராச் சிறு
;நா. 200 : 2-3.)யுடைத்தாதலின் சிறுகுடியென்றாள். கொடு
ரிவின்கண் நீட்டித்தல்; குறள், 1169, பரிமேல். எ
ரந்து (தொல். உரி. 39.) துஞ்சாதுறைநரென்று தலைவி
ய பிறர் போலக் கூறினாள். குறள், 1154, பரிமேல். உ
டு - உருபு மயக்கம். உசாவாவென்றது உசாவித் தன்
குதற்கு ஆவனவற்றைச் செய்யாத என்பதாம். தோழி
ளிப்படுத்துக் கொண்டு மேல் அறத்தொடு நிற்றற் பொரு
வி கூறுவன கேட்டற்குப் பொய்த்துயில் கொள்வாள
பிற்கண்மாக்கள்' என்றாள்.மாக்களென்றது இங்கே தோழி
ஆற்றாமை அறியும் வன்மையில்லாமை பற்றி இங்
றினாள். கணவனைப் பிரிந்தவர்க்கு இராப்பொழுது பல
னெடியதாகத் தோற்றுதல் இயல்பாதலின் நெட்டிரா
ர்; " ஊழியிற் பெரிதானுழிகை யென்னும்" (திவ். பெரிய
7 : 4.) ஏகாரம் : அசை நிலை.

(மேற்.) 2. எற்று என்னும் சொல் நினைவென்னும் பொருளில்
ால். உரி. 41. சே, தெய்வச், 39, ந; இ - வி. 282.)

மு. தலைவனோடு தன் நிறத்து ஒருவரும் ஒன்று உரையாத
து ஆற்றாமையால் தன்னொடும் அவனொடும் பட்டன சில மாற்றம்
னே கூறுதலும் உள (தொல். களவு. 20, ந.)

(ஒப்பு.) 2. தலைவன் கொடுமை : குறுந். 9 : 7, ஒப்பு; அகநா.
: குறள், 1169.

3. தலைவி துஞ்சாமை : குறுந். 6 : 4, ஒப்பு.

5. மாக்கள் : குறுந். 6 : 2, ஒப்பு.

நெட்டிரா : " கொடியார் கொடுமையிற் றாங்கொடிய விக்காள்,
டியு மிரா " (குறள். 1169.)

4-5.

தலைவன் சான்றோரைத் தலைவியின் தமர்பால் மணம்
விடுப்ப, தன்தமர் மறுப்பாரோ என்று அஞ்சிய தலைவி
இ, "தலைவன் வரைவை நமர் ஏற்றுக் கொண்டனர்; நீ க
ாயாக " என்று தோழி கூறியது.]

அம்ம வாழி தோழி நம்மூர்ப் [ே
பிரிந்தோர்ப் புணர்ப்போ ரிருந்தனர் கொல்
தண்டுடைக் கையர் வெண்டலைச் சிதவலர்
நன் றுநன் றென்னு மாக்களோ
டின் றுபெரி தென்னு மாங்கண தவையே.

எ - து. தலைமகன் தமர் வரைவொடு வந்து சொல்லா(
வரைவு மறுப்பவோ எனக்கவன்ற தலைமகட்குத் தோழி செ

[தலைமகள் தமர் வரைவு மறுத்தல் : இறை. 29, உரை.]

வெள்ளிவீதியார்.

(பி - ம்.) 2 'புணர்பவ', 'புணர்ப்பவ'

(ப - ரை.) தோழி—, அம்ம - கேட்பாயாக : ஆங்கணது
வ்விடத்திலுள்ளதாகிய நம்மைச் சார்ந்த குழுவிலுள்
ாடுடை கையர் - தண்டைப்பிடித்த கையினரும், வெள்
வலர் - நரையையுடைய தலைக்கண் துகிலையுடைய வரும
று நன்று என்னும் மாக்களோடு - நன்று நன்று என்று
லவன் தமரோடு, இன்று பெரிது என்னும் - இந்நாள் ந
ப் பெற்றமையால் பெருமையுடையதென்று முகமன் கூ
தலின், நம் ஊர் - நமது ஊரின் கண், பிரிந்தோர் புணர்ப்
ருந்தனர் - பிரிந்தவர்களைச் சேர்த்து வைப்போர் இருந்தன

(முடிபு.) அவை மாக்களோடு இன்று பெரிதென்னும்
ாரப் புணர்ப்போர் இருந்தனர்.

(கருத்து.) தலைவன் வரைவை நமர் ஏற்றுக்கொண்டன

(வி - ரை.) வாழி : அசைநிலை. பிரிந்திருக்கும் தலைவியு
னும் வரைவினால் ஒன்றுபடுவராதலின் அதற்குடம்பட்டே
... புணர்ப்போர்' என்றாள். தண்டுடைக்

னும், நற்றேர் வல்லார் நால்வரை விட்டாற் கவர்சென்
. 1054.) சிதவல் - சிதறிய துணி; "சிதவற்றுணி செ
. 3 : 106); இங்கே தலையிலணியும் துகிலுக்கு ஆ
யென்றது தந்தையையும், தன்னையரையும் 'தலை
பாரை முன்னிட்டு அருங்கலங்களோடு வரைவு வே
விடத்துத் தந்தையும், தன்னையரும் மறுத்தார்' (
ரை) ; இந்த அவை மன்றென்றும் கூறப்படும். (
) கொல், ஓ, ஏ : அசை நிலைகள்.

மேற்.) மு. தமர் வரைவு மறுப்பரோவெனக் கவன்றுட்குத்
பது (தொல். களவு, 23, ந.)

ஒப்பு.) 1. அம்மவாழி தோழி : குறுந். 77 : 1, ஒப்பு.
2. பிரிந்தோர்ப் புணர்ப்போர் : " பிரிந்தோர்ப் புணர்க்கும் பண்
ந். 156 : 6.)
3. தன்டுடைக் கையர் : " தொடித்தலை விழுத்தண் டூன்றி நடுக்கு
. மிடைந்த சிலசொற், பெருமூ தாளரேம் " (புறநா. 243 : 1
5. ஆங்கண் : மதுரைக். 327 ; குறிஞ்சிப். 4, 192 ; மலைபடு

அவை : " மன்றங் கறங்க மணப்பறை யாயின " (நாலடி. 23.)
3 - 5. நரைமுதாளர் மன்றத் திருத்தல் : " கொழுங்குடி போகிய
மன்றத்து, நரைமூ தாளர் " (அகநா. 377 : 6 - 7) ; " பாழ்படு
நரைமூ தாளர் " (புறநா. 52 : 13-4.)

தலைவன் கூற்று

[தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்து சென்ற இடத்துத் து
ழுது அவளைக் கனவிற் கண்டு பிரிவாற்றுமற் சொல்

1. வேனிற் பாதிரிக் கூன்மல ரன்ன
மயிரேர் பொழுகிய வழங்கலும் மாமை
நுண்பூண் மடந்தையைத் தந்தோய் போ
இன் றுயி லெடுப்புதி கனவே
5. எள்ளா ரம்ம துணைப் பிரிந் தோரே.

எ - து. தலைமகள் பிரிந்தவிடத்துக் கனக் கண்டு சொல்

ளைப பெருகு ....

பி - ம்.) 2 ' மயிரோ வொழுகிய ', ' மயிரொடு வொழு
முப்புதி '

ப - ரை.) கனவே—, வேனில் பாதிரி கூன் மலர் அன்
ற்காலத்தில் மலரும் பாதிரியினது வளைந்த மலரினது
போன்ற, மயிர் ஏர்பு ஒழுகிய அம் கலும் மாமை - ப
து படர்ந்த அழகு ஒழுகும் மாமையையும், நுண்பூண் -
தொழிலையுடைய ஆபரணத்தையும் உடைய, மடந்தை
யை, தந்தோய் போல - கொணர்ந்து கொடுத்தாயைப்போ
துயில் எடுப்புதி - இனிய துயிலினின்றும் எழுப்புகின்
பிரிந்தோர் - தம் துணைவியரைப் பிரிந்தோர், எள்ள

ா இகமார்.

(முடிபு) கனவே, இன்றுயில் எடுப்புதி; துணைப் பிரிக்

ரார்.

(கருத்து) தலைவியைக் கொணர்ந்து காட்டிய கனவிற்கு ய

மாறு செய்வேன் !

(வி - ரை.) பாதிரி வேனிற் பருவத்தே மலர்வதென்

னிற்கட் பாதிரி' (நன், 300. மயிலை.) எனவும், 'வேனி

து பாதிரி' (நன். 301, சங்.) எனவும் காட்டப்பெற்ற

ங்களால் விளங்கும். பாதிரியின் மலர் வளைந்திருப்பதாத

மலரென்றான்; "பைங்கூற் பாதிரிப் போது" (பெருங்

204.) என்பது காண்க. மலர்: ஆகுபெயர், பாதிரி

ள துய் மயிரென்றும் வழங்கும்; "பராரைப் பாதிரிக்

மாமலர்" (நற். 337: 4.) பாதிரிமலரின் துய் தலைவி

ற்றினிடத்தேயுள்ள மயிரொழுங்கிற்கு உவமை; "எ

ஞ்சூற் செய்யோ ளவ்வயிற், றைதுமயி ரொழுகிய தோற்

(குறு. 6-7) என்று வருணிக்கப்படுதல் காண்க. நு

ன்றது, "நூலாக்கலிங்கம்" (பதிற். 12: 21) என்பது பே

ன் சினையாகிய சிற்பத்தின் அடை சினையோடு முதற்கு உ

மை பற்றி முதல் மேலேற்றிக் கூறப்பட்டது. மட

ற்றது பருவங் குறியாது தலைவியென்னும் மாத்திரை

றது. பிரிந்த தலைவர் தம் தலைவியரைக் கனவிற் காண்

'பிரியாப் பெருக்கத்துப் பிரச்சோ தனன்மகள்

... ...

கனவிற் போலக் காதலன் முகத்தே

கனவிற் சேன்ற" (உ. 9: 151-7.)

பிரிந்தோரே: ஏ அசைநிலை.

கனவு, உண்மையில் தலைவியைத் தந்திலதாதலின் த

வென்றான். தலைவியைப் பிரிந்தமையால் துன்புற்று

யே பெரும்பாலும் உடையான் அரிதிற் பெற்ற து

இன்றுயிலென்றான். துயிலுங்கால் தலைவியைக் க

பொருக்கென விழித்தவனாதலின் அங்ஙனம் துயி

எழுதற்குக் கனவைக் காரணமென்றான். இனிய

தற்குக் காரணமாகி எள்ளுதற்குரிய தாயினும் அத

ப தலைவியின் தோற்றத்தைத் தந்ததாதலின் எள்ள

றான். எள்ளாரென்றது புகழ்வாரென்றபடி.

தோரென்றமையின் தலைவன் தலைவி ஆகிய இருவ

லை பொதுவென்று கொள்க.

(ஒப்பு.) 1. வேனிற் பாதிரி மலர்: "காய்சினந் திருகிய க

ற், பாசிலே யொழித்த பராரைப் பாதிரி, வள்ளிதழ் மா
ம்பாண் 3-5); " செக்க ணிருக்குயில், புகன்றெதி ராலும் பூம
... ...துகிலிகை யன்ன துய்த்தலைப்
த முலரி வண்டுபட வேத்திப், புதுமலர் தெருவுதொறு நுவ
ரா வேனி லெதிரிய வதிரல், பராரைப் பாதிரிக் குறுமயிர் ம
118 : 9, 337 : 3-4); " புன்காற் பாதிரி யரிகிறத் திரள்வீ, துன்
லொடு நுணக்கறல் வரிப்ப... ... ...குயில்குரல்
லும்", "கானப் பாதிரிக் கருந்தகட் டொள்வீ, வேன லதி
இ" (அகநா. 237 : 1-5, 261 : 1-2.)

பாதிரிக் கூன்மலர் : "வேனிற் பாதிரிக் கூனி மாமலர்" (
1.)

2. அங்கலுற் மாலை : அகநா. 41 : 15, 96 : 12.

மயிரேர்பு ஒழுகிய மாலை : "மடக்தை மாண்ட நுடங்கெழி லாகத்,
ராமுகிய வவ்வாய்" (மலைபடு. 31-2.)

4. தலைவன் கனக் காண்டல் : கலி. 24 : 7 ; "பரத்துபடு பாய
டனை இலக்குவளை செறியா விருத்த லோக்கமொடு, கிலக்கினை விளை
ற கிற்கண், டின்னகை யினைய மாகவு மெம்வயின், லடல் யா
ற்றன யாழகின், கோடேந்து புருவமொடு குவவுநுத னீவி, கறு
ய ன்ன ரமயத்து, வறுங்கை காட்டிய வாயல் கனவு" (அகா
3.)

தலைவி கூற்று

று, ...
த்தவே தலைவி, "கொன்றை மரங்கள் பூத்தன் ; இது க
பக் தான்" எனக் கூறியது.]

1. செல்வச் சிறுஅர் சீறடிப் பொலிந்த
தவளை வாய பொலஞ் செய் கிண்கிணிக்
காசி னன்ன போதீன் கொன்றை
குருந்தோ டலம்வரும் பெருந்தண் காலையு
காரன் றென்றி யாயிற்
கனவோ மற்றிது வினவுவல் யானே.

எ - து. பருவங் கண்டு அழிந்த தலைமகளைத் தோழி
றென்று வற்புறுத்தத் தலைமகள் சொல்லியது.

இளங்கீரந்தையார்.

(பி - ம்.) 1 'சிறுஅர்ச்' 4 'குறுந் தோ' 'டலரும்',
ம்' 5 'காரெனத் தேறுயாயின்'

(ப - ரை.) செல்வம் சிறுஅர் - செல்வத்தையுடைய
ளைகளுடைய, சிறு அடி பொலிந்த - சிறிய அடியின்
ங்கிய, தவளை வாய - தவளையின் வாயைப் போன்ற வ
டய, பொலம் செய் கிண்கிணி காசின் அன்ன - பொன்
ய்யப்பட்ட கிண்கிணிக் காசைப் போன்ற, போது
ன்றை - பேரரும்பை வெளிப்படுத்தும் கொன்றை
ந்தோடு - குருந்த மரத்தோடு, அலம் வரும் - சுழ
நதண் காலையும் - மிக்க தண்மையை யுடைய ப
யும், கார் அன்று என்றி ஆயின் - கார்காலமன்றென்
யவாயாயின், இது கனவோ - இங்ஙனம் தோற்ற
வோ? யான் வினவுவல் - யான் கேட்பேன்; கூறுவாயாக.

(முடிபு) கொன்றை அலம் வரும் காலையும்காரன்றென்றியா
வோ? யான் வினவுவல்.

(கருத்து) தலைவர் இக்கார் காலத்தும் மீண்டு வந்திலர்.

(வி - ரை.) பொன்னாற் செய்யப்பட்ட கிண்கிணி யென்
ரணத்தை யணியும் பொருள் மிகுதியை யுடையராத
ல்வச் சிறுஅர்' என்றாள். பொலிந்த கிண்கிணி, வாய

திற்கு உவமை; போது - மலரும் பருவத்தரும்பு.
குருந்தும் கார்காலத்தே மலர்வன; "குருந்தலை வான்பட
் கரும்பார்ப்ப, ஆயன் புகுதரும் போழ்தினான்" (ஐங். எ
என்பது காண்க. காற்றடித்தலால் கொன்றை குருந்தே
் வந்தது; அலமருதல் அலம் வருதலெனவும் வழங்கு
றியோ டலம்வரும் யாய்" (ஐங். ஐம். 20.); "அலம் வ
நடுக்கனு மமரும் பிறரும், வலம் வரும்படி யிருப்பது க
வரையே" (கந்த. திருக்கைலாசப். 12.) காலையும்: உம்
வு சிறப்பு. என்றி - என்கின்றாய்; "இன்றை யளவ
றைக் கென்றி" (குறுந். 383 : 3) என்று பின்னும் வரு
க. கனவோ: ஓகாரம் வினா. மற்று, ஏ: அசைநிலைகள்.

(மேற்.) மு. இருளை வம்பென்பதைத் தலைவி மறுத்தது (நம்பி. 170.)

(ஒப்பு.) 2. பொலஞ்செய் கிண்கிணி: கலி. 96 : 17.

தவளைவாய்க் கிண்கிணி: "தேரைவாய்க் கிண்கிணி" (கலி. 86
ருவ். 1. 46 : 246, 53 : 166; 3. 9 : 167; 5. 9 : 90.); (சீவக.
31, 3126.)

1-2. சீறடிக் கிண்கிணி: "கிண்கிணி களைந்தகா லொண்கழ ெ
ளா. 77 : 1.)

சிறுர் காலில் கிண்கிணி யணிதல்: "அரிபெய் கிண்கிணி யார்ப்பத் தெ
ர்கடை பயிற்றுந் தேமொழிப் புதல்வன்", "பெருஞ் செங்கிண்
லார் தவர்வாய்ப் பைம்பூட் புதல்வன்" (நற். 250 : 2-3, 269 :

ுரிபொலி இண்இணி யார்ப் போவா தடிதட்ப... ... .
ால வருமென் னுயிர்", "காலவை, சுடுபொன் வளைஇய வி
ற்றெடு, பொடியழற் புறந்தந்த செய்வுறு கிண்கிணி" (கலி. அக:
: 1-2.)

2-3. கொன்றை மலருக்குப் பொன்: "கன்னெடுங் காந்தட் போதி
ரி கடுக்கை மென்பூத், துன்னிய கோபத் தோடுந் தோன்றிய தே
ம்பி, இன்னிசை முரல்வ நோக்கி யிருகில மலர்க்கை யேந்திப்,
ுடுங் காசை யீட்டிக் கொடுப்பதே போன்ற தன்றே" (கம்ப. கார்
1.)

4-5. குருந்து கார்காலத்தில் மலர்தல்: "குரவுந் தளவுங் கு
ாடதும் அரவுகொண் டரும்ப.........கார்வளம் பழுனிக் க
ானத்து" (பெருங். 1. 49: 98-101.); "குருந்தோடு முல்லை குரு
ாண்" (இணைமா. 112); ஐங்குறு. 25, 29. கொன்றையும் குரு
'குருந்துங் கொன்றையும் வருந்த வணங்கி", "கொன்றையும் குரு
பெருங். 1. 51: 42. 2. 12: 18-9); "கொன்றைக் குருந்தே கொ...

தலைவி கூற்று

தோழி தலைவனுடன் போகவேண்டுமென்று கூறத் தலை
ுடன் செல்லுதலால் நாண் அகலுமென்று இரங்
து.]

அளிதோ தானே நாணே நம்மொடு
நனிநீ டுழந்தன்று மன்னே யினியே
வான்பூங் கரும்பி னோங்குமணற் சிறுசிறை
தீம்புன னெரிதர வீய்ந்துக் காஅங்குத்
தாங்கு மளவைத் தாங்கிக்
காம நெரிதரக் கைந்நில் லாதே.

எ-து. உடன்போக்கு உணர்த்திய தோழிக்குத் த
ல்லியது.

வெள்ளி வீதியார் (மி - ம். வெள்ளி வீதி.)

(பி - ம்.) 2. 'சனி நீடமர்ந்தன்று,' 'நனி நீட்டமர்ந்த
சிறு சிறைத்' 4 'வீழ்ந்தக்'

(ப - ரை.) தோழீ—, நாண் - நாணம், நம்மொடு நனி
த்தன்று-நம்மோடு மிக நெடுங்காலம் உடனிருந்து வருந்
ி - இனிமேல், வான் பூ கரும்பின் - வெள்ளிய பூவைய
ம்பினது, ஓங்கு மணல் சிறு சிறை - உயர்ந்த மணலையு
ிய கரை, தீம்புனல் நெரிதர-இனிய நீர் நெருங்கி அடித்
ந்து - அழிந்து, உக்காங்கு - வீழ்ந்தாற் போல, தா
ாவை தாங்கி - தடுக்கும் வரையில் தடுத்து, காமம் நெ
ம் மேன்மேலும் நெருக்க, கை நில்லாது - என்பால் நில்
ாய்விடும்; அளிது - அஃது இரங்கத் தக்கது.

(முடிபு) நாண் நனி நீடுழந்தன்று ; கைந்நில்லாது ; அளி

(கருத்து) யான் தலைவனுடன் செல்லுதலால் நாணழியு

(வி - ரை.) அளிது - இரங்கத்தக்கது ; "அளிதோ
ரியது பறம்பே" (புறநா. 109 : 1.) நாண் நீடுழந்தன் றெ
லைவியோடு உடன் வளர்ந்து அணியாய் நின்று பிரிய
மை பற்றி : 'நாணென்பது பெண்டிர்க்கு இயல்பாகவே
காக கன்மை' (இறை. 2, உரை.) மன் கழிவுப் பெ

தறுகுச சறு அறையும காயதறுகுப புனலுய உல
றயு முண்டோ செம்புனன் மிக்குழீஇ, நிறையு முண்
காழ்க்கொளின்" (மணி. 5 : 19-20.) ; "சிறையெ
ச் செவ்வே செம்புனல் பெருகுமாயின், நிறை யெ
க் காம நேர்நின்று சிறக்கு மாயின்" (சூளா. கல்யா
எனப் பிறரும் உவமை கூறுதல் காண்க. இதுவ
ள் ஒத்த அளவினவாக இருந்த காமம் நாண் என்
ாடனுள் நாணத்தைக் காமம் வென்றதென்பது கரு
ாதே : ஏகாரம் அசைநிலை.

மேற்.) 1. இனியென்பது பின்வருங்காலம் உணர்த்தி நில்
, எச்ச. 67, ந.)

-2. இனியென்பது காலத்தின்மேல் முன்னென்னும் பொரு
(நன். 420, மயிலை.) 6. தலைவி தோழிக்கு நாணும் மடனும் நீ
லைக் கூறுதலும் பொருந்தும் (தொல். களவு. 19, ந.)

. கொதமலர் வரைவின்கண் தலைவி நாணழிபிரங்கிக் கூ
. களவு. 23, இளம்.) ;

இக்குறுந்தொகை தலைவி நாண் நீங்கினமை கூறியது (தொல்.
) ; இஃது உடன் போக்கு வலித்தமையின் தலைவி நாண் து
பது (தொல். களவு. 16. ந.) ; தலைமகள் உடன் செல
கிளவி (தமிழ்நெறி. 20.) ; தலைவி உடன்போக்கின்கண் நாண
தல் (இறை. 23) ; உடன்போக்கு நயப்பித்த
களுழைச் சென்றுணர்த்தத் தலைமகள் சொல்லுதல் (கள
க); தலைவி நாணழி பிரங்கல் (நம்பி. 182.)

(ஒப்பு.) 1-2. நாள் அவிது: "என் கண்மணிபோன், ஞெ
ர தமிசிற் பழகி யுடன்வளர்ந்த, அருகா ணளிய தழல் சேர்
; தழிஇன்றதே" (திருச்சிற். 44.)

நாள் நவிநீடுழந்தன்று: "சேணு மெம்மொடு வந்த, நாணும் வி
கவிவ் வூரே" (நற். 15: 9-10); "நாணே டுடன்பிறந்த ந
: 98.)

1-6. காமமும் நாணமும்: குறுக். 112: 2, ஒப்பு.

காமத்தாற் நாண் அழிதல்: "மிருபெயல், உப்புச்சிறை
ர்ளம் போல, நாணுவரை நில்லாக் காம நண்ணி", "காமன்
சிறத்தலி ஞாணிழந்து" (அகநா. 208: 18-20, 266: 8.)

மு. "எனு மிகலு மழிந்த தெவ் வேந்தரெல் லாமிறைஞ்சிக், கா

தலைவி கூற்று

[தலைவனுக்கு இரவுக்குறி நேர்ந்த தோழி தலைவிக்கு அதனை
ப்ப, தலைவி, "தலைவர் மார்பு நினைத்தால் காமநோ
ற்குக் காரணமாக உள்ளது; புல்லினால் அந்நோய் நீ
க் காரணமாக உள்ளது" என்று தோழிக்குக் கூறும் வ
; தன் உடம்பாட்டைத் தெரிவித்தது.]

சேணோன் மாட்டிய நறும்புகை ஞெகிழி
வான மீனின் வயின்வயி னிமைக்கும்
ஓங்குமலை நாடன் சாந்துபுல ரகலம்
உள்ளி னுண்ணோய் மல்கும்
புல்லின் மாய்வ தெவன்கொ லன்னாய்.

எ - து. இரவுக்குறி நேர்ந்த தோழிக்குத் தலைமகள் கூறிய

மாடலூர் கிழார்.

(பா - ம்.) 2 'வாஅன் மீனின்' 4 'உண்ணோய் மிகு
ரும்'.

(ப - ரை.) அன்னாய் - தோழியே, சேணோன் - மரத்
தியிற் பரணின் மீது இருக்கும் குறவன், மாட்டிய - கொ
நறு புகை ஞெகிழி - நன் மணமுள்ள புகையையுடை
ள்ளியானது, வானம் மீனின் - வானத்திலுள்ள நட்சத்
ப் போல, வயின் வயின் இமைக்கும் - இடந்தோறும் ஒ
ம், ஓங்கு மலைநாடன் - ஓங்கிய மலை நாட்டையுடைய
து, சாந்து புலர் அகலம் - பூசிய சந்தனம் புலர்ந்த மார்ப
ளின் உள்நோய் மல்கும் - யான் நினைத்தால் என் உள்
கண் காமநோய் பெருகும்; புல்லின் - அம் மார்பை அ
), மாய்வது எவன் - அந்நோய் இல்லையாதல் என்ன

ம் !

(முடிபு) அன்னாய், நாடன் மார்பு உள்ளின் நோய் ம
லின் மாய்வது எவன் ?

(கருத்து) தலைவனைக் கண்டு அளவளாவினாலன்றி
ய் தீர்வதில்லை.

(வி.-ரை.) சேணோன் - மலைமிசை யுறையும் குறவனெ
ைக். 294. ந.); "கலிகெழு மரமிசைச் சேணோன்" (குறி

யாலும் ...
லும் இருப்பவனாதலின் இவன் சேணோனெனப்பட்
ய - மடுத்து எரிக்கப்பட்ட (புறநா. 108 : 1.)
முதலியவை எரிக்கப்பட்டமையின் நறும்புகை செ
ருள். "நறையகில் வயங்கிய நளிபுன நறும்புகை" (
1); "குறத்தி மாட்டிய வறற்கடைக் கொள்ளி, ஆர
கை" (புறநா. 108 : 1-2); "ஈரயில் குறவ ரிதண்ப
திய, ஆரத்துணியொடு காரகில் கழுமிய, கொ
ரி" (பெருங். 1. 50 : 17-19.) என்பவற்றாலும் இது
பன்றி (அகநா. 88 : 4-6), யானை (நற். 393. 4-5) முத
தை மேய வாராதபடி கொள்ளியேற்றுவது இ
ழிக்கு வானமீன் உவமையாக இந்நூல், 357-ஆம்
கூறப்பட்டுள்ளது. ஞெகிழி இரவில் ஒளி விடுவதை
லைவன் வருவதை, (அகநா. 88 : 5-7) 'ஞெகிழி வயின்
க்கு நாடன்' என்பதனாற் குறிப்பித்தாள். தலைவன்
கண் சந்தனம் பூசிவருதல் இயல்பாதலின், 'சாந்
ம்' என்றாள். கொல் : அசைநிலை.

(மேற்.) 1. சேணோனென்பது மரத்தின் உச்சியில் இராக்கா
பத்தில் இருப்போனென்று பொருள்படும் (குறிஞ்சிப். 4
தோழியைத் தலைவி அன்னையென்றது (தொல். பொருளியல்,
லைவன் அளி சிறந்த வழி தலைவிக்குக் கூற்று நிகழ்ந்தது. (
. 21, இளம், 20, ந.); தோழிமுன் தலைவிக்கு வேட்கைக்
ந்தது (தொல், களவு. 27, ந.); தலைமகள் இரவுக்குறி
யொடுரைத்தது (நம்பி. 158.)

(ஒப்பு.) 1. சேணோர்: "சேணோ னகழ்ந்த மடிவாய்ப் பயம்பு" (
"கழுதிற் சேணோன்" (மலைபடு.243.) ; "சேணோ னிழைத்த நெ
லின்" (நற். 276 : 5) ; "ஏனலஞ் சிறுதினைச் சேணோன் கை
கை யமைத்த கனல்வாய்க் கொள்ளி", "கல்லுயர் கழுதிற் சே
நா. 73 : 14-5, 392 : 14); "கலிகெழு மீமிசைச் சேணோ
' (சிலப். 25 : 30.)

[கு-பு. பலவிடங்களிலுமுள்ள ஆட்சியை நோக்கும்போது சே
ஆகுபெயர் வகையாற் பரணுக்கே உரிய பெயராக வழங்கிய (
ற்றுகின்றது.]

நெஞ்சு மாட்டல் : "கொய்ம்மர விறலின் நெஞ்சு மாட்டி" (ப
)

32 : 7, 15.

. உள்ளின் உண்ணோய் மல்கும் : குறுந். 102 : 1.
. எவன் கொலன்னாய் : ஐங். 21 : 4, 30 : 4, 216 : 6, 21
4. தோழியைத் தலைவி அன்னை யென்றல் : குறுந் 33 : 1. (கடு(

தலைவன் கூற்று.

பொருள் தேடிவரும் பொருட்டுத் தலைவியைப் பி
லத் துணிந்த தன் நெஞ்சை நோக்கி, "பாலைநிலம் செ
; அரிதென்று கருதாமல் தலைவியைப் பிரிந்து செல்
ளமைக்கு முடிவாகும்" என்று கூறித் தலைவன் வருந்தி

. வங்காக் கடந்த செங்காற் பேடை
எழாலுற வீழ்ந்தெனக் கணவற் காணா
குழலிசைக் குரல குறும்பல வகவும்
குன்றுகெழு சிறுநெறி யரிய வென்னாத
5 மறப்பருங் காதலி யொழிய
இறப்ப லென்பதீண் டிளமைக்கு முடிவே

ஏ - து. பொருள் வலிக்கப்பட்ட நெஞ்சிற்குத் தலை
ல்லியது.

தூங்கலோரி.

(பி - ம்.) 1 'வங்கர்கடந்த' 'கடிந்த', 'டெந்த' 2 'விழுந்தெ குறும்பலமிகவும்' 4 'குன்றுறு' 6 'டின்ை

(ப - ரை.) நெஞ்சே,—வங்கா கடந்த - ஆண் வ றவ நீங்கப் பெற்றமையால் தனித்த, செ கால் பே ந்த காலையுடைய பெண் பறவை, எழால் உற வீழ்ந் லூறென்னும் பறவை தம் மேல் நெருங்க இரையாகக் பொருட்டு வீழ்ந்ததாக, கணவன் காணாது - தம்மு 'வனுகிய ஆண்பறவையைக் காணமல், குழல் இசை ங் குழலினது இசையைப் போன்ற குரல்களை யுை , குறு பல அகவும் - குறிய பல ஒலிகளால் அழை ை கொா கிய நெறி - குன்றைப் பொருந்திய சிறிய வ

டு - இங்கே, இளமைக்கு முடிவு - நம் இளமைப் பருவத் வாகும்.

(முடிபு) நெஞ்சே, சிறுநெறி அரிய என்னுது ழிய இறப்பலென்பது இளமைக்கு முடிவு.

(கருத்து) இளமை பயனற்றுக் கழியுமாதலின், வியைப் பிரிந்து செல்வேன்.

(வி - ரை.) நெஞ்சென்னும் முன்னிலை முன்னத்தால் வ ட்டது. வங்கா - ஒருவகைப் பறவை (தொல். உயிர் ம ந. மேற்.); "வங்கா வரிப்பறை" (நற். 341 : 1); இது வும் வழங்கும் (குற்றாலக்குறவஞ்சி.) எழால் - புல்லூ பறவை; "மயிலு மெழாலும் பயிலத் தோன்றும்" (. 43) என்பதனுலும், "போத்தொடு வழங்கா மயிலு " என்னும் அதன் மேற்கோளாலும் விளங்கும். ன்பது அஃறிணைக்கும் வரும்; "கயந்தலை மடப்பிடி, ம் பாகிய கணவ னேம்பலின்" (மலைபடு. 307 - 8), "டை ங்காய், மாயா வேட்டம் போகிய கணவன், பொய்யா வுகினைந் திரங்கும்" (நற். 103: 6-8), "நிறைச் மை.........முட்டை, பார்ப்பிடனுகு மளவைப் பகு வ னேம்பும்" (அகநா. 160: 5-8) என்பவற்றுல் இது . குறும்பல - தன்னுடைய குறிய பல குஞ்சுகளை யெ ; "தேம்பாய் கூந்தற் குறும்பல மொசிக்கும், வண் ம்ப றெற்றுய்" (அகநா. 257: 8-9.) குறிஞ்சி திரிந்த மாதலின், 'குன்று கெழு சிறு நெறி' என்றுன். மற தலி யென்றது அவள் குணங்கள், இடைச்சுரத்தே ம் நினைத்தற் குரிய வாதல் பற்றி (ஐங். 321-3, 325-7.)

இளமைக் காலத்தே தலைவியோடிருந்து இன்புற வேஎ
ாருள் தேடச் சென்றால் அது முற்றும் வரையில் பிரிவு
ல் அதற்குள் இளமை கழியும்; இளமை கழியுமேல்
ன்பம் கைகூடாதென்று கருதியவனாதலின், இறப்பமெ
ளமைக்கு முடிவென்றான்.

முடிவே: ஏகாரம் தேற்றம்; அசைநிலையுமாம்.

(ஒப்பு.) 2. எழாஅ: (பதிற். 36: 10, அகநா. 103:1); "சிறு
வாடு சிற்றெழால் சீறும், கெறியரு நீள் சுரத்து" (திணைமொழி. 1

3. குறும்பல: நற்: 261: 4; புறநா. 159: 3; சிலப். 10: 39,

2: 9-10.)

தலைவி கூற்று

[தலைவன் நெடுங்காலம் வரையாது இருந்தமையின் வரு
ன இடித்துரைத்த தோழியை நோக்கி முன்னிலைப் புறமெ
"என்னை இடித்துரைப்போர் காமத்தின் தன்மை
பர் உடனுறைவதன் இன்றியமையாமையையும் உணர்ந்தி
று தலைவி கூறியது.]

யாவது மறிகிலர் கழறு வோரே
தாயின் முட்டை போலவுட் கிடந்து
சாயி னல்லது பிறிதெவ னுடைத்தோ
யாமைப் பார்ப்பி னன்ன
5. காமங் காதலர் கையற விடினே.

எ - து. வரைவு நீட்டித்தவழி (பி. ம். நீட்டியவழி)
ய தலைமகள், "நீ ஆற்றுகின்றிலை" என்று நெருங்கிய தோ
சொல்லியது.

[நெருங்கிய - இடித்துரைத்த.]

கிளிமங்கலங் கிழார் (பி. ம். கிழிமங்கலங்கிழார், கழிமங்

ார், கிள்ளிமங்கலங்கிழார்.)

(ப - ரை.) யாமை பார்ப்பின் அன்ன காமம் - தாய்
க்கி வளருந் தன்மையையுடைய ஆமையின் பார்ட்
லத் தலைவரைப் பல்காற் காண்டலால் வளருந் தன்
டய காமமானது, காதலர் கையற விடின் - அவர் நாம்
ம்படி நம்மைப்பிரிந்து கைவிட்டால், தாய் இல் மு
ல - தாயில்லாத முட்டை கிடந்தபடியே அழிவது
கிடந்து சாயின் அல்லது - உள்ளத்துள்ளே கி
லியினன்றி, பிறிது எவன் உடைத்து - வேறு
தியை உடையது? கழறுவோர் - என்னை இடித்
ார், யாவதும் - இதனைச் சிறிதேனும், அறிகிலர் - அறி
(முடிபு) காமம், காதலர் விடின், சாயினல்லது பிறி
... கழறுவோர் யாவதும் அறிகிலர்.

...

ந் தலைவனே செய்யும்படி அவனைத் தூண்டாமல் தன்
த அயன்மை பற்றித் தோழியை வேறுபடுத்திப் பட
கூறினள்; முன்னிலைக்கண் உள்ள தோழிக்குப் பட
குறிப்பாக உணர்த்தினமையின் இது முன்னிலைப்
ழி.

கழறுதல் - இடித்துரைத்தல்.

தாயில்லாத முட்டை அத்தாயால் இடப்பட்டும்
ந்துப் பாதுகாத்தலை யொழிந்தமையின் குஞ்சாகும் ப
ரதது போல, தலைவனால் உண்டான காமம் அவன் வ
ண்டு இடையீடின்றி உடனுறையும் நிலை பெறு
லறப் பயனைப் பெறாதென உவமையை விரித்துக் கெ
கிடந்து சாய்தலை உவமைக்குங் கூட்டிக் கருவானது
மல் முட்டைக்குள்ளே கிடந்து அழிதலையுங் கொள்க.

"நிம்பெரும் பொய்கை யாமை யிளம்பார்ப்புத்
தாய்முக நோக்கி வளர்ந்திசி னாஅங்
கதுவே யையநின் மார்பே
அறிந்தனை யொழுகுமதி யறனுமா ரதுவே" (ஐங். 44.)

புழியும் யாமைப் பார்ப்பைக் காமத்துக்கு உவமை
த்தல் காண்க. பார்ப்பின் அன்ன: இன் வேண்டா
மை.

(மேற்.) 4-5. பார்ப்பென்னும் இளமைப் பெயர் தவழ்வனவற்
று (தொல். மரபு. 26, இளம், 5, பேர்.)

மு. தலைவி முன்னிலைப் புறமொழி மொழிந்தது (இ. வி. 513.)
(ஒப்பு.) 1. கழறுவோர் காமத்தின் தன்மையை அறியார்: குறுந். 260
4. யாமைப் பார்ப்பு: அகநா. 160: 5-7.

[தலைவன் வரையாமல் நெடுங்காலம் வந்து அளவளாவுத
ந்திய தலைவி தோழியை நோக்கி, "இனி அவரை வா
ன்று கூறுவாயாக" என, தோழி தலைவியை, "அங்
ுதற்குக் காரணம் யாது?" என வினவ, "அவர் வரும்
ர ஏதமறிந்து எனக்கு ஆற்றாமை உண்டாகின்றது" எ
ிவி கூறியது.]

அஞ்சும ...
ஆரிருட் கங்கு லவர்வயிற்
சார னீளிடைச் செலவா னாதே.

எ - து. வரையாது நெடுங்காலம் வந்தொழுகுகின்றுழி, "
ரை வேறுபடுத்துதற்குக் காரணம் என்னை?" என்ற தோழ்
வர் வரவு நமக்கு ஆற்றாமைக்குக் காரணமாம்" எனத்

கூறியது.

[வேறு படுத்தல் - இங்ஙனம் வருதலைத் தவிர்வா
ன்று கூறிப் பிரித்தல்.]

கபிலர்.

(பி - ம்.) 4 'லவர்வரிற்' 5 'சோரனீளிடைச்'

(ப - ரை.) என் நெஞ்சம்—, குன்றம் கூகை குழறி
றினுள்ள பேராந்தை ஒலித்தாலும், மூன்றில் - முற்
ரள, பலவின் இரு சினை - பலாமரத்தினது பெரிய கி
.த்து, கலை பாய்ந்து உகளினும் - ஆண் குரங்கு தாவித்து
ும், அஞ்சும் - அச்சத்தை முன்பு அடையும்; மன் -
ந்தது; இனி - இப்பொழுது, அரு இருள் கங்குல் - செல்
இருளையுடைய இரவில், அவர் வயின் - அவரிடத்தே,
இடை - மலைச்சாரற்கண்ணுள்ள நெடுவழியில், செ
து - செல்லுதலை நீங்காது; அளித்து - அஃது இரங்
யது.

(முடிபு) என் நெஞ்சம் அஞ்சுமன்; இனி அவர்வயிற் செ
து; அளித்து.

(கருத்து) தலைவர் இரவில் வருதலின், ஆற்றின் ஏதம் அ
ந்துகின்றேன்.

(வி - ரை.) குழறுதல் - பொருளற்ற ஒலியைச் செ
றக ஒலித்தலைக் குழறலென்றல் மரபு. தலைவர் வருங்கால
ன்டு செல்லுங்காலத்தும் அவருக்கு ஏதேனும் இடை
ன்டாகுமோவென அஞ்சி அவரையே நினைந்திருத்தலின்
ஞ்சத்தை அவர்வயின் நீளிடைச் செல்வதென்றுள். ஆ
குலென்றுள், புறத்தே செல்லுதற்குரிய காலமன்றெ
தி. சாரலென்றுள், புலி முதலிய கொடிய விலங்

(மே.) 1. ...
ஏனைய கெட்டன (தொல். புணர். 26, ந.); உருபு தொக வந்தது (
றுமை மயக். 21, சே, ந, கல்.); ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகை (
17, இளம், 16, தெய்வச்: நன். 362, மயிலை, 363, சங்.)
மு. தலைமகள் ஆறுபார்த்துற்ற அச்சக்கிளவி (கம்பெ. 164.)
(ஒப்பு.) 3. இனி : குறுக். 84 : 2, ஒப்பு.
1-3. கூகை குழறிறுர் மகளிர் அஞ்சுதல் : "பராஅரை வேம்பின் ப
த, குராஅற் கூகையு மிராஅ விசைக்கும், ஆறு சோய்ட வ
218 : 7-9); "வெருவர, மன்ற மராஅத்த கூகை குழறினும்,
தமணஞ்சேரும்" (அகநா. 158 : 12-4); "மாடத் தகத்தி லாடு
றுட், கொம்பர் மீமிசைக் கூகைவந் துலாஅய், வித்தகக் கைவினை
, உட்குத்தக வுரைத்தலுங் கட்கின் பாவை, நெஞ்சக் குட்கென
நின்ற, காற்றெறி வாழையி னுற்ற நடுக்கி", "இரவுக் குறி
நவக் குழறிய விழிகட் கூகைக், கடுங்குர லறியாள் கதுமென
ன்" (பெருங். 3. 14 : 151-6, 22 : 150-52.)
ஆண்குரங்கு பாய மகளிர் அஞ்சுதல் : "கருமுக முசுக்கலை கது
ன்ற, இன்னதென் றுணரா னன்னுத லடுக்கி", "முகத்தே வ
க்கலை தோன்ற, அகத்தே நடுங்கி யழற்பட வெய்துயிர்த்து" (
.6 : 109-10, 19 : 167-8.)

3-5. தலைவனேடு நெஞ்சு அவன் சேறும் வழியிற் செல்லுதல் : "
ங்கு மலையாரா றுள்ளுதொறும், நிலம்பரக் தொழுகுமென் ெ
ஞ்சே" (நற். 154 : 10-12); "கன்னர் நெஞ்சம், என்னொடு நின்
து கைம்மிக், கிறும்புபட் டிருளிய விட்டருஞ் சிலம்பிற், குறு
வண்டுபடச் சூடிக், கான நாடன் வரூஉம் யானைக், கயிற்று
ன கன்மிசைச் சிறுநெறி, மாரி வானந் தலைஇ நீர்வார், பி
ண படுகுழி யியவின், இருளிடை மதிப்புழி நோக்கியவர்,
ங்கிய சென்ற தின்றே" (அகநா. 128 : 6-15.)

தலைவி கூற்று

[பொருளீட்டும் பொருட்டுத் தன்னைப் பிரிந்து
லைவனை நினைந்து, "என்னைப் பிரிந்து நெடுந்தூரத்தில்
ன்மையை அவர் எங்ஙனம் பெற்றுர்?" என்று தலைவி தே
நாக்கிக் கூறியது.]

௫௪. யாங்கறிந் தனர்கொ றேழி பாம்பின்
உரிநிமிர்ந் தன்ன வுருப்பவி ரமையத்

பொரிகாற் கள்ளி விரிகா யங்கவட்டுத்
தயங்க விருந்து புலம்பக் கூஉம்
அருஞ்சுர வைப்பிற் கானம்
பிரிந்துசே ணுறைதல் வல்லு வோரே.

எ - து. பொருள்வயிற் பிரிந்த தலைமகனை நினைந்து தலைப
ழிக்கு உரைத்தது.

மதுரைச் சீத்தலைச் சாத்தன்..

(பி - ம்.) 3. 'லுன்னிப்' 5 'பொரிக்காற்'

(ப - ரை.) தோழி—, பாம்பின் உரி நிமிர்ந்தன்ன - பாம்பி
மேலெழுந்தாற் போன்ற, உருப்பு அவிர் அமையத்து - கா
ங்குகின்ற நண்பகற்காலத்தில், இரை வேட்டு எழுந்த பே
ளி - இரையை விரும்பி மேலெழுந்து பறந்து சென்ற
வையை நினைந்து, பொறி மயிர் எருத்தின் - புள்ளிகளையுல
ர் பொருந்திய கழுத்தையும், குறுநடை - குறுக அடிய
டயினையும் உடைய, பேடை - பெண்புறுவானது, பொரி
ளி - பொரிந்த அடியை யுடைய கள்ளியினது, விரி காய்
ட்டு - வெடித்த காயையுடைய அழகிய கிளையில், த
ந்து - விளங்கும்படி இருந்து, புலம்ப கூஉம் - தல
ன்றும்படி கூவுகின்ற, அரு சுரம் வைப்பின் கானம் - கட
ப வழியையுடைய இடமாகிய பாலைநிலத்தை, பிரிந்து - கட
ண் உறைதல் வல்லுவோர் - நெடுந்தூரத்தில் தங்கு
மையையுடைய தலைவர், யாங்கு அறிந்தனர் - அவ்வன்மை
வாறு தெரிந்து கொண்டனர்?

(முடிபு) தோழி, கானம் பிரிந்து உறைதல் வல்லு
ங்கு அறிந்தனர்?

(கருத்து) தலைவர் என்னைப் பிரிந்து எங்ஙனம் ஆற்றி
றனர்?

(வி - ரை.) யான் அத்தகைய வன்மையை அறிந்தி
ன்னும் கருத்தால் அவர் எங்ஙனம் அறிந்தனரென்றாள்.
ன் தோற்றத்திற்குப் பாம்பின் சட்டை உவமை. விரிக
டிக்கும் காய்.

ப் பெருவளமை வேண்டுமென...

றாள்.

பிரிந்த சேவலை நினைந்து பேடை கூவுதலைக்கண்டு தப்
த்து யானும் வருந்துதலைத் தலைவர் உணர்தல் கூடுமென்

 கருத்து.

கொல், ஏ : அசைநிலைகள்.

(மேற்.) மு. தலைவன் பிரிந்துழித் தோழிகூற்றினைப் பின்னும் கே
லைவி விரும்பியது; 'இது வல்லுவோ ரென்னும் பெயர்
 கொடுமை கூறியவழி அவளையே பிரிதல் வன்மை யாக்கறி
த் தலைவி வினவுதலின் அது பின்னுங் கேட்டற்கு அவாவிய

ல், கற்பு. 6, ந.)

(ஒப்பு.) 2. உருப்பு : குறிஞ்சிப். 45 ; கற். 43 : 1, 99 : 2 ; அகநா

. வெ. 255.

4. புறு, பொறிகளை யுடையது : " பொறிவரிப் புறவின் செங்காற் சே
ா. 47 : 11) ; புறநா. 43 : 6.

4-6. புறு கள்ளியில் இருத்தல் : (குறுந். 174 : 1-3); " துண்
ின் செங்காற் சேவல், வெண்சிறைப் பெடையொடு விளை
மயி, வன்பர லார்ந்த வயிற்ற வாகிக், கண்பொரி கள்ளிக் கவ
க், கூப்பிடு குரலிசை சேப்புலத் திசைப்பவும்" (பெரும். 1

0.)

7. அருஞ்சுர வைப்பு : குறுந். 77 : 5, ஒப்பு.

தலைவி கூற்று

[தலைவன் கூறிச் சென்ற பருவம் வந்தமை யறிந்த
ன்னும் அவர் வந்திலர்" என்று கூறி வருந்தியது.]

0௫. முதைப்புனங் கொன்ற வார்கலி யுழவர்
விதைக்குறு வட்டி போதொடு பொதுள
பொழுதோ தான்வந் தன்றே மெழுகான்
றாதுலைப் பெய்த பகுவாய்த் தெண்மணி
5. மரம்பயி லிறும்பி னார்ப்பச் சுரனிழிபு
மாலை நனிவிருந் தயர்மார்
தேர்வரு மென்னை மறைவா ராதே.

உடம்பாட்டுறுப் ...

மி - ம்.) 6 ' தயர்வர் ' 7 ' மென்முன்', ' மென்னுமுன்னு

ப - ரை.) முதை புனம் கொன்ற - பழங்கொல்
, ஆர் கலி உழவர் - மிக்க ஆரவாரத்தையுடைய உழவ
, விதை குறு வட்டி - , காலையிலே விதைக்கும் பொ
யை எடுத்துச் சென்ற சிறிய வட்டிகள், போது பொ
த்துவிட்டு விட்டிற்கு மீளும்பொழுது மலர்கள் நிறை
பொழுது வந்தன்று - மாலைப்பொழுது வந்தது ;
று - அரக்காற் செய்த கருவில் அமைத்து, ஊது உலை
ன்ற கொல்லனுலையின்கண் பெய்து இயற்றிய, ப
மணி - பிளவுபட்ட வாயையுடைய தெளிந்த ஒ
ய மணிகள், மரம் பயில் இறும்பின் ஆர்ப்ப - மர
ங்கி வளர்ந்த குறுங் காட்டிடத்து ஒலிக்கும்படி, சுரன் இ
வழியைக் கடந்து, மாலை நனி விருந்து அயர்மார் - ம
த்தில் மிக விருந்து நுகரும் பொருட்டு வரும் தலைவரு
வரும் என்னும் உரை வாராது - தேர் வருகின்ற
ம் உரை வந்திலது.

(முடிபு.) பொழுதோ வந்தன்று ; விருந்தயர்மார் தேர்
னும் உரை வாராது.

(கருத்து.) மாலைக் காலம் வரவும் தலைவர் வந்திலர்.

(வி - ரை.) 'முதை - பழமை. பழைய கொல்லையில்
களை வெட்டி உழுதுவிட்ட இடத்திற் பருவமறிந்து வி
பொருட்டு உழவர் சென்றனர் ; "நறைபடர் சாந்
றிந்து நாளால், உறையெதிர்ந்து வித்தியவூழேனல்"
1) என்பதனுல் உணர்க. இதனுல் மழைக்குரிய கா
வந்த தென்பது பெறப்படும்.

வட்டி - பனையோலை முதலியவற்றால் முடையப் பெற்ற
டி. போதொடு : ஒடு இசை நிறைப் பொருளில் வந்த
காலையில் விதைக்கும் பொருட்டுச் சென்ற உழவர்
த்தில் மீள்கையில் தாம் விதையைக் கொண்டு சென்ற
ல் வழியிற் பூத்த முல்லைப் பூவைக் கொணர்ந்தனர். போ
இங்கே முல்லைப் போதை, கார்காலத்து மாலையில் ம
வே யாதலின். பொழுது - தலைவர் கூறிய கார்கா

[illegible]

[illegible] இறும்பு - செய்க
ம் உளர் (திருச்சிற். 148, பேர்.)
மணி தேரில் உள்ளது. அயர்மார் - அயர்பவர் ; "தங்
மார்" (முருகு.- 89) என்ற விடத்து முடிமாரென்
பாரென்று நச்சினார்க்கினியர் உரையெழுதி
க ; அயர்மார் - நாம் அயரும் பொருட்டு எனவு மொ

தலைவர் மீண்டுவரின் தலைவியர் விருந்தயர்தல் மரபு ; '
ற் காதலர் வந்தென விருந்தயர்பு" (குறுந். 398 : 6) எ

ாண்க.

(மேற்.) 1-2. ஒடு வென்னும் இடைச் சொல் இசை நிறைப் பெ
ற (கன். 435, மயிலை, 436, சங் ; இ. வி. 272.)
1-3. பிரிநிலை யோகாரம் வந்தது (நன். 422, மயிலை.)
ழ. தலைவி பொழுது கண்டு மகிழ்ந்து கூறியது (தொல். க

ஒப்பு.) 1. முதைப்புனம் : "முதைச் சுவல்" (குறுங். 2
யலன் காட்டு", "முதைச்சுவன் மூழ்கிய கான்" (அகநா
14.)

2. விதைக் குறு வட்டி : "வித்தொடு சென்ற வட்டி" (நற். 2
: ஐங். 47 : 2, 48 : 2.
1-2. "விதையர் கொன்ற முதையற் பூழி" (நற். 121 : 1.)
4. ஊதுலை : மணி. 2 : 43.

ரகு வாய்த் தென் மணி : குறுங். 279 : 2.
5. மரம்பயில் இறும்பு : பெரும்பாண். 495 ; அகநா. 92 : 8, 13
1, 368 : 9.
6. தலைவன் வரவுகுறித்து விருந்தயர்தல் : "பூண்கதில் பாகநின்
... அரிவை, விருந்தயர் விருப்பொடு வருந்தின ளசை இய,
னகை காண்கம்", "நெடுநா வொண்மணி பாடுசிறந் திசைப்ப,
ற மணன்வலி வியனகர்த், தந்தன நெடுந்தகை தேரே பெ
ப்பட ரகல நீக்கி, விருந்தயர் விருப்பின ளிருந்திழை யோளே" (அ
1 : 5 - 9.) "விருந்தும் பெறுகுநள் போலுந் திருந்திழைத், த
த்தோண் மடமொழி யரிவை......செல்லு நெடுந்தகை தேரே,
நகர்புக லாய்ந்தே", "மனைக்கொண்டு புக்கன னெடுந்தகை, வி
றன ளிருந்திழை யோளே" (அகநா. 324 : 1 - 15, 384 : 1
னைகலந்து வென்றிக வேந்தன் மனைகலந்து, மாலை யயர்கம் வி
r. 1268.)

4 - 7. தலைவன் மணியொலிக்கத் தேரில் வருதல் : (குறுங். 336 :

பொறை நாடன்" (அகநா. 4 : 11 - 3.)
- 7. பொழுது வந்தது, தலைவர்வந்திலர் ; ஐங். 341 - 50.

(அ

தலைவன் கூற்று

தலைவியின்பால் விருப்புற்ற தன்னைப் பாங்கன் இடி
த போது தலைவன் பாங்கனை நோக்கி, "நீ இடித்துரை
பயனொன்றுமில்லை" என்று கூறியது.]

பார்ப்பன மகனே பார்ப்பன மகனே
செம்பூ முருக்கி னன்னார் களைந்து
தண்டொடு பிடித்த தாழ்கமண் டலத்துப்
படிவ வுண்டிப் பார்ப்பன மகனே
எழுதாக் கற்பி னின்சொ லுள்ளும்
பிரிந்தோர்ப் புணர்க்கும் பண்பின்
மருந்து முண்டோ மயலோ விதுவே.

ா - து. கழறிய பாங்கற்குக் கிழவன் அழிந்து கூறியது.
பாண்டியன் ஏனாதி நெடுங்கண்ணன்.
பி-ம்.) 3 'தாழ்மண்டிலத்துப்' 4 'படிம' 5 'னின்செயலுள்
ப - ரை.) பார்ப்பன மகனே பார்ப்பன மகனே—, செ
கின் - செம்மையாகிய பூவையுடைய புரச மரத்தினது,
களைந்து - நல்ல பட்டையை நீக்கி விட்டு, தண்டொடு பிடி
தண்டோடு ஏந்திய, தாழ் கமண்டலத்து - தாழ்கின்ற
தயும், படிவம் உண்டி - விரதவுணவையுமுடைய, பார்ப
ா— எழுதா கற்பின் - வேதத்தை யறிந்த, நின் சொல்
நின்னுடைய அறிவுரைகளுள், பிரிந்தோர் புணர்க்கு
தலைவியரையும் தலைவர்களையும் சேரச் செய்யும், பண்ட
மையையுடைய, மருந்தும் உண்டோ - பரிகாரமும் இருக்
? இது - இங்ஙனம் நீ கழறுதல், மயல் - மயக்கத்தால்
ம்.
முடிபு) பார்ப்பன மகனே, பார்ப்பன மகனே, பார்ப்
ா, நின் சொல்லுள்ளும் மருந்துமுண்டோ? இது மயல்.

நிலை யுரைத்த போது (தொல். கற்பு. 36.) தலைவன் கூற்
க்கென்றது புரச மரத்தை; இது பலாசென்றும் கூறப்
கமண்டலம் - உறியிலே தாழ்ந்த கமண்டலம்; "
ந்த கரகமும்" (கலி. 9: 2.) எழுதாக் கற்பு - எழுதாக்
யக் கற்ற கல்வி; அதாவது வேத முணர்தல். மருந்து
ம்; "மருந்தில் கூற்றம்" (புறநா. 3: 12.) மருந்துமுண்
ன்ற உம்மை பயனற்ற இடித்துரையே யன்றிப் பரிகா
டோவென்னும் பொருட்பயன் உடையது. 'நாம் இ
த்தால் இவன் கொண்ட காமம் நீங்கும்' என்று பா
ணிய எண்ணத்தை மயலென்றான். உண்டோ: ஓ
ர்மறைப் பொருளது; மயலோ: ஓ அசைநிலை.

பிரிந்தோர்ப் புணர்க்கும் பண்பின் மருந்தும் உண்டோ
என்னையும் தலைவியையும் சேர்த்து வைக்கும் முய
ன்படுவதென்னும் குறிப்பையுடையது; எனவே நீ க

ாழிந்து அது செய்க என்றுஞயிற்று.

(மேற்.) 1. முறைமை சுட்டா மகனென்னும் பெயர் ஏகாரம் ரியேற்றது (தொல். விளி. 18, தெய்வச்.); உயர்திணைப் பெயர் ரி யுருபு பெற்று வந்தது (நன். 304, மயிலை.)
-4. முறைமை சுட்டா மகனென்பது விளிவேற்றுமைக்கண் ற்றுவந்தது (தொல். விளி. 12, ந.; இ. வி. 207.)
3-4. அந்தணர்க்குக் கரகமும் முக்கோலும் உரியவை (தொல்
, பேர்.)
(ஒப்பு.) 2. நாரேர்பது பட்டைக்கு வருதல்: குறுந். 112 : 4,
4. படிவவுண்டிப் பார்ப்பன மகள் : "படிவப் பார்ப்பான்" (
.)
6. பிரிந்தோர்ப் புணர்த்தல் : குறுந். 146 : 6.

தலைவி கூற்று

[பூப்பு எய்திய தலைமகள் அதனை மறைத்துக் கூறுவ வைகறை வந்தது ; இனித் தலைவனைப் பிரியநேருமென்று ின்றேன்" என்று சொல்லியது.]

ஙடுஎ. குக்கூ வென்றது கோழி யதனெதிர்
துட்கென் றன்றென் றூய நெஞ்சம்

- து. பூப்பெய்திய தலைமகள் உரைத்தது.
ள்ளூர் நன்முல்லை (பி. ம். அள்ளூர் நன்மூலன்.)
- ம்.) 2 'றற்றென்' 'றூஉய' 4 'வாள்போல்'
- ரை.) கோழி—, குக்கூ என்றது - குக்கூவென்று
அதன் எதிர் - அதற்கு நேரே, தோள் தோய் காதலர்
ஏனது தோளை மணந்த தலைவரைப் பிரியச்செய்யும்,
- வாளைப்போல, வைகறை வந்தன்று என - விடி
து வந்ததென்று, என் தூய நெஞ்சம் - எனது மாச
ம், துட்கென் றன்று - அச்சத்தை யடைந்தது.
முடிபு) கோழி குக்கூவென்றது ; நெஞ்சம், துட்கென்ற
கருத்து) தலைவனை இனிப் பிரிந்திருத்தல் வேண்டுமெ
கின்றேன்.
வி - ரை.) "அவையல் கிளவி மறைத்தனர் கிளத்தல்"
ியாதலின் தலைவிதான் பூப்பெய்தியதை வெளிப்படைய
தாழிந்தாள். துட்கென் றன்று - துட்கென்றது ; துட்
ம். தலைவனோடு ஒன்றுபட்டுப் பிறிதொரு நினைவி
்ததாதலின் தூய நெஞ்சாயிற்று.
பூப்புக்காலமாகிய மூன்றுநாளும் தலைவியினது சொற்
அணிமையிலிருத்தலையன்றி அளவளாவுதல் அற
தலின் பூப்பு, தலைவனைத் தோள் தோயாமற் பி

ம்று ;

மூக்காளுங் கூடி உறையப்படுங் குற்றமென்ஞேவெனின் பூப்புப்
(றப்பட்டஞான்று நின்ற கரு வயிற்றில் அழியும் ; இரண்டாம் ந
நின்ற கரு வயிற்றிலே சாம் ; மூன்றும் நாள் நின்ற கரு குறுவாழ்
மகத்தாம் ; வாழினுந் திருவின்றும். அதனற் கூடப்படா தென்ப

பூப்புமுதன் மூக்காட் புணரார் புணரின்
யாப்புறு மரபி னியரு மமரும்
யாத்த கரண மழியு மென்ப

எனப் பிறரும் ஒதினுராகலான் அமையாதென்பது' (இறை
ர) என்பதனுல் பூப்புநாட்களிற் கூட்டமின்மை உணரப்

ஆல், ஏ : அசைநிலைகள்.

(மேற்.) மு. தலைவிக்கு இன்பமும் துன்பமும் ஒருங்கு நிகழு
று நிகழும் (தொல். கற்பு. 6, இளம்.) . முக்காட்பிரிவாகிய பூப்
வந்தழித் தலைவி கூறியது (தொல். களவு. 31, ந.) ' பூப்புட்

. 46, ந.)

(ஒப்பு.) 3. தோள் தோய் காதலர் : குறுந். 323 : 6.

4. வார் போழ் வைகறை : குறள், 334.

தலைவி கூற்று

[தலைவன் இரவுக்காலத்தில் வந்து அளவளாவுங்காலத்
ர் பெருமழை உண்டாயிற்றாக, அவனது வரவுக்குத்
ழமோவென அஞ்சிய தலைவி அவ்வச்சத்தைத் தலைவன்
ளர் அம்மழையை நோக்கிக் கூறுவாளாய் அவன் கே
யது.]

அ. நெடுவரை மருங்கிற் பாம்புபட விடிக்கும்
கடுவிசை யுருமின் கழறுகுர லளைஇக்
காலொடு வந்த கமஞ்சூன் மாமழை
ஆரளி யிலையோ நீயே பேரிசை
இமயமுந் துளக்கும் பண்பினை
துணையில ரளியர் பெண்டிரிஃ தெவனே.

எ - து. தலைமகன் இரவுக்குறி வந்துழி, அவன் கே
ாழிக்குச் சொல்லுவாளாய்ச் சொல்லியது.

ஔவையார் (பி. ம். அவ்வையார்.)

(பி - ம்.) 2 'குரல் செலீஇக்' 6 'துணையிலாளர்' 'தெ

(ப - ரை.) நெடுவரை மருங்கின் - உயர்ந்த மலையின் ப

ள்ள, பாம்பு பட இடிக்கும் - பாம்புகள் இறந்துபடும்படி
ற்ற, கடு விசை உருமின் - மிக்க வேகத்தையுடைய இடி
து, கமறு குரல் அளை இ - இடிக்கும் முழக்கத்தோடு
லொடு வந்த - காற்ேறாடு வந்த, கம சூல் மா மழை - நி
ாகிய சூலையுடைய பெரிய மழையே, நீ ஆர் அளி இல
யல்பாகவே நின்பால் நிறைந்த இரக்கத்தை நீ இப்பெ
றவில்லையோ ? பெரு இசை இமயமும் துளக்கும் பண்
ரிய புகழையுடைய இமயமலையையும் அசைக்கின்ற
லை உடையாய்; பெண்டிர் துணை இலர் - நின்னால் அலைக்க
ளிர் துணைவரைப் பெற்றிலர் : அளியர் - அகலின் இ

முடிபு) மாமழை, ந அளயலமயா ா முமயமும துளக

பிலை ; பெண்டிர் துணையிலர் ; அளியர் ; இஃது எவன் ?
கருத்து) இதுகாறும் தலைவர் வாராமையின் இப்பெரு
அவர் வரவு தடைப்படுமோ வென்று அஞ்சினேன்.
வி - ரை.) தலைவன் பெருமழையினால் துன்புறுவா
றும் வாரானோ வென்றும் அஞ்சிய தலைமகள் தான்
அஞ்சியதை இதனால் தலைவனுக்கு உணர்த்தினாள்.
அஞ்சுதற்குரிய ஒழுகலாற்றை விடுத்து வரைந்துகொ
பாழுதும் உடனுறைவதே நன்றென்பது எச்சப்பொரு
, இது வரைவு கடாவியதாகும்.
மழையின் அச்சத்தன்மையை மிகுவித்துக் கூறுவாளாய்
ார்ந்த இடியின் கொடுமையையும் உடன்கூறினாள்.
-நிலைபெறுவதாகிய இமயமும் (புறநா. 2) நின்னால் துள
ன் பற்றுக் கோடில்லாத யாங்கள் எவ்வளவினேமென்
மும் : உம்மை உயர்வு சிறப்பு.
இடிமுழக்கம், பெருங்காற்று முதலியவற்ேறாடு வந்த மழை
தலைவனுக்கு வரும் ஏதங்குறித்து அஞ்சுதலையன்றித்
வியல்பாலும் பெண்டிர் அஞ்சுவராதலின் 'அளி
ள். பெண்டிரென்று பொதுவகையாற் கூறினும் கருதி
யே என்க.
துணையிலராளியரென்றமையின், துணையுளராயின் அ
பதாம். இஃதென்றது அளியின்மையை.
மேற்.) 3. கம என்னும் உரிச்சொல் நிறைவுப் பொருளில் வ
. உரி. 58, இளம். 59, சே. தெய்வச்.)
-6. 'மலையைத்துளக்கும் ஆற்றலையுடையாய், காமப்பிணி
அலைப்பது நினக்குத் தகுவதன்று' என இளிவந்த வாடை
மையின், இது தன்கட்டோன்றிய பிணிபற்றி இளிவரவு பிற

ம், மெய்ப். 6, பேர். ; இ. வி. 578.)

ஒப்பு.) 1-2. பாம்புபட இடிக்கும் உருமு : குறுந். 190 : 4-5,
391 : 3-4; "நாகத், தணக்குடை யருந்தலை யுடலி வலனேர், பா
று திரிதரும்", "ஈர்ங்குர லுருமி னேர்கலி நல்லேறு, பாம்புகவி
, "கேழ்கிளர் ருத்தி யரவுத்தலை பனிப்பப், படுமலை யுருமி னு
", "திருமணி யரவுத்தேர்க் குழல, உருமுச்சிவந் தெறியு மே
யாதே" (நற். 37 : 8-10, 114 : 9-10, 129 : 7-8, 255 : 10

றுடைக் கனைபெயல்" (கலி. 45 : 4.)

மருந்தன் மாமலை : முருகு. 7.
-4. மழைக்கு அளித்தன்மையுண்மையைக் கூறுதல் : குறுந். 216 : 5-6
-5. மழை பாம்பை வருத்தி மலையைத் துளக்குதல் : "யாங்குச்
கொ ரேழி யோங்குகழைக், காம்புடை விடரகஞ் சிலம்பப் பாம்பு
துவரை மிளிர வாட்டி வீங்குசெலற், கடுங்குர லேற்றொடு கனை
ப், பெயலா னாதே வானம்", "முழங்குகடன் முகந்த கமஞ்
ழை, மாதிர நனந்தலை புதையப் பாஅய், ஓங்குவரை மிளிர வா
பெறிபு" (நற். 51 : 1-5, 347 : 1-3.)
மழை மலையைத் துளக்குதல் : "பெருமலை மிளிர்ப்பன்ன காற்று
பெயல்" (கலி. 45 : 4.)

தோழி கூற்று

[தலைவன் கேட்கும் அணிமையிலே நின்றானாக, "தலைவ
ரத்தை உணர்ந்து இரங்காதாரை யுடையதாயிற்று இவ்
று கூறும் வாயிலாகத் தலைவியை இற்செறிக்கக் கருதி
தத் தோழி அவனுக்குப் புலப்படுத்தியது.]

௯. தழையணி யல்கு லுங்கல் செல்லா
நுழைசிறு நுசுப்பிற் கெவ்வ மாக
அம்மெல் லாக நிறைய வீங்கிக்
கொம்மை வரிமுலை செப்புட னெதிரின
யாங்கா குவள்கொல் பூங்குழை யென்னும்
அவல நெஞ்சமொ டுசாவாக்
கவலை மாக்கட்டிப் பேதை யூரே.

எ - து. (1) தலைமகன் சிறைப்புறமாகத் தோழி செ
றுத்தது.
(2) உயிர் செல வேற்றுவரைவு வரினும் அது மாற்

கழ்ந்ததூஉமாம்.

["உயிர் செல வேற்றுவரைவு வரினது மாற்றுதற்

னும்" தலைவிக்குக் கூற்று நிகழுமென்பது (களவு

பி-ம்) 2 'யல்குலுருங்கல்' 3 'வீங்கிய' 4 'வருமுலை'

ப - ரை.) இ பேதை ஊர் - இந்தப் பேதைமையை யு
தழை அணி அல்குல் - தழையை அணிந்த அல்குலை, தா
ா - பொறுத்தலாற்றாத, நுழை சிறு நுசுப்பிற்கு - நுழை
இடைக்கு, எவ்வம் ஆக - துன்பம் உண்டாகும்படி, அ
நிறைய வீங்கி - அழகிய மெல்லிய மார்பகம் நிறை
து, கொம்மை வரி முலை - பெருமையையும் தேமல்
ய நகில்கள், செப்புடன் எதிரின - செப்போடு மாறுபட்
ழை - பூத் தொழிலையுடைய குண்டலத்தை யணிந்த த
ஆகுவள் - என்ன துன்பத்தையுடையள் ஆவ
ம் அவலம் நெஞ்சமொடு - என்று எண்ணும் கவலை
ய நெஞ்சத்தோடு, உசாவா - ஏனென்று கேளாத, க
ட்டு - கவலையையுடைய மாக்களை உடையது.

முடிபு) இப்பேதையூர் 'பூங்குழை யாங்காகுவள்' என
கவலைமாக்கட்டு.

கருத்து) என் தாய் முதலியோர் என் நிலையை உணர்ந்தி

வி - ரை.) தழை - மகளிர் உடுக்கும் உடை விசேடம்.
பல்குலென்றாள் தழையும் ஒருபொறை யென்பது
வி தக்க பருவத்தை அடைந்தனளே; இவள் க
ா? இவள் யாரிடத்தில் அன்பு பூண்ட தகைமையின
பிறர் உசாவ வேண்டுமென்பது தோழி கருத்து. உச
வி ஆவன செய்யாத. கவலைமாக்கட்டென்றது, கு
; சிறிதும் கவலையற்றவர்களென்னும் நினைவ
யின் துயரறியும் அறிவின்மையின் மாக்களென்
ளென்றது செவிலி முதலியோரை. பேதை யூரென்
ள்ளார் தலைவியின் நிலையுணராப் பேதைமை யுடை
றபடி.

தலைவி பருவம் வாய்த்தாளென்னும் காரணம்பற்றி
க்கப்படுவதை இதன் முதற்பகுதியால் தோழி உ
ர் ;

"முலைமுகஞ் செய்தன முள்ளெயி றிலங்கின

காப்பும் பூண்டிசிற் கடையும் போகலை
பேதை யல்லை மேதையங் குறுமகள்
பெதும்பைப் பருவத் தொதுங்கினை புறத்தென
ஒண்சுடர் நல்வி லருங்கடி நீவி " (அகநா. 7)

ழிப் பருவம் வந்த தலைமகளை இற்செறித்துக் கா
ி காணப்படும்.

கொல், ஏ : அசைநிலை.

இரண்டாவது கருத்து :—நொதுமலர் வரைவு நேரின் இவ
ினளாவளெனச் சிறிதும் ஆராயாத மாக்களையுை
று பொருள் கொள்க.

மேற்.) மு. தலைவனோடு தன்னிடத்து ஒருவ்ரும் ஒன்று உை
தனது ஆற்றாமையால் தன்னோடும் அவனோடும் பட்டன சில ம
தானே கூறியது (தொல். களவு, 21, இளம், 20, ந.)

ஒப்பு.) 1. மகளிர் தழையுடை யணிதல் : குறுந். 125 : 3, ஒப்பு. 2
சுப்பு : குறுந். 71 : 3. 4. கொம்மை வரிமுலை : (அகநா. 65 :
ம்மை வெம்முலை ", " கொம்மை யார்ந்தன...விழுத்தகு முலைத்
. 347, 2364.)

கிழக்குச் செப்பு : " முலையும், சூழி மென்முகஞ் செப்புட னெதி
. 315 : 1-2); " தாமச் செப்பிணை " (சீவக. 171.)

5. யாங்காகுவங்கொல் : (குறுங். 337 : 6); " யாங்கா குவெ
யன் யானே " (நற். 152 : 9); " யாங்கா குவங்கொல் ப
ங்கா குவள்கொ லளே " (அகநா. 14 : 13, 260 : 11.)
6-7. குறுந். 145 : 4-5.

தலைவி கூற்று

[வரைபொருட்குப் பிரிந்த தலைவன் நீட்டித்தானாக,
யை யடைந்த தலைவியை நோக்கித் தோழி, " அவர் நி
ரந்து கொள்வர் ; நீ ஆற்றியிருப்பாயாக " என, " அவ
ண்டிய பருவத்து வந்தாரிலர் ; இனி வரைந்து கொள்வது
ம் ?" என்று கவன்று கூறியது.]

0. நெருப்பி னன்ன செந்தலை யன்றில்
இறவி னன்ன கொடுவாய்ப் பெடையொ
தடவி னோங்குசினைக் கட்சியிற் பிரிந்தோர்
கையற நரலு நள்ளென் யாமத்துப்
பெருந்தண் வாடையும் வாரார்

ா - து. வரைவு நட்டிப்ப ஆற்றுவாகிய தலைமகளை மூ
|, வரைவரென ஆற்றுவிப்புழித் தலைமகள் கூறியது.

மதுரை மருதன் இளநாகன்.

பி - ம்.) 2 'இரவின்', 'அரவின்' 3 'ஞெங்குசில
வ'

ப - ரை.) தோழி—, நெருப்பின் அன்ன செ தலை அன்
பைப்போன்ற சிவந்த தலையையுடைய ஆண் அன்றில்,
அன்ன கொடு வாய் பெடையொடு - இருமினை
த அலகையுடைய பெண் அன்றிலோடு, தடவின்
கட்சியில் - தடா மரத்தினது உயர்ந்த கிளையின்கண் ஆ
னிடத்தே யிருந்து, நரலும் - ஒலிக்கின்ற, நள்
ந்து - செறிந்த இடையிரவையுடைய, பெரு தண் வ
பெரிய தண்மையையுடைய வாடைக் காற்று வீசும் க
திலும், வாரார் - தலைவர் வந்தாரிலர்; நம் காதலர் வ
லைவர் என்னை மணந்து கொள்வது, இஃதோ - இதுதா

முடிபு) தோழி, வாடையும் வாரார்; காதலர் வ
தா?

கருத்து) தலைவர் இன்னும் வந்திலர்; வரைவரெனக்
ங்ஙனம்?

வி - ரை.) செந்தலையென்றது செஞ்சூட்டை: தலை:
; "பூந்தலை யன்றில்" (ஐங். ஐம். 41) என்பதற்குப் ப
யாசிரியர், 'செம்பூப் போலுஞ் சூட்டினையுடைய
றில்' என்றெழுதியது காண்க. தடவென்பது ஒரு
இலையைத் தைத்து உண்கலமாகக் கொள்ளும் வ
ந்தி முதலிய இடங்களிற் காணப்படுகிறது; "தடவும்
தாழச் சாய்த்து" (பெருங். 1. 51: 43.) ஆண்அ
டயோடு மகிழ்ந்து நரலுதல் கேட்டு, 'இப்பறவை
யாம் பெற்றிலமே!' எனத் தனித்தார் இரங்குவரா
தோர் கையற நரலும்' என்றாள்.

வாடையும்: உம்மை உயர்வுசிறப்பு; தலைவர் வ
ரியமையாததாகிய இக்காலத்தும் அவர் வந்திலர்; இனி
ன்று துணிதல் யாங்ஙனமென்றாள் தலைவி. 'தலைவா
ய கண்டோமில்லை: இனி வந்து வரைவரென நீ கூ

றல்வலி யெஞ்ச கடுக்குவாள்" (கம்ப. சூர்ப்ப. 76.)

நெருப்பின் அன்ன செந்தலையன்றில்: "எரியகைத் தன்ன செ

ல்" (தொல். களவு. 21, ந. மேற்.)

1-2. அன்றிலின் கொடுவாய் : "ஏக்குவயி ரிசைய கொடுவா யன் ந்றிப். 219); "கொடுவாய்ப் புணரன்றில்" (கைந்நிலை, 57.)

4, நள்ளென்யாமம் : குறுந். 6 : 1, ஒப்பு; நெடுநல். 186; நற். 45 : 10, 178 : 8, 199 : 3, 287 : 9, 333 : 12; ஐங். 324 : 3;

12, 129 : 2, 142 : 20, 170 : 12, 279 : 6.

1-4. அன்றில் யாமத்து நரலுதல் : (குறுங். 177 : 1-4, 301 : டைபுண ரன்றி லியக்குரா லினைஇக், கங்குலுங் கையறவு தந்த ன்னும், தமியேன் கேட்குவென் கொல்லோ, பரியரைப் பெ றிற் குரலே", "ஒலியவிக் தடங்கி யாம நள்ளென......" ணை வாக்குமடற் குடம்பைத், துணைபுண ரன்றி லுயவுக்குர மும், துஞ்சாக் கண்ண ரெபடச் சாஅய், நம்வயின் வருந்து ர்ப", "மையிரும் பனைமிசைப் பைதல வுயவும், அன்றிலு பெ ம்" (நற். 152 : 7-8, 218 : 9-11, 303 : 1-7, 335 : 7-8); " படுக்கும் பானாட் கங்குல், எம்மிலு முயவுதி செங்கலை யன் ால். களவு. 16, ந. மேற். "இருள்வி.")

5. பெருந்தண்வாடை : குறுந். 35 : 5, ஒப்பு.

தலைவி கூற்று

[தாய் உறங்காமல் விழித்திருந்தமையால் தலைவன் இ தும் அவனைக் காணுதற்கு இயலாத தலைவி மறுநாள் து மறைவில் நிற்பதை யறிந்து, "நேற்று அன்னை விழி ள். தலைவன் வந்தானென்பதை யான் உணர்ந்தும் ட யிற்று" என்று தோழியை நோக்கிக் கூறியது.]

கூசு. பொழுது மெல்லின்று பெயலு மோவா
கழுதுகண் பனிப்ப வீசு மதன்றலைப்
புலிப்பற் றாலிப் புதல்வற் புல்லி
அன்னு வென்னு மன்னையு மன்னே
5. என்மலைந் தனன்கொ றேனே தன்மலை

வ - து. ஐராவுக்குறிக்கண் வந்த தலைமகனைக் காப்புமிகுதி ப்படப் பெறாத தலைமகள், பிற்றைஞான்று தலைமகன் சி தானாக, தோழிக்குச் சொல்லுவாளாய்ச் சொல்லியது.

நக்கீரர்.

(பி - ம்.) 2 'வீசுந் தன்றலை' 3 'புதல்வர்ப்' 4 'அன்னு 7 'நின்றேனே'

(ப - ரை.) தோழி, பொழுதும் எல் இன்று - சூரிய
க்கம் இலனாயினன்; பெயலும் - மழையும், ஓவாது -
ல், கழுது கண்பனிப்ப - பேய்கள் கண்ணை அடிக்கடி கெ
கும்படி, வீசும் - வேகமாகப் பெய்யும்; அதன் தலை - அ
, அன்னையும் - தாயும், புலி பல் தாலி - புலிப்பற்கே
யை யணிந்த, புதல்வன் புல்லி - மகனைத் தழுவி, அ
றும் - அன்னையே யென்று என்னை விளிப்பாள்; அப்பொ
மலை ஆரம் நாறும் மார்பினன் - தனது மலையில் விளைந்
் மணக்கின்ற மார்பையுடைய தலைவன், மாரி யானை
யில் நனைந்த யானையைப் போல, வந்து நின்றனன் -
ப்புறத்தே வந்து நின்றான்; அன்னோ - அந்தோ! என்
் கொல் - அவன் எதனைச் செய்ய மேற்கொண்டானோ!

(முடிபு) பொழுதும் எல்லின்று: பெயலும் வீசும்; அ
அன்னாவென்னும்; மார்பினன் வந்து நின்றனன்; என்
் கொல்?

(கருத்து) நேற்றுக் காப்புமிகுதியால் தலைவனைக் க
ரேனில்லை.

(வி - ரை.) பொழுது - சூரியன்; "முழுநீர்ப் பொய்
ழுதொடு விரிந்த, செழுமலர்த் தாமரை" (பெரும். 2
) "எல்லு மெல்லின்று" (குறுந். 179: 2, 390: 1) எ
வருவதுங் காண்க. "எல்லினிர் புகினே" (மலைபடு.
விடத்து நச்சினார்க்கினியர் 'இராக்காலத்தை யுடைய
எல்லினிரென்பதைக் குறிப்பு வினையாகக் கொண்ட
ஆராய்கையில், எல்லின் றென்பதே இருண்டதெ
ருள்தரும் ஒரு சொல்லென்று கருதவும் இடமுண்டு. இ
த்திற் பேய்கள் அச்சமின்றித் திரிவன; அவையும்
ந்தன வென்பது பெயலின் கடுமை மிகுதியை உணர்த்
ப்பற்றாலி - புலிப்பல்லைப் பொன்னிலமைத்துச் சிறுவர்

முததனன நானும அவளருகல லுருததல லுனறயன
ற்று' என்று தலைவி புலப்படுத்தினள். அன்னையெ
யேற்று, "முறைப்பெயர் மருங்கி னையெ னிறுதி, ஆ
கற் குரியவு முளவே' (தொல். விளி. 9) என்னும் வித
னாவென வந்தது. புதல்வனைப் புல்லி அவனையே அ
் னுமென்று பொருள் கொள்ளுதலும் ஒன்று. தலைவன்
யில் விளைந்த சந்தனத்தைப் பூசி வந்தகாலத்தில்
த்தை யறிந்தவளாதலின், அவன் புறத்தே வந்துநின்றா
அச் சந்தன மணத்தால் அவன் வரவை யறிந்தாள்.
என் மலைந்தனன் கொலென்றது, அவன் நினைந்தது

ற வில்லையென்னும் நினைவிற்று. கொல் : ஐயம், தான்
)சகிலைகள்.

(மேற்.) 1-4. தலைவியிடத்துக் காதல் கைமிகந்து பெருகுதலால் ,
ழியும் ஒன்று கூறிச் செவிலி அரற்றியது இது ; 'பொழுது மெ
ர்பதனுள் புதல்வற்புல்லி அன்னையென்று தலைவியை வி
வின் அரற்ற லாயிற்று' (தொல். களவு. 24, ந.)

7. உவமையில் நிணை மயக்கிவந்தது (தொல். உவம. 6, பேர்.
5-7. துஞ்சிச் சேர்தல் என்னும் மெய்ப்பாடு வந்தது ; 'என்
மேற்கொண்டு வந்தானென்றமையின் இது துஞ்சிச் சேர்தலா
லாக்கால் அக்கனஞ் சொல்லுதல் அன்பழிவெனப்படும்' (
ப்ப். 23, பேர் ; இ. வி. 580.)

மு. காப்பு மிகுதிக்கண் மனையகப்பட்டுக் கலங்கி உணர்வு
த் தலைவி ஆராய்ச்சி யுடையதாகிய அருமறையினைத் தோழிக்கு
(தொல். களவு. 21, இளம், 20, ந.)

(ஒப்பு.) 1. பொழுதும் எல்லின்று : "எல்லின்று பொழுதே" (கற்
அகநா. 224 : 1) ; "எல்லு மெல்லின்று" (குறுங். 179 : 2, 39
நா. 110 : 11, 370 : 2.

3. புலிப்பற்றாலி : "புலிப்பற் கோத்த புலம்புமணித் தாலி" (அக
; "புலிப்பற் றாலிப் புன்றலைச் சிறாஅர்" (புறநா. 374 : 9) ;
ான் வயப்புலி வாய்பிளந்த பெற்ற மாலை வெண்பற்றாலி" (சில
8) ; "போதிற் பொலியுந் தொழிற்புலிப் பற்குரற் பொற்றொ
ருச்சிற். 239.)

6. ஆரம் நாறும் மார்பினன் : குறுந். 198 : 7, 321 : 1 ; கலி.

[illegible]

தலைவியை [illegible]

தலைவியைப் பிரிந்த தலைமகன் தான் மேற்கொண்ட செ
து மீளும்பொழுது வழியில் அரும்பியிருந்த முல்லை
து, "நீ தனித்திருப்போரை நோக்கி அரும்பால் எள்ளி
் தகுமோ?" என்று கூறியது.]

கார்புறந் தந்த நீருடை வியன்புலத்துப்
பலர்புகு தரூஉம் புல்லென் மாலை
முல்லை வாழியோ முல்லை நீநின்
சிறுவெண் முகையின் முறுவல் கொண்ட
நகுவை போலக் காட்டல்
தகுமோ மற்றிது தமியோர் மாட்டே.

எ - து. வினைமுற்றி மீளும் தலைமகன் முல்லைக்குரைப்ப

ந்தது.
[வினைமுற்றி - தான் தலைவியைப் பிரிந்து செல்லுத... ணமான செயல் நிறைவேறப்பெற்று.]

கருவூர்ப் பவுத்திரன்.

(பி - ம்.) 1 'கார்புனந்', 'கார்ப்புனந் '; 'வியன்புனத்த... லா புகுதரும் '

(ப - ரை.) முல்லை - முல்லையே, வாழி - நீ வாழ்வ... லை - முல்லையே, கார் புறந்தந்த - மேகத்தாற் பாதுக... ற்ற, நீருடை வியன்புலத்து - நீரையுடைய அகன்ற ... ந்தின்கண், பலர் புகுதரும் புல் என் மாலை - பலர் தம் இ... புகும் ஒளியிழந்த மாலைக் காலத்தில், நீ நின் சிறுவெள் ... - நீ நினது சிறிய வெள்ளிய அரும்புகளினால், மு... 'ண்டனை - புன்னகை கொண்டாய்; தமியோர் மாட்டு -... ரைப் பிரிந்த தனிமையை யுடையோர்பால், நகுவை ... ட்டல் இது தகுமோ - எள்ளி நகைப்பாய் போலக் காட்... இது நினக்குத் தகுமோ?

(முடிபு.) முல்லை, வாழி! முல்லை, புலத்து மாலையில் நீ ... முறுவல்கொண்டனை; தமியோர்மாட்டு நகுவைபோல... தகுமோ?

(வி - ரை.) கார் - ...

ல் முடிந்து மாலையில் யாவரும் வீடுபுகுவராதலின், '... ருஉம் மாலை' என்றான். தலைவியோடு சேரப்பெற்றி... அவனுக்குப் புல்லென் மாலையாயிற்று. காம மயக்கத்... லையை நகைப்பதுபோலக் கொண்டு இது கூறினான்.

வாழியென்றது குறிப்புமொழி. நகுதலாவது, இந்தக் ... த்திலும் தலைவியைச் சேராது தனித்தனையே யென்று எ... ல். தமியோரென்று பன்மையிற் கூறினும் கருதியது ... ய யென்க.

வாழியோ: ஓ அசைநிலை. மற்று, ஏ: அசைநிலைகள்.

(ஒப்பு.) 2. புல்லென் மாலை: அகநா. 234 : 14; பு. வெ. 296.

3. முல்லையை முன்னிலைப்படுத்திக் கூறுதல்: "நின்னுடைக் கே... னே முல்லை" (தொல். அகத். 3, ந. மேற்.)

2-3. மாலையில் முல்லை மலர்தல்: குறுந். 108 : 4-5, ஒப்பு.

1-3. கார்புறந்தந்த புலத்து முல்லை: குறுந். 126 : 3, ஒப்பு.

3-5. முல்லை நகுதல்: குறுந். 126 : 3-5, ஒப்பு; 186 : 2-3.

தலைவி கூற்று

[தலைவனது பிரிவினால் வருந்துந் தலைவி காமமிகு... லை நோக்கி, "நீ நள்ளிரவிலும் ஒலிக்கின்றனையே; ய... த்த முற்றாய்?" என இரங்கிக் கூறியது.]

௬. யாரணங் குற்றனை கடலே பூழியர்
சிறுதலை வெள்ளைத் தோடுபரந் தன்ன
மீனார் குருகின் கானலம் பெருந்துறை
வெள்வீத் தாழை திரையலை
நள்ளென் கங்குலுங் கேட்குநின் குரலே.

எ - து. நன்னுட் கையாறெய்திடு கிளவி.
[கையாறு - செயலறுதல்.]
அம்மூவன்.
(பி - ம்.) 1 'கடலே பூழி' 4 'தாழைத்திரை'
(ப - ரை.) கடலே—, பூழியர் - பூழிநாட்டாரது, சிறு
சிறு தலையையுடைய ... வெள்ளை தோடு பரந்தன்ன - வெள்

... பெருந்துறை - ... கு
ய துறையினிடத்து, வெள் வீ தாழை - வெள்ளிய
...ய தாழையை, திரை அலை - அலைகள் அலைக்கின்ற, நள்
...லும் - நடு இரவிலும், நின் குரல் கேட்கும் - நினது
ம் செவிப்படும்; யார் அணங்கு உற்றனை - நீ யாரால் வ
...ந்தாய்?
(முடிபு.) கடலே, கங்குலும் நின்குரல் கேட்கும்; யார் அ
...றனை?
(கருத்து.) கடலே, நீ யார் பிரிவுபற்றி வருந்துகின்றாய்?
(வி - ரை.) தலைவனைப் பிரிந்த காம மயக்கத்தால் கட
...த்துத் தலைவி கூறியது இது. நள்ளென் கங்குலிலும் து
...யாற்றும் நிலையையுடைய அவள் கடலையும் தன்னைப் பே
...க் கருதி, "யான் ஒரு தலைவனால் அணங்குற்றதுபோல
தலைவனால் அணங்குற்றனைபோலும்! அத்தலைவன் ய
...று வினவினாள்.
பூழிநாட்டினர் ஆட்டுநிரையுடையரென்ற செய்தி, "பூ
...த் துருவி னன்மேய வாரும்" (நற். 192 : 3-4) என்ற
காணப்படுகின்றது. வெள்ளை - வெள்ளாடு (மலைபடு.
...னலம் பெருந்துறை : அம் சாரியை. கானல் - கடற்க
...லை. வெள்வீத் தாழை யென்றாள் செந்தாழையும் உ

நள்ளென் கங்குலில் நின்குரல் கேட்குமென்றமையால்
கேட்பாளாகிய தலைவியும் அந்நள்ளிரவில் துஞ்ச
...ப்படும்.

மேற்.) மு. கடலொடு கவலல் (களவியற்.)
ஒப்பு.) 2. சிறுதலை வெள்ளைத்தோடு: "இடையன், சிறுதலை
குறுகல் செல்லா" (புறநா. 54 : 11 - 2.) வெள்ளை: அகநா. 10
156. 14. ஆட்டின் தோடு: "ஆடுதலைத் துருவின் றோடு" (அகநா.
மீறுர் குருகு: அகநா. 40 : 3. கானலம் பெருந்துறை: அகநா.
80 : 14. மு. அகநா. 300 : 4.
1. தாழையின் மலர் திரையால் அலைக்கப்படுதல்: "தயங்குதிரை வெ
ெ வெண்பூ" (குறுந். 226 : 5.)
கள்ளெனுங் கங்குல்: குறுந். 6 : 1, ஒப்பு; 160 : 4, ஒப்பு.
மு. "பாய்திரை பாடோவாப் பரப்புநீர்ப் பனிக்கடல்
வெவறத் துறந்தனன் றுறைவனென் றவன்றிறம்
நோய்தெற வுழப்பார்க ணிமிழ்தியோ வெம்போலக்

அணிகல முண்டகன்று னென்றுகொ லெம்போற்
றிணிமண லெக்கர்மே லோதம் பெயரத்
துணிமுந்நீர் துஞ்சா தது"

(ஐங். எழு

"பூங்கணை வேளைப் பொடியாய் விழவிழித் தோன்புலியூர்
ஓங்கணை மேவிப் புரண்டு விழுந்தெழுந் தோலமிட்டுத்
தீங்கணைந் தோரல்லுந் தேறுய் கலங்கிச் செறிகடலே
ஆங்கணைந் தோர்கின் னையுமுள ரோசென் றகன்றவரே"
(திருச்சிற்.

"காமுற்ற யாமன்றே காளத்தி யான்கழற்கே
யாமுற்ற துற்ற யிருங்கடலே—யாமத்து
ஞாலத் துயிரெல்லாங் கண்டுஞ்சு நள்ளிருள்கூர்
காலத்துந் துஞ்சாதுன் கண்"

(கைலைபாதி

"தன்போற் சினத்துரு மேந்திய கோன்கன்னித் தண்டுறையு
பொன்போன் மலர்புன்னைக் கானலு நோக்கிப் புலம்புகொ
என்போ லிரவினெல் லாந்துயி லாதின் றேங்குதியால்
அன்போ டொருவற் கறிவழிந் தாயோ வலைகடலே"
(பாண்

"உன்னையு மீத்தகன்ற ருண்டோ வுடல்கருகிப்
புன்னை கமழும் பொருகடலே—என்னைப்போல்
நெஞ்சா குலம்பெருகி நீயு மிரவெல்லாம்
துஞ்சாத தென்கொலோ சொல்" (கிளவித்தெளிவு.)

குறிப்பு;—இத்தகைய செய்யுட்கள் பல பிற்காலத்துப் பிரபந்த
9; திவ். திருவாய். 2. 1 : 3 முதலியன.

காதற்பரத்தை கூற்று

[தலைவி தன்னைப் புறங்கூறினளெனக் கேட்ட காதற்பர
விக்குப் பாங்காயினர் கேட்பத் தன்தோழியை நோக்கி
ராய், "தலைவி குறை கூறுதற்குரிய குற்றம் உடையேமெ
மைக் கடல் வருத்துக" என்று சொல்லியது.]

,. கணைக்கோட்டு வாளைக் கமஞ்சூன் மடநா
துணர்த்தேக் கொக்கின் றீம்பழங் கதூஉ

அனையே மகிழ்நற்கியா மாயின மெனினே

ர - து. காதற்பரத்தை தலைமகட்குப் பாங்காயினர்
ந்தது.
ஒப்பு: அகநா. 76, கருத்து.]

ராங்குடி மருதன்.
தி - ம்.) 1 'கணைக் கோட்டு' 2 'துணர்த்தேங்' 3 'தெ

ப - ரை.) தோழி—, மனையோள் மடமையின் புலக்கும்
- தலைவி தன் அறியாமையாற் புலப்பதற்குக் காரண
தன்மையேமாக, மகிழ்நற்கு - தலைவன் திறத்து, யாம் ஆ
ர - நாம் ஆயினேமாயின், கணை கோடு வாளை - தி
பையுடைய வாளை மீனினது, கம சூல் மடம் நாகு - நி
பத்தையுடைய மடப்ப மிக்க பெண்ணினது, துணர்
கின் - கொத்தையுடைய தேமாவினது, தீ பழம் - உ
ப பழத்தை, கதூஉம் - கவ்வுதற்கிடமாகிய, தொன்று
ர் - மிகப் பழைய வேளிருக்குரிய, குன்றூர் குணுதி
க்குக் கிழக்கின் கண்ணுள்ளதாகிய, தண் பெரு ப
ரிய பெரிய கடல், அணங்குக - எம்மை வருத்துவதாக.

முடிபு) தோழி, மனையோள் புலக்கும் அனையேம் மகி
ஆயினம் எனின், பவ்வம் அணங்குக.

கருத்து) தலைவி அறியாமையால் எம்மைக் குறை
ர்ள்.

வி - ரை.) கோடு - பக்கமுமாம். துணரென்றது மலர்க்
கயன்றிக் காய்க்கொத்து பழக்கொத்து ஆகியவற்றி
; "பைம்பாகற் பழந்துணரிய, செஞ்சுளைய கனிம
ருந. 191-2) என்பதன் உரையைப் பார்க்க. தேக்கொ
ரவென்னும் சாதி. நீரளவுந் தாழ்ந்த பழக்கொத்தி
ய வாளை கவ்வுமென்பதும் பொருந்தும். தொன்ற
ிர் - மிகப் பழங்காலமுதல் இக்நாட்டில் இருந்து பழமை

ர்.

பவ்வம் அணங்குகவென்றது யாம் செய்த குற்றத்தி
டமாகக் கடல் எம்மை வருத்துக வென்றபடி; கடல்

ம - அறியாமை. புலத்தல்: 'இவன் என் கொழுநனை
யப்பித்துக்கொண்டு புறம்போகாவாறு செய்தனள்' எ
றி வெறுத்தல்.

ஆயினமெனினென்றது ஆகாமையை உணர்த்தி நின்றது.
வாளைநாகு தான் இருந்தவிடத்தே யிருந்து முயற்சி சி
எளிதில் கொக்கின் பழத்தைப் பெற்றதுபோல, யாம்
தலைவன் வலியவந்து எம்மை நயப்ப யாம் அவனோடு உ
; ஆதலின் யாம் குறைகூறற்குரியேமல்லேம்' என்று கா
தை கூறினள்.

மேற்.) 1. நாகென்பது இளமைக்கு வரும் (தொல். மரபு. 26, பே
ஒப்பு.) 1. கணைக்கோட்டு வாளை: நற். 340: 4; அகநா. 126: 8;
2. 2. தேக்கொக்கு: குறுந். 26: 6, ஒப்பு. 1-2. வாளை மாம்ப
தல்: குறுந். 8: 1-2, ஒப்பு. 3. தொன்றுமுதிர் வேளிர் குன்றூர்:
8. (

தலைவன் கூற்று

தோழியினிடம் இரந்து நின்றும் உடம்பாடு பெறாத தலை
பிபாற் சென்ற தன் நெஞ்சை நோக்கி, "ஒருமுறை வி
விழந்தாய்; மீண்டும் விழைகின்றாய்!" என்று கூறியது.

மகிழ்ந்ததன் றலையு நறவுண் டாங்கு
விழைந்ததன் றலையு நீவெய் துற்றனை
அருங்கரை நின்ற வுப்பொய் சகடம்
பெரும்பெய றலையவீந் தாங்கிவள்
இரும்பல் கூந்த லியலணி கண்டே.

எ - து. பின்னின்ற தலைமகன், மறுக்கப்பட்டுப் பெயர்
றூ (பி - ம். பெயர்த்தத் கூடது) நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.
[பின்னிற்றல் - வழிபடுதல்.]

பரணர்.

(பி - ம்.) 2 'விழைத்ததன்' 4 'பெரும்புயற்றலை', 'பெ
பற் றலையவிந் தாங்', 'றலையவீஇந் தாங்'

(ப - ரை.) நெஞ்சே, அரு கரை நின்ற - ஏறுதற்கரிய
நின்ற. உப்பு ஒய் சகடம் - உப்பைச் செலுத்துகின்ற வ

கூந்தலின், இயல் அணிகண்டு - இயற்கை அழகைக்க
ப் பட்டோமென்று அன்பு ஒழியாயாய்க் காமித்தால்
து, மகிழ்ந்ததன் தலையும் - கள்ளுண்டு அறிவிழந்து
றலும், நற உண்டாங்கு - கள்ளை உண்டாற்போல்,
ந்ததன் தலையும் - ஒருமுறை விரும்பியதன் பின்னும்,
ளை - விருப்பத்தை அடைந்தாய்.
முடிபு) சகடம் வீந்தாங்கு இவள் கூந்தல் அணிகண்டு
டாங்கு நீ வெய்துற்றனை.
கருத்து) நீ தலைவியோடு அளவளாவ விரும்பல் மய
ாற்பட்டது.
வி - ரை.) தலைவியைப் பாங்கிவாயிலாக அடையவிரு
ன் அவள்பாற் பணிந்து குறையிரந்தும் அவள் உடம்ப
து, விருப்பம் மிக்க தன்நெஞ்சை நோக்கிக்கூறியது இ
மகிழ்தல் - கள்ளுண்டார் அறிவிழந்து நின்று களி
ர், 1281, பரிமேல்.) ஒருமுறை கள்ளுண்டு மீட்டும் உண்
கையைக் காமமுடையார் நிலைக்கு உவமைகூறும் வழக்

> "களித்தொறுங் கள்ளுண்டல் வேட்டற்றாற் காமம்
> வெளிப்படுந் தோறு மினிது" (குறள், 1145)

றிலும் காணப்படும்.
வெய்துறுதல் - விருப்புறுதல் (குறுந். 363 : 6); வெ
பமாதல்போல அதன் வேறுவாய்பாடாகிய வெ
பமாயிற்று ; வெய்துறல் - வெப்பத்தையடைதலெனஇ
நங். க. 35 : 51.)
உப்பொய் சகடமென்பதை, சகடம் ஒய்த உப்பென்று
டுக ; "குடுமிய வாகபிறர் குன்றுகெழு நாடே" (புறந
ான்றவிடத்து, நாடுகெழுகுன்றெனக் கூட்டிப் பெ
தல்போல. ஒய்தல் - செலுத்துதல் (பதிற். 87 : 4,
ா. 70 : 17, உரை.)
'பெரும்பெயற்றலை யவிந்தாங்கு' என்ற பாடத்
ிய மழையினிடத்து அழிந்ததுபோலவெனப் பொருள் செ
ளென்று தலைவியைச் சுட்டினான், நெஞ்சிற்கணியளாக
பற்றி (புறநா. 72 : 2, உரை.) ஐந்து பிரிவாக உள்ளதா
ந்தலென்றான். வெய்தாம் அக்காமவிடாய் தீர்த்
தலின் நிழல் உதவுதலின் கூந்தலணிகண்டு
ம்பிய க.

ும் அறிவும் அற்று மயங்கினும் அதனை உணராது மீ
டுமகிழ்ந்து போல ஒருமுறை தலைவியை விரும்பி இத்
ணிந்து குறையிரந்து நாணழிந்து நின்றும் அமை
டும் விரும்பினை யெனவும் உவமைகளை விரித்துக்கொள்

ஒப்பு.) 1. மகிழ்ந்ததன் றலையும் நறவுண்ணுதல்: " களித்தார்க்குக்
ற" (குறள், 1288.) 1-2. காமம் உற்றார்க்குக் கள்ளுண்போர் உ
கொண் டரற்று முறுபிணி தலைஇக், கட்கொண் டாங்குக் கவ
ற", "கறவினை தேற லுறுபிணி போலப், பிறிதிற் றீராப்
" (பெருங். 1. 35: 50-51, 2. 16: 63-4.)

3. உப்புமாய சகடம்: "கோன்பகட் டுமண ரொழுகை"
. 55); "பெருங்கயிற் றொழுகை மருங்கிற் காப்பச், சில்பத வு
ர்னை சாற்றி" (பெரும்பாண். 63-4); "உப்பின் கொள்ளை
நெறி யொழுகை நிலவுமண லீர்த்தி" (நற். 183: 2-3); "உ
ரருந்துறை போக்கும், ஒழுகை" (அகநா. 30: 5-6); "உ
பா யொழுகை" (புறநா. 116: 7-8.)

4. பெரும் பெயல்: குறுந். 13: 2, 133: 3, 168: 3; மு
பெயல் தலைய: "தலைப்பெய றலைஇய" (முருகு. 9.)

3-4. உப்பு மழையால் அழிதல்: "கடல்விளை யமுதம் பெய
, குருகி புகுதல்" (நற். 88: 4-5); "உப்பியல் பாவை யு
போல, உக்கு விடுமென் னுயிர்" (கலி. 138: 16-7); "
வீரம்பாக் குப்பை, பெரும்பெயற் குருகி யாஅங்கு", "மிகு
ச்சிறை நில்லா வெள்ளம் போல, நாணுவரை நில்லாக் காம ந
நா. 206: 14-5, 208: 18-21); "உப்பின் பெருக்குப்பை
லாகும்" (திரி. 83); "கடும்புன னெருங்க வுடைக்கரிசில்
புச் சிறைபோ லுண்ணெகிழ்ந் துருகி" (பெருங். 3. 20: 1
சிகல வுப்புக் குன்ற மூர்புனற் குடைந்த தேபோல்" (சீவக. 813

5. இரும்பல் கூந்தல்: குறுந். 19: 5, ஒப்பு; ஐங். 231: 2, 2
ர. 142: 18; புறநா. 120: 17.

தோழி கூற்று

[தாய் முதலியோருடைய பாதுகாப்பின்கண் தலைவி
ல் தலைவன் அவளைக்கண்டு அளவளாவுதல் அரிதாயி
னுல் உண்டான துன்பத்தைக் குறிப்பிப்பாளாகி, மரக்
ந்ததாயினும் தனிமையினுல் வருத்தந் தருவதாகின் ற
ாழி கூறியது.]

ஒருதனி வைகிற் புலம்பா கின்றே.

- து. காப்பு மிகுதிக்கண் தோழி தலைமகட்கு உரைத்தது

டனார் கிழார்.

- ம்.) 1 'நிறைபோந்', 'நிரைபெயர்த்', 'நிரை

ந்தை', 'மாநகை'

ப - ரை.) தண் கடல் படு திரை பெயர்த்தலின் - குளி
கண்ணே உண்டாகும் அலைகள் மீன்களைப் பெயரச்செ
, வெள் பறை நாரை நிரை - வெள்ளிய சிறகுகளையு
யின் வரிசை, பெயர்ந்து அயிரை ஆரும் - நீங்கி அயிரை
றுதற் கிடமாகிய, ஊர் மரந்தை - ஊராகிய மர
மன் - தலைவனோடு இருக்குங்கால் மிக நன்மையையுடை
தனி வைகின் - தலைவனைப் பிரிந்து தனியே தங்குவேமா
பு ஆகின்று - வருத்தத்தைத் தருவதற்குக் காரணமாகின்
முடிபு) மரந்தை நன்றுமன்; தனிவைகிற் புலம்பாகின்று
கருத்து) தலைவனைப் பிரிந்திருத்தல் துன்பத்துக்குக் கா
ாறது.

வி - ரை.) திரை மீனைப் பெயர்த்தாலும் நாரை அ
ர இடத்தே சென்று அதனை ஆர்ந்தது போல, தாயர்
இற்செறித்துக் காப்பிடை வைப்பினும் தலைவன்
குமிடத்து வந்து கண்டு இன்புறல் வேண்டுமெ
பு.

மரந்தை இயற்கை யழகால் நன்மையையுடையது; ஆ
ான் இல்லாத் தனிமையால் புலம்புடையதாயிற்
மும் பொருந்தும். மரந்தை கடற்றுறைப்பட்டின மா
ல் நிகழும் நிகழ்ச்சியை அதற்கு அடையாக்கினாள். ஒரு
தனிமை. தமக்கினிய சுற்றத்தார் சூழவிருப்பினும் தலை
தனிமைத் துன்பம் தோற்றும்; இது புலம்பித் தே
னும் மெய்ப்பாடு (தொல். மெய்ப். 18, பேர்.) பு
மையால் வரும் வருத்தம்.

ஓ, ஏ: அசைநிலைகள். நன்று - முன்பு நன்றாக இரு
அதுகழிந்ததே யெனவும் பொருந்தும்.

ஒப்பு.) 1. பறை: குறுந். 125 : 5, 172 : 1.
நாரை அயிரைமீனை உண்ணுதல்: (குறுந். 128 : 1-3,

. 3. 4. தலைவரோடு கூடின் ஊர் நன்று, இல்லெனின் நன்றன்று: "இ
ர்க் காண்புழி வாழ்தல், கண்ணுறு விழுமங் கைபோ லுதவி, ம
களையா ராயினும், இன்னா தன்றே யவரில் லூரே" (நற். 216 :
மயில் லார்க்கு, நகரமுங் காடுபோன் றுக்கு" (பழ. 3.)

செவிலித்தாய் கூற்று

தலைவனும் தலைவியும் இல்லறம் நடத்தும் மனைக்குச் செ
செவிலி நற்றாயினிடத்தில், "தலைவி தலைவன் உவக்கு
உண்பிக்கின்றாள்" என்று கூறியது.]

முளிதயிர் பிசைந்த காந்தண் மெல்விரல்
கழுவுறு கலிங்கங் கழாஅ துடீஇக்
குவளை யுண்கண் குய்ப்புகை கமழத்
தான்றுழந் தட்ட தீம்புளிப் பாகர்
இனிதெனக் கணவ னுண்டலின் [(
நுண்ணிதின் மகிழ்ந்தன் றொண்ணுதன்

எ - து. கடிநகர்ச் சென்ற (பி - ம், கடிநகர் சென்ற) செ
நற்றுய்க்குரைத்தது.

[கடிநகர் - தலைவனும் தலைவியும் மணம்புரிந்து கொ
றம் நடத்தும் மனை. சென்ற - சென்று மீண்ட.]
கூடலூர் கிழார்.

(பி - ம்.) 2. 'கழாஅதுரீஇ' 3 'குய்ப்புகை' 'கழுமத்'

(ப - ரை.) தோழி, முளி தயிர் பிசைந்த - முற்றிய தயி
ந்த, காந்தள் மெல் விரல் - காந்தள்மலரைப்போ
லியவிரலை, கழுவுறு கலிங்கம் - துடைத்துக்கொ
டையை, கழாஅது உடீஇ - துவையாமல் உடுத்துக்கொ
ள உண்கண் - குவளை மலரைப்போன்ற மையுண்ட
ல், குய் புகை கமழ - தாளிப்பினது புகை மணப்ப,
ந்து அட்ட - தானே துழாவிச் சமைத்த, தீ புளி ப
ய புளிப்பையுடைய குழம்பை, கணவன் - தன் தலை
ிது என உண்டலின் - இனிதென்று உண்பகலை. ஒள்

ண்ணுதல் முகன் மகிழ்ந்தன்று.
ருத்து) தலைவி தன் தலைவனுக்கு வேண்டியவற்றை
ம்படி செய்துவருகின்றாள்.
வி - ரை.) முளிதயிர் - நன்றாக முற்றிய தயிர்; முளி
ல்; நன்றாகக் காய்ந்த பாலால் உண்டாகிய தயிரெ
க; இதனை, "பாறைபடுதயிர்" (சீவக. 426) என்பர்.
றிய தயிராதலின் தலைவி புளிக்குழம்பு செ
ட்டுத் தன் மெல்விரலால் துழாவித் தாளிதம் செய்
வில் அமைக்கவேண்டுமென்னும் விருப்பினளாதலின்
ந்த கையைத் துடைத்த ஆடையைத் துவைத்தலை மறந்
ப ஆடையிற்றுடைத்தது செல்வ மிகுதியால் வந்த இ
து சுவைப்பினு நீகை தொட்டது, வானோ ரமுதம் புனை
கென" (தொல். கற்பு. 5) விரும்புபவனுதலின் இனி

ான்.

;லைவி கொண்ட அகமகிழ்ச்சியை முகம் காட்டியது.
வ பொலிவுபெற்ற நுதல் மகிழ்ச்சியாற் பின்னும்
யதாயிற்று. அம்மகிழ்ச்சியை மிகுதியாக வெளிப்ப
ன் நுண்ணிதின் மகிழ்ந்தன்றென்றான். அங்ஙனம்

தின் அது தருக்கின்பாற்படும்.

ுதனால் தலைவி தற்கொண்டானைப் பேணுந் தகை

'பதைச் செவிலி உணர்த்தினளாயிற்று.

மெய்.) 5 - 6. கற்பினுள், கருவயமடைநத்தலென்னும் மெய்

(தொல். மெய்ப். 19, பேர்.)

அடிசிற்றொழிலின்கண் மகிழ்ச்சியாகிய தலைவியின் மா
நல் மரபின் வாயில்கள் தம்முள் தாம் கூறியது (தொல். கற்
க.); 'இது பார்ப்பானையும் பார்ப்பனியையுந் தலைவராகக்
கடிமனைச் சென்ற செவிலி கூற்று. வாயில் வேர்வித்தத
. அகத். 24, க.); உலகியல் வழக்கே வந்தது (தொல். அகத்.
. 378); செவிலி நற்றாய்க்குத் தலைமகள் நன்மனைவாழ்க்கைத்

த்தியது (கம்பர். 203.)

கு. பு.) இப்பாட்டிற் கூறப்படும் உணவு வகையினால் நச்சினார்க்
ப்பானையும் பார்ப்பனியையும் தலைவராகக் கூறியது' எனக்
போதும்; பெரும் பாணாற்றுப்படையில் அந்தணர்மனையிற்
ம் உணவைப்பற்றிக் கூறியிருக்கும் பகுதி (304 - 10) இக்கே

ரியது.]

மாடி மையொடு, மாசுபட் டன்றே கலிக்கமுந் தோளும்," (நற்.

- 4. "கிளரிழை யரிவை நெய்துழந் தட்ட, விளரு ளப்
த நெற்றிச், சிறுநுண் பல்வியர் பொறித்த, குறுநடை" (நற்
.)

தலைவன் கூற்று

[பொருள்தேடத் துணிந்த நெஞ்சை நோக்கி, "தலைவி
ின் உயிர்வாழ்தல் அரிது" என்று தலைவன் கூறியது.]

மாரிப் பித்திகத்து நீர்வார் கொழுமுகை
இரும்பனம் பசுங்குடைப் பலவுடன் பொதி
பெரும்பெயல் விடியல் விரித்துவிட் டன்ன
நறுந்தண் ணியளே நன்மா மேனி
புனற்புணை யன்ன சாயிறைப் பணைத்தோ
மணத்தலுந் தணத்தலு மிலமே
பிரியின் வாழ்த லதனினு மிலமே.

எ - து. பொருள்வலிக்கும் நெஞ்சிற்குக் கிழவன் உரைத்
[பொருள்வலிக்கும் - பொருள்தேடும் முயற்சியைத் துன

சிறைக்குடி யாந்தையார்

(பி - ம்.)* 2 'பசுங்கொடைப்' 3 'பெரும்புலர்' 5 'சா
ாத்தோள்' 6 'மணத்தொறும்'

(ப - ரை.) நெஞ்சே, தலைவி, நல் மா மேனி - நல்ல மாம
டைய மேனி, மாரி பித்திகத்து - மாரிக்காலத்தில் மலரும்
ரது, நீர் வார் கொழு முகை - நீர் ஒழுகும் கொழுவிய அ
ில், இரு பனை பசு குடை - பெரிய பசிய பனங்குடையில்
ன் பொதிந்து - பலவற்றை ஒருங்கே வைத்து மூடி,
யல் விடியல் - பெருமழை பெய்தலையுடைய விடியற் கால
ித்துவிட்டன்ன - விரித்து விட்டாற் போன்ற, நறு த
ர் - நறுமையையும் தண்மையையும் உடையவள்; புனல்
ன்ன - நீரில் விடும் தெப்பத்தைப் போன்ற, சாய் இறை
ரள் - வளைந்த சந்தினையுடைய பருத்த அவள் தோ
ணத்தலும் - பொருந்துதலும், தணத்தலும் - பிரிதலும்,
ியின் - பிரிவோமாயின், வாழ்தல் - உயிர் வாழ்தல், அத

முடிபு) மேனி நறுந்தண்ணியள்; தோள் மணத்த
தலும் இலம்; பிரியின் வாழ்தல் அதனினும் இலம்.

கருத்து) தலைவியைப் பிரிதல் அரிது.

வி - ரை.) மாரிக்காலத்தில் அரும்பியதாதலின் நீர்
முகை யாயிற்று. பித்திகம் மாரிக்காலத்தில் அரும்பி
ர்பது: குறுந். 94, வி - ரை. குடை - உட்குழிவாகப்
யால் அமைக்கப்பட்டதொரு கருவி.

மேனியியல்பையும் தோளியல்பையும் கூறினன், அவற்
பட்டுப் பிரியமாட்டாமையின். புணை - பேய்க்கரும்
 தெப்பம் (கலி. 56: 20, ந.) சாயிறை - வளைந்த
ா. 32. 18, உரை); மெல்லிய சந்தெனலுமாம்.

எப்பொழுதும் தோளோடு ஒன்றுபட்டு இருத்தலின், புதி
த்தலும் பின்பு தணத்தலும் இலமென்றான்; அதனினுமெ
, தணத்தலும் இலமென்பதிலுள்ள இன்மை

யது.

ஒப்பு.) 1. மாரிப்பித்திகம்: குறுந். 94: 1, ஒப்பு. மு. குறுந். 22
மலர்களைப் பனங்குடையிற் பெய்தல்: "அவல் வகுத்த பசுங்குடை

முல்லைப் பூப்பறிக் குந்து" (புறநா. 352: 3-4.) 3. பெரும்பெ
. 165: 4, ஒப்பு. 4. நறுந்தண்ணியள்: குறுந். 70: 2, ஒப்பு.
ரி: குறுந். 185: 8. 1-4. தலைவியின்மேனிமணத்திற்கு மலர்:
.-4, ஒப்பு. 5. புணர்ப்பணையன்ன தோள்: "எம் தோள்புரை புணை
78: 4); "முழங்கு நீர்ப் புணையென வமைந்தநின் றடமென்
56: 20.). இறைப்பணைத்தோள்: குறுந். 279: 8. 7. நின்னின்வாழ
. 32: 6, ஒப்பு. வாழ்தல் அதனினு மிலம்: "யானுயிர் வாழ்த லதனினு
;" (அகநா. 98: 30.) அதனினும் இலம்: புறநா. 192: 13. (

தலைவி கூற்று

[தலைவன் தன்பால் பரத்தைமை இல்லையென்று தலைவி
கூறித் தெளிவிக்குங் காலத்து, தலைவி, "எம் உயிர்
க!" என்று கூறியது.]

சுரஞ்செல் யானைக் கல்லுறு கோட்டிற்
றெற்றென விறீஇயரோ வைய மற்றியாம்
நும்மொடு நக்க வால்வெள் ளெயிறே
பாணர், பசுமீன் சொரிந்த மண்டை போல
எமக்கும் பெரும்புல வாகி

ா - து. (1) களவுக்காலத்தும் வரைவு நீட்டித்துத் தலைவன் கு
களவுக் காலத்தும் வரைவு நீட்டித்துத் தலைவன் கு
அதற்கு நொந்து தெளிவிடை விலங்கல் (தொல்.
உண்மையின், இங்கே அதனின் வேறுபடுத்தக் கற்புக்
பதமைக்கப்பட்டது. தெளிவு - தலைவன் தான் யா
மும் செய்யாமையை ஏதுவானும் சூளினானும்
யச் சொல்லுதல். விலங்கியது - தலைவி மாறுப்பட்
ன அகப்பொருட் பெருந்திணைக் குரிய துறை யாக்
பொருள் விளக்கமுடையார் (நம்பி. 243.)]

(2) இனி, தோழி வரைவு நீட்டித்தவழி வரைவுகடா

வெள்ளி வீதியார்.

(பி - ம்.) 1 'சுரஞ் செல்லியானைக்' 2 'மற்றியான்' 5

(ப - ரை.) ஐய—, யாம் நும்மொடு நக்க வால்
று - யாம் நும்மோடு மகிழ்ந்து சிரித்த தூய வெ
ள், சுரம் செல்யானை - பாலை நிலத்திற் செல்லும் யா
, கல் உறு கோட்டின் - மலையைக் குத்திய கொம்பைப்
ற்றென - விரைவாக, இறீஇயர் - முறிவனவாக; எம்
து உயிர், பாணர் பசுமீன் சொரிந்த மண்டைபோல -

பிடித்த பச்சை மீனைப் பெய்த மண்டையைப்
க்கும் பெரு புலவாகி-எமக்கும் பெரிய வெறுப்பைத் தரு
நும் பெறேஎம் - உம்மையும் யாம் பெறேமாய், இறீ

க.

(முடிபு) ஐய, யாம் நக்க எயிறு இறீஇயர்; எம்
க்கும் புல்வாகி நும்மும் பெறேஎம் இறீஇயர்.

(கருத்து) இனி, நும்மோடு அளவளாவுதலினும் இ
று.

(வி - ரை.) தலைவன், "யாம் முன்னொருகால் அ
ழ்ந்து பயின்று நகையாடினேமன்றே!" என்று பழ
ாவுறுத்தினனாக அது கேட்ட தலைவி, "அங்ஙனம் நு
க செய்த எம் பற்கள் இறுவனவாக" என்று சினந்து கூ

வால்வெள்ளெயிறு - மிக வெண்மையான எயிறெனஓ
; பொருட் பன்மொழி. பாணர் மீன் பிடித்துத் தமக்குரி

க வெறுப்புத் தருவதாயிற்று; நுமக்கும் இனிப் ப
; இது கழிக' என்றாள். பெறேஎமென்ற முற்றுவ
; வினையெச்சப் பொருளில் வந்தது.

லைவனது பரத்தைமையால் மிக்க சினம் கொண்ட

தலைவி இங்ஙனம் கூறினாள்.

ரண்டாவது கருத்து: 'நீ இன்னும் வரைந்துகொள்ள
ன்றாய்; தலைவி நின்னால் நலனுணப்பட்டாள்; நின்னை
ர் போலும்; இனி உயிர்கழிக' என்று தோழி கூறியத
க. இங்ஙனம் வன்மை தோன்றக் கூறின் தலைவன் வ
ணந்து கொள்வானென்பது தோழியின் கருத்து.

மற்.) 3. தன் மடத்தால் நகை தோன்றியது, "நீயிர் கூறிய
மெய்யெனக்கொண்டு மகிழ்ந்து நக்கன மென்றமையின்' (
. 5, பேர்.); கருநயமறைத்தலென்பது தலைவிமாட்டு நிகழும்
இதன்கண் 'நகை கூறிற்றுலெனின், அங்ஙனம் மறைக்க
லைமகன் அறிந்தது மெய்ப்பாடாமாகலான் அவ்வாறு கூறின
(தொல். மெய்ப். 13, பேர்.)

. இயற்கைப் புணர்ச்சி நிகழ்ந்த காலத்துத் தலைவனது
ாது அவனை நன்றாக உணர்ந்த அறிவினது மடப்பங்கூறி
சிறப்புரைத்தவிடத்துத் தோழி கூறியது; 'இஃது அவனோ
; தோன்றிய உணர்வு இன்றியமையாமை கூறித் தம் காத

த்தது' (தொல். களவு. 23, ந.)

ஒப்பு.) 1. சுரஞ் செல் யானை: அகநா. 65 : 16-7; திணைமொழி.
. தலைவனொடு நகுதல் : குறுந். 320 : 4-5.
. பாணரும் மீனும்: பெரும்பாண். 283-7; ஐங். 47 : 1-3, 48 :
-2, 111 : 1-3; அகநா. 216 : 1-2. மண்டையில் மீன் செ
ாடை, இருங்கெடிற்று மிசையொடு பூங்கள் வைகுந்து" (
8-9:) பாணர் மண்டை : புறநா. 103 : 9, 115 : 2, 125 : 1-3,
5 : 10, 261 : 2, 398 : 21.

[தலைவன் வரைவிடைவைத்துப் பிரிந்த காலத்தில் அ
ஆற்றாளெனக் கவலையுற்ற தோழிக்கு, "தலை
க் கெடாதென்பதை யான் அறிந்துள்ளேன்; பலர் தம
ற்றியவற்றைச் சொல்லுக. அதனால் யான் உறுதி நீங்
று தலைவி கூறியது.]

பலரும் கூறுகவஃ தறியா தோரே
கயநாடியானை கவளம் மாந்தும
மலைகெழு நாடன் கேண்மை
). தலைபோ காமைநற் கறிந்தனென் யாலே

எ - து. வரைவிடை ஆற்றுளெனக் கவன்ற தோழிக்குத்
கூறியது.

கருவூர் கிழார்.

(பி - ம்.) 3 'கயனுடியானை' 'நன்கறிந்தனன்'

(ப - ரை.) தோழி, யான்—, அருவி தந்த - அருவியால்
—, நாள் குரல் எருவை - காலத்தில் விளைந்த கெ
டய கொறுக்காந்தட்டையை, கயம் நாடு யானை - ஆ
லையை ஆராய்கின்ற யானையானது, கவளம் மாந்தும் -
உண்ணும், மலைகெழு நாடன் கேண்மை - மலைகள்
நாட்டையுடைய தலைவனது நட்பு, தலைபோகாமை -
மை, நற்கு - நன்றாக, அறிந்தனென்; அஃது - அதனை,
ர் பலரும் - அறியாதோராகிய பலரும், கூறுக - த
ற்றியவற்றைக் கூறுக.

(முடிபு) யான், நாடன்கேண்மை தலைபோகாமை
ன்; அஃது அறியாதோர் பலருங் கூறுக.

(கருத்து) தலைவன் என்னை வரைந்துகொள்வானெ
றிவுடையேன்.

(வி - ரை.) பலர் - செவிலி முதலியோர். அஃது - கே
ர இயல்பு; செய்யுளாதலின் சுட்டுப்பெயர் முன்
வை - கொறுக்காந்தட்டை (குறிஞ்சிப். 68, ந.) யா
ளவைக் கவளமென்றல் மரபு. தலைபோதல் - முடிதல்;
); தலை யென்றது அசைநிலையாக நின்றது; "அரசுதலை

நமறை யந்தணன்" (மணி. 11 : 84.)

கயத்தை நாடிச் செல்லும் யானை,தன் முயற்சியின் றியே
றூற் கொணர்ந்து தரப்பட்ட எருவையை நுகர்ந்தாற்
ளையாட்டு விருப்பான் வந்த தலைவன் நல்லூழின் வய
ன்னைக்கண்டு இன்புற்றானென்பது குறிப்பு. இக்கே
ல்வயத்தால் அமைந்ததாகலின் அருதென்பது தலைவி க

அருவியை ஊழிற்கு உவமை கூறும் மரபு, "நீர்வழிப்
ணைபோ லாருயிர், முறைவழிப் படூஉம்" (புறநா. 192:

மேற்.) 3-4. மாகதுமலை : அலவழுக்கண மகரம ஏதட்டுவநத
ம் (தொல். புள்ளி மயங்கு. 19, உ.)

ஒப்பு.) 3. கயநாடு யானை (குறுந். 215 : 4); அகநா. 6 : 8-9,
ன்னால் : முல்லை. 35-6 ; மதுரைக். 658-9.

-5. தலைவன் கேண்மை கெடாதது : குறுந். 264 : 4-5, 313 : 4-

தலைவி கூற்று

தலைவன் வரைவிடைவைத்துப் பிரிந்த காலத்தில் அ
யப் புக்கனராக, அதுகண்டு கவன்ற தோழிக்கு, "இ
பும் முயற்சி பயன்படாதொழியும்" எனத் தலைவி கூ

காணினி வாழி தோழி யாணர்க்
கடும்புன லடைகரை நெடுங்கயத் திட்ட
மீன்வலை மாப்பட் டாஅங்
கிதுமற் றெவனோ நொதுமலர் தலையே.

எ - து. வரைவிடை ஆற்றுளளைக் கவன்ற தோழிக்குத்
கூறியது (பி. ம். சொல்லியது.)

பூங்கணுத்திரையார் (பி. ம். பூங்கண்ணுத்திரையார்.)

பி - ம்.) 4 "நொதுமலர்த்தலையே"

(ப - ரை.) தோழி—, இனி காண் - இப்பொழுது பா
; யாணர் - புதுவருவாயாகிய, கடு புனல் - மிக்க புன
டகரை - அடைந்த கரையையுமுடைய, நெடு கயத்து இ
மான குளத்தின்கண் அமைத்த, மீன்வலை - மீனுக்குரிய
ண், மா பட்டாஅங்கு - விலங்கு அகப்பட்டாற் (
துமலர் தலை - அயலாரிடத்து, இது - வரைவுக்குரிய
ற்சி, எவன் - என்ன பயனுடைத்து?

(முடிபு) தோழி, காண்; நொதுமலர்தலை இது எவன்

(கருத்து) அயலார் வரைவுமேற்கொள்வதனாற் பயனெ
ல.

(வி - ரை.) மீனுக்கென அமைத்த வலையில் விலங்
போலத் தலைவனுக்கென அமைந்த என்திறத்து நொ
ய முயன்றனரென்று உவமையை விரித்துக்கொள்க.

'ய் முதலியன.

கருங்கண்ணி கங்கையின் மென்றுவி யன்னக்

பெருங்கண்ணி யிற்புனற் காக்கைபட் டாக்குப் பிறா
மருங்கண்ணி வந்தன ரென்பது கேட்டின்னு மாய்ந்தி
(வெங்கைக் கோவை, 229.)

தலைவி கூற்று

[வரைவிடை வைத்துத் தலைவன் பிரிந்த காலத்தில், 'இ
றன்' எனக் கவன்ற தோழியை நோக்கி, அவர் என்
து அங்கே எங்ஙனம் இருப்பார்? என்மனம் மிக வருந்
" என்று தலைவி கூறியது.]

தாஅ வஞ்சிறை நொப்பறை வாவல்
பழுமரம் படரும் பையுண் மாலை
எமிய மாக வீங்குத் துறந்தோர்
தமிய ராக வினியர் கொல்லோ
ஏழூர்ப் பொதுவினைக் கோரூர் யாத்த
உலைவாங்கு மிதிதோல் போலத்
தலைவரம் பறியாது வருந்து மென்னெஞ்

எ - து. வரைவிடை ஆற்றுளெனக் கவன்ற தோழிக்குத்
ர் கூறியது.

கச்சிப்பேட்டு நன்னாகையார்.

(பா - ம்.) 4 'தமியமாக' 5 'வேளூர்ப்'

(ப - ரை.) தோழி, தா அம் சிறை - வலியையுடைய
றையையும், நொ பறை - மென்மையாகப் பறத்தலையும் உ
வல் - வௌவால்கள், பழு மரம் படரும் - பழுத்த மர
த்துச் செல்லும், பையுள் மாலை - தனியரானார்க்குத் து
த் தரும் மாலைக்காலத்தில், எமியம் ஆக - யாம் தமியே
, ஈங்கு துறந்தோர் - ஈங்கு எம்மை வைத்துப் பிரிந்த த
யர் ஆக - தாம் தனிமையை உடையராகவும், இனிய
னிமையை - யுடையரோ? என் நெஞ்சு—, ஏழ் ஊர்
னைக்கு - ஏழு ஊரிலுள்ளார்க்குப் பொதுவாகிய தொ

ந யமுதால போல - ...

, தலைவரம்பு அறியாது - எல்லையை யறியாயல், வருந்

தத்தை அடையும்.

(முடிபு) ஈங்குத் துறந்தோர் இனியர் கொல்லோ? ஈ வருந்தும்.

(கருத்து) தலைவர் என்னைப் பிரிந்த தனிமையினுல் துன் ன்று என் நெஞ்சம் வருந்துகின்றதே யன்றி எனது துன்பத்தைக் குறித்தன்று.

(வி - ரை.) உடலோடு பொருந்தித் தோலாலமைந்தபை வாவின் சிறை வலியுடைய தாயிற்று. பறை - பற ல்; "துணைபுறை நிவக்கும் புள்ளின மான" (மலைபடு தன் உரையைப் பார்க்க. பழுமரம் - ஆலமரமு மென்றது தோழியையும் நினைந்து. மாலையில் தலைவர் ந்தல் இன்றியமையாமையின் அக்காலத்திலும் யாம் பத் துறந்தோரென்ருள். இனியர் கொல்லோ வெ பரா யிராரென்னும் நினைவிற்று. ஓர் ஊரென்றது ள கொல்லனை. உலை - அவனது உலை. தலை வரம்பு: எல்லை.

(ஒப்பு.) 2. பழுமரம்: பொருந. 64; சீவக. 93.

பையுண் மாலை: குறுந். 195: 2, 391: 6.

1-2. "பையுண் மாலைப் பழுமரம் படரிய, நொவ்வுப்பறை வாவ " (தொல். களவு. 23. ந. மேற்.)

வாவல் மாலையிற் பழுமரம் நோக்கிச் செல்லுதல்: (குறுந். 352: யிறு ஞான்று கதிர்மழுங் கின்றே.........வாவலும் வயின்செ தும்" (நற். 218: 1-3); "குறுஞ்சினை வேம்பி னறும்பழ மூல லுக்கு மாலையும்", "செல்லிய முயலிப் பாஅய சிறகர், வாவ " (ஐங். 339: 2-3, 378: 1-2.)

3. எயிறு: குறிஞ்சிப். 32; அகநா. 33: 12, 112: 7, 371: 10.

3. உலை வாங்கு மிதிதோல்: "மென்றோல், மிதியுலை" (பெரும்

.)

5-6. ஒன்றுக்கு ஏழு கூறும் மரபு: குறுந். 24: 4, ஒப்பு; குறள், (

தலைவன் கூற்று

[பாங்கியிற் கூட்டத்தின் கண் தலைவன் தோழியிடம் ப அவள் மறுத்தாளாக, "இனி மடலேறும் பரிகாரமொ ...

பொன்னே ராவிரைப புதுமலா மடைநத
பன்னூன் மாலைப் பனைபடு கலிமாப்
பூண்மணி கறங்க வேறி நாணட்
டழிபட ருண்ணோய் வழிவழி சிறப்ப
இன்னள் செய்த திதுவென முன்னின்
றவள்பழி நுவலு மிவ்வூர்
ஆங்குணர்ந் தமையினீங் கேகுமா ருளெ

எ - து. குறை மறுக்கப்பட்ட தலைமகன் தோழிக்கு உரைத்
[குறை - தலைவியைக் காணல் வேண்டு மென்ற காரியம்.]
மதுரைக் காஞ்சிப் புலவன்.

(பி - ம்.) 3-4 'நானப் பழிபடருண்ணோய்', 'நாணடப்
ன்னுள்' 7. 'தமையினீரேகு மாறுளனே'

(ப - ரை.) பொன் நேர் ஆவிரை புதுமலர் மிடைந்த - பெ
போன்ற ஆவிரையின் புதிய பூக்களை நெருங்கக் கட்
நூல் மாலை - பலவாகிய நூல்களையுடைய மாலைகளை அ
படு கலிமா - பனங்கருக்கால் உண்டாக்கப்பட்ட
நக்கை யுடைய குதிரையை, பூண் மணி கறங்க ஏறி -
த்திற் பூட்டிய மணி ஒலிக்கும்படி ஊர்ந்து, நாண் அ
ணத்தைத் தொலைத்து, அழி படர் உள் நோய் - மிக்க நி
டய உள்ளத்தேயுள்ள காமநோய், வழிவழி சிறப்ப - பெ
லும் மிகுதியாக, இன்னள் செய்தது இது என - இன்னு
ண்டாக்கப்பட்டது இக்காமநோயென்று யான் கூற, இ
கோலத்தைக் கண்ட இவ்வூரிலுள்ளார், முன் நின்று
ளர்க்கும் முன்னே நின்று, அவள் பழி நுவலும் - தலைவி
ழியைக் கூறுவர். ஆங்கு உணர்ந்தமையின் - உள்ள
ரிகாரத்தை அறிந்திருத்தலால், ஈங்கு - இவ்விடத்தினி
குமார் உளென் - போகும் பொருட்டு உள்ளேன்.

(முடிபு) கலிமா ஏறி நாண் அட்டு நோய் சிறப்ப இ
சய்தது இதுவென, இவ்வூர் அவள் பழி நுவலும்;
ணர்ந்தமையின் ஏகுமாருளென்.

(கருத்து) நான் இனி மடலேறுவேன்.

(வி - ரை.) மடலேற்றத்தைப் பற்றிய செய்திகளை இ
4. 17 அம் செய்யுட்களின் விசேடவுரை முதலியவற்றால்

உள்ளம் ஒடுங்குதல் (தொல். பொருள். 53, ந.); "இழிவ
நற்கண் விலக்குவது' (குறள். 1133, உரை) என்பர்
அழி படர் - மிக்க படர்; "அழிபசி" (குறள்,
தற்கு 'மிக்க பசி' என்றெழுதிய உரையைக் கா
மையையும் நாணையும் அழிக்கும் படரென்பதும் பொரு
ணுடு நல்லாண்மை பண்டுடையே னின்றுடை
ற்ரு ரேறு மடல்" (குறள். 1133) எனக் கூறுதல் க
வழி - மேன்மேலும் (அகநா. 47 : 1, உரை.)

தலைவனே தன் நோய் இன்னுளால் வந்ததெனக்
நியைக் கலித்தொகை, 138, 139, 140, 141 - ஆம் செ
பரக்கக் காணலாகும். இன்னுள் செய்த தி
ர் பழி நுவலுமென்று கூட்டிப் பொருள் கோட
நந்தும்; "நல்லோள் கணவ னிவனெனப், பல்லோர்
, 14) என்று முன் வந்தமை உணர்க.

அத்தகைய பரிகார மொன்றுண்மையின் நீ மறுத்தமை
து செல்லத் துணிகின்றே னென்ருன்; இதனுல், தான்
த் தன் குறையை முடித்துக் கொள்ளுந் துணிபுடையனு
படுத்தினுன்.

ஒப்பு.) 1. பொன்னேர் ஆவிரை மலர்: "பொலமலராவி
ர்பொன் னவிரேய்க்கு மாவிரங் கண்ணி" (கலி. 138 : 18, 14
நன் மாலை மா: "மணிப் பீலி சூட்டிய நூலொடு",
பமை நூலொடு பெய்ம்மணி கட்டி" (கலி. 138 : 8, 140 : 6.)
விமா: குறுந். 17 : 1, ஒப்பு, 182 : 1.
-2. மடன் மாவிற்கு ஆவிரம் பூ அணிதல்: "அணிப்பூளை ய
கொடு பிணித்தியாத்து", "அணியலங் காவிரைப் பூவோ
பிணையலங் கண்ணி மிலைந்து" (கலி. 138 : 9, 139 : 8 - 9);
'விரைப் பன்மலர் சேர்த்தி" (குணநாற்பது.)

மடல் மாவிற்கு மணி கட்டுதல்: "மணியணி பெருந்தார்
" (குறுந். 182 : 2); "சிறுமணி தொடர்ந்து.........உண்ணு ந
ணி" (நற். 220 : 1 - 3); "மணியார்ப்ப, ஒங்கிரும் பெண்ணை
" , "பெய்ம்மணி கட்டி" (கலி. 139 : 9 - 10, 140 : 6.)
டலேறும் தலைவன் நாணத்தை நீத்தல்: "பெருநா ணீக்கி" (
4); "அறிவு கம் மறிவாய்ந்த வடக்கமு நாணொடு வறிதாக"
3 - 4.); "கோணு வுடம்பு மூவிரு மடலேறும், நாணினை நீக்கி மித
. 1132.)

. ஊர்மை : குறுந் : 96 : 1, 183 : 5, 296 : 7
3-6: குறுந். 17 : 1 - 3, ஒப்பு.

[தலைவன் பொருள்வயிற் பிரியக் கருதியிருப்பதை யு
ய தோழியை நோக்கி, "பாலை நிலத்து வழிகள் க
ன வென்று எண்ணுமல் நம்மை அவர் பிரிந்து செல்
த்தில் பொருள்தான் பெறற்குரியது போலும்! அரு
மயின்றி ஒழிவது போலும்!" என்று தலைவி கூறியது.

பெயன்மழை துறந்த புலம்புறு கடத்துக்
கவைமுட் கள்ளிக் காய்விடு கடுநொடி
துதைமென் றூவித் துணைப்புற விரிக்கு
அத்த மரிய வென்னுர் நத்துறந்து
பொருள்வயிற் பிரிவா ராயினிவ் வுலகத்
பொருளே மன்ற பொருளே
அருளே மன்ற வாருமில் லதுவே.

எ - து. பிரிவுணர்த்திய தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்
வெண்பூதி.

(பி - ம்.) 1 'புலம்பறு' 2 'கவைமுடக்', 'கடிகெ
ண்ணுர்'

(ப - ரை.) தோழி, பெயல் மழை - பெய்தலையுடைய
ந்த - பெய்யாது நீங்கிய, புலம்பு உறு கடத்து -
பாலை நிலத்தில், கவை முள் கள்ளி - கவைத்த
டய கள்ளியினது, காய் விடு கடுநொடி - காய் வெ
முது விடும் கடிய ஒலியானது, துதை மெல் தூவி
வு இரிக்கும் - நெருங்கிய மெல்லிய சிறகுகளையுடைய
ண்ணுமாகிய இரட்டைப் புருக்களை நீங்கச் செய்யும்,
வழிகள், அரிய என்னுர்-கடத்தற்கரியன வென்று கரு
துறந்து - நம்மைப் பிரிந்து, பொருள்வயின் பிரிவார்
ருளைத் தேடும்பொருட்டு நம் தலைவர் பிரிவாராயி
கத்து - இந்த உலகத்தில், மன்ற - நிச்சயமாக, பெ

முடிபு) அத்தம் அரிய என்னுர் நத்துறந்து பொருள்
ராயின், பொருளே பொருள்; அருளே ஆரும் இல்லது

கருத்து) அருளுடையாராயின் என்னைப் பிரிந்து செ

வி - ரை.) மழை, பெய்தலைத் துறந்த வெனலும் பெ
துறந்த : காரணப் பொருளில் வந்த பெயரெச்சம். பு

பொருத வருத்தமுமாம் (அகநா. 4: 5, உரை); நத் துற
கைய புணர்ச்சி முடிபுகளை இரண்டாம் வேற்று
பத் தொகுத்து உணாத்தும் சூத்திரத்தில் (தொல். தெ
அன்ன பிறவும்' என்பதனுள் நச்சினார்க்கினியர் அமை
ண்டு பெயருங் காலை யாழநின், கற்கெழு சிறு குடியென
ணர்வில்லா நயனில் லோர் நட்பெனவும் வருவழி எக்க
ணர்வு என்னும் தொடக்கங் குறுகும் உயர்திணைப் பெய
லெழுத்துப் பெறுதற்கு உரியன, வல்லெழுத்துப் பெ
ாக.'

அத்தம் கடத்தற்கரியனவாயிருப்பவும் அது கருதாப
த் துறத்தல் அருளுக்கு மாறுபாடான செயலாக இ
அது கருதாமலும் செல்லுதற்குக் காரணமான பெ
ற்குரிய உறுதியுடையது போலும்!' என்றாள். 'அருளு
ர் என்னை நீத்துச் செல்வார்; பொருளைப் பொருட
ார்' என்பது தலைவியின் நினைவு. பொருளே மன்ற பொரு
ாங்களுள் முன்னது பிரிநிலை யேகாரம்; பின்
மம்.

(ஒப்பு.) 1. புலம்புறு கடம்: "புன்னும் வழங்காப் புலப்
டை" (கலி. 4:6); "புலம்புவீற் றிருந்த நிலம்பகு வெஞ்
ர. 335: 8.)

2. கவலை முன்: புறநா. 98: 8. கவலை முட் கள்ளி:
22: 2.

கள்ளிக்காய் விடு கடு நொடி: "நொடிவிடு வன்ன காய்விடு க
314: 9); "கொள்ளுக் கடுக்கதி ரிற்கள்ளி நீச்சில வே
ம் வெடிபடும் பாலை" (திரு வேகம்ப. திருவந். 68.)

நொடி: "அம்மக்கள் விடு நொடி" (அகநா. 47: 7.)

3. கள்ளியும் புறவும்: குறுந். 154: 4-6, ஒப்பு; நற். 314:

4. நத் துறந்து: குறுந். 228: 4; நற். 329: 8, 343: 8;
3, 183: 3, 185: 3, 223: 1, 298: 20, 317: 21.

தலைவி கூற்று

தலைவன் பிரிந்திருந்த காலத்து ஆற்றுளாகிய தலை
இ, "நீ ஆற்றியிருத்தல் வேண்டும்" என்று தோழ
தினளாக, "நான் வருந்துகின்றேனல்லேன்; ஊரார்
றும் கூறுக" என்று தலைவி சொல்லியது.]

பருவத் தேனசை இப் பல்பறைத் தொரு
உரவுத்திரை பொருத திணிமண லடைக
நனைந்த புன்னை மாச்சினை தொகூஉம்

மலர்ந்த பூவின் மாநீர்ச் சேர்ப்பற்
கிரங்கேன் ரேழியிங் கென்கொ லென்று

பிறர்பிற ரறியக் கூறல்
அமைந்தாங் கமைக வம்பலஃ தெவனே

எ - து. பிரிவிடைக் கடுஞ்சொற் சொல்லி வற்ப
நக் கிழத்தி உரைத்தது.

[வற்புறுத்தல் - மீண்டும் மீண்டும் கூறி அறிவுறுத்தல்
உலோச்சன்.

(பி. - ம்.) 1 'தேனசையியப்பல' 5 'யிங்கென டெ
மைத்தாங்'

(ப - ரை.) தோழி—, பருவம் தேன் நசைஇ - செவ்
டய தேனை விரும்பி, பல்பறை தொழுதி - பல வண்டுக்
ள், உரவு திரை பொருத - உலாவுதலையுடைய அ
திய, திணி மணல் அடைகரை - செறிந்த மணல் அ
யின் கண் உள்ள, நனைந்த புன்னை - அலைத் துவ
ந்த புன்னை மரத்தினது, மா சினை தொகூஉம் -
யின்கண் கூடுகின்ற, மலர்ந்த பூவின் - மலர்ந்த மலர்க
நீர் - கரிய நீரையுமுடைய, சேர்ப்பற்கு - கடற்
வன் பொருட்டு, இரங்கேன் - வருந்தேன். இங்கு
று - இவ்விடத்து இவள் ஏன் இங்ஙனம் ஆயினளெ
ர் பிறர் அறிய கூறல் - பிறர் பிறர் அறியும்
தல், அமைந்தாங்கு அமைக - அவர்களுடைய
மந்தபடி அமைக ; அம்பல் - அவர்கள் கூறும் அம்பல், ஏ
ன துன்பத்தைச் செய்வதாகும் ?

[illegible]

பிரை.) பறை - பறத்தற்கெருழிலை யுடைமை ப
பக்காயிற்று. தேன் நசைஇ யென்ற குறிப்பால்.
ற பொதுப்பெயர் இங்கே வண்டிற்காயிற்று. தொ
தி: உரவு - வன்மையுமாம். திரை பொருத மணற்கரை
மின் புன்னை நனைந்தது. மாச்சினை - கரிய கிளை யெனலு
த பூ வென்றது புன்னையில் மலர்ந்து உதிர்ந்த பூக்
ம மலர் முதலியனவும் ஆம்.

லைவி பிரிவாற்றாது வருந்தியது கண்ட தோழி,
மை ஊரவர்க்குப் புலனுதலின் அவர் அம்பல் கூறுகின்
ன் நீ பொறை பூண்டிருத்தல் வேண்டும்" என்று
திய காலத்தில் தலைவி கூறியது இது.

தலைவன் என்னைப் பிரிந்தானென நான் வருந்தினேனல்(
்யும் என்னையறியாது என்பால் வேறுபாடுகள் உ
ன. அது கண்டு பிறர் கூறுவன கூறுக; அவற்றால்
வலியுறுமே யன்றி எனக்கு வரும் ஏதமொன்றி
ள்.

பிறர் என் நிலை குறித்துக் கூறுதலைக் கூறுக. அது
வருந்தேன்; பழிமொழியை ஏன் கூறுகின்றனர்? அ
வருந்துகின்றேன்" என்று பொருள் கோடலும் ஒன்ற
ும்பல் - சிலர் அறிந்து கூறும் பழிமொழி. அம்பல
, பகுதிப் பொருள் விகுதி. கொல், ஏ: அசை நிலைகள்.

லவிடங்களிற் பறந்து செல்லும் வண்டுகள் பருவத் (
காலத்திலே உண்ண வந்து அடையும் சேர்ப்பனு
கை முயற்சிகளின் பொருட்டு என்னைப் பிரிந்து செ
ினும் உரிய காலத்தே வந்து அளவளாவுவனெ
ியுடையேனாதலின் அவன் பொருட்டு வருந்தேனெ

ு.

)ப்பு.) 1. பறைத் தொழுதி: நெடுநல். 15; நற். 123: 2;

ண்டின் தொழுதி: "அஞ்சிறை வண்டின் மென்பறைத் தொ
. 234: 12.)
உரவுத் திரை: பட். 101.

தலைவனைத் தலைவி ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டு மென்
தினால், "பல நாள் இங்கே வந்து பணிந்த சொற்
ச்சென்ற தலைவன் இப்பொழுது எங்கே இருக்கின்ற
ன நினைந்து என் நெஞ்சம் கலங்குகின்றது "
ுக்கு இரக்கம் உண்டாகும்படி தோழி கூறியது.]

ஒருநாள் வாரல னிருநாள் வாரலன்
பன்னாள் வந்து பணிமொழி பயிற்றியென்
நன்னர் நெஞ்ச நெகிழ்த்த பின்றை
வரைமுதிர் தேனிற் போகி யோனே
ஆசா கெந்தை யாண்டுளன் கொல்லோ
வேறுபுல னன்னாட்டுப் பெய்த
ஏறுடை மழையிற் கலிழுமென் னெஞ்சே

ஏ - து. தோழி, கிழத்தியைக் குறைநயப்பக் கூறியது.
[குறை நயப்ப - தலைவனது காரியத்தை விரும்பி
ற்றுதற்கு.]

வருமுலையாரித்தி

(பி. ம்.) 2 'பனிமொழி' 3 'நெகிழ்ந்த' 6 'வேறுபு
மன்னாட்டுப்', 'புலநாட்டுப்' 7 'கலுழும்'

(ப - ரை.) ஒருநாள் வாரலன் - ஒருநாள் வந்தானல்லன்
ர் வாரலன் - இரண்டு நாட்கள் வந்தானல்லன்; ப
து - பல நாட்கள் வந்து, பணிமொழி பயிற்றி - பணி
ப்படுத்தும் மொழிகளைப் பல்கால் கூறி, என் நன்னர் நெ
கிழ்த்த பின்றை - எனது நன்மையையுடைய நெஞ்
ங்கச் செய்தபிறகு, வரை-முதிர் தேனின் போகியோன் -
த்தில் முதிர்ந்து வீழ்ந்த தேனிறாலைப் போலப் போயின
ஆகு எந்தை - நமக்குப் பற்றுக் கோடாகிய எந்தையு
வன், யாண்டு உளன் கொல் - எங்கே இருக்கின்றானோ?
ன் நல்நாட்டு பெய்த - வேற்றுப் புலங்களையுடைய
ட்டிற் பெய்த, ஏறுடை மழையின் - இடியேற்றையு

ம்.

கருத்து) நின்னை ஒரு தலைவன் விரும்பி அலமருகின்றான்.
வி - ரை.) தலைவியினது நெஞ்சில் இரக்கம் தோன்றுப
புக்கவளாதலின், தலைவன் பலநாள் வந்தானென்ப
து 'ஒருநாள் வாரலன்......பயிற்றி' என்று கூ
றாள். ஒருமை, இருமை, பன்மையென்னும் வழக்கு அ
லைமைந்துள்ளது. பயிற்றல் - பலமுறை கூறி வற்புறு
ளைப் பற்றித் தலைவிபால் தான் கூறப்புக்கது நன்மை
யென்பதைக் குறிப்பிப்பாள், 'என் நன்னர் நெஞ்

றள்.

வரையில் முதிர்ந்த தேனடை, தன்பாலுள்ள தேனை
கொள்ளாது வீழ்ந்து கழிதல் போல, தன் மொழி
ங் கொள்ளாமையின் தலைவன் போயினனென உவமை
துக் கொள்க. போகியோன் - போனானென முற்
ர்ளலும் பொருந்தும். ஆசு - பற்றுக் கோடு; '
னும் பூசல் - எனக்கு நீர் பற்றாக வேண்டுமென்னும்
ம்' (புறநா. 266 : 9, உரை.); ஆசாகு என்பதனை இர
ப்புப்படு மொழி யென்பாரும் உளர். (ஷை.) எந்தையெ
மன்பால் தனக்குள்ள ஆதரவு தலைவிக்குப் புலப்
நட்டு. கொல்: ஐயம். வேறு புலனன்னாட்டுப்
ரபதை வேறு நாட்டுப் புலத்துப் பெய்தவென்று கூ
நள் செய்க. வேற்று நாட்டிற் பெய்த மழைநீர் அந் நா
ரிவுடையதாக வீழினும் அந்நீர் வெள்ளம் அயல் நா
ம்போது கலங்கி வருமாதலின் அதனை உவமை கூறினள்.
(மேற்) மு. தோழி வலிதாகச் சொல்லிக் குறை நயப்பித்தது (
பின்னிலை நிகழும் பல்வேறு மருங்கினும் தோழிக்குக் கூற்று நி
ல். களவு. 24, இளம், 23, ந.)
(ஒப்பு.) 2. தலைவன் பலநாள் வந்து குறை யிரத்தல்: "கயமல
ணய் காண பொருவன், வயமா னடித்தேர்வான் போலத் தொ
ட, கண்ணியன் வில்லன் வருமென்னை நோக்குபு, முன்ன
த லல்லது தானுற்ற, நோயுரைக் கல்லான் பெயருமற் பன்னா
37 : 1-5.)
பணி மொழி பயிற்றல்: "இரவன் மாக்களிற் பணிமொழி பயி
நா. 32 : 4.) 2. மு. அகநா. 310 : 4.
1-2. ... நிகரான், பன்றி வருதல்: "ஒருநாட் செல்ல

. மு. குறுக். 325 : 4 ; புறநா. 235 : 16, 307 : 1.
. அகநா. 32.

தோழி கூற்று

[தலைவன் மாலைக்காலத்தில் வருவானென்று தோழி
நக் கூறியது.

கடல்பா டவிந்து கானன் மயங்கித்
துறைநீ ரிருங்கழி புல்லென் றன்றே
மன்றவம் பெண்ணை மடல்சேர் வாழ்க்கை
அன்றிலும் பையென நரலு மின்றவர்

வருவர்கொல் வாழி தோழி நாந்தப்
புலப்பினும் பிரிவாங் கஞ்சித்
தணப்பருங் காமந் தண்டி யோரே.

எ - து. கிழவன் வரவுணர்ந்து, தோழி கிழத்திக்கு உரை

உலோச்சன் (பி - ம். உலோச்சனர்.)

(பி - ம்.) 3 'மன்றலம் பெண்ணை', 'மன்றற் பெண்
ன்றப் பெண்ணை' 5 'தோழி நாகைப்'

(ப - ரை.) தோழி—, கடல்பாடு அவிந்து - கடலான
ங்க, கானல் மயங்கி - கடற்கரைச் சோலை மயக்
டையதாக, துறை நீர் இரு கழி - துறையையும் நீ
டைய கரிய கழி, புல்லென்றன்று - பூக்கள் கூம்பியதனால்
ந்தது; மன்றம் அம் பெண்ணை - மன்றத்தின் கண்
ழகிய பனைமரத்தினது, மடல் சேர் வாழ்க்கை - ம
ன்னே பொருந்திய வாழ்க்கையையுடைய, அன்றிலும்-அ
றவையும், பையென - மெல்ல, நரலும் - கூவும்; நாம் த
னும் - முன்பு நாம் தம்மைப் புலந்தாலும், பிரிவு ஆங்கு
வ்விடத்துப் பிரிதலை அஞ்சி, தணப்பு அரு காமம் - நீ
ரிய காம இன்பத்தை, தண்டியோர் - அலைத்தும் பெற்றவ
வர் - தலைவர், இன்று—, வருவர்—.

வி - ரை.) கடல் பாடவிதல் முத...
டுத்தின. கடல் ஒலியடங்குதலாவது, வலைஞரும் கல
லொடுங்கி அகஞ் சேர்ந்தமையின் அவர்களால் உண்ட
அடங்குதல். இருளினால் கானல் மயங்கியது. அ

: எச்சத் திரிபுகள்.

அன்றில் பெரும்பாலும் பனைமடலிலே வாழ்வது. வ
: கொல், அசைநிலை. (புறநா. 98 18, உரை); "வ
" (கலி. 11 : 5) என்பதற்கு 'வருவர் போல இருந்தது'
ப்பர் நச்சினார்க்கினியர். வாழி : அசைநிலை. தப்புலப்பி
லை மொழி; "நத் துறந்து" (குறுந். 174: 4.) என்றது
டியோர் - அலைத்துங் கொள்வோர் (பொருந. 104, ந.)

ஒப்பு.) 1. கடல் பாடு அவிந்து: அகநா. 50 : 1.
. புல்லென்றல்: குறுந். 19 : 2, ஒப்பு. 3-4. மன்றப் பெண்
ல் இரவில் நரலுதல்: "யாம களனை.........மன்றப் பெ
மடற் குடம்பைத், துணைபுண ரன்றி லுயவுக்குரல் கேட்டொ
303 : 1-5.) பெண்ணையில் வாழும் அன்றில் இரவில் நரலுதல் :

1-4.
புன்றில் இரவில் நரலுதல்: குறுக். 160: 1-4, ஒப்பு.
அன்றில் பனைமரத்தில் வாழ்தல்: "மன்றிரும் பெண்ணை ம
ல" (கலி. 129: 12); "மனைசேர் பெண்ணை மடிவா யன்
ண்ணை யோங்கிய வெண்மணற் படப்பை, அன்றி லகவும்", "
ன்றில், எக்கர்ப் பெண்ணை யகமடல் சேர", "பராரைப் பெ
நச் கூர்வாய், ஒரு தனி யன்றில்", "பனைமிசை, அன்றில்
றில்" (அகநா. 50: 11, 120: 14-5, 260: 6-7, 305: 12-3.
; 'பனையின் கண் அன்றில்' (நன். 301, சங். மேற்.)
5-6. நாம் தப் புலப்பினும்: குறுக். 340: 2.
7. தணப்பருங் காமம்: குறுக். 57: 3, ஒப்பு.

தோழி கூற்று

[தலைவனும் தலைவியும் வாழும் மனைக்கு அவர்க
ற்ற தோழி தலைவியை அளவளாவுதலில் தலைவனுக்கு
விரைவைக் கண்டு, "இக்காலத்தில் இப்படி இருப்பீ
களவுக்காலத்தில் தலைவியோடு அளவளாவ வேண்டு
விரைவை வெளிப்படாமற் செய்து வருந்தினீர் போ
று கூறி இரங்கியது.]

ஆமபலு குறுநா நாமவட டாவவயவா
இடைமுலைக் கிடந்து நடுங்க லானீர்
தொழுதுகாண் பிறையிற் றோன்றி யாநும
கரிய மாகிய காலைப்
பெரிய நோன்றனிர் நோகோ யானே.

எ - து. கடி நகர் புக்க தோழி, தலைமகன் புணர்ச்சி விதும்
டு, முன்னர்க் களவுக் காலத்து ஒழுகலாற்றை(பி - ம். கள
ழுகலாற்றுமை) நினைந்து அழிந்து கூறியது.

[கடி நகர் - தலைவனும் தலைவியும் மணம் புரிந்து கொ
லறம் நடத்தும் மனை. விதும்பல் - விரைதல். அழிதல் -

நெடும்பல்லியத்தை.

(பி - ம்.) 2 'மலர்ந்த' 'திரள்தாள்' 3 'குற்றுநர்' 5 'ட
' 6 'கரியேம்' 7 'நோன்றனீர்'

(ப - ரை.) அயிரை பரந்த - அயிரை மீன் மேய்த
ந்த, அம்தண் பழனத்து - அழகிய தண்மையாகிய பொ
பிடத்து, ஏந்து எழில் மலர - அழகை மேற் கொண்ட ம
டயனவாகிய, தூம்புடை திரள்கால் - உள்ளே துளை

டய திரண்ட தன்டையுடைய, ஆம்பல் குறுகர் -
ப் பறிப்போர், நீர் வேட்டாங்கு - புனல் வேட்கையை அ
ற்போல, இவள் இடைமுலை கிடந்தும்-இத் தலைவியின் நகி
யே துயிலப் பெற்றும், நடுங்கல் ஆனீர் - நடுங்குதலை யெ
அல்லீர்; யாம்—, தொழுது காண் பிறையின் தோன்
னி மகளிரும் பிறரும் தொழுது காணும் பிறையைப் ே
ன்றி, நுமக்குக் காண்டற்கரியேமாகிய களவுக் காலத்
ரிய நோன்றவிர்-பெரிய வருத்தங்களைப் பொறுத்தீர்;
ாகு - யான் அதனை யறிந்து வருந்துவேன்.

(முடிபு.) இவள் இடைமுலைக் கிடந்தும் நடுங்கல் ஆ
ம் நுமக்கு அரிய மாகிய காலைப் பெரிய நோன்றவிர்;
ாகு.

(கருத்து.) நீர் தலைவியாற் கொண்ட அன்பின் வன்மை
ன்பு யான் நன்கறிந்திலேன்.

ற் பருகுதற்கு அணிமையில் நீர் இருப்பவும் நீரை வே
தாற் போல, நும் வேட்கையை முற்றுவிக்கும் த
பருது நும் அருகிலே இருப்பவும் நீர் விரைந்திரென்
ல் தலைவனது காம நிலை உரைக்கப்பட்டது.

)டைமுலை - முலையினிடை; இடை - நடுவில்; முன்பின்
கது; மொழிமாற்றென்பாரும் உளர். நடுங்குதல் -
தால் நடுங்குதல்; விரை வுடையாருக்கு மெய்ந் நடுங்

ு.

)றை - மூன்றாநாட் சந்திரன். அது திங்களுக் ே
யே தோன்றுவதாதலின் காட்சியருமைக்கு அதனை உ
ாள்; கார்த்திகைப் பிறையுமாம். பெரிய - பெரிய வரு
என்றது காமத்தால் நேரும் துன்பங்களை. "களவுக் க
் இவளைக் காண்டல் குறித்து மிக வருந்தி யிரு
டும். அஃது இப்பொழுதுள்ள நும் நிலையால் உய்த்துண
ின்றது. அதனை அக் காலத்தே நன்கறிந்திலேன்" என்
ால் 'நோகோ யானே' என்றாள். நோகோ: ஓ அசை
: ஏ அசைநிலை.

(மேற்.) 4. மொழி மாற்றுப் பொருள் கோள் வந்தது (தொல்.

. பொழுது மறுப்பாக்க மென்னும் மெய்ப்பாடு வந்தது ; 'தெ
பிறையிற் றோன்றின மென்பது, களவுக் காலத்து இடையீடு பெ
க் கூறி, அங்ஙனம் வரைந்த பொழுதினை மறுத்த காலத்தும்
ரன்றமையின் இஃது அப் பொருட்டாயிற்று'. (தொல். மெய்
[குறிப்பு. வரைந்த பொழுதினை மறுத்த காலம் - இரவுக்குறி யெ
றி யென்றும் வரை யறுத்த காலத்தை நீக்கி எப்பொழுது பே
னும் இன்புறற்குரிய காலம்.] ; பெறுதற்கரிய பெரும்பெ
 பின்னர்த் தோன்றிய தெறுதற்கரிய மரபு காரணத்தால் த
த்துக் கூறுமிடத்துத் தோழிகூற்று நிகழும் (தொல். கற்பு. 9,
வ நிகழ்ந்த பின் தன்னைச் சிறப்பித்துக் கூறுமிடத்துத் தோழ
 நிகழ்ந்தது. இதனுள் முலையிடைக் கிடந்தும் பனிக்கின்ற நீர்
 காலத்து எங்ஙனம் ஆற்றினீரென வோவா நின்றேன் ; இ
ம செய்தலால் தேற்றுத குரியேனாகிய என்னைச் சிறப்பித்துக்
தென்றவாறு காண்க'. (தொல். கற்பு. 9, இளம். க.) பாங்கி த
பும் நாளளவும் நிலைபெற ஆற்றிய நிலைமை வினவியது (நம்பி.

 தூம்புடைத் திரள் காலாம்பல் : "நீர்வள ராமபற தூமபுடை
 (நற். 6 : 1.)
 "குவளை குறுநர் நீர் வேட்டாங்கு" (நற். 332 : 2); "வெள்
றி யாங்கு" (திருவா. நீத்தல். 14.)
 இடைமுலைக் கிடத்தல் : "இரவின் வந்தெம் மிடைமுலை பொரு
ா. 328 : 5.)
லைவன் தலைவியின் நகிலிடைக் கிடத்தல் : குறுங். 39 : 4, ஒப்பு.
 தொழுது காண் பிறை : (குறுங். 307 : 1 - 3); "ஒள்ளிழை
பிறை தொழூஉம், புல்லென் மாலை" (அகநா. 239 : 9
பிறை, பதினெண் கணனு மேத்தவும் படுமே" (புற
 "குழவித் திங்க ளிமையவ ரேத்த" (சிலப். 2 :
ரனும் தொழத்தோன்றி முன்னெயிற்று யத்திசையே, இ
த்தோன்றிற் றிதேகாண்-மன்னும், பொருகளிமால் யானைப்
ரி பூண்போற், பெருகொளியான் மிக்க பிறை" (தொல், களவு,
); "அந்தி யாரண மந்திரத் தன்புட னிவனை, வந்தி யாதவர் மன்
னு மில்லை" (வி. பா. குருகுலச். 6); கோவை நூல்களில் வரும்
ழ கென்றல்' என்னும் துறைச் செய்யுட்களிலும் காண்க. (
7. கோகோ யானே : 131 : 6, ஒப்பு.

தோழி கூற்று

[பகலில் வந்து தலைவியோடு அளவளாவிய தலைவனை
ம் ஊருக்கு வந்து இரவில் தங்கிச் செல்வாயாக"
ழி கூறியது.]

கல்லென் கானத்துக் கடமா வாட்டி
எல்லு மெல்லின் று ஞமலியு மிளைத்தன
செல்ல லைஇய வுதுவெம் மூரே
ஓங்குவரை யடுக்கத்துத் தீந்தேன் கிழித்
குவையுடைப் பசுங்கழை தின்ற கயவாய
பேதை யானை சுவைத்த
கூழை மூங்கிற் குவட்டிடை யதுவே.

எ - து. பகல் வருவானை இரவுக்குறி நேர்ந்தாள் ே
ளாவ கடாயது.

- ..., ...
தையுடைய காட்டின் கண், கடமா ஆட்டி - காட்டமாவை ரீ
ப, எல்லும் எல்லின்று - பகற் பொழுதும் மங்கியது;
யும் இளைத்தன - நாய்களும் நின்னுடன் வேட்டையாடி
ளைப் அடைந்தன; செல்லல் - போகற்க; ஓங்கு வரை
த்து - உயர்ந்த மலைப் பக்கத்தில், தீ தேன் கிழித்த - இனிய
றலைக் கிழித்த, குவையுடை பசு கழை தின்ற கயம் வாய் -
மாகிய பசிய மூங்கில்களின் குருத்தைத் தின்ற ஆழ்ந்த
யுடைய, பேதை யானை - பேதைமையையுடைய யானை,
த்த கூழை மூங்கில் - தின்றதனாற் கூழையாகிய மூங்கிலை
ப, குவட்டிடையது-உச்சியின் இடையே உள்ளதாகிய, உத
ஊர் - அஃது எமது ஊராகும்.
முடிபு) ஐய, எல்லும் எல்லின்று; ஞமலியும் இளைத்தன
மல்; குவட்டிடையதுவாகிய உது எம் ஊர்.
கருத்து) இரவில் எம்முடைய ஊருக்கு வந்து தங்கி
பாயாக.
வி - ரை.) கல்லென்றல்: சிள் வீடு, விலங்கு முதலியவற்றுள்
டாகும் ஆரவாரம். கடமா - ஒரு வகை விலங்கு, "கடம
லச்சிய கானுறை வேங்கை" (நாலடி. 300.) எல்லின்று
வி - ரை. ஞமலி, தலைவனோடு வந்தவை: தலைவன் நாயொடு
லை,

"முளைபாழ் படுக்குந் துன்னருந் துப்பிற்
பகைபுறங் கண்ட பல்வேல் விளைஞரின்
உரவுச்சினஞ் செருக்கித் துன்னுதொறும் வெகுளும்
முளைவா ளெயிற்ற வள்ளுகிர் ஞமலி
திளையாக் கண்ண வளைகுபு நெரிதர" (குறிஞ்சிப். 128-32)

,தனுல் உணரலாகும்.

செல்லலென்றும், உதுவெம் மூரென்றும் கூறியதனுல், நீ போகாம
டன் வந்து இரவில் தங்கிச் செல்வாயாக வென்றுளாயிற்று. இதனு
யருது உடனுறைய வேண்டுமென்னும் தம் விருப்பத்தை உணர்த்
னம் இருத்தற்கு ஏற்ற நிலை வரைந்து கொண்டு இல்லறம் நடத்த
பதை உய்த்துணர வைத்தாள்; வைத்தமையின், இது வரை

மிய தாயிற்று.

(ஒப்பு.) 1. கல்லென் கானம்: "கல்லென் கடத்திடை" (மலைபடு. 415
கானக்கக் கடமா வாட்டல்: "வெட்சிக் கானத்து வேட்டுவ ராட்ட

தலைவனுடன் நாய் வருதல்: அகநா. 118: 5, 182: 5, 388: 14-5.
3. உது வெம்மூர்: "அஃதெம்மூர்" (அகநா. 38: 17.)
4. ஓங்குவரை யடுக்கம்: (குறுந். 69: 4.); "நெடுமலை யடுக்க
னா. 92: 1.)
4-5. அடுக்கத்துக் கழை: "கழைவள ரடுக்கம்" (அகநா. 82: 9.
தேனடையைக் கழை கிழித்தல்: "காம்பு கால்பொரக் கண்ணகன் ப
ரப், பாம்பு நான்றெனப் பாய்பசுந் தேறலே" (கம்ப. நாட்டுப். 35.
5-6. யானை முங்கிலை உண்ணுதல்: கற். 116: 4-5; அகநா. 85:
: 13, 218: 2-3, 328: 13, 332: 1-2; புறநா. 73: 9; 80: 7. (க

தோழி கூற்று

[தலைவனது பிரிவால் வருந்திய தலைவியை நோக்கி, "அ
ன்ற விடத்தில் தாம் கருதிச் சென்ற பொருளைப் பெற்றனரோ
லரோ; பெற்றனராயின் உடனே மீண்டு வருவார்" எ
ாழி கூறி வற்புறுத்தியது.

௩௦. பழூஉப்பல் லன்ன பருவுகிர்ப் பாவடி
இருங்களிற் றினநிரை யேந்தல் வரின்மாய்
தறைமடி கரும்பின் கண்ணிடை யன்ன
பைத லொருகழை நீடிய சுரனிறந்
தெய்தினர் கொல்லோ பொருளே யல்குல்
அவ்வரி வாடத் துறந்தோர்
வன்ப ராகத்தாஞ் சென்ற நாட்டே.

எ து. பிரிவிடை வேறுபட்டாளைத் தோழி வற்புறுத்தியது.
கச்சிப்பேட்டு நன்னாகையார்.

(பி - ம்.) 1 'பழுப்பல்' 3 'தறைமடிக்' 4 'வைகல்', '
லொருஇனை' 5 'தேயினர்'

(ப - ரை.) அல்குல்—, அ வரி வாட-அழகிய தேமல் வாடு
துறந்தோர் - நம்மைப் பிரிந்த தலைவர், பழூஉ பல் அன்ன - பே
பற்களைப் போன்ற, பரு உகிர் பா அடி - பருத்த நகங்களை யு
பரவிய அடிகளைப் பெற்ற, இரு களிறு இனம் நிரை
வரின் - பெரிய களிற்றுத் திரளின் வரிசையினது தலைவன்

- வருந்துதலை யுடைய ஒறறை மூங்கில, நடிய - மூங
இறந்து - பாலை நிலத்தைக் கடந்து, வன்பர் ஆக - வன்னெ
ாக, தாம் சென்ற நாட்டு - தாம் போன நாட்டினிடத்
நள் எய்தினர் கொல் - பொருளை அடைந்தாரோ இல்லையே

முடிபு) துறந்தோர் பொருள் எய்தினர் கொல்லோ?

கருத்து) தலைவர் தாம் தேடிச் சென்ற பொருளைப் பெ
ா, இலரோ?

(வி - ரை.) யானை அடியின் நகத்திற்குப் பேயின் ப
ாம. பழு - பேய். (குறிஞ்சிப். 259, ந.) யானைகள் கூட்
ப் போகுங்கால் அக்கூட்டத்திற்குமுன் ஒரு வலிய களி
லுவது வழக்கம்; அதனை யூதநாதனென்பர்; இங்கே ஏ
றதும் அதனையே. அறை - பாத்தி (மலைபடு. 118,
ரயால் முறிக்கப்பட்ட கரும்பின் ஒரு கணுவுக்கும் மற்றெ
வுக்கும் இடையிலுள்ள அளவே வளர்ந்த மூங்கில்.
எய்தினர் கொல்: கொல் ஐயம். பொருளை அடைந்தனரோ
ரோ என்றது, பொருளைப் பெற்றால் உடனே தங்க
ாடு வருவரென்று வற்புறுத்தியபடி.

(மேற்.) 1. செய்யுளில் முகர உகரம் நீண்டு உகரம் பெற்று வ
ல், உயிர்மயங்கு. 59, இளம், ந; இ. வி. 95); குற்றெழு
டை வந்தது (இ. கொ. 90.)

(ஒப்பு.) 1. யானையின் கால் நகத்திற்குப் பேயின் பல்: "கரு
த் கவையடிப் பேய்மகள், கிணைனுண்டு சிரித்த தோற்றம் போ
ானுகைத்துச் சிவந்த பேருகிர்ப் பணைத்தாள், அண்ணல் யா
பாண். 197 - 200.)

2. களிற்றின நிரை: குறுக். 255: 4; கலி. 25: 9, 52: 4
ா 218: 1.

களிற்றின நிரை யேந்தல்: "அலகி லானைக ளனேகமு மவற்
டைந்த, திலக வாணுதற் பிடிகளுங் குருளையுஞ் செறிந்த, உலவை
த் தூதமே யொத்தவவ் வூதத் தலைவ னேயொத்துப் பொலிந்தது
லம்" (கம்ப. வரைக் காட்சி. 7.)

1-2. பாவடிக் களிறு: "பாவடி யானை" (புறநா. 233: 2.)

3. அறைமடி கரும்பு: (குறுக். 262: 7, ஒப்பு); "அறைக் கரு
ாகுந. 193); "அறையுற், ருலைக் கலமருந் தீங்கழைக் கரும்
லைபடு. 118-9); "அறையுறு கரும்பு" (பதிற். 75: 6; பெரும். 1

3.)

4. பாலை நிலத்திலுள்ள மூங்கிலின் நிலை: குறுந். 331 : 1, ஒப்பு.
... 60 : 4 ; அகநா. 33 : 16.

[தலைவன் பரத்தையிற் பிரிந்த காலத்தில் தலைவியின் ஆர்
றயக் கண்ட தோழி அவனது பரத்தைமையை இ
ன்றக் கூறிய போது, "நமக்கு எவ்வளவோ கடமைகள் உ
ற்றைச் செய்து கொண்டிருத்தல் சாலும்; தலைவனைக் கு
ல் வேண்டா" என்று தலைவி கூறியது.]

இதுமற் றெவனோ தோழி துனியிடை
இன்ன ரென்னு மின்னாக் கிளவி
இருமருப் பெருமை யீன்றணிக் காரான்
உழவன் யாத்த குழவியி னகலாது
பாஅற் பைம்பயி ராரு மூரன்
திருமனைப் பலகடம் பூண்ட
பெருமுது பெண்டிரே மாகிய நமக்கே.

எ - து. தலைமகன் பரத்தையிற் பிரிந்தவழி ஆற்றுள
மகள் ஆற்றல் வேண்டித் தோழி இயற்பழித்தவழி, தலை
ற்பட மொழிந்தது.

கிள்ளிமங்கலங் கிழார் (ப - ம். கிள்ளி கிழார்.)

(பி - ம்.) 1 'இதுவுமற்' 5 'பாஅற்பெய் பைம்பயிர்
'பருமுதிர்', 'பெண்டிராகிய'

(ப - ரை.) தோழி—, இரு மருப்பு எருமை ஈன்
ரான். - பெரிய கொம்பையுடைய ஈன்றணிமையையு
பண்ணெருமையானது, உழவன் யாத்த குழவியின் அகல
ழவனால் கட்டப்பட்ட கன்றின் பக்கத்தினின்றும் அகலச்
ாமல், பாஅல் பை பயிர் - பக்கத்திலுள்ள பசிய பயிர்
ரும் ஊரன் - மேய்வதற் கிடமாகிய ஊரையுடைய தலைவ
ருமனை பல கடம் பூண்ட - செல்வத்தையுடைய மனைவா
ரிய பல கட்டுப்பாடுகளை மேற்கொண்ட, பெரு முது பெண்டி
கிய நமக்கு - பெரிய முதிய பெண்டிராகிய நமக்கு, துனியி
லவிக் காலத்தினிடையே, இன்னர் என்னும் இன்னா கி
தலைவர் இத்தகையரென்னும் இனிமையில்லாத கூற்றுகிய
ரவன் - இதனைப் பயன்யாது ?

கருத்து) தலைவனைக் குறை கூறாமல் நம் கடப்பாடுகளை
வோமாக.

(வி- ரை.) இது : செய்யுளாதலின் சுட்டு முன் வந்
, ஓ : அசைநிலை. இன்னரென்றது, பரத்தைமையுடை
று கூறுதல் ; ஆதலின் இன்னாக் கிளவியாயிற்று.
பு - கரிய ' மருப்பெனலுமாம். "பெற்றமு மெருமை
யு மாவே" (தொல். மரபு. 60) என்பது விதியாதலி
மையைக் காரானென்றாள். எருமையின் கன்று கு
வழங்கப்படும் மரபு, "ஆவு மெருமையு மவைசொ
ம" (தொல். மரபு. 20) என்னும் சூத்திரத்தால் உண
திருமனை யென்றாள் இல்லறம் புரிதற் குரிய செ
டமை பற்றி. பல கடமாவன,

"அறவோர்க் களித்தலு மந்தண - ரோம்பலும்
றறவோர்க் கெதிர்தலுந் தொல்லோர் சிறப்பின்
ருந்தெதிர் கோடலும்" (சிலப். 16 : 71-3)
பிறன. பூணல் - மேற் கொள்ளல்.

தலைவன் பரத்தையர்பாற் சென்றிருந்த காலத்தில் தலை
ஏமையை உடையளானாள் ; அப்பொழுது தலைவனுடை
தைமையைக் கூறின் அவள் தன் துயர்க்காரணமறி
ன்றாளென ஆற்றியிருப்பா ளென்று எண்ணிய தே
ப்புக் குறிப்புத் தோன்றத் தலைவன் ஒழுகலாற்றை எ
ர்த்தாள். தான் தன் அன்புடைமையினால் ஆற்றாளாயி
தன் தலைவனது குறையைக் கூறப் பொருத சி
டையளாதலின் தலைவி அவளை நோக்கி, "அவரோடு பு
யும் இக்காலத்தில் அவரைப் பற்றிக் குறை கூறுவத
னுன் றுமில்லை. இல்லறம் நடத்தும் பெண்டிராகிய
யக் கடவ அறங்கள் பலவுண்டு ; இன்பமொன்றையே
க் கருதும் இளமையையும் நாம் கடந்து முதுமை யெய்தி
ன் தலைவர் எங்ஙனம் இருப்பினும் நம் கடப்பாடுகளை
தல் சாலும்" என்று கூறினாள்.

"அன்புடைக் கணவ ரழிதகச் செயினும்
பெண்பிறந் தோர்க்குப் பொறையே பெருமை" (பெருங். ௪. 14:
பவாதலின் தலைவி இங்ஙனம் கூறினாள்.

ரடிய இன்பத்தை அருகலுள
குறிப்பைப் புலப்படுத்துவது.

மேற்.) மு. அடக்கா ஒழுக்கத்தையுடைய தலைவன் மாட்டு மன
தோழி அடக்கக் காட்டுதற்கு ஏதுவான பொருட் பக்கத்தில் தோ
ற்று நிகழ்ந்தது. (தொல். கற்பு. 9, இளம்.) ; தோழி இன்னாக் கி
தலை, இது பொழுது கூறிப் பயந்த தென்னெனத் தலைவி காய்
து (தொல். கற்பு. 6. ந.) ; தலைவியைப் பாங்கி கழறியது (க

(ஒப்பு.) 1. இது மற்றெவறே தோழி : குறுந். 299 : 1.
இன்னர் : " இன்னா ஞவ தெவன்கொ லன்னாய் " (ஐங். 26 :
" இன்ன ரினிய ரெமர்பிற ரென்னுஞ் சொல் " (நாலடி. 205.)
3. எருமை காரான் : குறுந். 261 : 3 ; நற். 80 : 1.
3-4. எருமைக் குழவி : பட். 14 ; நற். 120 : 1-2, 271 : 1 ; ஐங்.
1 - 2.
6 கடம் பூணாம் : சிலப். 15 : 2 ; மணி. 3 : 70.
7. பெருமுது பெண்டிர் : முல்லைப். 11.

(க

தலைவன் கூற்று

[தன் குறையைத் தோழி மறுத்தாளாக, " தலைவி
ங்கிக் குறை நயந்திலள் ; தோழியும் உடம்படவில்
ஃலின் இனி மடலேறுவேன் " என்பதுபடத் தலைவன்
ஞ்சை நோக்கிக் கூறியது.]

ழ உ.விழுத்தலைப் பெண்ணை விளையன் மாமடல்
மணியணி பெருந்தார் மரபிற் பூட்டி
வெள்ளென் பணிந்துபிற ரெள்ளத் தோ
ஒருநாண் மருங்கிற் பெருநா ணீக்கித்
தெருவி னியலவுந் தருவது கொல்லோ
கலிழ்ந்தவி ரசைநடைப் பேதை
மெலிந்தில ளும்விடற் கமைந்த தூதே.

ஏ - து. தோழியாற் குறைமறுக்கப்பட்ட தலைமகன்
நெஞ்சிற்கு உரைத்தது.
மடல் பாடிய மாதங்கீரன்.

ஒழுகி விளங்கும் அசைந்த நடையையுடைய தலை
ந்திலள் - நம்மாட்டு நெஞ்சம் நெகிழ்ந்திலள் ; நாம் விட
ந்த தூது - நாம் அத் தலைவியினிடத்து விடுதற்கு அமை
விழுதலை பெண்ணை - சிறந்த உச்சியையுடைய பனை
விளையல் மாமடல் - முதிர்தலையுடைய பெரிய மட
குதிரைக்கு, மணி அணி பெரு தார் - மணிகள் அண
மாலையை, மரபின் பூட்டி - முறைமையோடு அணி
என்பு அணிந்து - நாம் வெள்ளிய என்பை அணி
ண்டு, பிறர் எள்ள தோன்றி - பிறர் இகழும்படி அம்ம
ன் மேல் தோன்றி, ஒரு நாள் மருங்கில் - ஒரு நாளில்,
நீக்கி - பெரிய நாணத்தை விட்டு விட்டு, தெருவின் இ
தருவது கொல் - தெருவின் கண் செல்லவும் தருவதோ ?
(முடிபு) பேதை மெலிந்திலள் ; தூது, மா மடலில் தார் பூ
அணிந்து எள்ளத் தோன்றி நாண் நீக்கித் தெருவின் இய

து கொல் ?

(கருத்து) நான் இனி மடலேறுவேன்.

(வி - ரை.) கருக்குடையதாக வேண்டுதலின் விளையல் ம
றுன். மாமடலென்பதை மடல் மா வென்று மா
ருள் கொள்ளுதலும் ஒன்று. மணியை மடல்மாவு
ழுவர். பேதை யென்றான், தன் நெஞ்சத்திலுள்ள காம
யாமையின். தூதென்றது தோழியை ; 'பெட்ட வா
று அவளைக் குறிக்கும் வழக்காறு காண்க. அம்மந்த
றுன், தலைவியினிடத்துச் சென்று தன் குறை கூறத்
மையுடையாளிவளே யென்பதை முன்னர்த் தலைவ
க்கக் குறிப்பால் உணர்ந்தவனுதலின்.

நெஞ்சை நோக்கிக் கூறினுனேனும் கருதியது தோழி

ண்டுமென்பதே.

இயலவும் : உம்மை இழிவு சிறப்பு.

கொல் : ஐயம் ; ஓ, ஏ : அசைநிலைகள்.

மடலேறுதலைப் பற்றிப் பாடிய சிறப்பால் இச்செய்
ற்றிய ஆசிரியர் 'மடல் பாடிய' என்ற சிறப்பைப் பெற்

(மேற்.) மு. தோழி சேட்படுத்த விடத்துத் தலைவன் மடன்மா
த் தன் நெஞ்சொடு கிளந்தது (தொல். களவு. 11, ந.)

(ஒப்பு.) 1-2. மடன்மாவிற்கு மணி யணிதல் : குறுக். 172 : 3, ஒப்பு.
... " மங்கையர்தம் கன்

, வெஃகாறு சாம்பன் மகவணைதது ...
(இளவித் தெளிவு); "என் பணி வேன்மடன் மேல்வருவேன்
மடயே பெருக்கென்பு மீயணிக் தாலென்னை" (தஞ்சை. 103
மைப் பணைமுலை கூட்டும் பரிசு கொடியிடையார், தம்ம
வர் தாலப் புரவிபு மாலையென்பும் ....இம்மைக்கு கா

காபதி கோவை, 119.)

டலேறுவாரைப் பிறர் எள்ளுதல் : "விறிதாகப் பிறரென்னை கருபவு
ருக பெள்ளக் கலங்கித் தலைவந்து" (கலி. 138 : 4, 139 : 20.)

. மடலேறுவார் நாணை நீக்குதல் : குறுக். 173 : 3, ஒப்பு.

-5. மடலேறித் தெருவில் வருதல் : குறுக். 17 : 1-3, ஒப்பு.

. (பி - ம்.) கலிழ்கலின் : மதுரைக். 413; ஐங். 106 : 4, 174 :
. 41 : 15 ; 96 : 12 ; பெருங். 2. 5 : 170.

சைநடைப் பேதை : "அசையியற் கொடிச்சி" (குறுக். 214 :
சநடைக் கொடிச்சியை" (ஐங். 258 : 2); "அசையியற்
(த.
r, 1098.)

தலைவி கூற்று

[தலைவன் கூறிச் சென்ற கார்ப்பருவம் வரவும் அ
ாமையால் தலைவி ஆற்றாளென்று எண்ணி வருந்
ழியை நோக்கி," கார்காலத்துக்குரிய அடையாளங்களை
டு என்னை நினைந்து வருவர்" என்பதுபடத் தலைவி கூறிய

சென்ற நாட்ட கொன்றையம் பசுவீ
நம்போற் பசக்குங் காலைத் தம்போற்
சிறுதலைப் பிணையிற் றீர்ந்த நெறிகோட்
டிரலை மானையுங் காண்பர்கொ னமரே
5. புல்லென் காயாப் பூக்கெழு பெருஞ்சினை
மென்மயி லெருத்திற் றோன்றும்
கான வைப்பிற் புன்புலத் தானே.

எ - து. பருவ வரவின்கண் ஆற்றுளெனக் கவன்ற தோழி
த்தி யுரைத்தது.

ஒளவையார் (பி-ம். அவ்வையார்.)

(பி - ம்.) 7 'கானக', 'புன்புல வைப்பிற் கானத் தானே'

பெய்தபின் மெல்லிய மயிலினது கழுத்தனைப் போ
ற்றும், கானம் வைப்பின் புல் புலத்தான் - காட்டிடத்
டைய புல்லிய நிலத்தின் கண், சென்ற நாட்ட - எம்மைப் பி
ரறு தங்கிய நாட்டிடத்து உள்ளனவாகிய, கொன்றை
வீ - கொன்றையின் அழகிய செவ்வி மலர்கள், நம் போ
கும் காலை - நம்மைப் போலப் பசலை நிறந்தையடையும் க
லத்தில், சிறுதலை பிணையின் தீர்ந்த - சிறிய தலையையுடை
ன் மானிடத்தினின்றும் நீங்கிய, நெறி கோடு இ
ரையும் - நெறிந்த கொம்பையுடைய ஆண்மானையும், ந
தலைவர், காண்பர் கொல் - காண்பரோ; காணர்.

(முடிபு) புன்புலத்தான் கொன்றையம் பசுவீ பசக்கும் கா
ணயிற்றீர்ந்த இரலை மானையும் நமர் காண்பர் கொல்?

(கருத்து) கார்காலம் வந்ததை அறிந்து தலைவர் விரை
ந்து விடுவர்.

(வி - ரை.) பசத்தல் - பொன்விற மடைதல்; என்றது
த்திற் கொன்றை வளம்பெற்று மலர்வதைக் குறித்த
என்னைப் பிரிந்திருப்பது போலப் பிணையைப் பிரிந்திரு
லை யென்றாள். காண்பர் கொலென்றது காணு
விற்று. "கார்காலத்தில் ஆண்மானும் பெண்மா
ன்று கூடி உகளுதலே இயல்பு; ஆதலின் அவர் அவ்விரன்
ரியிருப்பதையே காண்பாரன்றித் தனித்திருக்கும் இரலை
ர்; அவ்வொன்றிய காட்சியைக் கண்டு தாமும் அங்
றுபட வேண்டு மென்னும் விருப்புடையராவர்." ஆண்டு
ன்றை மரத்திலுள்ள மலர்கள் தம்மைப் பிரிந்தமை
பால் உண்டாயிருக்கும் பசலையை நினைவுறுத்தும். இவ
ர் விரைவில் மீள்வர். இது கருதி நான் ஆற்றியுள்ளே
று கூறினாள். ஆற்றாளெனக் கவன்ற தோழிக்கு ஆ
ப்பது படக் கூறியது இது.

"வன்பரற் றெள்ளரல் பருகிய விரலை

இன்புறு துணையொடு மறுவந் துகளத்
தான்வந் தன்றே தளிதரு தண்கார்" (குறுந். 65:

பது முதலியவற்றாற் கார்காலத்தில் ஆண்மான் தனித்தி
ண்மானோடு சேர்ந்திருக்குமென்பது தெளியப்படும்.
புல்லென் காயா வென்பதிலுள்ள அடை முன்னி

புபு.) 1-2. பசலை ... : "...கொன்றை, ...
- முற்றிய, பசலை மேனி" (அகநா. 398: 3-5); "மெல்
றுவம் பூங்கொன்றைத் தார்கொள்ளத் தான்கொன்றைப்,
க் கொண்டு புலம்புற்றாள்" (ஆதியுலா, 131-2); "குழலுஞ் சுவ
றை காட்ட" (திருவாரூர் மும். 1.)
கான்றை கார்காலத்தில் மலர்தல்: குறுந். 21: 3-4, ஒப்பு; ஐங்.

சிறுதலைப் பிணை: "சிறுதலை நவ்விப் பெருங்கண் மாப்
. 2: 21.)

காயாமரம் கார்காலத்தில் மலர்தல்: "மணியெனப், பன்
குறுஞ்சினை கஞலக், கார்தொடங் கின்றே" (நற். 242:
ம் வாய்ப்பக் கவினிக் கானம், கமஞ்சூன் மாமழை கார்பயந்
மணிமருள் பூவை யணிமல ரிடையிடைச், செம்புற மூதா
", "மணிமிடை பவளம் போல வணிமிகக், காயாஞ் செம்ம
ன் ஈயன் மூதா யீர்ம்புறம் வரிப்பப், புலனணி கெ
கிர் காலை", "காயா, அணிமிகு செம்ம லொளிப்பன மறைய
கொண்ட காமர் காலை" (அகநா. 134: 1-4, 304: 13-6,

-5. கொன்றையும் காயாவும்: பொருந. 201; முல்லைப். 93-4
3-4, 371: 1; ஐங். 412: 1, 420: 1-2; பெரும். 1. 49: 11

-6. காயாஞ்சினை மயிலின் கழுத்திற்கு: "கருநனைக் காயாக் க

" (சிறுபாண். 165); 'மயிலெருத் துறழுணி - மயிலினது க(
படுகின்ற அணியப்பட்ட காயாம் பூவாற் செய்த கண்ணிகள்'
59, க.); "விரவுப் பொறி மஞ்ஞை வெரீஇ யரவின், அண
ஊ பைஞிரிப் பவைபோற், காயா மென்சினை தோய நீடிப், ப
த வலக்குகுலைக் காந்தள்" (அகநா. 108: 12-5); "க(
க் கணமயி லென்றஞ்சி" (திணைமாலை. 107); "கலவ மாமயி
டிமல ரவிழ்ந்தன காயா" (சீவக. 1558.)
7. புன்புலம்: குறுந். 202: 2.

தலைவன் கூற்று

[தன்னை இடித்துரைத்த பாங்கனை நோக்கி, "சிற்றா
செல்பவர் யாரும் தலைவியின் கண்வலையிற் படுவர்;
நசம் அதிற்பட்டது" என்று கூறியது.]

அறிகரி பொய்த்த லான்றோர்க் கில்லை
குறுக லோம்புமின் சிறுகுடிச் செலவே

மயிற்க ணன்ன மாண்முடிப் பாவை
நுண்வலைப் பரதவர் மடமகள்
கண்வலைப் படூஉங் கான லானே.

- து. கழறிய பாங்கற்குக் கிழவன் உரைத்தது.
நூரிய வரசன் யாழ்ப் பிரமதத்தன்.

(பா-ம்.) 3 'அதர்ப்பட்டு' 4 'ஒழிந்தன்றென்' 'தன்
டகை', 'தன்றென் மாண்டகை' 5 'மாமுடிப்' 7 'க

(ப -ரை.) மயில் கண் அன்ன - மயிலினது பீலிக் கண்
ற, மாண்முடி பாவை - மாட்சிமைப் பட்ட முடியையுை
போல்வாளாகிய, நுண்வலை பரதவர் மடமகள் -

வலையையுடைய நெய்தனில மாக்களுடைய மடபை
ய மகளது, கண் வலை படுஉம் கானலான் - கண்வலையின்
டுச் செல்வார் அகப்படுகின்ற கடற்கரைச் சோலையினிட
'தகை நெஞ்சம் - எனது மாட்சிமைப்பட்ட தகுதியையுடை
சம், இதற்கு இது மாண்டது - இப்பொருளுக்கு
நள் ஏற்ற மாட்சியை யுடையது. என்னுது - என்று
ப், அதன் பட்டு - அக்கண் வலையின் கண்ணே பட்டு, ஆ
தன்று - அக்கானலி னிடத்தே தங்கியது ; ஆன்றோர்
பான் அமைந்தவர்கட்கு, அறிகரி பொய்த்தல் இல்லை -
-றிந்த தொன்றை மறைத்துப் பொய்க்கரி கூறும் இ
ல ; ஆதலின் யாம் கண்டறிந்த இதனை உண்மை
ர்க ; சிறுகுடி செலவு - அச்சிற்றூரினிடத்துச் செல்லு
நல் ஓம்புமின் - அடைதலைப் பரிகரிமின்.

(முடிபு) கானலான் நெஞ்சம் ஒழிந்தன்று ; அறிகரி பெ
ஆன்றோர்க் கில்லை. குறுகல் ஓம்புமின்.

(கருத்து) நீவிர் ஆண்டுச் சென்றால் இங்ஙனம் கழறீர்.

(வி - ரை.) அறிகரி பொய்த்தல் - தாம் அறிந்ததொருன்
நிகழ்ச்சியை மறைத்துப் பொய்க்கரி கூறுதல் ; அ
நசறிந்த கரி ; "தன்னெஞ் சறிவது பொய்யற்க பொ
தன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடும்" (குறள், 293) எ
கே அறிதற் குரியது. ஆன்றோரென்றது தன்னையும்
தி ; இங்ஙனங் கூறுதல் தற்புகழ்ச்சியன்று ; பட்ட

நெஞ்சமென்று பொருள் கொள்க. நுண்வலை யெ
ணிய நூலாலான வலையை ; "நுண்ஞாண் வலையில்"
66.) வலையை யுடையார் மகளென்றமையின் அவள்
ம் வலையாக உருவகித்தான். கண்வலை யென்றதற்
சத்தை மீனுகக் கொள்க (திருச்சிற். 74.)

'பரதவர் மடமகள் கண்வலையில் என் நெஞ்சம்
டே தங்கி விட்டது ; இந்நிலை எனக்கு மட்டும் அ
; யாராயினும் அவ்வலையிலே படுவர் ; இது யான்
மை ; ஆதலின் அங்கே ஒருவரும் செல்லற்க ; செல்லின்
ர்" என்னும் கருத்துப்படத் தலைவன் கூறினன். இ
கண்டனிராயிற் கழறலிர்" (அகநா. 130 : 2) என்ற
நள் தோன்றியது.

(மேற்.) மு. முல்லையுங் குறிஞ்சியும் ஒழிந்தவற்றுடன் திணை
ப பெயருடையோரினும் திணை நிலைப் பெயராகிய தலைமக
துவாரும் உளர் ; 'இது கழறிய பாங்கற்குக் கூறியது'
. 22, ந.)

(ஒப்பு.) 1. அறிகரி பொய்த்தல் : நற். 196 : 9, சிலப். 15 : 78.

கரி பொய்த்தல் : கலி. 34 : 10.
அறிகரி : அகா. 256 : 28.
2. குறுக். 206 : 5.
சிறுகுடி : குறுக். 95 : 3, 100 : 3, 108 : 1, 145 : 1, 228 : 3;
32 : 3, 332 : 5, 355 : 6, 373 : 7.
6. நுண்வலே : "தானல நுண்வலே" (திணைமாலை. 32.)
6-7. மடமகள் கண்வலே : "காய்சின வேலன்ன மின்னியல் கல
கலந்து, வீசின போதுள்ள மீனிழுக்தார்" (திருச்சிற். 74.)

தலைவி கூற்று

[தலைமகன் இரவில் வந்து தலைவியோடு அளவளாவி
த்தில் ஆற்றின் ஏதம் அஞ்சி வேறுபட்ட தலைவியை
வேறுபட்டாயால்!" என்ற தோழிக்கு, "யான் வே
யைத் தலைவனுக்குச் சொல்லிப் பரிகாரம் தேடுவ
று தலைவி கூறியது.]

ரு. நுதல்பசப் பிவர்ந்து திதலை வாடி

தின்ன ளாகுத னும்மி னுகுமெனச்
சொல்லி னெவனுந் தோழி பல்வரிப்
பாம்புபை யவிந்தது போலக் கூம்பிக்
கொண்டலிற் றொலைந்த வொண்செங்
கண்மிசைக் கவியு நாடற்கென் [காந்
நன்மா மேனி யழிபடர் நிலையே.

எ - து. தலைமகன் இரவுக்குறி வந்து ஒழுகா நின்ற கா
பட்ட தலைமகளை, "வேறுபட்டாயால்" என்றாட்குச் சி
த்தது.
என்றாட்கு - என்ற தோழிக்கு.]
மதுரை அறுவை வாணிகன் இள வேட்டன்
[பி. ம். வேட்டன், இளவேட்டனார்.]
(பி-ம்.) 2 'கெகிழ்த்து' 3 'னும் மிற்றுகுமென' 8 'னமர்

(ப - ரை.) தோழி—, பல் வரி பாம்பு - பல பத்திக் கீ,
புடைய பாம்பினது, பை அவிந்தது போல கூம்பி -
மியதைப் போலக் குவிந்து, கொண்டலின் தொலைந்த
றால் வீழ்த்தப்பட்ட, ஒள் செ காந்தள் - ஒள்ளிய செ
ன் மலர், கல் மிசை - பாறையின் மேல், கவியும் -
கும், நாடற்கு - நாட்டையுடைய தலைவனுக்கு, எல்
ரீ - எனது நல்ல மாமையையுடைய மேனியினது,
- மிக்க துயரையுடைய நிலையை, நுதல் பசப்பு
றி பசலை பரந்து,திதலை வாடி - தேமல் ஒளியிழந்து,
தோள் - நெடிய மெல்லிய பருத்த தோள்கள், சா
ந்து, தொடி நெகிழ்ந்து - வளைகள் நெகிழப்
ள் ஆகுதல் - இத்தகைய வேறுபாட்டை யுடையளா
பின் ஆகும் என - உம்மால் ஆகியதென, சொல்லின் எ
ங்கச் சொன்னால் என்ன குற்றம் உளதாகும் ?

(முடிபு) தோழி, நாடற்கு என் மேனி நிலையை
நுதல் நும்மினுகுமெனச் சொல்லின் எவனும் ?

(கருத்து) தலைவன் இராவந்தொழுகுவதனால் நான்
மையை அவனுக்கு நீ அறிவிப்பாயாக.

(வி - ரை.) " இரவிலே தலைவன் வந்து அளவள

நடம் கூறுவதனுய ...

" என்று தலைவி கூறினள்.

தோழி அங்ஙனம் கூறின் தலைவன் தலைவியின் வேறு
க் காரணம் யாதென்று ஆராயப்புகுந்து, தான்
லால் ஆற்றின்கண் ஏதம் நிகழுமோ வெனத் தலைவி அ
பட்டாளென்பதனை அறிவான் ; அறிந்து இவ் வெ
றை நீத்து வரைந்து கொண்டு இடையறாது உடனிருத்
மன்று கருதி வரைவு மேற்கொள்வான். இதுவே இங்
யதற்குப் பயன்.

திதலை - தேமல். பணைத்தோள் - மூங்கிலைப் போன்ற
னலுமாம். தோள் மெலிந்தமையின் தொடி நெகிழ்
ந்து வாடி முதலிய எச்ச வினைகள் சினைக்கும் முதத்
ள ஒற்றுமை பற்றி ஆகுதலென்னும் வினைமுதல்
டு முடிந்தன. நும்மினுகு மென்றால், " யாம் யாதுஞ்
மே ! இவனை நாடோறும் காண்டற் பொருட்டன்றே நீ
ரியைக் கடந்து வருகின்றேம் " என்று ஆராயப்புகு
லின் அங்ஙனம் கூறும்படி சொன்னாள்.

" நெஞ்சங் கடுத்தது காட்டும் முகம் " (குறள், 706) ஆத
வேறுபாடுகளைக் கூறப் புக்கவள் முதலில் நுதல்

-டை உரைத்தாள்.

(ஒப்பு.) 1. நுதல் பசத்தல் : குறுங். 87 : 4, ஒப்பு.

2. நெடு மென்பணைத் தோள் : குறுங். 268 : 6.

தோள் மெலிதல் : குறுங். 87 : 5, ஒப்பு.

தொடி நெகிழ்தல் : 50 : 4-5, ஒப்பு.

தோள் மெலிதலும் தொடி நெகிழ்தலும் : குறுங். 239 : 1;
36.

1-2. நுதல் பசத்தலும் தோள் நெகிழ்தலும் : குறுங். 87 : 4-5,

3. இன்னளாகுதல் : குறுங். 98 : 1, 296 : 7-8.

4. சொல்லின் எவன் : "சொல்லி னெவனோ பாண" (அகந
.)

4-5. பல்வரிப் பாம்பு : குறுங். 119 : 1, 190 : 3-4.

5-6. காந்தளுக்குப் பாம்பு : குறுங். 239 : 3-5, ஒப்பு.

தலைவி கூற்று

தலைவன் கூறிச்சென்ற கார்ப்பருவம் வரவும் அவன் வா
ால் தலைவி துயருறுவாளென்று வருந்திய தோழியை நோ
வனை நினைந்து துயிலேனாயினேன்" என்று தலைவி கூறிய

ஆர்கலி யேற்றொடு கார்தலை மணந்த
கொல்லைப் புனத்த முல்லை மென்கொடி
எயிறென முகைக்கு நாடற்குத்
துயிறுறந் தனவாற் றோழியென் கண்ணே

எ - து. பருவ வரவின்கண் ஆற்றாளெனக் கவன்ற தோ

ழுத்தி உரைத்தது.
ஒக்கூர் மாசாத்தி.
(பி - ம்.) 1 'யாற்றொடு' 3 'முகையு' 4 'ரேமிமெங்'
(ப - ரை.) தோழி—, என் கண் - என் கண்கள், ஆர் ...
ஏறொடு - மிக்க முழக்கத்தையுடைய இடியேற்றோடு, கார் ...
ந்த - மேகம் மழைபெய்து கலந்த, கொல்லை புனத்த - மு...
த்திலுள்ளனவாகிய, முல்லை மென் கொடி - மெல்லிய முல்...
டிகள், எயிறு என முகைக்கும் நாடற்கு - பற்களைப் ...
ம்பும் நாட்டையுடைய தலைவன் பொருட்டு, துயில் துறந்...
க்கத்தை யொழிந்தன.
(முடிபு) தோழி, என் கண் நாடற்குத் துயில் துறந்தன.
(கருத்து) தலைவன் இன்னும் வாராமையின் நான்
ழிந்து வருந்துகின்றேன்.
(வி - ரை.) ஏறு - இடியேறு; "இன்குரல் ஏற்றொ...
ஞ்சிப். 49); "முழவதிர்ந் தன்ன முழக்கத் தேறொ, ...
பல் பொழிந்த நள்ளென் யாமத்து" (அகநா. 328 : 2-3.)
ர்ந்த : தலை அசைநிலை; 'தலை மயங்கி யென்பதனுள் ...
சை நிலை' (புறநா. 157 : 9, உரை) எனப் பிறாண்டும் இவ்...
வருதல் காண்க. கொல்லைப் புனம் - புனமாகிய கொ...
னமென்பது, முன்பு பயிராயதனை; கொல்லை யென்பது...
றித் தரிசாய்க் கிடந்த காட்டினை' (89 : 17) என்பர் ...
னூற்று உரையாசிரியர். முல்லை யெயிறென மு...
... கார்ப்பருவம் வந்ததைப் புலப்படுத்தியது. 'முகை...

...கு. நாடற்குத் துயில் துறத்தலாவது, நாடனைச் ...
பின் அவனை நினைந்து துயிலா திருத்தல்; நாடனால் ...
ந்தனவென உருபு மயக்க மாக்குதலும் ஆம்.
இஃது ஆற்றாமைக்குக் காரணம் கூறியது.
(ஒப்பு.) 2. கொல்லைப் புனம்: "கொல்லை யிரும்புனத்து" (...
; "கொல்லைப் புனத்த அகில்" (ஐங். எழு. 2.)
1-2. கார், புனம், முல்லை: குறுக். 188 : 1-2.
2-3. முல்லை எயிறென முகைத்தல்: (குறுக். 126 : 3-4, ஒப்பு); "...
...கெயி றீன" (கார். 14); "கார் கொடிமுல்லை யெயிறீன" (ஐங்...
"கார்செப் புறவிற் கவினிக் கொடிமுல்லை, கூரெயிறீன," "...
...றீன" (கைந்நிலை, 25, 34.)
முல்லை முகைக்கும்: "பாசிலை முல்லை முகைக்கும்" (புறநா. 11...
1-3. முல்லை கார்காலத்தில் அரும்புதல்: குறுக். 126 : 3-5, ஒப்பு.
3-4. தலைவன் பிரிவினால் கண் துயிலாமை: குறுக். 5 : 4-5, ஒப்பு. (...

தலைவி கூற்று

[வரை பொருட்குப் பிரிந்த தலைவன் நீட்டித்தானாக,
ற் குறையேற்றி உரையாடிய தோழியை நோக்கி, '
ம் சென்ற வினையை நிறைவேற்றிக் கொண்டு விரைவில்
ைமையை யுடையார்" என்று தலைவி கூறியது.]

எ.செவ்வரைச் சேக்கை வருடை மான்மறி
சுரைபொழி தீம்பா லார மாந்திப்
பெருவரை நீழ லுகளு நாடன்
கல்லினும் வலியன் றோழி
5. வலிய னென்னாது மெலியு மென்னெஞ்

எ - து. வரைவு நீட்டித்தவழி ஆற்றாளாகிய தலைமகளை
க வேண்டித் தலைமகனை இயற்பழித்த தோழிக்குத் த
யற்பட மொழிந்தது.

கபிலர்.

(பி - ம்.) 1 'செல்வரை'; 'செச்சை வருடை' 4 'பல்

(ப - ரை.) தோழி—, செ வரை சேக்கை - செவ்விய
[illegible]

[illegible]
ு, பெருவரை நீழல் - பெரிய மலைப்பக்கத்திலுள்ள நிழ
ும் நாடன் - துள்ளுதற் கிடமாகிய நாட்டை யுை
ன்; கல்லினும் வலியன் - கல்லைக் காட்டிலும் வன்மை
யவன், என் நெஞ்சு—, வலியன் என்னாது - அவன்
ய யுடையா னென்று கருதாமல், மெலியும் - அவன் நி
வை அடையும்.

(முடிபு) தோழி, நாடன் வலியன்; என் நெஞ்சு மெலியும்.

(கருத்து) தலைவன் வரைபொருள் பெற்று விரை
வான்.

(வி - ரை.) வரை பொருளுக்காகப் பிரிந்த தலைமகன் நீட்
க, தலைவி அன்பு மிகுதியினால் ஆற்றாளாயினாள்;
_ தோழி, அவனை ஆற்றுவிக்க எண்ணி "தலைவன்
ந்து சென்ற பொருளைப் பெற்றிலன் போலும்!
த்தே அதனைப் பெற்று வருதற்குரிய வன்மையிலன் போ
று தலைவனுக்கு இழிபு தோன்றக் கூறினாள். அது கே
வி, தலைவனைக் குறை கூறுவதைக் கேட்கப் பொறாத கற்ப
ாதலின், "அவன் வலியன்; தான் நினைந்த பொருள் பெ
வன். என் நெஞ்சு அவன் வன்மையை நினையாது அறிய
வருந்துகின்றது. என் ஆற்றாமைக்குக் காரணம் தலை
லன்று; எனது நெஞ்சின் அறியாமையே" என்று தலை
த்திற் குற்றம் சாராதவாறு மொழிந்தாள்.

செவ்வரை - செங்குத்தான மலையுமாம்; அத்தகைய ம
ஏறும் வன்மை வருடைக்கு உண்டு; "நெடுவரை மிசை
ங்கால் வருடை" (ஐங்: 287: 2.) வருடை - எட்டுக்
டைய தொரு விலங்கு; இதற்கு முதுகிற் கால்கள் இ
ர்பர்; "மீமிசைக் கொண்ட கவர்பரிக் கொடுந்தாள்,
வருடை வன்றலை மாத்தகர்" (மலைபடு. 502-3) என்
ரயைப் பார்க்க. பாலை மாந்திய களிப்பினால் மறி
யில் துள்ளி விளையாடிற்று.

வருடையின் மறி பாலை ஆரமாந்தி வரை நீழலில் உ
னென்றது, தலைவன் வரைவதற்குரிய பொருள் பி
ற்று ஈண்டு வந்து வரைந்து கொண்டு இல்லறம் நடத்
ன்ற கூறிப்பை யடையது.

ப்பு) 1. வரைச் செலகை வருடை: "வரையாடு வருடை" (பட.
ப், போருடை வருடை" (நற். 359; 7-8) "வரைவாழ் வரு
r. 378: 6); "வரையாடு வருடையும்" (சிலப். 25: 5); "வரை
ட" (தொல். தொகை. 15, ந. மேற்.)
ருடை மான் மறி: "வருடை மான் குழவி", "வருடை மடப
டை நன்மான், குழவி" (கலி. 43: 14, 50: 4, 21-2.) (க

தலைவி கூற்று

[தலைவன் கூறிச் சென்ற கார்ப்பருவம் வந்ததைக் க
பி "கார்காலம் வந்துவிட்டது, இன்னும் தலைவர் வந்தி
தோழிக்குக் கூறி வருந்தியது.]

அ. முகைமுற் றினவே முல்லை முல்லையொடு
தகைமுற் றினவே தண்கார் வியன்புனம்
வாலிழை நெகிழ்த்தோர் வாரார்
மாலை வந்தன்றென் மாணலங் குறித்தே.

எ - து. பருவங் கண்டு அழிந்த கிழத்தி தோழிக்கு உரை
மதுரை அளக்கர் ஞாழார் மகன் மள்ளன் (ஏ - ம். மகனா

(பி - ம்.) 2 'தகைமுற்றினமே'
(ப - ரை.) தோழி, முல்லை முகை முற்றின - முல்லைக்
ல் அரும்பு முதிர்ந்தன; தண் கார் வியல் புனம் முல்லை
கமுற்றின - தண்ணிய கார்காலத்தை ஏற்ற அகன்ற
ங்கள் முல்லை மலர்களோடு அழகு முதிர்ந்தன; என்
ம் குறித்து - எனது மாட்சிமைப் பட்ட அழகைக் கெடு
ண்ணி, மாலை வந்தன்று - மாலைக் காலம் வந்தது; வால்

இழ்த்தோர் வாரார் - என்னைப் பிரிந்து என் தூய ஆப
ா நெகிழச் செய்த தலைவர் இன்னும் வந்தாரல்லர்.

(முடிபு) முல்லை முகை முற்றின ; புனம் தகை முற்
லை வந்தன்று ; இறை நெகிழ்த்தோர் வாரார்.

(கருத்து) கார்காலம் வந்தபின்பும் தலைவர் வந்திலர்.

(வி - ரை.) தகை - தகுதி; முல்லைத் திணையெ
துதியை முல்லை மலர்களாற் பெற்ற தென்றலுமாம். த

பருவத்திலும் காமம் மலர்வதற்குரிய மாலையைக் கண்
ும் வருந்தினேன்' என்பாள் அவற்றை அடை
ள். வந்தன்று - வந்தது. நலங்குறித்து வந்ததென்
தயழித்தல் குறித்து வந்த தென்றவாறு; "பகைவர்ச்
டைகொ ளுேன்விரல்" (முல்லைப். 77) என்பது போல.

(ஒப்பு.) 1. முல்லை கார் காலத்தில் அரும்புதல் : குறுங். 126 : 3-5, ஒப்பு.
-2. முல்லை, கார், புனம் : குறுங். 186 : 1-2.
. வாலிழை : குறுங். 45 : 2.
ழை நெகிழ்த்தல் : (குறுங். 358 : 1); "விறலிழை நெகிழ்த்த வி
ய்" (குறிஞ்சிப். 3); "இழைநெகிழ் பருவரல்", "புனை
த்த புலம்புகொ ளவலமொடு" (நற். 70 : 9, 348 : 7); "இ
செல்லல்", "இழைநிலை நெகிழ", "இழைநெகிழ் செல்ல லுழ
லிழை நெகிழ" (ஐங். 25 : 4, 310 : 2, 315 : 3, 318 : 2); "பாசி
ழ" (பதிற். 68 : 15); "திருந்திழை நெகிழ்ந்தன", "வி
ச் சாஅய்", "திருந்திழை நெகிழ்ந்து" (அகநா. 206 : 16, 251
17, 387 : 11.)
-4. தலைவர் வாரார், மாலை வந்தது : குறுங். 155 : 3-7, ஒப்பு. (க

தலைவன் கூற்று

[வேந்தனது வினைமேற் செல்லாநின்ற தலைவன் தன் பா
கி, "இன்று விரைந்து சென்று வினைமுடித்து, நாளைத் த
மீண்டு வருவேமாக" என்று கூறியது.]

இன்றே சென்று வருவது நாளைக்
குன்றிழி யருவியின் வெண்டேர் முடுக
இளம்பிறை யன்ன விளங்குசுடர் நேமி
விசும்புவீழ் கொள்ளியிற் பைம்பயிர் துமிட்
காலியற் செலவின் மாலை யெய்திச்
சின்னிரை வால்வளைக் குறுமகள்
பன்மா ணாகம் மணந்துவக் குவமே.

எ - து. வினை தலைவைக்கப்பட்ட விடத்துத் (பி - ம். பட்டு
) தலைமகன் பாகற்கு உரைத்தது.
[illegible] - செய்ய வேண்டுமென்று

றுவா எழுதும் ...

ரு - ம்.) 4 'விசும்பு வீசு'; 'துமியக்' 5 'காலையிற் செ
டைந்துவக்கும்மே', 'மடைந்து சார்குதுமே'

ட - ரை.) பாக, இன்றே சென்று - இன்றைக்கே வினை
ட்டுப் புறப்பட்டுப் போய், நாளை வருவது - நாளை மீ
வமாக. குன்று இழி அருவியின் - குன்றினின்று வ
யைப் போல, வெள் தேர் முடுக - யானைத் தந்தத்
ந வெள்ளிய தேர் விரைந்து செல்ல, இள பிறை அ
ப் பிறையைப் போன்ற, விளங்கு சுடர் நேமி - விளங்கு
யயுடைய அத்தேரினது சக்கரம், விசும்பு வீழ் கொ
- வானத்தினின்றும் வீழ்கின்ற கொள்ளியைப் போல,
துமிப்ப - பசிய பயிர்களைத் துணிப்ப, கால் இயல் செல
றைப் போன்ற இயல்பையுடைய வேகத்தினுல், மாலை எ
க் காலத்தில் தலைவியிருக்கு மிடத்தை யடைந்து, சில்
வளை குறுமகள் - சிலவாகிய வரிசையையுடைய வெ
களை யணிந்த அவளது, பல் மாண் ஆகம் - பலவாக ப
பட்ட மேனியை, மணந்து உவக்குவம் - மணந்து

ம்.

(முடிபு) இன்றே சென்று நாளை வருவது. தேர் முடுக,
ப்ப, மாலை எய்திக் குறுமகள் ஆகம் மணந்து உவக்குவம்

(கருத்து) இன்று சென்று வினைமுடித்து விட்டுத் தலை
நாளை மாலையில் வந்து எய்துவோமாக.

(வி - ரை.) வேந்தனுல் ஏவப்பட்டு வினைமேற் செல்லு
இது கூறினுன்.

இன்றே: ஏகாரம் பிரிநிலை. வருவது - வருவேமாக;
ட் பொருளில் வந்தது; "கொள்ளப் படாது மறப்ப
ன் கூற்றுக்களே" (திருச்சிற். 87) என்பதில் மறப்பதெ
ங்கோளாக வந்ததைக் காண்க. யானையின் தந்தம் வெ
டையதாதலின் அதனுற் செய்த தேரை 'வெண்டேர்' எ
வண்காலமளி" (சிலப். 6: 170) என்ற விடத்து, '
ல் - மருப்புக்கால்' என அடியார்க்கு நல்லார் எழுதினர்.

நேமி போகும்போது மண்ணிற் புதைந்த பகுதி
ந்சிய பகுதியே வெளியில் தெரியுமாதலின் அப்பகு
றை உவமையாயிற்று. விசும்பினின்றும் வீழும் கொள்

...

துக.

ின்னிரை வளையென்ற அடை தலைவி பெதும்பைப் ப
; மங்கைப் பருவத்தினளென்பதைக் குறித்தது (பதிற்
ரை); பல்வளைகள் அணிந்திருப்பினும் தன் உடன் மெலிவ
றை இழந்து சில்வளை யுடையளா யிருப்பாளென்னும்
கூறினனெனினுமாம். (அகநா. 19 : 15, உரை.)
- சங்கினாற் செய்த வளை. பன் மாணுகம் - காட்சியின
ினிமை, நன்மணம் முதலிய பல மாட்சிமைப்பட்ட உ
தைப் பன்மாண் மணந்துவக்குவமெனக் கூட்டிப் ப
பதற்குப் பலபடியாக வென்று பொருளுரைத்

(மேற்.) மு. தலைவன் பிரிவலெனக் கூறியது (தொல். அகத். 4
வேந்துறு தொழிலுக்கு இழிந்த எல்லை கூறுர் (தொல். கற்பு. 48
ட்டாறு சேறலின்றி அணிமைக்கட் பிரியும் பிரிவு வந்தது (
17, இளம்.); நீடே னென்று தலைவன் நீங்கியது (நம்பி. 170.)
ஒப்பு.) 1. தேருக்கு அருவி : " கல்லெழி னொடுந்தே ரியவுவன்
ஒலிக்கும் விடர்முழங் கிரங்கிசை " (மலைபடு. 323 - 4.); "
பி ஒலிக்கு நற்றேர் " (அகநா. 184 : 17.)

வண்டேர் : குறுக். 205 : 3.
அருவி வேகத்திற்கு : " கடுவரை நீரிற் கடுத்துவரக் கல்
வ. 11.)
- 4. பயிர் முதலியவை துமியத் தேர் வருதல் : குறுக். 227 : 1 - 3,
காலியற் செலவு : " காலுறழ் கடுந்திண்டேர் ", " வளியி
தேரும் " (கலி. 33 : 31, 50 : 15); " காலென மருள வேறி
கண்ணேக் கொழிக்கும் பண்ணமை நெடுந்தேர் ", " தினைகா
தேர் ", " வான்வழங் கியற்கை வளி பூட்டினையோ " (அகநா.
251 : 7, 384 : 6); " காலிய னெடுந்தேர் " (தமிழ்நெறி.
. சின்னிரை வளை : " சில் வளை " (பதிற் 40 : 21, 57 : 6, 7
திருமகள் : குறுக். 89 : 7, ஒப்பு. (

தலைவி கூற்று

[பொருளீட்டும் பொருட்டுத் தலைவன் பிரிந்திருந்த கால
மையை யாற்றுத தலைவி தோழியை நோக்கி, " நடு யாம

இன்றை யன்ன நட்பி னிந்நோய்
இறுமுறை யெனவொன் றின்றி
மறுமை யுலகத்து மன்னுதல் பெறுமே.

எ - து. தோழி செறிப்பறிவுறுப்ப, நெஞ்சிற்குக் கிழ
த்தது.

பரணர்.

(பி - ம்.) 3 'கைவளரோரி' 8 'பெறினே'

(ப - ரை.) நெஞ்சே—, திண் தேர் - திண்ணிய தே
டய, கைவள் ஓரி - கைவண்மையையுடைய ஓரியினது, கா
டி - கானத்தைத் தீண்டி, எறி வளி - வீசுகின்ற காற்
ல, கமழும் - மணக்கின்ற, நெறிபடு கூந்தல் - நெறிப்பு அ
லாகிய, மை ஈர் ஓதி - மையைப்போன்ற தண்ணிய ம
டய, மாயோள்வயின் - மாமையை உடையோளிட
ற அன்ன நட்பின் இ நோய் - இன்றைநிலையைப் போ
றும் உள்ள நட்பையுடைய இந்தக்காமநோயானது, இறு
ஒன்று இன்றி - அழியுமுறை என்பது ஒன்று இல்ல
மை உலகத்தும் - மறுமையில் வாழ்தற்குரிய உலகத்தி
னுதல் பெறும் - நிலைபேற்றை அடையும்; ஆதலின், பெ
யயாது ஆயினும் - தலைவியை இப்பிறவியின்கண் பெ
ாட்டுப் பொருந்தாதாயினும், உறுவது ஒன்று உண்டு - ம
கத்துப் பெறுவதாகிய நாம் அடையும் பயன் ஒன்று உண்

(முடிபு) நெஞ்சே, இந்நோய் மறுமையுலகத்தும் மன்
றும்; பெறுவது இயையாதாயினும் உறுவதொன்றுண்டு.

(கருத்து) இனி இம்மையில் தலைவியைக் காணப்பெறேன்

(வி - ரை.) மன், வாழிய: அசைநிலைகள். ஓரி - ஒரு வ
இந்நட்பு என்றும் குன்றாது பிறவிதோறும் தொட
ரவதென்றான். மறுமை - மறுபிறவி.

(மேற்.) மு. தோழி இற்செறிப்பு அறிவுறுப்பத் தலைவன் ஆற்
றியது (தொல். களவு. 12, ந.); தலைமகன் தஞ்சம் பெறுது நெஞ்
ர்ந்தது (நம்பி. 154.)

(ஒப்பு.) 2. வாழிய நெஞ்சே: குறுந். 19: 3, ஒப்பு.

3. கைவள்ளோரி: "மமவர் பெருமகன் மாவள் ளோரி, கை
. நெறிபடு கூந்தல்: குறுந். 116: 1; 199: 2.

4. "வல்வில் லோரி கானம் நாறி, இரும்பல் லொலிவரும் கூந்த
6: 8-9.)

. மையீரோதி: "மையிருங் கூந்தல்" (குறுந். 209: 7); "மை
மொய்யிருங் கூந்தல்" (மதுரைக். 417.)

மாயோள்: குறுந். 9: 1, ஒப்பு.

. இன்றையன்ன நட்பு: குறுந். 385: 6, ஒப்பு.

-8. நட்பு மறுபிறப்பினும் மன்னுதல்: (குறுந். 2: 3, ஒப்பு, 49:
; "ஏனை யுலகத்து மியைவதா னமக்கென" (குறிஞ்சிப்.

(க

[பருவம் வந்தகாலத்துக் கவன்ற தலைவியை நோக்கி, "
ன்று'; வம்பு" எனக்கூறிய தோழிக்கு, "கார்ப்பருவத்
மேகமுழக்கமும் புதுவெள்ளமும் உள்ளன; இக்காலத்
வர் வந்திலர்; அவர் நம்மை மறந்தார்போலும்!" என

வி கூறி வருந்தியது.]

. பெய்த குன்றத்துப் பூநாறு தண்கலுழ்
மீமிசைத் தாஅய வீஇ சுமந்துவந்
திழிதரும் புனலும் வாரார் தோழி
மறந்தோர் மன்ற மறவா நாமே

. கால மாரி மாலை மாமழை
இன்னிசை யுருமின முரலும்
முன்வர லேமஞ் செய்தகன் றோரே.

ஏ- து. பருவ வரவின்கண் ஆற்றாளாகிய தலைமகட்குத் தே
ருவமன்று; வம்பு" என்றவழித் தலைமகள் சொல்லியது.

ஔவையார். (பி. ம். அவ்வையார்.)

(பி - ம்.) 1 'தண்கமழ்' 2 'நிலமிசை'; 'விசும்வந்,' 'வீ
சும் வளி கலந்து;' 'வீழும் வீசுமந்து' 'மாமறை' 'குர

(ப - ரை.) தோழீ—, காலம் மாரி - கார்ப்பருவத்துப்
குரிய மழையையுடைய, மாலை மா மழை - மாலைக்கா
ம் கரிய மேகங்கள், இன் இசை உருமின முரலும் -

செறிவளை நெகிழச் செய்பொருட் ககன்றோ
அறிவர்கொல் வாழி தோழி பொறிவரி
வெஞ்சின வரவின் பைந்தலை துமிய
உரவுரு முரறு மரையிரு ணடுநாள்
நல்லே றியங்குதோ றியம்பும்
பல்லான் றொழுவத் தொருமணிக் குரலே.

ஏ - து. பிரிவிடை ஆற்றாளாகிய தலைமகள் தோழிக்
லியது.

பூதம்புல்லன் (பி - ம். பூதம்புலவன்.)

பி - ம்.) 5 'நரையுரு, மாவுரு, வரவரு' 7 'எழுமணிக்'

ப - ரை.) தோழி,— நெறி இரு கதுப்பொடு - நெறிப்
ய கரிய கூந்தலொடு, பெரு தோள் நீவி-பெரிய தோள்கள்
? என்னைத் தேற்றி, செறி வளை நெகிழ - இறுகச் செறி
கள் நெகிழும்படி, செய்பொருட்கு அகன்றோர் - தாம் ஈட்
ருளின் பொருட்டு என்னைப் பிரிந்து சென்ற தலைவர், பெ
வெஞ்சினம் அரவின் - புள்ளிகளையும், பத்திக்கீற்றுக்கள
சினத்தையுமுடைய பாம்புகளின், பசு தலை துமிய - ப
கள் துணியும்படி, உரம் உரும் உரறும் - வலியையுடை
யேறு முழங்குகின்ற, அரை இருள் நடு நாள் - பாதியிர
, பல் ஆன் தொழுவத்து - பல பசுக்கள் உள்ள தொழுவத்
ஏறு இயங்கு தோறு இயம்பும் - நல்ல ஆனேறு செ
றும் ஒலிக்கின்ற, ஒரு மணிகுரல் - ஒற்றை மணியின் கு
ிவர் கொல் - அறிவாரோ?

(முடிபு) தோழி, அகன்றோர் நடு நாள் ஏறு இயங்கு தோ
மணிக்குரலை அறிவர் கொல்?

(கருத்து) இங்கே நான் படும் துன்பத்தைத் தலைவர் அ
ாலும்!

(வி - ரை.) கதுப்பும் தோளும் நீவித் தலையளி செ
ன்பு பிரியும் பொருட்டு. செறிவளை - முன்பு செறிந்த
ளை. அறிவர் கொல் என்றது அறிந்தால் பிரிந்திரா ரெ
னவிற்று. கொல்: ஐயம். வாழி: அசைநிலை. உரம்

ணி ஏற்றின் கழுத்திலுள்ளது. பல பசுக்கள் கட்டிய
வத்திற் கேட்கும் ஒரு மணிக்குரல், அவை அந்நல்லே
இன்புற்றிருக்கும் நிலையை நினைவுறுத்தி, "இவை பெற்
யாம் பெற்றிலேமே!" என இரங்குதற்குக் காரண
று. அக்குரலை நள்ளிரவில் தான் கேட்பதாகக் குறிப்பி
இதனால் அவள் நள்ளிரவிலும் துஞ்சாமை பெறப்படு

ப்பு.) 1. நெறி யிருங் கதுப்பு: "நெறிபடு கூந்தல்" (குறுந். 199
நெறியிருங் கதுப்பினென் பேதை", "நெறியிருங் கதுப்பிற் கோல
லைக" (அகநா. 35 : 17, 269 : 2.)

துப்பு நீவுதல்: (குறுந். 379 : 6); "பாறு மயிர் நீவி" (அகநா. 30
ஒதிய நுதல் நீவி" (தொல். மெய்ப். 15. பேர். மேற்.)

துப்பும் தோளும்: "நெறியிருங் கதுப்பு நீண்ட தோளும்" (ந

1.)

அரையிரு ணடுநாள்: "அரை நாட் கங்குல்", "அரைநா
ு", "அரை நாள்" (அகநா. 112 : 4, 198 : 4, 311 : 4.)

, நற். 68 : 8.

-5. பாம்பின் தலை கெட இடி இடித்தல்: குறுந். 158 : 1-2, ஒப்
51 : 25 - 8; அகநா. 92 : 11, 323 : 10 - 11; புறநா. 17 : 38 -
- 4, 58 : 6-7, 126 : 19, 366 : 3; கலித். 164; கார். 2

ழி. 13, 38; திணைமொழி. 28.

ுரவுரும் உரறுவதால் அரவின் பைந்தலை துமிதல்: "பானாள், உத்தியரவி

லை துமிய, உரவுரு முரறும்" (அகநா. 202: 9 - 11.)

- 7. ஏற்றின் மணி: குறுந். 275: 3 - 4. தலைவி யாமத்தில் ஆன்ம

சயைக்கேட்டுத் துன்புறல்: குறுந். 86: 4 - 6, ஒப்பு. (கூ

தலைவி கூற்று

[தலைவன் பிரிந்திருந்த காலத்தில், "தம் பிரிவினால் யா

புறுவேனென்பதையும், தாம் பிரியுங்காலம் ஏற்றதன்றெ

யும் கருதாமற் பிரிந்து சென்ற தலைவர் மீண்டு வரிற் புல

ப்பேன்" என்று தோழிக்குத் தலைவி கூறியது.]

. உதுக்கா ணதுவே யிதுவென் மொழிகோ
நோன்சினை யிருந்த விருந்தோட்டுப்
புள்ளின

...

பொம்ம லோதியும் புனையல்
எம்முந் தொடாஅ லென்குவெ மன்னே.

எ - து. பிரிவிடை ஆற்றுளெனக் கவன்ற தோழிக்குச் சி

த்தது.

[ஆசிரியர் பெயர் காணப்படவில்லை.]

(பி - ம்.) 2 'நேர்சினை' 3 'ருள்ளாது', 'ருள்ளத்'

ம்'

(ப - ரை.) தோழி-, இது என் மொழிகு - இதனை என்னெ

ல்வேன்? நோன் சினை இருந்த - வலிய மரக்கிளையில் இ

தோடு புள் இனம் - பெரிய தொகுதியையுடைய பற

டங்கள், தாம் புணர்ந்தமையின் - தாம் துணைகளே

ந்தமையால், பிரிந்தோர் உள்ளா - துணைவரைப் பி

டய துன்பத்தை எண்ணுதனவாய், தீகுரல் அகவ கேட்

ிய குரலால் அழைப்பக் கேட்ட பின்பும், நீங்கிய - நம்

ந்த, ஏதிலாளர் - அயற்றன்மையை யுடைய தலைவர், இ

ன் - இங்கே மீண்டு வந்தால், போதின் பொம்மல் ஓ

ரயல் - மலர்களால் பொங்குதலையுடைய கூந்தலையும்

ந்தலை யொழிக, எம்மும் தொடாஅல் - எம்மையும் தொ

ாழிக, என்குவெம் - என்று கூறுவம்; அது - அங்ஙனம்

), உது காண் - உவ்விடத்துப் பார்ப்பாயாக.

(முடிபு) இது வென் மொழிகு? கேட்டும் நீங்கிய ஏதி

ன்; "ஓதியும் புனையல், தொடாஅல்". என்குவம்;

ரக்காண்.

(கருத்து) நம்மைப் பிரிந்த தலைவர் வரின், அவரை ெ
ரன்னேன்.

(வி - ரை.) உதுக்காண் : இத் தொடரின் இலக்கண மு
ந்நூல் 81 - ஆம் செய்யுள் விசேட வுரையிற் காண்க.
ம் அகவுதலை, 'உதுக்காண்' என்று சுட்டியதாகப் ெ
ய்தலும் அமையும். 'இது வென் மொழிகோ' எ

இங்ஙனம் நம்மைப் பிரிந்து சென்ற தலைவர் செயலை, அ
ற் பட்ட தென்றோ அருளின் பாற்பட்ட தென்றோ என்ெ
சால்லுவேன்?' என்றவாறு. என்னென்றது வினவுதல் க

வை பெற்ற பேறு யாம் பெற்றிலமே! என இரங்கு
ர்ந்த மகிழ்ச்சியால் அகவுவதாதலின் தீங்குரலாயி
டும்: உம்மை இழிவு சிறப்பு.

ஏதிலாளர் - ஏதின்மையை யுடையவர்; நம்பால் அன்பு
ின் பிரியாரென்னும் நினைவிற்று. தலைவன் தன் ஆ
ப்படத் தலைவியின் கூந்தலைப் புனைதல் மரபு;

"போழ்திடைப் படாஅமல் முயக்கியு மமையாரென்
தாழ்கதுப் பணிகுவர் காதலர்" (கலி. 4 : 10-11.)

ந்த தலைவன் மீண்டுவந்தவுடன் தலைவியின் கூந்தலை அ
அன்பை வெளிப்படுத்தும் மரபு,

"இனிதசெய் தனையா லெந்தை வாழிய
பனிவார் கண்ணள் பலபுலந் துறையும்
ஆய்தொடி யரிவை கூந்தல்
போதுகுர லணிய வேய்தந் தோயே" (அகநா. 104 : 14. 7)

ாபதனால் உணரப்படும்.

தலைவன் வந்தவுடன் முதலில் ஓதியைப் புனைந்து ப
னியைத் தொடப் புகுவானென்பது தலைவியின் நி

ற்முறை,

"பிடிக்கை யன்ன பின்னகந் தீண்டித்
தொடிக்கை தைவரத் தோய்ந்தன்று கொல்லோ
நாளொடு மிடைந்த கற்பின் வாணுதல்

அந்தில் ஒளவிக் குறுமகள்
மென்றேன் பெறளசைஇச் சென்றவென் னெஞ்சே" (9: 22

ற்ற அகநானூற்றுச் செய்யுளாலும் தெரிய வருகின்றது.

ஏதிலாளரென்று பன்மையாற் கூறியவள் பின் புனையல், தொ
னை ஒருமையாற் கூறினள் தன் உள்ளத் தெழுந்த செறல்
ானைத் துணைய ராயினு மென்னுந் நினைத்துணையும், தேரான் பி
ல்" (குறள், 144.) என்புழிப் போல. சங்கர நமச்சிவாயர் இக்கு
ிசறலிற்பலர்பால் ஒருமைப் பாலாயிற்று' என்பதற்கு உதாரண

ட்டினர்; நன். 379, உரை.

'புனையல், தொடாஅ லென்குவம்' என்ற தலைவி,

"எழுதுங்காற் கோல்காணுக் கண்ணேபோற் கொண்கன்
பழிகாணேன் கண்ட விடத்து" (குறள், 1285)

ர் வரின் இவள் ஊடல் தானே நீங்கும்" எனத் தே
ாணுதல் கூடுமென்னும் நினைவினளாதலின் ஆக்கப் பொ
் மன்னைக் கூட்டி, 'என்குவம் மன்னே' என்றாள்.
றசை. ஓதியும்: உம், எதிரது தழீஇயது; எம்மும்:

ந்தது தழீஇயது.

(மேற்.) மு. தலைவன் பிரிந்த வழித் தலைவி காய்ந்து கூறியது (
. 6, ந.); ஊடலென்னும் உரிப்பொருள் வந்தது (நம்பி. 251.)

(ஒப்பு.) 1. உதுக் காண்: குறுக். 81: 4, ஒப்பு; ஐங். 101, 453;
: 39; புறநா. 307: 3.

2. தோட்டுப் புள்ளினம்: குறுக். 34: 4-5, வி-ரை.

2-4. புணர்ந்த பறவையின் ஒலி பிரிந்தாருக்குத் துன்பத்தை உண்டாக்
றுக். 160: 1-4); "அழுந்துபடு விழுப்புண் வழும்புவாய் புலரா,
ந்சத் தெஃகெறிந் தாங்குப், பிரிவில புலம்பி நுவலுங் குயிலினும்", "
ில் விளித்தொறு, நம்வயி னினையு நெஞ்சமொடு கைம்
ட்டொறுங் கலுழுமால்", "செங்க ணிருங்குயி லெதிர்குரல் பயி
ிற வேனிலும் வந்தன்று" (நற். 97: 1-3, 157: 5-7, 224: 5-6.
பறவைகள் புணர்ந்து அகவுங் காலத்திற் தலைவர் பிரிதல்: "அ
அத் தல்குசினை பொலியத், தளிர் கவினெய்திய தண்ணறும் பொ
், சேவலொடு கெழீஇய செங்க ணிருங்குயில், புகன்றெதி ராலும்
லையும், அகன்றோர் மன்றநம் மறந்திசினோர்", "பூங்கணிருங் குயி
கற லோம்புமி னறிவுடை யீரெனக், கையறத் துறப்போர்க் க
ால, மெய்யுற விருந்து மேவர நுவல, இன்னா தாகிய காலைப் பொ
ிற், பிரித லாடவர்க் கியல்பெனின்" (நற். 118: 1-5, 243: 4-
"விரிகாஞ்சித் தாதாடி யிருங்குயில் விளிப்பவும், பிரிவஞ்சா

மை" (கலி. 34: 8-9.)

5. தலைவனை ஏதிலனென்றல்: "ஏதி லாளர்க்குப் பசந்
ண்ணே", "ஏதிலாளனை" (ஐங். 34: 4; 232: 2.)

6. பொம்ம லோதி: குறுக். 379: 6; நற். 252: 12; அகநா
, 221: 3, 311: 7, 353: 23; பெருங். 1. 55: 119; சீவக. 1674
தலைவன் தலைவியின் ஓதியைப் புனைதல்: குறுக். 82: 1, 192: 6.

7. எம்மும் தொடாஅல்: "தொடல்விடு நற்கலையே" (தி
58.)

[தலைவன் பிரிந்திருந்த காலத்தில், "அவர் வருவர்; நீ
நற்க" என்று தோழி கூறி ஆற்றுவிப்பத் தலைவி, "இளே

. ஈங்குக வருவ ...

அழாஅற்கோ வினியே நோய்நொந்

[துறை

மின்னின் றாவி யிருங்குயில் பொன்னின்
உரைதிகழ் கட்டளை கடுப்ப மாச்சினை
நறுந்தாது கொழுதும் பொழுதும்
வறுங்குரற் கூந்த றைவரு வேனே.

எ - து. பிரிவிடை வற்புறுத்த வன்புறை (பி - ம். வன் பெ
ழிந்து கிழத்தி உரைத்தது.
[வற்புறுத்த - வற்புறுத்திய. வன்புறை - ஆற்றுவித்

ற. 54, உரை.]

கச்சிப்பேட்டு நன்னாகையார்.

(பி - ம்.) 2 'வினிய' 3 'மின்னென்' 6 'வருங்குரற்'

(ப - ரை.) நோய் நொந்து உறைவி - நோயால் வ
றையும் தோழி, அவர் ஈங்கே வருவர் - தலைவர் இவ்விட
டு வருவார், இனையல் என - வருந்தற்க என்று நீ
னால், இனி - இப்பொழுது, அழாஅற்கோ - நான் அ
ருப்பேனோ? மின் இன் தாவி - மின்னுகின்ற இனிய இற
டைய, இரு குயில் - கரிய குயில், பொன்னின் உரை
ட்டளை கடுப்ப - தன் மேனி பொன்னினது உரைத்த
ங்குகின்ற உரைகல்லை ஒக்கும்படி, மா சினை - மாமர
ளையினிடத்து, நறு தாது கொழுதும் பொழுதும் - நறிய
தைக் கோதுகின்ற இளவேனிற் காலத்திலும், வறு
ந்தல் தைவருவேன் - அவர் வாராமையால் புனையப்
ள்ள வறிய கொத்தாகிய கூந்தலைத் தடவுவேன்.

(முடிபு) "நோய் நொந்துறைவி, இனையல்" என அழ
ா? வறுங் குரற் கூந்தல் தைவருவேன்.

(கருத்து) தலைவருடைய பிரிவைப் பொறுத்துக் கெ
ன் எங்ஙனம் வருந்தாமல் இருத்தல் இயலும்?

(வி - ரை.) அழாஅற்கு : தன்மை யொருமை, எதி
ற்று வினை; அழுகென்னும் உடம்பாட்டின் எதி
... பொருளது; ஒகார வினாவுடன்

வி, கள்வி என்பன போல. மின்னென்றாவி யென்ற ப
கு மின்னைப் போன்ற தாவி யென்று பொருள் கொ
றாவி: இனிமை, காட்சிக் கினிமையும் ஊற்றினிமை
பூவின் தாதிற்குப் பொற்பொடியும் குயிலுக்குக் கட்ட
லும் உவமை. தாதிலாடிய குயிலுக்கு இங்கே கட்ட
ல உவமித்தது போல,

" நறுந்தா தாடிய தும்பி பசுங்கேழ்ப்
பொன்னுரை கல்லி னன்னிறம் பெறூஉம்" (நற். 25

று தாதாடிய தும்பிக்கு உவமித்திருத்தல் கருதற்கு

நறுந்தாதென்ருள், குயில் கோதும் தாதின் மணம்
க்கும் இடத்தளவும் வந்து வீசுதலால். குயில் மாம்
தைக் கொழுதும் என்ற அடையினுல் இங்கே குறித்த
ழுது இளவேனிலாயிற்று. பொழுதும்: உயர்வு சிறப்பு
ளவேனிற் காலம் காமத்தை மிகுவிப்பதாதலின் அக்கால
வுத் துன்பம் மிகுதியாகத் தோற்றும்.

வறுங்குரற் கூந்தல்: மகளிர் தம் காதலரைப் பிரிந்த கால
தலைப் புனைதல், மலரணிதல் முதலியவற்றைச் செய்
லவர் மீண்ட காலத்துப் புனைந்து மகிழ்வர்;

" நெய்யொடு துறந்த மையிருங் கூந்தல்
மண்ணுறு மணியின் மாசற மண்ணிப்
புதுமலர் கஞல வின்று பெயரின்
அதுமனெம் பரிசில்" (புறநா. 147 : 6-9)

ன்பதைக் காண்க.

குரற் கூந்தல் - கொத்தாகக் கிடந்த கூந்தல்; என்
புதல் முதலியன இன்றி ஒன்ருெடொன்று பிணங்கிக் க
டையாகிய கூந்தல்;

" வாச வெண்ணெ யின்றி மாசொடு
பிணங்குபு கிடந்த பின்னுச்சேர் புறத்தொடு" (4. 7 :

ன்ற பெருங்கதை யடிகளையும்,

" கமைமி ஞெகிரு முகத்தயல் கதுப்புறக் கவ்விச்
சுமையு டைக்கற்றை நிலத்திடைக் கிடந்தது மதியை
அமைய வாயிற்பெய் தமிழ்கின்ற வகிலெயிற் றரவிற்
குமையு றத்திரண் டொருசடை யாகிய குழலாள்" (காட்

்தில் கூந்தலை மட்டுந் தைவருவே னென்னும் நினைவி
குரற் கூந்தல் தைவருவேனே யென்றாள்.

மேற்.) 2. அழுகென்னும் உடம்பாட்டிற்கு அழாற்கென எதிர்ம
(தொல். வினை. 6, ந.)

ஒப்பு.) 1. தோழி தலைவியை இளையளென்றல்: அகநா. 171 : 5, 1
: 5.

. தலைவன் பிரிவால் தலைவி அழுதல்: குறுந். 11 : 2, ஒப்பு, 307
8: குறுந். 400 : 7 ; அகநா. 298 : 23, 351 : 17 ; புறநா. 145 :

-4. பொன்னின் உரைதிகழ் கட்டளை: "பொன்காண் கட்ட
ம்பாண். 220); "தாதுகப் பொன்னுரை கட்டளை கடுப்ப" (அ
10-11.)

-5. குயில் மாவின் தாதைக் கொழுதுதல்: "மாகனை கொழுதி மகி
ம்" (கற். 9 : 10); "மாகனை கொழுதிய மணிநிற இருங்கு
ர. 25 : 6.)

5. குரற் கூந்தல்: கலி. 72 : 20, 93 : 22.

3-6. குயில் மாவிலிருந்து மகிழும் காலத்திலும் தலைவன் பிரிந்திருத்
வருந்துதல்: நற். 118 : 1-5, 157 : 4-6 ; அகநா. 229 : 18-21. (அ

தலைவி கூற்று

[தலைவனும் தலைவியும் இல்லறம் நடத்தும் மனைக்குச் செ
ழி, "நீ வரையு நாளளவும் நின் நலம் தொலையாமல் அ
ந்தாய்" என்று பாராட்ட அது கேட்ட தலைவி, "அஃது
யன்று ; தலைவன் செய்த தண்ணளியே அத்தகைய நிலை
த்து" என்றது.]

மட்டம் பெய்த மணிக்கலத் தன்ன
இட்டுவாய்ச் சுனைய பகுவாய்த் தேரை
தட்டைப் பறையிற் கறங்கு நாடன்
தொல்லைத் திங்க ணெடுவெண் ணிலவின்
மணந்தனன் மன்னெடுந் தோளே
இன்று முல்லை முகைநா றும்மே.

எ - து. தோழி கடிநகர் புக்கு, "நலந்தொலையாமே

னனெனக்', 'மன்னெனக்'

(ப - ரை.) தோழி, மட்டம் பெய்த - கள்ளைப் பெய்த, து அன்ன - நீலக் குப்பிகளைப் போன்ற, இட்டு வாய் சு வாயையுடைய சுனையின்கண் உள்ளனவாகிய, பகு ர - பிளந்த வாயையுடைய தேரைகள், தட்டை பறை கும் நாடன் - கிளிகடிகருவியாகிய தட்டைப் பறை ல ஒலிக்கும் நாட்டையுடைய தலைவன், தொல்லை தி வெள் நிலவின் - களவுக் காலமாகிய பழைய திங் ய வெண்ணிலாவின்கண், நெடு தோள் - என் ள்களை, மணந்தனன் - தழுவினன்; அதனால், இன்றும் த்தும், முல்லை முகை நாறும் - அவன் மேனியினது து மொட்டரு மலரின் மணத்தை என் தோள்கள் தும்.

(முடிபு) நாடன், தொல்லைத் திங்கள் நிலவில் ந்தனன்; இன்றும் முல்லை முகை நாறும்.

(கருத்து) தலைவன் களவுக் காலத்துச் செய்த இன் றளவும் மாறாது என்னைப் பாதுகாத்தது.

(வி - ரை.) மட்டம் - கள் (பதிற். 42 : 12); மட்டெ ளின் பெயர்; அஃது அம்முச்சாரியை பெற்று இங் கது. கள்ளைக் குப்பிகளில் ஊற்றி வைத்தல் பழைய வ

"சோலைக் கமுகின் சூல்வயிற் றன்ன
நீலப்*பைக்குடம்" (பெரும்பாண் 381 - 2),

"கள்ளி விரும்பைக் கலம்" (மதுரைக் 228)

பவற்றையும் அவற்றின் உரைகளையும் பார்க்க.

கள் வைத்த கலம் சுனைக்கு உவமை. இட்டுவாய் - இ ய்; சிறியவாய் (மதுரைக். 482.)

தட்டைப் பறையென்றது தட்டையையே; ளிர் தினைப்புனத்திற் கிளி முதலியவற்றைக் கடிவத நவிகளுள் ஒன்று; மூங்கிலைக் கண்ணுக்குக் கண் உ றுக்கிப் பலவாகப் பிளந்து ஓசை யுண்டாக ஒன்றிலே வது (குறிஞ்சிப். 43. ந.); தட்டப்படுவதனால் தட்டைபெ பயர் உண்டாயிற்று (மதுரைக். 305, ந.)

றந்த ஆடவா பமனா முலலைமலா
வருகிறது; இதனை,

* "பந்தினை யிளையவர் பயிலிட மயிலார்

கந்தனே யனையவர் கலைதெரி கழகம்

சந்தன வனமல சண்பக வனமாம்
நந்தன வனமல நறைவிரி புறவம் (கம்ப. நாட்டு. 48),
" தேன்மறிக்கும் வெறித்தொங்க லறக்கூந்தற் றிருந்திழைகள
மான்மறிக்குன் றிருமேனி மலர்முல்லைப் புறவமே "
(சிதம்பரச் செய்

னும் செய்யுட்கள் உணர்த்துகின்றன.

தொல்லைத் திங்களென்றது அவன் நெடுங்காலத்துக்கு
ந்தனனேனும் அவனன்பு இன்றளவும் ஆறுது நின்று
பதை வெளியிட்டவாறு. முல்லை முகைநாறு மென்
று மணத்தை மோந்து ஆற்றினேனென்பது கருதி.
நாறும்மே: விரிக்கும் வழி விரித்தது. ஏகாரங்கள்

கள்.

(மேற்.) மு. தலைமகள் தலைவன் பிரிவின்கண் வருந்தாதிருந்த
னம் கூறியது (நம்பி. 203.)

(ஒப்பு.) 2. சுனையின் குறுகிய வாய்: " துங்கின், தடிகண் பு
ந்சுனை " (கலி. 108 : 40-41.)

பகுவாய்த் தேரை: அகநா. 154 : 2.

1-2. சுனையின் குறுமை: குறுந். 12 : 1.

3. தட்டை: குறுக். 223 : 4; மலைபடு. 9, 328 ;, பெரும்.

2-3. தேரையின் ஒலிக்குத் தட்டையின் ஒலி: " அரிக்குரற் ற
படு. 9.)

தேரை கறங்குதல்: அகநா. 364 : 3.

4. திங்கள் நிலவு: " அற்றைத் திங்க ளவ்வெண் ணிலவின்
றைத் திங்க ளிவ்வெண் ணிலவின் " (புறநா. 112 : 1-3.)

---

* இச்செய்யுள் நிரனிறை. இதன்பொருள்: இளைய மகளிர் சந்த
ல் பந்தாடல் செய்தனர்; அவ்வனங்கள் தம் இயற்கை மாறி அ
வியின் இயற்கைமணமாகிய சண்பக மணத்தால் சண்பகவனம்
. அங்ஙனமே கந்தனையனைய ஆடவர் கலை தெரிகழகங்கள்
ன வனங்கள் அவர் தம் மேனியின் முல்லை மணத்தால் முல்
ல் ஆயின.

என்பவை ... ஆசிரியராகிய மகாவித்துவான் பிள்ளையவர்

...

நெடுந்தோள்: குறுக். 268 : 6.

தலைவன் தலைவியின் தோளை மணத்தல்: குறுக். 36 : 4, 50 : 5, 1
: 1-8.

6. தலைவன் மேனி நறுமணம் உடையதாதல்: " ஊர னறுமேனி
தா மெனக்கு " (ஐங். ஐம். 30.)

தலைவி கூற்று

[தலைவன் கூறிச் சென்ற கார்ப்பருவம் வந்ததை மேக
யாலும் மயிலின் மகிழ்ச்சியாலும் அறிந்த தலைவி தோழி
ஆற்றாமைக் காரணத்தை அறிவித்தது.]

௫. என்னெனப் படுங்கொ லோழி மின்னுப்பு
வானேர் பிரங்கு மொன்றோ வதனெதிர்
கான மஞ்ஞை கடிய வேங்கும்
ஏதில கலந்த விரண்டற்கென்
பேதை நெஞ்சம் பெருமலக் குறுமே.

எ-து. பருவ வரவின்கண் ஆற்றுளெனக்(பி - ம். ஆற்றளா
ன்ற தோழிக்குக் கிழத்தி உரைத்தது.

கோவதத்தன் (பி - ம். கோவத்தன்.)

(பி - ம்.) 2 'வலனேர்' 1-2 'மின்னுவானேயி
ன்னுவரலே யிரங்கு' 4 'விரண்டற்கே'.

(ப - ரை.) தோழி—, மின்னுப்பு - மின்னி, வான் ஏர்பு-
ழுந்து, இரங்கும் ஒன்றோ - ஒலிக்கின்ற செயல் ஒன்று
னக்குத் துன்பந்தருவது? அதன் எதிர் - அந்த மேகம்
ற்கு எதிரே, கானம் மஞ்ஞை - காட்டிலுள்ள மயில்கள்,
ங்கும் - விரைவனவாகி ஆரவாரிக்கும்; ஏதில கலந்த
ற்கு - இவ்வாறு அயன்மையை யுடையனவாகிக் கலந்த இ
பாருளாலும், என்பேதை நெஞ்சம் - எனது பேதை
டைய நெஞ்சம், பெருமலக்கு உறும் - பெரிய கலக்
டையும்; என் எனப்படும் - இக்நெஞ்சினது நிலை எத
தன்று சொல்லப்படும்?

ருத்து) காரப்பருவம வநதமையன என மலைய ம
து.

வி - ரை.) கொல் : அசைநிலை. ஒன்றோ : எண்ணி

(புறநா. 187 : 1-2, உரை.)

ார்காலம் வந்துவிட்டதை மேகத்தின் முழக்கம் உண
அதனெதிர் அகவிய மயிலின் ஆரவாரம் பின்னும் அ

றுத்தியது.

ர்பு - கடலின்நீரைக் குடித்து வானத்தில் எழுந்து, தள
த்தைத் தருவனவாதலின் மேக முழக்கத்தை இரங்கு
மயிலின் ஆரவாரத்தை ஏங்குமென்றும் குறித்தாள்.
- அம் மேகத்தின் எதிரே எனலுமாம். ஏதில - தனது
நக் கருதாத அயன்மை யுடையன. இரண்டற்கு
ம்மை விகாரத்தால் தொக்கது.
தலைவரது வாய்மையை உணராது வருந்துவதாதலின்
சமென்றாள். தனது கலக்கத்தை நெஞ்சின் மேலே
றள்.
இதனால் தலைவி தோழிக்கு ஆற்றாமையின் காரணம் கூ
ற்று.

மற்.) 1. 'என்' என்பது யாதென்னும் பொருளில்
1632, ந.)
ப்பு.) என்னெனப் படுங்கொல் தோழி : நற். 228 : 1. 332:1:
1.
. (பி - ம்)வலனேர்பு : முருகு. 1 ; முல்லை. 4 ; நெடுநல். 1 ; பட
. மஞ்ஞை கார்காலத்தில் ஒலித்தல் : குறுந். 391 : 7-8.
ஏனமஞ்ஞை : குறுந். 38 : 1 ; சிறுபாண். 85 ; அகநா. 177 : 10,
. மேகத்தின் ஏதின்மை : "நோதுமல்வானத்து" (குறுந். 25

தலைவி கூற்று

தலைவன் கூறிச்சென்ற பருவ வரவின்கண், "எனக்குத்
தத் தரும் இம்மாலைக் காலத்தில் தாம் மேற்கொ
யை முடிக்கச் சென்றவர் எனது நிலையை உணரார்
யாண்டுள்ளாரோ!" என்று தலைவி கூறி வருந்ியது.]

சுடர்சினந் தணிந்து குன்றஞ் சேரப்
படர்சுமந் தெழுதரு பையுண் மாலை
யாண்டுளர் கொல்லோ வேண்டுவினை மு
செய்வுறு பாவை யன்னவென்
மெய்பிறி தாகுத லறியா தோரே.

ஏ - து. பிரிவிடைப் பருவவரவின்கட் கிழத்தி மெலிந்து

தேரதரன் (பி - ம். தோதான், தாமோதரன்.)
(பி - ம்.) 2 'தெழுதகு', 'தெழுதரும்' 5 'தைஇயசை
தவசை வளி'; 'மெய்பாய்சுதாதா,' 'மெய்பாய்ந்தார்த

ய்புறு', 'செய்யறு'

(ப - ரை.) தோழி, தைவரல் அசை வளி - தடவுதலையு
சைந்து வரும் காற்று, மெய் பாய்ந்து உறுதர - உடம்பின்
ந்து தீண்ட, அதனால், செய்வு உறு பாவை அன்ன - அலங்
ய்தலைப்பெற்ற பாவையைப் போன்ற, என் மெய் -
னி, பிறிது ஆகுதல் அறியாதோர் - வேறுபாடுடையதா
றியாதவராகிய தலைவர், வேண்டுவினை முடிநர் - தாம் விரு
ன்ற கருமத்தை முடித்துக் கொள்வாராய், சுடர்
ணிந்து - கதிரவன் வெம்மை நீங்கி, குன்றம் சேர - அத்தகி
டைய, படர் சுமந்து - நினைவு கூரும் துன்பத்தை மேற்கெ
முதரு பையுள் மாலை - வாரா நிற்கும் துன்பத்தைத்தரும்
லத்தில், யாண்டு உளர்கொல் - எங்கே இருக்கின்றன
ன்னோ - அந்தோ! இன்னாது - இம்மாலைக் காலம் துன்ப
ருவது, இரங்கும் - தலைவி வருந்துவாள், என்னர் - என்
ாராயினர்.

(முடிபு) என் மெய் பிறிதாகுதலை அறியாதோர், வே
வினை முடிநர் யாண்டுளர் கொல்? இரங்கு மென்னர்.

(கருத்து) என்னுடைய மெலிவையறிந்து தலைவர் இ
ீண்டாரல்லர்.

(வி - ரை.) சினம் - வெயிலுமாம். சினந்தணிந்தன
கூறினமையின் குன்றம் அத்தகிரியாயிற்று. படர் - தம்
ர் படும் துன்பம். அதனைச் சுமந்ததென்று மாலையை
து இலக்கணை. கொல்: ஐயம். ஓ: அசைநிலை; இ
குறிப்புமாம். அசைவளி - மெலிந்த காற்று; மெல்லென்
ெனவுமாம்.

1. பாவையன்ன வென்மேனி யென்றது கழிந்ததற் கி
தலின் தற்புகழ்ச்சி யாகாது; பட்டாங்கு கூறியதுப
ம் ஈற்றசை. செய்வு - செய்தல் (கலி. 7 : 7, ந.) பாவ
ானுற் செய்த பாவை; "செந்நீர்ப் பசும்பொன் புனை
, செல்சுடர்ப் பசுவெயிற் றேன்றி யன்ன, செய்யர்" (
410 - 12) எனவும், "தாவி னன்பொன் றைஇய பா
வ ரிளவெயிற் கொண்டு நின்றன்ன, மிகுகவின்" (அ
1-3) எனவும் வருவனவற்றைக் காண்க.

மேற்.) 2. பையுளென்னும் உரிச்சொல் நோயென்னும் குறிப்பு
(தொல். உரி. 45, சே, தெய்வச்.)

ஒப்பு.) 1. சுடர் சினந்தணிதல் : " கதிர்சினம் தணிந்த கையறு ம
. 387 : 2.)
சுடரின் சினம் : கலி. 16 : 11 ; புறநா. 59 : 5-6.
சுடர் குன்றம் சேர்தல் : சிறு பாண். 170-71 ; மதுரைக். 546-7 ; கு
; கலி. 119 : 1-2, 120: 3, 121 :1, 126 : 1, 148 : 3 ; அகநா.
1. மு. நற்: 369 : 1.
2. படர்சுமந் தெழுதரு மாலை : " படருறு மாலை " (சிலப். 8 : 68.
பையுள் மாலை : குறுந். 46 : 6.
5. அசைவளி : குறுந். 28 : 4, ஒப்பு.
6. தலைவிக்குப் பாவை : நற். 319 : 7-8 ; அகநா. 98 : 12.
செய்வுறு பாவை : புறநா. 243 : 2.

தோழி கூற்று

[ஊடியிருந்த தலைவியின் உடம்பாடு பெறுவதற்குத்
ம் வண்ணம் தலைவன் தோழியை வேண்டியபொழுது,
பு எம் தலைவிபால் அன்புடையராயினிர் ; இப்பெ
லை நீங்கினிர் ; ஆதலின் நும்மை ஏற்றுக் கொள்
வனம் ? " என்பது பட அவள் கூறியது.]

ய.வேம்பின் பைங்காயென் றோழி தரினே
தேம்பூங் கட்டி யென்றனி ரினியே
பாரி பறம்பிற் பனிச்சுனைத் தெண்ணீர்
தைஇத் திங்கட் டண்ணிய தரினும்
வெய்ய வுவர்க்கு மென்றனிர்

ன - து. [illegible]
மிளைக்கந்தன்.
(பி - ம்.) 5 ' அதுவே, வெய்ய ' 6 ' லவ்வன்பின் ', ' அன்
ல '

(ப - ரை.) ஐய—, என் தோழி - என் தோழியாகிய த
ம்பின் பசுங்காய் - வேம்பினது பசிய காயை, தரின் - பு
ால், தேம் பூ கட்டி - இனிய பொலிவு பெற்ற வெல்லக்க
றனிர் - என்று பாராட்டிக் கூறினிர் ; இனி - இப்பொ
பறம்பில் - பாரி யென்னும் வள்ளலுக்குரிய பறம்பென்
யிடத்திலுள்ள, தை திங்கள் தண்ணிய - தை மாத,
ர்ந்தனவாகிய, பனி சுனை தெள் நீர் தரினும் - குளிர்ச்
டய சுனையிலுள்ள தெளிந்த நீரைத் தந்தாலும், வெ
ர்க்கும் என்றனிர் - வெப்பத்தை யுடையனவாகி உவ
வயைத் தருமென்று கூறினிர் ; அன்பின்பால் - நுமது அ

இ, அற்று - அத்தகையது.

(முடிபு) ஐய, என் தோழி வேம்பின் காய் தரின் ...றனிர்; இனி, தண்ணிய தரினும் வெய்ய வுவர்க்கு ...; அன்பின்பால் அற்று.

(கருத்து) முன்பு நீர் தலைவிமாட்டு அன்புடையராயி... ...போது அவ்வன்பு இல்லீராயினீர்.

(வி - ரை.) "இயல்பாகவே கைப்புடையதாகிய வே... ...ய் முன்பு, தலைவியின் கைப்பட்ட காரணத்தால் ... ...னிதாயிற்று; இயல்பாகவே இனிய நீர் இவள் கைப்பட்ட... ...த்தால் இப்பொழுது நுமக்கு உவர்ப்புடையதாயிற்று. அ... ...வளே தந்தனள்; இன்றும் இவளே தந்தனள். ஆயினும்... ...ல் இம்மாறுபாடு உண்டாயதன் காரணம் நும் அன்பு ...தயாம்" எனத் தோழி கூறினாள்.

"ஏனது சுவைப்பினும் நீகை தொட்டது, வானோ ... ...ரையுமா லெமக்கென" (தொல். கற்பு. 5) மகிழ்பவனு... ...வம்பினை வெல்லக் கட்டி யென்றான்.

கட்டி - கற்கண்டுமாம். பாரி - ஏழு வள்ளல்களுள் ... ...வன் வாழ்ந்த மலை பறம்பு. அதன் கண் உள்ள சுனை பார... ...டும் மரபு.

...

...றுதற் கினிமையுமுடைய சுனைநீரை வெய்ய வெ... ...க்கும் என்றும் கூறியமை அவனது அன்பின் திரி... ...டுத்தியது. அற்று - அத்தகைய மாறுபாட்டை யுடை...

...: அசைநிலைகள்.

(மேற்.) 1-2. ஏனது சுவைப்பினும் நீகை தொட்டது வானோ ... ...மா லெமக்கென அடிசிலும் பூவும் தொடுதற்கண் தலைவன் ... ...னைத் தோழி கொண்டு கூறியது (தொல். கற்பு. 5, இளம், ந.)

... தாம் எளியராகிய கற்புக் காலத்திலே, களவுக் காலத்துத் ...மையை உணர்த்திய வருத்தத்தின்கண் தோழி கூறியது (... 9, இளம், ந.); பாங்கி அன்பிலை கொடியை யென்று இண... ...னை இகழ்ந்தது (நம்பி. 206: இ. வி. 555.)

(ஒப்பு.) 2. கட்டி: (பெருங். 2. 4: 93); "சாறட்ட கட்டியே" ..., மேற். 'வையகமெல்லாம்')

. பாரி பறம்பு: சிறுபாண். 91; அகநா. 303: 10; புறநா. ...09: 1, 110: 2, 113: 7, 118: 5, 158: 4.

...ரி பறம்பிற் சுனை: "அளிதோ தானே பாரியது பறம்பே........ ...ணற்றதன் சுனையே" (புறநா. 109: 1-10.)

... மு. புறநா. 176: 9, 337: 6.

... தைத்திங்கள் நீர் தண்ணிது: "தைஇத் திங்கட் டண்கயம்" ...);"தைஇத் தண்கயம்" (ஐங். 84: 4) "தைஇத் திங்கட் டண்...

)" (புறநா. 70 - 6.)

ழ. " நீம்பால் கமழு மணிவாய்ப் புதல்வற்குச் சிற்றெறும்பு
பூம்பாவை யாக வருள்வோன் றென் வெங்கைப் பொருப்பிலிளக்
காம்பான தோளிமுன் வேம்புதந் தானுங் கழைக்கரும்பாம்
வேம்பா முனக்குக் கரும்பா யினுமின்று வேலவனே ".
(வெங்கைக் கோவை, 403.) (

தலைவி கூற்று

[பருவ வரவின் கண், " தலைவர் வருவர்; நீ வருந்
த் துணிபு கூறிய தோழியை நோக்கி, 'என் உ
ள்ள வருவது போல இக் கூதிர்ப் பருவம் வந்தது; இன்
வேன்?" என்று தலைவி கூறியது.]

கூதி ருருவிற் கூற்றம்
காதலர்ப் பிரிந்த வெற்குறித்து வருமே

ர - து. பருவ வரவின்கண் வற்புறுத்தும் தோழிக்குக்
த்தது.

கச்சிப்பேட்டு நன்னாகையார்.

ப - ரை.) தோழீ—, நோதக - நோதல் பொருந்து
திர் கருவிய - நீரை ஏற்றுக் கொண்ட மின் முதலிய
யுடையனவாகிய, கார் எதிர் கிளை மழை - கார்கால
க் கொண்ட கிளைத்த மழையையுடைய, ஊ
ராடு - ஊதைக் காற்றினது குளிர்ச்சியொடு, பே
கிய - மிக மயங்கிக் கலந்த, கூதிர் உருவின் கூற்றம் - க
ாகிய உருவத்தையுடைய கூற்றம், காதலர் பிரிந்த
ந்து வரும் - தலைவரைப் பிரிந்திருக்கும் என்னைக் கொல்
ந்து வாரா நின்றது; யாது செய்வாம்—!

(முடிபு) தோழி, கூதிர் உருவிற் கூற்றம் எற் குறித்து
செய்வாம்!

(கருத்து) தலைவர் கூதிர்க் காலத்தும் வந்திலராதலின்
ர் வாழேன்.

(வி - ரை.) யாது - இத்துன்பத்தினின்றும் உய்வதற்
ற்சிகளுள் எதனை. கொல்: அசைநிலை. கருவி - தெ
நூல், 42 - ஆம் செய்யுளின் விசேடவுரையைப் ப
மத்துளி விசுதலும் ஊதைக் காற்றும் கூதிர்கால
பவை. ஊதை - வாடை. ஊதையங் குளிர்': அம், சா
றமென்றுள் தன் உயிரை உடலினின்றும் கூறுபடுத்த
நவாதலின். எற் குறித்து - என்னைக் கொல்லுதல் கு
ரம்: ஈற்றசை.

ஒப்பு. மு. அகநா. 364 : 12.

4. கூதிர் உருவிற் கூற்றம்: "வாடையாய்க் கூற்றி ஒரு மு

தோழி கூற்று

இனி யாங்கள் நினைப்புனங் காக்கச் செல்கின்றேம்;
டை வருக. ஈண்டு எம்முடைய தாய் வருவாளாதலி
ச" என்று தோழி தலைவனுக்குக் கூறியது.]

யாஅங் கொன்ற மரஞ்சுட் டியவிற்
கரும்புமருண் முதல பைந்தாட் செந்தினை
மடப்பிடித் தடக்கை யன்ன பால்வார்பு
கரிக்குரற் றிறைஞ்சிய செறிகோட் டை
(கு

படுகிளி கடிகஞ் சேறு மடுபோர்
எஃகுவிளங்கு தடக்கை மலையன் கானத்
தார நாறு மார்பினை
வாரற்க தில்ல வருகுவள் யாயே.

எ - து தோழி குறியிடம் பெயர்ந்துக் கூறியது.
[குறியிடம் - இரவுக்குறி யிடத்தை. பெயர்த்து - மாற்

கபிலர்.

(பி - ம்.) 1 ' மாஅங் கொன்ற ', ' மாவுங் கொன்ற ' 2 ' கு
r ' 4 ' செறிகோற் ', ' செறிதாட் ' 8 ' வாரன் மற்றைய '

(ப - ரை.) யாஅம் கொன்ற - யாமரத்தை வெட்டிய,
_ இயவில் - மரங்களைச் சுட்ட வழியில், கரும்பு ம
ப - கரும்பைப் போன்ற அடியை யுடையன வாகிய. பசு
நினை - பசிய காம்பை யுடைய சிவந்த தினையானது, மட
கை அன்ன - மடமை மிக்க பிடியினது வளைந்த கை
ன்றனவாகி, பால் வார்பு - பால் நிரம்பி, கரி குறட்டு இல
- கரியை எடுக்கின்ற குறட்டைப் போல வளைந்த,
ள் பசு குரல் - செறிந்த குலையையுடைய பசிய கதிர்க
ளி - தின்னும் பொருட்டு வீழ்கின்ற கிளிகளை, க
ம் - ஓட்டுவேமாகிச் செல்வேம்; யாய் வருகுவள் -
த்தில் தாய் வருவாள்; அடு போர் - பகைவரைக் கொ
ர்க்குரிய, எஃகு விளங்கு தடக்கை - வேற்படை விளங்கு
ரிய கைகளையுடைய, மலையன் கானத்து - மலையனது

முடிபு) இயவில் செறுவும்; யாய் வருகுவள்; வாரற்க.

கருத்து) இனித் தினைப் புனத்தே வந்து தலைவி(
ளாவுவாயாக.

வி - ரை.) தினை விதைத்தற் பொருட்டு யாமரங்களை
(குறுந். 214.) சுட்ட இயவு, சுட்டியவாயிற்று; அ
த்தாற் பெருக்கது; " புகழ் புரிந்தில்லி லோர் " (குறள்
முப்போல.

ளிற்றின் கை கொம்புடையதாதலின் அதனைக் க
ன் கையைக் கூறினுள். பால் - தினை முதலியவற்றி இ
கரிக் குறடு - கொல்லர் கரியை எடுக்கப் பயன் படு
. கோள் - வித்துமாம். தடக்கை, மலையனுக்கு அடை.
மலையமான் திருமுடிக் காரியென்னும் வள்ளல். ' ம
த்து ஆரம் நாறும் மார்பினை ' என்றது, அவ்வாரத்தின்
து, " இஃது எற்றினுன் வந்தது? " என்று தாய் ஆராய்
ாகித் துன்பம் பயக்குமென்னும் நினைவிற்று. தலைவி
வந்தவனுதலின் சந்தனம் முதலியவற்றுற் புனைந்து கொ
ான்.

பாம் இயவிற் சேறுமென்றது, நீயும் ஆண்டே
னும் எச்சப் பொருளைத் தந்தது. இதனுல் இது குறி
ர்த்துக் கூறியதாயிற்று.

மேற்.) 1. அகக்காழன மரமென்று கூறப்படும் (தொல். ம

p. தலைவனது குறையைக் கடிது முடியாமையைக் கருதும்

ரைத் தான் அஞ்சித் தலைவியும் அவரை அஞ்சுவளெனக் கூ
ள் இது யாயை அஞ்சுதல் கூறியது (தொல். களவு. 23, ந.);
வியைக் குறிவரல் விலக்கியது. (நம்பி. 156.)

ஒப்பு.) 1. யாம் : குறுந். 37 : 3, வி-ரை.

2. தினையின் தாளுக்குக் கரும்பு : "கரும்பெனக் கவினிய பெ
ல்" (அகநா. 302 : 10.) பைந்தாட் செந்தினை : அகநா. 242 : 5.

1-2. மரங்களை வெட்டிய இடத்தில் தினையை விதைத்தல்; குறுந்
திணைமாலை ; 1;யா - வி. மேற்.

மரங்களைச் சுட்டவிடத்தே தினையை விதைத்தல் : "சுடுபுன மு
த வேனல்" (குறுந். 291 : 1); "தொடுதோற் கானவன்
ர்புனம், கரிபுறங் கழீஇய பெரும்பாட் டீரத்துத், தோடுவளர் பை
ரல்" (அகநா. 368 : 1-3); "கானவர், கரிபுன மயக்கிய வ
ல்லை, ஐவனம் வித்தி ...

ஞ்சித், தோடலைக் கொண்டன வேனல்", "ஏனற் செந்தினைப் ப
க்குரல்" (நற். 206 : 1-2. 288 : 8.)

-4. தினைக்கதிருக்குப் பிடியின் கை : (குறுந். 360 : 5); "யானை
நகை கடுப்பத், துய்த்தலை வாங்கிய புனிறுதீர் பெருங்குரல், நற்
னை" (குறிஞ்சிப். 35-8); "பொய்பொரு கயமுனி முயங்
க், கொய்பத முற்றன குலவுக்குர லேனல்" (மலைபடு. 107-8);
லம்பிற் பிடியொடு புணர்ந்த, பூம்பொறி யொருத்த லேந்துகை கடு
லை வாங்கிய நீடுகுரற் பைந்தினை", "மணியேர் தோட்ட
, இரும்பிடித் தடக்கையிற் றடைஇய பெரும்புனம்" (நற். 317
2-3); "உறங்குபிடித் தடக்கை யொருக்குநிரைத் தலை
நகுர விறடி" (பெரும். 1. 49 : 103-4.)

. கிளி கடிகஞ் சேறும் : "உறுகிளி கடிகஞ் சென்றும்" (நற். 28
-5. "முறஞ்செவி யானைத் தடக்கையிற் றடைஇ, இறைஞ்சிய
ரட் செந்தினை, வரையோன் வண்மை போலப் பலவுடன், கிளி
ரும் வளைவாய்ப் பாசினம்" (நற். 376 : 1-4.)

-5. தினையிற் கிளி கடிதல் : குறுந். 291 :1-2, 360 : 5-6.
. எஃகு விளங்கு தடக்கை மலையன் கானம் : "செவ்வேன் மலை
நர்க் கான நாற" (குறுந். 312 : 2-3.)

ஃகு விளங்கு தடக்கை மலையன் : "செவ்வேல், முள்ளூர் மன்
டிக் காரி" (அகநா. 209 : 11-2); "வல்வேன் மலையன்" (
14.)

. தலைவன் சந்தனம் பூசி வருதல் : குறுந். 150 : 3, ஒப்பு.
. வாரற்க தில்ல : குறுந். 360 : 4; அகநா. 40 : 12.
). குறுந். 141. (அ

தலைவன் கூற்று

தாய் முதலியோர் தலைவியை வீட்டிற்கு அழைத்துச் செ
ண்ணியிருப்பதைத் தோழியால் அறிந்த தலைவன், "இனி
பெறுவது அரிது போலும்! ஆயினும் என் காமே
யும் அழியாதது; பிறவிதோறும் தொடர்ந்து வரு
நெஞ்சை நோக்கிக் கூறியது.]

பெறுவ தியையா தாயினு முறுவதொன்
றுண்டுமன் வாழிய நெஞ்சே திண்டேர்க்

பெய்த குன்றத்தின்கண், பூநாறு தண கலுழ மழை
மணக்கின்ற தண்ணிய கலங்கலின்மேலே, தாய - பர

ந்து வந்து - மலர்களைச் சுமந்து வந்து, புனலும் இழிதரு
ப் புனலும் வீழும்; முன் வரல் ஏமம் செய்து அகன்றே
பருவத்திற்கு முன்னரே வருவேமென்ற பாதுகாப்
ற அகன்ற தலைவர், வாரார் - இன்னும் வாராராயின
மறந்தோர் - அவர் நிச்சயமாக நம்மை மறந்தார்;
ாம் - நாம் அவரை மறத்தல் செய்யாம்.

(முடிபு) தோழி, மழை முரலும்; புனலும் இழிதரு
ரேர் வாரார்; மறந்தோர் மன்ற; நாம் மறவாம்.
(கருத்து) கார்ப்பருவம் வரவும் தலைவர் வந்தாரல்லர்.

(வி - ரை.) கலுழ் அருவிநீரில் புதுமழையால் உண்டா
னரே வீழ்ந்த பூக்களுந் தாதும் உண்மையின் கலு
பது. வீயென்றது அப்பொழுது உதிர்ந்த பூக்களை.
ருளை மறுத்தவளாதலின் ' 'காலமாரி' என்றாள்.
த்திற்கு முன்னரே வருவதாகக் கூறிச் சென்றவர் அது

ும் வந்திலரென்றாள்.
நாமே: ஏகாரம், பிரிநிலை. அகன்றோரே: ஏகாரம்

(ஒப்பு) 1-3. புனலும் பூவும்: "நீர்நிறக் கரப்ப ஊழுறு பு
ர் கலுழிய கவிரற் கான்யாற்று" (அகநா. 18: 1-2.)
4. மறந்த தலைவரைத் தலைவி மறவாமை: "நம்மை மறந்
றக்க மாட்டேமால்" (சிலப். 7: 32.) 5. காலமாரி: குறுந். 251
6. இன்னிசை முரும்: "இன்குரற், றளிமழை பொழியும் "(மத
3.)
7. முன்வர லேமம்: "கூதிர்ப், பெருந்தண் வாடையின்
னனே" (ஐங். 252: 4-5.)

[தலைவனும் தலைவியும் மணந்துகொண்டு இல்
த்தும் மனைக்கண் சென்றதோழி, "வரைந்துகொ
ரயில் நீ வேறுபடாமல் எங்ஙனம் ஆற்றியிருந்தாய்"
, "நான் அங்ஙனம் ஆற்றியிருக்கும்வண்ணம் அயல்
த்தி முன்பு தலைவன் வரவைக் கூறினள்; அவள் வா
று தலைவி சொல்லியது.]

நீல மென்சிறை வள்ளுகிர்ப் பறவை
நெல்லி யம்புளி மாந்தி யயலது
முள்ளி லம்பணை மூங்கிற் றூங்கும்
கழைநிவந் தோங்கிய சோலை
மலைகெழு நாடனை வருமென் றோளே.

- து. கடிநகர் வேறுபடாது நன்கு ஆற்றினையென்ற தே
முந்தி உரைத்தது.

கடிநகர் - காவலமைந்த வீட்டில்; மணம் செய்துகொ
றம் நடத்தும் மனையிலெனலும் ஆம்.]
ஆசிரியர் பெயர் காணப்படவில்லை.]
பி - ம்.) 1 'அமிர்த' 'அமுத' 'மயிலியலாட்டி' 4 'ம
து' 5 'மூங்கிலிற்' 6 'ஓங்கிய சாரல்'
ப - ரை.) தோழி, அயல் இல் ஆட்டி - அயன்மனைக் கு
கலப்பு அன்ன - பாலைக் கலந்தாற்போன்ற இனிமை
ய, தேக்கொக்கு அருந்துபு - தேமாம்பழத்தைத் தி
மெல்சிறை - கரியமெல்லிய சிறகுகளையும், வள்
வ - கூரிய நகங்களையும் உடைய வௌவால், நெல்
மாந்தி - நெல்லியினது புளித்த காயை உண்டு, அய
இலுள்ளதாகிய முள் இல் அம் பணை மூங்கில் தூங்கும் -
ாத அழகிய பருத்த மூங்கிலின் கண்ணே தொங்கு
நிவந்து ஓங்கிய சோலை - மூங்கிற் கோல்கள் உய
ந்த சோலைகளையுடைய. மலைகெழு நாடனை - மலை
ருந்திய நாட்டையுடைய தலைவனை, வருமென்றே
வுக்குரியவற்றோடு வருவானென்று கூறினள்; ஆத
ம்தம் உண்க - அவள் அமிழ்தத்தை உண்பாளாக!
(முடிபு) அயலிலாட்டி நாடனை வருமென்றோள்; அமி
க!
(கருத்து) தலைவன் வரைவொடு வருதலை முன்பு
க்கு உறுதி யுண்டாக்கிய அயலிலாட்டி வாழ்வாளாக!
(வி - ரை.) அமிழ்தமுண்கவென்றது சுவர்க்க போகத்
க வென்றபடி. இங்ஙனம் வாழ்த்தும் மரபை இந்நூ
செய்யுளாலும் உணரலாகும்.
தலைவி பரம்போங்கு செய்தியறிதற்கியலாத பெரு

நெல்லியம் புளியென்றது நெல்லிக்காயையே; அம்: சா
ாங்கனியை அருந்தித் தெவிட்டினமையின் வே
வையுடைய நெல்லியம்புளியை வெளவால்கள் உண்ட
தலைவன் வரைவுடன் வருதலை அயலிலாட்டி முன்பு
யின் ஆற்றியிருந்தேனென்று தலைவி காரணத்தைப்

த்தினளாயிற்று.

தேமாம்பழத்தை உண்ட வெளவால் பின்பு மாறு
வையையுடைய நெல்லிக்காயை உண்டு சிறிதும் ஊறு
க்காத முள்ளில்மூங்கிலிற் றூங்கியது போல,
ார்ச்சியின்கண் இன்பந்துய்த்த தலைவன் அவ்வின்ப
ரூகிய இடையீடுகளையும் ஏற்றுப் பின் வரைந்துெ
ிதும் ஏதமின்றி இன்பம் துய்க்கும் நிலையினனாயினனெ

ிப்பு.

(மேற்.) 1. அகரத்தோடு கூடிய ககரவீறு வியங்கோளில் வா
ாருண்மைக்கண் வந்தது (நன். 337, மயிலை; இ. வி. 239.)

(ஒப்பு.) 1. அயலிலாட்டி: அகநா. 386: 11.

1, மு. நற். 65: 1. 2. தேக்கொக்கு: குறுந். 26: 6. ஒப்பு.

4. நெல்லியம்புளி: "தீம்புளி நெல்லி" (குறுங். 317: 2); "
ல்லி யம்புளித் திரள்காய்" (அகநா. 69: 7.)

2-4. வெளவால், மா, நெல்லி: "உள்ளூர் மாஅத்த முள்
ாவல், ஒக்க லொக்கிளைத் தூங்குதயில் பொழுதின், வெல்போர்
ிசியம் பெருங்காட்டு, நெல்லியம் புளிச்சுவைக் கனவி யாஅங்கு

: 1-4.)

7. குறுந். 83: 5.

6-7. சோலை மலைகெழு நாடன்: "பிறங்கிருஞ் சோலை நன்மலை
வி. 42: 4.) மு. குறுந். 38, 389; நற். 65.

தலைவி கூற்று

[பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைவனுக்குத் தூ
ோழியை நோக்கி, "தலைவர் இப்பொழுது எனக்கு
மையைத் தரும் ஒழுக்கத்தினராதலின் என் நெஞ்சு வ
அவரை ஏற்றுக் கொள்ளேன்" என்று தலைவி கூறியது.]

௨௦௨. நோமென் னெஞ்சே நோமென் னெஞ்
புன்புலத் தமன்ற சிறியிலை நெருஞ்சிக்
கட்கின் புதுமலர் முட்பயந் தாஅங்

ந்தது.

அள்ளூர் நன்முல்லை.

(பி - ம்.) 1 'நோமனெஞ்சே' 2 'நெரிஞ்சி' 4 'செய்தி
)செய்யினோம்'; 'னோமேநெஞ்சே'

(ப - ரை.) தோழி, என் நெஞ்சு நோம் - என் நெஞ்சு
; என் நெஞ்சு நோம் -; புன்புலத்து - முல்லை நிலத்தின்
ன்ற - நெருங்கி முளைத்த, சிறிய இலை நெருஞ்சி - சிறிய
யுடைய நெருஞ்சியினது, கட்கு இன் புதுமலர் - முன்
ன்றிக் கண்ணுக்கு இனிய புதியமலர், முள் பயந்தாஅ
னர் இன்னாமையைத்தரும் முள்ளைத் தந்தாற்போல, இ
ப்த நம் காதலர்-முன்பு நமக்கு இனியவற்றைச் செய்தொ
தலைவர், இன்னா செய்தல் - இப்பொழுது இன்னாதனவற்
ப்தொழுகுதலால், என் நெஞ்சு நோம்—.

(முடிபு) என் நெஞ்சு நோம்; என் நெஞ்சு நோம்;
தலர் இன்னா செய்தலால் என் நெஞ்சு நோம்.

(கருத்து) தலைவர் இன்னாராகி ஒழுகுதலால் என் நெ
ந்தும்.

(வி - ரை.) நோமென்னெஞ்சே நோமென்னெஞ்சே மெ
ழக்கு இடைவிடாது நோதலைக் குறித்தது; "பொய்
ாய்யாமை யாற்றின்" (குறள். 297) என்புழிப்போல.
ம் - செந்நிலம்; என்றது முல்லைநிலத்தை; புன்மை - செ
ர் செய்யுமாம். சிறிய இலை, சிறியிலையென விகாரம்
5, வி.)

"தலைவர் நின்மாட்டு இனிய பல செய்தவரன்றே; அவ
ற்றுக்கோடல் வேண்டும்" என்ற தோழியை மறுப்ப
பின், "அவர் இனியராயிருந்தது முன்பு; இப்பொழுது இ
யினர்" என்றாள். கட்கின் புதுமலரென்பதனோடு
ம்பட ஊற்றிற்கு இன்னாத முள்ளென்பதை இசையெச்ச
நவிக்க. இன்னா செய்தலாவது பரத்தையர்மாட்டு அன்பு
ஒழுகுதல்.

(மேற்.) 2-5. தலைவி பாங்கியோடு பகர்ந்தது (இ. வி. 513.)
மு. தலைவி பாங்கியோடு பகர்தல் (நம்பி. 154.)
(ஒப்பு.) 1. நோமென்னெஞ்சு: குறுந். 4: 1, ஒப்பு.
... "... நெருஞ்சிப் பொற்பூ" (கலி. 6

... ...
நீ யின்னாதாத் துறத்தலின்" (கலி. 53 : 12.)

தலைவி கூற்று

பரத்தையிற் பிரிந்த தலைவனுக்குத் தூதாகப்
ழியை நோக்கி, "தலைவர் உடனுறைந்து அன்பு பாராட்
நிலையினராக இருந்தும் அயன்மை தோன்ற ஒழுகுகின்
பால் முன்பு பரிவுடையேன்; இப்பொழுது அது நீங்கி
று தலைவி மறுத்துக் கூறியது.]

. மலையிடை யிட்ட நாட்டரு மல்லர்
மரந்தலை தோன்ரு வூரரு மல்லர்
கண்ணிற் காண நண்ணுவழி யிருந்தும்
கடவு ணண்ணிய பாலோர் போல
ஒரீஇ யொழுகு மென்னைக்குப்
பரியலென் மன்யான் பண்டொரு காலே.

எ - து. வாயிலாகப் புக்க தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்
நெடும்பல்லியத்தன் (ம - ம். நெடும்பல்லியத்தை.)
(பி - ம்.) 3 'யிருந்து' 4 'கடவுணணிய' 5 'வெ
ழுகு,' 'ஒரீஇயின னொழுகு' 'வெரீஇயின னொழுகு' 6
ன்'; 'யாம்'

(ப - ரை.) தோழி, மலை இடை இட்ட நாட்டரும் அ
வர் மலைகள் இடையிடுவதனுற் சேயதாகிய நாட்
லர்; மரந்தலை தோன்ரு ஊரரும் அல்லர் - தன்னிடத்
ங்கள் நமக்குத் தோன்ருத சேய்மையிலுள்ள ஊ
்லர்; கண்ணின் காண - கண்ணுலே காணும்படி, நண்
ருந்தும் - விரைவில் வருதற்குரிய அணிமையிடத்தில் இ
வுள் நண்ணிய பாலோர் போல - முனிவரை அணுகி
ந்தியினரைப்போல, ஒரீஇ ஒழுகும் என்னைக்கு - மன
்கி ஒழுகுகின்ற என் தலைவர் பொருட்டு, யான்—, பண்
ல் - முன்பு ஒரு சமயத்தில், பரியலென் - பரிதலையுடை
ான்; மன் - அஃது இப்பொழுது கழிந்ததே!
(முடிபு) நாட்டரு மல்லர்; ஊரரும் அல்லர்; நண்

ருந்து) இப்பொழுது
ர்பால் யான் முன்பு பரிவுடையளாக இருந்தேன்.

(வி - ரை.) மலையிடை யிட்ட நாட்டரென்றது வே
ரரென்றபடி; மரந்தலை தோன்ரு ஊரரென்றது காடி
வேற்றூராரென்றபடி. மலையிடையிட்ட நாட்டினரா
்தபோது காண்டற்கு அரிய நிலையினராவர்; வேற்று
எப்பொழுதும் காணும் நிலையிலதாகும். கண்ணிற்க
ணுவழி - கண்ணுலே காணுதற்குரிய அணிமை; என்
ாழுக்கத்திற்றலைப்பட்டு எப்பொழுதும் உடனுறை
யைக் குறித்தது.
மரந்தலை - மரம்; தலை: அசைநிலை; 'கயந்தலை' போ
்தலை கரிந்து" (அகநா. 169: 1.)

முனிவரைக் கண்டார் தம் தூய்மையன்மை காரண
ி விலகி யொழுகும் தன்மையைப்போல என்னிடத்தினின்
ஒழுகிறுரென்றாள். இவ்வுவமையால், தனது தூய்மை
தலைவனது பரத்தைமையாகிய தூய்மையன்மையையும் கு
ணர்த்தினுள். கடவுள் - முனிவர் (மதுரைக். 41, ந.)

அவர் இங்ஙனம் ஒழுகினும் என்பால் உரிமையுடை
னும் கருத்துப்பற்றி என்னையென்றாள். பண்டென்

க்காலத்தைச் சுட்டியபடி.

களவுக் காலத்து மலையிடையிட்டும் காடிடையிட்டும் உ
த்திலிருந்து வருந்திவந்து என்னோடு இன்புற்ற 'அவர்,
ழுது என்றும் உடனுறைவதற்கேற்ற நிலையைப் பெ
ி யொழுகினு ரென்றாள்.

பண்டொருகால் பரிவையுடையேனென்றது, இப்பொ
ினை ஒழிந்தேனென்னும் பொருள் பயந்து வாயில்ம

ற்று.

வாயில் வேண்டிய தோழி, "நீ முன்பு அவர்பால் மிக்க
டையயாக இருந்தாயன்றே! ஆதலின் உடம்படுக" எ
ினுளாதலின், "அவரும் தம் பண்டை நிலையிற் பிறழ்ந்
னும் பரிவு நீங்கினேன்" என மறுத்தாள்.

மன்: கழிவிரக்கப் பொருளில் வந்தது.

(மேற்.) 5. தலைமகள் தலைவனை என்னை யென்றது (தொல். பெ

பாங்கன் கூற்று

[தலைவனைப் பாங்கன் இடித்துரைத்தது.]

காமங் காம மென்ப காமம்
அணங்கும் பிணியு மன்றே நினைப்பின்
முதைச்சுவற் கலித்த முற்றா விளம்புல்
மூதா தைவந் தாங்கு
5. விருந்தே காமம் பெருந்தோ ளோயே.

எ - து. தலைமகற்குப் பாங்கன் உரைத்தது.

மிளைப்பெருங் கந்தன்.

(பி - ம்) 1 'என்பர்' 3 'முதுசுவற்' 4 'கைவந்தாங்கு'

(ப - ரை.) பெரு தோளோயே - பெரிய தோளையுடைய தலை... ...மம் காமம் என்ப - காமம் காமமென்று அதனை அறி... ...ழ்ந்து கூறுவர்; காமம் - அக் காமமானது, அணங்கும் பிணி... ...ன்று - வருத்தமும் நோயும் அன்று; முதை சுவல் கலித்த - ப... ...ால்லையாகிய மேட்டு நிலத்தில் தழைத்த, முற்று இள ப... ...நிராத இளைய புல்லை, முது ஆ - முதிய பசு, தைவந்தாங்... ...வால் தடவி இன்புற்றாற்போல, நினைப்பின்-நினைக்குங் கால... ...மம் விருந்து - அக்காமம் புதிய இன்பத்தை யுடையதாகும்.

(முடிபு) பெருந்தோளோயே, காமம் காமம் என்ப; க... ...ணங்கும் பிணியும் அன்று; அது விருந்தே.

(கருத்து) காமம் நம்முடைய அறிவின் எல்லைக்கு... ...ட்டது.

(வி - ரை.) காமமென்றது இங்கே காம உணர்ச்சியை. ...ன், "ஒரு மகள் என்னை அணங்க இந்நோய் உற்றேன்" எ... ...தலின் காமம் பிறர் அணங்க வருவதன்றெனவும் நோயன்... ...ம் மறுத்துரைத்தான். நினைப்பின் - ஆராய்ந்தாலெனவு... ...தனக்குக் கறிக்க இயலாத இளம்புல்லைத் தடவியவளவில் ... ...சு இன்புற்றதற்குக் காரணம் அப் புல்லின் சுவையு... ...சுவின் ஆர்வமே. அதன் ஆர்வத்தளவு அவ்வின்பம் நிற்... ...பாலக் காமமானது நமது நினைப்பினளவிற் பு... ...இன்பத்தைத் தருவதாகின்றது. அதனை நம் அறிவினால் ...

...ரும், என்றும் நிலைநிற்கும் நற்குணமன்றென்றும் உண...

...தனால், அறிவுடையார்பாற் காமம் தோன்றுதென்... ...ன்றி மனத்தின்வழியே செல்வார்க்கு அது விருந்தாவ... ...லப்படுத்தி இடித்துரைத்தானாயிற்று.

...பருந்தோளோயே என்றது, இத்தகைய தோ... ...மையை இழந்தனையேயென இரங்கியபடி.

...மற்.) மு. பாங்கன் கூற்று (தொல். செய். 189, பேர், ந.); தலை... ...துரைப்பக் கேட்ட பாங்கன் உலகத்து நிலைநிற்கும் நற்குண... ...நினைப்பித்துக் கழறிக் கூறியது (தொல். களவு. 11, ந.); பா... ...ாற் பழித்தது (கம்பி. 137.)

...ப்பு.) 1 - 2. மு. குறுந். 136 : 1 - 2.

... சுவல் : குறுக். 282 : 1; மலைபடு. 436. முதைச்சுவல் : ...1; அகநா. 359 : 14. (...

தலைவி கூற்று

...வன்ரவிடை வைத்துப் பிரிந்த தலைவனை நினைந்து ...

ா வருந்திய தோழியை நோக்கி, "தலைவர் பிரிந்தவுடன்
ிற் பசலை தானே பரந்தது" என்று தலைவி கூறியது.]

மின்னுச்செய் கருவிய பெயன்மழை தூங்
விசும்பா டன்னம் பறைநிவந் தாங்குப்
பொலம்படைப் பொலிந்த வெண்டே ரே
கலங்குகடற் றுவலை யாழி நனைப்ப
இனிச்சென் றனனே யிடுமணற் சேர்ப்ப
யாங்கறிந் தன்றுகொ றோழியென்
தேங்கமழ் திருநுத லூர்தரும் பசப்பே.

எ - து. வரைவிடை ஆற்றுளெனக் கவன்ற தோழ
தி உரைத்தது.

உலோச்சன்.

(பி - ம்.) 1. 'கருவிப்பெயன் மழை' 3. 'வொ
ரிக்' 4 'றிவலை'

ன், மின்னு செய் கருவிய - ...
டையனவாகிய, பெயல் மழை தூங்க - பெய்தலையு
பெய்யா நிற்ப, விசும்பு ஆடு அன்னம் - வானத்தில்
அன்னப் பறவை, பறை நிவந்தாங்கு - பறத்தலில் உ
ப்போல, பொலம்படை பொலிந்த - பொற்படைக
ிவு பெற்ற, வெள் தேர் ஏறி - யானைமருப்பாற்
ளிய தேரின்கண் ஏறி, கலங்கு கடல் துவலை - கல
உள்ள அலையின் நீர்த்துளிகள், ஆழி நனைப்ப - அத்தே
ங்களை நனைக்க, இனி சென்றனன் - இப்பொழுது என்
து சென்றுன்; பசப்பு - பசலையானது, யாங்கு அறிந்த
ன எப்படி அறிந்தது? என் தேம் கமழ் திருநுதல் ஊர்
து மணம் கமழ்கின்ற அழகிய நெற்றியிடத்து அது
ின்றது.

(முடிபு) தோழி, சேர்ப்பன் ஏறி நனைப்பச் சென்ற
பு யாங்கறிந்தன்று கொல்? நுதலில் ஊர்தரும்.

(கருத்து) தலைவன் பிரிவினால் யான் பசலை நோயுற்றேன்

(வி - ரை) பறை - பறத்தல்; சிறகுமாம். படை -
த்திலமைத்த பலகைகளுமாம்; . "இழையணி நெடுந்
கா. 123 : 4) என்பதற்கு, 'பொற்படைகளால் அணியப்
ர்ந்த தேர்' என்றுள்ள உரையைக் காண்க ;

"கோடகத் தேர்படு குதிரை தாவிய
ஆடகத் தட்டிடை" (கம்ப. கிளைகண்டு. 33)

பதனுல் பொன்னுலாகிய தேர்த்தட்டுண்மையை உணர
ண்டோர்: குறுந். 189, வி-ரை.

இருபுறமும் உள்ள சக்கரங்கள் துவலேயால் நனைய
ர், விரைந்து செல்லுதல் இரண்டு சிறகுகளும் மறைத்து
ாய அன்னம் விரைந்து போதலைப் போன்றது.

பொலம்படையென்பதற்குப் பொன்னுலாகிய சேணெ
ாருள் கொண்டு அதனைக் குதிரைக்கு அடையாகக் கெ
ம் ஒன்று. அது சினைக்கும் முதலுக்கும் உள்ள ஒப்புன
ண்டே ரொடு முடிந்தது. "பொலம்படைப் பொலிந்த
ப் புரவி" (மலைபடு. 574) என வருதல் காண்க.

விசும்பாடன்னத்தைக் குதிரைக்கு உவமை கூ
ாருத்தம், "விசும்புசெ லிவுளி" (பெரும்பாண். 492) என
ும் வலியுறும்.

கைமணமுடையது. கொல்: ஐயம்.

தலைவன் பிரிந்தவுடன் பசலை பரந்ததென்றாள்; குறுந். 3

ளர்தரும் பசப்பு யாங்கறிந்தன்றுகொலென எச்சப
தலும் ஒன்று. 'அவர் பிரிவை யறிந்து யான் துன்
முன்பு இப்பசலை அதனை எங்ஙனம் அறிந்தது!' என

தான்றக் கூறினாள்.

(மற்.) மு. களவு அலராகாமல் யான் பிரிந்தழித் தலைவி கள
றஞ்சித் தலைவன் பிரியாது உறைதலின் பிரிவைக் கருதப்
அவ்வாறன்றிப் பிரிந்தழிக் கலங்கியது (தொல். களவு.

(ஒப்பு.) 1. கருவி மழை: குறுந். 42:2, ஒப்பு.
. பறைநிவத்தல்: "தனிபறை நிவக்கும் புள்ளினம்" (மலைப
. பொலம்படைப் பொலிந்த குதிரை: புறநா. 116: 19, 359
. 276.
-3. குதிரையின் வேகத்திற்கு அன்னம்: மதுரைக். 385 - 7,
. இனி: குறுந். 84:2, ஒப்பு. 6. யாங்கறிந்தன்று: குறுந்: 1
. நறுநுதல்: குறுந். 22:5, ஒப்பு. நுதல் பசத்தல்: குறுந். 87: 4,
-7. தலைவன் பிரிவிற் பசலை தோன்றல்: குறள், 1185-6.

தலைவன் கூற்று

பாங்கன் தன்னை இடித்துரைத்தபோது, "அறியாமை
காமநோயுற்றேன். இனிச் செய்யுமாறு யாது? நீவி
செய்யற்க" என்று தலைவன் கூறியது.]

அமிழ்தத் தன்ன வந்தீங் கிளவி
அன்ன வினியோள் குணனு மின்ன
இன்னு வரும்படர் செய்யு மாயின்
உடனுறை வரிதே காமம்
குறுக லோம்புமி னறிவுடை யீரே.

எ.- து. கழறிய பாங்கற்குக் கிழவன் உரைத்தது.

ஐயூர் முடவன்.

(பி - ம்.) 1 'அமிர்தத்' 2 'குன்றுமின்ன' 5. 'அறி
ரே'.

(ப - ரை.) அறிவுடையீரே - அறிவையுடையவரே,

ாத்திரையை யயனற அததனைய ...
னும் - குணமும், இன்ன - இத்தகைய, இன்னு அரு ப
புமாயின் - இன்னுதனவாகிய துன்பங்களை உண்டாக்கு
காமம் - காமமானது, உடன் உறைவு அரிது - ஒருங்கு வ
; அரிது; ஆதலின், குறுகல் ஓம்புமின் - அதனை அணுகுத

ரிமின்.

(முடிபு.) அறிவுடையீரே, இனியோள் குணனும் படர்செ
ன் காமம் உடனுறைவரிது; குறுகல் ஓம்புமின்.

(கருத்து) காமம் என்னுல் தாங்கற்கரியது.

(வி - ரை.) கேட்டார் பிற செயல்களை மறந்து சிற்ற
ழ்தத்தை உவமை கூறினர்; "அஞ்சொற்க ளமுதி னள்
ண்டவள்" (கம்ப. மாரீசன், 70) என்றார் கம்பரும். அ
வி - அழகிய இனிய சொல்; அழகு பொருளால் அமைந்
மை மென்மையாலமைந்தது. தான் நுகர்ந்த இனிமை
ல்லால் உணர்த்தலாகாமையின் 'அன்ன இனியோள்' என்
ச்சிற். 19, பேர்.) இனிமை ஐம்பொறிக்கும் இனிமை. குண
மை உயர்வு சிறப்பு. இத்தகைய இனிமையையுடை
இனிய குணங்களும் காமத்தின் தொடர்பால் இன்
யின் அக்காமம் கோடற்கு உரியதன்றென்றான்.

'எளவி அமிழ்தத்தன்ன; குணனும் அன்ன; இன்ன (
குணனும்) படர் செய்யுமாயின் காமம் உடனுறைவ
க் கூட்டிப் பொருள்கொள்ளுதலும் பொருந்தும்.

அரும்படர் - பிறமருந்தால் தீர்த்தற்கரிய துன்பம்;

"பிணிக்கு மருந்து பிறமன் அணியிழை
தன்னோய்க்குத் தானே மருந்து" (குறள், 1102.)

அரிதே: ஏகாரம் தேற்றம். பாங்களைப் பன்மையாற்
ன்; பார்ப்பனப்பாங்களைப் பன்மையாற் கூறுவது மரபெ

றிகின்றது (இறை. 3, உரை.)

'நான் அறிவின்மையால் இந்நோய் தலைக் கொண்டேன்
ல் விளைந்த துன்பம் தீர்த்தற்கரிதாயிற்று. அறிவுடையீ
'செல்லுதலை ஒழிமின்' என்றான். இதனுல் தலைவன் த
மையை ஒருவாறு புலப்படுத்தினானாயிற்று.

[தலைவர் சொல்லாமற் பிரிந்து செல்வதைத் தோழி
மூது, "இங்ஙனம் சொல்லிய ஆர்வலர் பலர்; அவரைப்
சொன்னாய்; தலைவரைத் தடுத்தாயல்லை" எனத்
ங்கிச் சொல்லியது.]

செப்பினஞ் செலினே செலவரி தாகுமெ
றத்த வோமை யங்கவட் டிருந்த
இனந்தீர் பருந்தின் புலம்புகொ டெள்வி
சுரஞ்சென் மாக்கட் குயவுத்துணை யாகும்
கல்வரை யயலது தொல்வழங்கு சிறுநெ
நல்லடி பொறிப்பத் தாஅய்ச்
சென்றெனக் கேட்டநம் மார்வலர் பலரே.

ஏ - து: செலவுக் குறிப்பறிந்து, அவர் செல்வார் (மு - ம்
சொல்லார்) என்று தோழி சொல்லக் கிழத்தி உரைத்தது.

[செலவுக்குறிப்பு - ஆயுதங்களைத் துடைத்தல் முதலி
7. நற். 177;]

உரையன்.

(பி - ம்.) 1 'செப்பினெஞ்', 'செப்பினம்'; 'சொலினே
ம்புகொண்டவ்விளி' 5 'கல்வரைபலாது'; 'தோல் வழ
ர்வழங்கு' 'பேஎர் பட்ட தொல் வழங்கு'

(ப - ரை.) செப்பினம் செலின் - நம்முடைய செல
யியினிடத்துச் சொல்லிச் செல்வேமாயின், செலவு
ம் - செல்லுதல் அரிதாகும், என்று - என்று கூறி,
- பாலைநிலத்திலுள்ள ஓமைமரத்தினது, அம் க
த - அழகிய கிளையின்கண் இருந்த, இனம் தீர் பருந்
த்தினின்றும் பிரிந்து வந்த பருந்தினது, புலம்பு கொள்
- தனிமையைப் புலப்படுத்தலைக் கொண்ட தெளிந்த
செல் மாக்கட்கு - அருவழியிற் செல்லும் மனிதர்க
துணை ஆகும் - உசாத்துணையாக அமைதற்கு இடம
ரை அயலது - கற்களையுடைய மலையினது அயலத
ல் வழங்கு சிறுநெறி - யாவரும் நடக்கும் பழையதாகிய

முடிபு) என்று செலவழுங்க ...

கருத்து) தலைவர் செலவை யான் முன்னரே அறிந்தேன்.

வி - ரை.) அத்த வோமை - சிவந்த அடியையுடைய
பதும் பொருந்தும்; "ஓமைச் செவ்வரை" (நற். 279:
மப், பெரும்பொளிச் சேயரை நோக்கி" (அகநா.
3); "அரக்கார்ந்த வோமை" (கைந்நிலை, 19.)

இனந்திர் பருந்தாதலின் புலம்புகொள் விளியாயிற்று.
ின்மையின் தெள்விளியாயிற்று. தோல்வழங்கென்ற
யானைகள் வழங்குகின்றவெனப் பொருள்கொள்க.
நல்லடியென்றது அப்பாலை நிலத்தில் நடத்தற்குரியதன்
நினைவிற்று. சென்றோரெனவென்பது சென்றொன வி
) நின்றது.

"என்பால் அன்புடையார் பலர் கேட்டு இதனை எனக்கு
தெரிவித்தனர். நீ இப்பொழுது தெரிவித்தலால்
யாது? எல்லோரையும் போல நீ கேட்டலை யன்றிச்
ங்குவித்தாயல்லை" எனத் தோழியின் நொதுமற்றன்மை
த் தலைவி இரங்கினள்.

என்று சொல்லிச் சென்றாராக, அவர் அங்ஙனம் கூறி
ட ஆர்வலர் பலரென்றலும் ஒன்று.

பழைய கருத்தில், செல்லாரென்பது பாடமாயின், '
றனரென அறிந்து கூறினவர் பலராக இருப்ப, நீ
ன்றது என்னை?" எனவும், சொல்லாரென்பது பாட
வர் சொல்லாது அகறலை யாவரும் அறிந்தனர்; நீ அ
ல்லாமல் தடுத்தனையல்லை" எனவும் பொருள் கொள்க.

ஆர்வலர் - ஆர்வமில்லாரைச் சுட்டிய குறிப்புமொழ
பொருந்தும். ஏகாரங்கள் அசைநிலை.

(ஒப்பு.) 1. சொல்லிப் பிரிதல்: "மனமகிழ்ந்து, செ
ரியலன் செப்பும் வகையில்லை" (திருச்சிற். 270.)

2. அத்தவோமை: "ஓமை நீடிய கானிடை யத்தம்" (நற். 19

3. தெள்விளி: அகநா. 17: 13, 28: 10. புலம்புகொள் ெ
212: 2, 305: 7.

பருந்தின் தெள்விளி: "வளைவாய்ப் பருந்தின் வள்ளுகிர்ச்
ஈதரு தெள்விளி" (அகநா. 363: 13 - 4.)

...

மையிலிருந்து பருந்து விளித்தல்: "உலறுதலைப பருந்து ...
, அலறுதலை யோமை யங்கவட் டேறிப், புலம்புகொள் வி
ய் கானத்து" (ஐங். 321: 1-3.)

உயவுத்துணை: ஐங். 477: 3; அகநா. 103: 12, 298: 22,
13: 14.

4. பருந்தின் விளி உயவுத்துணையாதல்: "பருந்திருந் துய

மம்" (அகநா. 19 : 2 - 3.)
(மே- ம்.) தோள்வழங்கு சிறுநெறி : ஐங். 314 ; அகநா. 123 :

ட.

ரையயலது சிறுநெறி : "பெருவரைச் சிறுநெறி" (நற். 261 :

தலைவி கூற்று

வரைவிடை வைத்துத் தலைவன் பொருள்வயிற் பி
து ஆற்றுளாகிய தலைமகளை நோக்கி, "நீ ஆ
டும்" என்ற தோழிக்கு அவள், "நான் தலைவர் கரு
ந்தேன் ; ஆயினும் நொதுமலர் வரையப்புகுவரேல்
பதென ஆற்றேனாயினேன்" என்றது.]

ஒன்றே னல்லே னொன் றுவென் குன்றத்
பொருகளிறு மிதித்த நெரிதாள் வேங்கை
குறவர் மகளிர் கூந்தற் பெய்ம்மார்
நின் றுகொய மலரு நாடனொ
). டொன்றேன் றோழி யொன்ற னானே.

எ - து. வரைவிடை ஆற்றல்வேண்டுமென்ற தோழி
ி உரைத்தது.

கபிலர்.

(பி - ம்.) 1 'என்றேனலவென்' 2 'துமித்த நெறிதா
று கொய்மலையகநாடனொடு' 5 'யொன்றி னானே,' 'ெ
)னே', 'யென்றி சினானே'

(ப - ரை.) தோழி—, ஒன்றேன் அல்லேன் - யான்
) பொருந்தாத இயல்பினை உடையேனல்லேன் ; ஒன்றுவெ
நந்தும் இயல்பினேன் ; ஆயினும், ஒன்றனான் - நொது
[illegible] காரணத்தினால், குன்ற

பயுடைய வேங்கைமரம், குறவர் மகளிர் - குறமகளி
பெய்ம்மார் - தம்முடைய கூந்தலின்கண்ணே அணி
ளும்பொருட்டு, நின்று கொய - ஏறவேண்டாமல் நி
மலர்களைக் கொய்யும்படி, மலரும் - தாழ்ந்து மலர்தற்
, நாடனொடு - நாட்டையுடைய தலைவனோடு, ஒன்றே
ந்தேன்.

ருடிபு) தோழி, ஒன்றேனல்லேன் ; ஒன்றுவென் ; ஒ

ஒன்றேன்.

(கருத்து) தலைவர் வரவு நீட்டித்தலின் நொதுமலர் வரை ...றென்று யான் ஆற்றேனாயினேன்.

(வி - ரை.) "நின்னை வரைந்து கொள்ளற்பொருட்டன் ... பிரிந்தனர். அவர் தம் கருத்தோடு நீ ஒன்றாது ஆற்றாயாயி... ?" என்ற தோழிக்குக் கூறியது இது. ஒன்றுதல் - ம... பொருந்தி ஆற்றியிருத்தல்.

பொருத களிறு மிதித்தலால் வேங்கைமரம் சாய்ந்து மக... மலர் பறித்தற்கு எளிதாக மலர்ந்தது. மகளிர் வேங்... தின்மேல் ஏறிப் பூப்பறித்தலுமுண்டென்பது,

"அரும்பற மலர்ந்த கருங்கால் வேங்கை
மேக்கெழு பெருஞ்சினை யிருந்த தோகை
பூக்கொய் மகளிரிற் றோன்று நாடன்" (குறுந். 26 : 1 - 3)

...தனாற் பெறப்படும்.

பொருகளிற்றால் மிதிக்கப்பட்ட வேங்கைமரம் சிதைந்... ...பின்னும் பறித்தற்கு எளியதாகித் தாழ்ந்து மலருமென்... துமலர்வரைவினால் அச்சமுற்றேனாக, அதுவே காரண... ரவில் மணந்துகொண்டு பின்னும் எளிதில் இன்பந்துய்த்... பானென்ற குறிப்பு உணர்த்தியது.

ஒன்றனனே - தாம் கூறிய காலத்தே வாராமையாகிய... ...ணத்தாலெனலும் ஆம்; 'பிரிந்து சென்றதற்கே பு... ...று இயல்பினரைப் போலாது, பிரிந்தும் உரிய காலத்தே ... ...றும் இயல்பினளே யான்; அங்ஙனம் வாராமைக் கார... ...ல் அவ்வியல்பு நீங்கி ஒன்றேனாயினேன்' என்பது கருத்... ...ான்க.

(மேற்.) 1-3. தலைவி உள்ளுறையுவமம் கூறுங்கால் அவளறியும்... ...ருளானே கூறல்வேண்டும்; 'பொருகளிறு மிதித்த நெரிதாள் வே... [illegible] ...கவன்ற தோழிக்கு உடன்போதற் குறிப்பினளாய்த் தலைமகள் ...ஆதலின், இதனுள் பொருகளிறு என்றமையால், தலைமகன்தம... ...ரைவிற்கு உடன்படுவாரும் மறுப்பாருமாகி மாறுபட்டனரெ... ...நின்றது. பொருகளிறு மிதித்த வேங்கை யென்றதனால், ... இரண்டு களிற்றினும் மிதிப்பது ஒன்றாகலின் வரைவுடன் பட... ...னை அவமதித்தவாறு காட்டிற்று. வேங்கை நின்று கொய்ய... ...தனான், முன்பு ஏறிப் பறித்தல் வேண்டுவது இப்பொழுது ... ...ாயிற்று என்னும் பொருள் பட்டது; இதனானே பண்டு ... ...ன தலைமகன் தன்னை அவமதிக்கவும் நமக்கு எளியனாகி ... ...ன்றானெனப் பொருள்படக் கிடந்தவாறு காண்க' (தொல். பொ...

ாம்.); மிதியுண்டு வீழ்ந்த வேங்கை குறையுயிரோடு மலர்ந்தாற்
உள்ளுறுபிலே னென்றமையின் மெய்யுவமப் போலியா
. உவம. 25,பேர்.);உள்ளுறையுவமம் தெய்வம் ஒழிந்த கருப்பொ
க் கொள்ளும் ; ' இக் குறுந்தொகை, மிதிதொன்றன் பொரு
ன்ற யானையால் மிதிப்புண்ட வேங்கை கசைபற வுணங்காது
யார்க்கு எளிதாகி நின்று பூக்கும் நாடனென்றதனுனே, தலை
காரணத்தானன்றி வந்து எதிர்ப்பட்டுப் புணர்ந்து நீங்கு
இறந்துபாடு செய்வியாது ஆற்றுவித்துப் போகிறனென
னை நாமும் உயிர் தாங்கியிருந்து பலராறும் அலைப்புண்ணு கின்,
க மரம் போலெனவும் உள்ளத்தான் உவமங் கொள்ள வைத்த
' (தொல். அகத். 47, ந.); உள்ளுறை யுவமம் வந்தது (கலி. 3

ப்பு.) 2. களிறு மிதித்த வேங்கைமரம்: " மழகளி றுரிஞ்சிய ப
க " (கற். 362 : 7); " புலிக்கேழ் வேங்கைப் பூஞ்சினை பு
ாய்க் கிட்ட முழுவலி யொருத்தல் " (அககா. 227 : 8-9.)

-3. வேங்கை மலரை மகளிர் அணிந்து கொள்ளுதல்: " தலைகாட்
ினைர் வேங்கை, மலைமா ரிடூஉ மேமப் பூசல் " (மலைபடு. 3
கால் வேங்கை காலுறு புதுப்பூப், பொன்செய் கம்மியன் கை
த், தகைவனப் புற்ற கண்ணழி கட்டழித், தொலிபல்
பெறப் புனைஇ " (நற். 313 : 1-4) ; " அகலறை மலர்ந்த வெ
வேங்கை, ஒள்ளிலைத்தொடலை தைஇ ", " பொன்னென, ம
க மலிதொட ரடைச்சிப், பொலிந்த வாயமொடு காண்டக வி
க்கால் வேங்கைச் செம்பூம் பிணையல்,.........யாமணிக் துவக்
ரியவரை வேங்கைத், தண்கமழ் புதுமலர் நாறும், அஞ்சி சே
வை மகளிர் கூந்தல் கமழ்கொள, வங்கூ மூட்டிய வ
க " (அககா. 105 :1-2, 188 : 8-10,345 : 8-9, 365 : 13-5,

தலைவன் கூற்று

[பொருள்வயிற் சென்ற தலைவன் அப்பொருளைப்
டு வந்து தோழியை நோக்கி, " நான் பிரிந்த
முன்றையும் நினையாமல் தலைவியின் கூட்டத்தையே
தேன் " என்று கூறும் வாயிலாகத் தனது அ
விக்குப் புலப்படுத்தியது.]

அறந்தலைப் பட்ட நெல்லியம் பசுங்காய்
மறப்புலிக் குருளை கோளிடங் கறங்கும்
இறப்பருங் குன்ற மிறந்த யாமே
குறுநடை பலவுள் ளலமே நெறிமுதற்
கடற்றிற் கலித்த முடச்சினை வெட்சி
தளையவிழ் பல்போது கமழும்
மையிருங் கூந்தன் மடந்தை நட்பே.

எ - து. பொருள்முற்றி மறுத்தரும் (மி-ம். மறுதரும்
ர தோழிக்கு உரைப்பானுய்க் கிழத்தியைத் தெருட்டியது.
[பொருள்முற்றி - பொருளீட்டும் முயற்சி நிறை
த்தரும் - மீளும் கலி. 15 : 15, 81 : 34.]
பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ (மி - ம். பெருக்கோ)
(பி - ம்.) 1 'சுரந்தலைப்' 4 'குறுநடைப்பல்லுள்ள
டத்திற்', 'கள்ரிற்' 'மூட்சினை,' 7 'நண்பே'
(ப - ரை.) குறுநடை - குறுக அடியிட்டு நடக்கும் க
டய தோழி, அறம் தலைப்பட்ட - வழிப்போவாரது உ
கற்குரிய அறத்தைச் செய்யும், நெல்லி அம் பசு
லிமரத்தினது அழகிய பசிய காய்கள், மறம் புலி கு
யையுடைய புலிக்குட்டிகள், கோள் இடம் - கொள்ள
த்தில், கறங்கும் - உதிர்ந்து உருளுகின்ற, இறப்ப
றம் - கடத்தற்கரிய மலைகளை, இறந்த யாம் - கடந்து
, அங்ஙனம் சென்றவிடத்து, பல உள்ளலம் - பல
நினைந்தேமல்லேம் ; நெறிமுதல் - வழியினிடத்தே, கட
ந்த - காட்டினிடத்தில் தழைத்த, முடம் சினை
ந்த சினைகளையுடைய வெட்சியினது, தளை அவிழ் - ரு
ழ்ந்த, பல் போது கமழும் - பல பேரரும்புகள் மணக்

முடிபு) குறுநடை, யாம பல உள்ளலம், ...
ரினேம்.
கருத்து) நான் எப்பொழுதும் தலைவியையே நினைந்திருந்
வி - ரை.) இஃது, "எம்மை நினைத்தும் அறிதிரோ?"
பிய தோழிக்கு உரைத்தபடி.

> "குறும்பொறை மருங்கிற் கோட்சுர நீந்தி
> நெடுஞ்சேண் வந்த நீர்நசை வம்பலர்
> செல்லுயிர் நிறுத்த சுவைக்காய் நெல்லி" (அகநா. 271 : 5

ரவாதலின், அறந்தலைப்பட்ட நெல்லியம் பசுங்கா
பித்தான். தருமத்தின்பொருட்டு வளர்த்த நெல்லி மர
பனலும் ஒன்று. அம் : சாரியையுமாம்.
கறங்கும் - இமிழ உதிர்ந்து ஒலிக்குமென்பதும் ஆம்.
தில் நெல்லிக்காயுதிர்தல்,

> "பனிக்கத் தன்ன பல்காய் நெல்லி
> மோட்டிரும் பாறை மீட்டுவட் டேய்ப்ப
> உதிர்வன படூஉங் கதிர்தெறு கவாஅன்" (அகநா. 5 : 9-1

பதனுலும் விளங்கும்.
யாமே : ஏ அசைநிலை. பன்மை பொருண்முற்றிய

; தோன்ற நின்றது.

'இறப்பருங்குன்றத்தை அரிதிற் கடந்தயாம் அங்ஙனம்
தக் காரணமான பொருண் முயற்சிக்குரிய பலவற்ற
ளலம்' என்று கூறினன்.

வெட்சி காட்டில் தழைத்து வளர்வது; "வெ
ரத்து" (புறநா. 202: 1.) முட்சினை யென்ற பாடத்
ல் முள்ளைப்போன்ற அரும்பையுடையவெனப் பெ
ள்க; "இதன்முள் ளொப்பின முகைமுதிர் வெட்சி" (
: 14); சினை - அரும்பு. மகளிர் வெட்சிமலரைப் பு
க்கம்;

" துணையோ ராய்ந்த விணைமி ரோதிச்
செங்கால் வெட்சிச் சீறித ழிடையிருபு" (முருகு. 20-21.)

மடந்தை: இங்கே பருவங் குறியாது தலைவியென்னுந்
ு நின்றது. நட்பு - கூட்டம். ஏகாரம் பிரிநிலை. மை
...பற்றுயிலும் நிலை

...
ிக், கோடை யுதிர்த்த குவிகட் பசுங்காய்", "புல்லிலை வெ
பசுங்காய்", "நெல்லிப் பைங்காய்" (அகநா. 54: 15, 315: 1
6, 399: 14.)

'. மையிருங் கூந்தல்: குறுந். 199: 5, ஒப்பு.

தோழி கூற்று

[தலைவியைப் பிரிந்து சென்று மீண்டுவந்த தலைவன், "
த காலத்தில் தலைவி துயருறாமல் நன்கு ஆற்றுவித்திருந்
று தோழியைப் புகழ, "என் செயல் ஒன்றுமின்று; கா
ந்த நன்னிமித்தத்தால் அவளை ஆற்றுவித்தேன்" எ
ள் கூறியது.]

திண்டேர் நள்ளி கானத் தண்டர்
பல்லா பயந்த நெய்யிற் றொண்டி
முழுதுடன் விளைந்த வெண்ணெல் வெஞ்
நெழுகலத் தேந்தினுஞ் சிறிதென் றோழி
பெருந்தோ ணெகிழ்த்த செல்லற்கு
விருந்துவரக் கரைந்த காக்கையது பலிே

எ - து. பிரிந்துவந்த தலைமகன், "நன்காற்றுவித்
ருற்கு (பி - ம். என்றாற்கு)த் தோழி உரைத்தது.

காக்கை பாடினியார் (பி - ம். பாடினி) நச்செள்ளையார்.

(பி - ம்.) 3 'விளைந்த' 4 'ஞெருகலத்' 5 'செல்
விரைந்து வரக்.'

(ப - ரை.) திண் தேர் நள்ளி - திண்ணிய தேரைய
ளி யென்னும் உபகாரியினது, கானத்து - காட்டி
ண்டர் - இடையர்களுக்குரிய, பல் ஆ பயந்த நெய்யின்
க்கள் உண்டாக்கிய நெய்யோடு, தொண்டி - தொண்டியெ
ரிலுள்ள வயல்களில், முழுது உடன் விளைந்த - மு
நங்கே விளைந்த, வெள் நெல் வெ சோறு - வெண்ணெல்லா
க்கிய வெம்மையையுடைய சோற்றை, எழு கலத்து ஏந்தி
ழு பாத்திரங்களில் ஏந்திக் கொடுத்தாலும், என் தோழி
காமியாகிய தலைவியினுடைய பெரு தோள் நெ

[illegible]

நு பலி - கரைதலைச் செய்த காக்கைக்குரிய [illegible]
- சிற்றளவினதே யாகும்.

(முடிபு) சோறு ஏந்தினும் கரைந்த காக்கையது பலி சிறி
(கருத்து) காக்கை கரைதலாகிய பின்வரவுக்குரிய சிறி
, யான் தலைவியை ஆற்றுவித்தேன்.

(வி - ரை.) நள்ளி - ஏழு வள்ளல்களில் ஒருவனாகிய கண்டீ
பெரு நள்ளி. கானம் - முல்லை நிலம். தொண்டி - சே
கடற்கரைக் கண்ணேயுள்ளதொரு துறைமுகப் பட்டின
நெய்யிற் சோறு ஏந்தினுமென இயைக்க.
செந்நெல்லும் உண்மையின், வெண்ணெல்லென்
மை சோறட்ட அணிமையைக் குறித்தது.
பெருந்தோளென்றது நெகிழ்தற்குரியதன்றென்னும் கரு
செல்வற்கு விருந்தென்றது 'நோய்க்கு மருந்து' என்
ல நின்றது. காக்கைக்கு இடும் உணவைப் பலியென்
. காக்கை கரைதல் புதியோர் வரவைக் குறிக்கும் எப்
ரபர் ;

" மறுவில் தூவிச் சிறுகருங் காக்கை
அன்புடை மரபினின் கிளையோ டாரப்
பச்சூன் பெய்த பைந்நிண வல்சி
பொலம்புனை கலத்திற் றருகுவென் மாதோ
வெஞ்சின விறல்வேற் காளையொ
டஞ்சி லோதியை வரக்கரைந் தீமே " (ஐங். 391);

" பணங்களஞ் சாறும் பருவர வார்த்தவன் தில்லையன்ன
மணங்கொளஞ் சாயலு மன்னாறு மின்னே வரக்கரைத்தால்
உணங்கலஞ் சாதுண்ண லாமோண் மனைப்பலி யோக்குவன்
குணங்களஞ் சாற்பொலி யுக்கல சேட்டைக் குலக்கொடியே "
(திருச்சிற்.

"நான் ஆற்றுவித்தற்பொருட்டுப் பெருமுயற்சி செ
லேன். மின்வரவை முன்னரே யுணர்ந்தும் நிமித்த
க்கை கரைந்தது. அதுகாட்டி யான் ஆற்றுவித்தேன். ஆ
காக்கையே பாராட்டுதற்குரியதாகும்" என்றுள்.

காக்கையை இங்ஙனம் பாடிய சிறப்பால் இச்செய்
டியவர் காக்கைபாடினியாரென்னும் பெயரைப் பெற்றூர்.

(மேற்.) மு. குற்றமில்லாத தலைமகனைச் கட்டிய தெய்வ
... (தொல். கற்பு. 9. இ

ல்லாண்டு, 8); "பாற்சோறு, மூடநெய் பெய்து முழங்கை வ
பாவை, 27.) தொண்டி நெல்: குறுங். 238: 2-4.

ஏழுகூறுதல் மரபு: குறள், 1278; சீவக. 116.

தோள் நெகிழ்ந்த செல்லல்: குறுங். 87: 5, ஒப்பு.

காக்கையது பலி: "செஞ்சோற்ற பலிமாந்திய, கருங் கா
ந. 183-4); "பலியுண் காக்கை", "உகுபலி யருந்திய தொ
க" (நற். 281: 1, 343: 5.)

தோழி கூற்று

தலைவன் பிரிந்தகாலத்தில், "சுரத்திடையே தம் துணை
விலங்கும் பறவையும் கவல்வது கண்டு நாமும் அ
வோமென நினைந்து தலைவர் மீள்வரோ?" என
யை நோக்கி, "அவர் அத்தகைய அருள் உடைய
ப் பிரிந்த வன்மையையுடையார். ஆதலின் மீளார்"
கூறியது.]

அஞ்சி லோதி யாய்வளை நெகிழ
நேர்ந்துநம் மருளார் நீத்தோர்க் கஞ்சல்
எஞ்சினம் வாழி தோழி யெஞ்சாத்
தீய்ந்த மராஅத் தோங்கல் வெஞ்சினை
வேனி லோரிணர் தேனோ டூதி
ஆராது பெயருந் தும்பி
நீரில் வைப்பிற் சுரனிறந் தோரே.

எ - து. 'இடைச்சுரத்துக் கவலுவன கண்டு, நம்மை
நினைந்து மீள்வர்கொல்?' எனக் கவன்ற கிழத்திக்குத்
சொல்லியது.

காவன்முல்லைப் பூதனார்.

(பி - ம்.) 2 'நொந்துக மருளார்' 3-4 'யெஞ்சா,

ஞ்சா றிந்த ' 4 ' மராஅந்தோங்கல் வஞ்சினை '

(ப - ரை.) தோழி—, எஞ்சா - குறைந்து, தீய்ந்த மரா

ிலால் வெம்பிய மராமரத்தினது, ஓங்கல் வெ சினை -

யுடைய வெவ்விய கிளையின்கண், வேனில் வர் மெனர் -

னும் வண்டுகளையுடைய, நீர் இல் வைப்பின் - நீரில்

களையுடைய, சுரன் இரந்தோர் - பாலைநிலத்தைக்

ம், அம் சில் ஓதி - அழகிய சிலவாகிய கூந்தலையுடைய

ளை நெகிழ - அழகிய வளைகள் நெகிழும்படி, சேர்ந்து

பத்திற்கு உடம்பட்டு, நம் அருளார் - நம்பால்

ராகி, நீத்தோர்க்கு - நம்மைப் பிரிந்து சென்றோரும

ர்பொருட்டு, அஞ்சல் எஞ்சினம் - அஞ்சுதலை நீங்கினே

முடிபு) தோழி, சுரன் இறந்தோராகிய நீத்தோர்க்கு அ

னம்.

கருத்து) தலைவர் மீளார்.

வி - ரை.) நெகிழும்படி நீத்தோர். ' அவர் இடைச் சுர

துணையையிழந்து கவலுவனவற்றைக்கண்டு மீளும்

யராயின், ஈண்டு நாம் துன்புறும்படிசெய்து பிா

ாடு உடம்பட்டு ஈண்டிருந்து அருள்செய்வார் ' என்பது

றள்.

தேர்தலாவது செலவழுங்கல். சேர்ந்தென்னுமெச்சம் அ

பதன் பகுதியோடு முடிந்தது. எஞ்சுதல் - குறை

ரம் வேனிலிற் பூப்பது. தேன் - ஒரு சாதி வண்டு (

ந.) ஆராது - தெவிட்டாதெனினும் பொருந்தும்.

அவர் இரங்கும் நெஞ்சுடையராயின் வளை நெகிழ

உளதாகும் துன்பத்தையும், நீரில் வைப்பிற் சுரம் போ

தமக்கு உளதாகும் துன்பத்தையும் எண்ணிப் பிரியார்.

மையின் இடைச்சுரத்தே இரங்கி மீளா வலிய நெ

." என்று தோழி கூறினாள்.

இடைச்சுரத்திலிருந்து வினைமுடியாமல் மீளுதல் அறன

தலைவி கவன்றாள்.

ஒப்பு.) 1. அஞ்சினோதி: குறுந். 214: 3, 280: 2; குறிஞ்சிப். 180

10, 324: 8, 355: 8, 370: 7; ஐங். 49: 1, 391: 6, 4

. 261: 3; சீவக. 2576.

வளை நெகிழ்தல்: குறுந். 11: 1, ஒப்பு.

5 ... வேனிலிற் மலர்தல்: குறுந். 22: 3-4, ஒப்பு; ஐங். 3

தலை...து குறையைத் தலைவி நயக்கும்படி, " தலை
...ந்து வறிதே பெயர்வதாயிற்று ; அவன் விருப்பம் கழி
கருதி வருந்துகின்றேன் " என்று தோழி கூறியது]

கொண்க னூர்ந்த கொடுஞ்சி நெடுந்தேர்
தெண்கட லடைகரைத் தெளிமணி யெ
காண வந்து நாணப் பெயரும்
அளிதோ தானே காமம்
விளிவது மன்ற நோகோ யானே..

எ - து. குறைநேர்ந்த தோழி குறைநயப்பக் கூறியது.

குறை நேர்ந்த - தலைவனது குறையை நிறைவேற்ற
...பட்ட. குறை நயப்ப - தலைவனது குறையைத் தீர்
...ி நயக்கும் வண்ணம்.]

நெய்தற் கார்க்கியன்.

(பி - ம்) 1 'கொடிஞ்சி' 'கொடுஞ்சினை' 2 'தெளி
...னல் வந்து'

(ப - ரை.) கொண்கன் ஊர்ந்த - தலைவன் ஏறிச்
...டுஞ்சி நெடு தேர்-கொடுஞ்சியை யுடைய உயர்ந்த தேர
... கடல் அடை கரை - தெள்ளிய நீரையுடைய
...ந்த கரைக்கண், தெளி மணி ஒலிப்ப - தெளிந்த ஓ
...ய மணிகள் ஒலிக்கும்படி, காண வந்து நாண
...ும்படி வந்து பின்பு நாம் நாணும்படி, பெயரும் -
...லா நிற்கும் ; காமம்—, அளிது - இரங்கத் தக்கது ;
...வது - நிச்சயமாக அழியக் கடவதாகும் ; யான் நோகு -
...ி யான் வருந்துவேன்.

(முடிபு) கொண்கன் ஊர்ந்த தேர் வந்து பெயரும் ;
...து ; அது விளிவது ; யான் நோகு.

(கருத்து) தலைவன் குறை பெறாமல் வருந்திச் சென்றான்

(வி - ரை.) கொண்கன் - நெய்தனிலத் தலைவன் (குறுந்
99 : 4); தமிழ் நெறிவிளக்கம், 8 - ஆம் சூத்திரம் பார்க்க.

கொடுஞ்சி - தாமரை மொட்டின் வடிவமாகச் செய்த

அறநெறியாளர் கடனாதலின், அதனைச் செய்யாமை
த தலைவன் மீண்டது நாணத்தைத் தருவதாயிற்று ; " இ
...ப் படுத விரந்தவர், இன்முகங் காணு மளவு " (கு.

"இன்மை யுரைத்தார்க் கதுநிறைக்க லாற்ருக்கால், தன்(
பான் மலை" (கலி. 43 : 26-7) என்பவற்றை ஓர்க.

நாம் காண வந்தானுயினும் நீ கண்டு குறைநயந்தாயிெ
து குறிப்பு. காமம் - தலைவனது காமம். தலைவன் ிக
கி, 'யான் வருந்துவேன்' என்ருள், தலைவிக்கும் இ
டாகிக் குறை நயத்தற் பொருட்டு.

ஒகாரங்கள், ஏகாரங்கள், தான் : அசைநிலைகள்.

கருப்பொருளால் இப்பாட்டு நெய்தற்குரியதாயிற்று ;
ிம நெய்தற்றிணைக்குரிய பலசெய்யுட்களைப் பாடிய கா
இச்செய்யுளை இயற்றிய நல்லிசைப்புலவர், நெ
ந்தியனென்னும் சிறப்புப் பெற்ருர்போலும்.

(ஒப்பு.) 1. கொண்கன்:குறுந். 230 : 1,229 : 4. கொடுஞ்சி நெடு
345 : 1 ; பொருந. 163 ; பெரும்பாண. 416 : மதுரைக். 752.
1-3. தேர்மணியொலிப்பத் தலைவன் வருதல் : குறுந். 336 : 3-4.
4. அலிதோதானே : குறுந். 149 : 1, 395 - 7 ; புறநா. 109 : 2, 11
5. நோகோ யானே : குறுந். 131 : 6, ஒப்பு. (

தோழி கூற்று

[தலைவனைப் பிரிந்த காலத்து, "நம்பாலுள்ள விருப்பத்,
வர் தாம் சென்ற வினையை நிறைவேற்ருமல் வந்,
ரோ?" என்று ஐயுற்ற தலைவியை நோக்கி, "அவர் வில
தமது கட்மையை ஆற்றும் காட்சி கண்டு தாமும் தம்க
துணிவராதலின் மீளார்" என்று தோழி கூறியது.]

1. நசைநன் குடையர் தோழி ஞெரேரெனக்
கவைத்தலை முதுகலை காலி னெற்றிப்
பசிப்பிணிக் கிறைஞ்சிய பரூஉப்பெருந் த
ஒழியி னுண்டு வழுவி னெஞ்சிற்
5. றெறித்துநடை மரபிற்றன் மறிக்குநிழ எ
நின்றுவெயில் கழிக்கு மென்பநம்

கவன்ற தலைமகட்குத் தோழி உரைத்தது.
கச்சிப்பேட்டுக் காஞ்சிக் கொற்றன்.

(பி - ம்.) 1 'நெரேரெ ன', 'நெரோவென' 2 'கவை
போத்து' 3 'இறைஞ்சிப்' ; 'பெருந்தாதால்', 'ெ
' 4 'வழியினெஞ்சிற்', 'வழியனெஞ்சிற்' 5 'தெ
' 6 'வெயிற்'

(ப - ரை.) தோழி—, நசை நன்கு உடையர் - தலைவர் நி
ம்பம் மிக உடையவர்; நம் இன் துயில் முனிநர் - நம்
யும் இனிய துயிலை வெறுத்துப் பிரிந்து சென்ற அவர், (
- போனவழியில், ஞெரேரென - விரைவாக, கவை தலை
- கிளைத்த கொம்பையுடைய தலையைப்பெற்ற முதிய
, காலின் ஒற்றி - காலால் உதைத்து, பசி பிணிக்கு இ
பசி நோயைத் தீர்த்துக்கொள்ளும் பொருட்டு வ
. பெரு ததரல் - பருத்த பெரிய மரப்பட்டை, ஒ
டு - தனது குட்டி உண்டபின் எஞ்சினுல் தான்
டு, வழு இல் நெஞ்சின் - குற்றமில்லாத நெஞ்சி
த்து நடை மரபின் - துள்ளி நடத்தலாகிய இய
ய, தன் மறிக்கு நிழலாகி - தனது குட்டிக்கு நி
 று வெயில் கழிக்கும் - நின்று வெயிலை நீக்கும், எ
று கூறுவர்.

(முடிபு) தோழி, நசை நன்குடையர், முனிநர், அவர் (
கலை வெயில் கழிக்கும் என்ப.

(கருத்து) தலைவர் தம் கடமையை உணர்ந்து, மீ
று பொருள் தேடி வருவர்.

(வி -ரை.) ஞெரேரென - விரைவாக (பொருந. 14
- கவைத்த கொம்பு: ஆகுபெயர். கவைத்தலை -
ன்ற கொம்புகளையுடைய தலையெனலும் ஆம்; "தொடு
வன் கவைபொறுத் தன்ன, இருதிரி மருப்பி னண்ண
கா. 34 : 3-4.) ஒற்றுதல் - உதைத்து வீழ்த்துதல் (
16, உரை.) இறைஞ்சிய - இறைஞ்சுவித்த; "ஒடி
ஞ்சிய" (குறுந். 232 : 4) என்பதில் உள்ள 'எஞ்சிய' எ
ல. ததரல் - சிதைந்த பட்டை (கலி. 91 : 13, ந.) தெறி
ளுதல் (அகநா. 4 : 4, உரை.)
தன் பசியைத் தீர்த்துக் கொள்ளுதலில் நாட்டமின்றித்

னெஞ்சுடையதாயற்று; வழு - ...
தட்டி பசித்திருப்பத் தான் உண்டலும் அது வெயில
; தான் ஓடுதலும் வழுவாகும். வெயில் கழிக்கும் - வெ
தக் கழிக்குமென்பதும் பொருந்தும்.
தலைவர் நசை நன்குடையரேயாயினும், தன்னலத்தை
து கடம் பேணிய கலையைக் காண்பார்; தாமும்
யையே கருதாது இல்லறம் புரியுங் கடமையை நினை
குரிய பொருள் தேடச் சென்று அது முற்றியே மீள
து தோழியின் கருத்து.
தான் பாலைநில நிகழ்ச்சிகளை யறியாளாதலின் அறிந்
ந் கேட்டுள்ளே னென்பாள் 'என்ப' என்றாள்.
மேற்.) 2. கலையென்னும் ஆண்மைப் பெயர் புல்வாய்க்கு வ
். மரபு. 46, பேர்.) 5. மறியென்னும் இளமைப் பெயர் புல்வா
ு (தொல். மரபு. 12, பேர்.)
ஒப்பு.) 1. தலைவனது நசை: குறுந். 37 : 1, ஒப்பு.
2. கவைத்தலை முதுகலை: "கவைமருப் பெழிற்கலை" (அகநா. 39
அகநா. 2 : 14.
3. தகரல்: அகநா. 257 : 16. 7. இன்றுயில் முனிநர்: குறுந். 39 : 4. (

தோழி கூற்று

[தலைவியின் வேறுபாடு கண்டு தாய் முதலியோர் வெறி
ந்த விடத்து, "இவளுக்குத் தழையுடையுதவி அன்பு
ஒருவன் இருப்ப, அதனை யறியாது இது முருகனால்
மயங்கி வெறியெடுப்பதனாற் பயனில்லை" என்று
உண்மையை வெளிப்படுத்தியது.]

ப. மரங்கொல் கானவன் புனந்துளர்ந்து
வித்

பிறங்குகுர லிறடி காக்கும் புறந்தாழ்
அஞ்சி லோதி யசையியற் கொடிச்சி
திருந்திழை யல்குற்குப் பெருந்தழை யுத
செயலை முழுமுத லொழிய வயல
தரலை மாலை சூட்டி
ஏமுற் றன்றிவ் வழுங்க லூரே.

உட லுழக்குமா.

பி - ம்.) 6 'குடி'

(ப - ரை.) மரம் கொல் கானவன் - மரங்களை வெட்டிய கு புனம் துளர்ந்து வித்திய - கொல்லையை உழுது விதைத் கு குரல் இறடி - விளங்குகின்ற கதிரையுடைய தினை ;ம் - காவல் செய்யும், புறம் தாழ் அம் சில் ஓதி - புறத்தி ணை தாழ்ந்த அழகிய சிலவாகிய கூந்தலையும், அசை இய ந்த சாயலையும் உடைய, கொடிச்சி - தலைவியினது, திரு ம - செவ்விதாக அமைத்த ஆபரணத்தை யணிந்த, 5—, பெரு தழை உதவி - பெரிய தழையாகிய உடை த்து, செயலை முழுமுதல் ஒழிய - அசோகினது பெருத்த ஒழிந்து நிற்ப, அயலது - அதனோடு தொடர்பின்றி அ நின்ற, அரலை மாலை சூட்டி - அலரி மாலையை முருகனுக் டி வெறியெடுத்து, இ அழுங்கல் ஊர் - இந்த ஆரவாரத் ய ஊரானது, ஏம் உற்றன்று - மயக்க முற்றது.

(முடிபு) செயலை ஒழிய அரலை மாலை சூட்டி இவ் ற்றன்று.

(கருத்து) தலைவிக்குத் தழையுடை யளித்த அன்பனொரு ன்.

(வி - ரை.) துளர்தல் - களைக்கொட்டால் கொத்துதலென (மலைபடு. 122, ந.) பிறங்கு குரலிறடி காக்குமென்றாள், ன்றிய பின்னரே காவல் இன்றியமையாததாதலின். அசை ளத்தல்; மெலிதல் (பெரும்பாண். 331, ந.); 'அசையி ங்கிய இயல்பு' என்பர் பரிமேலழகர் (குறள், 1098, உ செயியல் - அசைந்து நடக்கும் இயல்பெனலுமாம்; " டப்பேதை" (குறுந். 182: 6) என்பதன் உரையையும் ப் பகுதியையும் பார்க்க.

இழையென்றது இங்கே மேகலையை. பெருந்தழையென் தனை யணியும் உறுப்புப் பெரிதாதல் பற்றி; "அகலல்கு ன்னென மூவழிப் பெருகி" (கலி. 108: 2.)

தலைவன் அசோகந்தழையைத் தந்தான்.

அயலது - அயன்மையையுடையது; இது சூட்டுவதன ல்லை யென்ற குறிப்பை யுணர்த்தியது; அருகிலுள்ள பாருள்கொண்டு அரலைமலர் கொய்வார் அதன்றுகே

முக்கம் (முருகு. 236); அரலை யென்பது இப்போது அ வழங்கும்.

முறுதல் - மயக்குறுதல்; "ஏமுற் றவரினும்" (குறள், ல்.); ஏமம் ஏமென நின்றது.

ஊரென்றது தாய் முதலியோரை.

இதனால், 'தலைவனொருவன் தலைவி தினைப்புனங்காக் தில் ஆண்டுப் போந்து அசோகந் தழையுதவி அவளே ளாவிச் சென்றான்' என்பதைத் தோழி உணர்த்தினாள்.

)ப்பு.) 1. காளவன் மரத்தை வெட்டியவிடத்து விதையை வித்துதல்:
1-2, ஒப்பு. 2, இறடி: மலைபடு. 169; பெருங். 1. 49: 104.
. அஞ்சிலோதி: குறுந். 211: 1, ஒப்பு. மு. ஐங். 299: 3, பி-ம்.
-3. புறந்தாழ் ஓதி: "புறந்தாழ் பிருளிய பிறக்குரா லைம்ப
r. 126: 20.)
. அர்குற்குத் தறை: குறுந். 125: 3, ஒப்பு.
. முழுமுதல்: குறுந். 255: 2, 361: 4.
-5. தலைவன் அசோகந்தழை உதவல்: "கையது செயலையந் தழை
நெறி. மேற்.) 6. அரலை: நற். 121: 4.

தோழி கூற்று

[தலைவன் பிரிந்திருந்த காலத்தில் வருந்திய தலை
இ, "உன்னுடைய துன்பம் நீங்கும்; தலைவர் இன்று
பார்" என்று தோழி உறுதி கூறியது.]

). படரும் பைபயப் பெயருஞ் சுடரும்
என்றூழ் மாமலை மறையு மின்றவர்
வருவர்கொல் வாழி தோழி நீரில்
வறுங்கயந் துழைஇய விலங்குமருப் பியா
குறும்பொறை மருங்கி னமர்துணை தழீஇ
கொடுவரி யிரும்புலி காக்கும்
நெடுவரை மருங்கிற் சுரனிறந் தோரே.

எ-து. பிரிவிடைத் தோழி வற்புறுத்தியது.
[வற்புறுத்தியது - உறுதி கூறியது.]
மதுரை அளக்கர் ஞாழார் மகனார் மள்ளனார் (மூ-ம்.

(பா-ம) 1 'பையபைய, ...
கொடுவரை'
(ப-ரை) தோழி—, படரும் பைபய பெயரும் - துன்
ல்ல மெல்ல நீங்கும்; சுடரும் என்றூழ் - ஒளி விடு
யன், மா மலை மறையும் - பெரிய அத்தகிரியின்கண் மன
றது; ஆதலின், நீர் இல் வறு கயம் துழைஇய - நீரில்
ிய குளத்தைத் துழாவிய, இலங்கு மருப்பு யானை - விள
ரம்புகளையுடைய ஆண் யானைகள், குறு பொறை மருங்
ிய குண்டுக் கற்களுக்கு அருகில், அமர் துணை தழீஇ -
நம்புகின்ற பிடிகளைத் தழுவி, கொடு வரி இருபுலி - வ
ோடுகளையுடைய பெரியபுலி தாக்குதலினின்றும், காக்
துகாக்கின்ற, நெடுவரை மருங்கின் - உயர்ந்த மலைப்பக்
ள்ள, சுரன் இறந்தோர் - பாலை நிலத்தைக் கடந்து செ
ிய, அவர் - அத்தலைவர், இன்று வருவர்—; வாழ

ழ்வாயாக!

(முடிபு) தோழி, படரும் பெயரும்; என்றாழ் மை
னிறந்தோராகிய அவர் இன்று வருவர்; வாழி!

(கருத்து) தலைவர் இன்று வருவர்.

(வி - ரை.) படர் - தலைவனை நினைந்து வருந்தும் துயர். கொல்: கொல் அசைநிலை. இலங்கு மருப்பியானை யெ
வியொடு பொரும் கருவியுடையனவென்பதைப் புலப்
றும்பொறை மருங்கில் மறைந்து ஆண்யானை பெண்
னைத் தழுவி நின்றன. குறிஞ்சி திரிந்த பாலையாதலின் செ
ருங்கிற் சுரனென்றாள்.

(ஒப்பு.) 1. பைபய: நற். 41: 3, 199: 10, 378: 3; ஐங்.
13: 5. 5. குறும்பொறை: குறுந். 134: 3, 333: 4.
அமர்துணை தழீஇ: குறுந். 237: 1.
4-6. யானை பிடியைப் புலியினின்றும் காத்தல்: மலைபடு. 307-9.
யானை பிடியைக் காத்தல்: அகநா. 168: 9-10, 189: 4-6.
7. சுரனிறந்தோர்: குறுந். 211: 7, 260: 8, 314: 6.

தலைவி கூற்று

[தலைவன் கூறிச்சென்ற கார்ப்பருவம் வந்ததாகத் தலை
றனெனக் கவலையுற்ற தோழியை நோக்கி, "அவர் பொருள்
சென்றார். நான் அவரை நினைந்து வருந்துகின்றேன். கார்ப்ப

அவரே, கேடில் விழுப்பொருள் தருமார் பாச
வாடா வள்ளியங் காடிறந் தோரே
யானே, தோடா ரெல்வளை நெகிழ வேங்கி
பாடமை சேக்கையிற் படர்கூர்ந் திசினே
5. அன்ன ளளிய ளென்னாது மாமழை
இன்னும் பெய்ய முழங்கி
மின்னுந் தோழியென் னின்னுயிர் குறித்
[

எ - து. பருவவரவின்கண் ஆற்ருளெனக் கவன்ற தோழி
த்தி உரைத்தது.

கச்சிப்பேட்டுக் காஞ்சிக் கொற்றன்.

(பி - ம்.) 1 'அவரேஎஎ' 4 'படர்சார்ந்' 6 'பெய்யுமுழ

(ப - ரை.) தோழி—, அவர் - அத்தலைவர், கேடு இல்
ருள் - கேடில்லாத உயர்ந்த செல்வத்தை, தருமார் - பெ
பொருட்டு, பசு இலை வாடா வள்ளி காடு இறந்தோர் - ப
லகளையுடைய வாடாத வள்ளிக்கொடி படர்ந்த காட்
ந்து சென்றூர்; யான்—, தோடு ஆர் எல் வளை செ
ாகுதியார்ந்த விளக்கத்தையுடைய வளைகள் நெகிழ
ுகி - கவலையுற்று, பாடு அமை சேக்கையில் - படுத்தல் அ
க்கையின்கண் வீழ்ந்து, படர் கூர்ந்திசின் - துன்பும் மிக்
மழை - கரிய மேகம், அன்னள் - அத்தகைய துன்ப
டையாள், அளியள் - இரங்கத் தக்காள், என்னுது -
ன்னுமல், இன்னும் பெய்ய முழங்கி-இன்னும் மழையைப்
பொருட்டு முழக்கம் செய்து, என் இன்னுயிர் குறித்து-
னிய உயிரைக் கொள்ளுதலைக் குறித்து, மின்னும் - ப
றது.

(முடிபு) தோழி, அவர் காடிறந்தோர்; யான் படர் கூர்ந்தி
மழ என் உயிர் குறித்து மின்னும்.

(கருத்து) கார்காலம் வந்தது கண்டு யான் துன்புறுவே
ன்.

(வி - ரை.) அவர் : நெஞ்சறி சுட்டு. கேடில் விழுப் பொ
ளையுடையார் கெடுதலன்றித் தானே கெடுதலறியாத

கேடுடைய செல்வத்தை இங்ஙனம் கூறியது குறிப்பு மொ
லும் பொருந்தும்; இ. கொ. 8, உரை பார்க்க.
வள்ளியங்காடு : அம், சாரியை. படர் - நினைந்து வருந்
ம். அன்னள் - மிக்க வருத்தத்தை யுடையவள்.
ந்து - உயிரைக் கொள்ளுதல் குறித்து (குறுந். 188

5.)

(மேற்.) 2. சொல்லின் ஈற்றிலும் அசைநிலை யேகாரம் வ
ல், இடை. 9, ந.); ஈற்றசை செய்யுளிடையும் வந்தது (இ. வி. 2
1-2. அளவடிக்கண் ஆசிரியப்பாவிற் சீர் கூனாய் வந்தது (
. 47, இளம், 49, பேர், ந.); நான்கு இயற்சீரும் வந்தன (தொல்.
பேர், ந.); வருக்க வெதுகை வந்தது (தொல். செய். 94, பேர்.); செ
க்கண் வரும் ஈற்றசை ஏகாரம் இரண்டு மாத்திரை பெற்றுப் பா
உறுப்பை விளக்கி நின்றது (தொல். இடை, 38, ந.); வினையிடத்
யல் ஆகாரம் ஓகாரமாயிற்று (இ. வி. 326.)

மு. ஆசிரியத்துள் அடிமுதற்கண் கூன் வந்தது (வீர. யாப்புப்
வி. 94; யா. கா. ஒழிபு. 8; இ. வி. 751.)

(ஒப்பு.) 2. வள்ளியங்காடு: முல்லைப். 101. வாடா வள்ளி - க
பு. புறத். 5; பெரும்பாண். 370.

1-2. பொருள்தரும் பொருட்டுத் தலைவர் சென்றூர்: குறுந். 254: 6
350: 8, 395: 2. 3. வரை நெகிழ்தல்: குறுந். 11: 1, ஒப்பு.

4. பாடமை சேக்கை: "படையமை சேக்கை" (அகநா. 28

தோழி கூற்று

["'பகற்குறியும் இரவுக்குறியும் இப்பொழுது பொரு
ன் செய்வேம்!' என்றதற்குத் தலைவன் உடன்போ
ண்ணி வெய்துயிர்த்தான்; அது நன்றேயென நான் கூறிே
னத் தோழி தலைமகளுக்குக் கூறி உடன்போக்கை ந
ய்தது.]

கஎ. தினைகிளி கடிகெனிற் பகலு மொல்லும்
இரவுநீ வருதலி னூறு மஞ்சுவல்
யாங்குச்செய் வாமெம் மிடும்பை நோய்க்
ஆங்கியான் கூறிய வனைத்திற்குப் பிறிது
5. தோங்குமலை நாட னுயிர்த்தோன் மன்ற

து. உடன்போக்கு நயப்பத் தோழி தலைமகட்குக் கூறிய
நங்கால் முடக்கொல்லனார் (பி-ம். முடிக்கோலனார்,
லனார்.)

பி - ம்.) 1 'தினைக்கிளிகடிதெனிற்' 2 'வருதலு' 4 'வ
' 6 'ஐதேய்கம்ம', 'ஐதேகம்ம', 'ஐதெமக்க

தேள யகமயானே"

ப - ரை.) நினை இனி கடிகெனின் - நினையின்கண் ப
ினை ஓட்டுவீர்களாகவென்று கூறி எம்தாய் எம்மைப் பே
ர், பகல் ஒல்லும் - பகற்காலம் நின்னோடு அளவளாவுத
நந்தும், அங்ஙனம் இன்மையின். இரவு நீ வருதலின் - இ
ந்து நீ வருதலினால், ஊறு அஞ்சுவல் - வழியின்கண் (
பங்களுக்கு அஞ்சுவேன், எம் இடும்பை நோய்க்கு - து
தரும் எமது காமநோயை நீக்குதற்கு, யாங்கு செய்
ாறு பரிகாரம் செய்வேம், என ஆங்கு யான் கூறிய அ
ந - என்று அவ்வாறு யான் சொன்ன அதற்கு, ஓங்கு
ன் - உயர்ந்த மலைநாட்டையுடைய தலைவன், பிறிது செ
 ஒன்றை நினைத்து,உயிர்த்தோன் - அந்நினைவினால்
ர்த்தான்; காமம் ஐது - காமநோய் நுண்ணியது; ய
ாது குறிப்பை உணர்ந்த யான், கழி மூதுக்குறைமையு
த்தவாறு செய்தல் மிக்க அறிவுடைமையும், பழி
க்குக் காரணமும் ஆம், என்றிசின் - என்றேன்.

(முடிபு) என யான் கூறிய அனைத்திற்கு நாடன் உயிர்த்தே
ம் ஐது; யான் முதுக்குறைமையும் பழியும் என்றிசின்.

(கருத்து) தலைவன் நின்னை உடனழைத்துச் செல்ல வி
முன்.

(வி - ரை.) உம்மை இரண்டும் அசைநிலைகள். எம்நோ
காமநோயால் தலைவி துயருறவும் அதுகண்டு தான் த
காரணமாதலின். அனைத்திற்கு - அவ்வளவிற்கெனவு
றள், 1129, உரை.) ஐது - மெல்லிதெனவும் ஆம்; "ம
ல்லிது காமம்" (குறள், 1289.)

"'இப்பொழுது தினைகாவலை ஒழிந்தேமாதலின் பக
பாது; இரவுக் குறியோ ஆற்றாறஞ்சும் நிலையினது; அ
ினையும் விரும்பேம். இந்நிலையில் யாது செய்வேம்!'
ன்றேன். அதற்குரிய பரிகாரமொன்றை நினைந்த த
[illegible] அன்றிப் பெருமூச்சு விட்டான்.

[illegible]
ாம்' என்றேன்" என்று தோழி கூறினாள். இத
ன் உடன்போக்கு நயக்கின்றானென்பதையும், அதனைய
பரிகாரம் இல்லையென்பதையும், அங்ஙனம் செய்
புடைமைக்கு ஏற்றதென்பதையும், பழிக்கு அஞ்சி
ய செயலை விலக்குதல் தகாதென்பதையும் புலப்படு

வியை உடம்படச்செய்தாள்.

மேற்.) 6. ஐயென்னும் உரிச்சொல் வியப்பென்னும் குறிப்பில் வ
ல். உரி. 88, இளம், 89, சே, 87, ந.)

ஒப்பு.) 3. யாங்குச் செய்வாம்: குறுந். 268: 3, 380: 5; நற். 5
1; அகநா. 252: 9. 6. ஐதே காமம்: குறுந். 401: 6; நற். 14
(பி - ம்.) ஐதேகம்ம: நற். 52: 11, 240: 1. (

[பிரிவிடை ஆற்றுளெனக் கவன்ற தோழியை நே
லவர் நம் உயிர்க்கு உயிர்போன்றவர்; அவரைப் பி
ப்போதும் பொருந்தும் வன்மையிலேம்; இத்தகைய ந
ர் மறந்து ஆண்டேயிருப்பராயின் அவர் பொரு
வுளைப் பராவுதலும் நிமித்தம் பார்த்தலும் என்ன பய
ம்?" என்று தலைவி கூறியது.]

அ. விடர்முகை யடுக்கத்து விறல்கெழு சூலிக்
கடனும் பூணுங் கைந்நூல் யாவாம்
புள்ளு மோராம் விரிச்சியு நில்லாம்
உள்ளலு முள்ளா மன்றே தோழி
5. உயிர்க்குயி ரன்ன ராகலிற் றம்மின்
றிமைப்புவரை யமையா நம்வயின்
மறந்தாண் டமைதல் வல்லியோர் மாட்டே

எ - து: பிரிவிடை ஆற்றுளெனக் கவன்ற தோழிக்குக் (
ரைத்தது.

கொற்றன் (பி-ம். கொறனை.)

(பி-ம்.) 2 'பூணுது' 'கைநூல் யாவாமற்' 3 'மோரா
'வலியோர்'

', இமைப்புவரை - ...
ிருத்தலைப் பொருந்தாத, நம்வயின் - நம்மை, மறந்து ஆ
தல் வல்லியோர் மாட்டு - மறந்துவிட்டுத் தாம் சென்ற
தே தங்குதலில் வல்ல தலைவர்திறத்தில், விடர் முகை அ
- பிளப்பையும் குகைகளையுமுடைய மலைப்பக்கத்திலுள்
கெழு சூலிக்கு - வெற்றி பொருந்திய துர்க்கைக்கு, கட
ம் - பலிக்கடன் கழித்தலைச் செய்யோம்; கை நூல் யாவா
ற் காப்புநூலைக் கட்டோம்; புள்ளும் ஓராம் - நிமித்
ம் பாரோம்; விரிச்சியும் நில்லாம் - நற்சொல்லைக் கேட்
சென்று நில்லோம்; உள்ளலும் உள்ளாம் - நினைத்தலை
யோம்.

(முடிபு) தோழி, ஆண்டு அமைதல் வல்லியோர் மா
மும் பூணும்; யாவாம்; ஓராம்; நில்லாம்; உள்ளாம்.

(கருத்து) நம் அன்புநிலை தெரிந்து விரைந்துவருதல் தலை

றம்.

(வி - ரை.) விறல் - மிடுக்குமாம். சூலத்தையுடைமை
ற்றவையைச் சூலியென்றாள். கடன் - பராய்க்கடன். பி
வர் மீண்டு வந்து சேர்ந்து, பின் பிரியாது உறைய வே
ாறு கொற்றவையை வழிபடுதலை இங்கே தலைவி குறித்
கக் கடவுளையும் இங்ஙனம் வழிபடும் மரபு, "கெ
ரிர் சுற்ற நின்னை, எழீஇப் பாடும் பாட்டமர்ந் தோயே"
23-4) என்பதனாலும், 'பிரிந்த கேளிர் வந்து புணர்ந்து
ாமைப் பொருட்டு மகளிர் யாழை யெழுவி நின்னைப்
ற பாட்டை விரும்பினோய்' (பரிமேல்.) என்னும் அதன்
லும் அறியப்படுகின்றது.

தலைவர் மேற்கொண்ட வினை நன்கு முடிய வேண்டுமெ

ம்பூ ணுதலும் உண்டு;

"செய்பொருள் வாய்க்கெனச் செவிசார்த்து வோரும்
ஐயம ரடுகென வருச்சிப் போரும்" (பரி. 8 : 107-8.)

தலைவரைப் பிரிந்த மகளிர் அவர் மேற்கொண்ட வினை
ந்து விரைவில் வந்து சேரவேண்டுமென்று கருதி
ந்தல் வழக்கம். அங்கோன்பு கோற்குங்காற் கையிற்
ணணிவர்;

" [illegible]

நற்குரிய நன்னிமித்தங்களைப் பார்த்தல். வாய்ச்சொல் - நற்சொ
வர் வரவைக் குறிப்பால் தெரிவிக்கும் நற்சொல். பி
வரது வருகையை விரிச்சிபார்த்து நின்றறியும் மரபை,

"யாழி கொண்ட நறுவீ முல்லை
அரும்பவிழ் அலரி தூஉய்க்கை தொழுது
பெருமுது பெண்டிர் விரிச்சி நிற்பச்
சிறுதாம்பு தொடுத்த பசலைக் கன்றின்
உறுதுய ரலமர னோக்கி யாய்மகள்
நடுங்குசுவ லசைத்த கையள் கைய
கொடுங்கோற் கோவலர் பின்னின் றுய்த்தர
இன்னே வருகுவர் தாய ரென்போள்
நன்னர் நன்மொழி கேட்டன மதனால்
நல்ல நல்லோர் வாய்ப்புட் டெவ்வர்
முனைகவர்ந்து கொண்ட திறையர் வினைமுடித்து
வருதல் தலைவர் வாய்வது நீநின்
பருவர லெவ்வங் களைமா யோயென" (9-21)

ன் னும் முல்லைப் பாட்டுப் பகுதியால் அறியலாகும்.

'ஒருகணப் போழுதேனும் அவரைப் பிரிந்து அமையேம
ம்மைப் பிரிந்து, தாம் சென்ற இடத்தே நம்மை மறந்து இரு
னவலியையுடையர் தலைவர். அவர் நம் உயிருக்கு
பான்றவராதலின், நம் நிலையை உணர்ந்து விரைவில் வரும்
ாடுடையர். அங்ஙனம் அவர் செய்யாராயின் நாம் கடவுளை
ட்டுப் பயன் என் ?' என்று தலைவி கூறினள்.

அன்று, ஏ : அசைநிலைகள். நம்வயின் : உருபு மயக்கம்

(ஒப்பு.) 1. விடர் முகை : குறுந். 239 : 2, 343 : 4; நற். 156 :
, 261 : 8, 322 : 4, 332 : 5 ; ஐங். 395 : 2.

விடர்முகை யடுக்கம் : அகநா. 47 : 6 ; புறநா. 374 : 12.

2. கடன் பூணல் : "நிலையுயர் கடவுட்குக் கடம்பூண்டு" (கலி. 4

லைந்நூல் யாத்தல் : "செந்நூல் யாத்து" (முருகு. 231); "காட்
யாத்து" (தொல். புறத். 5, ந. மேற்.)

3. விரிச்சி நிற்றல் : "திருந்திழை மகளிர் விரிச்சி நிற்ப" (நற்.
'சென்னீ செறிந்த விரிச்சி யோர்க்கும்" (புறநா. 280 : 6.)

4. உள்ளுறும் உள்ளம் : குறுந். 37 : 1, ஒப்பு.

5-6. தலைவரையின்றித் தலைவி யமையாமை : "தம்மின் றமையா
நம்வயி" (நற். 1 : 7): "தம்மின்றி, யாமுயிர் வாழு மதுகை யிலேம

தலைவி கூற்று

[தலைவன் சிறைப்புறத்தில் இருப்பத் தலைவி தோழிக்
ாளாய்த் தன் துயரின்மிகுதி கூறி, "தலைவர் நம் துயர் நீ
செவ்வி" என்று உணர்த்தியது.]

பயப்பென் மேனி யதுவே நயப்பவர்
நாரி னெஞ்சத் தாரிடை யதுவே
செறிவுஞ் சேணிகந் தன்றே யறிவே
ஆங்கட் செல்க மெழுகென வீங்கே
வல்லா கூறி யிருக்கு முள்ளிலைத்
தடவுநிலைத் தாழைச் சேர்ப்பர்க்
கிடமற் றேழியெந் நீரிரோ வெனினே.

எ - து. சிறைப்புறம்.

வெள்ளூர் கிழார்மகனார் வெண்பூதியார் (பி-ம். வெள்ளூர் கி
னார் வெண்பூதியார்.)

(பி-ம்.) 1 'பசப்பென்' 2 'நாஅர் நெஞ்சத்' 5 'மள்ளிலை

ர்ப்பற்' 7 'நீரோ'

(ப - ரை.) தோழி—, பயப்பு என் மேனியது - பசலையா
து மேனியின்கண்ணது; நயப்பு அவர் நார் இல் நெஞ்
இடையது - காதல் அவரது அன்பற்ற நெஞ்சம
ஒதற்கரிய இடத்தின்கண்ணது; செறிவும் - எனது
ம், சேண் இகந்தன்று - நெடுந்தூரத்தில் நீங்கியது; அ
து அறிவு, ஆங்கண் செல்கம் எழுகென - தலைவர் உ
த்திற்கே செல்வேம் அதன்பொருட்டு எழுவாயாக வெ
ா கூறி ஈங்கு இருக்கும் - நம்மால் மாட்டாதவற்றைக்
கே தங்கியிருக்கும்; எ நீரிரோ எனின் - எந்தத்தன்
ளீரோ வென்று பரிவு கூர்ந்து வினவிக் குறைதீர்ப்பரா
இலை - முள்ளமைந்த இலையையுடைய, தடவு நிலை த
ப்பர்க்கு - பருத்த அடியையுடைய தாழையையுடைய
ரத் தலைவருக்கு, இடம் - இது தக்க செவ்வியாகும்.

(முடிபு) தோழி, பயப்பு என் மேனியது; நயப்பு ஆ
; செறிவும் இகந்தன்று; அறிவு இருக்கும்; எந்நீ

பி - ரை.) பகற்குறிக்கண் நகழும் ...
தலைவன் வரைந்து கோடலைவிரும்பிக் கூறியது
கண் தன் நிலையைப் புலப்படுத்தி, இது நீங்
செவ்வி இது வென்று தலைவன் உணரும்படி கூறி
அதனை உணர்ந்து விரைவில் வரைந்து கொள்வானெ

யப்பு - விருப்பம்; இங்கே தலைவன் மாட்டுள்ள அ
, தலைவன் நெஞ்சளவிலே நிற்றலல்லது எம் மா
ர்ந்திலதெனலும் ஒன்று. செறிவு - அடக்கம்; அ
மபயப்பனவும் தீமைபயப்பனவும் அறிவிப்பது;
டும் பெண்பாலார்க்குரிய சிறப்பியல்புகளைச் சார்ந்தன

செறிவு நிறைவுஞ் செம்மையுஞ் செப்பும்
அறிவு மருமையும் பெண்பா லான" (தொல். பொருள்.
ன் உள்ளவிடத்தே செல்வேமெனத் தலைவி கூறுதல்

காமக் கிழவ னுள்வழிப் படினும்
தாவி னன்மொழி கிழவி கிளப்பினும்" (தொல். கள
தன் உரையைப் பார்க்க.

இடம் - செவ்வி; "இடனறிந் தூடி" (நாலடி. 384.
ப்பொருளில் வந்தது. எந்நீரிரோ வெனின் - எந் நிலை
ா வென்று வினவப்புகின்; என்றது அங்ஙனம் வி
றதீர்க்க எண்ணின் என்றவாறு.

(ஒப்பு.) 1. 'பயப்பும் நயப்பும்: அகநா. 344 : 12 - 3; குறள்.
- 90.

5. வல்லா கூறல் : தொல். செய். 113.

6. தடவுநிலை : குறுந். 66 : 1.

[தலைவன் கூறிச் சென்ற கார்காலம் வரவும் அவன் வா
ல், " தாம் வரவேண்டிய இக்காலத்தும் வந்திலர் ; 'இஎ
ய்வேன் !" என்று தோழிக்குத் தலைவி கூறியது.]

. o. பழமழைக் கலித்த புதுப்புன வரகின்
இரலை மேய்ந்த குறைத்தலைப் பாவை

நறுமுகை யவிழ்ந்த நறுமலர்ப் புறவின்
வண்டுசூழ் மாலையும் வாரார்
கண்டிசிற் றோழி பொருட்பிரிந் தோரே.

- து. பருவவரவின்கட் கிழத்தி தோழிக்கு உரைத்
க்கூர் மாசாத்தி.

- ம்.) 'பழமழை கலித்த' 3 'அருவிசேர்'. 4 'ப(

- ரை.) தோழி—, பொருள் பிரிந்தோர் - பொருள் ச
பொருட்டு நம்மை இங்குவைத்துப் பிரிந்த தலைவர்,
கலித்த - பழைய மழையினால் தழைத்த, புது ட
ர - புனத்திலுள்ள புதிய வரகினது, இரலை மேய்ந்த கு
பாவை இருவி - ஆண்மான் மேய்ந்தமையால் குறை
ப நுனியையுடைய கதிர் அரிந்த தாள், சேர் மருங்
ந பக்கத்தில், பூத்த முல்லை - மலர்ந்த முல்லைக்கொடியி
ந சிரித்தன்ன - காட்டுப் பூனை சிரித்தாற் போ
றத்தையுடைய, பசு வீ மெல் பிணி குறு முகை - செ
மெல்லிய போதிதலையுடைய சிறிய அரும்புகள், அவிழ்
த, நறு மலர் புறவின் - நறிய மலர்களையுடைய மு
லில், வண்டு சூழ் மாலையும் வாரார் - வண்டுகள் அம்ம
பொருட்டுச் சுற்றுகின்ற மாலைக் காலத்திலும் வ
ார் ; கண்டிசின் - இதனைக் கருதுவாயாக.

டிபு) தோழி, பிரிந்தோர் மாலையும் வாரார் ; கண்டிசி
ருத்து) தலைவர் தாம் கூறிச்சென்ற பருவம் வ
ார்.

ி - ரை.) பழமழையென்றது வரகு விதைத்த கால
மழையை. புதுமை கதிரின்மேற்று. பாவை - ம
னப்படும் இலையையுடைய வரகின்தாள் ; இங்ஙு
ன் தண்டையும் கூறுதல் மரபென்று தெரிகிறது ;

பதவின் பாவை முனைஇ மதவுநடை
அண்ண லிரலை யமர்பிணை தழீஇ ",

பழக்கன்று கறிக்கும் பயம்பம லறுகைத்
தழங்குரல் வானின் றலைப்பெயற் கீன்ற
மண்ணுமணி யன்ன மாயிதழ்ப் பாவை"
(அகநா. 23 : 7 - 8, 136 : 11

ப்பு.) 1. பழகீர் : குறுந். 251 : 5 ; ...
, மாமலை புலம்பக் கார்கலித் தலைப்ப" (ஐங். 496 : 1 - 2.)
2. வரகை இரலை மேய்தல் : "வானம் வாய்த்த வயக்குகதிர் வரகி
ப் பிரலையொடு மடமா னுகள" (முல்லைப். 98 - 9) ; "ஈரிலை வரகி
கதிர் கறித்த காமர் மடப்பிணை, அரலை யங்காட் டிரலையொடு
(கற். 121 : 2 - 4.)
. பகவி : குறுந். 62 : 1, 183 : 1.
- 5. பிணியவிழ்ந்த பூ : குறுந். 366 : 4 - 5.
- 5. முல்லையரும்பிற்கு வெருகின்பல் : (குறுங். 240 : 3) ; "பின்னை
முள்ளெயிறு புரையப், பாசிலை முல்லை முகைக்கும்" (புறநா. 117 :
வெருகு வேட்பச் சிரிப்பனபோன் முகைத்த முல்லை" (சீவக. 165
முல்லை கார்காலத்தில் மலர்தல் : குறுந். 124 : 3 - 5, ஒப்பு.
7. கண்டிசின் : குறுந். 240 : 5, 356 : 1.
கண்டிசிற் றோழி : குறுந். 112 : 5.
(உ

தலைவி கூற்று

[தலைவன் கூறிச்சென்ற பருவம் வந்ததுகண்டு கவன்ற
ய, "நீ ஆற்றியிருத்தல் வேண்டும்" என வற்புறுத்
ழியை நோக்கி, "முல்லை மலர்ந்தது ; கார்காலம் வந்து
; அவர் வந்திலர்; யான் எங்ஙனம் ஆற்றியிருப்பேன்?" எ
வி கூறியது.]

க. அவரோ வாரார் முல்லையும் பூத்தன
பறியுடைக் கையர் மறியினத் தொழியப்
பாலொடு வந்து கூழொடு பெயரும்
யாடுடை யிடைமகன் சென்னிச்
சூடிய வெல்லாஞ் சிறுபசு முகையே.

எ - து. பிரிவிடைப் பருவவரவின்கண் வற்புறுத்துந் தோ
க் கிழத்தி உரைத்தது.

உறையூர் முதுகொற்றன் (பி - ம். முது கூற்றன்.)

(பி - ம்.) 4 - 5. 'சென்னி சூடிய'

(ப - ரை.) தோழி, முல்லையும் பூத்தன - முல்லைகளும்
ன ; பறியுடை கையர் - பறியோலையை யுடைய கையினை
ார், மறி இனத்து ஒழிய - குட்டிகளையுடைய ஆட்டிக்

ஆடுடை இடைமகன் - ஆடுகளை யுடைய இடையன்
னி சூடிய எல்லாம் - தன் தலையில் அணிந்து கொண்ட
), சிறு பசுமுகையே - சிறிய செவ்வியையுடைய அம் மு
அரும்புகளே யாகும் ; அவர் வாரார் - அத்தலைவர் இன்
ராயினர்.

முடிபு) முல்லையும் பூத்தன ; இடைமகன் சூடியவெல்
:யே ; அவர் வாரார்.

கருத்து) கார்ப்பருவம் வரவும் தலைவர் வந்திலர்.

வி - ரை.) அவரோ : ஓகாரம் அசைநிலை ; இரங்கற்குறி
முல்லையும் : உம்மை, சிறப்பு. முல்லை பூத்தல் கார்கா
; அடையாளம். பறி - இடையர்கள் மழைக்காகத் தலை
த்துக் கொள்ளும் ஒரு வகைக் கருவி ; இது பனையோலை
பப்படுவது ; இதிற் படுத்தலும் உண்டு.

மாலைக்காலத்தில் ஆட்டை மேய்ப்பவர்கள் மேய்ச்சல்
ங்க இடையன் பாலை வீட்டிற்குக் கொணர்ந்துகொடு
களுக்குப் பாற்சோற்றை கொண்டு சென்றான்.
நம்பொருட்டு வந்த இடையன் ஊரில் அதனை விற்றுவ
ற்கு விலையாக உணவுக்குரிய தானியத்தைப் பெ
ருனெனலுமொன்று. இடையர் பாலைவிற்றல் வழக்
ஞெடை யிடையன்" (நற். 142 : 4.) அவன் செல்லும் வ
; முல்லைப்பூக்களைப் பறித்துத் தன் தலையிற் சூடினான்.

முகையே : ஏகாரம் பிரிநிலை.

(மேற்.) மு. இருத்தலென்னும் உரிப்பொருள் வந்தது ; 'இது
ஆற்றாது கூறியது. இது முல்லை சான்ற கற்பாயிற்று ;
ப பருவம் வருத்துதலையும் ஆற்றியிருத்தலின்' (தொல். அகத். 1

(ஒப்பு.) 1. அவரோ வாரார். ஐங். 341 - 50.
முல்லை கார்காலத்தில் மலர்தல் : குறுந். 126 : 3-5, ஒப்பு.
2. பறி : "பறிப்புறத் திட்ட...இடையன்" (நற். 142
த்துருடத் தொகுத்த பறிப்புற விடையன்" (அகநா. 94 : 4) ;
லை மேலொடு கீழா விடையர், பறியோலை பேர்த்து விளியாக் க
னமாலை. 113) ; "பறியோலைச் சயனத்தர்" (திவ். பெரியாழ்வ
.) 3. கூற் : பெரும்பாண். 175.
4. ஆடுடை இடைமகன் : நற். 266 : 3 ; "அ, 2 அறியாவறிவி
ன" (யா. கா. மேற்.)
4-5. இடையன் முல்லைப்பூ அணிதல் : குறுந். 358 : 7.

தலைவன் கூற்று

[தலைவியும் தோழியும் நீராடி ஒருங்கிருந்தவிடத்து
ழியின்பால் தலைவிக்குள தாய ஒற்றுமையை யறிந்து, " இ
வியை நாம் பெறுதற்குரிய வாயில் ; இனி இவள்வாயி
இரந்து குறைபெறுதும் " என்று தலைவன் நினைந்தது.]

௨. தலைப்புணைக் கொளினே தலைப்புணைக்
கொள்

கடைப்புணைக் கொளினே கடைப்புணைக்
கொள்

புணைகை விட்டுப் புனலோ டொழுகின்
ஆண்டும் வருகுவள் போலு மாண்ட
மாரிப் பித்திகத்து நீர்வார் கொழுமுகைச்
செவ்வெரி நுறழுங் கொழுங்கடை
மழை

டுளிதலைத் தலைஇய தளிரன் னோளே.

எ - து. பெட்ட வாயில் பெற்று இரவு வலியுறுத்தல்.

சிறைக்குடி யாந்தையார்.

(பி - ம்.) 1 'புணைகொளினே' 2 'புணைகொளினே' 3 '
கவிட்டுப்'

(ப - ரை.) மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட, மாரி பித்தி
ழைக்காலத்தில் மலரும் பிச்சியினது, நீர் வார் கொழு மு
ர் ஒழுகும் வளவிய அரும்பினது, செவெரிந் உறழும் -
றத்தை யொத்த, கொழு கடை மழை கண் - கொ
டையையும் குளிர்ச்சியையும் உடைய கண்களையும், துள
லைஇய - மழைத்துளி தன்னிடத்தே பெய்யப்பெற்ற,
ரன்னோள் - தளிரைப் போன்ற மென்மையையும் உடைய ;
லை புணை கொளின் தலைபுணை கொள்ளும் - தெப்ப
லைப்பை இத்தோழி கைக்கொண்டால் தானும் அதன் தலை
கைக்கொள்வாள் ; கடைபுணை கொளின் கடை புணை கொ
[illegible] பிடித்துக் கொ

[illegible]
வருவாள் போலும்.

முடிபு) தளிரன்னோள் தலைப்புணைக் கொளின் தலைப்ப
ளும்; கடைப்புணைக் கொளின் கடைப்புணைக் கொள்
ன் வருகுவள்போலும்.

கருத்து) இத்தோழி தலைவியோடு மனமொத்த நிலை

வி - ரை.) தலைவன் தன் நெஞ்சை நோக்கிக் கூறியது
யபோது கண்டவனாதலின் அக்காலத்து நிகழ்ச்சி
றன். தலைப்புணை, கடைப்புணை : புணைத்தலை, புணைக்

வை மாறின்றன. புணையென்றது, வாழைமரத்த
தம் தன்மையையுடைய் மரத்துண்டுகள் போன்றவ
கருவி காகமு மகிழு மாரமும்
துறையாடு மகளிர்க்குத் தோட்புணை யாகி " (சிறுபாண். 11
கோலாற் செய்த தெப்பமெனலும் ஆம்.
தாழி வலியின்மையிற் கைசோர்ந்து புனலோடு செ
தன்பால் வலியுளதாகவும் தோழி வழியொழுகுவா
ல் அவ்விருவருக்கும் உள்ள ஒற்றுமை விளக்கப்பட்

" ஒன்றித் தோன்றுந் தோழி " (அகத்திணை. 39)

து தொல்காப்பியம்.
ாரிக்காலத்து அரும்பியதாதலின் நீர் வார்ந்தது. பித்தி
லர். அது மாரிக்காலத்தில் மலர்வது.
யல்பாகவே சிவந்த கண்ணின் கடை நீராடியதாற் பி
மிக்கது. தலைவியினது கண்ணின் குறிப்பினால் உ
யை அறிந்தவனாதலால் அக்கண்ணைச் சிறப்பித்

சிற். 18.)
காமுமுகையினது வெரிந் செம்மையும் தன்மையும் ஒ
றதுபோலக் கண்ணின் கடையும் பெற்றது.
ளிர் மென்மைக்கும் தண்மைக்கும் உவமை; மேனியின்
ம் பொருந்தும்; நீராடிய அண்மையிற் கண்டவனு
த்துளி பொழியப்பெற்ற தளிரை உவமை கூறினான்.
ளிரன்னோளென்பதைத் தோழிக்கு ஆக்குவதும் ஒன்
பாலுமென்றது துணியப்படாததன்கட் செல்லும்

ின்றது.
மற்.) மு. தோழி உடம்பட்டு விலக்கியது (இறை. 10);
... இரவு வலியுறுப்பினு மென்பதற்கு இரட்டுறமொ

... (தொல். களவு. 11, இளம.); தோழியிற்
, செய். 187, பேர்.); ' தலைவன் தோழியை இரந்து பின்னிற்
கு; இது தலைவி அவட்கு இனையளென்று கருதி அவளை
துணிந்தது. அன்றி, தோழி கூற்றெனின் தலைவியை
ன்றி இக்குறை முடிப்பலென ஏற்றுக் கொள்ளான், தனக்கு
ஞ்சி; அன்றியும், தானே குறையுறுகின்றாற்கு இது கூறிப்பய
' (தொல். களவு. 11, ந.)
ஒப்பு.) 1. தலைப்புணை: அகநா. 166: 12, 266: 3.
புனலோ டொழுகல்: " காமர் கடும்புனல் கலந்தெம்மோ டா
ரக்கண் புதைத்தஞ்சித் தளர்ந்ததனோ டொழுகலான் " (கலி

மாரிப் பித்திகம்: குறுந். 94: 1, ஒப்பு. மு. குறுந். 168: 1.
மறைக்கண்: குறுந். 259: 4, 329: 7.
-6. பித்திகத்தின் அரும்பு சிவந்திருத்தல்: குறுந். 94: 1 - 2, ஒ
ண்ணின் கடைக்குப் பித்திகம்: " மாரிப் பித்திகத் நீரிதழ் பு

ஒழ் கொண்ட செங்கடை மழைக்கண்" (அகநா. 295 : 19
'. துனிதலைத் தலைவி: அகநா. 8 : 15, 132 : 9.
தலைவிமேனிக்குத் தளிர்: குறுந். 62 : 4 - 5, ஒப்பு.
5-7. தலைவியின் கடைக்கண்ணுக்குப் பிச்சியரும்பும் மேனிக்குத்
'பெயற் கலித்த மாரிப் பித்திகத்துக், கொயலரு நிலைய ெ
முகைச், செவ்வெரி நுறழுங் கொழுங்கடை மழைக்கட்,
' மா அ யோயே" (அகநா. 42 : 1 - 4.)
மு. தோழிக்கும் தலைவிக்கும் உள்ள ஒற்றுமை : நற். 128 : 3-4; திருச்
. மேற். "ஒக்கும் பெரும்புகழ்"

தலைவி கூற்று

[தலைவன் வரைபொருட்குப் பிரிந்த காலத்தில் வற்பு,
ழிக்கு, "முன் ஒருகால் நின்சொற் கேட்டுத் தலைவனைக்
நலனிழந்தேன். நலனிழந்த புலம்பொடு இப்பெ
ாவே னாயினேன்" என்று தலைவி கூறியது.]

1. பேரூர் கொண்ட வார்கலி விழவிற்
செல்வாஞ் செல்வா மென்றி யன்றிவண்
நல்லோர் நல்ல பலவாற் றில்ல
தழலுந் தட்டையு முறியுந் தந்திவை
5. ஒத்தன நினக்கெனப் பொய்த்தன கூறி

எ - து. வரைவிடை வேறுபட்ட கிழத்தியது வேறுபாடு க
றுத்தும் தோழிக்குக் கிழத்தி உரைத்தது.

மதுரைக் கடையத்தார் மகன் வெண்ணாகன்.

(பி - ம்.) 2 'யென்றிவண்', 'யென்றிவள்' 3 'நல்லோரந
லே', 6 'அன்னையன்றேம்பிய' 7 'என்னைக்', 'பி
னியே'

(ப - ரை.) தோழி, பெரு ஊர் கொண்ட ஆர் கலி விழவ
னெருநாள் பெரிய ஊரினர் மேற்கொண்ட மிக்க
த்தையுடைய விழாவிற்கு, செல்வாம் செல்வாம் என்
வோம் போவோமென்று கூறினுய்; அன்று இவண் நல்
பல - அன்று நாம் புறப்படுகையில் இங்கு நல்லோ
ப்பட்ட நல்ல வாய்ச்சொற்களாகிய நிமித்தங்கள் பல
ந்தன; தழலும் தட்டையும் - கிளிகடி கருவிகளாகிய
தட்டையையும், முறியும் - தழையையும், தந்து - என
டுத்து, இவை நினக்கு ஒத்தனஎன - இப்பொருள்கள் உ
புடையன என்று சொல்லி, பொய்த்தன கூறி - பின்பு
ரகளைக் கூறி, அன்னை ஓம்பிய ஆய்நலம் - நம்முடைய
துகாத்த அழகிய எம் பெண்மை நலத்தை, என்னை
ர் - என்னுடைய தலைவன் கொள்ளை கொண்டான்;
இன்னம் - யாம் இப்பொழுது அந்நலனிழந்த இத்தல

ரேனம்.

(முடிபு) செல்வாம் செல்வாம் என்றி; நல்ல பல; நலம் எ
ண்டான்; யாம் இனி இன்னம்.

(கருத்து) தலைவனால் நலனிழந்தமை நினைந்து வேறு பட்

(வி - ரை.) தலைவியும் தோழியும் விழவின்கட் சென்று
எதிர்ப்பட்டு அளவளாவிய பழைய நிகழ்ச்சியைத்
வுறுத்தினாள். விழாக் காலத்து வீரர்கள் குழு
ளிர் துணங்கையாடுதலும் வழக்கு; குறுந். 31.

செல்வாம் செல்வாமென்றது பன்முறை வற்புறுத்திய
ப்படுத்தியது. அன்று - புறப்பட்ட நாளில். நல்லவொ
ல நிமித்தமாகிய வாய்ச் சொல்லை; இதனைப் புள்ளொ
ச்சி யென்றும் கூறுவர்; "நல்ல நல்லோர் வாய்ப்
ல்லைப். 18.) தில், காலங்குறித்தது; பலவாகியும் யான் நல
... பொருள்பட நின்றதெ

... (குறிஞ்சிப். 43, ந.) தட்டை - கிளிகடிகருவியுள் ஒருவ
. 193, வி - ரை.

முறி - தழை; என்றது தழையாலாகிய உடையை; தளி
ம்; விளா, புன்கு முதலியவற்றின் தளிர்களை மகளிர்
ள்ளுதல் வழக்காதலின் அவற்றை யளித்தான்;

"வெள்ளிற் குறுமுறி கிள்ளுபு தெறியா" (முருகு. 37);

"பொரிப்பூம் புன்கி னெழிற்றகை யொண்முறி
சுணங்கணி வனமுலை யணக்குகொளத் திமிரி" (கற். 9 : 5

" எழிற்றகை யிளமுலை பொலியப்
பொரிப்பூம் புன்கின் முறிதிமிர் பொழுதே" (ஐங். 341 : 2

ாய்த்தன கூறலென்றது தலைவன் பொய் பாராட்டி

புறத்தே செல்லற்கவென்று தகைந்தும், பெருங்காவல்
தாயர் பாதுகாத்தமையின் அன்னை யோம்பிய வாய்நல
r. ஆய் நலம் - பலராற் சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டு ஆரா
.படும்' அழகெனலும் ஆம்; "பலராய் மாண்கவின்" (

12.)

. இன்னன்மென்றாள் நலமிழந்த நிலையைச் சுட்டி.

" தலைவன் நின்னை வரைந்து கொள்ளுதற்பொருட்ட
ாருட்குப் பிரிந்தான்; நீ கவலுதல் நன்றன்றே" என்று
்புறுத்த, "நின் சொல்லைக் கேட்டு முன்னர் என் நல
ன்; மீண்டும் நீ வற்புறுத்துகின்றாய்!" என்று

றினாள்.

'நல்லோம் நல்ல' என்ற பாடத்திற்குப் பின்வ

ாருள் கொள்க:—

வரைவிடை வேறுபட்ட கிழத்தியை நோக்கி, "நின் வே
றத்தே தோற்றுது மறைத்து விழாக் காண வருதி"
றிய தோழிக்கு, "விழாக்காணச் செல்வோம், செல்வோ
ய். முன்பு யாம் நலனிழவாமல் நல்லோமா யிருந்தோம்;
்லியல்புகள் பல இருந்தன; இப்பொழுதோ எம் நல
லைவன் கொண்டான்; அதனால் அழகிழந்து புறத்தே தே
வறுபாடுடையே னாயினேன்; அதனை எங்ஙனம் மறைப்
'ன்று தலைவி கூறினாள்.

(ஒப்பு) 1. பேர் கொண்ட விழா: (குறுந். 41 : 2); "ஊரு

. தட்டை: குறுந். 193 : 3, ஒப்பு; நற். 147 : 8; ஐங். 285 : 2;
, 388 : 2.

றுந் தட்டையும்: "தழலுந் தட்டையுங் குளிரும் பிறவும்" (குறி
தட்டை குளிர் தழலைத் தாங்கி" (கந்த. வள்ளி. 52.)

ருல் தட்டை முறி: "தழலை வாங்கியுந் தட்டை யோச்சியும், அ
ல யந்தழை யசைஇயும்" (அகநா. 188 : 11 - 2.)

. அன்னை ஓம்பிய நலம்: "அன்னை காக்குந் தொன்னலம்" (நற்
பாய்கபர் தெடுத்த வாய்நலம்" (ஐங். 384 : 3); "தாயோம் பாய்க
ஒய, நலம்புனை யுதவியோ வுடையேன் மன்னே" (அகநா. 146
9-10.)

. தலைவனைத் தலைவி என்னையென்றல்: குறுந். 24 : 2, ஒப்பு.

ன்னை: அகநா. 128 : 6; புறநா. 141 : 9.

-7. என்னை நலங்கொண்டான்: ஐங். 24 : 3-5.

-7. தலைவனுல் நலனிழத்தல்: நற். 36 : 4-5; அகநா. 146 : 9-13; G
133. (

[தலைவன் பிரிந்த காலத்து, "இவள் இறந்து படுவாளே
று கவலையுற்ற தோழிக்கு முன்னிலைப் புறமொழியாக, "
ப் பிரிந்த துயரினும் இவள் வருந்துதலைக் காணுந்
தாயிற்று" என்று தலைவி கூறியது.]

கவலை யாத்த வவல நீளிடைச்
சென்றோர் கொடுமை யெற்றித் துஞ்சா
நோயினு நோயா கின்றே கூவற்
குராலான் படுதுய ரிராவிற் கண்ட
உயர்திணை யூமன் போலத்
துயர்பொறுக் கல்லேன் றோழி நோய்க்கே

எ - து. பிரிவிடை இறந்துபடுமெனக் கவன்ற தோழி கே
தி (மு - ம். ஒழிவி) உரைத்தது.
கூவன் மைந்தன்.

(பி - ம்.) 4 'ரிரவிற்'

பவன் அத்துயரத்தை வெளியிட முடியாமல் துன்புற்
, தோழி நோய்க்கு - என் பொருட்டுத் தோழி படும்
னல், துயர் பொறுக்கல்லேன் - துயரைப் பொறு
ல் இல்லேனாயினேன்; அத்துயரம், கவலை யாத்த - கவ
ளில் யாமரங்களை யுடைய, அவலம் நீள் இடை - துன்ப
ய நீண்ட வழிகளில், சென்றோர் கொடுமை எற்றி - எம்
து சென்ற தலைவரது கொடுமையை நினைந்து, து
யினும் - துயிலாமலிருக்கும் துன்பத்தைக் காட்டிலும்,
ன்று - மிக்க துன்பமாகின்றது.

(முடிபு) தோழிநோய்க்குத் துயர் பொறுக்கல்லேன்; து
யினும் நோயாகின்று.

(கருத்து) தோழி வருந்துதல் பயனற்றது.

(வி - ரை.) இது முன்னிலைப் புறமொழியாகத் தோ
வுறுத்தியது.

கவர்த்த வழிகளும் ஆங்கு நேரும் அவலங்களும் நீண்ட
ம் துன்பத்தை மிகுவிப்பன. எற்றல் - நினைதல் (குறுந்.
தொல். உரி. 39.) துஞ்சா நோய் - யான் துஞ்சாமை
ணமாகிய நோய்.

குராலான் - குரால் நிறமுள்ள பசு; "எந்திமிற் குரா
, 105 : 14) என்பதன் உரையைப் பார்க்க; இந்நிற

ல நிறமென்பர்.

ஊமன் " என்பது அஃறிணையாகிய கோட்டாரு
தலின் அதனை விலக்க, ' உயர்திணை யூமன் ' என்முள்
ளிப்படையென்னும் இலக்கணத்தின் பாற்படும்.

பக இராக்காலத்தில் கிணற்றில் விழுந்துவிட்டதைக்
மன் அதனை விளங்கப் பிறருக்குச் சொல்லும் வன்மை
யால் மிக வருந்துவதைப்போல யானும் இத்து
றருக்குச் சொல்லும் வலியின்றி வருந்தினேனென்ருள்.
பாறுக்கல்லேனென்றது, அதனைப் பொருது வார
ங்ஙனம் புலப்படுத்தத் துணிந்ததன் காரணம் கூறியவாறு

"என் துயரத்தை நான் ஆற்றுவேனோ! தோ
யரத்தை ஆற்றுவேனோ! ஏதும் செய்ய அறிகிலேன்!
தனுல் தோழியின் வருத்தம் பயனற்ற தென்றுணர்த்
னக்கு இத்துயர் வாராதவாறு காப்பதையேனும்,

யர் கூறவியலா நிலையிலுள்ள தலைவிக்குக் குரா
ல் விழக்கண்ட ஊமனை உவமை கூறிய இச்சிறப்பி
ன்ற அடை இதனை யியற்றிய ஆசிரியர் பெய
ந்தது போலும்.

மற்.) 3-6. உயர்திணைப்பால், உவமத்தில் மயங்கி வந்தது (
6, பேர்.)

ப்பு.) 1. கவலை : குறுந். 233: 1, 263 : 2; புறநா. 219 : 1. ப

இருத்தல் : குறுந். 232 : 5.

பிரிந்து சென்ற தலைவனது கொடுமையை எற்றித் துஞ்சாமை :

3-4.

லைவனது கொடுமை : குறுந். 9 : 7, ஒப்பு, 145 : 2, ஒப்பு.

லைவி துஞ்சாமை : குறுந். 6 : 4, ஒப்பு.

6. துயர்பொறுத தலைவிக்கு ஊமன் :

கோமுறு கோய்கிலை நுவல கிற்றிலள்
ஊமரின் மனத்திடை யுன்னி விம்முவாள்" (கம்ப. மிதிலைக்.

தோழி கூற்று

வரைவிடை வைத்துப் பொருள்வயிற் பிரியும் தலை
கி, "இதுகாறும் நின்விருப்பப்படியே ஒழுகி வந்த
த நன்றியை மறவாது, எம் விருப்பத்திற்கு இ
வில் வரைந்து கொள்வாயாக" என்று தோழி கூறியது

கன்றுதன் பயமுலை மாந்த முன்றிற்
றினைபிடி யுண்ணும் பெருங்கன் னாட
கெட்டிடத் துவந்த வுதவி கட்டில்
வீறுபெற்று மறந்த மன்னன் போல
நன்றிமறந் தமையா யாயின் மென்சீர்க்
கலிமயிற் கலாவத் தன்னவிவள்
ஒலிமென் கூந்த லுரியவா நினக்கே.

எ - து. வரைவிடைவைத்துப் பிரிவார்குத் (ழ -ம். பிரிவா

றி சொல்லியது.

கபிலர்.

பாலுள்ள முலைகுடித்து நிற்ப, முன்றில் தினை - வீட்
ரிடத்துள்ள தினைப் பயிரை, பிடி உண்ணும் - பெண் ய
ணுதற்கு இடமாகிய, பெரு கல் நாட - பெரிய மலை
ய நாடனே, கெட்ட இடத்து உவந்த உதவி - தான் வறு
காலத்துப் பிறராற் பெற்று மகிழ்ந்த உதவியை, கட்
பெற்று - அரசுகட்டிலாகிய சிறப்பைப் பெற்று, ம
ன் போல - மறந்து விட்ட அரசனைப்போல, நன்றி மறந்
ம் செய்த நன்றியை மறந்து, அமையாய் ஆயின் - பெ
கி அதனை நினைந்து வரைந்து கொள்வாயாயின், இவ
லைவியினுடைய, மெல் சீர் கலி மயில் கலாவத்து அன்
விய சிறப்பையுடைய ஆரவாரிக்கும் மயிலினது பீலி
ற, ஒலி மெல் கூந்தல் - தழைத்த மெல்லிய கூ
கள், நினக்கே உரிய ஆம் - நினக்கே உரிமையுடை
ம்.

(முடிபு) நாட, நன்றி மறந்து அமையாயாயின், இவள் கூ
கே உரியவாம்.

(கருத்து) நீ யாம் புரிந்த நன்றியை மறவாது விரை
ந்து கொள்ளவேண்டும்.

(வி - ரை.) கெட்ட இடம் கெட்டிடமாயிற்று; தொகு
ரம். கட்டில் வீறு - அரசுகட்டிலாற் பெற்ற சிறப்பெ
; கட்டில் - சிங்காதனம். நன்றி மறந்து அமையா
ற்றது, நன்றி மறவாது அமைவாயாயினென்னும் பெ

தி.

தான் நல்ல நிலைக்கு வருந்துணையும் பிறர் உதவியை உ
அதனை மறந்ததுபோல, நீ நின்விருப்பத்தை நிறைவே
ாயில் எம்மாற் செய்யப்பெற்ற உதவிகளை யேற்று இப்

மை மறவாதொழிக என்றுள்.

கன்று தன் முலைமாந்திக் கொண்டேயிருப்பத் தன் ப
ந்தற்கும் அக்கன்றுக்குரிய பாலைப் பெறுதற்கும் தினை
உண்டதுபோல, நீயும் யாங்கள் நின்வரவை எதிர்பே
ந்திருக்குங்கால் நின் கடப்பாட்டையும் இவளை வரை
ஒருங்கே செய்வித்தற்குக் கருவியாகிய பொருளை
தற்குரியை யென்பது குறிப்பு.

[illegible]
து (அகநா. 7: 2, உரை.)

மற்.) மு. கருப்பொருள் பிறிதோர் பொருட்கு உபகாரப்ப
ட்டாதலேயன்றி அக்கருப்பொருள் தன்னுள்ளே தோன்
ளும் உள ; 'இதனுள், தான் கெட்டவிடத்து உதவின உதவி
ரிமை யெய்திய மன்னன் மறந்தாற்போல நீ இரக்கு துயரு
ு யான் தலைவியை நின்னோடு கூட்டிய செய்ந்நன்றியை மறவ
நீ வரைந்து கொள்வாயாயின் இவள் கூந்தல் நினக்குரிய வெ
உவமையும் பொருளும் ஒத்து முடிந்தமையின், முன் நின்ற
்து உள்ளுறை யுவமமன்றாய் இறைச்சியாம்; என்னை?
ற்குப் பயன்பட்டுப் பிறர்க்கு உயிரைக் கொடுக்கின்ற நினை
உண்டு அழிவு செய்கின்றாற்போல, நீ நின் கருமம் சிதையா
ு எமக்கு உயிராகிய இவளைத் துயருறுத்தி எம்மை இ
தலாகாதென்று உவமை யெய்திற்றேனும், பின்னர் நி
ளோடு இயையாது இவ்வுவமம் உள்ளுறையுற்றுப் பொ
து இறைச்சியாகிய காடனென்பதனுள்ளே வேறோர் பொ
றுவித்து நின்றதேயாதலின். 'முலைமாந்த வென்றதா, தன் கரு
ாமற் பார்த்தென்னும் துணையன்றி உள்ளுறையுவமப் பொ
உணர்த்தாமை யுணர்க' (தொல். பொருள். 36, ந.) ; கருப்பொ
ார் பொருட்கு உபகாரப் படுதலேயன்றி அக்கருப்பொருள்
ள தோன்றும் பொருளுமுள ; அஃது உள்ளுறை யுவமமன்
ச்சி யென்று கொள்க (மாறன். பொருளணி. 91.)

ஒப்பு.) 3. கட்டில் : குறுந். 359 : 3 ; மலைபடு.550 ; பதிற். 79 : 1

ன்றி மறத்தல் : கலி. 34 : 4 - 5, 10.

. கலிமயிற் கலாவம் : அகநா. 152 : 14.

. ஒலிமென் கூந்தல் : குறிஞ்சிப். 2 ; நற். 6 : 10, 141 : 12, 197
8, 295 : 2, 313 : 4 ; கலி. 64 : 6 ; புறநா. 109 : 16, 306

-7. கூந்தலுக்கு மயிற்கலாவம் : "அணிகிளர் கலாவ மைது
ம், மணிபுரை யெருத்தின் மஞ்ஞை போலநின், வீபெய் கூ
னி யுளர", "கலிமயிற் கலாவத் தன்னவிவள், ஒலிமென் கூ
264 : 3 - 5, 265 : 8 - 9) ; "விசும்பிழி தோகைச் சீர்
ன, பசும்பொ னவிரிழை பைய நிழற்றக், கரைசேர் மருதமே
ன பாய்வோ டண்ணறுங் கதுப்பே" (ஐங். 74) ; "கலிம
யன் கால்குவித் தன்ன, ஒலிமென் கூந்தல்" (புறநா. 146 : 8
தலைவியின் கூந்தல் தலைவனுக்கே உரியது : "ஒருஉநீ யெங்கூ

[தலைவன் வரைவிடைவைத்துப் பிரிந்தகாலத்தில் தலைவி ஆற்றாளெனக் கவன்ற தோழியை நோக்கி, "தலைவன் என்னை மணந்த பின்னும் என் நலனிழந்தேன்" என்று தலைவி வருந்திக் கூறியது.]

பூவொடு புரையுங் கண்ணும் வேயென
விறல்வனப் பெய்திய தோளும் பிறைபெ
மதிமயக் குறூஉ நுதலு நன்றும்
நல்லமன் வாழி தோழி யல்கலும்
5. தயங்குதிரை பொருத தாழை வெண்பூக்
குருகென மலரும் பெருந்துறை
விரிநீர்ச் சேர்ப்பனொடு நகாஅ வூங்கே.

எ - து. வரைவிடை ஆற்றாளெனக் கவன்ற தோழிக்கு ... த்தி உரைத்தது.

மதுரை எழுத்தாளன் சேந்தம்பூதன்.

(ப - ரை.) தோழி—, அல்கலும் - இரவுதோறும், த... ரை பொருத - விளங்கிய அலைகளால் மோதப்பட்ட, ... வண் பூ - தாழையினது வெள்ளிய பூ, குருகு என மு... ரையைப் போல மலர்தலைச் செய்வதற்கு இடமாகிய, ... றை விரிநீர் சேர்ப்பனொடு - பெரிய துறைகளையுடைய ... ர்ப்பரப்பையுடைய சேர்ப்பனோடு, நகா ஊங்கு - நகு... ன்பு, பூவொடு புரையும் கண்ணும் - தாமரை மலரை ... ண்களும், வேய் என விறல் வனப்பு எய்திய தோளும்-மூங்... பால வெற்றியையுடைய அழகைப் பெற்ற தோள்களும், ... ன மதி மயக்குறூஉம் நுதலும் - பிறையென்று கரு... றிவை மயங்கச் செய்யும் நெற்றியும், நன்றும் நல்ல - ... ல்லனவாக இருந்தன; மன் - அந்நிலை இப்பொழுது கழிந்...

(முடிபு) தோழி, சேர்ப்பனொடு நகாஅ வூங்கு, கண் ... தாளும் நுதலும் நல்லமன் !

(கருத்து) தலைவனது பிரிவினால் என் மேனி நலம் அ...

(வி - ரை.) பூவொடு: உருபு மயக்கம். விறல் வனப்பு ...

" ஒண்ணுதற் கோஒ வுடைந்ததே ஞாட்பினுள்
நண்ணாரு முட்குமென் பீடு " (குறள், 1088)

தனால் நுதல் மதியை மயக்குதல் பெறப்படும். தன் உறுப்
புகழ்ந்தது தற்புகழ்ச்சியாகாது, கழிந்ததற்கு இரங்
ன். தலைவன் மயங்கியபடியை அவன் தனது ந
ட்டிய வழிக் கூறக் கேட்டுணர்ந்தவளாதலின் நுதல்

மென்று கூறினாள்.

ாழி: அசைநிலை. தாழை வெண்பூ வென்றாள் (

றயை விலக்குதற்கு.

குதல் - அளவளாவுதல்; இஃது இடக்கரடக்கிக் கூறி

ம் ஈற்றசை.

ப்பு.) 1. கண்ணிற்குப் பூ: குறுந். 72: 1-5, ஒப்பு, 101: 4, ஒப்பு.
. விறல் வளப்பு: " விறலவன் " (கலி. 3: 5, 124: 15.)
-2. தோளுக்கு வேய்: குறுந். 268: 6, ஒப்பு.
. மதிமயக்குறூஉம் நுதல்: " மதிமருட்டுஞ் சிறுநுதல் " (யா. கா
-3. நுதலுக்குப் பிறை: குறுந். 129: 3-5; நற். 250: 7, 263:
. 1. 36: 265, 4. 11: 68, 5. 6: 11; சீவக. 165.

. நல்லமன்: குறுந். 357: 4. வாழி தோழி: குறுந். 260: 4.
-4. கண், தோள், நுதல் பழைய அழகு கெடுதல்: " தோளே (
. பாஅ கண்ணே, வாளீர் வாடியின் வடிவிழந் தனவே, து
பா யின்று " (நற். 133: 1-3.)
5. தாழை திரையால் அலைக்கப்படுதல்: குறுந். 163: 4.
5-6. தாழைப் பூவிற்குக் குருகு: குறுக். 228: 1-2; " செய்தற்
பின்னையென் றெண்ணி செருக்கிச்சென்று, கைதை மடற்
கழிப் பாலை யதிலுறைவாய்," (தே. திருகா.); " அருகு கைதை (
ாடை, குருகென் றஞ்சக் கூடல்ரே " (திவ். பெரிய. 5. 2
ழை குருகினும்" (தொல். பொருள். 290, மேற்.)
7. தலைவரொடு நகுதல்: குறுந்: 169: 3, 320: 5, 381: 7, 39
ந். 420; நற். 135: 9, 187: 10, 299: 9.
மு. குறுந். 357. (

தோழி கூற்று

[அல்லகுறிப்பட்டு மறுநாள் வந்த தலைவன் மறைவில் இ
ன் முதல் நாள் வந்ததைத் தோழி தலைவிக்கு உணர்த்திய

... ... ன்ன பொலஞ்சூட்டு நேமி

கூழை மநயதலூ முயட...
டேரோன் போகிய கானலானே.

ஏ - து. சிறைப்புறம்.

ஓத ஞாலி.

(பி-ம்.) 1 'பூவணேந்தன்ன' 4 'கானலோனே'

(ப - ரை.) தேரோன் போகிய கானலான் - தேரில் வன் மீண்டு சென்ற கடற்கரைச் சோலையில், இவண் ம், பூண் வனேந்தன்ன - பூணைப் பதித்தாற் போன்ற, பெ டு நேமி - பொன்னாலாகிய விளிம்பையுடைய சக்கரத் ர் முகம் துமிப்ப - வாளைப்போன்ற வாய் துணித்தல இதழ் குறைந்த - வளவிய இதழ்கள் ஒடிக்கப்பட்ட, தலும் உடைத்து - குறையாகிய நெய்தற்பூக்களையும்

(முடிபு) தேரோன் போகிய கானல் நெய்தலும் உடைத்

(கருத்து) நேற்றுத் தலைவன் ஈண்டு வந்திருந்தான்.

(வி - ரை.) தலைவன் அல்லகுறிப்பட்டுச் சென்று மீ து தான் முதல்நாள் வந்து தலைவியைக் காணப் பெறுமை ாழியிடம் உரைப்ப, தலைவி தான் குறியென மருண்டு செ வன் வந்திலனெனக் குறை கூறும்பொழுது தோழி, " திருந்தான். அதற்கு அடையாளமாக அவன் ஊர்ந்து ர்ச்சக்கரச்சூட்டாற் குறைக்கப்பட்ட நெய்தல்மலர்களைக் ம்" என்று கூறினள். கூழை நெய்தற்கொடிகளெனினு

கானலானே: ஏ அசைநிலை.

(ஒப்பு.) 1. பொலந் தீட்டு நேமி: "பொலஞ்சுட ராழி பூண்ட ால். புள்ளி. 61, ந. மேற்.)

3. கூழை: குறுந். 133: 2, 179: 7; அகநா. 275: 17.

1-3. நேமியால் நெய்தல் குறைதல்: "கடுமா நெடுந்தேர் நேமி நங்கழி நெய்தல் போல" (குறுந். 336: 4-5); "நெய்தன் ம ாறு...கொண்கன் தேரே" (ஐங். 101: 3-5); "ஆழி, ைறத்த பொதிமுகிழ் நெய்தல்" (அகநா. 160: 12-3.)

கடற்கரைக் கொடிகள் நேமியால் குறைதல்: நற். 338: 2-3; ; 8-10.

தலைவி கூற்று.

முது, "தலைவா என ...

ர் காட்டுத்திரை நம்மூர்க்கு வந்து பெயர்ந்ததனாலும் ந்தேன்" என்று தலைவி கூறியது.]

அ. வீழ்தாழ் தாழை யூழுறு கொழுமுகை
குருகுள ரிடத்தின் விரிபுதோ டவிழும்
கான னண்ணிய சிறுகுடி முன்றிற்

திரைவந்து பெயரு மென்பநத் துறந்து
நெடுஞ்சே ணாட்டா ராயினும்
நெஞ்சிற் கணியர் தண்கட ஞட்டே.

எ - து. 'கடிநகர் வேறுபடாது நன்கு ஆற்றினுய்'
ழிக்குக் கிழத்தி உரைத்தது.

செய்தி வள்ளுவன் பெருஞ்சாத்தன்.

(பி - ம்.) 2 'குருகுளரிறகின்', 'குருகுருளிரிடத்தின்' 3
ணிய'; 'குன்றிற்' 6 'கணியரே', 'கணியரோ',
ரா'

(ப. - ரை.) தோழி, நம் துறந்து - நம்மைப் பிரிந்து செ
ு சேண் நாட்டார் ஆயினும் - மிக்க சேய்மையிலுள்ள
இருப்பவராயினும், நெஞ்சிற்கு அணியர் - நெஞ்
ணிமையிடத்துள்ளாரது, தண் கடல் நாட்டு - தண்ணிய
டைய நாட்டினிடத்து, வீழ் தாழ் தாழை - விழுது த
ழையினது, ஊழ் உறு கொழு முகை - முதிர்ந்த கொ
நம்பு, குருகு உளர் இடத்தின் - நாரைகள் சிறகைக்
ாற இடத்தில், விரிபுதோடு அவிழும் - விரிந்து மடல்கள்
ாற, கானல் நண்ணிய - கடற்கரைச்சோலையிற் பொரு
ுகுடி முன்றில் - சிற்றூரின் முன்னிடத்தில், திரை வந்த
- அலைகள் வந்து மீண்டு செல்லும்.

(முடிபு) சிறுகுடி முன்றிலில் திரைவந்து அணியரது த
ட்டுப் பெயரும்.

(கருத்து) தலைவன் என் நெஞ்சில் இருந்தமையின்
நந்தேன்.

(வி - ரை.) குருகுளரிறகின் என்ற பாடத்திற்குக் குரு
... பொருள் கொள்க.

த்திலுள்ள நாட்டினராகியிருப்பவும் நீ ஆற்றியிருந்தது
மையைக் காட்டுகின்றது" என்று தோழி தலைவியைப் பு
ு, "அவர் நெடுந்தூரத்திலிருந்தாராயினும் என் நெஞ்சி
யராக இருந்தார்; அதனாலும் அவர் நாட்டுக்கும் எங்
க்கும் அலைகளின் தொடர்பு இருந்தமையாலும் ஆற்றி
." என்றாள். தலைவனது நாட்டிலிருந்து வரும்
ும் பிறபொருளையேனும் கண்டும் கைக்கொண்டும் ஆ
ந்தல் தலைவியர் இயல்பு; இதனை இந்நூல் 361 - ஆம் செ
உணரலாம்.

(ஒப்பு.) 1. வீழ்தாழ் தாழை : பட். 84; நற். 78 : 4; கலி. 131 : 10

. 20 : 6 ; பெரும். 1. 40 : 112-3.
2. இறகை உளர்தல் : சீவக. 1819.
3. கானல் நன்னிய சிறுகுடி : நற். 4 : 1, 45 : 1.
சிறுகுடி : குறுந். 184 : 2, ஒப்பு.
4. நத்துறந்து : குறுந். 184 : 4. ஒப்பு.
5. நெடுஞ்சேறட்டார் : நற். 115 : 8.
6. நெஞ்சிற் களியர் : குறுந். 36 : 3, ஒப்பு ; குறள், 1130.
5-6. குறுந். 302 : 7-8.

(உ

கண்டோர் கூற்று

[தலைவனும் தலைவியும் பாலைநிலத்தில் உடன்போவ
ரைக் கண்டார், "இவர்கள் இளமையில் ஒருவரோடொ
ம் விளைந்திருந்தனர். இப்பொழுதோ இணைபிரியாத
யினர். ஊழின் வலிதான் என்னே!" எனத் தப்
யது.]

௯. இவனிவ ளைம்பால் பற்றவு மிவளிவன்
புன்றலை யோரி வாங்குநள் பரியவும்
காதற் செவிலியர் தவிர்ப்பவுந் தவிரா
தேதில் சிறுசெரு வுறுப மன்னோ
நல்லைமன் றம்ம பாலே மெல்லியற்
றுணைமலர்ப் பிணைய லன்னவிவர்
மணமகி ழியற்கை காட்டி யோயே.

(பி - ம்.) 2 'புன்றலை'; 'வாங்கினள்' 4 'உறு
ன்னே' 5 'நல்லை மன்ற பாலே' 6 'லன்னவர்' 7 'மனம
னமகிழ்'

(ப - ரை.) இவன் இவள் ஐம்பால் பற்றவும் - இவன் இ
தலைப் பிடித்து இழுக்கவும், இவள் இவன் புன் தலை
ங்குநள் பரியவும் - இவள் இவனது புல்லிய தலைம
ாத்து இழுப்பாளாய் ஓடவும், காதல் செவிலியர் தவிர்ப்ப
ருடைய செவிலித்தாயர் இடைமறித்துத் தடுக்கவும், தவ
ழியாமல், ஏதில் சிறு செரு உறுப - அயன்மையையுடைய
ளைடயை முன்பு பொருந்துவார்கள்; இப்பொழுது, மலர்
ணயல் அன்ன இவர் - மலரைப் பிணைத்த இரட்டை மாலை
ான்ற இவர்கள், மணம் மகிழ் இயற்கை காட்டியோய் -
ந்து மகிழும் இயல்பை உண்டாக்கினாய்; ஆதலின்,
ழ்வினையே, மன்ற நல்லை - நீ நிச்சயமாக நன்
டையாய்.

(முடிபு) செரு உறுப ; பாலே, மணமகிழியற்கை காட்டி
லே மன்ற.
(கருத்து) ஊழ்வினையின் வலியால் இவர்கள் தலைவனும்
ஆயினர்.
(வி - ரை.) தமக்கு அணிமையிலே செல்வதைக் கா
தலின் இவனென்றும் இவளென்றும் சுட்டினார். ஐம்
துபகுப்பையுடைய கூந்தல்; அவை குழல், அளகம், கொ
ிச்சை, துஞ்சை யென்பன (சீவக. 2437, ந.)
புன்றலை - சிவந்த தலையெனவுமாம் (பட். 90, மலைப
3, ந.) ஓரி - ஆண் தலைமயிர் (பெரும்பாண். 172, ந.) இவ
தலின் செவிலியரெனப் பன்மையாற் கூறினர் (சீவக.
ில் சிறுசெரு - காரணமில்லாத சிறிய கலாமெனவுமாம்
ரணம் ; "ஏதின்றி" (கலி. 122 : 3.) மன்ற அம்மவெ
றம்மவென வந்தது ; விகாரம் ; அம்ம : வியப்பிடைச்
ணைப்பிணையல், மலர்ப்பிணையல் எனக் கூட்டுக.
தம்முட் கலாம் விளைத்தாரை ஒன்று படுத்திப் பாலை
டன்போகச் செய்வித்தமையின் 'நல்லை மன்றம்ம'
யந்தனர். இளமையிற் கலாம் விளைத்ததை யறிந்தவர
து கூறினார்.

ஊழினை வாழ்த்துதல் : "வாழிய பாலே" (ஐங். 110 : 5.)
ன்றம்ம : கலி. 142 : 5 ; அகநா. 367 : 13.
துணைமலர்ப் பிணையல் : "துணைத்த கோதை" (குறுக். 326 :
ணயார் கோதை" (சிறுபாண். 69) ; "துணையறை மாலையின்" (கு
77) ; "துணைமலர்க் கோதையார்" (கலி. 70 : 9) ; "துணைய
பல்" (அகநா. 5 : 23.)
லைவனுக்கும் தலைவிக்கும் துணைமாலைகள் உவமை : "துணையொத்த கோ
பாலெழிற் பேதையுந் தோன்றலுமுன், இணையொத்த கொங்கை
ாத்த காதலொ டேகினரே" (திருவேகம்பமுடையார் திருவந்
(உ

தோழி கூற்று

தலைவனது குறையைக் கேட்ட தோழி தலைவிபால், "
ளாக நினது உடம்பாட்டை எதிர்நோக்கி வந்து கொ
தலைவன் யான் சேட்படுத்தியமையின் சிலகாலமாக வ
ழித்தான்" என்று இரக்கம் வரும்படி கூறியது.]

அம்ம வாழி தோழி கொண்கன்
தானது துனிகுவ னல்லன் யானென்
பேதை மையாற் பெருந்தகை கெழுமி
நோதகச் செய்ததொன் றுடையேன் கொ
வயச்சுறு வழங்குநீ ரத்தம் [
சின்னா ளன்ன வரவறி யானே.

எ - து. வலிதாகக் கூறிக் குறை நயப்பித்தது.

அறிவுடை நம்பி.

(பி - ம்.) 3 'பெறுதகை' 4 'றுடையன்' 5 'நீரதத

ளின்ன'

(ப - ரை.) தோழி—, அம்ம - ஒன்று கூறுவன், கேட்பா
ண்கன் - தலைவன், வய சுறு வழங்கு நீர் அத்தம் - வ
டைய சுறுமீன் வழங்குகின்ற நீரையுடைய வழியில், சில
நாட்களாக, அன்ன-முன்னர் வந்து கொண்டிருந்த அத்
வு அறியான் - வருதலை அறியானாயினான்; தான் அது
ச அல்லன் - அங்ஙனம் வாராதிருத்தலைத் தானாகவே த

த வண்ணம் செய்த செயலொன்றை, உடையேன்
டயேனோ?

முடிபு) தோழி, கொண்கன் வரவறியான்; தான்
அல்லன்; யான் கெழுமிச் செய்தது உடையேன்கொ
கருத்து) நின்னைக் காணப் பலகால் வந்த தலைவன்
படுத்தியமையின் வாராதொழிந்தான்கொல்?

வி - ரை.) வாழி: அசைநிலை. கொண்கன் - நெய்த
ன். அதுவென்னும் சுட்டு, செய்யுளாதலின் முன் வ
மையைச் சுட்டியது தகை - தகுதி; இங்கே உரிமை.
"பேதைமை யொன்றோ பெருங்கிழமை யென்றுணர்க
நோதக்க நட்டார் செயின்" (குறள், 805)
வாகலின் நான் நட்புரிமையால் இங்ஙனம் செ
ருள். நோதக - நோவ. தலைவன் நோவச் செய்தல
படுத்தல். ஓ: அசைநிலை. அன்ன: பண்டறி சுட்டு. வ
- வந்திலனென்றபடி.

ஒப்பு.) 1. அம்மவாழி தோழி: குறுந். 77: 1, ஒப்பு.
: வயச்சுறு: குறுந். 269: 3.
சுறுவழங்குநீர்: "எறிசுறக் கலித்த விலங்குநீர்ப் பரப்பு" (குறும்
சுறவுப்பிற ழிருங்கழி நீந்தி யல்கலும், இரவுக்குறிக் கொ
ன்" (சிற்றட்டகம்.)

தலைவி கூற்று

தலைவனுக்குத் தூதாக வந்த தோழியை நோக்கி, "
க வந்தாலும் என்னோடு அளவளாவாமற் செல்வர். அவ
ால் அன்பு இலதாயிற்று" என்று தலைவி கூறி வ
தது.]

ஓரூர் வாழினுஞ் சேரி வாரார்
சேரி வரினு மார முயங்கார்
ஏதி லாளர் சுடலை போலக்
காணாக் கழிப மன்னே நாணட்டு
நல்லறி விழந்த காமம்
வில்லுமிழ் கணையிற் சென்றுசேட் படவே

பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ.

(பி - ம்.) 1 'ஓராஅவாழினும்', 'ஒருஉவாழினும்' 4 'நாண
ாட', 'நாணிட'

(ப - ரை.) தோழி, ஓர் ஊர் வாழினும் சேரி வாரார் - த
ாடு ஓர் ஊரிலே வாழ்ந்தாலும் நாம் இருக்கும் தெ
ர்; சேரி வரினும் ஆர முயங்கார் - இத்தெருவில் வந்த
ரகத் தழுவிக்கொள்ளார்; நாண் அட்டு - நாண
ந்து, நல் அறிவு இழந்த காமம் - தக்கதிது தகாதிதுெ
னும் நல்ல அறிவை இழக்கச் செய்யும் காமமான து
ற் கணையின் - வில்லால் எய்யப்பட்ட அம்பைப்போல, செ
ா பட - போய் நெடுந்தூரத்தில் அழியும்படி, ஏதி
லபோல - அயலாருடைய சுடுகாட்டைப்போல, க
மக் கண்டும் வேறென்றும் புரியாமல், கழிப - செல்லு
(முடிபு) வாரார்; முயங்கார்: காமம் சேட்படக் கழிப.
(கருத்து) தலைவர் என்பால் அன்பின்றி ஒழுகுகின்றார்.
(வி - ரை.) ஆர - எனக்கு மனநிறைவு உண்டாம்படி.
ய யாரும் விரும்பார்; அயலார் சுடலையாயின் வெ
ங்கிச் செல்வர்; அதுபோல என்னைக் கண்டும் விருப்
றுத்தொழுகினர்" என்றாள்.

காமம் நாணை இழப்பதற்கும் நல்லறிவை இழப்பத
ணமாதலின் நாணட்டு நல்லறிவிழந்த காமமெ
ரவில் நெடுந்தூரம் செல்லுதல்பற்றி வில்லுமிழ் கீ
மை கூறினாள். தலைவன் புறத்தொழுக்கினால் தலைவ
த்தை இழந்தாள். தலைவன்பால் விருப்பமில்லாள்
 வாயில் மறுத்தாள்.

'நாணத்தை நீக்கி நல்லறிவிழந்த தம் காமம் எ
ப்யாமல் சேணிடத்திலுள்ளாராகிய பரத்தையர்பால்
ற்காக என்னைக் கண்டும் செல்லுவார்' எனப் செ
ாள்ளுதலும் பொருந்தும்.

"நோதக் கன்றே காமம் யாவதும்
நன்றென வுணரார் மாட்டும்
சென்றே நிற்கும் பெரும்பே தைமைத்தே" (குறுந். 78)

ாபவாகலின், 'நல்லறிவிழந்த காமம்' என்றாள்.
மன், ஏ : அசை நிலைகள்.

-4. குறுந். 203 : 1-5.
-5. நாணும் காமமும் : குறள், 1163, 1247.
. கனை வேகத்திற்கு : நற். 46 : 2 ; பெருங். 1. 48 : 8 ; சீவக. 502,
(

தோழி கூற்று

தலைவன் பிரிந்திருந்த காலத்தில், "தலைவர் நம்மை நீ
போலும்!" எனக் கவன்ற தலைவியை நோக்கி, "
பாமலிரார் ; வினை முற்றாமையின் வந்திலர்" என்று G
புது.]

. உள்ளார் கொல்லோ தோழி புள்ளியும்
வாய்ப்புணர் வின்மையின் வாரார் கொல்
மரற்புகா வருந்திய மாவெருத் திரலை
உரற்கால் யானை யொடித்துண் டெஞ்சிய
யாஅ வரிநிழற் றுஞ்சும்
மாயிருஞ் சோலை மலையிறந் தோரே.

எ - து. பிரிவிடைத் தோழி வற்புறுத்தியது.
[வற்புறுத்தியது - துணிவுபடச் சொல்லியது.]

ஊண்பித்தை.

(பி - ம்.) 3 'வரற்புகா', 'வருந்த,' 4 'பொளித்துண்'

(ப - ரை.) தோழி—, மரல் புகா அருந்திய - மர
வை உண்ட, மா எருத்து இரலை - பெரிய பிடரையு
மான், உரல் கால் யானை - உரலைப் போன்ற காலையு
ன, ஒடித்து உண்டு எஞ்சிய - முறித்து உண்டு கு
த, யாஅ வரிநிழல் - யாமரத்தின் புள்ளிகளையுடைய நி
கும் - தூங்குகின்ற, மா இரு சோலை மலை இறந்தோர் -
ய சோலைகளையுடைய மலைகளைக் கடந்து நம்மைப்
ற தலைவர், உள்ளார் கொல் - நம்மை நினைத்தார
ளியும் - அன்றி நினைத்தும், வாய்ப்பு உணர்வு இன்மை
ாமுற்றி மீள்வதற்கு வாய்த்த செவ்வியை உணராமை
ார் கொல் - வாராராயினரோ?

கருத்து) தலைவர் வினை முற்றுமையின வந்திலர்; வ
ர்.

பி - ரை.) தலைவி, "அவர் வாராராயினர்; நம்மை நி
" என்று கவன்றனளாதலின், அவள் கருத்தையும் ஐய
டுத்தித் தன் கருத்தையும் ஐயத்தின்பாற் படுத்தி
னும் வாய்ப்பு உணர்வின்மையின் வாராராயின ரென்

கருத்தாகக் கொள்க.

கொல்: ஐயம். ஓ: அசைநிலை.

வாய்ப்பு - வாய்த்தல்; என்றது தாம் நினைந்து வந்த
து மீள்வதற்குரிய செவ்வி வாய்த்தல். புகா - உ

- உண்ண எனினுமாம்; எச்சத்திரிபு.

தனக்கு வேண்டிய உணவைப் போதிய அளவுண்ட
ரத்தினடியின்கண் வந்து துஞ்சுதலைப் பார்ப்பாரா
து வேண்டிய வினையை நன்கு முடித்து ஈண்டு

ளோடு இன்புறுவரென்பது குறிப்பு.

மற்.) 4. செய்தெனெச்சம் செயவெனெச்சப்பொருட்டாய் நி
. வினை. 34, சே.); செய்தெனெச்சம் வினைமுதல் வினை கொ
ன் வினைகொண்டு ஈறுதிரிந்தது (தொல். எச்ச. 61, சே, 55, தெ
தெனெச்சம் தனக்குரிய வினைமுதலானன்றிப் பிற வினைமு
காரியமின்றி வந்துமுடிந்தது (தொல்.வினை. 34, ந.); செய்தெ
னைகொண்டு முடிந்தது (சீவக. 15, ந.); முதனிலை திரியாத பி

கா. 71.)

1-5. செயவெனெச்சம் செய்தெனெச்சமாகத் திரிந்தது (நன்.
.; 346, சங்.); முதற்பொருளின் வினை தமக்குரிய வினை
யானன்றிப் பிறவினைமுதல் வினையோடு முடிந்தது (இ. வி.
ய வென்பதற்கு எஞ்சுவித்தவெனப் பொருள் கொள்ளவே

ல். பாயிரவிருத்தி. ப. 10.)

[ஒப்பு.) 1. உள்ளார்கொல்லோ தோழி: குறுந். 16 : 1, ஒப்பு.
1-2. "உள்ளார் கொல்லோ காதல ருள்ளியும், சிறந்த செய்
தனர் கொல்லோ" (அகநா. 235 : 2-3.)
3. மரல்: குறுந். 100 : 2.
மான் மரலை உண்ணுதல்: கலி. 6 : 1; "மடமா னசாவினம் திரங்
க்கும்", "வரிமரற் கறிக்கு மடப்பிணைத், திரிமருப் பிரலைய க
ர" (அகநா. 49 : 12, 133 : 17-8.)
4. உரற்கால் யானை: "கறையடிக், குன்றுறழ் யானை" (
ர. 351-2); "உரல்புரை பாவடி......ஒருத்தல்" (கலி. 21 :

தலைவியை மணந்துகொள்ளாமல் வினைமேற் பிரிந்து செ
ன் மீண்டு வருகையில் பாகனுக்குத் தலைவியினது ஊரை
யது.]

கவலை கெண்டிய வகல்வாய்ச் சிறுகுழி
கொன்றை யொள்வீ தாஅய்ச் செல்வர்
பொன்பெய் பேழை மூய்திறந் தன்ன
காரெதிர் புறவி னதுவே யுயர்ந்தோர்க்கு
நீரொடு சொரிந்த மிச்சில் யாவர்க்கும்
வரைகோ ளறியாச் சொன்றி
நிரைகோற் குறுந்தொடி தந்தை யூரே.

ர - து. பட்டபின்றை வரையாது சென்று வினைமுற்றி மீ
கன், தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது.
பட்ட பின்றை - களவு வெளிப்பட்ட பிறகு; "ப
ற வரையாக் கிழவன், நெட்டிடை கழிந்து பொருள் வ
லும்......கற்பா லான" (இறை. ,25.)]

பேயன்.

9 - ம்.) 'கல்வாய்ச்' 4 'கானெதிர்......யுணர்ந்தோர்க்கு'
ரை கொள்வறியா', 'வரைகொள வறியா'

ப - ரை.) பாக, உயர்ந்தோர்க்கு - பெரியவர்களுக்கு, நீரொ
ிந்த மிச்சில் - நீரொடு தானம் பண்ணி எஞ்சிய பொருளா
ர்க்கும் வரைகோள் அறியா சொன்றி - யாவருக்கும் த
தலை அறியாத சோற்றையும் உடைய, நிரை கோல் (
டி - வரிசைப்பட்ட திரட்சியையுடைய குறிய வளை
ந்த தலைவியினுடைய, தந்தை ஊர் - தந்தைக்குரிய ஊராக
) கெண்டிய அகல் வாய் சிறு குழி - கவலைக் கிழங்கைக் க
ால் உண்டான அகன்ற வாயையுடைய சிறிய குழி, கொன்
வீ தாஅய் - கொன்றையினது ஒள்ளிய மலர் பரவப் பெ
வர் - செல்வருக்குரிய, பொன் பெய் பேழை - பொன்
9 வைக்கும் பெட்டியினது, மூய் திறந்தன்ன - மூடியை
து வைத்தாற்போன்ற தோற்றத்தையுடைய, கார் எதி

(கருத்து) முல்லைநிலத்தினிடையே தோன்றும் அ
வியின் ஊராகும்.

(வி - ரை.) களவு வெளிப்பட்ட பின்னர்த் தலை
ந்து கொள்ளாமல் வினைமேற் சென்று வினையை முடி
ண்டு, வரைந்து கொள்ளும்பொருட்டு மீளுந் தலை
வியின் ஊரை உவகை மிகுதியினால் பாகனுக்குக் கா
யது இது.

"வெளிப்படை தானே கற்பினொ டொப்பினும்
ஞாங்கர்க் கிளந்த மூன்றுபொரு ளாக
வரையாது பிரிதல் கிழவோற் கில்லை" (தொல். களவு. 50)

ற சூத்திரத்தின் உரையில் நச்சினார்க்கினியர்,
மூன்றுமென முற்றும்மை கொடாது கூறினமையின் ஏனை
களின் வரையாது பிரியப் பெறும் என்றவாறாயிற்று; அவை
தற்குப் பொருள்வயிற் பிரிதலும் வேந்தற்குற்றுழியும் கா
பிரிதலு மென மூன்றுமாம்'

றெழுதியதனால் இதற்கு விதிபெறலாகும். இ
9னுள் அமைத்துக் கூறுவர் தொல்காப்பியரும் இறை
நருடையாரும்.

கவலை - ஒருவகைக் கிழங்கு. கெண்டுதல் - கல்லுதல்
ால் இக்காலத்தில் கிண்டுதலென வழங்கும். கெண்
ண்டியெடுத்த, வெட்டிய; அகநா. 10; நற். 114: 2.
ன்றது அப்பொழுது உதிர்ந்த மலர்களை.

பொன்பெய்பேழை செல்வரேயுடைமையின் 'ெ
ான்பெய் பேழை' என்றான். பொன் என்றது இங்கே
களை. பொற்காசுகள் உருண்டை வடிவினவாக ஒருகாலத்
ந்தனவென்பது இந்நூல் 67 - ஆம் செய்யுளால் உணர
ான்றை மலரை அப்பொற் காசோடு உவமித்தலை,

" காசி னன்ன போதின் கொன்றை" (குறுக். 148 : 3)
ற அடியால் அறியலாம்.

குழிக்குப் பேழையும், கொன்றைக்குப் பொ
வமைகள். காரெதிர் புறவென்றான், கொன்றை மலருந்
துவாதலின். தன்கையாற் சுட்டி 'அதுவே' எனக் காட்
காரம் தேற்றம்.

உயர்ந்தோரென்பது அந்தணர்களை ; அவருக்கே

" உண்மருந் தின்மரும் வரைகோ ளறியாது
... ... யாவரும்
கண்டுமதி மருளும் வாடாச் சொன்றி" (பதிற். 24 : 18-22.)

தலைவியின் தந்தை பொன்னும் நெல்லும் மிகவுடைய
த் தலைவன் கூறினான்.

ளரே: ஏகாரம் அசை நிலை.

(மேற்.) மு. பிரிந்து மீளும் தலைமகன் பாகற்குக் கூறியது (
. 12, ந.)

(ஒப்பு:) 1. கவலை கெண்டிய குழி: "கவலையக் குழும்பு" (மத

கவலைக் கிழங்கைக் கல்லுதல்: "கல்லுவென் மலைமேலுக் கவ
யாவும்" (கம்ப. கங்கைப். 66.)

1-2. கிழங்ககழ் குழியில் மலர் வீழ்தல்: ஐங். 208 : 1-3.

1-3. கொன்றைக்குப் பொன்: குறுந். 21 : 2-3, ஒப்பு.

1. காரெதிர் புறவு: "காரெதிர் கானம்" (புறநா. 144 : 3.)

3-4. கொன்றை கார்காலத்தில் மலர்தல்: குறுந். 21 : 3-4, ஒப்பு.

5. வரைகோள் இல்லாத சோறு: "சாறயர்ந் தன்ன மிடாஅச் செ
ர்க்கு வரையா வளநகர் பொற்ப, மலரத் திறந்த வாயில் பல
ந்சிப். 201-3.)

5-6. செல்வமும் சோறும்: "பெருந்திரு நிலைஇய வீங்குசோற்
" (கலி. 83 : 1.)

7. கோற் குறுந்தொடி: "கோலமை குறுந்தொடிக் குறு
லமை குறுந்தொடித் தளிரன் னோளே" (குறுக். 267 : 5, 35
நசிப். 167.

5-7. சோற்றுவளமுடைய தந்தை: "தந்தை, அல்குபத மிகுத்த கடி
கர்", "கூழுடைத் தந்தை யிடனுடை வரைப்பின்" (அகநா.
145 : 17.)

மு. குறுந். 235; அகநா. 274.

தலைவி கூற்று

[பருவ வரவின்கண் தோழியை நோக்கி, "மாலை
று தனியே ஒன்றை வரையறுத்துச் சிலர் கூறுவர்.
னர்க்கு எல்லாப் பொழுதும் மாலைப் பொழுதே"

வி கூறியது.]

சுடர்செல் வானஞ் சேப்பப் படர்கூர்ந்
தெல்லறு பொழுதின் முல்லை மலரும்

பகலு மாலை துணையி லோர்க்கே.

எ - து. பருவவரவின்கண் தோழிக்குக் கிழத்தி உரைத்த
மிளைப்பெருங் கந்தன்.

(பி - ம்.) 2 'தெல்லுறு', தெல்லிறு'

(ப - ரை.) தோழி, மயங்கியோர் - அறிவு மயங்கியோர்,
வானம் சேப்ப - சூரியன் மறைந்து சென்ற வானம்
ந்தை யடைய, படர் கூர்ந்து - துன்பம் மிக்கு, எல்
ழுதில் - ஒளி மங்கிய பொழுதில், முல்லை மலரும் - முல்
கின்ற, மாலை - மாலைக்காலம், என்மனார் - என்று
யறுத்துக் கூறுவர்; துணையிலோர்க்கு - துணைவரைப்
ளுக்கு, நெடுநகர் - நீண்ட நகரத்தில், குடுமி கோழி இய
க் கொண்டையையுடைய கோழி கூவுகின்ற, பெரு
பலும் - பெரிய இராப்பொழுது புலர்கின்ற விடியற்கா
- மாலைக்காலமாகும்; பகலும் மாலை - பகற்காலமும்
மாகும்.

(முடிபு) மயங்கியோர் முல்லை மலரும் மாலையென்
ாயிலோர்க்கு விடியலும் மாலை; பகலும் மாலை.

(கருத்து) தலைவரைப் பிரிந்தமையால் நான் எப்பொ
பத்தையுடையவளானேன்.

(வி - ரை.) படர் - தமியரானோர் படும் துன்பம்.

"மாலைக்காலமென்பது சூரியன் மறைந்து முல்லை
ழுதென்று வரையறுத்து மயங்கியோர் கூறுவர்.
க்குப் பொருந்தும். தலைவரைப் பிரிந்த மகளிருக்
த்தும் காம நோய் மிகுதியாகவே இருத்தலின் எப்பொ
யேயாகும்" என்று தலைவி கூறினள்.

தோழி, 'மாலைப் பொழுது வந்துவிட்டதே; இனித்
ருளாவள்' என்று எண்ணியபொழுது, "ஆற்றுமை என
ன்று; அதனை எப்பொழுதும் உடையேன். எ
ழுதும் எனக்கு மாலைக்கால்ம் தரும் துன்பத்தையே தரு
ரம் மாலையே" என்று தலைவி கூறினள்.

பகலென்றது விடியல், மாலை, யாமமொழிந்த சிறுபெ

ஒப்பு.) 3. மு. கலி. 119 : 16.
-3. மாலையில் முல்லை மலர்தல் : குறுந். 108 : 4-5, ஒப்பு ; ஐங். 48
. குடுமிக் கோழி : குறுந். 107 : 1-2.
. பெரும்புலர் விடியல் : அகநா. 304 : 5.
ஐங். 183. (

தலைவன் கூற்று

[வரைந்து கொள்வதற்குமுன் பிரிந்து சென்ற தலைவன், த மீளும்போது வாடைக்குக் கூறுவானாகி, "வாடையே, அ நின்றதே, அது தலைவியின் ஊர்; நீ அவளைப் பாது க" என்று பாகனுக்கு உணர்த்தியது.]

ஓம்புமதி வாழியோ வாடை பாம்பின்
தூங்குதோல் கடுக்குந் தூவெள் ளருவிக்
கல்லுயர் நண்ணி யதுவே நெல்லி
மரையின மாரு முன்றிற்
புல்வேய் குரம்பை நல்லோ ளூரே.

எ - து. வரையாது பிரிந்து வருவான் வாடைக்கு (பி - ம். வா உரைப்பானுய்ப் பாகற்கு உரைத்தது.

[வருவான் - மீண்டு வரும் தலைவன்.]
மாயெண்டன்.
(பி - ம்.) 1 'வாழிய' 2 'தூங்குவெள்' 3 'கல்லுயரன் வ'

(ப - ரை.) வாடை - வாடைக் காற்றே, நெல்லி - நெல்லிக்கா இனம் ஆரும் முன்றில் - மரையின் திரள் உண்ணு னிடத்தையுடைய, புல் வேய் குரம்பை - புல்லால் வே குடிசைகளையுடைய, நல்லோள் ஊர் - நல்ல தலைவியி ரனது, பாம்பின் தூங்கு தோல் கடுக்கும் - பாம்பின் உரியை ஒக்கும், தூ வெள் அருவி - தூய வெள் வியை உடைய, கல் உயர் நண்ணியது - மலையின் உயரத் நந்தியது ; ஓம்புமதி - அங்கேயுள்ள தலைவியை நீ பாது

கருத்து) மலையின் உச்சியிலே தோன்றுவது தலைவிய
ாகும்.

வி - ரை.) ஓம்புதலாவது தலைவியைத் துன்புறுத்தாமற்
ல். தலைவி வாடைக்கு வருந்துதல் இயல்பு. துன்பம் செ
யினதாகிய வாடைக்குக் கூறுவான், அதனை வயப்ப
போல வாழி யென்றான். வாழியோ: ஓகாரம் அசை
- உயர்ந்த இடம்; என்றது உச்சியை. நல்லோளெ
ர் நல்லியல்புகளை என்றும் நினைந்தவனாதலின்.
இதனால் தலைவி வாடைக் காற்றால் வருந்துவாளென்ப
படுத்தி அவள் ஊர் உள்ள இடமும் உணர்த்திக் குறிப்
னை விரைந்து தேரைச் செலுத்தத் தூண்டினான்.

(மேற்.) மு. தலைவன் கெட்டாறு சேறலின்றி அணிமைக்கட்
கூறியது (தொல். களவு. 17, இளம்.); வரைவிடை வை
து போகும் தலைமகன் கூறியது (தொல். களவு. 12, இளம். ந
(ஒப்பு.) 1-2. அருவிக்குப் பாம்பின் உரி: "செவ்வரைக் கொழிநீர்
ன், அவ்வரி யுரிவை யணவரு மருங்கின்" (அகநா. 327 : 12-1
3-4. நெல்லிக்காயை மரையினம் உண்ணுதல்: (குறுந். 317:
ரை நெல்லி யம்புளித் திரள்காய், கான மடமரைக் கவ
ம்", "பல்கா னெல்லிப் பைங்கா யருந்தி, மெல்கிடு மட
ா. 69: 7-8, 399: 14-5); "மரைபிரித் துண்ட நெல்லி
ா. 170: 1.)

5. புல்வேய் குரம்பை: மலைபடு. 439; அகநா. 87: 3, 172: 10
59: 23; புறநா. 120: 13.

மு. குறுந். 233; அகநா. 94, 274, 284.

தோழி கூற்று

[வரைவிடை வைத்துத் தலைவியைப் பிரிந்து செல்ல எ
வன், "இவளை வருந்தாது பாதுகாப்பாயாக" என்று தோ
கூற, அவன், "இவளைப் பிரிந்தால் என்றும் பிரிந்தே
ண்டும்; அங்ஙனம் செய்வாயேல் நீ உண்ட நலனைத்
ல்வாயாக" என்று கூறுமுகத்தால் அவன் பிரிவைத் தடு

ஈ. விட்டென விடுக்குநாள் வருக வதுநீ
நேர்ந்தனை யாயிற் றந்தனை சென்மோ
தண்கடற் சேர்ப்பநீ யுண்டவென் னலனே

எ - து. வரைவிடை வைத்துப் பிரிவான், 'இவள்
மை ஆற்றுவி' என்றாற்குத் தோழி நகையாடி உரைத்தது.

நரிவெரூஉத் தலையார் (ப்ர - ம். நரிவெருத்தலையார்)

(பி - ம்.) 1 'விட்டுடன்' 2 'நொந்தனே' 6 'னலக்கே'

(ப - ரை.) குன்றத்து அன்ன - குன்றைப்போன்ற, ல் அடை கரை - குவிதலையுடைய மணல் அடைந்த கரை து, நின்ற புன்னை நிலம் தோய் படு சினை - வளர்ந்து னை மரத்தினது நிலத்தைத் தோய்ந்த தாழ்ந்த கிளையில், ர சேக்கும் - புதிய நாரை தங்கும், தண் கடல் சே ணிய கடற்கரையை யுடைய தலைவ, விட்டென விடு வருக - இவளை நீ கைவிட்டாயென விடுக்கும் வதாக! அது நீ நேர்ந்தனையாயின் - அதற்கு நீ உட ாயின், நீ உண்ட என் நலன் - நீ நுகர்ந்த என் பெ தை, தந்தனை சென்மோ - தந்து செல்வாயாக.

(முடிபு) சேர்ப்ப, நாள் வருக; நேர்ந்தனையாயின் நலன் ்மோ.

(கருத்து) இவளைப் பிரிந்து செல்லல் தகாது.

(வி - ரை.) விட்டென - முற்றும் கைவிட்டா யென்னு ்மோ: மோ முன்னிலையசை. புதிய நாரையா ுணவு கொள்ளும் இடமறியாது மணற்குன்றிலுள்ள பு ாயில் இருந்தது; நீ இவளியல்பறியாது பிரிய என் ்ற குறிப்பையுடையது.

படுசினை - தாழ்ந்த கிளை. என் நலனென்றாள் தனக்கு கும் உள்ள ஒற்றுமை பற்றி (தொல். பொருள். 27.)

தலைவனிடம் நலந்தாவெனத் தோழி கூறும் மரபு "மாணலந் தாவென வகுத்தற் கண்ணும்" (தொல். க, பதனாற் பெறப்படும்.

இதனால் தோழி, பிரிந்தால் தலைவி உயிர் வாழாளென்ப ிப்பாற் புலப்படுத்தினாள்.

(மேற்) மு. நீ கொண்ட நலத்தினைத் தந்து போவெனக் கூறுத

ுவவுமண லிந்தி", "குன்றிற் றோன்றுங் குவவுமண லேறி"(நற்.) 6); "குன்றிற் றோன்றுங் குவவுமணற் சேர்ப்ப" (அகநா. 310 - 4. மணற் குன்றிற் புன்னை: குறுந். 311: 5.

. வம்பநாரை: அகநா. 100: 14, 190: 8: தொல். உ . சே.

- 5. புன்னையில் நாரை இருத்தல்: குறுந். 296: 1 - 2; 13 - 4; 190: 7 - 8.

. சேர்ப்பன் உண்ட நலன்: குறுந். 133: 5, ஒப்பு.

- 6. என் நலத்தைத் தாவென்றல்: குறுந். 237: 3 - 4, 349: 95: 9 - 10: ஐங். 159: 5; கலி. 128: 10 - 11; அகநா. 376 19; ஐந். எழு. 64, 66; தொல். கற்பு. 8.

தலைவன் கூற்று

[பொருளுக்காகத் தலைவியைப் பிரிந்து சென்ற த
ன ஈட்டிக் கொண்டு மீள்கையில், தேர்ப்பாகனை கே
ர்க்கும் தலைவிக்கும் உள்ள இடையிடம் சேயதாகவு
யூறுகளை யுடையதாகவும் உளது. ஆயினும் என் ெ
ர் பால் விரைந்து சென்றது" என்று கூறியது.]

அஞ்சுவ தறியா தமர்துணை தழீஇய
நெஞ்சுநப் பிரிந்தன் றாயினு மெஞ்சிய
கைபிணி நெகிழினஃ தெவனோ நன்றும்
சேய வம்ம விருவா மிடையே
மாக்கடற் றிரையின் முழங்கி வலனேர்பு
கோட்புலி வழங்குஞ் சோலை
எனைத்தென் றெண்ணுகோ முயக்கிடை
[மலை

ஏ - து. பொருள் முற்றி மீள்வான், தேர்ப்பாகனுக்கு
(பி - ம். உரைப்பானுத் தன்னெஞ்சிற் குரைத்தது.)

அள்ளூர் நன்முல்லை.

(பி - ம்.) 2 'நெஞ்சுணப்' 4 'விருவர் தமிடையே' 5 'மு
(ப - ரை.) பாக, அஞ்சுவது அறியாது-அஞ்சுதலை யறி

ய எவன் - நெஞ்சு சென்று தழுவிய அதனாற் பயன்
யாம் இடை - யானும் தலைவியுமாகிய இருவருக்கும் இ
ள இடங்கள், நன்றும் சேய - மிக்க சேய்மையை யுடை
கிடை மலைவு - தலைவியோடு சேர்தற்கு இடையிலே உ
யாகிய, கோள் புலி - கொலை செய்யும் புலியானது, மா
யின் முழங்கி - கரிய கடலின் அலையைப் போல ஆரவ
து, வலன் ஏர்பு - வலமாக எழுந்து, வழங்கும் சோலை -
சோலை, எனைத்து என்று எண்ணுகு - எத்தனை
ணுவேன்?

(முடிபு) நெஞ்சு பிரிந்தன்று; ஆயினும் நெகிழின் எ
சேய; மலைவாகிய சோலை எனைத்தென்று எண்ணுகு
(கருத்து) தலைவியுள்ள இடம் நெடுந்தூரத்தில் உள்ள

(வி - ரை) அஞ்சுவது அறியாது - நான் அஞ்சுவதைத்
பாது எனலும் ஆம். தலைவியைக் காண்பதற்குரிய விரு
விரைவையும் நெஞ்சத்தின் மேல் ஏற்றிக் கூறினான். த

நெஞ்சு பிரிந்து தலைவியை யடைந்ததென்னும் இத்த
்து,

"கன்றுபுகு மாலை நின்றோ ளெய்தி

... ...

தொடிக்கை தைவரத் தோய்ந்தன்று கொல்லோ
கானொடு மிடைந்த கற்பின் வாணுதல்
அந்நீக் கிளவிக் குறுமகள்
மென்றோள் பெறனசைஇச் சென்றவென்னெஞ்சே"

(அகநா. 9 : 20

பதிலும் காணப்படும்.

'நெஞ்சு என்னினும் முந்தச் சென்றதாயினும் கை நெகி
வாமையால் அது சென்றும் பயனில்லை. யான் செல்லின்
தழுவுவேன்' எனக் கூறினான். உள்ளப் புணர்ச்சியு
ியுறு புணர்ச்சியே வேண்டுவதென்பது அவன் கருத்து.
திப் பொருளது (குறுந். 29 : 4.) இருவாம் - இருவ

(கலி. 41 : 3, 43 : 4.)

சோலையின்கண் மலைவு எனைத்தெனக் கூட்டலும் பொரு

தெனைவ் கலைவன் பாகனுக்குத் தனது காம மிகுதி

ும்மவும், ஓகாரங்களும், ஏகாரங்களும் அசைநிலைகள்

ப்பு.) 1. அமர் துணை தழீஇ : குறுந். 215 : 5.

(ம - ம்.) நெஞ்சுண : நற். 204 : 5, 214 : 6 ; அகநா. 157

கைபிணி நெகிழ்தலாற் பயனின்மை : "முயக்கிய கைகளை
து, வைபங்தொடிப் பேதை நுதல்" (குறள், 1238.)

- 6. புலியின் முழக்கத்திற்குக் கடலின் ஒலி : "வயமாப்
துப் பாயு மலைகடற் றண்சேர்ப்ப" (பழ. 40.)

எனைத்து : குறள், 515.

தோழி கூற்று

பரத்தை யினிடத்திருந்து மீண்டு வந்த தலைவன் தோ
குள் கூறித் தெளிவிக்கப் புகுகையில், "எம் நலனைத்
ளைக் கொண்டு செல்க" என்று அவள் கூறி
த்து.]

பாசவ லிடித்த கருங்கா ழுலக்கை
ஆய்கதிர் நெல்லின் வரம்பணைத்துயிற்றி
ஒண்டொடி மகளிர் வண்ட லயரும்
தொண்டி யன்னவென் னலந்தந்து

எ - து. தலைமகள் பரத்தையின் மறுத்தந்து (ഥ - ம். ம
ல் வேண்டித் தோழியிடைச் சென்று தெளிப்பான் புக்க
) சொல்லியது.

மறுத்தந்து - மீண்டு வந்து (குறுந். 209, கருத்து.) தெளி
கூறித் தேற்றுதல்.]

குன்றியன்.

(பி - ம்.) 2 'வாம்பணைத்'

(ப - ரை.) மகிழ்ந—, பசு அவல் இடித்த - பச்சை
ந்த, கரு காழ் உலக்கை - கரிய வயிரம் பொரு
கையை, ஆய் கதிர் நெல்லின் - அழகிய கதிரையு
பயிரையுடைய வயலினது, வரம்பு அணை துயிற்றி -
ய அணையிலே படுக்க வைத்து, ஒள் தொடி மகளிர் - ஒ
ற, என் நலம் தந்து - எனது பெண்மை நலத்தைத
, நின் சூள் கொண்டனை சென்மோ - நினது சூ
றுக்கொண்டு செல்வாயாக.

முடிபு) மகிழ்ந, என் நலம் தந்து நின் சூள் கொண்
மோ.

கருத்து) நீ சூள் கூறுவதனால் யாம் மயங்கேம்.

வி - ரை.) தலைவன் பரத்தையினிடத்திருந்து மீண்டு
ழியின் உடம்பாட்டைப் பெறும் பொருட்டுத் தோ
றி அவனைத் தூது விடக் கருதி அவள் பால் சூளுற்றுத்
தைமையுடையன் அல்லனெனக் கூறியவழி, தோழி,
ன் இயல்பை நன்கறிவேம்; அதனை நீயே கொண்டு
வேண்டேம். எம்பால் நீ நுகர்ந்த நலத்தைத் தந்து செ
று கூறி வாயில் மறுத்தாள்.

பாசவல் - நெல்லை வறுமல் இடித்துச் செய்த அவல்.
தந்து சென்மோ: 236-ஆம் செய்யுள் வி - ரை ப
ண்டி: குறுந். 210.

நெல்: வயலுக்கு ஆகுபெயர். துயிற்றி: துயிலாததனை
ம் கூறியது இலக்கணை. மகிழ்நன் - மருத நிலத் தல
(ஒப்பு.) 1. பாசவல்: அகநா. 141: 16 - 8; புறநா. 63: 13;

1562.

3. வண்டலயர்தல்: அகா. 180: 3, 330: 2.

மு. குறுந். 243: 3. 1-3. பதிற். 29: 1-2.

4. தொண்டியன்ன நலம்: "வளங்கெழு தொண்டி யன் ...ஊ", "திண்டேர்ப் பொறையன் றொண்டியன்னவெம்" (... 13, 60: 7.) நலத்தைத்தா வென்றல்: குறுந். 236: 2-6, ஒப்பு...

5. தலைவனது தூள்: குறுந். 384: 4; தொல். கற்பு. 6, 9; ஐங்... சி. 8: 65, 12: 64; கலி. 75: 21, 81: 33. (...

தலைவி கூற்று.

[தலைவன் சிறைப்புறமாக இருக்கையில் தலைவி தோழ... வாளாய், "என் தோள்கள் நெகிழ்ந்தன; நாணமும் ..." என்று கூறி வரைவு கடாயது.]

... தொடி நெகிழ்ந் தனவே தோள்சா யினவே

... சிலம்புடன் கமழு மலங்குகுலைக் காந்தள்

நறுந்தா தூதுங் குறுஞ்சிறைத் தும்பி

5. பாம்புமிழ் மணியிற் றோன்றும்

முந்தூழ் வேலிய மலைகிழ வோற்கே.

எ - து. சிறைப்புறம்.

ஆசிரியன் பெருங்கண்ணன்.

(பி - ம்) 1 'தொடி நெகிழ்ந்தன' 2 'விடுநாளுண்டே...

(ப - ரை.) தோழி—, விடர் முகை சிலம்பு உடன் க... ப்பையும் முழைகளையும் உடைய பக்கமலை மு... ம் வீசும், அலங்கு குலை காந்தள் நறு தாது - அசை... த்துக்களிலுள்ள காந்தட் பூவின் நறிய தாதை, ஊதும் ... துகின்ற தும்பி யென்னும் வண்டு, பாம்பு உமிழ் ம... ன்றும் - பாம்பினால் உமிழப்படும் மணியைப் ... ன்றுகின்ற, முந்தூழ் வேலிய - மூங்கில வேலியாக... கிழவோற்கு - மலைகளையுடைய தலைவன் பொருட்டு, ... கிழ்ந்தன - என் வளைகள் நழுவின; தோள் சாயின ... ள்கள் மெலிந்தன; விடு நாண் உண்டோ - இனி வி... ய நாணம் உள்ளதோ? அது முன்னரே ஒழிந்தது.

(முடிபு) தோழி, மலைகிழவோற்குத் தொடி நெகிழ்... ள் சாயின; விடு நாண் உண்டோ?

(கருத்து) என் நிலையறிந்து தலைவன் விரைவில் வ... ள்ள வேண்டும்.

(வி - ரை.) தொடி - தோள்வளை; கைவளையுமாம்.
ன் - இனி விடப்படும் நாண். 'முன்பே நாணம்
தலின் இனி விடுவதற்கு என்பால் நாணம் என்றேன்
ாறபடி. உண்டோ: ஓகாரம் எதிர்மறை. நறுந்தாது
லெ கமழ்வதாயினும் தும்பி ஊதியதனால் பின்னுங்
யிற்று. பாம்பு காந்தளுக்கும் மணி வண்டுக்கும் உவ

காந்தளின் தாதை ஊதி அதன் மணம் எங்கும் பர
ய்யும் தும்பியைப் போல, என் நலனுகர்ந்து அலர்
வச் செய்தானெனவும், காந்தளுந் தும்பியும் பொரு
ம்பும் மணியும் போலும் வெருவரும் தோற்றத்தைத்

ரவன ுனறயமையாமையைத தலைவி தலைவனுக்குப்
த்தினளாயிற்று.

(மேற்.) 1. 'மற்றுத் தொடி நெகிழ்ந்தனவே தோள் சாய
ாப் பிரிவின்கண் வந்த வேறுபாட்டினை ஈண்டுக் கூறுபோ
வ இன்னதன் பின்னர் இன்னது தோற்று மென்னும் முறை
வாகலின் ஈண்டுக் கூறூர்; அவை, வினையுயிர் மெலிவிடத் தி
தே யென்புழிச் சொல்லப்படும் என்பது' (தொல். மெய்ப். 14,
மு. ஆற்றுமை மிக்க விடத்து வழுவணி தைவரலென்றும் மெய
து (தொல். மெய்ப். 21, பேர்.)
(ஒப்பு) 1. தொடி நெகிழ்தல்: குறுக். 50: 4-5; 185: 2, 25
தோள் மெலிதல்: குறுக். 87: 5, ஒப்பு; கலி. 26: 10;
12.
தொடி நெகிழ்ந்து தோள் சாய்தல்: குறுக். 185: 2, ஒப்பு; ஐங்
அகநா. 387: 1.
விடர் முகை: குறுக். 218: 1, ஒப்பு.
3. சிலம்புடன் கமழும் காந்தள்: "நறுந்தண் சிலம்பி னறுங்குலை
(ஐங். 226: 2); "அடுக்கலா மலர்காந்தள்" (கலி. 59: 3.
நலைக் காந்தள்: குறுக். 1: 4, ஒப்பு.
காந்தளை ஊதும் தும்பி: கலி. 43: 8 - 9; அகநா. 108: 1
நற். 185: 8 - 10, 359: 2; நாலடி. 283.
. பாம்புமிழ் மணி: குறிஞ்சிப். 221, அகநா. 72: 14 - 5.
- 5. காந்தளுக்குப் பாம்பு உவமை: குறுக். 185: 5 - 7; கலி.
; அகநா. 108: 12 - 5; கார். 11. திணைமாலை. 107; திணை
; திருச்சிற். 233, 324.
வண்டுக்கு நீலமணி: "சில தும்பி ... ... நீலம் புனை
ளைய் (கம்ப. வனம்புகு. 12.)
காந்தளுக்குப் பாம்பும் தும்பிக்கு மணியும்: "திருமணி யுமிழ்ந்த
, கொழுமடற் புதுப்பூ வூதுந் தும்பி, நன்னிற மருளு மருவி
. 138: 17 - 9.) 6. முந்தூழ் வேலி: குறுக். 18: 1, ஒப்பு. (உ

வரைவிடை வைத்துத் தலைவன் பிரிந்த காலத்தில் தல
ஆற்றாளெனக் கவன்ற தோழியை நோக்கி, "நான் அவர் மலை
கி ஆற்றினேன்; மாலைக் காலத்தில் அது மறைகின்ற
ன் ஆற்றேனாயினேன்" என்று தலைவி கூறியது.]

மவருககுபபல லுருவின முலலையொடு
வாடை வந்தன் றலையு நோய்பொரக் [க
கண்டிசின் வாழி தோழி தெண்டிரைக்
கடலாழ் கலத்திற் றோன்றி
மாலை மறையுமவர் மணிநெடுங் குன்றே.

எ - து. வரைவிடை ஆற்றாளெனக் கவன்ற தோழி
தி உரைத்தது.

கொல்லன் அழிசி (பி - ம். கொல்லனழிசி.)

(பி - ம்.) 2 'பணைமலர்' 3 'வெருகுப்பல்', 'க
நோயோர்க்' 6 'றோற்றி'

(ப - ரை.) தோழீ—, பனி புதல் இவர்ந்த - குளிர்ச்
ட்ய புதலின்கட் படர்ந்த, பசு கொடி அவரை -
டியாகிய அவரையினது, கிளிவாய் ஒப்பின் ஒளி விடு
ர் - கிளிமூக்கை ஒப்பாகவுடைய ஒளியை வெளிப்படு
மலர்கள், வெருகு பல் உருவின் முல்லையொடு க
டுப்பூனையின் பல்லைப் போன்ற உருவத்தையுடைய மு
ர்களோடு நெருங்கும்படி, வாடை வந்ததன் தலையும் - வ
ங்காலம் வந்ததற்கு மேலும், நோய் பொர - வரு
னை அலைக்கும் வண்ணம், அவர் மணி நெடு கு
வரது மணிகளுண்டாகும் உயர்ந்த குன்று, கடல்
த்தில் தோன்றி - கடலில் ஆழ்கின்ற கப்பலைப் போ
ன்றி, மாலை மறையும் - மாலைக் காலத்தில் மறை
டிசின் - இதனைக் காண்பாயாக.

(முடிபு) தோழி, கனல வாடை வந்ததன்றலையும் நெ
று மறையும்; கண்டிசின்.

(கருத்து) அவர் மலையை நோக்கி ஆற்றினேன்;
றவதால் ஆற்றேனாயினேன்.

(வி - ரை.) அவரை யென்றது இங்கே மொச்சை
வரையின் பூவிற்குக் கிளிமூக்கு உவமை. "வாடையே
ந்தை உண்டாக்குகின்றது; அதற்கு மேலும் இம்மாலை
ாய் உண்டாகும்" என்றாள். தலையும்: "கனலு

லையும்" (கலி. 66 : 13.) வாழி : அசை நிலை.
இருளில் மறையும் குன்றுக்குக் கடலில் ஆழும்

' கக்குல் வெள்ளக் கடலினும் பெரிதே" (குறுக். 387) என்ப
ப்படும்.
தலைவி தலைவனது குன்றை நோக்கி ஆற்றியிரு
கம் இந்நூல், 249 - ஆம் செய்யுளாலும் உணரப்படும்.
மணி நெடுங்குன்று - நீல மணியைப்போன்ற நெடிய
ராலும் ஆம் (குறுக். 367 : 6 - 7.)
(மேற்.) மு. பருவங் கண்டு ஆற்றாது தலைவி தோழிக்குக் கூ
ல். களவு. 21, ந.)
(ஒப்பு.) 1. பனிப் புதல் : குறுக். 98 : 4, ஒப்பு.
1-2. அவரையின் செம்மலர் : "பைங்கொடி யவரை பவழங் கோப்
பாண். 164.)
3. முல்லை யரும்பிற்கு வெருகின்பல் : குறுக். 220 : 3-5, ஒப்பு.
4. தலைவி வாடையால் வருந்துதல் : குறுக். 103 : 4, ஒப்பு.
5. கண்டியின் தோற்றி : குறுக். 112 : 5, ஒப்பு.
7. மணி நெடுங்குன்று : சிறுபாண். 1 ; ஐங். 207 : 4, 209 : 5,
ரி. 13 : 1; பரி. திரட்டு, 2 : 3.
மலையில் மணி உண்டாதல் : புறநா. 218 : 2 ; நான்மணிக். 5 ; சில
சீவக. 4.
6-7. தலைவனது மலையைக் கண்டு தலைவி உவத்தல் : "சேணெடுங்கு
ரிய நீயே" (நற். 222 : 10); "அன்னாய் வாழி வேண்டன்னை
பப், புலவுச் சேர் துறுக லேறியவர் நாட்டுப், பூக்கெழு குன்ற
ம, மணிபுரை வயங்கிழை நிலைபெறத், தணிதற்கு முரித்தவ
ய" (ஐங். 210); "உள்ளா ராயினு முளனேயவர் நாடு,
ற லணங்கி னெடும்பெருங் குன்றத்துப், பாடின் னருவி சூடி,
சிமையந் தோன்ற லானே" (அகநா. 378 : 19 - 24); "
ர, நெஞ்சிற் பிரிந்ததூஉ மிலரேதம், குன்ற நோக்கன் கடிந்தது மி
ல். களவு. 20, ந். மேற். "தொடி நிலை".)
தலைவன் குன்று மறையத் தலைவி வருந்துதல் : "அவர் நாட்டு, ம
லரை மறைதொறிவள், அறைமலர் நெடுங்க ணார்ந்தன பன
208 : 3 - 5.) .

தலைவி கூற்று

[பிரிவிடை ஆற்றுளெனக் கவன்ற தோழியை நோ
ன் ஆற்றுவதற்கு எண்ணியும் என் கண்கள் தாமே அழு
அவச நிலைக்கு யாது செய்வேன்!" என்று தலைவி கூறிய

கன்றாற்றுப் படுத்த புன்றலைச் சிறாஅர்
மன்ற வேங்கை மலர்பத நோக்கி
ஏறா திட்ட வேமப் பூசல்
விண்டோய் விடரகத் தியம்பும்
குன்ற நாடற் கண்ட வெங் கண்ணே.

எ - து. பிரிவிடை ஆற்றாளெனக் கவன்ற தோழிக்குக்
)ரத்தது.

கபிலர்.

· (பி - ம்.) 1 ' யாமெங் ', ' தாங்கலம் ' 2 ' கெழுதகைமை
மலர்ப்பதம் ' 7 ' கண்டவென் '

(ப - ரை.) தோழி—, யாமே காமம் தாங்கவும் - நா
'யைப் பொறுத்து ஆற்றியிருப்பவும், கன்று ஆற்றுப்
' தலை சிறு அர் - கன்றுகளை வழியிலே செலுத்திய
யையுடைய சிறுவர்கள் ; மன்றம் வேங்கை மலர்
'க்கி - மன்றத்தின் கண் உள்ள வேங்கை மரம்
வியைப் பார்த்து, ஏறுது இட்ட ஏமம் பூசல் - அம் ம
ல் ஏறுமல் செய்த இன்பத்தைத் தரும் ஆரவாரம்,
ாய் விடர் அகத்து இயம்பும் - வானத்தை அளாவிய
ழையின் கண் எதிரொலியுண்டாக்கும், குன்றம் ந
றங்களையுடையநாட்டுக்குத் தலைவனை, கண்ட எம் கண்
ட் எம் கண்களாகிய தாம், தம் கெழுதகைமையின் -
பாலுள்ள உரிமையினால், அழுதன - தலைவர் பிரி
தி அழுதன.

(முடிபு) தோழி, யாமே காமம் தாங்கவும் கண் தாம்
மையின் அழுதன.

(கருத்து) யான் ஆற்ற எண்ணியும் ஆற்றாமை மீதூர்கி
. (வி - ரை.) யாமே: ஏகாரம் பிரிநிலை. தாங்குதல் - தடு
ளிப்படாது அடக்குதல். தாம்: அசைநிலையுமாம்.
மை - உரிமை; குறள். 802. கண்ட உரிமை யெ
ாருந்தும். கன்று - யானைக்கன்று ; பசுக் கன்றுமாம். ஆ
த்த - போக்கிய (கலி. 85 : 16, ந.) புன்றலை - சிவந்த தலை
றம் - பொதுவிடம். தெய்வம் உறைதலின் வேங்கை மர
ல் ஏறாராயினர்.

புலி புலி யென்னும் பூசலேன்ற '' (அகநா. 48 : 6-7.)
கண்ணே : ஏகாரம் அசைநிலை.

' தலைவி ஆற்றுள் ' எனக் கவன்ற தோழிக்குத் தான் ஆ,
ாபது படவும், ஆற்றுமையைக் கண்களின்மேல் ஏற்
னுள்.

(மேற்.) 3. கருமச் சிதைவு இல்வழிப் பல பொருளொரு சொ
து கூறவேண்டா (தொல். கிளவி. 55, கல், க.) மு. கையது
ளீர் துடைத்த காலத்துத் தலைவி கூறியது (தொல். களவு. 21,
.) ; தலைமகள் கலுழ்தற் காரணம் கூறியது (கம்பி. 176.)

(ஒப்பு.) 1. காமந் தாங்குதல் : குறுக். 290 : 1.

3. ஆற்றுப் படுத்த : முல்லை. 81. புன்றலைச் சிறார் : மலைபடு. 217

4. மன்ற வேங்கை : ஐங். 259 : 2 ; அகநா. 232 : 7.

5. ஏமப் பூசல் : மலைபடு. 306.

4-5. வேங்கை மலரின் பொருட்டு இடும் ஆரவாரம் : " கருங்கால் வே
சினைப் பொங்கர், நறும்பூக் கொய்யும் பூசல்" (மதுரைக். 29
நாட் பூத்த பொன்னிணர் வேங்கை, மலைமா சிடூஉ மேமப் பூ
படு. 305-6); " கிளர்ந்த வேங்கைச் சேணெடும் பொங்கர்ப், பொன்
லர் வேண்டிய குறமகள், இன்று விசைய பூசல் பயிற்ற
ா. 52 : 2-4.)

6. விடரகத்தியம்பும் : குறுந். 42 : 3 மு. அகநா. 8 : 12.
-7. கண்கள் தாமே அழுதல் : " தன்வரைத் தன்றியுங் கலுழ்
ண ", " கண்ணே காமங் கரப்பரி யவ்வே ", " கரப்பவுங் கரப்
பிக், குரைத்த தோழி யுண்க ணீரே (கற். 12 10, 23 : 9, 263 : 9

செவிலித்தாய் கூற்று

தலைவனும் தலைவியும் இல்லறம் நடத்தும் மனைக்குச் செ
 வந்த செவிலித்தாய், " தலைவனும் தலைவியும் பிரிவி
 வாழ்கின்றனர். அவன் எங்கே சென்றாலும் விரை
விடுகின்றான் " என்று நற்றாய்க்குக் கூறியது.]

கானங் கோழிக் கவர்குரற் சேவல்
ஒண்பொறி யெருத்திற் றண்சித ருறைப்ப
புதலீர் வாரும் பூநாறு புறவிற்
சீறூ ரோளே மடந்தை வேறூர்
வேந்துவிடு தொழிலொடு செலினும்
சேந்துவர லறியாது செம்மல் தேரே.

எ - து. கற்புக் காலத்துக் கடிநகர் சென்ற செவிலித்தா
குச் சொல்லியது.

கடிநகர் - தலைவன் தலைவியுடன் இல்லறம் புரியும் மனை
குமற்றத்தன்.

(பி - ம்.) 1 'கானக்' 2 'ஒண்பொரி', 'நுண்பொறி' 5 '(
' 6 'சேர்ந்துவர', செம்மற்றேரே'

(ப - ரை.) மடந்தை - தலைவி, கானங் கோழி கவர்
ல் - காட்டுக் கோழியினது கவர்த்த குரலையுடைய (
ஒண் பொறி எருத்தில் - ஒள்ளிய புள்ளிகளையுடைய
தண் சிதர் உறைப்ப - தண்ணிய நீர்த்துளி துளிக்கு
நீர் வாரும் - புதலின்கண் நீர் ஒழுகும், பூ நாறு பு
மணம் வீசுகின்ற முல்லைநிலத்தின்கண் அமைந்த,
ரான் - சிறிய ஊரில் உள்ளாள்; செம்மல் தேர் - தலை
வேந்து விடு தொழிலொடு - வேந்தனால் ஏவட்
ழிலை மேற்கொண்டு, வேறு ஊர் செலினும் - வேற்றூ(
ரூனும், சேர்ந்துவரல் அறியாது - சென்ற ஊரின் கண்
ப் பின் வருதலை அறியாது; உடனே வந்து விடும்.

(முடிபு) மடந்தை சீறூரோள்; செம்மல் தேர் செ
யாது.

(கருத்து) தலைவனும் தலைவியும் பிரிவின்றி ஒன்றி வா
ர்.

(வி - ரை.) கானங் கோழி: அம் சாரியை. மடந்தை: ட
யாது தலைவியென்னும் துணையாய் நின்றது. செலினு
செல்லுதலின் அருமையைப் புலப்படுத்தியது. வே
னுமென்று வாளாகூறாது, வேந்துவிடு தொழி
னுமென்றது, பிறவற்றிற்காகச் செல்லுதலின்மை
சனது ஆணைக்கு அடங்குதல் இன்றியமையாததாலின்
ருட்டே செல்லுதலையும் குறித்தது.

" தலைவன் தலைவியைப் பிரியாது உறைகின்றான். எச்
த்தும் பிரிந்து செல்வதில்லை. அரசனது ஏவல் கட
[illegible]

[illegible]
பர்.); னகர வீறு வேற்றுமைக்கண் அம்முச்சாரியை பெற்று
. புள்ளி மயக்கு. 110, க.)

ற. செவிலி தலைமகனது நிலைமையும் தலைமகளது நிலை
து வந்து நற்றாய்க்குச் சொல்லியது (இறை. 53.); தலைவியின் ப
அகம்புகல் மரபின் வாயில்கள் தம்முட் கூறியது (தொல். கற்
.); செவிலி நற்றாய்க்கு உவந்துரைத்தல் (தொல். கற்பு. 12
ி நற்றாய்க்கு இருவர் காதலும் அறிவித்தது (நம்பி. 203.)

ஒப்பு.) 1. மு. மலைபடு. 510. 2. தண் சிதருறைப்ப: குறுக். 1(
. புதல் நீர் வாரும் புறவு: குறுக். 98: 4, ஒப்பு.
. வேந்து விடு தொழில்: தொல். மரபு. 81.

p. "தெவ்வர் மேற்செலினும், பெருநெடுந் தோளண்ணல்
த் தங்கான்", "தேர்மன்ன னேவச்சென் ருது முனேட
றியா, போர்மன்னு வேலண்ணல் பொன்னெடுந் தே
ளே", "வாரார் கழன்மன்னன் ருனே பணிப்பினும் வல்
கோரார் முனேயென்றுந் தங்கி யறியா னெடுந்தகையே" (பான்
ரயகத் தல்கிய நாண்மல ரோதி நயந்துறையும், மனேயகத் தல்
த லாற்றஞ்சை வாணனென்னுர், வினேயகத் தல்குதல் செ
மவ் வேந்தர்பொறற்றோர், முனேயகத் தல்கல்செல் லாதொரு
கையே" (தஞ்சை. 376.)

தலைவி கூற்று

[தலைவன் பிரிந்த காலத்தில் தலைவி வருந்தியது கண்டு
றியிருக்க வேண்டும்" என்று வற்புறுத்திய தோ
கி, "நான் தலைவனை நினைப்பதனுல் ஆற்றுமை ட
றது; இனி நினையேன்" என்று இரங்கித் தலைவி கூறிய

மானடி யன்ன கவட்டிலை யடும்பின்
தார்மணி யன்ன வொண்பூக் கொழுதி
ஒண்டொடி மகளிர் வண்ட லயரும்
புள்ளிமிழ் பெருங்கடற் சேர்ப்பனை
உள்ளேன் றேழி படீஇயரென் கண்ணே.

எ - து. வன்புறை யெதிர் அழிந்து சொல்லியது.
[வன்புறை - வற்புறுத்திதல். அழிந்து - இரங்கி.]

ப - ரை.) தோழி—, மான் அடி அன்ன கவடு இலை அடும்
ன் குளம்பைப் போன்ற பிளவையுடைய இலைகளையு
பினது, தார் மணி அன்ன ஒள் பூ கொழுதி - கு
நிலிடும் மாலையின் கண் உள்ள மணியைப் போன்ற ஒ
வ்விய அலர்த்தி, ஒள் தொடி மகளிர் - ஒள்ளிய வ
ய பெண்கள், வண்டல் அயரும் - விளையாட்டைச் செ
இமிழ் பெருகடல் சேர்ப்பனை - பறவைகள் ஒலிக்கும்
கரைக்குத் தலைவனை, உள்ளேன் - இனி நினை
ன், என்கண் படீஇயர் - என் கண்கள் துயில்க.

முடிபு) தோழி, சேர்ப்பனை உள்ளேன்; என்கண் படீஇ
கருத்து) தலைவனை நினையாதிருத்தல் அரிதாதலின்
ம் நீங்கல் அரிது.

வி - ரை.) தலைவனது பிரிவினுல் தலைவி துயிலொழிந்த
கண்ட தோழி, "நீ துஞ்சாதது என்? நீ ஆற்றியிரு

'டும்" என்று வற்புறுத்திக் கூறினள். அது கேட்ட த
இயல்பறியாது தோழி கூறுவதற்கு நெஞ்சழிந்து, "
ிளை நினைந்தேன்; அதனால் என் கண்கள் துயிலொழி
நீ வற்புறுத்தியமையின் நினையேன்; என் கண்கள் துயி
ேன். தலைவனை நினையாமையும் கண் துயிலுதலும்
படுதே தலைவி கருத்து. அடும்பு - நெய்தனிலத்தில் வளரு
க் கொடி. மகளிர் நெய்தனிலத்தில் அடும்பின் மல
ிது வண்டலயரும் வழக்கம்,

"வண்ட றைஇயும் வருதிரை யுதைத்தும்
குன்றோங்கு வெண்மணற் கொடியடும்பு கொய்தும்"

.(நற். 254:

ிதனாலும் அறியப்படுகின்றது.

நம் விளையாட்டொன்றையே கருதி மகளிர் பூவை அலை
பனென்றது, தன் வினையொன்றையே கருதிப் பி
ள வருந்தச் செய்வானென்னுங் குறிப்பினது.

மேற்.) மு. பெரிதாகிய இடையீட்டினுள் அரிதாகத் தலைவன்
றும் பெறுத ஞான்றைத் தன்பமிகுதியாற் பெற்றதனையும்
ிறு கொண்டு இகழ்ந்திருப்பின் தலைவிக்குக் கூற்று நிகழும் (
20, க.)

புள்ளிமிழ் சேர்ப்பு: "புள்ளிமிழ் கானல்" (குறுந். 299: 2.)
தலைவி துஞ்சாமை: குறுந். 6: 4, ஒப்பு. மு. ஐங். 142: 3. (

தோழி கூற்று

தலைவன் இரவுக்குறி வந்து ஒழுகாநின்ற காலத்துக் க
யால் தலைவியைக் காணப் பெறுமையின், தோழி
ளங்கூறி வரைவுகடாயது.]

பல்லோர் துஞ்சு நள்ளென் யாமத்
துரவுக்களிறு போல்வந் திரவுக்கதவ
கேளே மல்லேங் கேட்டனம் பெரும [முய
ஓரி முருங்கப் பீலி சாய
நன்மயில் வலைப்பட் டாங்கியாம்
உயங்குதொறு முயங்கு மறனில் யாயே.

ா - து. இரவுக்குறி வந்தொழுகா நின்ற தலைமகற்குத்
) மிகுதியாற் (ம - ம். தாம் காவன் மிகுதியாற்) புறப்பட்டு
ளப் பெருதவழி, பிற்றை (ம - ம். இற்றை) ஞான்று ே
ரந்து கொளினல்லது இவ்வொழுகலாற்றின் (ம - ம்.இவ்வெ
இனிக் கூடல் (ம - ம். கூட) அரிது" என வரைவு கடாய
பிற்றை ஞான்று - மறுநாள். இவ்வொழுகலா(

னவொழுக்கத்தை.]

கண்ணன்.

பி - ம்) 2 'கதவு'.3 'கேட்டனெம்'

ப - ரை.) பெரும - தலைவ, பல்லோர் துஞ்சும் நள்(
ந்து - ஊரிலுள்ளார் பலரும் துயிலும் இருள் செறிந்த
ின் கண், உரவு களிறு போல் வந்து - வலியையுடைய
போல வந்து, இரவு கதவம் முயறல் - இராக் கால
ட்ட கதவைத் திறக்க முயன்றதனால் உண்டான ஒ
ாம் அல்லேம் - யாம் கேளேம் அல்லேம்; கேட்டனம் -
; ஓரி முருங்க - தலைக் கொண்டை சிதைய, பீலி
கை மெலிய, நல் மயில் வலை பட்டாங்கு - நல்ல மயில் வலை

மைத தழுவு வாள; அதனால நன குறுபபறநது நின்பால்
வில்லை.

(முடிபு) பெரும, கதவம் முயறல் கேளேம் அல்லேம்; ே
யாய் முயங்கும்.

(கருத்து) காவல் மிகுதியால் நின்னைத் தலைவி காண்ட
ின் வரைந்து கோடலே நலம்.

(வி - ரை.) தலைவன் இரவுக்குறியின் கண் தலைவியோடு
வுதற்கு வந்து கதவைத் தட்டித் தன் வரவைக் குறி
. அப்பொழுது அவன் வந்தது தெரிந்த தலைவி வருந்
ாது வருத்தத்தின் காரணத்தை உணராத செவிலி
த்தால் அங்ஙனம் வருந்தினாளென்று கருதி இறுகத் த
ண்டாள். இச்செய்தியையே தோழி தலைவனுக்குக் கூறி

பல்லோர் துஞ்சும் யாமமாதலின் தலைவன் செய்த ஒலி
க் கேட்டது. தாம் கேட்டதை வற்புறுத்திக் கூறுவா
மறையாலும் உடம் பாட்டாலும் உணர்த்தினான். நள்
ாபதன் திரிபு; மலைபடு. 397.

ஓரி - ஆண் தலைமயிர்; இங்கே ஆண்மயிலின் கொண்
ற்று. தலைவனை எதிர்ப்படாது தடுத்தலின் அறனி
ாருள்.

(மேற்.) மு. காப்பு வரையிறத்தல் (தொல். களவு. 24, இளம்.);
காப்பின் கடுமை தோழி கூறியது (தொல். களவு. 23, ந.)

(ஒப்பு.) 1. நள்ளென் யாமம் : குறுந். 6 : 1, ஒப்பு. பல்லோர்
ம் : (குறுந். 6 : 1-3, 302 : 6-7, 355 : 4); "துஞ்சுர் யாம
ர்மடி பொழுதில்" (ஐங். 13 : 4, 104 :2)

2. களிறு தலைவறுக்கு : குறுந். 161 : 7, ஒப்பு.

தலைவன் கதவம் முயறல் : "களையாகின் குறிவம்தெம் கதவஞ்
த்தகை", "பொருந்துகோன் கதவொற்றிப் புலம்பியா மு
. 68 : 8, 83 : 2); "விழாக் கதவ மசைபினன் புகுதந்து"; "க
ங்கடிக் காப்பி லகனக ரொருசிறை, எழுதியன்ன திண்ணிலைக்
நவழல் கரைகாட் காவலர் மடியத், திறந்து" (அகநா. 10
: 1-5.)

5. மயிர் வலைப்படுதல் : குறிஞ்சிப். 250 ; கலி. 128 : 16;
ந.

வரைவிடை வைத்துத் தலைவன் பிரிந்த காலத்தில் த
றளெனக் கவன்ற தோழியை நோக்கி, "தலைவனது கொடு
பிறர் அறியின் அது மிக இன்னாது; ஆதலின் யான் ஆ
பேன்" என்று தலைவி கூறியது.]

கடலங் கான லாய மாய்ந்தவென்
நலமிழந் ததனினு நனியின் னாதே
வாள்போல் வாய கொழுமடற் றாழை
மாலை வேனாட்டு வேலி யாகும்
மெல்லம் புலம்பன் கொடுமை
பல்லோ ரறியப் பரந்து வெளிப் படினே.

எ - து. வரைவிடை ஆற்றாளெனக் கவன்ற தோழி
தி உரைத்தது.

மாலை மாறன்.

(பி - ம்.) 4 'மாலை நாட்டு', 'மானில வெனாட்டு', 'மரலை

ώ'

(ப - ரை.) தோழி, வாள்போல் வாய - வாளரம் போ
ம்பையுடைய, கொழு மடல் தாழை - கொழுவிய ம
டய தாழையானது, மாலை வேல் நாட்டு வேலி ஆகும் - வ
உள்ள வேல்களை நாட்டிய வேலியைப் போலப் பயன்
லம் புலம்பன் கொடுமை - மெல்லிய கடற்கரையையு
வன் என் மாட்டுச் செய்த கொடுமை, பல்லோர் அறிய ப
ரிப்படின் - பலர் அறியும் வண்ணம் பரவி வெளிப்பட்
ஙனம் வெளிப்படுதல், கடல் அம்கானல் ஆயம் - அ
ற்கரைச் சோலையிலே விளையாடும் மகளிர் கூட்டத்
ந்த என் நலம் இழந்ததனினும் - பாராட்டிய எனது பெ
ந்தை நான் இழந்ததைக் காட்டிலும், கனி இன்னாது
ன்மையைத் தருவதாகும்.

(முடிபு) புலம்பன் கொடுமை வெளிப்படின் நலம் இ
னும் இன்னாது.

(கருத்து) என் துயரைப் பிறர் அறியாவாறு ஆற்றுவேன்

டப் பொருள் கொள்ளுதலும் பொருந்தும். வாள் -
ந்த வாயையுடைய கருவி. இயல்பாகவே வளர்ந்த
ற்கை வேலியைப் போலத் தோற்றியது. மெல்லம் புல
சாரியை. புலம்பு - கடற்கரை. ஆயம் - மக்கட் டொ
. 294 : 2; அகநா. 11 : 7. வெளிப்படுதல் இன்னு
கூட்டியுரைக்க. கொடுமை யென்றது பிரிந்து சென்
செயற்கையானன்றி இயல்பாகவே உள்ள தாழை
து போல, நீ கூற வேண்டாயே இயல்பாகவே த
மையை நான் மறைத்து ஆற்றுவேனென்பது குறிப்பு.

தலைவி கூற்று

ஒப்பு.) 2. தனியின்றதே : அகநா. 392 : 10.

. ஒப்பு : "நாடிழந் ததனினு நனியின்னாது" (புறநா. 165 : 11

-2. ஆயம் ஆய்ந்த நலம் : "வல்லோ ராய்ந்த தொல்கவின் செ
283 : 4); "பலராய் மாண்கவின்" (அகநா. 98 : 12.)

. தாழையின் மடலுக்கு வாள் : "அரவுவாள் வாய முள்ளிலைத் த
235 : 2; குறள், 1261.)

. வேல் நாட்டு வேலி : "எஃகூன்றி" (பட். 78); "வாண் ம
மிலை யுயர்த்து" (பதிற். 33 : 7); "வேன் மிடைந்த வே
. 279); "சுற்றிலும் வேலியிட்ட தவர்களிட்ட வில்லும் வ

மே !" (திருவரங்கக். 53.)

-4. தாழைவேலி : "கண்டல் வேலி" (நற். 191 : 5, 207 : 1.

:. மெல்லம் புலம்பன் : குறுக். 5 : 4, ஒப்பு.

லைவனது கொடுமை : குறுக். 9 : 7, ஒப்பு ; கலி. 77 : 14.

[இரவுக் குறி வந்த தலைவன் சிறைப்புறத்தில் இருப்ப, த
தியை நோக்கிக் கூறுவாளாய், "நேற்று இரவில் ஒரு
நப் போந்து சென்றது என்று சிலர் சொல்ல, அது
என்னை வருத்துகின்றாள்" எனக்காவன் மிகுதியை உண
வு கடாவச் செய்தது.]

பெருங்கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை
களிற்றுச்செவி யன்ன பாசடை மயக்கிப்

டோரு மலைக்கு மன்னை பிறரும்
பின்னுவிடு கதுப்பின் மின்னிழை மகளிர்
இளையரு மடவரு முளரே
அலையாத் தாயரொடு நற்பா லோரே.

எ - து. சிறைப்புறம்.

கபிலர்.

(பி - ம்.) 1 'திரையது' 2 'மயக்கிய' 3 'கழித்துழ
றணித்தோர்' 4 'பெயருமென்ப' 5 'மன்ன' 8 '
ரே '

(ப - ரை.) தோழி, பெரு கடல் கரையது - பெரிய
யின்கண் உள்ளதாகிய, சிறு வெள் காக்கை -
ன்மையையுடைய காக்கை, களிறு செவி அ
ற்றினது காதைப் போன்ற, பசு அடை மயக்கி -
யைக் கலக்கி, பனி கழி - குளிர்ச்சியை யுடைய கழி
வும் - இரையின் பொருட்டுத் துழாவுகின்ற, பால் ா
இரவில், தனித்து ஓர் தேர் வந்து பெயர்ந்தது எ
பாக ஒரு தேர் இங்கே வந்து மீண்டு சென்றதென்று அ
வர் ; அதற்கொண்டு - அது தொடங்கி, அன்னை -
க்கும் - என்னைத் துன்புறுத்துகின்றாள் ; பின்னு
பின் - பின்னல் நாலவிடப்பட்ட கூந்தலையுடைய,
ழ மகளிர் - மின்னுகின்ற ஆபரணத்தை யணிந்த மகள
ர்யரும் மடவரும் - இளமையுடையோரும், மடப்ப
ருமாகிய, பிறரும்—, உளர் - இருக்கின்றனர் ; அவர், அ
ரொடு - தம்மை வருத்துதல் இல்லாத தாய்மாரோடு

லார் - நல் வினையுடையர்.

(முடிபு) தேர் வந்து பெயர்ந்ததென்ப; அன்னை அலை
ரிர் இளையரும் மடவரும் பிறரும் உளர்; அவர் நற்பாலோ

(கருத்து) இப்பொழுது காப்புமிக்கதாதலின், தலைவன் எ
ரந்து கொள்வதே நலம்.

(வி - ரை.) சிறுவெண்மை யென்றது கழுத்திலுள்ள நிற
டை - நெய்தலின் இலை முதலியன. அதற் கொண்டு
டங்கி (குறிஞ்சிப். 237, ந.); அதனைக் காரண
ண்டு எனலுமாம்.

...

ப ளென்பதும் மடவளென்பதும் பெறப்பட்டன; உ
ம் அசைநிலை. நற்பாலோரே: ஏகாரம் தேற்றம்.
ற்பால் பெற்றிலே னென்பது எச்சம்.

இதனால் இரவுக்குறியினால் உண்டாகும் அச்சமுை
தலே நலனென்னுங் கருத்துண்டாகச் செய்தாள். த
தல் இதன் பயன்.

மேற்.) மு. பிறர்கூற்றால் தமர் தலைவியைக் காத்தற்கண்
து. (தொல். களவு. 20. ந.)

ப்பு.) 1. சிறு வெண் காக்கை: குறுக். 334: 1; நற். 31: 2, 3
: 161 - 70: 1. (பி - ம்.) பெருங்கடற்றிரையது சிறு
: குறுக். 313: 1, பி. ம்.

பாசடைக்குக் களிற்றுச்செவி: "நெய்தற் பாசடை புரையு மஞ்
செவியி னன்ன பாசடை", "களிற்றுச் செவி யன்ன பா
" (நற். 47: 3, 230: 1, 310: 2); "களிற்றுச் செவி
ட மருங்கின்", "நீர் மிசை நிவந்த நெடுந்தாளகலிலை.........
றுச் செவியி னலைக்கும்" (அகநா. 176: 4, 186: 4 - 6.)

2. காக்கை பாசடையை மயக்கல்: "பெருங்கடற் கரையது
காக்கை, இருங்கழி நெய்தல் சிதைக்குந் துறைவன்"
1-2.)

3. காக்கை கழியைத் துழவல்: "சேயிறு வெறிந்த சிறு
க, பாயிரும் பனிக்கழி துழைஇ" (நற். 31: 2-3.)
அதற் தொண்டு: கலி. 139: 7; அகநா. 32: 9, 250: 9.

அன்னை அலைத்தல்: (குறுந். 262: 2): "எவ்வாய்ச் செல்
னனக் கூறி, அன்னை யானுள் கழற", "சிறுகோல் வ
ா யலைப்ப" (நற். 147: 4-5; 149: 4.); "என், அ
ஞுயை யலைத்த கையே" (அகநா. 145: 21-2.); "அ
மலை" (ஐங். எழு. 3); "அன்னையும் கோல்கொண்டலை
66.)

-5. தலைவன் தேர் வந்ததெனக் கேட்டு அன்னை அலைத்தல்: "செ
சய்த துறைப்ப வித்துறைப், பல்கால் வருஉந் தேரெனச், செ
வென்றனள் யாயே" (ஐங். 186: 3-5); கைக்கிளை, 24. "
பண்டிர் சொற்கொண் டன்னை, கடிகொண்டனளே தோழி.....
மணற் கொட்குமோர் தேருண் டெனவே" (அகநா. 20: 12-6

[தலைவன் விரைவில் வரைந்து கொள்வானென்று த
ம் தோழி கூறியது.]

எழின்மிக வுடைய தீங்கனிப் படூஉம்
திறவோர் செய்வினை யறவ தாகும்.
கிளையுடை மாந்தர்க்குப் புணையுமா ரிவ்வெ
ஆங்கறிந் திசினே தோழி வேங்கை
வீயா மென்சினை வீயுக யானை
ஆர்துயி லியம்பு நாடன்
மார்புரித் தாகிய மறுவி னட்பே.

எ - து. (1) கடிநகர்த் தெளிவு விலங்கினமை யறிய,
பது.

[கடிநகர் - காவற்பட்ட மனையில். தெளிவு விலங்கின
வன் தான் கூறித் தெளித்த சொல்வினின்றும் மாறு
மை. அறிய - தலைவி வாயிலாக அறியும் பொருட்டு.]

(2) வரைவுடன் பட்ட தோழி தலைமகட்குக் கூறியதூஉ

[வரைவுடன் படுத்திய வென்பதே பொருத்த முடையத

சேந்தம் பூதன்.

(பி-ம்.) 1 'தீங்கனிப்', 'கணிப்புகூஉம்' 3 'புணையு
ன' 5 'யாஅமென்சினை'

(ப - ரை.) தோழீ—, வேங்கை - வேங்கை மரத்தினது,
ன் சினை வீ உக - கெடாத மெல்லிய கிளையிலிருந்து ம
ர், அங்ஙனம் உதிருமிடத்திலே, யானை ஆர் துயில் இய
ன் - யானையானது பெறுதற்கரிய துயில் செய்வதனால்

ஒலியுண்டாகும் நாட்டையுடைய தலைவனது, மாாபு
ிய மறு இல் நட்பு - மார்பை உரியதாகப் பெற்ற குற்ற
பானது, எழில் மிக உடையது - மிக அழகுடையது;
ிப்படும் - இவ்விடத்தில் அணிமைக் காலத்தே உண்ட
வோர் செய்வினை - திறமையுள்ளோர் செய்யும் காரியம்
ஆகும் - அறத்தொடு பொருந்தியதாகும்; இனை
த்தார்க்கு - சுற்றத்தை யுடைய மக்களுக்கு, இவ் புணையும்
வ பற்றுக் கோடும் ஆகு மென்று, ஆங்கு அறிந்தி

ம்; வினை அறவதாகும்; இவ் புணையும் ஆம்; ஆங்கு

கருத்து) தலைவன் நின்னை விரைவில் வரைந்து கொள்
ி - ரை.) இங்ஙனம் கூறின், "அவன் தான் கூறிய
பொய்த்தனன்" என்று தலைவி கூறுவாளாதலின், தே
னைமையைத் தோழி அறிவாள்.

இரண்டாவது கருத்து: காப்பு மிகுதி முதலியவற்றை
ால் எடுத்துரைப்ப அவன் 'வரைந்துகொள்வேன்'
கூறியதை யறிந்த தோழி அச்செய்தியைத் தலைவி
றள்.

அவன் வரைவானோ, வரையானோ" எனக் கவன்ற
முதலில் எழில் மிகவுடையதென்றாள், அவள் மனம்
ற்கு. அணிப்படும் - விரைவில் நடைபெறும். அவன்
செய்யப் புகுந்தது அறத்தின்பாற்பட்டதென்பாள்
றாள். திறவோரென்றமையால் தலைவனைப் பாராட்டி
டை மாந்தரென்றது தம்மையே. "சுற்றத்தாரி
பட்டுக் கிடக்கும் நமக்கும் அச்சுற்றத்தாருக்கும்
இருக்கும். வரைவிற்குரிய செயல்கள் இதுகாறும் ப
லங்கிய மனத்தினேமாகிய நமக்குப் பற்றுக்கோடா
ரள்.

இவ் - இவை; அண்மையில் நிகழும் செயல்களாதலி
சுட்டினாள். மார்: அசைநிலை. 'அறிந்திசின்:
மக் கண் வந்த அசை. யானையாற் சிதைக்கப்படாமல்
, "வியா மென்சினை" என்று சிறப்பித்தாள். துயில்
ர். இயம்புதல் - நெடுந்தூரம் ஒலித்தல் (அகநா. 8
)

வேங்கைமலர் தன்மேல் உதிரப் புறத்தே செவிப்படு
யானை தூங்கும் நாடனென்றது, தலைவன் இரு
த்தாரும் பாராட்ட அவரிடையே தலைவியை ம
ண்டு வெளிப்படையாகத் தலைவியின் இன்பம் நு
ற குறிப்பினது.

" புலிப்பகை வென்ற புண்கூர் யானை

மணிநிற விரும்புதற் ருவு நாட" (அகநா. 202 : 3-8.)

ழும் பகுதியைப் பார்க்கையில் இச்செய்யுளின் 4 - 6
ள்,

" ... ... வேங்கை
வீயா மென்சினை வீயுக யானை
ஆருயி ரியம்பு நாடன் "

ு இருக்கலாமென ஊகிக்கப்படுகின்றது.
ஒப்பு.) 2. நிறவோர் - நீதிநாலுடையோர்; " திறவதிற்
ள்" (திரிகடு.) 3. இவ்வேள : தொல். களவி. 4.
-7. நாடன்மார்பு தலைவிக்கு உரியது : குறுங். 68 : 4, ஒப்பு ;
7-9.
ாடன் நட்பு ; குறுங். 3 : 4, 134 : 7, 304 : 8, 313 : 4, 3
6.

தோழி கூற்று

[வரைவு நீட்டித்தவழி ஆற்ருளாகிய தலைவியை தே
றியாட்டு அயர்ந்து தாய் தலைவனையறிந்து, வரைவுக்
றச் செய்கின்ருளாதலின் வரைவுண்டாதல் ஒருதலை;
நாளும் அணிமையிலுள்ளது; ஆதலின் நீ ஆற்ரு
ன்று" என்று தோழி கூறியது.]

1. அதுவர லன்மையோ வரிதே யவன்மார்
புறுக வென்ற நாளே குறுகி
ஈங்கா கின்றே தோழி கானல்
ஆடரை புதையக் கோடை யிட்ட
அடும்பிவர் மணற்கோ டூர நெடும்பனை
குறிய வாகுந் துறைவனைப்
பெரிய கூறி யாயறிந் தனளே.

எ - து. வரைவு நீட்டித்தவழி ஆற்ருளாகிய கிழத்
ழி ஆற்றுவித்தது.

உலோச்சன்.

ப - ரை.) ... தோழு ... கானல் ஆடு அரை புதைய -
் சோலையினிடத்திலுள்ள அசைந்த அடியிடம் பு

கோடை இட்ட - மேல் காற்றுக் கொணர்ந்து இட்ட,
மணல் கோடு ஊர - அடும்பங் கொடி படர்ந்த மண
ரவ, நெடுபனை - நெடிய பனைமரங்கள், குறிய ஆகும்
ாகும், துறைவனை - கடற்றுறையையுடைய தலைவனை,
- முருகனென்று சொல்லி வெறியெடுத்து, யாய் அறிந்
ாய் அறிந்துகொண்டாள்; ஆதலின், அது வரல் அ
- வரைவுக்குரிய நாள் வாராமை அரிதாகும்; வ
; அவன் மார்பு உறுக என்ற நாள் குறுகி - அ
ப அடைகவென்று வரையறுத்த நாள் அணிமையாக
ஆகின்று - இவ்வண்ணம் நின்பால் ஆற்றுமை உண்ட
இஃது என் கொல்?

முடிபு) தோழி, துறைவனை யாய் கூறி அறிந்தனள்;
ன்மை அரிது; குறுகி ஈங்காகின்று.

கருத்து) வரைவு அணிமையில் நிகழ்வதாதலின் நீ
தல் நன்றன்று.

வி - ரை.) அது : நெஞ்சறி சுட்டு; வரைவு நாளைச் சுட்
மையோ : ஓகாரம் அசைநிலை. அரிதே : ஏகாரம் தே
ெய்யுமென்ற உம்மை தொக்கது. குறுகியதனால் இத்
்சிகள் நடைபெறுகின்றன என்று பொருள் கொள்

கோடை-மேல் காற்று; குறுந். 343 : 5, 388 : 2, 369 : 3
ல பரவப்பரவ வெளியிலே தோன்றும் பனையின் அடிப்
தாகின்றது. பெரிய கூறுதலாவது, இது தெய்வ
தனக் கூறுதல். பெரிய கூறல். புறநா : 375 : 19.
றது கூறி வெறியாட்டெடுத்தா ளென்பதைக் குறி
அறிந்தது, தோழி அறத்தொடு நின்றதனால்.

ஒப்பு.) 1-2. தலைவன் மார்பைத் தலைவி உறுதல் : குறுந். 68 : 4,
7, ஒப்பு.
. ஆகின்று : குறுந். 15 : 4, ஒப்பு. ஈங்காகின்று : நற். 144 : 5.
. மணற் கோட்டின் மேல் அடும்பங் கொடி படர்தல் : (குறுந். 349
ம்பிவ ரணி யெக்கர்" (கலி. 132 : 16); "அடும்பம னெடு
தைந் தொளிப்ப, வெண்மணல் விரிக்குந் தண்ணந் துறை
். களவு. 20, ந. மேற்.)
-5. காற்றால் மணற் குவியல் உண்டாதல் : (குறுந். 372 : 2); "

. . . . . .

[தலைவன் வரைவிடை வைத்துப் பிரியுங் காலத்தில்,
ி, "நீ ஆற்றும் ஆற்றல் உடையையோ?" என்ற தோ
ர் மலையைக் கண்டு ஆற்றுவேன்" என்பதுபட
யது.]

இனமயி லகவு மரம்பயில் கானத்து
நரைமுக வூகம் பார்ப்பொடு பனிப்பப்
படுமழை பொழிந்த சார லவர்நாட்டுக்
குன்ற நோக்கினென் றோழி
பண்டை யற்றோ கண்டிசி னுதலே.

எ - து. வரைவிடை வைப்ப, ஆற்றகிற்றியோ வென்ற
ழுத்தி உரைத்தது.

கபிலர்.

(பி - ம்.) 3 'சாரலவர்'

(ப - ரை.) தோழி—, இனம் மயில் அகவும் - தி
ர மயில்கள் ஆரவாரிக்கும், மரம் பயில் கானத்து - மர
ந்த காட்டிடத்தில், நரை முகம் ஊகம் - வெள்ளை முக
ய கருங்குரங்கு, பார்ப்பொடு பனிப்ப - குட்டிக
ரால் நடுங்கும்படி, படு மழை பொழிந்த சாரல் - ஒலிக்
பொழிந்த மலைச்சாரலையுடைய, அவர் நாடு குன்றம்
ரது நாட்டிலுள்ள குன்றத்தை, நோக்கினேன் - பார்த்
றல், நுதல் - ஒளியிழந்து பசப்பூர்ந்த என் நெற்றி, ப
ற்றோ - பசப்பூராத பழைய தன்மையுடையதாயிற்றோ?
பார்ப்பாயாக.

(முடிபு) தோழி, அவர் நாட்டுக் குன்றம் நோக்கினேன்;
டையற்றோ? கண்டிசின்.

(கருத்து) தலைவருடைய குன்றத்தை நோக்கி ஆற்றி

(வி - ரை.) தலைவன் பிரியுங்காலத்தில் தலைவி வேறுபட்
ர் நுதல் பசப்பூர்ந்தது. அது கண்ட தோழி, "இப்பொ
வண்ணம் வேறுபடுகின்றது. தலைவன் பிரிந்திருக்கும்

ற்றன்றே. இங்ஙனமே தலைவர் குன்றத்தைப் பார்
த்து ஆற்றுவேன்" என்று கூறினள்.

மழைபொழிந்த கார்காலமாதலின் மயிலினம் அ
க்குக் குரங்குகள் நடுங்கும்; அங்ஙனம் நடுங்கி ஓ
கும் இருப்பைக் கூறலிருக்கை (நற். 181 : 7) எ
னுக்கல் (நெடுநல். 9, ந.) என்றும் கூறுவர்;

"மாமேயல் மறப்ப மந்தி கூர" (நெடுநல். 9);

"மடவ மயில்கூவ மந்திமா கூர" (கைக்கிளை, 36.)

படுமழை - தாழ்ந்த மழையெனலும் பொருந்தும்.

(ஒப்பு.) 2-3. மழைக்குக் குரங்கு அஞ்சுதல்: "மழையென்ற
ந்தி யலமந்து மரமேறி முகில்பார்க்குந் திருவையாறே" (தே. தி
கி துயிலுற்ற முழை வன்கடுவ னக்கத், திங்கிய மகித்தகனி
நந்த" (கம்ப. கார்காலப். 76.) 5. கண்டிசின்: குறுக். 240:
னது குன்றத்தை நோக்கித் தலைவி உவத்தல்: குறுக். 240: 6-7,

தலைவன் கூற்று

[தலைவியைப் பிரிந்து சென்று வினைமுற்றி மீண்டு
முது தலைவன் தேர்ப்பாகனை நோக்கி, "இன்று
வதற்குள் தலைவி இருக்குமிடத்திற்கு விரைவில் தே
லுத்துவாயாக" என்றது.]

). பரலவற் படுநீர் மாந்தித் துணையோ
டிரலை நன்மா னெறிமுத லுகளும்
மாலை வாரா வளவைக் காலியற்
கடுமாக் கடவுமதி பாக நெடுநீர்ப்
பொருகயன் முரணிய வுண்கட்
டெரிதீங் கிளவி தெருமர லுயவே.

எ - து. தலைமகன்பாகற்கு (ஏ - ம். பாக்கற்கு) உரைத்த
நாமலார் மகன் இளங்கண்ணன் (ஏ-ம். இளக்கண்ன்.)
(பி - ம்.) 2 'டிரலைமான்'; 'னெறிதலுமுகளும்' 4 '
வுமதி' 6 'தெருமர லுகவே'

(ப - ரை) பாக - தேர்ப்பாகனே. பாவ் அவல்படு
னுடு, மாலைவாரா அளவை - மாலைக்காலம் வருவ
னே, நெடு நீர் பொரு கயல் முரணிய உண்கண் -
யுள்ள ஒன்றையொன்று எதிர்ந்த இரண்டு கயல்களை
ண்ட கண்களையும், தெரி தீம் கிளவி - ஆராய்ந்த
ற்களையுமுடைய தலைவி, தெருமரல் உய - துன்ப
லுதலினின்றும் நீங்க, கால் இயல் கடுமா கடவுமதி - கா
ல்பையுடைய விரைகின்ற குதிரையைச் செலுத்துவாய
முடிபு) பாக, மாலை வாரா அளவை, கிளவி உய மாக் கட
(கருத்து) மாலை வருவதற்குமுன் தலைவியிருக்கு மிடத்தி
ரச் செலுத்துவாயாக.

(வி - ரை.) மாலை வந்தால் தலைவி காமம் மிக்குத் துன்
றித் தானும் நெறிமுதலுகளும் இணைமான்களைக்
பொழுது நாம் இங்ஙனம் தலைவியோடு இ
ற்றிலேமே!' என்னும் ஆராமையுறுதலின் அதற்

விபாற் செல்ல விரும்பினன்.

கடவாக் குறையன்றிக் குதிரையாற் குறையில்லை யென்
னை, 'காலியற் கடுமா' எனச் சிறப்பித்தான்.

நெடுநீர்: நெடுமை இங்கே ஆழத்தின் மேற்று; "(
லுந் தன்னீர்மை குன்றும்" (குறள், 17) என்புழிப் போ
பொருகயல் - ஒன்றையொன்று எதிரிடுங் கயல். மூர
மவாசகம்.

(ஒப்பு.) 1. பரலின் நீர்: குறுக். 65: 1, ஒப்பு.
1-2. பரலும் இரலையும்: குறுக். 65: 1, ஒப்பு.
பரலிலுள்ள நீரைப் பருகி இரலைமான் பெண்மானோடு உகளுதல்: குறு
இரலையும் துணையும் இணைந்திருத்தல்: குறுக். 65: 1-3, ஒப்பு.
3-4. குதிரையின் வேகத்திற்குக் காற்று: "வான்வழங் கியற்கை
டலையோ" (அகநா. 384: 9.) 5. கயல் முரணிய வுண்கண்: "கய
த்த வுண்கண்", "மதர்கயன் மலைப்பி னன்னகண்" (அகநா. 12
: 10); "கயன்மலைப் பன்ன கண்ணிணை" (யா. வி. 39, மேற்.)

தோழி கூற்று

[தலைவன் கூறிச் சென்ற கார்காலம் வந்தபொழுது
ந்த, "இது கார்காலமன்று; இப்பொழுது பெய்வது
லாத காலத்துப் பெய்யும் மழை" என்று தோழி வற்புற
ஆற்றுவித்தது.]

ஆலலு மாலின பிடவும் பூத்தன
காரன் றிகுளை தீர்கநின் படரே
கழிந்த மாரிக் கொழிந்த பழநீர்
புதுநீர் கொளீஇய வுகுத்தரும்
நொதுமல் வானத்து முழங்குகுரல் கேட்டே

எ - து. பிரிவிடைத் தோழி, "பருவமன்று; பட்டது வ
வற்புறுத்தியது (பி - ம். வற்புறுத்தது.)

[வம்பு - காலமல்லாத காலத்துப் பெய்யும் மழை.]

இடைக்காடன்.

(பி - ம்.) 1 'மடவரல்வாழி'; 'யாயினம்' 2 'காலை
லு மாலின' 7 'நொதுமலர்'

(ப - ரை.) இகுளை - தோழி, கழிந்த மாரிக்கு ஒழிந்த
சென்ற கார்காலத்திற் பெய்யாது எஞ்சியிருந்த ப
, புது நீர் கொளீஇய - புதிய நீரைக் கொள்ளும் பொரு
ந்தரும் - சொரிகின்ற, நொதுமல் வானத்து - அயன்
ய மேகத்தினது, முழங்கு குரல் கேட்டு - ஒலிக்

யைக் கேட்டு, மஞ்ஞை மா இனம் - மயில்களாகிய
டங்கள், காலம் மாரி பெய்தென - பருவத்துக்குரிய
ததென்று தவறாக எண்ணி, அதன் எதிர் - அம்மழை
ரே, ஆலலும் ஆலின - ஆடுதலைச் செய்தன; பிடவும் பூத்
வும் மலர்ந்தன; மடவ - அவை அறியாமையை உடை
அன்று - இது கார்காலமன்று; ஆதலின், நின்படர் தீர்க
பத்தை விடுவாயாக.

(முடிபு) இகுளை, கேட்டு மஞ்ஞையினம் ஆலின; பி
தன; மடவ; காரன்று; நின் படர் தீர்க.

(கருத்து) இது கார்காலமன்று.

(வி - ரை.) தலைவன் கார்காலத்தில் மீள்வதாகக்
றான். அக்காலம் வந்ததும் அவன் வாராமையின் தலைவி
ந்தாள். அது கண்ட தோழி, "இஃது அவர் கூறிச் செ
ப்பருவமன்று" என்றாள். "மழை பெய்கின்றது;
கின்றது; பிடா மலர்கின்றது. இவை கார்ப்பருவத்
யன வல்லவோ?" என்று வினவிய தலைவிக்குத் தோ

ன புறப மபால யகரம பெறறது. காலமார யயனறது
ந்து மழையை. பிடா கார்காலத்தில் மலர்வது.

ஒழிந்த - பெய்யாது எஞ்சிய. நொதுமல்வானமென்
தீ துன்புறுவாளென்பதை அறியாது முழங்குதலின்;

"என்னெனப் படுங்கொ றோழி மின்னுபு
வானேர் பிரங்கு மொன்றோ வதனெதிர்
கான மஞ்ஞை கடிய வேங்கும்
ஏதில கலந்த விரண்டற்கென்
பேதை நெஞ்சம் பெருமலக் குறுமே" (குறுந். 164)

முன் வந்துள்ளது காண்க.

"பொய்ம்மையும் வாய்மை யிடத்த புரை தீர்ந்த
நன்மை பயக்கு மெனின்" (குறள். 292)

துபற்றித் தோழி கார்காலம் வரவும், அன்றென்று கூறி

(மேற்.) மு. இகுளை வம்பென்றது (சும்பி. 170.)
(ஒப்பு.) 1. மடவ: நற். 316: 1. மஞ்ஞையினம் மடவ: குறுந். 361
2. காலமாரி: குறுந். 200: 5. 3. ஆலலும் ஆலின: குறுந். 37
"மோக்கலு மோக்தன", "மருட்டலு மருட்டினன்", "தொ
தொன் றெடலும் தொட்டான்" (கலி. 54: 8 - 14, 55
கார்காலத்தில் மலர்தல்: "சேணுறு பிடவமொடு" (மு
"பூவலர் குரவோடும் புடைதவழ் பிடவினும், மாவலர் சொரிகு

;. வனம்புகு. 7.)
1-3. மயில் வம்பமறையக் கண்டு ஆலுதல்: "பொய்படி யதி
செத் தாலும், இனமயின் மடக்கணம் போல, நினைமருள்
யர் மழையே" (நற். 248 : 7-9.) மஞ்ஞையும் பிடவும் மடவ: "
தொடு பிண்டி மலர, மடவமயில் கூவ" (கைக்கிளை. 36.)
5. பழ நீர் : குறுந். 220 : 1, 261 : 1. மு. குறுந். 66; நற். 99.

தலைவி கூற்று

[பரத்தையிற் பிரிந்து வந்த தலைமகனை ஏற்றுக்கொ
வியை நோக்கி, "நீ சிறிதும் மாறுபாடின்றித் தலை
றது ஏன்?" என்ற தோழிக்கு, "அவன் பழியஞ்சுப
வின் அவன் பழியை யெடுத்துரையாது உடம்பட்டே
று தலைவி கூறியது.]

... தோள்வளை நெகிழ்க்க ...

வருவதோர் காலை யின்முகந் திரியாது
கடவுட் கற்பி னவனெதிர் பேணி
மடவை மன்ற நீயெனக் கடவுபு
துனியல் வாழி தோழி சான்றோர்
புகழு முன்னர் நாணுப
பழியாங் கொல்பவோ காணுங் காலே.

எ - து. தலைமகன் வரவறிந்த தோழி, அவர்,
ந்து போயினர்க்கு எம் பெருமாட்டி தீயன கடிந்து (பி - ம்.
ாற்றினுய்" என்றுட்குக் கிழத்தி உரைத்தது.
[வலிந்து - மாறுபட்டு (தக்க. 317.) தீயன -
ந்தலும், பழி கூறலும் போல்வன. நன்கு - நன்மை; எ
முகங் கொண்டு எதிரேற்றதை.]
கிடங்கிற் குலபதி நக்கண்ணன் (பி. ம். கிடங்கிற் குல
ணன்.)
(பி - ம்.) 1 'நெகிழக்' 4 'னவனே பேணி' 7 'முன்னர்
(ப - ரை.) தோழி—, நெடிய திரண்ட தோள்வளை நெகி
மையையும் திரட்சியையும் உடைய தோள்களிலுள்
நெகிழச்செய்த, கொடியனாகிய குன்று கெழு ந
டுமையை உடையவனாகிய குன்றுகள் பொருந்திய நா
-ய தலைவன்; வருவதோர் காலை - பரத்தையர் வீட்டி
காலத்தில், இன்முகம் திரியாது -. இனியமுகம் வேறுபட
ள் கற்பின் - தெய்வத்தன்மையையுடைய கற்பினால்,

பேணி - அவனை எதிர்முகமாகச் சென்று உபசரித்
ற மடவை - நிச்சயமாக அறிவில்லாயாயினே, என கட
று வினவி, துனியல் - வருத்தமுறுதே; சான்றோர்
மைந்த பெரியோர், புகழும் முன்னர் - தம்மைப் புகழ்
னரும், நாணுப - நாணுவர்; அத்தகையோர், காணுங்
யுமிடத்து, பழி யாங்கு ஒல்ப - பழிச் சொல்லை யாப்
னம் பொறுப்பர்?

(முடிபு) தோழி, மடவை நீயெனக் கடவுபு து
ரோர் புகழு முன்னர் நாணுப; பழி யாங்கு ஒல்ப?
(கருத்து) தலைவன் பழிக்கு அஞ்சும் இயல்பினனு
அவனை ஏற்றுக் கொண்டேன்.

...

றல் தலைவிக்கு உண்டாகும் நோயறியாத கொடுமை
யவன். இன்முகந்திரியாதென்றது முகனமர்ந்து
ண்டதை யுணர்த்தியது. கடவுட்கற்பு - மழை த
பிய தெய்வத்தன்மையை யுடைய கற்பு; அருந்ததி போ
பனலும் ஆம் (அகநா. 16 : 18.)
திரியாது பேணி மடவையென வினை முடிவு செய்க. வ
சவிலே. சான்றோரின் இயல்பு இதுவென உலகின்
ந்துக் கூறினும் தலைவி கருதியது தலைவனையே பெ
றல் தலைவன் சான்றோனென்பதையும், பழிக்கு நா
ர்பதையும் புலப்படுத்தினள். ஓகாரமும் ஏகாரமும்
கள்.
(ஒப்பு.) 1. தோள்வலை நெகிழ்தல் : குறுக். 50 : 4-5, ஒப்பு.
2. தலைவனைக் கொடிய னென்றல் : குறுக். 26 : 8, ஒப்பு.
1 - 2. தோள்வளை நெகிழ்த்த நாடன் : "பணைத்தோ ளெ
ழ்த்தவெங் காதலர்" (நற். 193 : 6.)
4. கடவுட் கற்பு : அகநா. 184 : 1.
5. மடவை மன்ற : நற். 34 : 11, 183 : 6; அகநா. 27 : 6; ெ
: 251.
6 - 7. சான்றோர் தம்புகழ் கேட்பின் நாணுதல் : "தம்புகழ் கே
நலைசாய்த்து மரந்தஞ்ச" (கலி. 119 : 6.) ;" தன் பெயராகலின
த்தோ ரெல்லாம் புகழத் தலைபணிக், திறைஞ்சி யோனே குறு
ர். 152 : 22, 285 : 13-4.); "பிறர்தன்னைப் பேணுங்கா ணண
ழ. 6.)
8. பழிக்குத் தலைவன் அஞ்சுதல் : குறுக். 143 : 2. (

[பிரிவிடை வருந்திய தலைவியை நோக்கி, "தலைவர் ...யை உணர்ந்திலர்; உணரின் தம் வினை முற்றுத... து உடனே மீள்வர்" என்று தோழி கூறி ஆற்றுவித்தத...

...கேளா ராகுவர் தோழி கேட்பின்
விழுமிது கழிவ தாயினு நெகிழ்நாற் [...
பூச்சே ரணையிற் பெருங்கவின் றொலைந்த
நாட்டுயர் கெடப்பி னீடலர் மாதோ

ஆறுசெல் மாக்கள் சேக்கும்
கோடுயர் பிறங்கன் மலையிறந் தோரே.

எ - து. பிரிவிடைத் தோழி வற்புறுத்தது (பி - ம். வரவுற... பூங்கண்ணன்.

(பி - ம்.) 3 'பூச்சோரணையிற்' 4 'கேட்பின்', 'கொட்பி...
(ப - ரை.) தோழீ—, ஒலி கழை நிவந்த - ஒன்றோடொ... ...ந்து ஒலிக்கின்ற மூங்கில்கள் ஓங்கி வளர்ந்த, ஓங்கு... ...- உயர்ந்த மலைப்பக்கத்தில், புலி புகா உறுத்த ... கல் அளை - புலி தனக்குரிய உணவைச் செ... ...திருந்த புலால் நாற்றம் வீசும் கற்குகையினிடத்து, ... மாக்கள் சேக்கும் - வழிச்செல்லும் மனிதர் தங்கும், ... பிறங்கல் மலை - சிகரங்கள் உயர்ந்த விளக்கத்தையு... ...லை, இறந்தோர் - கடந்து சென்ற தலைவர், கேளார் ஆ... துயரைக் கேளார் ஆவர்; கேட்பின் - கேட்டார... ...மிது கழிவதாயினும் - சிறந்த பொருள் நீங்கு... ...பினும், நெகிழ் நால் பூ சேர் அணையில் - நெகிழ்ந்த நு... ...ய மலர்மாலைகள் சேர்ந்த படுக்கையினிடத்தே இ... ...தி, பெரு கவின் தொலைந்த நின் - பெரிய அழகு ந... ...து, நாள் துயர் - இக்காலத்துள்ள துயரமானது, ...ம்படி, பின் நீடலர் - பின்பும் தாமதியாமல் வருவார்.

(முடிபு) தோழி, மலையிறந்தோர் கேளாராகுவர்; கே... ...ர்.

(கருத்து) அவர் நின் நிலையை அறிந்திலர்; அறியின் உ... வர்.

(வி - ரை.) கேட்பின் நீடலரென்ற குறிப்பு நான் ... டு நின் துயர்நிலையை அறிவித்து மீளச் செய்வேனெ...

ந்தைப் புலப்படுத்துகின்றது. இது கற்புக்காலத்தது.
விழுமிது - அறம், பொருள் முதலியன (அகநா. 1
ர); மிக உயர்ந்த பொருளெனலுமாம். கேட்பின் வி
வதாயினும் நீடலர். நீடலராதலின் துயர் கெடும்.
ற எச்சம் நீடலரென்றதன் கண்ணுள்ள அலரென்ற
ப்பைக் கொண்டு முடிந்தது. காட்டுயர் - நாள்தோறும்
ரெனலும் பொருந்தும்.

ச் சிறப்பித்தாள்.

தலைவன் பிரிந்த காலத்தில் தலைவி பாயலில் இ
றும் செய்தி நெடுநல்வாடையில் விரிவாகக்
ள்ளது.

லி கழை - தன்பாலுள்ள துளைவழியே காற்றுப் பே
லிக்கும் மூங்கிலெனலும் ஆம்;

"ஆடமைக் குயின்ற வயிர்துளை மருங்கிற்
கோடை யவ்வளி குழலிசையாக" (அகநா. 82: 1-2);

த்த மூங்கிலென்பதும் ஒன்று. புகா - உணவு; "புக
" (தொல். களவு. 16) என்பதன் உரையைப் பா
கல் - பிறங்குகல் என்பதன் விகாரமுமாம்.

ஒப்பு.) 2-3. நாரற் பூவைத் தொடுத்தல்: "பன்னூன்
. 173: 2); "விரிதுண்ணூல் சுற்றிய வீரித முலரி" (கலி. 64
நான் மீக்கோள் பூம்புறத் தேற்றதன், தெரிதால் வாங்கி
கொளீஇப், பவழமும் வெள்ளியும் பசும்பொன் னடரும், நிக
முக் திருமணிக் காசும், உழற்படக் கோத்த வொளிகின
னம் வாடாது வாசங் கலந்த, தண்ணறும் பன்மலர் தானத்
டாழிற் றடக்கையின் வத்தவர் பெருமகன், சூட்டெலம் புனைந்த
கிய" (பெருங். 2. 15: 126-34.)
. புகா: குறுக். 232: 3, 258: 5; ஐங். எழு. 31.
புலியின் புலால் நாற்றம் வீசும் உணவு: "புலவுப்புலி துறந்த கல
டை" (அகநா. 3: 9, 97: 3.)
கல்லளையும் புலியும்: "பைங்கண் வல்லியங் கல்லளைச் செறிய" (
4); "புலிசேர்ந்து போகிய கல்லளை போல" (புறநா. 86: 4.)
. பிறங்கல் மலை: குறுக். 144: 7, 285: 8.

தலைவி கூற்று

[தலைவன் வருவதாகக் கூறிச் சென்ற பருவம் வரவும் அ
ாளுக, வருந்திய தலைவியை நோக்கி, " நீ ஆற்றல் வேண்
று வற்புறுத்திய் தோழிக்கு; " அவர் கூறிய பருவம்
ாரும் அவர் வருவாரெனச் சொல்லும் தூதுகள் வ
' என்னை மறந்தனர் " என்று தலைவி கூறியது.]

தலையலா வநதன வாரா-மதாழ
துயிலின் கங்குற் றுயிலவர் மறந்தனர்
5. பயினறுங் கதுப்பிற் பாயலு முள்ளார்
செய்பொரு டரனசைஇச் சென்றோர்
எய்தின ராலென வரூஉந் தூதே.

எ - து. பருவங்கண்டு, வற்புறுத்துந் தோழிக்குக்
த்தது.

[கண்டு உரைத்ததென்று கூட்டுக.]

பாரகாபரன் (பி - ம்.) பார்காப்பான், பாரதரபரன், பாரகா
(பி - ம்.) 3 'வாரார்' 4 'றுயில்வரமறந்தனர்' 5 ' பயி
,ரநசைஇச் '

(ப - ரை.) தோழி—, இலை இல் அம் சினை இனம்
ப - இலையில்லாத அழகிய கிளையினிடத்துத் திர
டுகள் ஆரவாரிக்கும் படி., முலை ஏர்மெல் முகை அவி
யொத்த மெல்லிய அரும்புகள் விரிந்த, கோங்கின் தலை
ன - கோங்கமரத்தினது முதற்பூக்கும் மலர்கள் தோன்
பொருள் தரல் நசைஇ சென்றோர் - ஈட்டுதற்குரிய
கொண்டு வருதலை விரும்பிச் சென்ற தலைவர், எய்தின
டம் தூது - மீண்டு வந்தனரென்று அறிவித்தற்கு
தகள், வாரா - வந்தில; அவர் - நம்மைப் பிரிந்து
ர், துயில் ' இன் கங்குல் துயில் மறந்தனர் - துயிலுத
க்காலத்தில் உடன் துயிலுதலை மறந்தனர்; பயில் நறு
பாயலும் உள்ளார் - தாம் பழகுகின்ற நறிய
லாகிய அணையையும் நினையாராயினர்.

(முடிபு) தோழி, அலர் வந்தன; தூது வாரா; அவர்
ர்; உள்ளார்.

(கருத்து) தலைவர் என்னை மறந்தனர் போலும்.

(வி - ரை.) கோங்கின் முகையவிழ்ந்தமை கூறுதலின் ப
வேனிலாயிற்று (ஐங். 343.)

இலவமரத்தின் இனமாகிய கோங்கும் அவ்விலவத்

ன்றே மலருங் காலத்தில் இலையின்றித் தோன்றும். தலை
லிற் பூக்கும் மலர்கள்; "தலைநாட் செருந்தி" (சிறு

றபடி. துயிலையும் பாயலையும் நினைத்தனரேல் வந்தி
பது தலைவியின் உள்ளக் கிடக்கை. பாயலும்: உ
வு சிறப்பு. ஆல், ஏ: அசை நிலைகள்.

ப்பு.) 1. இலையி லஞ்சினை: "இலையில மலர்ந்த வோங்குசினை யில
338: 2); "இலையில மலர்ந்த முகையி லிலவம்" (அகநா. 11

. கோங்கரும்புக்கு நகில்: முருகு. 34-5; சிறுபாண். 25-6;
3-4; அகநா. 240: 11; புறநா. 336: 9-10; நாலடி.
ஞ்ச. 44; பெருங். 2. 12: 100-105; திருச்சிற். 1. 1-3. ஙுங். 341

. கதுப்பிற் பாயல்: "கருமென் கூந்தன் மெல்லணை யேமே" (
8); "கணங்குழை நல்லவர் கதுப்பற லணைத்துஞ்சி", "ஒள்
ழ கூந்தற்றுயில் பெறும்" (கலி. 71: 19, 104: 20); "ம
மன் கூந்தன் மெல்லணை வதிந்து" (பதிற். 50: 18-9); "
ர் கமழ்தொடை வேய்ந்தநின், மண்ணுறு கூந்தன் மரீஇய துயி
டார் கூந்தன் மரீஇ யோரே", "இருளெனக் கூந்தலின்
த", "கூந்தன் மெல்லணைத் துஞ்சி" (அகநா. 223: 15-6,
33: 15, 308: 13.)

. செய் பொருள்: குறுங். 190: 2; கலி. 7: 21, 12: 10, 16
4.

. பிரிந்த தலைவன் தூதுவிடுத்தல்: குறுங். 266: 4; அகநா. 333
(

தோழி கூற்று.

[வினைமேற் சென்ற தலைவன் தன்மாட்டுள்ள அன்ப
குறித்த இடத்தின்கட் செல்லாமல் இடையே மீள்வனெ
ற தலைவியை நோக்கி, "அவர் தாம் செல்லும் பாலை
யானை தன் சுற்றத்தைப் பாதுகாக்கும் காட்சியைக் க
ம் நம் இல்லறக்கடன் இறுப்பதற்கு நம் முயற்சி மு
ரடுமென்று சொல்வார்" என்று தோழி கூறியது.]

). பொத்தில் காழ வத்த யாஅத்துப்
பொரியரை முழுமுத லுருவக் குத்தி[நல
மறங்கெழு தடக்கையின் வாங்கி யுயங்கு
சிறுகட் பெருநிரை யுறுபசி தீர்க்கும்
5 ... பொளிஇ கண்டனர் தோழி

காமா மபாருட்பணபாயபாகய

நாம்வெங் காதலர் சென்ற வாறே.

எ - து. இடைநின்று மீள்வரெனக் கவன்ற கிழத்தி
| வற்புறத்தியது.

கடுகு பெருந் தேவன்.

பி - ம்.) 3 'யியங்குநடை' 5 'கண்டன' 6 'கட
துய' 7 'போதிய'

ப - ரை.) தோழி—, தம் கடன் இறீஇயர் - தம்மு
மையை நிறைவேற்றும் பொருட்டு, எண்ணி - கருதி,
றும் - இடங்கள் தோறும், காமர் பொருள் பிணி போ
ப்பத்தையுடைய பொருண்முயற்சிக்கண் உள்ள உ
ப்பினாற் சென்ற, நாம் வெம் காதலர் - நாம் விரும்பும் த
ற ஆறு - வம்மைப் பிரிந்து சென்ற வழியில், பொத்து
- புரை யற்ற வயிரத்தை யுடையனவாகிய, அத்தம் யா
வழியில் நின்ற யாமரங்களின், பொரி அரை முழுமு
ரிந்த திரண்ட அடியை, உருவ - உருவும்படி, குத்தி -
ம்பாற் குத்தி, மறம் கெழு - வன்மை பொருந்திய, த
வாங்கி - வளைந்த கையினாற் கொண்டு தந்து, உயங்கு ந
திய நடையையும், சிறுகண் - சிறிய கண்களையுமுடைய,
- பெரிய யானை வரிசையின், உறு பசி தீர்க்கும் - மிக்க
தீர்க்கின்ற, தடமருப்பு யானை - வளைந்த கொம்பையு
யானையை, கண்டனர் - கண்டார்.

(முடிபு) தோழி, இறீஇயர் எண்ணிப் போகிய க
றவாற்றில், யானை கண்டனர்.

(கருத்து) தலைவர் வினைமுற்றியே மீள்வர்.

(வி - ரை.) பொத்து - பொந்து; உட்புரை. காழ் - வ
தயா - சிவந்த யாமரமுமாம்; "செந்நிலையா" (அகநா
பாலைநிலமாதலின் நீரின்றி யாவின் அரை பொரிந்தது.
ப்பு யானையாதலின் குத்தியது கோட்டாலென்று கெ
ர யென்றது பிடியும் கன்றுகளுமாகிய யானைவரிசையை.
"குழூஉப்புறந் தருதல் குஞ்சரத் தியல்பே" என யானை
ல்பை விதந்தோதுவர். இங்ஙனம் யானைக்கூட்டத்
காக்கும் களிற்றை ஏந்தலெனவும், யூதநாதனென
ங்குவர்; இந் நூல் 180-ஆம் செய்யுளைப் பார்க்க.

பார்க்கிதலுமாகிய செயல்களை. அவை செய்யப் பொரு
ாடு மாதலின் காதலர் சென்றார்;

" அரிதாய வறனெய்தி யருளியோர்க் களித்தலும்
பெரிதாய பகைவென்று பேணாரைத் தெறுதலும்
புரிவமர் காதலிற் புணர்ச்சியுந் தருமெனப்
பிரிவெண்ணிப் பொருள்வயிற் சென்றநங் காதலர் "
(கலி. 11 : 1

" கேள்கே டூன்றவுங் கிளைஞ ராரவும்
கேளல் கேளிர் கெழீஇயினி ரொழுகவும்
ஆள்வினைக் கெதிரிய வூக்கமொடு " (அகநா. 93 : 1 - 3)

என்பவற்றைக் காண்க.

காமர் - காமம் மருவிய வென்பதன் விகாரமாக்கி, விருப்
ருந்திய வெனப் பொருளுரைத்தலும் பொருந்தும். பொ
ரி - பொருளிடத்து நெஞ்சுபிணித்தல் (கலி. 4 : 25, ந.)

தன் கடனையறிந்து அதனை முற்ற ஆற்றும் யானை
ப்பாராதலின், இல்லறத்திற்கு உரியன ஆற்றும் பொருட்
ருள் தேடச் சென்ற அவர் தம்வினை முற்றிய பின்
வரென்பது குறிப்பு.

அறம் புரிவதில் தலைவியும் மனமொத்த தன்மையினள
வனுக்குத் துணை செய்பவளாதலின், "அவர் இடை நி
டால், அறம் செய்தலிற் குறை நேரு மன்றே "
ன்றுள்.

தாம் சென்ற விடத்துக் காட்சிகள் அவருடைய கடனை
த்துமாதலின் சோர்வின்றி எண்ணிய எண்ணியாங் ெ
வரெனத் தோழி துணிவுறுத்தினள்.

(ஒப்பு.) 1. முழுமுதல் : குறுந். 214 : 5; 361 : 4.
4. யானையின் நிரை : குறுந். 180 : 2, ஒப்பு.
1-5. யானையும் யாமரமும் : குறுந். 37 : 2-4, ஒப்பு.
7. பொருட்பிணி : குறுந். 344 : 7, 350 : 8; நற். 46 : 11, 7
: 5; ஐங். 355 : 2; கலி. 4 : 25; அகநா. 43 : 14, 51 : 8.
8. நாம் வெங் காதலர் : கலி. 27 : 26. 7-8. மு. நற். 186 : 9-10.

தலைவன் கூற்று

[பொருள்வயிற் பிரிய எண்ணிய தலைவன் தன் கருத்

மணிவார்ந் தன்ன மாகமுகாடி யறுமை
பிணிகான் மென்கொம்பு பிணையொடு மார்,

மானே றுகளுங் கானம் பிற்பட
வினை நலம் படீஇ வருது மவ்வரைத்
தாங்க லொல்லுமோ பூங்குழை யோயெ
சொல்லா முன்னர் நில்லா வாகி

நீர்விலங் கழுத லானு
தேர்விலங் கினவாற் றெரிவை கண்ணே.

எ - து. பொருள் விலக்கப்பட்ட கிழவன் செலவழுங்கியது
பொருள் முயற்சியினின்றும் விலக்கப்பட்ட தலைவன் செ
ின்றும் நீங்கியது.]

ஆசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை.

(பி - ம்.) 2 'மமர்ந்த', 'மாந்த' 3 'கான்பின்
ழிதலானு' 8 'றெரியிழைகண்ணே'

(ப - ரை.) பூ குழையோய் - பொலிவையுடைய குழை
ந்தோய், மணி வார்ந்தன்ன - நீலமணி ஒழுகினாற் போ
கொடி அறுகை - கரிய கொடியாகிய அறுகினது, பிணி
கொம்பு - பிணிப்பு நீங்கிய மெல்லிய தண்டை, பிணையெ
த - பெண்மானோடு வயிறு நிரம்ப உண்ட, மான்
நும் - ஆண்மான் துள்ளுகின்ற, கானம் பின்பட -
ுகச் சென்று, வினை நலம் படீஇ வருதும் - தொழில் ந
டாகப் பெற்று மீண்டு வருவேம்; அ வரை - அக்காலத்த
கல் ஒல்லுமோ - நின்னாற் பொறுத்திருத்தல் இயலு
சொல்லா முன்னர் - என்று நாம் சொல்லாமைக்கு முன்
ிவை கண்-தலைவியின் கண்கள், நில்லா ஆகி - பழைய நி
லாமற் கலங்கி, நீர் விலங்கு அழுதல் ஆனு - நீரால் மா
யுடைய அழுகை அமையாவாகி, தேர் விலங்கின - எம் தே
ட செய்தன.

(முடிபு) 'பூங்குழையோய், கானம் பிற்பட வினைநலம்
ருதும்; தாங்கல் ஒல்லுமோ?' எனச் சொல்லா முன்னர், தெ

ு இளைதாக இருக்குங்கால் அமைந்துள்ள மூறுக்கு.
ம்பாதலின் ஆர்ந்தது. கானம் பிற்பட வென்றது கானத்
தென்றபடி. ஆண்டுச் செல்வேனாயினும் பிணைமா
னறும் ஒன்றுபட்டு உகளும் காட்சிகண்டு மேற்செல்
வே னென்பது குறிப்பு.

வினைநலம்படுதல் - பொருள்முயற்சி முற்றுப்பெறுதல்.
ிறது அளவு; அஃது ஈண்டுக் கால அளவு. குறி
கல் - பிரிவினால் உண்டாகும் துன்பங்களைப் பொறு
ுழை - பூத்தொழில் அமைந்த குழை யெனினுமாம்.

நீர் விலங்கு அழுதல் - நீர் கண்ணிலுள்ள பாவையை ம
ற அழுகையென்பதும் ஆம்; "பாவை மாய்த்த ப
க்கமொடு" (அகநா. 5: 21.)
கண் தேர்விலங்கினவென்று கூறினும், அவள் அழுதல் க
r செலவு தவிர்ந்தே னென்பதே கருத்து. தெரிவை: த
ன்னும் பொருட்டாய் நின்றது.

(ஒப்பு.) 1. அறுகின் கொடிக்கு நீலமணி: "பழங்கன்று கறிக்கும் ப
கைத், தழக்குரல் வானின் தலைப்பெயற் கீன்ற, மண்ணு
ன மாயிதழ்ப் பாவை" (அகநா. 136: 11-3.)

2-3. பிணையும் மானும் உகளுதல்: குறுந். 65: 1-3, ஒப்பு; பி
றும்: குறுந். 319: 1. 1-3. அறுகம்புல்லை மான் பிணையோடு உ
ா. 23: 7-9; பு. வெ. 277.

5. காமந் தாங்குதல்: குறுந். 241: 1, தாங்கல் ஒல்லுமோ:
: 5.

தலைவி கூற்று

[வரைவுணர்த்திய தோழியை நோக்கி, "தலைவனைக் க
து இன்பமும் அவனைக் காணாதபோது துன்பமும் உடையே
ந்தேன். இனி எப்பொழுதும் உடனுறைதலால் இன்
டாகும்" என்பது படத் தலைவி கூறியது.]

எ. வேரு முதலுங் கோடு மொராங்குத்
தொடுத்த போலத் தூங்குபு தொடரிக்
கீழ்தாழ் வன்ன வீழ்கோட் பலவின்
ஆர்கலி வெற்பன் வருதொறும் வரூஉம்

து. வரைவுணர்த்திய தோழிக்குக் கிழத்தி உரைத்தது.
உறையூர்ச் சிறு கந்தன்.

ப - ரை.) தோழீ—, நம் காமத்து பகை - நம்மிடத்த
ாகிய பகை, வேரும் முதலும் கோடும் - வேரிலும் அடி
கிளையிலும், ஒராங்கு - ஒருபடியாக, தொடுத்த பே
ாத்து வைத்தன போல, தூங்குபு தொடரி - தொ
ர்ந்து, கீழ் தாழ்வன்ன - கீழே தாழ்ந்தாற் போ
காள் பலவின் - தணிந்த குலைகளையுடைய பலாமரத்
ய, ஆர்கலி வெற்பன் - ஆரவாரத்தையுடைய மலை
ன், வருதொறும் - இங்கே வருந்தோறும், வரூஉம் - செ
; அகலினும் - அவன் அகன்றாலும், அகலாதாகி - போ
இகலும் - மாறுபடும்; இஃது என்ன வியப்பு!

(முடிபு) தோழி, காமத்துப்பகை, வெற்பன் வருதெ
ம் ; அகலினும் இகலும்.

(கருத்து) தலைவனைப் பிரிதலின்றி ஒன்றியிருத்தலே எ
ம் பயப்பது.

(வி - ரை.) தொடுத்தபோல - ஓரிடமும் எஞ்சாது தொட
களைத் தொடுத்தாற் போல. கீழ்தாழ்வன்ன - கீழே வி
தலைப் போன்ற வெனலுமாம்; பருமையைச் சுட்டி
கோள் - விரும்பும் குலையெனலும் பொருந்தும். கே
க்குலை. மலையிலுள்ள பலவகை ஆரவாரங்களை 'ம
ம்' என்னும் பாட்டால் உணரலாம்.

காமம் இன்பத்தைத் தருவதாயினும் தலைவனைப்
ற்று தன்னுடனுறைந்தே துன்பத்தைத் தருதலின் அ
யாகக் கூறினுள் ;

கைதையந் தண்புனற் சேர்ப்பனொடு
செய்தன மன்றவோர் பகைதரு நட்பே",
பகையா கின்றவர் நகைவிளை யாட்டே" (குறுந். 304 : 7-8, 39
வருவனவற்றையும் காண்க.

தலைவனைக் காணுந்தோறும் காமம் வெளிப்படு மென்
கருத்து முன்பு (136 - ஆம் செய்யுளில்) வந்துள்ளது.
தலைவன் வருங்காலத்திற் காமம் இன்பம் பயத்தலும்
ந்த காலத்தில் துன்பம் பயத்தலுமாகிய இக் கருத்து,

சாரச் சாரச் சார்ந்து
தீரத் தீரத் தீர்பொல் லாதே"
ப பழம்பாட்டிலும் காணப்படுகின்றது.

"தொடிற்சுடி னல்லது காமநோய் போல
விடிற்சுட லாற்றுமோ தீ" (1159) என்பது குறள்.

காமத்துப்பகை : அத்து, வேண்டாவழிச் சாரியை.

ஒப்பு.) 1. ஓராங்கு : குறுந். 38 : 5, 316 : 5.

-3. வேரிற் காய்க்குலையை யுடைய பலவு : (குறுந். 18 : 1,
ங்வேர்ப் பலவின் பயங்கெழு கொல்லி", "பலவின், வேர்க்கெ
ங் கொழுஞ்சுளைப் பெரும்பழம்" (நற். 201 : 5, 213 : 2-3.)
காடு தோறும் காய்க்குலையை யுடைய பலவு : குறுந். 83 : 3-5, ஒ
-6. காமத்தின் தன்மை : "நீங்கிற் றெறூஉங் குறுகுங்காற் றண்
தீ" (குறள், 1104.)

தோழி கூற்று

[பரத்தையிற் பிரிந்த தலைவனை நோக்கி, "தலைவி

தாள்; ஆதலின் நினக்கு ஆகும் பயனொன்றில்லை; '
ற்க" என்று தோழி வாயில் மறுத்தது.]

I.வாரலெஞ் சேரி தாரனின் றூரே
அலரா கின்றாற் பெரும காவிரிப்
பலராடு பெருந்துறை மருதொடு பிணித்த
ஏந்துகோட் டியானைச் சேந்தன் றந்தை
அரியலம் புகவி னந்தோட்டு வேட்டை
நிரைய வொள்வா ளிளையர் பெருமகன்
அழிசி யார்க்கா டன்னவிவள்
பழிதீர் மாணலந் தொலைதல் கண்டே.

எ - து. (1) தோழி தலைமகற்கு வாயில் மறுத்தது.
(2) வாயில் நேர்ந்ததூஉமாம்.

பரணர்.

(பி - ம்) 1 'வாரலோ வாரலெஞ்சேரி' 2 'பெருமா கா
சந்தனுறந்தை' 5 'அரியரிலம்புகவிளங்கோட்டு வேட்ல
ாமுதன கண்ணே'

தாடு பிணித்த - மருத மரத்திற் கட்டிய, ஏந்து கோடு ய
யர்ந்த கொம்பையுடைய யானைகளையுடைய, சே
ந - சேந்தனுடைய தந்தையும், அரியலம்புகவின் - கள்ள
றவையும், அம் தோடு வேட்டை - அழகிய விலங்குத் ெ
வேட்டையாடும் தொழிலையும், நிரையம் ஒள்வாள் -
து நரக வாழ்வைப் போன்ற துன்பத்தைத் தரும் ஒள்
யுமுடைய, இளையர் பெருமகன் - இளைய வீரர்களு
னுமாகிய, அழிசி ஆர்க்காடு அன்ன - அழிசியினது ஆ
னும் நகரத்தைப் போன்ற, இவள் பழி தீர் மாண் ந
ாது குற்றந்தீர்ந்த மாட்சிமைப்பட்ட அழகு, தொ
டு - அழிதலைக் கண்டபின், எம் சேரி - எமது சேரிக்
ல் - வருதலை யொழிவாயாக; நின் தார் தாரல்-நின் மாலை
லை யொழிக; அலர் ஆகின்று - பழிமொழி உண்டாகிக்
(முடிபு) பெரும, இவள் நலம் தொலைதல் கண்டு வ
ல்.

(கருத்து) நீ ஈண்டு வாரற்க.
(வி - ரை.) இவள் நலம் தொலைதல் கண்டாய்; இனி
நினக்கு இன்பம் பிறவாது; ஆதலின் வாரற்க என்று

ந்தாள்.

அலர் - பரத்தையர் கூறும் பழிமொழி; 'தலைவி தலை
பாலே இருத்திக் கொண்டாள்' எனக் கூறுவது. ஆ
களிலும் துறைகளிலும் மருத மரங்களை வளர்த்தல் வழ
அரியலம் புகவு: அம் சாரியை. புகவு - உணவு;
ன்பதன் விகாரம். அரியலம் புகவின் இளையரெனக.
பானம்; "கள்ளி னிரும்பைக் கலஞ்செல வுண்டு" (மது
என்பதையும் அதனுரையையும் பார்க்க. தோடு - வில
ருதி. நிரைய வொள்வாள் - பகைவருக்கு நரக வேதல
டாக்கும் ஒள்ளிய வாள்;

"நிறைகளி றொழுகிய நிரைய வெள்ளம்" (பதிற். 15: 4),
"நிரயத் தானை" (சிலப். 26: 37)

பவற்றின் உரையைப் பார்க்க.

சேந்தனென்பவனுடைய தந்தை அழிசி யென்பதும் அவ

க்காடு உரியதென்பதும்,

"கோவினி வாழிய நெஞ்சே மேவார்

வணடுமூசு பகயத பனலவடை மலரும்
அரியலங் கழனி யார்க்கா டன்ன
காமர் பணைத்தோ ணலம்வீ றெய்திய
வலைமான் மழைக்கட் குறுமகள்
சின்மொழித் துவர்வாய் நகைக்குமகிழ்ந் தோயே" (நற். ககo)

னும் பாட்டினாலும் அறியப்படுகின்றன.

இரண்டாவது கருத்து: 'வாரல் எம் சேரி; தாரல் நின்
ன் நலம் தொலைதல் கண்டு அலராகின்று' என்று கூ
க்கு நீ வருதலும் நின்தார் தருதலும் உடம்பாடல்லவே
ணர் கூறும் பழிமொழியை அஞ்சினேம்; ஆதலின் நீ
ம்பட்டேம்' எனக் கூற்றெச்சம் வருவித்துரைக்க.

(ஒப்பு.) 1. சேரி : குறுந். 231 : 1.
தலைவி தலைவனது தாரை விரும்பாமை : "பல்லார்தோ டோய்ந்து பாய்புனல், நல்வய லூரநின் னூர்புலால்" (தொல். களவி. .); "ஒல்லேம் குவளைப் புலாஅன் மகன்மார்பிற், புல்லெ ணி நறிது" (தொல். களவி. 55, சே. மேற்.)
2. அரைாகின்று : ஐங். 132 : 3; அகநா. 96 : 18.
ஆகின்று : குறுந். 15 : 4, ஒப்பு.
3. பெருந்துறை மருது : "உளைப்பூ மருதத்துக் கிளைக்குரு கிரு துறை", "முடமுதிர் மருதத்துப் பெருந்துறை", "மருதுயர்ந் விரிபூம் பெருந்துறை", "கரைசேர் மருதம்" (ஐங். 7 : 4 - 5, 2, 74 : 3); "திருமருத முன்றுறை", "திருமருத நீர்ப்பூந் து புனல் வையைத் திருமருத முன்றுறையால்", "திருமருத முன் றன் குறுகி" (பரி. 7 : 83, 11 : 30, 22 : 45, திரட்டு, 2 : 72.); " தேனூர்க்குத் திருமருதமுன்றுறை" (கலி. 26 : 13); "வரு மைய வார்மண லகன்றுறைத், திருமரு தோங்கிய விரிமலர்க் கா றையணி மருதமொடு" (அகநா. 36 : 9 - 10, 97 : 19); "உய ந் துறை" (புறநா. 243 : 6) "வருபுனல் வையை மருதோங்கு ற" (சிலப். 14 : 72.)
5 - 6. "மட்டப் புகாவிற் குட்டுவ ரேறே" (பதிற். 90 : 26.)
8. மாணலம் : குறுந். 74 : 5, ஒப்பு.

தோழி கூற்று

[தோழி அறத்தொடு நின்றபின், அங்ஙனம் தான் செய்த வன் அறிந்தால் வரைந்து கொள்ளுவதற்குரிய முயற்சி ...னென்று தான் எண்ணியதைத் தலைவிக்கு உண

...
தருவி யார்ந்த தண்ணறுங் காந்தள்
முகையவிழ்ந் தான நாறு நறுநுதற்
பல்லிதழ் மழைக்கண் மாஅ யோயே
ஒல்வை யாயினுங் கொல்வை யாயினும்
நீயளந் தறிவைநின் புரைமை வாய்போ
பொய்ம்மொழி கூறலஃ தெவனோ
நெஞ்சம் நன்றே நின்வயி னானே.

எ - து. காப்பு மிகுதிக்கண் ஆற்றளாகிய தோழி, அறத் ..., அவனே பரிகரிப்பனென்று கருதியதனைத் தலைமகளும் ...கக் கூறியது.

[நின்று கூறியதென இயைக்க.]

பரணர்.

(பி - ம்.) 6 'வாய்போலப்' 8 'நின்னுயிர் நானே'

(ப - ரை.) மழை சேர்ந்து எழு தரும் - மேகங்கள் சே
ந்த, மாரி குன்றத்து - மழையையுடைய மலையினிடத்து
ி ஆர்ந்த - அருவிக்கு அருகிற் பொருந்திய, தண் நறு க
ா அவிழ்ந்து - தண்ணிய நறிய காந்தளரும்புகள் வி
நாறும் நறுநுதல் - அமையாதனவாய் மணம் வீசுகின்ற
றியையும், பல் இதழ் மழை கண் - பல இதழையு
ரைப் பூவைப்போன்ற குளிர்ச்சியையுடைய கண்
டய, மாஅயோயே - மாமை நிறம் பொருந்தியோய், ஓ
னும் - நீ என் பிழையைப் பொறுப்பாயாயினும், கொ
னும் - அன்றிச் சினந்து கொல்வாயாயினும், நின் புரை
ந உயர்வை, நீ அளந்து அறிவை - நீயே அளவிட்டு அ
றலையுடையை; வாய்போல் பொய் மொழி - மெய்
லப் பொய் வார்த்தைகளை, கூறல் அஃது எவன் - கூறுத
ு என்ன பயனைத் தரும்? நின் வயின் - நின் திறத்து,
ன்று - தலைவனது நெஞ்சு நலமுடையது.

(முடிபு) மாஅயோயே, நின் புரைமை நீ அறிவை; பொ
ழி கூறல் எவன்? நின் வயினென் நெஞ்சம் நன்று.

[illegible]

நறுநுதல் - நன்மையையுடைய நுதலுமாம். பல்லி
ரை மலருக்கு ஆகு பெயர் (குறுந். 5 : 5, வி - ரை.)
'யான் செய்தது நின் உயர்வுக்கு ஏற்றதோ, அன்றோ
; யான் அறியேன்; நீயே நின் உயர்வை அறிவாய்.
ய வேண்டுவதைத் துணிந்து செய்தேன்' என்றாள் தே
போற் பொய்ம்மொழி கூறலாவது தலைவியின் வேறு
டு தாயர் ஆராய்ந்தபொழுது உண்மை கூறாமல் அவ்
டுக்குப் பொய்க் காரணங்களை உரைத்தல். 'அங்ஙனம்
ற் பயனில்லையாதலின் நான் உண்மையையே கூறிசே
று தான் அறத்தொடு நின்றதைக் குறிப்பித்தாள். எவ

ரம் அசைநிலை.

தலைவன் நின் நிறத்து நல்ல நெஞ்சுடைய னெ
ர்ந்து கொள்ளும் கொள்கையுடைய னென்பதை உணர்
ு; அக் கொள்கை யுடையனுதலின் அறத்தொடு நி
் வினையுமென்பது தோழியின் உட்கிடக்கை.

நெஞ்சம் நன்றே - எனது நெஞ்சம் நன்றே யெ
ருந்தும்; 'யான் நன்மை கருதியே செய்தேன்' என்றபட
நன்றே: ஏகாரம் தேற்றம்.

(ஒப்பு.) 2. அருவியார்த்த காந்தள்: "நீரயற் கலித்த நெரி
தள்" (பரி. 14: 13); "உயர்முகை நறுங்காந்த ளுடோறும் பு
னைந்தி யணிபெற வருவியார்த் திழிதரும், பயமழை தலைஇய ப
ல் வெற்ப" (கலி. 53: 5-7.)

3. நுதலுக்கு மணம் உண்மை: குறுந். 22: 5, ஒப்பு.

2-3. நுதல் காந்தளின் மணம் வீசல்: "சினையொண் காந்த ளு
ல்" (அகநா. 338: 7.)

4. பல்நிதற் மழைக் கண்: குறுந். 5: 5, ஒப்பு.

5-6. "அடுகை யாயினும் விடுகை யாயினும், நீயளந் த
ரலை" (புறநா. 36: 1-2.) 6-7. வாய்போற் பொய்ம்மொழி: அகநா.

8. தலைவனது நல்ல நெஞ்சம்: குறுந். 265: 6.

தோழி கூற்று

[தலைவனது பிரிவை ஆற்றுதிருந்த தலைவியை ே
ன்னிமித்தங்கள் உண்டாகின்றன; ஆதலின் தலைவர்
ுவர்; நீ ஆற்றுக" என்று தோழி கூறியது.]

சுரிவளைப் பொலிந்த தோளுஞ் செற்றும்
வருவர்கொல் வாழி தோழி பொருவார்
மண்ணெடுத் துண்ணு மண்ணல் யானை (
வண்டேர்த் தொண்டையர் வழையம லடுக்
கன் றி லோரா விலங்கிய
புன்ரு ளோமைய சுரனிறந் தோரே.

எ - து. அவர் வரவிற்கு நிமித்தமாயின கண்டு, ஆற்று
கட்குத் தோழி சொல்லியது.

கல்லாடனுர்.

(பா - ம்.) 2 'வாய்ஞெகிழ்ந்' 6 'வழையமரடுக்கத்

முமல ரடுக்கத்துச் ' 7 ' கன்றிலோா '

(ப - ரை.) தோழ—, குருகும் இருவிசும்பு இவரும் - ந
கரிய வானத்தின்கண் உயரப் பறக்கும்; புதலும் -
ள போதுகளும், வரி வண்டு ஊத - கோடுகளையு
டுகள் ஊதுவதனுல், வாய் நெகிழ்ந்தன - மலர்ந்தன
பொலிந்த தோளும் - சுழித்த சங்காற் செய்த வளை
ங்கிய தோள்களும், செற்றும் - நெகிழ்ச்சி நீங்கிய வளை
யும்; ஆதலின், பொருவார் - பகைவரது, மண் எ
ணும் - பூமியைக் கொண்டு நுகரும், அண்ணல் யா
மை பொருந்திய யானையையும், வள் தேர் - வளவிய தே
டய, தொண்டையர் - தொண்டைமான்களுக்குரிய,
அடுக்கத்து - சுரபுன்னைகள் நெருங்கிய மலைப்பக்க
று இல் ஓர் ஆ - கன்றில்லாத ஒற்றைப்பசுவை, விலங்
பினுல் தம்பால் வரச்செய்து தடுத்த, புல்தாள் ஓமைய
ரிய அடியையுடைய ஓமை மரங்களையுடைய பாலை நிலங்
ந்தோர் - கடந்து சென்ற தலைவர், வருவர்.

(முடிபு) தோழி, குருகும் இவரும்; புதலும் நெகிழ்
ளுஞ் செற்றும்; சுரன் இறந்தோர் வருவர்.

(கருத்து) நன்னிமித்தங்கள் உண்டாதலின் தலைவர் வரு

(வி - ரை.) இதிற் கூறப்படும் நிமித்தங்கள் கூதிர்காலசே

' மயாவாா முளகை வளயுஞ் 'சறாடம
... ...
பெருக்க னுடன் வருங்கொ லன்னுய் " (ஐங். 218 : 2- 5.)

கொல், வாழி : அசைநிலைகள். பொருவார் மண்ணெடுத்
தொண்டையரொன இயைக்க. பொருவார் மண்ணெ
ணுதலாவது பகையரசர்களுடைய நாடுகளை வென்று
து அவற்றுல் வரும் பயன்களை நுகர்தல்; இப்பொ
யே வடமொழியிலும் அரசனை, ' பூபுக் ' என்று கூறு

றர்மண் ணுண் ணுஞ் செம்மலின் னுட்டு
யவுறு மகளிர் வேட்டுணி னல்லது
பகைவ ருண்ணு வருமண் ணினையே " (புறநா. 20 : 13-5.)

ண்டையரடுக்கமென்றது வேங்கட மலையை;

வென்வேற் றிரையன் வேங்கட நெடுவரை ",
வினைகவில் யானை விறற்போர்த் தொண்டையர்
இனமழை தவழு மேற்றரு நெடுங்கோட்
டோங்குவெள் ளருவி வேங்கடத் தும்பர் " (அகநா. 85 : 9, 213 :
விலங்கிய - தடுத்த (குறுந். 59: 5.) புன்தாள் -
ளனலும் பொருந்தும்; " ஓமைச் செவ்வரை " (நற். 279

(மேற்.) 8. குறிப்பு வினைமுற்று, பெயரெச்சக் குறிப்பாயிற்று மயிலை, 351, சங்கர ; இ. வி. 250.)

(ஒப்பு.) 1. குருகு விசும்பிற் பறத்தல் : "வேழவெண்பூ, விசும்பாடு ... று மூரன்" (ஐங். 17 : 1-2.)

1-2. வண்டு ஊதப் புதல் மலர்தல் : குறுந். 265 : 1-5, ஒப்பு.

4. வாழி தோழி : குறுந். 226 : 4, 240 : 5, 278 : 4, 316 : 3, 33 5 ; 350 : 1 ; 387 : 4.

6. வரையமை லடுக்கம் : "வரையமை சாரல்" (மலைபடு. 181.).

8. புன்கு வேரமை : குறுந். 79 : 2, ஒப்பு.

தலைவி கூற்று

[இரவுக்குறிக் கண் வந்த தலைமகன் சிறைப்புறத்தே இ... னை யறிந்த தலைவி தோழிக்குச் சொல்வாளாகி, "தலை... வை எதிர்நோக்கி வருந்தி இரவெல்லாம் துயின்றிலே... று கூறி, விரைவில் வரைந்து கோடலே நன்றென்ப... படுத்தியது.]

சேற்றுநிலை முனைஇய செங்கட் காரான்
நள்ளென் யாமத் தையெனக் கரையும்
அஞ்சுவரு பொழுதி னானு மென்கண்
துஞ்சா வாழி தோழி காவலர்
கணக்காய் வகையின் வருந்தியென்
நெஞ்சுபுண் ணுற்ற விழுமத் தானே.

எ - து. இரவுக்குறிக்கண் தலைமகன் சிறைப்பு... ழிக்குச் சொல்லுவாளாய்ச் சொல்லியது.

கழார்க் கீரன் எயிற்றி (ப - ம், கொடார்க் கீரனெயிற்றி.)

(பி - ம்.) 1 'படுமழை' 2 'விற்பெயற்', 'விற்பெ... பர்முதினானு' 8 'விழுமத்தானே'

(ப - ரை.) தோழி—, காவலர் கணக்கு ஆய் வகை... தி - நாழிகைக் கணக்கர் இரவில் காலக்கணக்கை ஆ... ந்தைப் போல ஆராய்ந்து வருந்தி, நெஞ்சு புண் உற்ற ... ான் - நெஞ்சம் புண்பட்ட துன்பங் காரணமாக, பழ... ழிந்தென - பழைய மழை பொழிந்ததாக, பதன் அ... ிய - செவ்வி அழிந்து ஒழுகிய, சிதடு காய் எண்ணின் - ... ல்லாத ஊமைக் காயையுடைய எட்பயிரையுடைய ... ல் கடைநாள் - சிறிய மழையையுடைய கார்ப்பருவ... தி நாட்களில், சேற்று நிலை முனைஇய - சேற்றில்

லை வெறுத்த, செ கண் காரான் - சிவந்த கண்ணையு
மை, நள்ளென் யாமத்து - இருள் செறிந்த நடு இரவின்
ன கரையும் - ஐயென்று ஒலிக்கும், அஞ்சு வரு பொழு
- அச்சம் உண்டாகின்ற காலத்திலும், என் கண் - எ
ய கண்கள், துஞ்சா - தூங்காவாயின.

(முடிபு) தோழி, வருந்தி உற்ற விழுமத்தான் பொழுதி
கண் துஞ்சா.

(கருத்து) தலைவனது வருகையை நோக்கி நான் இ
லாதிருந்தேன்.

(வி - ரை.) பழமழை பொழிந்த காலத்தில் என் பதனழி
ஈழிந்துருகுதல் உள்ளீடு அழுகிவிடுதலால் ஒன்றும்
ால்.

மையென : அ ஈகாரணவொலி. கனிமைக் கன்பக்கை மி

ாவலரென்றது நாழிகைக் கணக்கரை. அவர் இரவில்
நாழிகை வட்டிலைக் கூர்ந்து நோக்கி யாமக்கணக்கை
ர்; அவர்கள் துயிலாதிருத்தலைப் போல யானும் தலை
பொழுதை நினைந்து நினைந்து துயிலாதிருந்தேனென்
துதல் இன்னும் வந்திலரே யென்றும், காவலர் ஆறு
னரோ வென்றும் வருந்துதல்.

இதனால் தான்படும் துன்பத்தையும் அச்சத்தையும்
தலே இதற்குப் பரிகாரமென்று தலைவி புலப்படுத்தினள்

மேற்.) 3. முழவென்னும் உரிச்சொல் முனிவென்னும் குறி
த்தியது (தொல். உரி. 89, இளம், 90, சே, தெய்வச். 88, ந.) ஆ
பெயர் எருமைக்கும் வந்தது (தொல். மரபு. 60, பேர்.)

(ஒப்பு.) 1. பழமழை : குறுந். 251 : 5, ஒப்பு.
2. சில் பெயற் கடைநாள் : குறுந். 332 : 1. 3. காரான் : குறுந். 18

செங்கட்காரான் : "செக்க னெருமை" (மலைபடு. 472.); "செ
மை" (ஐங். எழு. 46.) 3. மு. அகநா. 46 : 1.
4. நள்ளென் யாமம் : குறுந். 6 : 1, ஒப்பு. 160 : 4, ஒப்பு.
5-6. தலைவி துஞ்சாமை : குறுந். 6 : 4, ஒப்பு.
6-7. நாழிகைக் கணக்கர் கணக்காய்தல் : முல்லைப். 55-8; சில
அடியார்; கம்ப. மாரீசன். 129.

தோழி கூற்று

[தலைவி தலைவனுடன் போவதற்கு நேர்ந்த தோழி, அ
விக்கு உணர்த்தியது.]

உ ஊஉ ரலரெழச் சேரி கல்லென
ஆனு தலைக்கு மறனி லன்னை
தானே யிருக்க தன்மனை யானே
நெல்லி தின்ற முள்ளெயிறு தயங்க
உணலாய்ந் திசினு லவரொடு சேய்நாட்டு
விண்டொட நிவந்த விலங்குமலைக் கவா
கரும்புநடு பாத்தி யன்ன
பெருங்களிற் றடிவழி நிலைஇய நீரே.

பால பாடிய பெருங்கடுங்கோ.

(பி-ம்.) 3 'யிருக்கத்தன் மனையே யானே'

(ப - ரை.) ஊர் அலர் எழ - ஊரில் பழிமொழி உன்
கல்லென - தெருவிலுள்ளார் கல்லென்று ஆரவ
து அலைக்கும் - அமையாமல் நம்மை வருத்துகின்ற,
அன்னை - அறிவில்லாத தாய், தன்மனை - தன்வீ
ா இருக்க - நின்னைப் பிரிந்து தான் ஒருத்தியே இருப்ப
சேய் நாட்டு - நான் நெடுந்தூரத்திலுள்ள நாட்டி
தொடநிவந்த - வானத்தைத் தொடும்படி உயர்ந்த,
கவான் - குறுக்கிட்ட மலையின் அடிவாரத்திலுள்ள,
ாத்தி அன்ன - கரும்பை நட்ட பாத்தியைப்போன்ற,
ு அடிவழி - பெரிய ஆண் யானையினது அடிச்சுவட்டி
இய - தங்கிய, நீர் - நீரை, அவரொடு - அத்தலைவ
லி தின்றமுள் எயிறு தயங்க - நெல்லிக் காயைத்
ளைப் போலக் கூரிய பற்கள் விளங்கும்படி, உணல்
நீ உண்ணுதலை நினைந்தேன்.

(முடிபு) எழ, கல்லென, அன்னை இருக்க; யான்
திசின்.

(கருத்து) நீ தலைவனுடன் போதலுக்கு யான் நேர்ந்தே
(வி - ரை.) ஊர் அலரெழுதலும் சேரி ஆரவாரித்
ி தலைவனுடன் செல்வதனால் நிகழ்வன. சேரியிலுவ
ாருள் தலைவியை நன்கறிந்தவராதலின் ஆரவாரித்
ந்தல் - காவல் செய்தல். அறன் - தக்க தலைவன்
ாபதை அறிந்து மணம் செய்து தருதல். தானே: ஏ
லை.

முள் எயிறு - முட்போலக் கூரிய எயிறு. நெல்லி
ில் இருப்பது. அதனைத் தின்றமையால் ஒளி இமுந்
ாபதனால் விளக்க முறும். உணல் - தலைவி உண்ணுதல்
பானை அடிச்சுவட்டின்கண் தங்கிய நீர் கரும்பின் பா
ள நீரைப் போல்வது. இங்ஙனம் நீர் களிற்றடிச்சுவ
ததலை இந்நூல், 52-ஆம் செய்யுளாலும் உணரலாகும்.
நெல்லிக் காயைத் தின்ற பின்னர் நீரைக் குடித்தால்
அகநா. 54 : 15-6.) இங்ஙனம் குடிக்கும் வழக்கம்,

"செழுந்தண் மனையோ டெம்மிவ ணொழியச்

...

குவளை யுண்க ணென்மகள்" (நற். 271 : 3-8)

தனாலும் விளங்கும்.

ளிற்றின் அடிவழி நிலைஇய நீராயினும் அது தலைவரே
னும்பொழுது தலைவிக்கு மிக இனியதாகும்;

"அன்னாய் வாழிவேண் டன்னைநம் படப்பைத்
தேன்மயங்கு பாலினு மினிய வவர்நாட்
டுவலைக் கூவற் கீழ
மானுண் டெஞ்சிய கலிழி நீரே" (ஐங். 203.)

சய்யுளை அடியொற்றி வந்த பழஞ் செய்யுளொ
ாறு :—

"ஊருஞ் சேரியு மலரெழ யாயும்
தானே யிருக்க தன்மனை யானே
நிருத்துவேல் விடலையொடு கெழீஇ
அருஞ்சுரஞ் சேறல் புரிந்தன விலியே" (தமிழ்நெறி. மேற்.

மேற்.) 1. ஊராருடைய கூற்று, கொண்டெடுத்து மொழியப்பட
ல். செய். 192, பேர். 191, ந; இ. வி. 563); அசையும் ஒரோவ
(யா. வி. 95.)
2-3. இடைசூழு பொருளின்கண் தலைவி போக்குடன்ப
ல்: பொருள். 31, ந.)
ழ. போக்கு நேர்ந்தமை தோழி கூறியது (தொல். அகத். 39;
ஒப்பு.) 1. ஊருஞ் சேரியும் அலரெழல்: "ஊருஞ் சேரியு முடனி
ரழ", "ஊருஞ் சேரியு மோராங் கலரெழ" (அகநா. 220 : 1,
லராற் கல்லெனல் : (குறுந். 24 : 6); "இவ்வூர்க், கல்லென் கௌ
131 : 2-3.)
கல்லென்றல் : குறுந். 24 : 6, ஒப்பு; நற். 207 : 3, 215 : 7.
2. அன்னை அலைந்தல் : குறுந். 247 : 5, ஒப்பு.
அறனிலன்னை : குறுந். 244 : 6, ஒப்பு.
4. முள்ளெயிறு : குறுந். 286 : 1, நற். 120 : 11; கலி. 4 : 13,
112 : 20; அகநா. 212 : 5; ஏலாதி. 7; மணி. 18 : 71; சீவக.
), 2732.
6. விண்டோட நிவந்த மலை : குறுந். 144 : 7, 285 : 8.
விலங்கு மலை : குறுந் 134 : 7, 144 : 7. மலைக் கவான் : குறுந். 35

32 : 1.

7. கருப்பு நடு பாத்தி: குறுந். 180 : 2, ஒப்பு; ஐங். 65 : 1;

3. ... மிக்க வையகக் திரும்புலி, ஒதுக்குவன

தோழி கூற்று

தாய் வெறியாட் டெடுக்கக் கருதி யிருப்பதைத் தோழ
க்குக் கூறுவாளாகிச் சிறைப்புறத்தானாகிய தலைவனுக்
த்தியது.]

மறிக்குர லறுத்துத் தினைப்பிரப் பிரீஇச்
செல்லாற் றுக் கவலைப் பல்லியங் கறங்கத்
தோற்ற மல்லது நோய்க்குமருந் தாகா [தி
வேற் றுப்பெருந் தெய்வம் பலவுடன் வாழ்
பேஎய்க் கொளீஇய ளிவளெனப் படுதல்
நோதக் கன்றே தோழி மால்வரை
மழைவிளை யாடு நாடனைப்
பிழையே மாகிய நாமிதற் படவே.

எ - து. "அன்னை (பி-ம். இப்பாட்டன்னை) வெறியாட் டெ
கருதாநின்றுள்; இனி, யாம் இதற்கு என்கொலோ செ
து?" எனத் தோழி, தலைமகட்குத் தலைமகன் சிறைப் புறமா
யது.

பெருஞ்சாத்தன்.

(பி-ம்.) 8 'நாமிதற்'

(ப - ரை.) தோழி—, மால்வரை - பெரிய மலையினிடத்
ழ விளையாடும் நாடனை - மேகம் விளையாடுகின்ற நாட்டுக்
வன் மாட்டு, பிழையேம் ஆகிய நாம் - தவறிலேமாகிய ந
தன்பட - இக் களவொழுக்கத்திலே நிகழா நிற்ப—, மறிகு
றுத்து - ஆட்டின் கழுத்தை அறுத்து, தினை பிரப்பு இரீ
னையுடைய பிரப்பை வைத்து, செல் ஆறு கவலை - ஓடுகி
ற்றுத் துருத்தியிலே, பல் இயம் கறங்க - பலவகையான இ
நவிகள் ஒலிப்ப, தோற்றம் அல்லது - தாம் வெளிப்படு
ன்றி, நோய்க்கு மருந்து ஆகா - நம்முடைய காமநோய்க்
ரிகாரம் ஆகாத, வேறு பெரு தெய்வம் பலஉடன் வாழ்
வருகிய பெரிய தெய்வங்கள் பலவற்றை ஒருங்கு வாழ்
... பேஎய் கொளீஇயள் - இவள் பேயாற் கொள்

படுதல் நோதக்கன்று.

கருத்து) தாய் வெறியாடக் கருதினள்; அதனை நாம் வேண்டும்.

(வி - ரை.) தலைவியின் வேறுபாடு கண்ட தாய் வெறியாட்டெடுத்து உண்மையறிய எண்ணினள். அதனை உணர்ந்த தோழி அச்செய்தியைத் தலைவிக்குக் கூறும் வாயிலாகத் தலைவனுக்குத் புலப்படுத்தியது இது. பிரப்பு - தானியங்களைப் பலியாக வைத்தல். ஆற்றுக் கவலை - ஆற்றிடைக் குறையாகிய துருத்தி; "உள்ளாற்றுக் கவலை" (புறநா. 219 : 1) என்பதன் உரையைப் பார்க்க. துருத்தியில் தெய்வம் உறைதலை,

"கவின் பெறு துருத்தியும்" (முருகு. 223).

"நல்யாற்று நடுவும்" (பரி. 4 : 67) என்பவற்றால் அறியலாகும். வழிப்போவார் செல்லும் வழியிலுள்ள கவர்த்த இடம் ...றலும் ஒன்று.

மறியறுத்துத் தினைப்பிரப்பை வைத்து முருகன் முதலியோரை வழிபடுதலை, "சிறு தினை மலரொடு விரைஇ மறியறுத்து" (முருகு. 218) என்பதனால் உணரலாகும்.

தலைவனையே தெய்வமாகக் கொள்ளும் கற்புடையாராத... தாய் வெறியாட்டெடுக்குங்கால் வணங்குந்தெய்வங்களை ...வேற்றுப் பெருந் தெய்வம்' என்றாள். அவற்றை, 'நோய்க்கு மருந்தாகாத் தெய்வம்' எனவே நோய்க்கு மருந்தாகும் தெய்வம் ...ான்றுண்டென்பது பெறப்படும்; அத்தெய்வமே தலைவன்;

"நோய்க்கு மருந்தாகிய கொண்கன்" (ஐங். 101 : 5)

...வருதல் காண்க.

நாடனைப் பிழையேமென்றது நாடன் திறத்துள்ள அன்பினி... ...றுபடேமென்றவாறு.

இதற்பட - இத்துன்பத்திலே பட வென்பதும் பொருந்தும். இதனால், தலைவன் வரைந்து கொள்ள வேண்டியதன் இன்... ...மையாமையைத் தோழி புலப்படுத்தினள்.

(ஒப்பு.) 3. நோய்க்கு மருந்து: குறள், 1102; கம்ப. மிதிலைக். 80.

1-3. தெய்வம், வழிபடத் தோன்றுதல்: முருகு. 239-44; பரி. 5 : 14-

4. வேற்றுப் பெருந்தெய்வம்: குறிஞ்சிப். 6.

6. நோதக்கன்று: குறுங். 78 : 4.

... வியோபறிதல்: குறுங். 108 : 1, ஒப்பு.

(ம.அ)

தலைவி கூற்று

தலைவனது பிரிவால் தலைவியினது மேனியின் நிறம் ...லைக் கண்டு கவன்ற தோழியை நோக்கி, "யான் ...மையின் உறுதியை அறிவேனாதலின் ஆற்றுவேன்" ... கூறியது.]

கலிமழை கெழீஇய கான்யாற் றிருகரை
ஒலிநெடும் பீலி துயல்வர வியலி
ஆடுமயி லகவு நாட னம்மொடு
நயந்தனன் கொண்ட கேண்மை
பயந்தக் காலும் பயப்பொல் லாதே.

ா - து.. ஆற்றுளென்க் கவன்ற. தோழிக்குத் தலை
வல் என்றது.

பிலர்.

ி-ம்.) 1 'றிடுகரை'; 'றிருங்கரை' 5 'பசந்தக்க
பால்லாதே'

ு - ரை.) தோழி, கலி மழை கெழீஇய - ஆரவார
ய மழை பொருந்திய, கான் யாறு இரு கரை-காட்டாற்றி
த கரையினிடத்து, ஒலி நெடு பீலி துயல்வர - தழை
ு தோகை அசைய, இயலி - நடந்து, ஆடு மயில் அ
ா - ஆடுகின்ற மயில்கள் கூவும் நாடன், நம்மொடு நயந்த
ாட கேண்மை - நம்மோடு விரும்பி உண்டாக்கிக் கொ
னது, பயந்தக்காலும் - நாம் பசலையை அடைந்தா
ு ஒல்லாது - அப் பசலையொடு பொருந்தாது.

முடிபு) நாடன் கொண்ட கேண்மை பயந்தக்காலும் ப
ாது.

கருத்து) என் மேனியில் வேறுபாடு உண்டாயி
நெஞ்சம் அவர் செய்த நட்பில் உறுதியுடையதாகை
ுவேன்.

வி - ரை.) கலி - இடி முதலியவற்றால் உண்டாகும்
ு. இரு கரை - தாழ்ந்த கரை; "இருந்த நோக்கம்" (அ
17) என்ற விடத்து அதன் உரையாசிரியர் ... இரு
... பொருள் ... ஆம; "இருா
த்து" (மலைபடு. 367) என்ற விடத்து இருப்பமென்ப
றார்க்கினியர் திரட்சியெனப் பொருள் கூறுதலின், இர
யென்பதும் ஒன்று.

கேண்மை அப்பயப்புக்கு உடம்படாது விலை
ிவிக்குமென்பதும் பொருந்தும்.

என்னுடைய மேனி பசந்ததேயன்றித் தலைவன் கொ
ாமை மெலிவுற்றிலது. அது மிக்க திண்ணிதாக அமை
ின் யான் ஆற்றுவேன் ' என்று தலைவி கூறினள்.

ஒப்பு.) 3. மயில் அகவும் நாடன்: "மயிலின மகவு நாடன்"
மற். 'பூத்த வேங்கை'.)

-3. மயில் இயலி ஆடுதல்: "மால்வரைச் சிலம்பின் மகிழ்சிறந்த
மஞ்ஞைஞெமி லியலி" (பெரும்பாண் 330-31); "கழைவள ர
பாடு மயில்" (அகநா. 82 : 9.)

-4. நாடன் கேண்மை : குறுங். 61 : 5, ஒப்பு. பைந்த, பயந்த : (
1; குறள் 1181, 1190.

-5. தலைவன் கேண்மை கெடாதது : குறுங். 170 : 4-5, 313 :
யின் உடல் வேறுபாடுற்றும் தலைவன் கேண்மை மெலியா
90 : 6-7, ஒப்பு. (

தோழி கூற்று

வரைபொருட்குத் தலைவன் பிரிந்தானாக ; அவன் வரை
நானென வருந்திய தலைவிக்குத் தலைவன் பிரிந்த கார
் தோழி ஆற்றுவித்தது.]

காந்தளங் கொழுமுகை காவல் செல்லா
வண்டுவாய் திறக்கும் பொழுதிற் பண்டு
தாமறி செம்மைச் சான்றோர்க் கண்ட
கடனறி மாக்கள் போல விடன்விட்
டிதழ்தளை யவிழ்ந்த வேகல் வெற்பன்
நன்னர் நெஞ்சத்தன் றோழி நின்னிலை
யான்றனக் குரைத்தனெ னாகத்
தானா ணினனிஃ தாகா வாறே.

. வரைபொருட் பிரிந்தவிடத்து. அவர் பிரிந்தது (

...

-ம்.) 3 'சான்றோர்கண்ட'

-ரை.) தோழி—, காந்தள் அம் கொழுமுகை - கா
அழகிய கொழுவிய அரும்பை, காவல் செல்லாது - த
் வரையில் காத்து நில்லாமல், வண்டு - வண்டுகள்,
நம் பொழுதில் - மூடிய இதழ்களைத் திறக்கும் சமய
ம் தாம் அறி செம்மை சான்றோர் கண்ட - முன்பும்
் நடுநிலைமையையுடைய சான்றோரைக் கண்ட, கடன்
் போல - எதிர் கொள்ளுதல் முதலிய கடமைகளை அ

ரைப் போல, இடன் விட்டு - இடங் கொடுத்து, இதழ்
ந்த - இதழ்கள் பிணிப்பவிழ்ந்த, ஏகல் வெற்பன் - உ
டைய மலைகளையுடைய தலைவன், நின் நிலை - நினது நி
தனக்கு உரைத்தனென் ஆக - நான் தனக்குச் சொ
இஃது ஆகாவாறு - இக் களவொழுக்கம் மேலும் நீட்
தபடி, நாணினன் - நாணத்தையடைந்தான்; நன்னர்
r - அவன் நின்னை வரைந்து கொள்ள வேண்டுமென்
நெஞ்சத்தை உடையவன்.

முடிபு) தோழி, நின்னிலை யான் உரைத்தனெனாக, வெ
ஆகாவாறு நாணினன்; நன்னர் நெஞ்சத்தன்.

கருத்து) நின்னை வரைந்து கொள்ளுதல் காரணமா
ன் பிரிந்தானாதலின் நீ வருந்தற்க.

பி - ரை.) வாய் திறத்தல் - பாடுதலுமாம். தானே ம
ந்துக்கு முன் வண்டு மலரைத் திறக்கு மென்றது,
ப்பட்டு அலர்ாதலுக்கு முன் வரைந்துகொள்ளும் எ
யான் தலைவனென்ற குறிப்பினது.

யான், நீ ஆற்றாறஞ்சுதலையும் காவன் மிகுதியால் து
லயும் கூறி வரைவு கடாவினேனாக, இனி இத்தகை
ழக்கம் நிகழாவாறு எண்ணி நாணினன். அதனால்
ட்குப் பிரிந்தான்' என்றாள். நாணத்தால் நிகழும் கா
வாழுக்கமாகாவாறு செய்வது; இங்கே காரணத்தைக்
உபசரித்தாள்.

யாம் இதுகாறும் இதனை அறிந்து ஆவன புரிந்திலே
தலைவன் நாணினன்; இதனால் அவன், "வடுப்பரியு
ான்" (குறள். 502) என்பது போதரும்.

"வண்டுவாய் திறப்ப விண்ட பிடவம்" (நற். 238 : 3.)
6. தலைவன் நன்னர் நெஞ்சத்தன் : குறுந். 259 : 8.

தலைவி கூற்று

[தலைவன் வரைந்து கொள்ளாமல் பிரிந்த காலத்தில் வ
வி தோழியை நோக்கி ," அவர் வருவாரென்று தெரிவ
ஒன்றையும் காணேம் " எனக் கூறியது.]

நமக்கொன் றுரையா ராயினுந் தமக்கொ
றின்னு விரவி னின்றுணை யாகிய
பட்டபை வேங்கைக்கு மறந்தனர் கொல்
துறத்தல் வல்லியோர் புள்வாய்த் தூதே.

எ – து. வரையாது பிரிந்தவிடத்துத் தோழிக்குக்
த்தது.

நக்கீரர்.

(ப – ரை:) தோழி, துறத்தல் வல்லியோர் - நம்மைப்
ற வன்மையையுடையோராகிய தலைவர், புள் வாய்
வ வாயிலாக விடும் தூது மொழியை, நமக்கு ஒன்று
ஆயினும் - நம்மைப் பொருட் படுத்தி நமக்கு ஒன்றைக்
ராளுலும், தமக்கு ஒன்று இன்னு இரவின் - தம
நந்திய இன்னுமையையுடைய இராக்காலங்களில், இன்
- இனிய துணையாக இருந்த, படப்பை வேங்கைக்கும்-ப
டத்தின்கண் உள்ள வேங்கைமரத்திற்கும், மறந்
ப் - தூது மொழியை மறந்தனரோ?

(முடிபு) வல்லியோர் தூது நமக்கு உரையாராயினும்
கு மறந்தனர் கொல்?

(கருத்து) தலைவர் வருதற்குரிய அடையாளமொன்
டேயில்லை.

(வி - ரை.) நமக்கு ஒன்று உரையாரென்றது, 'அவர்
சென்றவராதலின் சென்ற வினை முடிந்து என்னை வ
ாளும் பொருட்டு எமர்பால் மணம் பேசுதற்குத் தூ
வர்' என்னும் கிடக்கையது. தாம் பிரிந்து சென்ற கால

அவனுக்கு அதனை இன்றுணை யென்றுள்;

னைவளர் கைம்மாப் படாத்தம் பலத்தான் பாதம்விண்ணோர்
னைவளர் சாரற் பொதியின் மலைப்பொலி சந்தனிக்கு

னைவளர் காவிகள் சூடிப்பைந் தோகை துயில்பயிலும்
னைவளர் வேங்கைகள் யாங்கணின் றுடுஞ் செழும்பொ

(சிற். 154) என்ற செய்யுளில் இரவுக்குறியாக வேங்கை
சொல்லப்பட்டுள்ளது.

இன்னு இரவு - காவல் மிகுதியாகிய துன்பத்தையு
. தன்னைக் காண்பதற்குரிய இடமாதலின் இன்
ருள்.

வேங்கைக்குத் தூது மறந்தனர் கொல் என்றது, இரவுக
டுத்து வந்து அளவளாவிய செய்திகளை மறந்தனரோ
கருத்தினது.

மரத்திற்கேற்பப் புள்வாய்த்தூது கூறினள். புள் விடு
னறி வழக்கம். ஓ, ஏ : அசை நிலைகள்.

ஒப்பு.) 3. வேங்கை தலைவியின் வீட்டருகில் இருத்தல் : குறுந். :
வல்லியோர் : குறுந். 218 : 7 ; அகநா. 316 : 12, 398 : 15.
பிரிந்த தலைவன் தூது விடுத்தல் : குறுந். 254 : 7, ஒப்பு.
புள்வாய்த் தூது : " தணிமுக்கீர்ச் சேர்ப்பற்குத் தூதோடு வந்த
ரிப் புள்ளே " (கைந்நிலை, 51.) (

தலைவன் கூற்று

[' முன்னோரைப் பின்பற்றி நாமும் பொருள் தேடச்
' என்றெண்ணிய தலைவன் பிறகு வாழ்நாளது சிறுமை
இளமையினது அருமையையும் கருதிச் செலவு தவிர்த்த

இருங்கண் ஞாலத் தீண்டுபயப் பெருவள
ஒருங்குட னியைவ தாயினுங் கரும்பின்
காலெறி கடிகைக் கண்ணயின் றன்ன
வாலெயி றூறிய வசையி றீநீர்க்
கோலமை குறுந்தொடிக் குறுமக ளொழி
ஆள்வினை மருங்கிற் பிரியார் நாளும்

து. ' மேனின்றும் ஆடவர் பொருட்குப் பிரிந்தாராக
பொருட்குப் பிரிதும் ' (பி - ம். பொருடருதும்) என்னும்
நாளது சின்மையும் இளமையது அருமையும் கூறிச்
ரியது.

மேல் நின்றும் - முற்காலந் தொடங்கி. நாளது சின்
நாளின் சிறுமை; இளமையது அருமை - இளமை பெற
தல்; இவ்விரண்டும் பொருள் தேடற்குரிய முயற்சி
வன (தொல். அகத். 44, இளம்.)]

காலெறி கடிகையார் (பி - ம். காலறிகடிகையார், கால
ர்.)

பி - ம்.) 3 'காலறி', 'காலரி'
ப - ரை.) நெஞ்சே, நாளும் - நாள் தோறும், உறல் மு
ன் - முறையாக அடைதலாகிய மரபையுடைய, கூற்றூ
ுவனது, அறன் இல் கோள் - கண்ணோட்டமில்லாத கொ
றிலே, நற்கு அறிந்திசினோர் - நன்ருக அறிந்தோர், இரு
த்து - பெரிய இடத்தையுடைய பூமியின் கண், ஈண்டு
வளம் - தொக்க பயனையுடைய பெரிய செல்வம், ஒ
ர் இயைவது ஆயினும் - ஒருங்கே பொருந்துவதாயி
பின் கால் எறி கடிகைக் கண் - கரும்பின் அடிப்பகு
டிய துண்டத்தை, அயின்றன்ன - உண்டாற் போ
மையுடைய, வால் எயிறு ஊறிய - வெள்ளிய பல்லினிட
ிய, வசை இல் தீ நீர் - குற்றமில்லாத இனிய நீரை
ல் அமை குறு தொடி - திரட்சியமைந்த குறிய வளை
ய, குறுமகள் ஒழிய - இளைய தலைவி நீங்கியிருப்ப, ஆள்
ுவின் - முயற்சியின் பொருட்டு, பிரியார் - தாம் ம
க்துப் பிரிந்து செல்லார்.
(முடிபு) அறிந்திசினோர் வளம் இயைவதாயினும் குறு
பப் பிரியார்.
(கருத்து) நான் தலைவியைப் பிரியேன்.
(வி - ரை.) கரும்பின் அடிப்பகுதி மிகச் சுவையுடை
க்கும்;

"கனைகடற் றண்சேர்ப்ப கற்றறிந்தார் கேண்மை
நுனியிற் கரும்புதின் றற்றே" (நாலடி. 138) என்பதிற்

... அடிப்பகுதி இனிமை ... கூற்றம் - நாள்தோறும்,
முடிவு வரையறுக்கப்பட்ட உயிர்கள்பால் மு
ும் மரபையுடைய கூற்றுவன்;

"ஞாலத் தின்னுயிர் வாழ்வோர் நாப்பட்
காலம் பார்க்குங் காலன்" (பெருங். 1. 37 : 204-5.)

ில் கோள் : ஈண்டு அறனென்றது கண்ணோட்டத்தை

வத்துறை மாக்கண் மிகப்பெருஞ் செல்வர்
ற்றிளம் பெண்டி ராற்றுப் பாலகர்
ுதியோ ரென்னு னிளையோ ரென்னுன்
காடுக்தொழி லாளன் கொன்றனன் குவிப்ப" (மணி. 9 : 97

கூற்றுவனது அறனில் கோள் கூறப்பட்டிருத்தல் கா
கூற்றுவனது கோளை அறிந்திசினோர், நாம் பிரியின் இரு
ர் "உயிர்விட நேரின் மீட்டும் கூடுதல் அரிதென்று அ
ுள்வயிற் பிரியார்; இது நாளது சின்மைபற்றிச்
ந்தது. தலைவியின் வாய்நீருறலைப் புனைந்து அ
கனெனச் சுட்டினமையின் அவள் இளமைப்

யாளென்பது பெறப்படும். இங்ஙனம் கூறியது,
மைப் பருவத்தே நுகரும் இன்பத்தை இடையீடின்றி
இது பின் பெறற்கரிய தாகும்' என்னும் குறிப்பை
ண்டு; இஃது இளமையதருமையை நினைந்தது.
அறிந்திசினோரெனப் பொதுவிற் கூறினும் தான்
யையே கருதினான். அறிந்திசினோர் குறுமகள்
ஒருமை பன்மை மயக்கத்தை, "ஏவலிளையர் தாய்
" (தமிழ் நெறி. மேற்.) என்பது போலக் கொள்க.
தலைவியின் எயிற்றில் ஊறிய நீரின் சுவைக்குக் கரு
றி கடிகையின் சுவையை உவமித்தமையின் இச்செ
றிய ஆசிரியர் காலெறி கடிகையார் என்னும் சிறப்புப்
றார்.

ஒப்பு.) 2-3, கரும்பின் அடிப்பகுதி சுவையாக இருத்தல்: "கருப்புக்
தின்று லெனகின்ற கண்ணப்பன்" (காளத்திநாதர் கட்
ரா.)

வாலெயி றூறிய நீர்: அகநா. 237 : 17; குறள், 1121.
ாலெயிறு: ஐங். 48 : 1.

-4. "சுரும்பிவர் நறவயிற் சூழ்ந்தெழு கரும்பிற், றீநீ ரன்ன வா
லஞ்சுழி மும்மணிக் கோவை, 13.)

. ஆள்வினை மருங்கிற் பிரிதல்: அகநா. 93 : 3, 255 : 7, 353 : 1, 3
-6. பெரும்பொருள் பெறினும் தலைவியைப் பிரியாமை: குறுந். 300 :
18-20; நற். 16.
-8. கூற்றத்து அறவில் கோள்: "அறனில் கூற்றந் திறனின்று து
ில் கூற்றம்" (புறநா. 210 : 8, 237 : 9, 227 : 1); "ஆ
மருளில் கூற்று" (நாலடி. 20.)
. இசின் படர்க்கைக்கண் வருதல்: ஐங். 73 : 4, 175.
. அகநா. 379.

தோழி கூற்று

[தலைவன் சிறைப்புறத்தே இருப்ப, இரவுக்குறியின்
டாகும் ஏதத்துக்கு அஞ்சுதலையும், தலைவனது வருகை
ரியமையாமையையும் தோழி தலைவிக்குக் கூறி, வ

-லே தக்கதெனப் புலப்படுத்தியது.]

ய. சேறி ரோவெனச் செப்பலு மாற்றும்
வருவி ரோவென வினவலும் வினவாம்
யாங்குச்செய் வாங்கொ ரேழி பாம்பின்
பையுடை யிருந்தலை துமிக்கு மேற்றொடு
நடுநா ளென்னார் வந்து
நெடுமென் பணைத்தோ ளடைந்திசி னோ

எ - து. தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தலைமகட்குத்
ல்லியது.

கருவூர்ச் சேரமான் சாத்தன் (பி - ம். கருவூர்ச் சேரமான் சிற

(பி - ம்.) 2 'மருவிரோ' 4 'மேறொடு'

(ப - ரை.) தோழி—, பாம்பின் பையுடை இரு
புகளின் படத்தையுடைய பெரிய தலையை, துமி
ரிக்கும், ஏற்றொடு - இடியொடு கூடிய, நடுநாள் - பாதி
ணர் - என்று எண்ணாராகி, வந்து - ஈண்டுப் போந்து,
ப் பணை தோள் - நெடிய மெல்லிய மூங்கிலைப் போன்ற
ள்களை, அடைந்திசினோர் - அடைந்த தலைவர் பால், சே
- செல்கின் றீரோ என்று, செப்பலும் ஆற்றும் - செப்புத
... இவ்விடமருவினேம்; வருவிரோ என - சென்றால் மீ

முடிபு) தோழி, வந்து அடைந்திசினோர்பால, சே
ச் செப்பலு மாற்றும்; வினவாம்; யாங்குச் செய்வாம்.

கருத்து) தலைவர் வரைந்து கொள்ளுதலே நலம்.

வி - ரை.) தலைவனுடன் இடையீடின்றி இருத்தலை வி
ாதலின் சேறிரோ வெனச் செப்பும் ஆற்றல் இலராய
முதலிய ஆற்றாறுகளை அஞ்சுபவராதலின் வருவிரோ
ப அஞ்சினர்.

தலைவனது வரவினால் இன்பம் உண்டாயினும் ஆ
ம் ஏதம் நினைந்து அச்சமும், அவன் வாராமையின் அ
ிறனினும் அவனைக் காணாத் துன்பமும் உண்டா
ங்குச் செய்வாம்!' என மயங்கினாள். இடையீ
றுறைவதற்குரிய இல்லறநிலையே தக்கதென்றும்,
நட்டுத் தலைவன் வரைந்து கொள்ள வேண்டுமெ

துணரவைத்தாள்.

அடைந்திசினோர்; வினைமுற்றாக்கிப் பொருள் கொள்ளு
நந்தும். கொல், ஏ: அசைநிலைகள்.

ஒப்பு.) 2. வினவலும் வினவாம்: குறுந். 37: 1, ஒப்பு.

3. யாங்குச் செய்வாம் : குறுந். 217 : 3, ஒப்பு.
3-4. இடி பரம்பை எறிதல் : குறுந். 158 : 1-2, ஒப்பு.
5. தலைவன் நடு நாளில் வருதல் : குறுந். 88 : 4.
6. பணைத்தோள் : குறுந். 131 : 1, 279 : 8, 315 : 4, 318 : 6.
4 : 5.
தோளுக்கு மூங்கில் : குறுந். 226 : 1-2. நெடுந்தோள் : குறுந். 1(
மென்றோள் : குறுந். 90 : 7. (

தலைவி கூற்று

[தலைவன் சிறைப்புறத்தானாக, தலைவி, "எந்தையும் ...டு இப்போது இலராதலின் தலைவன் என்னைக் காண்...து எளிய செவ்வியென யாரேனும் அவன்பாற் ெ...ால்லின் நன்றாம்" என்று தோழிக்குக் கூறியது.]

க. சேயா றுசென் றுதுணைபரி யசாவா
துசாவு நர்ப் பெறினே நன் றுமற் றில்ல

உப்புவிளை கழனிச் சென்றனளதனாற்
பனியிரும் பரப்பிற் சேர்ப்பற்
கினிவரி னெளிய ளென்னுந் தூதே.

எ - து. தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தலைமகள் தோழி...லுவாளாய்ச் சொல்லியது.
கல்லாடனார்.

(பி - ம்.) 1 'துணைபரி' 'புணையரி' 'துணைவரசாவா...
...றனி சென்றன'

(ப - ரை.) தோழி, எந்தையும் வய சுறா எறிந்த ...
ந்து - என் தந்தையும் வலியையுடைய சுறாமீன் விரியத...
டான புண் ஆறி, நீல் நிறம் பெருங்கடல் புக்கன...
டும் மீன் வேட்டை ஆடும் பொருட்டு, நீலநிறத்தை யுடை...
ய கடலினிடத்துப் புகுந்தனன்; யாயும் - என் தா...
ப் மாறி - உப்பை விற்று, வெள்நெல் தரீஇ...
ள்நெல்லை வாங்கிவரும் பொருட்டு, உப்பு விளை க...
றனள் - அவ்வுப்பு உண்டாகின்ற அளத்திற்குச் சென்று...
றல்—, பனி இரு பரப்பின் சேர்ப்பற்கு - குளிர்ச்சியையுடை...
ய பரப்பாகிய கடற்கரையையுடைய தலைவனுக்கு, ...
எளியள் என்னும் தூது - இப்பொழுது இங்கே வந்...
வி எளிதிற்கண்டு பெறுதற்குரியளென்னும் ...
ழியை, சேய் ஆறு சென்று - நெடுந்தூரமாகிய வழியை...
து போய், துனை பரி அசாவாது - விரையும் நடையி...
தாமல், உசாவுநர் பெறின் - கூறி உசாத்துணையாவாரை...
ற்றால், நன்றுமன் - மிக நல்லதாகும்; தில்ல - இஃது...
ப்பம்.

(முடிபு) 'எந்தையும் கடல் புக்கனன்; யாயும் சென்றன...
றால் இனி வரின் எளியள்' என்னும் தூதினைச் சேர்ப்ப...
உசாவுநர்ப் பெறின் நன்றுமன்.

(கருத்து) தலைவன் என்னோடு அளவளாவுதற்கேற்ற செ...

(வி - ரை.) தலைவி நெய்தனிலமகள். அவள் தந்தை ...
றிந்த புண்ணுற் பல நாள் வீட்டிற்றங்கினுன்; அவனு...
... தாயும் வீட்டில் இருந்த...

...
ஆகை, அவன் முன்னாட்களைப் போல் தன்னைக் காணு...
விடின் என் செய்வதெனக் கவன்ற தலைவி, அதுக...
ட்டத்திற்குத் தடையாக நின்ற தந்தை தாயர் இன்மை...
த்து 'இது நற் செவ்வி' எனப் புலப்படுத்தினள்.
தூது செலின் நலமென்றது, தோழியைப் புறம் பே...
க் கூறியதொரு குறிப்பு.
சேயாறுதலின் விரைந்த நடை கூறினள். உசா...
பிக்கு உசாத்துணையாவார். நீல்: நீலமென்பதன் விக...
மை, கருமையுமாம்.
தூதால் உசாவுநரென்று பொருள் கூறுதலும் பொரு...
- தூது மொழி (சீவக. 1022, ந.)

(ஒப்பு.) 1. சேயாறு : குறுங். 400 : 1.
3. வயச்சுரு : குறுங். 230 ; 5 ; அகநா. 190 : 12.
4. நீல் நிறப் பெருங்கடல் : கற். 45 : 2.
5. உப்பை விற்று நெல்லைப் பெறுதல் : "உப்புகொடை நெ
வெண்சோறு", "நெல்லி னேரே வெண்க லுப்பெனச்,
மாறு கூறலின்", "நெல்லு முப்பு நேரே யூரீர், கொள்ளீ ரோ
தொறு நுவலும்" (அகநா. 60 : 4, 140 : 7-8, 390 : 8-9.)
6. உப்பு விளை கழனி : "இருங்கழிச் செறுவின் வெள்
ரைக். 117) ; "இருங்கழிச் செறுவி னுழாஅது செய்த, வெண்
கொள்ளை" (அகநா. 140 : 2-3.) (

தலைவன் கூற்று

[வினைமுற்றி மீண்டு தலைவியோடு இன்புற்ற தலை
முயை நோக்கி, "நீ நன்றாகப் பெய்வாயாக !"
த்தியது.]

0. தாழிரு டுமிய மின்னித் தண்ணென
வீழுறை யினிய சிதறி யூழிற்
கடிப்பிகு முரசின் முழங்கி யிடித்திடித்துப்
பெய்தினி வாழியோ பெருவான் யாமே
5. செய்வினை முடித்த செம்ம லுள்ளமோ
டிவளின் மேவின மாகிக் குவளைக்

எ - து. வினைமுற்றிப் புகுந்த தலைமகன் கிழத்தியோடு
து கூறியது.
பாண்டியன் பன்னாடு தந்தான்.

(பி - ம்.) 2 'வீழ்முறை'; 'யூழியிற்' 3 'கடிப்
பய்தினி', 'பெய்யினி' 6 'மேவலமாகிக்', 'மேவுதலாகிக்

(ப - ரை.) யாம்—, செய் வினை முடித்த செம்மல் உ
ம் - செய்வினை முற்றுவித்ததனால் நிறைவையுடைய உள்
டு, இவளின் மேவினம் ஆகி - இத்தலைவியோடு விரு
நுந்தினேமாகி, குவளை குறு தாள் நாள் மலர் நாறும் - கு
ளயினது குறிய காம்பையுடைய அலர்ந்த செவ்வியையுடை
மணக்கின்ற, நறு மெல் கூந்தல் மெல் அணையேம் -
வீய கூந்தலாகிய மெல்லிய பாயலின் கண்ணே யிருக்
பின், பெருவான் - பெரிய மேகமே, இனி - இப்பொழுது,
ர் துமிய மின்னி - தங்கிய இருள் கெடும்படி மின்னு
து, தண்ணென வீழ் உறை இனிய சிதறி - குளி
டாம்படி வீழுகின்ற துளிகளுள் இனியவற்றைத் துளி
ின் - முறைமையினால், கடிப்பு இகு முரசின் முழ
்தடியால் அடிக்கப்பெறும் முரசைப் போல முழ
த்து இடித்து - பன்முறை இடித்து, பெய்து வ

ளையைப் பெய்து வாழ்வாயாக !

(முடிபு) யாம் மெல்லணையேம்; பெருவான், இனி மிக்

ழ முழங்கி இடித்துப் பெய்து வாழி !

(கருத்து) நாம் இன்பம் பெற்றேம் ; மழை நன்கு பெய்வ

(வி - ரை.) இது, வினைமுற்றிய தலைமகன் தான்

ண்ட இல்லறத்துக்குரிய பொருள் கைவந்தமையால் அ

ருளும், தலைவியைச் சேர்ந்தமையால் இன்பமும் ,பெ

ளநிறைவினுல் வானை வாழ்த்தியது. அறம், பொருள், இ

ானும் இம்மூன்றையும் பெற்ற தலைவன் அம்மூன்

ந்தற்கு ஏதுவாகிய வானை வாழ்த்தினன்.

"கடவுளது ஆணையான் உலகமும் அதற்குறுதியாகிய

நளின்பங்களும் நடத்தற்கு ஏதுவாகிய மழை". (குறள். வான்சி

ாரிகை, பரி.)

வாழ்த்தப்படும் பொருள்களுள் வானும் ஒன்று ;

'வாழ்த்தப்படும் பொருளாவன : கடவுளும் முனிவரும் பசுவும்

ம் அரசரும் மழையும் நாடும் என்பன' (தொல். செய். 109, பே

ஒப்பு.) 2. வரை : குறிஞ்சிப். 161 ; நற். 263 : 3, அகநா. 33 : 5, 1

; கைக்கிளை, 13 ; சீவக. 120. 3. நளந்தலைக் கானம் : குறுந். 29

-5. வேடர் மானை எய்தல் : "எய்யத் தொடுத்தோன் குறத்தி

தெனக், கையிற் கணைகளைந்து கன்னிமான் - பையப்போ,

பாவனைசெ யிக்கோயே தூங்கெயில்கள், சென்றன்று வெ

" (திருவிக்கோய். 12); "கானமர் குன்றர் செவியுற வாங்

பா, மானமர் நோக்கியர் நோக்கென மானற் றொடை மட

ற். 274.)

வடர் கலையை எய்தல் : "அள்ள லாடிய புள்ளி வரிக்கலை, வினை

ளர் பெருமகன்" (நற். 265 : 2-3.)

. செங்கோல் வாளி : குறுங். 1 : 2, ஒப்பு.

-7. தலைவியின் கண்ணுக்குக் குருதியொடு பறித்த அம்பு : "

ர் மாவீழ்த்துப் பறித்த, பகழி யன்ன சேயரி மழைக்கண்", "

ானவன் கோட்டுமா தொலைச்சிப், பச்சூன் பெய்த பகழி டே

பரந்த வாயிழை மழைக்கண்", (நற். 13 : 3-4, 75 :

த்தெ றிந்து பறித்த கிணைக்கொள்வேற், றிறத்தை வௌவிய ே

னிளுள்" (சீவக. 993.)

. கூந்தலின் மணம் : குறுங். 2 : 4-5, ஒப்பு.

ாறுங் கூந்தல் : புறநா. 113 : 9.

ச்சி : குறுங். 214 : 3, 291 : 2, 335 : 7, 360 : 6.

-8. தோள் தீண்டல் : குறுங். 50 : 5, ஒப்பு. 193 : 5, ஒப்பு.

தோள் தீண்டற் கரிது : குறுங். 100 : 7. (

தோழி கூற்று

தலைவன் பிரிவானென எண்ணிக் கவன்ற தலைவியை தே

லவன் பிரிய எண்ணினும் நம் நிலை நோக்கிச் செலவு

"என்று தோழி கூறித் துணிவுண்டாக்கியது.]

அல்குறு பொழுதிற் றாதுமுகை தயங்கப்
பெருங்காட் டுளரு மசைவளி போலத்
தண்ணிய கமழு மொண்ணுத லோயே
நொந்தனை யாயிற் கண்டது மொழிவல்
பெருந்தேன் கண்படு வரையின் முதுமால்
பறியா தேறிய மடவோன் போல
ஏமாந் தன்றில் வுலகம்

எ - து. ...

சிறைக்குடி யாந்தையார்.

(பி - ம்.) 1 'புதுமுகை' 2 'பெருங்காடுள்ளும்', 'பெருங் ... ளுறும்', 'பெருங்காடுள்ளுறும்' 8 'காமுளெமாகப்'; '...

தெளிமே'

(ப - ரை.) அல்குறு பொழுதில் - இரவில், தாது முகை தய ... தயுடைய அரும்பு விளங்க, பெரு காடு ஊரும் - ... டில் தடவி வருகின்ற, அசைவளி போல - அசைகின்ற ... ப் போல, தண்ணிய கமழும் - குளிர்ந்தனவாகிய நறும ... கின்ற, ஒள் நுதலோய் - ஒள்ளிய நெற்றியையுடை ... ந்தனை ஆயின் - நீ தலைவன் பிரிவானென்று வருந்தினையா ... டது மொழிவல் - யான் அறிந்ததைச் சொல்லுவேன், கே ... : பெரு தேன் கண்படு வரையில் - பெரிய தேனிறால் ... க்கும் மலைப்பக்கத்தில், அத்தேனிறாலைப் பெறும் பொரு ... மால்பு - பழைய கண்ணேணியின் மேல், அறியாது ஏறிய ... ன் போல - அறியாமல் ஏறிய அறிவிலாதானைப் ... உலகம் - இந்த உலகமானது, ஏமாந்தன்று - ஏமாந்தது; ... ளம் ஆக - நாம் உயிரோடு இருப்ப, அது காறும், பிரிய ... வன் நின்னைப் பிரிந்து செல்லான்; தெளிமே - இத

ளிவாயாக.

(முடிபு) நுதலோய், நொந்தனையாயின் மொழிவல்; இ
ஏமாந்தன்று, உளேமாகப் பிரியலன்; தெளிமே.'

(கருத்து) தலைவன் நின்னைப் பிரிந்து செல்லான்.

(வி - ரை.) அசைவளி - அசைந்து மெல்ல வீசும் கா
தமாருதமென்பதற்கு நேரான பொருளுடையது. கண்
பிந்தது. பெருந்தேன் - மலைத்தேன்; இங்கே அதனையு
ரலுக்கு ஆயிற்று. கண்படுதல் - பிறராற் கொள்ளப்ப
டுங்காலமாக அமைந்து இருத்தல். முது மால்பு - பழைய
ந்துபோம் நிலையையுடைய கண்ணேணி; மால்பு - கண்ே
றநா. 105 : 5); மூங்கிலின் கணுவைக் கழியாமல் கால் வை
. செப்பஞ் செய்து சார்த்தி அக்கணுவையே படியாகக்கொ
றுவது. முதுமால்பு அறியாதேறிய மடவோன் சிறிது
ர அவ்வேணியின் இயல்பறிந்து அஞ்சி மீண்டும் இறங்கு

அளவிகந்து பெய்து இன்னுமை விளையாமை வே
ய சிதறி' என்றான். ஊழ் - முறை; முறை மு
தலின் மேற்று. வாழியோ: ஓ அசைநிலை. செம்
ரநிறைவு; செம்மலுள்ளமென்பதற்குத் தலைமைபொரு
ரமென்று பொருளெழுதுவர் (முருகு. 62, ந.)

ாறு மென்றமையின் கறுமை நன்மையாயிற்று. மென்மை
மயும் அணியின் இலக்கணமாதலின் அவற்றையு
ல அணியென்றான். ஏகாரங்கள் அசைநிலைகள்.

(மேற்.) 1-5. பிரிந்தவிடத்துத் தான் பெற்ற பெருக்கம் எ
ின்கண் தலைவன் மனமகிழ்ந்து கூறியது (தொல். கற்பு. 5, ந.

ந. பிரிந்து வந்து புகுந்த தலைவன் கூற்று (தொல். கற்
.); தலைவன் பள்ளியிடத்து வந்திருந்து கூறியது (தொல்.
தலைமகளோடு இருந்த தலைமகன் கார்ப் பருவங் கண்டு உவந்து

(தமிழ். 209.)

(ஒப்பு.) 3. கடிப்பிகு முரசு: புறநா. 158 : 1; காலடி. 100;
: 5.

இடியின் ஒலிக்கு முரசின் முழக்கம்: குறுந். 380: 1-3; முருகு.
ிப். 49; கலி. 191 : 10-12; பரி. 4 : 19, 22 : 4; அகநா. 31
. 17 : 39, 350 : 4; திணை. ஐம். 23.

5. வினைமுடிந்தமையால் தலைவனுக்கு இன்பம் உண்டாதல்: "வினை
ர வினியோள்" (கலி. 3: 8.) 5, மு. குறுந். 275: 5;
5.

8. கூந்தலின் மணம்: குறுந். 2 : 4-5, ஒப்பு.

கூந்தலினை: குறுந். 254 : 5, ஒப்பு. 6-8. "குவளை நாறுங் குவை
தல்" (குறுந். 300 : 1); "குவளை நாறுங் கூந்தற் தேமொழி"
: 75)

[பரத்தையிற் பிரிந்து வந்த தலைவனுக்கு உடம்பட
தாக வந்த தோழியை நோக்கி, "தலைவரோடு ஒருநாள்
ஏடேன்; அது பலநாளும் எனக்குத் துன்பந்தருவதா
ம்வொரு நாட் செய்த நட்புப்பற்றியே ஏற்றுக்கொள்
றது.]

உற்றது மன்னும் ஒருநாள் மன்னது
தவப்பன் ஞட்டோண் மயங்கி
5. வெளவும் பண்பி னேயா கின்றே.

ஏ - து. தலைமகற்கு வாயில் நேர்ந்து புக்க தோழிக்குத்
சொல்லியது.

அழிசி நச்சாத்தனர்.

(பா - ம்.) 2-3 'தெரியுற்றது' 4 'மயக்கி'

(ப. - ரை.) தோழி, அருவி அன்ன பரு உறை சித
வியை யொத்த பரிய துளிகளைச் சிதறி, யாறு நிறை பக
வெள்ளத்தைக் கொண்டு ஒலிக்கும், நாடனை தே
ட்டையுடைய தலைவனைத் தெளிந்து, உற்றது - அவ
ருந்திய காலம், ஒரு நாள் - ஒரு நாளே யாகும், அது -
ம் பொருந்தியது, தவ பல் நாள் - மிகப் பல நாட்
ள் மயங்கி - தோளோடு கலந்து, வெளவும் பண்
கைக் கொள்ளைகொள்ளும் தன்மையினையுடைய,
ன்று - நோயாக ஆகின்றது.

(முடிபு) நாடனை உற்றது ஒரு நாள்; அது மயங்கி
று.

(கருத்து) அறங்கருதித் தலைவனை ஏற்றுக்கொள்கின்
(வி - ரை.) தலைவன் பரத்தையிற் பிரிந்துவந்து தோழ
யில் வேண்டிய விடத்து அவள் அவனுக்கு உடம்பட்ட
த்தைத் தலைவியிடம் தெரிவித்து, 'நீ அவனை ஏற்றுக்கொ
ண்டும்' என்று கூறியபொழுது, தலைவி, "அவனைத் தெ
ந்தது ஒரு நாள். அங்ஙனம் ஒரு நாள் மேற்கொண்ட
யல் பலநாள் அவன் கொடுமையை நினைந்து வருந்தி
டுதற்கு ஏதுவாயிற்று" என்றாள். இதனால் தான் அவ
யளானமையின் அவனை ஏற்றுக் கோடல் அறனெக்

றிப்புத் தோற்றியது.

யாறு தன் துளிகளை அருவிபோலச் சிதறிப் புறத்தே
பாருள்களுக்குப் பயன்பட்டது போல, தலைவன் புறத்
ந்தையர்க்குப் பயன்படுவானென்பது குறிப்பு.

நிறை - வெள்ளம். "வேழம் வெண்பூப் பகரும்" (ஐங்.
ன்பதற்கு அதன் உரையாசிரியர், வேழம் வெண்பூவைக்

றில்லை.

ஒப்பு.) 3. "கண்டது மன்னு மொருநாள்" (குறள். 1146.)

. ஆசிரியர்: குறுந். 15: 4, ஒப்பு. மு. குறுந். 326, 393.

தலைவன் கூற்று

இடித்துரைத்த பாங்கனை நோக்கித் தலைவி பெறுதற்
று தலைவன் கூறியது.]

நீண்டலு மியைவது கொல்லோ மாண்ட
வில்லுடை வீளையர் கல்லிடு பெடுத்த
நனந்தலைக் கானத் தினந்தலைப் பிரிந்த
புன்கண் மடமா னேர்படத் தன்னையர்
5. சிலைமாண் கடுவிசைக் கலைநிறத் தழுத்தி
குருதியொடு பறித்த செங்கோல் வாளி
மாறுகொண் டன்ன வுண்கண்
நாறிருங் கூந்தற் கொடிச்சி தோளே.

எ - து. கழறிய பாங்கற்குக் கிழவன் உரைத்தது.

[கழறிய - இடித்துரைத்த.]

ஒருசிறைப் பெரியன்.

(பி - ம்.) 2 'வில்லுடையீளையர்' 4 'நேர்படநசை
மாறுகண்டன்ன' 8 'நாறிரு...நுதற்கொடிச்சி'

(ப - ரை.) மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட, வில்லுடை
வில்லையுடைய வீளையொலியையுடையோராய், கல்
த்த - கற்களை வீசிஎழுப்பிய, நன தலை கானத்து இனம்
த - அகன்ற இடத்தையுடைய காட்டிடத்துத் தன் இ
றும் பிரிந்த, புன் கண் மடம் மான் - துன்பத்தையும்
தையுமுடைய பெண்மான், நேர் பட - நேரே இருப்ப,
ர் - தன் தமையன்மார், சிலை மாண் கடுவிசை - சிலை

-சிமைப்பட்ட மிக்க வேகத்தையுடைய, கலைகிறத்து அழு
ானமானினது மருமத்திலே அழுந்தச் செய்து, குருதி
த்த - இரத்தத்தோடு பிடுங்கிய, செங்கோல் வாளி -

டிச்சி தோள் - தலைவியினுடைய தோள்களை, தீண்ட
யவது கொல் - மீட்டும் ஒரு கால் தழுவுதலும் என்
ருந்துவதோ!

(முடிபு) உண்கண்ணையும் கூந்தலையும் உடைய கொ
ள் தீண்டலும் இயைவது கொல்!

(கருத்து) தலைவி பெறுதற்கரியவள்.

(வி - ரை.) தீண்டலும்: உம் சிறப்பு. கொல்லோ
ரனிலை; இரங்கற் குறிப்புமாம். மாண்ட வில் - பல வி
க் கொல்வதற்குக் கருவியாகி மாட்சிமைப்பட்ட வில்.

வீளை - சீழ்க்கை; உதட்டை மடித்துச் செய்யும்
னை இக்காலத்தில் 'சீட்டி' யென்பர். கல்லிடுபெடுத்த
த்தினின்றும் மடமான் பிரிந்தது. மடமான் நேர்பட
வருந்தவும் அதனை ஓரராய்க் கலையைக் கொல்லுவ
து வன்கண்மையைப் புலப்படுத்தியபடி. சிலை - கலை
க்கம்; "இன்சிலை, ஏறுடை யினத்த நாறுயிர் நவ்வி" (அ
9-10.) வீறம் - உயிர்நிலை. விலங்குகளின் உயிர்நிலை
து அதன்கண் அம்பெய்து கொல்லுதல் வேடர் இயல்பு;

"இரும்புவடித் தன்ன கருங்கைக் கானவன்
விரிமலர் மராஅம் பொருந்திக் கோறெரிந்து
வரிநுதல் யானை யருநிறத் தழுத்தி" (அகா. 172: 6-8.)

குருதியோடு பறித்தமையால் அது செவ்வாளியாயி
வியின் கண்களுக்கு உவமை கூறுமுகத்தால் 'அவள் த
ர வன்கண்மையைப் புலப்படுத்தி, 'இத்தகைய கொ
ள்ள தலைவியைப் பெறுதல் அரிதன்றே' என்பதை
ர வைத்தான்.

வாளியன்ன கண்ணென்றுன் அது தன்னை வருத்தி
ந்து, நாறிருங் கூந்தற் கொடிச்சி யென்றுன் முன் அ
அளவளாவியவனுதலால்.

கொடிச்சி - குறிஞ்சி நிலமகள். தோள் தீண்டல் -
க்கு.

மேற்.) 2. வீளை - சீழ்க்கை (சீவக. 447, ந.)

ற. கழறிய பாங்கற்குக் கூறும் தலைவன், 'இவனுன் இக்
ாது; கெருநல் இடந்தலைப் பாட்டிற் கூடியாங்குக் கூடுவல்;
கொல்!' என்று கூறுவான், அற்றை ஞான்று மெய்தொ

ந்து செலவு தவிர்ந்தான். உலகத்தின் மேல் வைத்துக்
கருதியது தலைவனையே யென்க.

ஏமாந்தது தான் முதலில் எண்ணியபடி செய்யமாட்ட
லவு தவிர்ந்தது.

நாம் உளேமாகப் பிரியலனென்றது, பிரிந்தால் தலைவி
குவளென்பதை உணர்ந்தமையைக் குறித்தது.

மே: முன்னிலையசை.

(ஒப்பு.) 2. வளி உளர்தல்: (குறுங். 278: 1); "வீபெய் கூந்தல் வ
ர" (நற். 264: 5); "விரைவளர் கூந்தல் வரைவளி யுளர" (
: 4.) அசைவளி: குறுந். 28: 4, ஒப்பு.

3. நுதல் மணத்தல்: குறுங். 22: 5, ஒப்பு.

1-3. அரும்பிவ் மேல் வீசிய காற்றின்மணம் நுதலின் மணத்திற்கு: "
க முல்லை காலொடு மயக்கி, மையிருங் கான நாறு நறுநுதல்" (
9-10.) 4. கண்டது மொழிதல்: குறுங். 2: 2.

5. பெருந்தேன் கண்படுவரை: "பிரசந் தூங்குமலை" (குறுங். 39
தன் றூங்கு முயர்சிமைய, மலை" (மதுரைக். 3-4); "பிரசந் தூங்
ம, வரையக வெற்பன்" (அகநா. 242: 21 - 2.)

5-6. மால்பிலேறித் தேன் எடுத்தல்: "கல்லகை யற்ற காண்பி
ர, கிலைபெய் நிட்ட மால்பு நெறியாகப், பெரும்பயன் றொகுத்
ாள் கொள்ளை" (மலைபடு. 315-7); "அவ்வரைத், தேனி னிற
ணி யிழைத்திருக்கும், கானக நாடன் மகன்" (கலி. 39: 8-10); "
ட கறவின வோர்க்கெமர் மால்பியற்றும், வேய்வினை யாடும் வெ
நச்சிற். 133.)

தலைவன் கூற்று

[பொருள்வயிற் பிரியக் கருதிய தலைவன் பாலை நில
வெம்மையை நினைந்தபின், "தலைவியின் இனிய தன்ன
னைந்துசெல்லின் அவ்வெம்மை தோற்றாது" என்று
நெஞ்சை நோக்கிக் கூறியது.]

சா. புறவுப்புறத் தன்ன புன்கா லுகாஅய்க்
காசினை யன்ன நளிகனி யுதிர
விடுகணை வில்லொடு பற்றிக் கோடிவர்பு
வருநர்ப் பார்க்கும் வன்க ணுடவர்
ட்ணமடை யலகுன மடநதை
அணிமுலை யாக முள்கினஞ் செலினே.

எ - து. பொருள் வலித்த நெஞ்சிற்குக் கிழவன் உரைத்தது

உருத்திரன்.

(பி - ம்.) 1 'புன்காயுகாய்', 'புன்காலுகாஅத்துச்
ற்றிக் கொடியவர்' 8 மூழ்கினம்', முயங்கினம்', 'முழக்

(ப - ரை.) நெஞ்சே, பொன்னொடு மணிமிடை அ
ந்தை - பொன்னாலும் மணியாலும் இயற்றப்பட்ட அ
ந்த அல்குலையுடைய தலைவியினது, அணி முலை
கிய நகிலையுடைய மார்பை, உள்ளினம் செலின் - நினை
ச் சென்றால், புறவு புறத்து அன்ன புல் கால் உ
வினது முதுகைப் போன்ற புல்லிய அடியையுடைய
த்தினது, காசினை அன்ன - மணியைப் போன்ற, நளி
ர - செறிந்த பழங்கள் உதிரும்படி, விடு கணை வில்
றி - விடுகின்ற அம்பை வில்லோடு பிடித்து, கோடு இ
ர்ந்த இடத்தின்மேல் ஏறி, வருநர் பார்க்கும் - வழியிலே
ரப் பார்க்கும், வன்கண் ஆடவர் - தறுகண்மையையு
லைகள்வர், நீர் நசை வேட்கையின் - நீரை விரும்பு
ட்கையினால், நார் மென்று தணியும் - மரப்பட்டையை
வேட்கை நீங்கும், இன்னா கானமும் இனிய - இன்னா
டய காடுகளும் இனியவாகும்.

(முடிபு) மடந்தை ஆகம் உள்ளினம் செலின், இ
ஈமும் இனிய.

(கருத்து) தலைவியை மறவாது நினைத்திருப்பின்
தல் கூடும்.

(வி - ரை.) புறா பாலைநிலத்ததாதலின் இடத்திற்கு
னை உவமை கூறினான். உகாஅய் - ஒரு மரம்; இத
டையதென்பது நேமிநாதம், சூ. 15, உரையால் உணரப்
ாஅ வெனவும் வரும். இதன் கனி மணியைப் போன்ற
டைய தென்பது,

"வெயிலவிர் துடக்கும் வெவ்வெங் களரிக்
குயிற்கண் ணன்ன குருஉக்காய் மூற்றி
மணிக்கா சன்ன மாவிற விருங்கனி

4, 156; 2.) தலைவியை நினைந்து செல்லின் கானம்
மென்று தலைவன் கருதுவதை,

"நெடுங்கழை முளிய வேனி னீடிக்
கடுங்கதிர் ஞாயிறு கல்பகத் தெறுதலின்
வெய்ய வாயின முன்னே யினியே
ஒண்ணுத லரிவையை யுள்ளுதொறும்
தண்ணிய வாயின சுரத்திடை யாறே",

"வேனி லரையத் நிலையொலி வெரீஇப்
போகில்புகா வுண்ணாது பிறிதுபுலம் படரும்
வெம்பலை யருஞ்சுர நலியா
தெம்வெங் காதலி பண்புதுணைப் பெற்றே",

"பொறிவரித் தடக்கை வேத லஞ்சிச்
சிறுகண் யானை நிலந்தொடல் செல்லா
வெயின்முளி சோலைய வேயுயர் சுரனே
அன்ன வாரிடை யானும்
தண்மை செய்தவித் தகையோள் பண்பே" (ஐங். 322, 325,
ும் செய்யுட்களிலும் காணலாம்.

மற்.) 1. செய்யுளிற் குறியதன்கீழ் ஆக்குறுகி உகரமே,
. உயிர்மயக்கு. 32, ந.; இ. வி. 90.)

ப்பு.) 1. புள்காரல் உகரம் : "புல்லரை யுகாஅய்" (குறுந். 363 :
- ம்.) புள்காய் உகாய் : நற். 66 : 1-2. உகாய் : பெரும். க. 52

-3. கனியை அம்பால் உதிர்த்தல் : சீவக. 1640-41 ; வி. பா.
ந்து. 3.

-5. "ஊரில்ல வுயவரிய, நீரில்ல நீளிடைய, பார்வ லிருக்
ர ளேக்கிற், செந்தொடை பிழையா வன்க ணாடவர்" (புறநா
) 6. இன்றுக் காணம் : குறுங். 124 : 2-3. (

தோழி கூற்று

தலைவன் கூறிச் சென்ற பருவம் வந்த காலத்துத் தலைவ
கி, "மணியொலி செவிப்படுகின்றது ; அது தலைவனது
யோசையோவென்று சென்று பார்ப்போம்" என்று தே
ரது.]

புல்லார் நல்லான் பூண்மணி கொல்லோ
செய்வினை முடித்த செம்ம லுள்ளமொடு
வல்வி லிளையர் பக்கம் போற்ற
ஈர்மணற் காட்டாறு வரூஉம்
தேர்மணி கொல்லாண் டியம்பிய வுளவே.

எ - து. பருவவரவின்கண் வரவு நிமித்தந் தோன்றத் தே
மகட்கு உரைத்தது.

[வரவு நிமித்தம் : குறுந். 260, கருத்து.]
ஒக்கூர் மாசாத்தி.

(பி - ம்.) 1 'கல்லுயர்பேறிக்' 3 'யினத்தது' 4 'புல்லு
ணி'

(ப - ரை.) தோழி—, ஆண்டு இயம்பிய உள - அங்கே
வாக உள்ளவை, எல்லூர் சேர்தரும் - மாலைக்காலத்தில்
து அடையும், ஏறுடை இனத்து - காளையையுடைய பசுவி
ள்ள, புல் ஆர் நல் ஆன் - புல்லை உண்ட நல்ல பசுக்
மணி கொல் - கழுத்திற் பூண்ட மணியோசையோ?

முடித்த - தாம் செய்த வினையை முற்ற முடித்ததனுலா
மல் உள்ளமொடு - நிறைவுடைய உள்ளத்தோடு, வ
யர் பக்கம் போற்ற - வலிய வில்லையுடைய இளைய வீரர்
இற் பாதுகாப்ப, ஈர் மணல் காடு ஆறு வரும் - ஈரம
லையுடைய காட்டுவழியிலே வரும், தேர் மணிகொல் - தே
யோசையோ? முல்லை ஊர்ந்த கல் உயர் ஏறி - முல்
டி படர்ந்த கல்லின்மேல் ஏறி, கண்டனம் வருகம் - க

வம்; சென்மோ-வருவாயாக.

(முடிபு) ஆண்டு இயம்பிய உள; ஆன் பூண்மணி கெ
மணி கொல்? ஏறிக் கண்டனம் வருகம்; சென்மோ.

(கருத்து) தலைவனது தேரின் மணியோசை கேட்டலின்
கின்றுனெனத் தோற்றுகின்றது.

(வி - ரை.) உயர் - உயர்ந்த இடம் (குறுந். 235: 3.)
னிலையசை (குறுந். 2: 2.) வல்வில்: குறுந். 100, வி -
இளையர் பாதகாக்கலை. " உழைக்குறுந் தொழிலுங் க

யதாயிற்று.

ஒப்பு.) 1. முல்லை யூர்ந்த கல்: "கல்லிவர் முல்லை" (குறிஞ்சிப்.
லை தாயகல்" (நற். 343: 1); "கல்லிவர் முல்லைக் களிவ

வி. 42, மேற்.) கல்லுயர்: குறுந். 235: 3, ஒப்பு.

-2. உயர்ந்த இடத்திலேறிப் பார்த்தல்: "பொருபெரு வேந்த
புணை யாகி, ஒருபெருங் காதலர் சென்றூர்—வருவது, காணி
னைக்குழை கண்ணேக்கால், நீணகர் முன்றின்மே வின்று" (

27, ந. மேற்.)

3. ஏறுடை யினம்: நெடுநல். 4; மலைபடு. 408-9, 573;

3.

4. ஆன்மணி: குறுந். 86: 5-6; 190: 6-7; மலைபடு. 573

5. மு. குறுக். 270 : 5, ஒப்பு.

6. வல்வில் : குறுக். 100 : 5, ஒப்பு.

வல்வில் இளையர் : அகநா. 120 : 12, 152 : 15 ; பெரும். 3. 17 :

6-8. தலைவன் இளையர் போற்ற மனால் வழியில் தேரேறி வருதல் : '
படுத்த வென்றியொடு மகிழ்சிறந்து, போர்வ லிளையர் தா
த்தத், தண்பெயல் பொழிந்த பைதறு காலை ... ...
ங்கள ரரிமண னன்பல தாஅய் ... ... நின்டேர்
வனக் கடைஇ, இன்றே வருவர்" (அகநா. 74 : 1-12.)

தலைவன் கூற்று

[தோழியிற் சேட்படுத்தப் பட்டவிடத்துத் தலைவன், '
ல் ஏறிச் சான்றோரறிய வழக்குரைத்துத் தலைவியை மண
ன்" என்று தோழி அறியும்படி முன்னிலைப் புறமொழி
றியது.]

௲. பணைத்தோட் குறுமகள் பாவை தைஇயு
பஞ்சாய்ப் பள்ளஞ் சூழ்ந்து மற்றிவள்
உருத்தெழு வனமுலை யொளிபெற வெ
தொய்யில் காப்போ ரறிதலு மறியார்
5. முறையுடை யரசன் செங்கோ லவையத்
தியான்றற் கடவின் யாங்கா வதுகொல்

து.

துறை - தலைவியை உடம்படச் செய்தல்.]

கோழிக் கொற்றன் (மி-ம். கோழிக்கொற்றன், கூளிக்கொற்
பி-ம்.) 1 'பாவைதையும்' 4 'ரறிதலுமறியாது', '
மிகுதி காப்போரறியார்' 6 'கடவினி யாங்காவது
ப - ரை.) பணை தோள் குறுமகள் பாவை தைஇயும் -
போன்ற தோள்களையுடைய இளைய தலைவியினது
பண்ணி ஈந்தும், பஞ்சாய் பள்ளம் சூழ்ந்தும் -
நட்டுப் பஞ்சாய்க் கோரை வளர்ந்த பள்ளமாகிய
யைச் சுற்றியும், இவள் உருத்து எழு வனம் முலை - இ
ற்றம் செய்து எழுந்த அழகிய நகிலில், ஒளிபெற -
எழுதிய தொய்யில் - நான் எழுதிய தொய்யிலை, காப்
ளப் பாதுகாத்து நிற்போர், அறிதலும் அறியார் - அ
செய்யார் ; முறையுடை அரசன் - நீதியையுடைய அரச

கோல் அவையத்து - செங்கோன்மையையுடைய
ரவையத்தில், யான் தன் கடவின் - யான் தலைமகளை
ல், யாங்கு ஆவது - இஃது எவ்வாருவது? ஆதலின்
ங்கல் ஊர் - இந்த வருத்தத்தையுடைய ஊர், மன்ற பெ
த - நிச்சயமாக மிக்க அறிவின்மையையுடையது; அ
ரகத் தக்கது!

(முடிபு) தைஇயும் சூழ்ந்தும் எழுதிய தொய்யிலே, காப்
பார்; அரசன் அவையத்தில் யான் கடவின் யாங்கா
யூர் பேதை; அளிது.

(கருத்து) மடலேறி அறங்கூறவையத்துச் சான்றே
ரகொண்டு தலைவியை மணந்து கொள்வேன்.

(வி - ரை.) தலைவி இளையளெனவும், பெறற்கரியளெ
த் தோழி தலைவனைச் சேட்படுத்தவழி அவன் முன்
ர்ச்சி மொழிந்து, "யான் மடலேறிச் சான்றோர் அ
யியால் யான் துன்புற்றதை அறிவிப்பேன். அப்பெ
ங்கூறவையத்தாராகிய அவர்கள் முன்னிலையில் தலை
பெறும் வண்ணம் வினவப் புகுந்தேனுயின் என்
கும் தோழியின் முயற்சி எவ்வாறு முடியும்!"
க்கை வாய்பாட்டால் தோழிக்குக் கூறியது இது. இ

றுறு புணர்ச்சி முறையுறப் புலப்படுத்தினன்.
பைஞ்சாயென்பது பஞ்சாயென வந்தது. பஞ்சாய்க் கோ
பாவை பண்ணித் தலைவன் கொடுத்தான்; இச்செயல்,

> "செவ்விரல் சிவப்பூரச் சேட்சென்ரு யென்றவன்
> பௌவநீர்ச் சாய்க்கொழுதிப் பாவைதந் தனைத்தற்கோ"
> (கலி. 76

பதிலும் சொல்லப்பட்டது. இவளென்றுன், கெஞ்
ளியளாதலின்.

வனமுலையென்றது தொய்யிலால் அழகு வேண்டாதே
அழகுடைய தென்றபடி; என் ஆதரவு மிகுதியால் தொ
முதினேனென்பது தலைவன் கருத்து. அங்ஙனம் எ
ல், அத்தொய்யில் ஒளிபெற்றது. காப்போரென்றது
க் காப்போராகிய தன்னையராதியோர்.

தலைவன் தொய்யிலெழுதும் வழக்கு,

> "விரிந்திறை சூழாதி யைய விரும்பிநீ
> என்றோ ளெழுதிய தொய்யிலும்",

> "கொய்த னெறிக்கவும் வல்லன் னெடுமென்றேட்
> பெய்கரும் பீர்க்கவும் வல்ல னிளமுலைமேற்
> றொய்யி லெழுதவும் வல்லன்" (கலி. 18 : 2-3, 143 : 31

ர்பவற்ருலும் பெறப்படும்.

அவையத்துச் சான்ருேரிடம் தலைவியைப் பற்றிக் வளைப் பெற விரும்பிக் கேட்டலைக் கலித்தொகை 139, 14 ய்யுட்களால் உணரலாகும்.

அழுங்கலூரென்றது தோழியை. இவ்வூர் யாங்காவது னக்கூட்டிப் பொருளுரைத்தலும் பொருந்தும். மற்று, தான், ஏ: அசைநிலைகள்.

(மேற்.) மு. தோழி சேட்படுத்தியவழித் தலைவன் பிற தால். களவு. 11, இளம்.) தோழி இவ்விடத்துக் காவலர் கடிய றிச் சேட்பட நிறுத்தலின் தனக்கு உண்டாகிய வருத்தத்தைப் ப லைவன் மடல் மா ஏறுதலைக் கூறியது (தொல். களவு. 11, ந.)

(ஒப்பு.) 1. குறுமகள்: குறுந். 89 : 7, ஒப்பு. தலைவியின் பாவை: : 1, ஒப்பு. பாவை தைஇ : கலி. 56 : 7.

1-2. "சாய்தாட் பிள்ளை தந்து கொடுத்தும்" (கல்லாடம்.)

3. அகலம் அகியார் : கம். 106 : 1.

அகநா. 93 ; 5 ; புறநா. 39 : 8-9 ; 71 : 7-9; சிலப். 5 : 135 ;
: 25. 7-8. ஊர் பேதை : குறுக். 89 : 3, ஒப்பு.

தோழி கூற்று

[தலைமகன் குறித்துச்சென்ற பருவம் வருங்காலம் யாெ ழி அறிவரை வினவியது.]

ஆசி றெருவி ஞயில் வியன்கடைச்
செந்நெ லமலை வெண்மை வெள்ளிழு
தோரிற் பிச்சை யார மாந்தி
அற்சிர வெய்ய வெப்பத் தண்ணீர்
சேமச் செப்பிற் பெறீஇயரோ நீயே
மின்னிடை நடுங்குங் கடைப்பெயல் வா
எக்கால் வருவ தென்றி
அக்கால் வருவரெங் காத லோரே.

எ - து. தலைமகன் பிரிந்தவழி, அவன் குறித்த பருவ ழி அறிவரைக் (பி-ம். அறிவாரைக்) கண்டு வினயது.

ஓரிற் பிச்சையார்.

(பி-ம்.) 4 'அற்சிரை'; 'தண்ணீர்ச்' 6 'கடைபெய

;வரென் றி'

(ப - ரை.) அறிவ! மின் இடை நடுங்கும் - மின்
ன்ற இடையையுடைய தலைவி நடுங்குதற்குக் காரண
_ பெயல் வாடை - இறுதியில் மழையையுடைய வா
ப காலம், எ கால் வருவது என்றி - எப்பொழுது வ
பாயோ, அ கால் - அப்போது, எம்காதலர் - எம்மு
வர், வருவர்—; ஆதலின் சொல்வாயாக ; நீ—, ஆசு இல்
- குற்றமற்ற தெருவினிடத்தே, நாய் இல் வியன்கடை
லாத அகன்ற வாயிலில், செ நெல் அமலை - செந்நெற் சோ
ண்டையும், வெண்மை வெள் இழுது - மிக வெள்ளிய நெ
ய, ஓர் இல் பிச்சை - ஒரு வீட்டில் இடும் பிச்சையை,
தி - பெற்று வயிறு நிரம்ப உண்டு, அற்சிரம் வெய்ய வெ
... - அற்சிரக் காலத்துக்குரிய விரும்பத் தக்க வெப்ப

(முடிபு) வாடை எக்கால் வருவதென்றி ; அக்கால
லோர் வருவர். நீ தெருவில் பிச்சையை மாந்தி நீரைப் ெ

(கருத்து) வாடை வீசும் பருவம் எப்பொழுது வரும்?

(வி - ரை.) அறிவவென்னும் விளி முன்னத்தால் வரு
_து. தலைவன் வாடை வீசும் பருவத்தில் வருவதாகக்
ானன். அப் பருவம் எப்பொழுது வருமென்று அ
ருட்டுத் தோழி அறிவரை வினவினள்.

அறிவர் - துறவுள்ளமும், முக்காலத்தையும் அறியும்
உடைய பெரியோர் ; இவர்,

" மறுவில் செய்தி மூவகைக் காலமும்
நெறியி னாற்றிய அறிவன் " (தொல். புறத். 20)

ச் , சிறப்பிக்கப்பெறுவர். முக்காலமுமுணர்ந்த
ன்பர், புறப்பொருள்வெண்பாமாலை உரையாசிரியர்.
காலத்திலும், கற்பு முதலிய நல்லவற்றைக் கற்பித்தலு
றைக் கடிதலுமாகிய செயலுடையார் (தொல். கற்பு.
வன் தலைவியாகிய இருவரும் இவரது ஏவலைச் செய்து
ர்களை இடித்துரைத்து நல்வழியிலே நிறுத்துதல்
ல்பு (தொல். கற்பு. 14) ; இவர் வாயில்களுள் ஒருவனை
ால். கற்பு. 52) ; இவர் கூற்றை யாவரும் கேட்டு அதன்
ழுகுவர்(தொல்.செய்யுள். 197.)இவர் துறவுள்ளத்தினரா
வியரைப்போலவே பிச்சையூண் பெற்றுண்பரென்று
ய்யுளாற் புலப்படுகின்றது.

வாடை முன்பனிப் பருவத்தும் உளதாதலின் இதிற்
_ பருவம் அஃதென்றே கொள்க.

ஆசில் தெருவென்றும், நாயில் வியன் கடையென்றும்
தமையால் இங்கே கூறியது அந்தணர் தெருவென்று தே
றது ;

" பைஞ்சேறு மெழுகிய படிவ நன்னகர்
மனையுறை கோழியொடு ஞமலி துன்னாது
வளைவாய்க் கிள்ளை மறைவிளி பயிற்றும்
மறைகாப் பாள ருறைபதி " (பெரும்பாண். 298 - 301.)

ஆய் இல் கடையென வைத்து, செல்வம் சுருங்குதலி
யிலென்று பொருளுரைத்தலும் பொருந்தும்; ஆய்தல்
தல் (தொல். உரி. 32.)

- உள்ள நிறைவுண்டாக வென லும் ஒன்று.

அற்சிரம் - முன்பனிக்காலம்; இஃது அச்சிரமெ
ங்கும். வெப்பத் தண்ணீர் - வெந்நீர். தண்ணீரெ
ன் னும் துணையாய் நின்றது.

அறிவர் பெறும் உணவை ஓரிற்பிச்சை யென்று சிற
மயால் இச்செய்யுளியற்றிய புலவர் ஓரிற்பிச்சையாரெ
பர் பெற்றார்.

(ஒப்பு.) 1- நாயில் வியன் கடை: " பார்ப்பாரிற் கோழியு நாயு
ள" (இன்னா. 3.)

2. அமலை: " அமலைக் கொழுஞ்சோறு " (புறநா. 34 : 14); "
ற்றமலை " (மணி. 17 : 2.)

1-3. அந்தணர் வீட்டுச் சோறும் நெய்யும்: " முத்தழற் கனியி
லையின் முழுத்த நெய்யில், செந்தயிர்க் கண்டம் கண்ட மிடை
ந்த சோற்றில், தந்தமி விருந்து தாமும் விருந்தொடும் தமரி
ண ரமுத வுண்டி யயில்வுறு மமலை யெக்கும் " (கம்ப. நாட்டுப்

5. பெரிதுயர்: குறுந். 75 : 4, ஒப்பு.

6. தலைவி வாடைக்கு நடுங்கல்: குறுந். 103 : 4, ஒப்பு.

தலைவி கூற்று

[தலைவன் பிரிந்திருந்த காலத்து, நீ ஆற்றுதல் வேண்டுமெ
புறத்துந் தோழியை நோக்கித் தலைவி, " அவர் எ
ாயாது கொடியராயினர் " எனக் கூறியது.]

அ. உறுவளி யுளரிய வந்தளிர் மாஅத்து
முறிகண் டன்ன மெல்லென் சீறடிச்
சிறுபசும் பாவையு மெம்மு முள்ளார்
கொடியர் வாழி தோழி கடுவன்
ஊழுறு தீங்கனி யுதிர்ப்பக் கீழிருந்
தேற்பன வேற்பன வுண்ணும்
பார்ப்புடை மந்திய மலையிறந் தோரே.

எ - து. பிரிவிடை வற்புறுத்துந் தோழிக்குத் தலை

மரத்தது.

பேரி சாத்தன் (பி - ம். வேரிசாத்தன்.)

(ப - ரை.) தோழி—, கடுவன் - ஆண்குரங்கு, ஊழுற

உதிர்ப்ப - முதிர்ந்த இனிய பழங்களை மரத்தின்மேல் இ

க்க, கீழ் இருந்து - அம்மரத்தின் கீழே இருந்து, ஏ

ன உண்ணும் - ஏற்பவற்றை ஏற்பவற்றைத் தின்னும்

ப்புடை மந்திய மலை இறந்தோர் - குட்டிகளையுடைய

ங்குகள் உள்ள மலையைக் கடந்துசென்ற தலைவர், உற

ரிய - மிக்க காற்றுக் கோதிய, அம் தளிர் மாஅத்து - அ

ரையுடைய மாமரத்தினது, முறி கண்டன்ன - தளிரைக்

போன்ற, மெல் என் சிறுஅடி - மெல்லிய சிறிய அ

டய, சிறு பசு பாவையும் எம்மும் உள்ளார் - சிறிய

முதலியவற்றாற் செய்த விளையாட்டுப் பாவையையு

ம் நினையார்; கொடியர் - அவர் கொடுமையை யுடைய

(முடிபு) தோழி, மலையிறந்தோர் உள்ளார்; கொடியர்.

(கருத்து) தலைவர் எம்மை நினைந்திலர்.

(வி - ரை.) தலைவன் இயற்றித்தந்த பாவையாதலின் அ

கூறினள். 'கடுவன் தன் மந்தியையும் பார்ப்பையும்

அவற்றிற்குரிய கனியை உதிர்க்கும் மலையைக் க

என்னையும் பாவையையும் அகன்று உறைந்தார்.

டுமை இருந்தவாறு என்னே!' என்பது தலைவியின் க

ம், ஏ : அசைநிலைகள்.

(மேற்.) 6-7. பார்ப்பென்னும் இளமைப்பெயர் குரங்கிற்கும்

ல், மரபு. 14; பேர்.)

(ஒப்பு.) 1. "வளி உளர்தல் : குறுங். 273 : 2. அந்தளிர் மா : "

மாஅத்தந்தளிர்" (குறுங். 331 : 6.) 3. பாவை : குறுங். 48 : 1,

பாவையும் தலைவியும் : ஐங். 383 : 5-6 ; பெருங். 2. 15 : 112 ; திரு

உரை.

4. தலைவனைக் கொடிய னென்றல் : குறுங். 26 : 8, ஒப்பு.

வாழி தோழி : குறுங். 260 : 4, ஒப்பு. 5. ஊழுறு தீங்கனி : அகநா

4 - 5. ஆண்குரங்கு பழத்தை உதிர்த்தல் : "ஆய்கனைப் பலவின்

யுதிர்த்த, துய்த்தலை வெண்காழ்" (அகநா. 7 : 20-21.)

7. பார்ப்புடை மந்தி : குறுங். 29 : 6, ஒப்பு.

தலைவி கூற்று

• திருமருப் பெருமை யிருணிற மையான்

வரு மிட றியாத்த பகுவாய்த் தெண்மணி
புலம்புகொள் யாமத் தியங்குதொ றிசைக்கு
இதுபொழு தாகவும் வாரார் கொல்லோ
மழைகழூஉ மறந்த மாயிருந் துறுகல்
துகள்சூழ் யானையிற் பொலியத் தோன்று
இரும்பல் குன்றம் போகித்
திருந்திறைப் பணைத் தோளுள்ளா தோரே

எ - து. வற்புறுத்துந் தோழிக்குக் கிழத்தி உரைத்தது.

மதுரை மருதன் இளநாகனுர்.

(பி - ம்.) 5 'மழைகெழு', 'மறைந்த' 7 'அரும்பல்குன்ற
ாக்கித்'

(ப - ரை.) தோழி, மழை கழூஉ மறந்த மா இருதுறு
ழ கழுவுதலை மறந்த கரிய பெரிய பொற்றைக் கல், துகள்
னயின் - புழுதி படிந்த யானையைப் போல, பொ
ன்றும் - விளங்கத் தோன்றுகின்ற, இருபல் குன்றம் போ
ிய பல மலைகளைக் கடந்து சென்று, திருந்து இறை பணைத்
ளாதோர் - இலக்கணத்தால் திருந்திய சந்துகளையுடை
ங்கிலைப் போன்ற என் தோள்களை நினையாதோர், திரி மரு
மை இருள் நிறம் மை ஆன் - முறுக்கிய கொம்பையும் இ
த்தையுமுடைய எருமையினது, வரு மிடறு யாத்த-வளர்கி
த்தின் கண் கட்டப்பட்ட, பகு வாய் தெள் மணி - பி
யையுடைய தெளிந்த ஓசையையுடைய மணியானது, பு
ள் யாமத்து - தனிமையைக் கொண்ட நடு இரவில், இ
று - அவ்வெருமை நடக்குந்தோறும், இசைக்கும் - ஒலிக்கி
பொழுது ஆகவும் - இக்காலம் தாம் வருதற்குரிய செ
இருப்பவும், வாரார் - அவர் வாராராயினர்.

(முடிபு) போகி உள்ளாதோர் வாரார்.

(கருத்து) தலைவர் வருதற்குரிய செவ்வி இஃதாக இருா
ர் வந்திலரென ஆற்றேனாயினேன்.

(வி - ரை.) எருமையின் மணியோசையைத் தலைவி துயி

[illegible]
ம்.

புலம்பு கொள் யாமமென்றது தனது தனிமையை நினை
கழூஉ மறந்த துறுகலென்றது மழையின்றி வெம்பிய ப
ின் இயல்பைக் குறிப்பித்தபடி. துகள் - புழுதி ; ய
்து புழுதியைத் தானே வாரி வீசிக் கொண்டதனுல் த
கதாகும்.

பணைத் தோள்களை உள்ளுவராயின் அவற்றோடு பொரு

பளாவும் ஆர்வத்தால் மீள்வரென்பது தலைவியின்கருத்த

சொல், ஓ, ஏ : அசைநிலைகள்.

ஒப்பு.) 1. எருமை ஆன் : பெரும்பாண். 165 ; அகா. 165 : 5.
திமருப் பெருமை : அகா. 206 : 3.
. பகுவாய்த் தெண்மணி : குறுக். 155 : 4.
-4. குறுக். 86 : 4-6, ஒப்பு.
. துகள் நுந் யானை : "நீருடிய களிறு" (பட். 48.)
-6. துறுகல்லிற்கு யானை : குறுக்.13 : 1-2, ஒப்பு.
. இறைப் பணைத் தோள் : குறுக். 168 : 5 ; கலி. 38 : 26 ; பு
9. (உ

தலைவன் கூற்று

[தன்னை இடித்துரைத்த பாங்கனை நோக்கித் தலைவன் த
ந அருமையைக்கூறியது.]

கேளிர் வாழியோ கேளிர் நாளுமென்
நெஞ்சுபிணிக் கொண்ட வஞ்சி லோதிப்
பெருந்தோட் குறுமகள் சிறுமெல் லாகம்
ஒருநாள் புணரப் புணரின் [யாே
அரைநாள் வாழ்க்கையும் வேண்டலென்

ஏ - து. கழற்றெதிர் மறை.

நக்கீரர்.

(மி - ம்.) 5 'வேண்டலன்'

(ப - ரை.) கேளிர் - நண்பரே, வாழி - நீர் வாழ்வீ
ரிர்—, நாளும் என் நெஞ்சுபிணி கொண்ட - எப்பொழு
னுடைய நெஞ்சத்தைத் தன்னிடத்திலே பிணித்துக் கொ
சில் ஓதி - அழகிய சிலவாகிய கூந்தலையும், பெரு தோ

ரயின், யான்—, அரை நாள் வாழ்க்கையும் - அதன்பின் அ

ா னும் வாழ்தலே, வேண்டலென் - விரும்பேன்.
(முடிபு) கேளிர், வாழி! கேளிர், குறுமகள் ஆகம் ஒரு ந
ரப் புணரின் யான் வேண்டலென்.
(கருத்து) தலைவி எனக்கு இன்றியமையாதவள்.
(வி - ரை.) பாங்கனைப் பன்மையாற் கூறும் வழ
டிக்குங் கேளிர்" (குறுந். 58) என்னும் செய்யுளி
ள்ளது; பாங்கனைப் பன்மையாற் கூறுவதற்குரிய கா
இறையனாரகப் பொருள் உரையாசிரியர் கூறுவது வருமா
'பாங்கனோரினென்று பன்மை படக் கூறிய தெற்றி
ன் ஒருவனுலோவெனின்; பாங்கன் பார்ப்பானாகலிற் பன்
கத்தாற் சொன்னாரென்பது. அல்லதூஉம், இருமுத
லும், இவனை எய்போற் கொண்டொழுகென்று தலைமகற்
டிக் கொடுக்கப்பட்டான் பாங்கனென்பதூஉம், நீயும்
லத் தீயன கண்டு பண்பானவிடத்து அடக்குவாயாகெ
கற்குக் காட்டிக்கொடுக்கப் பட்டான் தலைமகனே
உம் போதரல் வேண்டி இவ்வாறு பன்மை வாசகம் ப
ன்னுரென்பது' (3, உரை.)
பிணிக் கொண்ட - பிணித்துக் கொண்ட; 'வரிப்புனை ப
நகு. 68) என்பது போல நின்றது.
தலைவன் கூந்தற்பாயலையும் தோள் மாறுபடுதலையும் சி
தலின் அவ்விரண்டையும் கூறினான்.
தலைவியோடு அளவளாவாது பல நாள் உயிர் வாழ்வதி
ளோடு அளவளாவி அப்பாற் சிறிது பொழுதிலே இ
தல் நன்றென்றான்.
புணரப் புணரின் - புணரக் கூடுமாயினென்பதும் பெ
; 'வெகுளாமை புணரின் நன்று - வெகுளாமை ஒருவர்
டுமாயின் அது நன்று' (குறள், 308, பரிமேல்.) வாழ்க்கை
மை, இழிவு சிறப்பு; பிரித்து அரைநாளென்பதனோடு கூ
டது. ஓ, ஏ : அசைநிலைகள்.
(மேற்.) 1. இர் ஈறு விளி வேற்றுமையில் இயல்பாய் நின்றது (
சி. 12, ந; சீவக. 393, ந.)
மு. தலைவன் கூற்று (தொல். செய். 189, பேர்; இ. வி. 562): ப
ட்டத்துப் பாட்டு (தொல். செய். 198, பேர், 201, ந.); தலைவன் தலை
மை கூறியது (தொல். களவு. 11, ந.)
(ஒப்பு.) 1. கேளிர் : அகநா. 130 : 1.

நற் காகாது பிணித்தவென் னெஞ்சே" (கற். 95 : 9-10.)
அஞ்சிலோதி : குறுக். 211; 1. ஒப்பு.
. குறுமகள் : குறுக். 89 : 7, ஒப்பு.

தலைவி கூற்று

தலைவன் பிரிந்தவிடத்து வேறுபட்ட தலைவியைத்
றுத்தினளாக அவளை நோக்கி, "தலைவர் கொடிய
தைக் கடந்தனரோ வென்னும் வருத்தத்தால் ஆ
ான்" என்று தலைவி கூறியது.]

வெண்மணற் பொதுளிய பைங்காற் கரு
கொம்மைப் போந்தைக் குடுமி வெண்
டத்த வேம்பி னமலை வான்பூச்
சுரியா ருளைத்தலை பொலியச் சூடிக்
குன்றுதலை மணந்த கானம்
சென்றனர் கொல்லோ சேயிழை நமரே.

எ - து. பிரிவிடை வேறுபட்டாளைக் கண்டு தோழி வ
ந்க் சிழத்தி உரைத்தது.

குடவாயிற் கீரத்தன்

பி - ம்.) 2 'வெண்டோடத்த'

ப - ரை.) செ இழை - சிவந்த பொன்னணியையுடை
- நம் தலைவர், வெள்மணல் பொதுளிய - வெள்ளிய மண
ணை தழைத்த, பசு கால் கருக்கின் - பசிய அடியையும்
ம், கொம்மை போந்தை - திரட்சியையும் உ
யினது, குடுமி வெள் தொடு - உச்சியிலுள்ள
குருத்தோலையின்கண் வைத்த, அத்த வேம்பின் -
திலுள்ள வேப்பமரத்தினது, அமலை வான் பூ - நெருக்க
டய வெள்ளிய மலரை, சுரி ஆர் உளை தலை பொலிய
ந்தல் ஆர்ந்த மயிரையுடைய தலை விளங்கும்படி அ
ண்டு, குன்றுதலை மணந்த கானம் - மலைகளோடு
டை, சென்றனர் கொல் - கடந்து சென்றனரோ?

மூடைய தென்றும் சிறப்பித்தமையால் தோடு, குருத்
ற்று. வேப்பு பாலை நிலத்திற்குரியது. வேம்பின் பூ
ாமையின் தலைவன் பிரிந்த பருவம் இளவேனிலெ
ப்படும் (குறுந். 24.)

"அவரோ வாரார் தான்வந் தன்றே
வேம்பி னொண்பூ வுறைப்பத்
தேம்படு கிளவியவர் தெளிக்கும் பொழுதே" (ஐங். 350)

றும் இளவேனிற் பத்துச் செய்யுளைக் காண்க.

மலரைப் பனந்தோட்டில் வைத்துக் கட்டி அணிந்து

மரபு. சுரி - சுருள். தலை மணந்த : தலை அசைநிலை;
குன்றும் தலைமணந்த கானமென்றது குறிஞ்சியும்
கலந்து இயல்பு திரிந்த பாலைநில மென்றபடி.

சொல் : ஐயம். ஓ, ஏ : அசைநிலைகள்.
(ஒப்பு.) 1 - 2. மனல் நூற்ந்த பனை : குறுங். 372 : 1 - 2.
3 - 4. வேப்பம் பூவை ஆடவர் அணிதல் : பெரும்பாண். 59 - 6
1 - 4. பூக்களைப் பனந் தோட்டுடன் வைத்துச் சூடுதல்: "
ர் போந்தொடு தொடுத்த, கடவுள் வாகைத் துய்வீ", "
ர்றை வெண்போழ்க் கண்ணியர்" (பதிற். 66 : 14 - 5, 67
கர் போகிய வளரிளம் போந்தை, உச்சிக் கொண்ட ஊசி
, வெட்சி மாமலர் வேங்கையொடு விரைஇச், சுரியிரும்
பியச் சூடி", "ஓங்குநிலை வேங்கை யொள்ளிணர் நறுவீப், போந்
டிற் புனைந்தனர் தொடுத்த" (புறநா. 100 : 3 - 6, 265 :
கர் போகிய வான்பனந் தோட்டுடன், புட்கைச் சேனை பெ
... ... வஞ்சி சூடுதும்" (சிலப். 25 : 146 - 9.)

தோழி கூற்று

[தலைவன் வினைவயிற் பிரிந்த காலத்தில் அவன் கூறிய
பம் வந்ததாக, "இப் பருவத்தின் அடையாளங்களைத்
ற விடத்தே கண்டு இனி நீ ஆற்று யென்பதறிந்து
டு வருவார்" என்று தோழி தலைவிக்குக் கூறியது.]

டசெவ்விகொள் வரகின் செஞ்சுவற் கலித்
கௌவை நாற்றின் காரிரு ளோரிலை

நாறுகழ சிலம்பு முரான் கவிழ்ந்த
வெண்கூ தாளத் தந்தூம்பு புதுமலர்
ஆர்கழல் புகுவ போலச்
சோர்குவ வல்ல வென்பர்கொ னமரே.

எ - து. வினைவயிற் பிரிந்தவிடத்துத் தோழி கிழத்திக்கு உ

நாகம் போத்தன்

(பா - ம்.) 3 'நன்மறி' 5 'கவிந்த' 7 'புகுவிபோலச்' 8 '
கொல்வரே'

(ப - ரை.) நமர் - நம்மைப் பிரிந்து சென்ற தலைவர், செ
த் - செம்மண்ணையுடைய மேட்டின் மேல் தழைத்த,
ன் வரகின் - பருவம் வாய்த்த வரகினது, கௌவை நாற்
ரால் ஒலித்தலையுடைய நாற்றினது, கார் இருள் ஓர்
: கறுப்பையுடைய ஓர் இலையை, நவ்வி நாள் மறி
த்தே வந்த மான்குட்டி, கவ்வி—, கடன் கழிக்கும் -
ானும் கடனைத் தீர்த்துக் கொள்ளுதற்கிடமாகிய, கார்
புனம் - கார்காலத்தை ஏற்றுக் கொண்ட தண்ணிய
ய, காணின் - காண்பாராயின், நீர் திகழ் சிலம்பின்
ங்குகின்ற மலைப்பக்கத்தில், ஓராங்கு அவிழ்ந்த - ஒரு
மலர்ந்த, வெள் கூதாளத்து அம் தூம்பு புது மலர் -
கூதாளத்தின் உட்டுளையையுடைய அழகிய புதிய மல
கழல்பு உகுவ போல - காம்பிற் கழன்று உதிர்தலைப்
வளை - நின் கை வளைகள், சோர்குவ அல்ல என்பர் கொ
ர்ந்து வீழ்வன அல்லவென்று எண்ணுவாரோ? என்னு

(முடிபு) அவர் புனம் காணின், வளை சோர்குவ அல்
கொல்?

(கருத்து) தாம் கூறிச் சென்ற கார்ப்பருவம் வந்ததறிந்
விரைவில் வருவர்.

(வி - ரை.) தலைவன் கார்காலத்தில் மீண்டுவருவேனெ
றி வினைவயிற் பிரிந்து சென்றான். அவன் கூறிச்
ர்ப்பருவம் வரவும், அது கண்டு தலைவி ஆற்றாளாவளெ
தோழி கூறியது இது.

"... ... ... பெருவழி
வானம் வாய்த்த வாக்குகதிர் வரகிற்
றிரிமருப் பிரலையொடு மடமா னுகள" (முல்லைப். 97 - 9)

ரபதில் வரகு செம்மண்ணையுடைய முல்லைநிலத்திற்
த்தில் வளம் பெறுவதென்பதும், அதனை மான் மேயு
கூறப்பட்டுள்ளன.

மான்மறி தன் இளமையினால் ஓரிலையைக் கௌவுத
மைந்தது. கூதாளம்: இது கூதளம், கூதளியெனவும்
. ஆர் - காம்பு.

சோர்குவவல்லவென்பர்கொலென்றது சோர்தலை எ
ரன்பதைப் புலப்படுத்தியது.

வரகுப்புனத்தின் நிலைகண்டு, தாம் மீள்வதாகக்
ர்ப்பருவம் வந்தமையையும், அதனால் கைவளை சோரு
மையையும் உணர்ந்து விரைவில் மீள்வரென்பது கருத்

(மேற்.) 3. மறியென்னும் இளமைப் பெயர் நவ்வியோடு
தது (தொல். மரபு. 12, பேர்.)

(ஒப்பு.) 1 - 2. சுவலில் விளைந்த பயிர்: குறுந். 204 : 3 ;

ன். 131; மலைபடு. 436.

1 - 2. மான் வரகிலையைக் கறித்தல்: குறுந். 220: 1 - 2, ஒப்பு

4. காரெதிர் புனம்: குறுந். 233: 4, ஒப்பு.

5. நீர் திகழ் சிலம்பு: குறுந். 52: 1.

6. வெள் கூதாளம்: முருகு. 192; பட். 85.

6-7. ஆர் கறங்கு மரீஇ உகுதல்: "வெண்பூ... ... ...ஆர் ...றுவழங்கு சிறு நெறி புதையத் தாஅம்" (குறுந். 329: 1-3) ல், பாவி வானிற் கர்வொடு பாறி" (அகநா. 9: 6-7.)

தலைவி கூற்று

[தலைவன் பொருளீட்டச் சென்ற காலத்தில் ஆற்றுமெ ...ன்ற தோழியை நோக்கி, "அவர் பிரிவுகருதி வருந்தேன்; ...ன்ற பாலை நிலத்திலுள்ளார் செய்யும் தொழிற் கொ... ...ண்ணி அஞ்சினேன்" என்று தலைவி கூறியது.]

௩௩. உள்ளது சிதைப்போ ருளரெனப் படாஅ...
இல்லோர் வாழ்க்கை யிரவினு மிளிவென...

...
ஆற்றிருந் தல்கி வழங்குநர்ச் செகுத்த
படுமுடை பருந்துபார்த் திருக்கும்
நெடுமூ திடைய நீரி லாறே.

...-து. தலைமகன் பொருள்வயிற் பிரிந்தவழி ஆற்றுமெ... ...ற தோழிக்கு, "அவர் பிரிய, ஆற்றேனுயினே னல்... போயின கானத்துத் தன்மை நினைந்து வேறுபட்டே... சிறத்தி சொல்லியது.

...ாலை பாடிய பெருங் கடுங்கோ.

...பா - ம்.) 2 'யிறவினு'; 'மிழிவெனச்' 3 'சொல்லிவன்... ...முடைப்' 8 'கெடுமூருடைய'

...- ரை.) தோழி—, உள்ளது சிதைப்போர் - தம்மு... ...றால் தேடிவைக்கப்பெற்றுத் தம்பால் உள... ...த்தைச் செலவழிப்போர், உளர் என படாஅர் - ... ...று உலகத்தாராற் சொல்லப் படார், இல்லோர் வாழ்... ...க ஈட்டிய பொருள் இல்லாதார் முந்தையோர் பொ... ...த் துய்த்து வாழ்தல், இரவினும் இளிவு - இரத்... ...னும் இழிவுடையது, என - என்று, சொல்லிய வன்... ...ன ஆண்மைத் தன்மையை, தெளிய காட்டி - ...யும்படி எடுத்துக் கூறி, என்றும் கூற்றத்து அன்ன... ...தும் கூற்றுவனைப் போன்ற, கொலைவேல் மறவர் - கொ...

ிலைச் செய்யும் வேலையுடைய மறச்சாதியார், ஆறு இ
- வழியினிடத்தே தங்கி, வழங்குநர் செகுத்த படு மு
போவாரைக் கொன்றதனுல் உண்டான புலாலை, ட
து இருக்கும் - பருந்துகள் எதிர் நோக்கித் தங்கியிருக்
மூது இடைய - நெடிய பழைய இடத்தை யுடையன
ல் ஆறு - நீரில்லாத பாலை நிலத்து வழிகளிலே, சென்
ர் சென்ருர் ; வாழி - அவர் வாழ்வாராக!

முடிபு) தோழி, 'சிதைப்போர் உளரெனப் ப
லார் வாழ்க்கை இளிவு' எனச் சொல்லிய வன்மை க
சென்றனர் ; வாழி.

கருத்து) தலைவர் சென்ற வழியினது கொடுமை

ன்கை ; இதனை,

' இனி, பொருட் பிணி யென்பது பொருளிலனுய்ப் பிரியு மென்பது
முதகுரவராற் படைக்கப்பட்ட பல்வேறு வகைப்பட்ட
லாக் கிடந்தது மன் ; அதுகொடு துய்ப்பது ஆண்மைத் த
றெனத் தனது தாளாற்றலாற் படைத்த பொருள் கொண்டு வ
தற்குப் பிரியுமென்பது ; அல்லதூஉம் தேவர் காரியமும்
பமும் தனது தாளாற்றலாற் படைத்த பொருளாற் செய்தன
பயன்படுவன ; என்னை? தாயப் பொருளாற் செய்தது தே
ரும் இன்புறுர், ஆதலான் ; அவர்களையும் இன்புறுத்தற்குப்
ர்பது '. (இறை. 35, உரை),

' பொருள்வயிற் பிரிதலென்பது, குரவர்களாற் படைக்கப்
ருள் கொண்டு இல்லறஞ் செய்தால் அதனுன் வரும் பயன் அவர்க்கு
ஊ யல்லது தமக்காகாமையால் தமது பொருள் கொண்டு இல்
தற்குப் பொருள் தேடப் பிரியா நிற்றல் (திருச்சிற். 332, உரை)

பவற்றுல் தெளியலாகும்.

தம் முயற்சி யொன்றின்றியே பெற்ற பொருளால்
னும், இரத்தலாகிய சிறு முயற்சியேனும் செய்து பெ
ற்று வாழும் இரவு உயர்ந்ததாயிற்று. இல்லோர் - வ
ன்பதும் அமையும். சென்றனர் - சென்ற தலைவ
னயாலனையும்பெயராக்குதலும் ஒன்று. மூடை - த

ந பெயர் (அகநா. 3 : 9, உரை.)

வன்மை தெளியக்காட்டி என்றதனால் அவர் பி
ரணத்தை நன்கறிந்து ஆற்றினனென்பதும், பாலைவழ
ல்லைக் கூறியதனால் அவ்வழியின் ஏதமே ஆற்றுமை
ரணமாவதென்பதும் புலப்படுத்தினாள்.

(ஒப்பு.) 4. வாறு தோறு : குறுங். 260 : 4, ஒப்பு.

7. பருந்து முடை பார்த்திருத்தல்: "மான்றுவேட் டெழுந்த
வி யெருவை..........புலவுப்புலி துறந்த கலவுக்கழி கடுமுடை, கெ
ந்தரி ஞெறுது கவரும்" (அகநா. 3 : 5-10.) படுமுடை : நற். 164 :

5 - 7. ஆறலை கள்வர் செயல்: (குறுந். 274 : 3-4, 297 : 1-4
3.) ; "செங்கோல் வாளிக் கொடுவி லாடவர், வம்ப மாக்க ளுயிர்
யர்த்தென", "இலைமாண் பகழிச் சிலைமா ணிரீஇய, அன்பி
த்தலிற் பலருடன், வம்பலர் தொலைந்த வருஞ்சுரக் கவலை" (நற்.
7, 352 : 1 - 3) : "அற்றம்பார்த் தல்கும் கடுங்கண் மறவ

மென வந்து - விரைவாக வந்து, முயங்கினன் செ
ன் தழுவிச் செல்வானாயின், அலர்தன்று மன் - அலரு
து ; அஃது இப்பொழுது கழிந்தது. இப்பொழுது அங்
யாமல், தித்தி பரந்த - தேமல் படர்ந்த, பைத்து அ
து அகன்ற, அல்குல் - அல்குலினது, திருந்து இழை து
 அசைத்த - திருத்தமுறச் செய்த அணிகலன்கள் அ
ட பக்கத்தின்கண் கட்டிய, பசு குழை தழையினும் -
ாற் செய்த தழையைக் காட்டினும், உழையின் போக
அணிமையிலிருந்து போகானாகி, அக்காரணத்தால்,
து ஓம்பல் - தாய் நம்மை இற்செறித்துக் காவல் செ
 தந்தனன் - தானே உண்டாக்கினன்.

(முடிபு) ஆடியும் அல்கியும் அயர்ந்தும் முயங்கினன் செ
ர்ந்தன்று மன் ; உழையிற் போகான், தான் ஓம்
னன்.

(கருத்து) தலைவனை யறிந்த தாய் நின்னை இற்செற
தினள்.

(வி. - ரை.) இது சிறைப்புறம். பல மகளிரொடு
யில் நீராடியும், பொழிலில் விளையாடியும், குரவையா
ாயாடும் காலத்தில் அயலானைப் போல வந்தால் அ
தம் ; அவ்வலர் என் ஆருயிர் நிற்றற்குரிய துணை
ள், 1141) என்றார். அலர்ந்தன்று மனனேயென்னும் ப
து மனம் மகிழ்ச்சியால் மலர்ந்ததென்று பொருள் கெ
ழ - இங்கே மேகலை. கோடு - பக்கம்.

(மேற்.) மு. பகற்குறிக்கண் சிறைப்புறமாகச் செறிப்பறிவுறீ
ல். களவு. 23, ௧.)

(ஒப்பு.) 1. கடலாடுதலும் காவலில் விளையாடுதலும் அப்போது தலைவ
: "கடலாடு மகளிர் கான விழைத்த, சிறுமணைப் புணர்ந்த ௧
க். 326 : 2-3.)

5. நித்தி பரந்த அர்குள் : குறுக். 27 : 5, ஒப்பு.
5-6. அர்குற்கோடு : "கோடேக் தல்குல்" (நற். 282 : 2.)
6-7. தழையுடுத்தல் : குறுக். 125 : 3, ஒப்பு.

தோழி கூற்று

[பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைவன் தோழியை வாயில்
பொழுது அவள், "நீ பரத்தையரோடிருந்தமை தே
...

தழையணிப் பொலிந்த வாயமொடு துவ
விழவொடு வருதி நீயே யிஃதோ
ஓரான் வல்சிச் சீரில் வாழ்க்கை
5. பெருநலக் குறுமகள் வந்தென
இனிவிழ வாயிற் றென்னுமிவ் வூரே.

எ - து. வாயில் வேண்டிச் சென்ற கிழவற்குத் தோழி உ

தூங்கலோரி.

(பி - ம்.) 1 'செறீஇயும்' 3 'நின்ருய்நீயே' 4 'ஓராவ

(ப - ரை.) உடுத்தும் - உடையாக உடுத்துக் கொ
ருடுத்தும் - மாலையாகத் தொடுத்தணிந்தும், பூண்டும் -
விய அணிகலன்களாக அணிந்தும், செரீஇயும் - கூந்
ரணே செருகியும், தழை அணி பொலிந்த ஆயமொடு -
ங்காரத்தினுற் பொலிவு பெற்ற பரத்தையர் கூட்டத்
ன்றி - நெருங்கி, நீ விழவொடு வருதி - நீ நீர்விழாவிற்
டையாளங்களோடு வாராநின்ருய் ; இ ஊர் - இந்த ஊ
ர், இஃது ஓர் ஆன் வல்சி சீர் இல் வாழ்க்கை - ஒரு பசு
ம் ஊதியத்தைக் கொண்டு உண்ணும் உணவையு
ல்வச் சிறப்பில்லாத இவ்வாழ்க்கை, பெரு நலம் குறு
தென - மிக்க அழகையுடைய இளைய தலைவி இவ
ழ்க்கைப் பட்டுப் புக்கனளாக, இனி - இப்பொழுது,
ற்று - விழாவை யுடையதாயிற்று, என்னும் -

ால்வர்.

(முடிபு) துவன்றி நீ வருதி; இவ்வூர், 'ஓரான்
ழ்க்கை, குறுமகள் வந்தென விழவாயிற்று' என்னும்.

(கருத்து) நின் செல்வத்துக்குக் காரணமாகிய தலை
துறைந்தமையால் ஊரினர் பழி கூறினர்.

(வி - ரை.) தழையை உடுத்துதலாவது மலரோடு
டுத் தொடுத்துத் தழையென்னும் ஆடையாக உடுத்
ாடுப்பதாவது மலரோடு கட்டிப் படலை மாலையாக அ
ிபதாவது காதிற்குழையாகப் பூணுதல்; செருகுதல் - த
ருகுதல். ... வாரின்றாய். தலைவி வ

...

நட்டும், கல்லா விளையர்" (அகநா. 109 : 10 - 12, 375 : 3-5.)
றவர் கொன்றமையாற் பட்ட தசையைப் பருந்து விரும்புதல்: "வ
வன்க ணுடவர், அடியமை பகழி யார வாங்கி, வம்பலர்ச் செ
வரு கவலைப், படுமுடை நசைஇய வாழ்க்கைச் செஞ்
வச் சேவல்", "வாங்குதொடை பிழையா வன்க ணுடவ
ம் விளிக்கும் வெவ்வாய் வாளி, ஆறுசெல் வம்பல ருயிர்
ப்பின், பாறுகிளை பயிர்ந்து படுமுடை கவரும்" (அகநா. 161
2 - 5); "செந்தொடை பிழையா வன்க ணுடவர், அம்புவிட வீழ்
பதுக்கைத், திருந்துசிறை வளைவாய்ப் பருந்திருந் துயவும்" (
- 22.) (

தோழி கூற்று

தலைவன் வரைவிடை வைத்துப் பொருள்வயிற் ப
த்தில், ஊரினர் அலரையஞ்சிய தலைவியை நோக்கி,
ார் அறிவிலர் போலும்!" என்று தோழி கூறியது.]

பொருத யானைப் புகர்முகங் கடுப்ப
மன்றத் துறுகன் மீமிசைப் பலவுடன்
ஒண்செங் காந்த ளவிழு நாடன்
அறவ னாயினு மல்ல னாயினும்
நம்மே சுவரோ தம்மிலர் கொல்லோ
வரையிற் றாழ்ந்த வால்வெள் ளருவி
கொன்னிலைக் குரம்பையி னிழிதரும்
இன்னா திருந்தவிச் சிறுகுடி யோரே.

எ - து. வரைவிடைத் தோழி, கிழத்திக்கு உரைப்ப
ரத்தது.

மிளை வேள் தித்தன்.

(பி - ம்.) 3 'காந்தள் வீழும்' 4 'அவலனாயினு' 6 'வாள்

(ப - ரை.) பொருத யானை - போர் செய்த யானைய
ர் முகம் கடுப்ப - புள்ளியை யுடைய முகத்தை பெ
றம் துறுகல் மீ மிசை - மன்றத்தின்கண்ணுள்ள பொ
லின் மேல், ஒள் செ காந்தள் பல உடன் அவிழும் நா

னும், அல்லன் ஆயினும் - வாயசாயமாலைலனுய
யில் தாழ்ந்த - மலையினிடத்திலே தாழ்ந்து வீழ்கின்ற,
அருவி - தூய வெள்ளிய அருவியானது, கொன்
மையின் இழி தரும் - அச்சத்தைத் தரும் இலையால் பே
ஙினருகில் இறங்கி ஓடும், இன்னது இருந்த இ
யோர் - நமக்கு இன்னதாகியிருந்த இச்சிற்றாரிடத்தி
, நம் ஏசுவரோ - தலைவன் அங்ஙனம் இருத்தல்
மைப் பழிப்பார்களோ? தம் இலர் கொல் - அவர் தமக்கெ
ிவும் இல்லாதவர்களோ?

(முடிபு) நாடன் அறவனாயினும், அல்லனாயினும், இ
யோர் நம் ஏசுவரோ? தம் இலர் கொல்லோ?

(கருத்து) தலைவன் செயல்பற்றி நம்மை ஏசு
வில்லாதவர்.

(வி - ரை.) தலைவன் வரைபொருட்குப் பிரிந்த கால
வி, "தலைவன் கூறிய காலத்தில் வந்து மணப்பா
லனோ? அங்ஙனம் மணவாவிடின் இவ்வூரினர் நப்
தும் ஏசுவரே" என்று கவன்றனள்; அது கண்ட
லவன் நல்லனாயினும் அல்லனாயினும் நம்மை ஏசு
ும் பயனில்லை; அறிவில்லாரே அங்ஙனம் செ
ருள்.

தமக்கென்று ஒரு பயனை யிலரோ வெனலும் ஆம்
த் தலைமகளுக்கு வரும் நன்மையைக் கண்டு உவத்
ளுக்கு வரும் தீமை கண்டு துன்புறுதலும் குடியோர் க
லின் அவருக்கும் தலைவன் தொடர்பினாற் பயனுண்மை
னுள்.

பொருதமையினால் உண்டான புண்ணும், இயல்பாக
ளியும் காந்தள் மலரின் தோற்றத்தைத் தந்தன.

னுக்கு யானை உவமை.

அறவன் - நல்லனெனலும் பொருந்தும். தம் இலர் கொ
மை ஏசுதல் இலரோ வென்பதும் அமையும்.

'அறவனாயினும் - தான் வரைவொடு வருதலை ஏ
ண்டால் தலைவன் அறநெறி வழி வரைந்து கொள்
லனாயினும் - அங்ஙனம் ஏற்றுக் கொள்ளாரேல் மனவல
னை உடனழைத்துச் சென்றானேனும்' என்றுரைத்தலும
... தலைவனைச் சுற்றத்தார் ஏற்றுக் கொள்வ

பிற்கு அச்சத்தைத் தரும் ஈத்திலையென்று பொருள் உ
ம் இயையும் ;

" வரிப்புற வணிலொடு கருப்பை யாடா
தியாற்றறல் புரையும் வெரிநுடைக் கொழுமடல்
வேற்றலை யன்ன வைந்நுதி நெடுந்தகர்
ஈத்திலை வேய்ந்த வெய்ப்புறக் குரம்பை " (பெரும்பாண்.
பது காண்க.

குரம்பை - சிறுகுடில். இன்னாமை தலைவி திறத்தமைர்
னாது: வினையெச்சம்; " இன்னா துறைவி", "இன்னா துயர்
ா. 164 : 10, 270 : 14.)

(ஒப்பு.) 1-3. மரருக்கு யானையின் முகப்புண் : கலி. 48 : 1-6.
காந்தள் மலருக்கு யானையின் முகத்துவரி : " நிரைத்த யானை முகத்
பப், போதுபொதி யுடைந்த வொண்செங் காந்தள் " (நற். 176 :
லைற்கு யானை : குறுந். 13 : 1 - 2, ஒப்பு.

4. அறவன், அல்லன் : புறநா. 44 : 11-3, 390 : 1-2.
7. இலைக்குரம்பை : பெரும்பாண். 88 ; மதுரைக். 310.
8. சிறு குடி : குறுந். 184 : 2, ஒப்பு. (ஏ

தலைவி கூற்று

[தலைவன் கூறிச் சென்ற பருவங் கண்டு வேறுப
வியை நோக்கித் தோழி வற்புறுத்தினளாக, அவளு
லவர் கூறிய பருவம் இதுவே. யான் ஒவ்வொரு நாளும்
வை நோக்கி நிற்கின்றேன் ; அவர் வந்திலர் " என்று த
த்திக் கூறியது.]

ந. வைகல் வைகல் வைகவும் வாரார்
எல்லா வெல்லை யெல்லையுந் தோன்றார்
யாண்டுளர் கொல்லோ தோழி யீண்டிவர்
சொல்லிய பருவமோ விதுவே பல்லூழ்
5. புன்புறப் பெடையொடு பயிரி யின்புற
விமைக்க ணேதா கின்றே ஞெமைத்தலை
ஊனசைஇ யொருபருந் திருக்கும்
வானுயர் பிறங்கன் மலையிறந் தோரே.

தி]

பூதத் தேவன்.

(பி - ம்.) 1 'வைகாவைகல்' 2 'யெல்லவுந் தோ
படையொடு' 6 'வமைத்தலே.' 'மைத்தலே' 7 'திரு
ருந்திருந் துயக்கும்'

(ப.- ரை.) தோழி—, இன் புறவு - இனிய ஆண் புறு
- பல முறை, புல் புறம் பெடையொடு பயிரி - பு
தையுடைய பெண் புறவை அழைத்து, இமைக் கண்
ன்று - இமைப் பொழுதில் எத்தகைய இன்பத்தையுடை
ன்றது! இங்ஙனம் அவை இருப்பவும், ஒருமை தலை - ஒ
தின் உச்சியில், ஊன் நசைஇ - இறந்தோரது தசை
ம்பி, ஒரு பருந்து இருக்கும் - ஒற்றைப் பருந்து இருக்
உயர் பிறங்கல் மலை இறந்தோர் - வானளவும் உ
க்கத்தையுடைய மலையைக் கடந்து சென்ற தலைவர்,
ல் வைகவும் வாரார் - நாள் தோறும் விடியற் காலம் நீ
வரவும் அப் பகற்காலத்தில் வந்திலர்; எல்லா
லயும் தோன்றுர் - எல்லாப் பகலின் எல்லையாகிய இர
டு வந்து தோன்றுர்; யாண்டு உளர் கொல் - எங்கே
ரோ? ஈண்டு இவர் சொல்லிய பருவம் இதுவே - இ
மீண்டு வருவேனென்று சொல்லிய பருவம் இதுவே;

(முடிபு) தோழி, மலையிறந்தோர் வைகவும் வாரார்;
லையுந் தோன்றுர்; யாண்டுளர் கொல்? இவர் சொ
மோ இதுவே.

(கருத்து) தாம் கூறிச் சென்ற பருவம் வந்தபின்பும் த
லர்.

(வி - ரை.) தலைவன் கூறிச் சென்ற பருவம் வந்தும
து தலைவி கவன்று வேறுபட்டாள். அப்பொழுது தே
வர் விரைவில் வருவர்; நீ ஆற்றியிரு" என்று வற்பு
அது கேட்ட தலைவி, "ஒவ்வொரு நாளும் பக
லும் அவர் வரவை எதிர்பார்த்து நிற்கின்றேன். இ
தால் வருவரென்றெண்ணுவேன்; ஆயினும் விடிந்த
வந்திலர்; அது கண்டு பகல் கழிந்தால் தோன்றுவ

புறவின் அருகிருந்து அழைத்து இன்புறுதலைத் தலை
ருத்தல் கூடுமென்பதும் அக்காலத்தும் தன்னை நீ

டிலரே யென்பதும் தலைவியின் எண்ணம்.
ஒப்பு.) 1. வைகல் வைகல் வைகுதல்: "வைகலும் வைகல் வரக்
ணரார், வைகலும் வைகலை வைகுமென் றின்புறுவர்" (நாலடி
. யாண்டுளர் கொல்லோ: குறுந். 176: 5, ஒப்பு.
. ஆண் புலு பெண் புலவைப் பயிர்தல்: குறுந். 79: 4.
. வாலுயர் பிறங்கல் மலை: குறுந். 144: 7, 253: 8. (

தலைவன் கூற்று

[தலைவியைத் தோழி வாயிலாகப் பெற நினைந்து அத் (
ம் பணிவுடைய சொற்களைக் கூறிநின்ற தலைவன் தலைவி
க்கும் முன்னுள்ள பழக்கத்தைக் குறிப்பாக அறிவித்தது

ா. உள்ளிக் காண்பென் போல்வன் முள்ளெ
றமிழ்த மூறுமஞ் செவ்வாய்க் கமழகில்
ஆர நாறு மறல்போற் கூந்தற்
பேரமர் மழைக்கட் கொடிச்சி
மூரன் முறுவலொடு மதைஇய நோக்கே

எ - து. (1) இரந்து பின்னின்ற கிழவன், குறை
டது.
(2) பாங்கற்குச் சொல்லியதூஉமாம்.
எயிற்றியனார்.
(பா - ம்.) 1 'உள்ளிற்' 2 'றமிர்த', 'றமுத' 3 '
ற்' 4 'மழைக்கண் மடந்தை'
(ப - ரை) முள் எயிறு - முள்ளைப் போன்ற
களையும், அமிழ்தம் ஊறும் அம் செ வாய் - அமிழ்தம்
ற அழகிய செய்ய வாயையும், கமழ் அகில் -
கின்ற அகிற் புகையும், ஆரம் - சந்தனப் புகை
ம் - மணக்கின்ற, அறல் போல் கூந்தல் - கருமை
லக் கரிய கூந்தலையும், பேர் அமர் மழைகண் - (
ர்ந்த குளிர்ச்சியையுடைய கண்களையும் உடைய, கொடி

(முடிபு) கொடிச்சியின் மூரன் முறுவலொடு மதை
ளிக் காண்பென் போல்வன்.
(கருத்து) யான் அளவளாவிய தலைவியை இனிக் காண
து போலும்.

(வி - ரை.) உள்ளிக் காண்பெனென்றது கண்ணுற் கா
தென்றபடி. போல்வலென்றது ஒப்பில் போலியாகி
ருளை உடையதாயிற்று. செவ்வாயமிழ்தும், க
லும் அவனுக்கு இன்பத்தை யளித்தன வாதலின் அவ
ப்பித்தான். அமர்கண் - ஒன்றையொன்று அமர்த்த
மைக் காண்பாரை அமர்த்த கண்கள் எனலும் பொரு
ருக்கு அமர்த்த கண்ணுயினும் எனக்கு மழைக்கண்
ன்ருன். மதைஇய நோக்கு - செருக்கின பார்வை; 'மத
க்கு - செருக்கின நோக்கு; என்றது எக்காலத்தும்
னளவில் அன்புடையளாயிருப்பாள்; அவளறிவது
ன்டோ? உன்னுடைய கொடுமையல்லவோ இந்த மா
த் தோழியோடு புலந்து கூறினன்' (அகநா. 86: 30,
பது ஈண்டும் ஏற்புடைத்தாதல் காண்க.

அமிழ்தமூறும் செவ்வாயென்றும் அறல்போற் கூந்த
் கூறியவற்ருல், முன்னுறு புணர்ச்சி மறையுற மொழி
ங்ஙனம் முன்னரே ஒன்றுபட்ட எங்களை நீ நடுநின்று
ாற் பயனென்' என்பதுபடக் கூறி தோழி ம
ய்தான்.

தலைவியின்பால் வறிதுநகை தோற்றிய காலத்துக்
ழ்ந்து அவளது அருட் பார்வையால் உள்ளந் த
றதலின் அவ்விரண்டையும் உள்ளிக் காண்பெனென்று

இரண்டாவது கருத்து: தலைவியை மீட்டும் ஒருகாற்
பனோ வென வருந்திக் கூறியது.

(மேற்.) மு. ஒரு தலையுள்ளுத லென்னும் மெய்ப்பாடு வந்தது
வு. 9, இளம்; இ. வி. 405); "தலைமகளைக் காணு வகையிற்
வு. 9, இளம்; இ. வி. 405); "தலைமகளைக் காணு வகையிற்
வும் கடந்தபொழுது தலைவன் கூறியது (தொல். களவு. 17.
நவரும் உளவழி வந்த தலைவன் தலைவி தன்மை கூறவே,
ன்னது இவன் வேட்கை யென்று தோழி குறிப்பான் உணர
ியது (தொல். களவு. 11, ந.); பின்னுள் நெடுந்தகை குறிவம
ன்றிரக்கியது (நம்பி. 156.)

(ஒப்பு.) 1. முள்ளெயிறு: குறுக். 262: 4, ஒப்பு.

1-2. ... ஊறிய அமிழ்தம்: குறுக். 14: 1-2, ஒப்பு.

: 2, 391: 10; ஐங். 214: 4. அகநா. 326: 2.

. மதைஇய நோக்கு: கலி. 131: 21; அகநா. 86: 30, 130
8: 76.

-5. தலைவன் தலைவியின் நோக்கை நினைத்தல்: "உள்ளுப திலெ த
க என்ன நின்றிரு முகத், தொண்குட் டவிர்குழை மலைந்த கோ
. 253: 21-6); "மடக்கெழு நோக்க மரீஇய நெஞ்சே" (தமி
)

தோழி கூற்று

[தலைவன் பிரிந்த காலத்து, "தலைவர் நம்மைத் துறந்

வாரார்" என்று கவன்ற தலைவியை நோக்கி, " இதோ
ம் வந்தது; இனி அவர் துறந்திரார்; வருவர்"
ழீ கூறியது.]

1. அம்ம வாழி தோழி காதலர்
இன்னே கண்டுந் துறக்குவர் கொல்லோ
முந்நாற் றிங்க ணிறைபொறுத் தசைஇ
ஒதுங்கல் செல்லாப் பசும்புளி வேட்கைக்
கடுஞ்சூன் மகளிர் போலநீர் கொண்டு
விசும்பிவர் கல்லாது தாங்குபு புணரிச்
செழும்பல் குன்ற நோக்கிப்
பெருங்கலி வான மேர்தரும் பொழுதே.

எ - து. பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைவி (பி-ம். வேறுபட்ட
மித் துறந்து வாரானென்று கவன்றுட்குப் பருவங் கா
றி, வருவரெனச் சொல்லியது.
கச்சிப்பேட்டு நன்னாகையார்.

(பி-ம்.) 3 'முந்நாட்டிங்கள்'

(ப - ரை.) தோழீ—, அம்ம - கேட்பாயாக: மு நால் தி
ற பொறுத்து அசைஇ - பன்னிரண்டு மாதம் நிறைந்த
தைத் தாங்கித் தளர்ந்து, ஒதுங்கல் செல்லா - நடக்க
, பசு புளி வேட்கை - பச்சைப் புளிச்சுவையில் விருப்ப
ய, கடு சூல் மகளிர் போல - முதற் சூலையுடைய மகளி

ழ பல் குன்றம் நோக்கி - வளமிக்க பல மலைகளை நோக்கி
வானம் - பெரிய முழக்கத்தையுடைய மேகங்கள்,
ழுது - எழுகின்ற கார்ப்பருவத்தை, இன்னே கண்டும்
ழுது பார்த்த பின்பும், காதலர் - தலைவர், து
ல்லோ - நம்மைப் பிரிந்து வாராமல் இருப்பாரோ?
(முடிபு) தோழி, காதலர் பொழுது கண்டும் து
ல்லோ?

(கருத்து) கார்ப்பருவம் வந்தமையின் இனித் தலைவர்
மீள்வர்.

(வி - ரை.) துறக்குவர் - துறந்துறைவரென்னும் பொ
ல்: அசைநிலை; ஓ: வினா; எதிர்மறைப் பொருளது.
மகளிர் பன்னிரண்டு திங்கள் கருவுற்றிருத்தலும் உண்

" பன்னிரு திங்கள் வயிற்றிற் கொண்டவப் பாங்கினால்
என்னிளங் கொங்கை யமுத மூட்டி யெடுத்து யான்
பொன்னடி நோவப் புலரியே கானிற் கன்றின்பின்
என்னிளஞ் சிங்கத்தைப் போக்கினே னெல்லே பாவமே "
(பெரியாழ். 3,

ற - நிறைந்த கருப்பம். ஓதுங்கல் - நடத்தல்.
வயாநோயுடையார் புளித்த சுவையையுடைய பொரு
ம்புதல் இயல்பு; பசும்புளி - பச்சைப் புளியங்காய்;

" நீருறை கோழி நீலச் சேவல்
கூருகிர்ப் பேடை வயாஅ மூர
புளிங்காய் வேட்கைத் தன்றுநின்
மலர்ந்த மார்பிவள் வயாஅ நோய்க்கே." (ஐங். 51.)

ந்சூல் மகளிர் - முதற்சூல் கொண்ட மகளிர் (ம
ந.)

(ஒப்பு.) 1. அம்ம வாழி தோழி: குறுங். 77: 1, ஒப்பு.
4. வயாநோயுற்றோர் புளியை விரும்புதல்: "வயாவு நோய் நிற
காய் விட்ட புளியருந் தாது" (கலி. 7: 5-6); "பொய்த்தயில் ெ
க்கு மூவந்தாள்" (பிரபு. மாயை உற்பத்தி. 27.)
5. கடுஞ்சூல்: சிறுபாண். 148; பெரும்பாண். 395; கலி. 11(
(

தலைவி கூற்று

[தலைவன் அன்பிலனென்று தோழி கூறிக் கொண்டி
... ... தலைவி அவன் செய்வன யாவும் இ

ஃ. கறிவள ரடுக்கத் தாங்கண் முறியருந்து
குரங்கொருங் கிருக்கும் பெருங்க லடன்
இனிய னாகலி னின்த்தி னியன்ற
இன்னா மையினு மினிதோ
இனிதெனப் படூஉம் புத்தே ளாடே.

எ - து. தலைமகனது வரவுணர்ந்து, நம்பெருமான்
பிலனென்ற தோழிக்குக் கிழத்தி உரைத்தது.
[கிழத்தி உணர்ந்து தோழிக்கு உரைத்ததென்க.]
கபிலர்.
(பி - ம்.) 2 'கிருக்கும்' 3 'னினத்தியன்ற'
(ப - ரை.) தோழி, கறி வளர் அடுக்கத்து ஆங்கண் -
டி வளர்கின்ற மலைப்பக்கமாகிய அவ்விடத்தே, முறி
க்கு ஒருங்கு இருக்கும் - தளிரை உண்ணுகின்ற குரங்
றகத் திரண்டு இருக்கின்ற, பெரு கல் நாடன் -

களையுடைய நாட்டினனாகிய தலைவன், இனியன் - பி
னும் நம் மாட்டு இனிமையை உடையான்; ஆகவ
த்தின் இயன்ற இன்னாமையினும் - உறவுடையாராற் பெ
இன்னாமையைக் காட்டினும், இனிது என படும் புத்
- இனியதென்று சிறப்பிக்கப்படும் தேவருலகம், இனி
மையை உடையதோ?

(முடிபு) நாடன் இனியனாகலின், இனத்தின் இயன்ற இ
யினும் புத்தேளுடு இனிதோ?

(கருத்து) அன்புடைய தலைவன் செய்வனயாவும் இனிய

(வி - ரை.) தலைவனது வரவு நீட்டித்ததாகத் தே
லவன் நம்பால் அன்பிலன்" என இயற்பழித்
பொழுது தலைவன் வந்தான்: அவன் வரவை யறிந்த த
ன்புடைய உறவினர் செய்யும் இன்னாமை தேவருலக இ
ம் சிறந்தது" என்று கூறி இய்ற்பட மொழிந்தாள்.

இனத்தின் மேல் வைத்துக் கூறினும் கருதியது தலைவ
ாக. அவன் இனிய னாகலின், அவன் செய்வனவற்று
னாதனவாகத் தோன்றினும், முடிவில் இனியனவாகவே
ாபது தலைவி கருத்து. இனிதோ: ஓகாரம் எதிர்ம

னாமை பின்வரும் இன்பம் மிகுதிப்படுவதற்குக் காரண
மின்பத்தின் அருமையை யறியச் செய்தலின் அவ்வின்
தேளுட்டினும் இனிதாயிற்று;

"இனியவ ரென்சொலினு மின்சொல்லே" (நீதிநெறி.)
"மாசற்ற நெஞ்சுடையார் வன் சொலினிது" (நன்னெறி.)

வற்றிற் சொல்லுக்குக் கூறிய கருத்து ஈண்டு நி
து.

" ... ... நரகம் பெறினும்
எள்ளேன் திருவருளாலே யிருக்கப் பெறினிறைவா" (திருவ
பதும் இக்கருத்தோடு ஒப்புமையுடையது.

.) 1. கறிவள ரடுக்கம்: குறுந். 90: 2; புறநா. 168: 2. மலையி
வளர்தல்: ஐங். 243: 1; அகநா. 2: 6, 112: 14; சிலப். 28:
1-2. முறியருந்து குரங்கு: "முறிமே யாக்கைக் கிளை" (மலைபடு.
மேய் கடுவன்" (ஐங். 276: 1.)

குரங்கு கறிமுறி யுண்ணுதல்: அகநா. 182: 14; திருச்சிற். 196.
3-4. தலைவன் செய்யும் இன்னாமை இனிதாதல்: "காட னயமுடைய
னீப்பினும், வாடன் மறந்தன தோள்" (ஐங். எழு. 2.) 4-5.
குறள், 1323.

தலைவி கூற்று

[தலைவன் கூறிய பருவம் வந்தது கண்டு தலைவி வேறுபா

னக் கவலையுற்ற தோழிக்கு, "நான் அவரை நீ
ங்கினே னல்லேன்; என் பொருட்டுக் கவலையுடையார்
யூரினர் அவரைக் கொடியரென்பதை யறிந்தே வருந்தி
று தலைவி கூறியது.]

ம. வளர்பிறை போல வழிவழிப் பெருகி
இறைவளை நெகிழ்த்த வெவ்வ நோயொ
குழைபிசைந் தனையே மாகிச் சாஅய்
உழைய ரன்மையி னுழப்ப தன்றியும்
மழையுந் தோழி மான்றுபட் டன்றே
பட்ட மாரி படாஅக் கண்ணும்
அவர்திறத் திரங்கு நம்மினும்
நந்திறத் திரங்குமிவ் வழுங்க லூரே.

எ – து. காலங்கண்டு வேறுபட்டாளெனக் கவன்ற தோ

ுயரை று கூறக்கேட்டு வேறுபட்டேன்" என்று த
)லியது.

பெருங்கண்ணனள்.

(பி – ம்) 1 'வழிவழி பெருகி' 6' கண்ணம்'

(ப - ரை.) தோழி—, வளர் பிறை போல - பூருவப
கின்ற பிறையைப்போல, வழி வழி பெருகி - மேலும்
க்கத்தை யடைந்து, இறைவளை நெகிழ்த்த எ
யொடு - தோட்சந்தில் அணிந்த வளையை நெகிழச்
பத்தைத் தரும் காம நோயினால், குழை பிசைந்தனை
- தளிரைக் கசக்கினாற் போன்ற நிலையை உடையே
ப் - மெலிந்து, உழையர் அன்மையின் - அந் நோயைத்
குரிய தலைவர் பக்கத்திலுள்ளார் அல்லாமையினால்,
அன்றியும் - நாம் துன்பப் படுவதல்லாமலும், மழையும்
யும், மான்று பட்டன்று - மயங்கிப் பெய்தது; பட்ட
அ கண்ணும் - அங்ஙனம் பெய்த மழை பெய்வ
ஊரே, இ அழுங்கல் ஊர் - இந்தக் கலக்கத்தையு
லுள்ளார், அவர் திறத்து இரங்கும் நம்மினும் -
நட்டு வருந்துகின்ற நம்மைக் காட்டிலும் மிக, நம் தி
ங்கும் - நம்மாட்டு இரங்குவர்.

(முடிபு) தோழி, அனையேமாகிச் சாஅய் உழப்பதன்
யும் மான்று பட்டன்று; படாஅக் கண்ணும் ஊர் இர

(கருத்து) பிறர் தலைவரைக் கொடியரென்பது நினைந்து
—ன்.

வி - ரை.) தோள்வளை நெகிழ்தல் மெலிவின் மிகுதி
படுத்தலின் இறை, தோட்சந்தாயிற்று; முன்கையு
ந்த நோய் எவ்வநோ யென்க. தலைவிக்குத் தளிரை உ
ல் மரபு. சாஅய் - மேனி நலம் மெலிந்து. மான்றுப
ழ வீழ்தல். (அகநா. 39 : 13) காலமல்லாத காலத்து
பது தலைவியின் நினைவு.

ார்ப்பருவம் வந்த விடத்து, "மழைபெய்தது; த
ர்; இவள் வேறுபட்டாள்; இவளை இந்நிலையில் இரு
அவர் கொடியர்" என்று தோழி கவன்றுளாக அ
தலைவி இது கூறினள்.

அவரைப் பிரிந்து நாம் துன்பப்படுகின்றோம்; இதன் மே

ள்ள ஆதரவுதான் என்னே!" என்றாள் தலைவி.

அழுங்கல் - ஆரவாரமுமாம். ஊரென்று கூறினளாயு
நதியது தோழியை என்க (ஐங். 154, உரை.)

இதனால் தோழி கவலுதல் வீணென்பதை அறிவுறுத்தி
இச்செய்யுட் பொருளோடு இந்நூல் 224-ஆம் செ
நவாறு ஒப்புமையுடையது.

(ஒப்பு.) 1. வளர் பிறை போலப் பெருகுதல்: "குடமுதற் றே
ரான்றுதொழு பிறையின், வழிவழிச் சிறக்கநின் வலம்படு கொ
துரைக். 193-4); "ஆனா விறைமதி யலர்தரு பக்கம்போல், நா
ளிவரைச் சிலம்பு தொட்டு, நிலவுப் பரந்தாங்கு நீர்நிலம் பரப்பி"
: 31-3.); "பெரியவர் கேண்மை பிறைபோல நாளும், வரிசை வரி
தும்" (நாலடி. 125); "நிறைநீர நீரவர் கேண்மை பிறை
ன்னீர பேதையார் நட்பு" (குறள், 782); "சுடர்ப்பிறை போ
ருக்கம் வேண்டி." (பெருங். 2 : 6 : 35-6.)

2. வளை நெகிழ்ந்த நோய்: "தோள், இலங்குவளை நெகிழ்த்த
" (நற். 214 : 9-10.)

வளை நெகிழ்தல்: குறுங். 11 : 1, ஒப்பு; நற். 236 : 7; ஐங். 20 : 5, 1

3. தலைவியின் மேனிக்குத் தளிர் உவமை: குறுங். 62 : 4-5, ஒப்பு,
7, 383 : 5; ஐங். 216 : 5 - 6.

4. உறையர்: நற். 312 : 6.
6. பட்டமாரி: நற். 2 : 9; புறநா. 82 : 2.
8. அழுங்கலூர்: குறுங். 12 : 6, ஒப்பு.

[தலைவன் பிரிந்த காலத்தில், "நீ ஆற்றியிருத்தல் வே
மன்ற தோழிக்கு முன்னிலைப் புறமொழியாக, "காம
)யல்பறியாத வன்கண்ணர் அதனைத் தாங்கி ஆற்றவே
மன்கின்றனர்" என்று தலைவி கூறியது.]

௬௦. காமந் தாங்குமதி யென்போர் தாமஃ
தறியலர் கொல்லோ வணமது கையர்
யாமெங் காதலர்க் காணே மாயிற்
செறிதுனி பெருகிய நெஞ்சமொடு பெரு
... போல

ய - து. வற்புறுத்துந் தோழிக்குத் தலைமகள் அழி
ால்லியது.

[அழிவுற்று - நெஞ்சழிந்து; வருந்தி.)
கல்பொரு சிறுநுரையார்.

(பி - ம்.) 2 'தறியுநர்கொல்லோ'; 'வணைய மதுகையர்', '
துகையர்' 6 'வில்லாகும்மே'

(ப - ரை.) காமம் தாங்குமதி என்போர் - காமநோ
ாறுத்து ஆற்றுவாயாக என்று வற்புறுத்துவோர்,
றியலர் கொல் - அக்காமத்தின் தன்மையை அறிந்திலவ
ண மதுகையர் கொல் - அத்துணை வன்மையுடையவ
ம்—, எம் காதலர் காணேம் ஆயின் - எம் தலைவரைக் கா
னுல், செறி துனி பெருகிய நெஞ்சமொடு - செறிந்த
க நெஞ்சத்தோடு, பெருநீர் - மிக்க வெள்ளத்தில், கல்
நுரை போல - பாறையின் மேல் மோதும் சிறிய நுரை
ால, மெல்ல மெல்ல இல் ஆகுதும் - மெல்ல மெல்ல இல்
ம்.

(முடிபு) காமம் தாங்குமதி என்போர், அஃது அறி
ல்? மதுகையர் கொல்? யாம் காணேமாயின் இல்லாகு
(கருத்து) தலைவரது பிரிவு நீட்டிப்பின் என் உயிர் நீங்
(வி - ரை.) "காமத்தைத் தாங்கி ஆற்றியிருத்தல் வே
ன்பார் அக்காமத்தின் இயல்பை அறியலர் போது
ன இரக்கமுள்ள நெஞ்சினர் அறிதல் கூடும். அ
னெஞ்சரா்தலின் அறிந்திலர். தலைவர் பிரியுமிடத்து ஆற்
லுக்கே இங்ஙனம் கூறுகின்றனர். அவர் பிரிவு நீட்டிப்
ல மெல்ல உயிரை இழப்பேம்; அதன் தன்மை இவர
ளரிதேயாகும்" என்று தலைவி கூறினாள். அணமதுகை
ல் - காமத்தைத் தாங்கும் அத்தணை வன்மையுடைய
ரனும் பொருந்தும்.

இது படர்க்கையிற் கூறினும் தோழியைக் கருதிய
வின் முன்னிலைப் புறமொழி.

கற்பொரு சிறு நுரையெனற்பாலது எதுகை நோக்கிக்
ரு சிறுநுரையென நின்றது. நுரை கல்லில் மோதுந் தோறு
று சிறிதாகக் கரைதலைப் போலத் தலைவர் பிரிவை எண்ணு
றும் உயிர் தேய்ந்தொழியுமென்ற

(குறள். 479.) மெல்ல
இல்லாகுதல் சாக்காடென்னும் மெய்ப்பாடு.
காம், ஓ, ஏ : அசைநிலைகள்.

(மேற்.) மு. அறமும் பொருளும் செய்வதனுற் புறத்த உ
லைவனைத் தலைவி நீக்குங்காலம் பெரிதாகலின் அதற்குச் சுழற்சி
வட்கைமிகுதி நிகழ்ந்த விடத்துத் தெருட்டும் தோழிக்குத் தலைவி கூ
தொல். கற்பு. 6, ந.)

(ஒப்பு.) 1. காமந் தாங்குதல் : குறுங். 241 : 1. 1-2 ; "யாங்க
ரண நகுப வறிவில்லார், யாம்பட்ட தாம்படா வாறு" (குறள்.
காமம் தாங்க மாட்டாமை : "பொறை யில்லா நோய்" (கலி.
6. இல்லாகுதல் : "காமில மாகுத லறிதும்" (நற். 299 : 6.)
5-6. மெல்ல மெல்ல அறிதல் : "ஒளிறேந்து மருப்பிற் களி
ற்றிய, தேய்புரிப் பழங்கயிறு போல, வீவது கொல்லென் வ
டம்பே" (நற். 284 : 9-11.)
மு. குறுங். 152.

தலைவன் கூற்று

[தலைவன் பாங்கனுக்குத் தலைவி இவ்விடத்தினள், இவ்
னளென்று கூறியது.]

௱௨. சுடுபுன மருங்கிற் கலித்த வேனற்
படுகிளி கடியுங் கொடிச்சிகைக் குளிரே
இசையி னிசையா வின்பா ணித்தே
கிளியவள் விளியென வெழலொ ல்லாவே
5. அதுபுலந் தழுத கண்ணே சாரற்
குண்டுநீர்ப் பைஞ்சுனைப் பூத்த குவளை
வண்டுபயில் பல்லிதழ் கலைஇத்
தண்டுளிக் கேற்ற மலர்போன் றனவே.

எ - து. பாங்கற்கு உரைத்தது.
கபிலர்.

(பா - ம்.) 1 'சுடும்புன மருங்கிற்' 3 'இசைஇயின்னிசையா
ழவொல்லாவே' 7 'பல்லிதழ்க் கலைஇய' 8 'மலர்போன்றவ

(ப - ரை.) தோழ, சுடு புனம் மருங்கில் - மரங்க

... குளிர் - தலைவயனது கையின்கண் உள்
'னும் கருவியானது, இசையின் இசையா - இசை
நந்தி, இன்பாணித்து - இனிய தாளத்தையுடையது;
என - அக்குளிரின் ஓசையை அத்தலைவியின் பாட்டெ
, கிளி - கிளிகள், எழல் ஒல்லா - தாம்படிந்த தினை
எழுதலைப் பொருந்தா; அது புலந்து அழுதகண் - அ
து அழுத அவளுடைய கண்கள், சாரல் - மலைப்பக்க
, குண்டு நீர் பசு சுனை பூத்த குவளை - ஆழமாகிய
ய பசிய சுனையினிடத்தே பூத்த குவளையினது,
- வண்டுகள் பழகுகின்ற, பல் இதழ் கலிஇ - பல இத
து, தண் துளிக்கு ஏற்ற - தண்ணிய மழைத்து
க் கொண்ட, மலர் போன்றன - மலர்களைப் போன்றன
முடிபு) கொடிச்சியின் கைக்குளிர் இன்பாணித்து;
லால்லா; கண் மலர் போன்றன.
கருத்து) தலைவி தினைப்புனத்திற் காவல் செய்து
கின்றாள்.

வி - ரை.) குளிர் - கிளிகடி கருவிகளுள் ஒன்று;
திற் கிளிகளை ஓட்டுவார் மூங்கிலை வீணைபோற் க
க்குங் கருவியென்பர் தஞ்சைவாணன் கோவை யு
. இசையின் இசையாவென்ற பாடத்திற்கு இசைகளு
இசையாகியெனப் பொருள் கொள்க.
தலைவியினுடைய பாட்டென்று குளிரின் முழக்க
த கிளிகள் அவ்வொலியால் அச்சமுற்று நீங்காமல்
த் தினைப் பயிரில் விழுந்தன. தலைவியின் பாட்டில் ம
விரும்பியவை யாதலின், அவள் பாடிக்கொண்டே
ம் குளிரைத் தனித்து ஒலிப்பிக்குங் காலத்திலும் அவள்
மயங்கின. தலைவியின் பாட்டைக் கேட்டுக் கிளிகள் தி
திலே எழாமல் இருத்தலை,

"சாந்த மெறிந்துழுத சாரற் சிறுதினைச்
சாந்த மெறிந்த விதண்மிசைச் - சாந்தம்
கமழக் கிளிகடியுங் கார்மயி லன்னாள்
இமிழக் கிளியெழா வார்த்து" (திணைமாலை. 3)

ம் செய்யுளாலும் அறியலாகும்.
ளி எழாமல் வீழ்வதனால், தான் செய்யும் தினைக்க
ன்றி யொழிந்ததென்று தலைவி அழுதாள். குவளை

(ஒப்பு.) 1. மரங்களைச் சுட்ட இடத்தில் தினையை விளைத்தல்: குறுந் 1-2, ஒப்பு. 2. கொடிச்சி: குறுந். 272: 8, ஒப்பு.
1-2. ஏனலில் தலைவி கிளிகடிதல்: குறுந். 198: 1-5.
குளிராற் கிளி கடிதல்: "ஏனல், உண்கிளி கடியுங் கொடி ...ரே" (குறுந். 360: 5-6); "குளிரும் பிறவும், கிளிகடி ...ழ் வாங்கி" (குறிஞ்சிப். 43-4); "சிறுகிளி கடிதல் ம ...தோ, குளிர்படு கையள் கொடிச்சி" (நற். 306: 2-3.)
6. குண்டு நீர்ப் பைஞ்சுனைப் பூத்த குவளை: குறுந். 59: 2-3, ஒப்
5-8. நற். 379: 5-9.

தோழி கூற்று

[தலைவன் இரவுக்குறிக்கண்வந்து சிறைப்புறத்
...ணை யறிந்த தோழி தலைவிக்குக் கூறுவாளாய், "நம்
...நாள் தலைவன் வந்ததை அறிந்தாள்; அறிந்த அன்
...ர்ணையினும் மிகப்பாதுகாத்து வருகின்றாள்" என்று
...ரவில் வரைந்து கோடலே நன்றென்பதைப் புலப்படுத்

உ. மண்ணிய சென்ற வொண்ணுத லரிவை
புனறரு பசுங்காய் தின்றதன் றப்பற்
கொன்பதிற் றொன்பது களிற்றொ டவண்
பொன்செய் பாவை கொடுப்பவுங் கொள்
5. பெண்கொலை புரிந்த நன்னன் போல
வரையா நிரயத்துச் செலீஇயரோ வன்
ஒருநாள், நகைமுக விருந்தினன் வந்தெ
பகைமுக வூரிற் றுஞ்சலோ விலளே.

எ – து. தோழி இரவுக்குறிக்கட் சிறைப்புறமாகக் காப்பு
...ல்லியது.

பரணர்.

(பி – ம்.) 1 'பொன்னுதலரிவை' 2 'றப்பிற்' 4 'ெ...
...ங்' 6 'செலீஇயளோ'

(ப – ரை.) அன்னை – தாய், ஒரு நாள் – ஒரு நாளில், ...ம் விருந்தினன் வந்தென – நகுதலையுடைய முகத்

ப சென்ற ஒள் நுதல் அரிவை - நீராடும் பொருட்டுச்
ளிய நெற்றியையுடைய பெண், புனல் தரு பசு காய் தின்
பற்கு - அந்நீர் கொணர்ந்த பசுங்காயைத் தின்றதாகிய
ிற்காக, ஒன்பதிற்று ஒன்பது களிற்றொடு - எண்பத்
ர யானைகளோடு, அவள் நிறை பொன் செய்பாவை கொ
கொள்ளான் - அவளது நிறையையுடைய பொன்னாற்
ாவையைக் கொடுப்பவும் கொள்ளானாகி, பெண் கொலை
ான் போல - அப்பெண்ணைக் கொலை செய்த நன்னனைப்
ரயா நிரையத்து செலீஇயர் - நீக்குதல் இல்லாத நரக
சென்று துன்புறுவாளாக.

(முடிபு) அன்னை, ஒரு நாள் விருந்தினன் வந்தெனத் து
ன்; நிரையத்துச் செலீஇயர்.

(கருத்து) அன்னையின் காப்பு இப்பொழுது மிக்கது.

(வி - ரை.) நன்னன் என்னும் சிற்றரசனொருவன் ஆ
ரயிலிருந்த தன் தோட்டத்தில் அரிதின் வளர்த்த மாமர
யான்று அவ்வாற்றிலே வீழ்ந்து மிதந்துவர, அதனை
கு நீராடச் சென்ற பெண்ணொருத்தி எடுத்துத் தின்
கண்ட காவலர் அவளை நன்னன்முன் கொண்டு நி
ன் அவளுக்குக் கொலைத் தண்டம் விதித்தான்; அ
ந்த அவள் தந்தை அவளது நிறைக்கேற்ற பொன்னாற்
ாவையையும், எண்பத்தொரு களிற்றையும் தண்டமாக இ
க் கூறவும் நன்னன் அதற்கு உடம்படாமற் கொலை பு
r.

அரசனைப் பிழைத்தவர் தம் நிறையுள்ள பொன்னாற் ப
து தண்டமாக இறுத்தல் மரபு;

"... ... ... ஆய்வளி சூளிவரவின்
ஆடகப் பொன்வினு மணவி வியன்ற
பாவை யாகும் படுமுறை" (பெருங். 1. 40 : 371 - 3.)

தலைவன் விருந்தினர்களோடு ஒருவனாகப் புக்கபோது
னை அறிந்து கொண்டாள்; இங்ஙனம் புகுவதுண்டென்
நூல் 118-ஆம் செய்யுளாலும் பெறப்பட்டது.

(மேற்.) 2. தன்மை முன்னிலைகட்குரிய நாலென்பது படர்க்
வந்தது (தொல். கிளவி. 30. இளம், கல், 29, ந; நன்.
ல; இ. வி. 301.)

5 - 6. நன்னன் பெண் கொலை செய்த குற்றத்தால் ...

..., செவிலி இரவும் துயிலாதாளைத் தலைவி முனிந்து கூறியது
ட. 16, ந.); "தாய் துஞ்சாமை" (கம்பி. 161; இ. வி. 519.)
(ஒப்பு.) 3. தப்பல்: குறுந். 79: 7, ஒப்பு.
4. பொன் செய் பாவை கொடுத்தல்: அகநா. 127: 8.
8. பகை முக ஊர் துஞ்சாமை: குறுங். 91: 7 - 8, ஒப்பு.

[பரத்தையிற் பிரிந்து வந்த தலைவனுக்குத் தூதாக
ழியை நோக்கி, "தலைவன் ஈண்டுறைவது தெரியின் ப
கு வந்து அவனைக் கொண்டு செல்வள்" என்று கூறிய

ட.கள்ளிற் கேளி ராத்திரை யுள்ளூர்ப்
பாளை தந்த பஞ்சியங் குறுங்காய்
ஓங்கிரும் பெண்ணை நுங்கொடு பெயரும்
ஆதி யருமன் மூதூ ரன்ன
அயவெள் ளாம்ப லம்பகை நெறித்தழை
தித்திக் குறங்கி னூழ்மா றலைப்ப
வருமே சேயிழை யந்திற்
கொழுநற் காணிய வளியேன் யானே.

எ - து. பரத்தையிற் பிரிந்து வந்த கிழவற்கு வாயி
தோழிக்குக் கிழத்தி உரைத்தது.

கள்ளிலாத்திரையன்.

(பி - ம்.) 1 'ராத்திய' 2 'பள்ளை தந்த'; 'வஞ்சிய
ல்வெள்' 7 'வருமோ' 8 'கொழுநர்க்'

(ப - ரை.) தோழி, கள்ளில் கேளிர் ஆத்திரை - கள்
க்கும் விருப்பத்தையுடையவர்களது பயணம், உள்
ர தந்த பஞ்சி அம் குறு காய் - ஊரினகத்துள்ள பாளை
ப்பட்ட நாரையுடைய குறிய காய்களைக் கொண்ட,
பெண்ணை நுங்கொடு பெயரும் - உயர்ந்த கரிய பனை
கைக் கைக்கொண்டு மீள்வதற்கு இடமாகிய, ஆதி அ
ஊர் அன்ன - ஆதி அருமனுக்குரிய பழைய ஊரைப்போ
் வெள் ஆம்பல் அம் பகை நெறி தழை - நீரில் வ

டைய துடையின்கண் முறையே மாறி மாறி அசைய,
ழை - பொன்னாற் செய்த செவ்விய அணிகலன்களையு
ந்தை, அந்தில் - அவ்விடத்திலே, கொழுநன் காணிய -
ரக் காணும் பொருட்டு, வரும் - வருவாள்; யான் அளியே
ர இரங்கத்தக்கேன்.

(முடிபு) மூதூரன்ன சேயிழை, கொழுநற்காணிய, அ
ம்; யான் அளியேன்.

(கருத்து) தலைவனை மீட்டும் பரத்தை கைக்கொள்வாள்.

(வி - ரை.) கள்ளில் - கள்; கட்கடையுமாம், ஆத்தி

த்திரை ; "ஆத்திரை முன்னி" (பெருங். 1. 36 : 221.)

பஞ்சியென்றது நுங்கின் புறத்தேயுள்ள நாரை ; பன்று
ாம். குறுங்காய் பெண்ணைக்கு அடை.

அருமனது மூதாரை நக்கீரர்,

"கொடுங்கட் காக்கைக் கூர்வாய்ப் பேடை
நடுங்குசிறைப் பிள்ளை தழீஇக் கிளைபயிர்ந்து
கருங்கட் கருனைச் செந்நெல் வெண்சோறு
சூருடைப் பலியொடு கவரிய குறுங்காற்
கூழுடை நன்மனை குழுவின இருக்கும்
மூதி லருமன் பேரிசைச் சிறுகுடி" (நற். 367 : 1 - 6)

ாறு சிறப்பிப்பர்.

பனைமரத்திலுள்ள கள்ளையுண்ணச் சென்றோர், அ
ன்னுதலோடமையாது நுங்கைக் கைக்கொண்டு அப்பனை
றுபுரிந்தாற், போலத் தலைவனைக் காண வருபவள் அவ
க்கொண்டு தலைவியை இழிவுபடுத்திச் செல்வாளென்
மையாற் பெறப்படும் கருத்து.

இது வாயில் மறுத்தது.

கள்ளுண்பாரது செலவைக் கள்ளிலாத்திரையெனக் கூ
ஙனல் இச்செய்யுளை யியற்றிய புலவர் கள்ளிலாத்திரை
ானும் பெயர் பெற்றார் போலும்.

(மேற்.) 7 - 8. அந்நிலென்னும் இடைச்சொல் இடஞ்சுட்டி வ
ால். இடை. 19, இளம், சே, தெய்வச், ந ; நன். 436. மயிலை,
கா.)

(ஒப்பு.) 1. ஆத்திரை : பெருங். 1. 36 : 238, 255, 38 : 1,
9 : 251, 11 : 75, 15 : 9, 37, 3. 1 : 105.

1-3. பனங்கள் : "பினைப்பெண்ணைப் ...

... சுறாக கோட் புக்க, பி
னர்" (காலடி. 96.)

5. அய ஆம்பல் : "குண்டுநீ ராம்பல்" (குறுங். 122 : 2.)
பகைநெறித் தழை : "அம்பகை நெறித்தழை யணிபெறத் தைஇ"
8) ; "நெய்தலம் பகைத்தழை" (ஐங். 187 : 3); ஆம்பற் பூவா
ழுடை : "அளிய தாமே சிறுவெள் ளாம்பல், இளைய மாகத் தழை
வே" (புறநா. 248 : 1-2); "ஆம்ப லணித்தழை" (திணை. ஐம்.
6. தீந்திக் குறங்கு : அகநா. 385 : 10. (உ

[பகற்குறிக்கண் தலைவன் சிறைப்புறமாக சிற்ப, தே
விக்குக் கூறுவாளாகி, "பலரோடு நாம் விளையாடும்பே
வன் வந்து அளவளாவிச் சென்றால் அலருண்டாகும்; ஆத
இன்பத்தையே பெறுவோம். எப்பொழுதும் அரு
வன் இருத்தலின் தாய் அறிந்தாள்; இனி இல்லி
ழத்துச் சென்று பாதுகாப்பாள்; இதற்குத் தலைவ
ணம் ஆயினன்" என்று கூறியது.]

கடலுட னாடியுங் கான லல்கியும்
தொடலை யாயமொடு தழூஉவணி யயர்ந்தும்
நொதுமலர் போலக் கதுமென வந்து
முயங்கினன் செலினே யலர்ந்தன்று மன்
தித்தி பரந்த பைத்தக லல்குற்
றிருந்திழை துயல்வுக்கோட் டசைத்த பசு
தழையினு முழையிற் போகான் [குழை
தான்றந் தனன்யாய் காத்தோம் பல்லே.

அ - து. பகற்குறிக்கண் தலைமகன் வந்தவிடத்துத் தோ
பரிவுறீஇயது.

அஞ்சியாந்தை.

(பா - ம்.) 2 'தழூஉவணி' 4 மனனே' 5 'தித்திப்பாந்
தக' 6 'துயவுக்கோட்' 'பசுங்கழைத்'

(ப - ரை.) கடல் உடன் ஆடியும் - கடலிடத்தே ஒருங்
விளையாட்டுப் புரிந்தும், கானல் அல்கியும் - கடற்கரை

னமர ந மசலவம மபறரு'மயன்று ஊரினர் கூறினர்.
ப்பவும் நீ அவனைப் புறக்கணித்தாய் என்று தோழி த
த்துரைத்து வாயில் மறுத்தாள்.

ஓராவையுடைய வீடு வறியதென்ற கருத்து,

"சிறப்புஞ் சீரு மின்றிச் சிறூர்
நல்கூர் பெண்டின் புல்வேய் குரம்பை
ஓரா யாத்த வொருதூண் மூன்றில்
ஏதில் வறுமனை" (அகநா. 369 : 22 - 5)

பதிலும் அமைந்துள்ளது.

இஃதோ வாழ்க்கையென்றது இவ்வாழ்க்கை யெ
ருட்டாய் நின்றது; 'இஃதோ செல்வன் - இந்தச்செ
கநா. 26 : 19-20, உரை.) வல்சி வாழ்க்கை, சீரில் வாழ்
ன்க.

தலைவியின் சிறப்பை இங்கே கூறியது, "ஏர் பிடித்
ன செய்வான்; பானை பிடித்தவள் பாக்கியம்" என்ற
'ழியை நினைவுறுத்துகின்றது.

(மேற்.) மு. கழறித் தலைவனை எல்லையின் கண்ணே திருத்
பர்க் குரியது; அன்னனம் கழறியது இது (தொல். கற்பு. 14, இ
ரவு சிறப்பித்தல் காரணமாகவந்தது; 'இதனுள் ஓரான்வல்சிச
க்கையெனத் தலைமகன் செல்வக் குறைபாடு கூறி, பெரு
மகள் வந்தென விழவாயிற்றென்னுமிவ் வூரென்றமையான் கல்
த் தலைமகனைச் சிறப்பிக்க வந்தது' (தொல். பொருள். 49, இ
ர்ப்பு வயின் வாராது ஊடிய தலைவி மாட்டு ஊடின தலைவனை அ
யது(தொல். கற்பு. 14, ந.); தோழியும் அறிவரும் பரத்தை
ால் தலைவர்க்கும் தலைவியர்க்கும் தோன்றிய வருத்த மிகுதி
க் கருதி, அவரது இல்வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிக் கண்ணே த
தன் தோன்றிற்றாகக் கூறியது. இதனுள் முன்னர் நிகழ்ந்திய வாழ்
ர் வந்தாளாகப் புறத்து விளையாடும் விழவுளதாயிற்றென்று இ
விற்கும் செல்வம், இவனை நெகிழ்த்தாற் பழைய தன்மையாமெ
ர் இரங்கிக் கூறியவாறு காண்க' (தொல். பொருள். 32, ந.)
(ஒப்பு) 1-2. தழையணியாயம்: குறுந். 125: 3, ஒப்பு.
5. குறுமகள்: குறுந். 89: 7, ஒப்பு.

(உ

தலைவி கூற்று

[பகற்குறிக் கண் இடையீடின்றித் தலைவனோடு அளவளா
பெறாத தலைவி வருந்தி, தலைவன் சிறைப்புறத்தா

... புன்னை
அலங்குசினை யிருந்த வஞ்சிறை நாரை
உறுகழிச் சிறுமீன் முனையிற் செறுவிற்
கண்ணாறு நெய்தல் கதிரொடு நயக்கும்
தண்ணந் துறைவற் காணின் முன்னின்
கடிய கழற லோம்புமதி தொடியோள்
இன்ன ளாகத் துறத்தல்
நும்மிற் றகுமோ வென்றனை துணிந்தே.

எ - து. காணும் பொழுதிற் காணாப் பொழுது பெரிதா
ருளாய தலைமகள், தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோ
ல்லுவாளாய்ச் சொல்லியது.

['இவ்வகை பகற்குறி வந்து ஒழுகாநின்ற தலைம
ணும் பொழுதிற் காணாப் பொழுது பெரிதாகலான் ஆற்று
ற. 18, உரை.)]

பெரும்பாக்கன் (பி - ம். பெரும்பாகன்.)

(பி - ம்.) 3 'அறுகழிச்'; 'முனையிற்' 4 'கண்ணர்' 8
ற்', நும்மினிற்', நுமிதற்'

(ப - ரை.) தோழி—, அம்ம - ஒன்று கூறுவன் கேட்பா
னை அலங்கு சினை இருந்த அம் சிறை நாரை - புன்னை
சந்த கிளையினிடத்திருந்த அழகிய சிறகையுடைய ந
கழி சிறு மீன் முனையின் - மிக்க கழியிடத்துச் சிறு
'வை வெறுத்த தாயின், செறுவில் - வயலிலுள்ள, கள்
தல் கதிரொடு நயக்கும் - கள் மணக்கின்ற நெய்தற்
கதிரோடு விரும்புகின்ற, தண் அம் துறைவன் காண்
ணிய அழகிய துறைவனைக் கண்டால், முன் நின்று - ..
னை நின்று, தொடியோள் இன்னள் ஆக - வளையை அ
பி இத்தன்மையை யுடையளாகும்படி, துறத்தல் - பி
லுதல், நும்மின் தகுமோ - உமக்குத் தகுமோ, என்
ந்து கடிய கழறல் ஓம்புமதி - என்று துணிந்து கடுமை
ற்களைக் கூறி இடித்துரைத்தலைப் பாதுகாப்பாயாக.

(முடிபு) தோழி, துறைவற்காணின் முன்னின்று, " துற
...?" என்றனை துணிந்து கழறல் ஓம்புமதி.

(வி - ரை.) வாழி: அசை நிலை. தொடியோள் இன்ன
டியை யணிந்த தலைவி அத் தொடியை யிழந்து மெ
தும் இந்நிலையினளாக.

தோழி கழறுமை வேண்டுதல் தலைவி கருத்தன்று; சி
தானுகிய தலைவன் தன் துயர்நிலையையறிதல் வே
'பதே கருத்து.

மேற்.) 5. தண்ணந் துறைவனென்றது விரிக்கும் வழி வி
ம். எச்ச. 7, இளம், சே.)

ஒப்பு.) 1. அம்ம வாழி தோழி: குறுந். 77: 1, ஒப்பு.
.- 2. புன்னையில் நாரை இருத்தல்: குறுக். 236: 4-5, ஒப்பு.
. கள்நாறு நெய்தல்: சிலப். 7: 33.
. இன்னள்: குறுக். 173: 5, ஒப்பு.
-8. குறுக். 185: 3.

(உ

தோழி கூற்று

தோழி, "இனித் தலைவனுடன் சென்று அவனை மண
தலே செயற்குரியது" என்று தலைவிக்குக் கூறியது.]

அவ்விளிம் புரீஇய கொடுஞ்சிலை மறவர்
வைவார் வாளி விறற்பகை பேணார்
மாறுநின் றிறந்த வாறுசெல் வம்பலர்
உவலிடு பதுக்கை யூரிற் றோன்றும்
கல்லுயர் நனந்தலை நல்ல கூறிப்
புணர்ந்துடன் போதல் பொருளென
உணர்ந்தேன் மன்றவவ ருணரா வூங்கே.

ா - து. தோழி வரைவு மலிந்தது.
காவிரிப்பூம் பட்டினத்துக் காரிக் கண்ணன்.

ை - மலைகள் ஓங்கியுயர்ந்த அகன்ற இடத்தில், நல்ல
ண்டுப்போய் வரைவேமென்பது முதலிய நல்ல சொற்
ி, புணர்ந்து உடன் போதல் - தலைவனோடு சேர்ந்து போ
ருள் என - செய்யத்தக்க காரியமென்று, அவர் உ
ங்கு - தலைவர் உணர்வதற்கு முன்னர், மன்ற - நிச்ச
ார்ந்தேன் - யான் உணர்ந்தேன்.

(முடிபு) நனந்தலை, கூறிப்போதல் பொருளென
ரா வூங்கே உணர்ந்தேன்.

(கருத்து) தலைவனுடன் சென்று நீ மணத்தலை நன்று

(வி - ரை.) இது, தலைவனது வரைவிற்குத் தலை
ர் உடம்படாரென்பது உணர்ந்த தோழி வெளியி
வனும் இதுவே கூறுவானாதலின் இதனை மு
ன் உணர்ந்து நினக்கு அறிவித்தேனென்றாள்.

நல்ல கூறி யென்பது, இனி ஆண்டுச் சென்று வ
ன்ற மங்கலச் சொற்களைக் கூறியெனப் பொருள்
ரவு மலிந்ததாயிற்று, கொடுப்போரின்றியும் க
ழ்தலுண்டாதலின்.

அவ் விளிம்பு: அகரச்சுட்டு மேல்விளிம்பைக் குறித்
பாலை நிலத்திலுள்ள மறவர் தம் சிலைவிளிம்பை
ணேற்றி அம்பு தொடுப்பர்;

"வீங்குவிளிம் புரீஇய விசையமை நோன்சிலை
வாங்குதொடை பிழையா வன்க ணாடவர்
விடுதொறும் விளிக்கும் வெவ்வாய் வாளி
ஆறுசெல் வம்பல ருயிர்செலப் பெயர்ப்பின்",
"அவ்விளிம் புரீஇய விசையமை நோன்சிலைச்
செவ்வாய்ப் பகழிச் செயிர்நோக் காடவர்
கணையிட" (அகநா.175: 1-4, 37

வம்பலர் உயிர் கவர்தலின் கொடிய வில்லாயிற்று; உ
துமாம். வாளியாகிய பகையென்க. பொருள் -
ள்ளத்தக்க காரியம்.

(ஒப்பு.) 1-3. மறவர் செயல் : குறுக். 283 : 5-7, ஒப்பு.
3. ஆறு செல்வம்பலர் : குறுக். 331 : 2, 350 : 6.
3-4. வம்பலர் மேல் உவலிடு பதுக்கை : (குறுக். 77 : 3,
குவேட்டுச் சிலைக்குஞ் செங்க ணடவர், வில்லிட வீழ்ந்தோர் பது

தோழி கூற்று

[தலைவன் மடலேறத் துணிந்ததைத் தோழி தலை
ரர்த்தியது.]

அ. சேரி சேர மெல்ல வந்துவந்
தரிது வாய்விட் டினிய கூறி
வைக ரேறு நிறம்பெயர்ந் துறையுமவ
பைத லேக்க நினையாய் தோழி

இன்கடுங் கள்ளி னகுதை பின்றை
வெண்கடைச் சிறுகோ லகவன் மகளிர்
மடப்பிடிப் பரிசின் மானப் [நிலை
பிறிதொன் று குறித்தவ னெடும்புற

எ - து. கிழத்திக்குத் தோழி குறைமருமற் கூறியது.
பரணர்.

(பி - ம்.) 4 'மையலேக்க' 5 'இன்கடுங்களிற்
நகுதை'; 'னகுதைதந்தை' 7 'யானப்' 8 'குறித்தவ'

(ப - ரை.) தோழி—, சேரி சேர - நம்முடைய தெருவின்
டய, மெல்ல வந்து வந்து—, அரிது வாய்விட்டு - அருமை
ந்திறந்து, இனிய கூறி - நம் சிந்தைக்கு இனியவற்றைக்
கல் தோறும் - நாள் தோறும், நிறம் பெயர்ந்து உ
ன் - தான் நினைத்ததொன்று கைகூடாமையின் ஒளி
குகின்ற அத்தலைவனது, பைதல் நோக்கம் - துன்பத்தைப்
ந்தும் பார்வையை, நினையாய் - நினைத்துக் காண்பா
ன் நெடு புறம் நிலை - அவன் நீண்ட நேரம் இங்ஙனம்
நிற்றல், இன் கடு கள்ளின் - இனிய கடுமையையு
லையுடைய, அருதை பின்றை - அருதைக்குப் பின் நி
ள் கடை சிறு கோல் அகவல் மகளிர் - வெள்ளிய மூ
டைய சிறிய கோலைக் கொண்ட அகவன் மகளிர் பெறும்,
பரிசில் மான - மடப்பம் பொருந்திய பிடியாகிய பரி
ல, பிறிது ஒன்று குறித்தது - நம்மைக் கண்டு இனிய கூறு

ில் மானப் பிறிதொன்று குறித்தது.

(கருத்து) தலைவன் மடலேற நினைந்தான்.

(வி - ரை.) இனிய கூறுதலாவது, 'நீவிர் வேண்டும்
த்துத் தருவேன்' என்றல். தலைவன் தன்குறையை
டுக் கூறாது வருந்துதல்,

" கயமல ருண்கண்ணாய் காணு யொருவன்
வயமா னடித்தேர்வான் போலத் தொடைமாண்ட
கண்ணியன் வில்லன் வருமென்னை நோக்குபு
முன்னத்திற் காட்டுத லல்லது தானுற்ற
நோயுரைக் கல்லான் பெயருமற் பன்மாளும்" (கலி. 37 :

பதினும் காணப்படும்.

நினையாயென்றது, நினைந்து அவன் குறை தீர்க்கவே
ன்னும் பொருட்டு.

இன் கடுங்கள் - உண்ணற்கினிமையும், மயக்கந் தரு
மையும் உடைய கள். அகவன் மகளிர் : குறுந். 23
ப்யுலைப் பார்க்க வெண் கடை - வெள்ளிய நுனி; எ
ள்ளியாற்செய்த பூண் கட்டிய நுனியை.

அருதை : மதுரையிலிருந்த ஓர் உபகாரி.
தலைமகள் குறை மறுதப்படி கூறுவதாதலின், பிறிதெ
கே மடலேறுதலைக் குறித்தது. புற நிலை - பின்னிற்றல்

டு நிற்றல் ;

" என்குறைப் புறனிலை முயலும்
அண்கணாளனை நகுகம் யாமே" (அகநா. 32 : 20-21)

பதன் உரையைப் பார்க்க.

(ஒப்பு.) 3 : கம்ப. கடல்காண். 6.

4. பைதல் நோக்கம் : அகநா. 38 : 15.

3-4. குறை வேண்டிய தலைவன் மெலிதல் : குறுங். 74 : 5.

5. இவ் கடுங்கள் : குறுங். 330 : 5 ; நற். 10 : 5 ; அகநா. 1:

ர. 80 : 1.

இவ் கடுங்கள்ளின் அருமை : அகநா. 76 : 3.

6. அகவன் மகளிர் : குறுங். 23 : 1.

அகவன் மகளிர் கோல் உடையராதல் : " துணக்குகட் சிறுகோல்
ற மகளிரொ, டகவுநர் ", " துன்கோ லகவுநர் " (அகநா. 97 :
: 4. 208 : 3.)

5-7. அகவை யானை வறுங்குதல் : அகநா. 113 : 4 ; புறநா. 233 :

நலைய கூறு

[தலைவன் சிறைப்புறத்தே நிற்ப, தலைவி தன்
லைத் தோழிக்குக் கூறுவாளாய் வரைதல் வே
பதை அவனுக்குப் புலப்படுத்தியது.]

இதுமற் றெவனோ தோழி முதுநீர்ப்
புணரி திளைக்கும் புள்ளிமிழ் கானல்
இணரவிழ் புன்னை யெக்கர் நீழற்
புணர்குறி வாய்த்த ஞான்றைக் கொண்
கண்டன மன்னெங் கண்ணே யவன்செ
கேட்டன மன்னெஞ் செவியே மற்றவன்
மணப்பின் மாணல மெய்தித்
தணப்பின் ஞெகிழ்பவெந் தடமென் றோ

எ - து. சிறைப்புறமாகத் தோழிக்குக் கிழத்தி உரைத்த
வெண்மணிப் பூதி.

(பி - ம்.) 1 'இதுவுமற்' 3 'இணர்வீழ்' 5 'மன்
ஞெகிழ்பவென்றட,' 'ஞெகிழ்பதட'

(ப - ரை.) தோழி—, முதுநீர் புணரி திளைக்கும் - நிலத்தி
யதாகிய கடலின் அலை அளவளாவுகின்ற, புள் இமிழ் க
வைகள் ஒலிக்கின்ற கடற்கரைச் சோலையிலுள்ள;
ம் புன்னை எக்கர் நீழல் - பூங் கொத்துக்கள் மலர்ந்த பு
ர்ந்த மேட்டிலுள்ள நிழலில், புணர் குறி வாய்த்த ஞான்
ர் குறியைப் பெற்ற காலத்தில், எம் கண் - எம் கண்
ண்கள் கண்டன - தலைவனைப் பார்த்தன ; எம் செவி

டய காதுகள், அவன் சொல் கேட்டன - அவனு
ற்கூக் கேட்டன; எம் தட மெல் தோள் - எமது
லிய தோள்கள், அவன் மணப்பின் - அவன் எம்மை
, மாண் நலம் எய்தி - மாட்சிமைப்பட்ட அழகைப் பெ
ப்பின் - அவன் பிரிந்தால், ஞெகிழ்ப - சோர்வன;
ன் - இஃது என்ன வியப்பு!

(முடிபு) தோழி, எம் கண் கண்டன; செவி கேட்
ன் மணப்பின் நலம் எய்தித் தணப்பின் ஞெகிழ்ப.

ற்று, ஓ: அசைநிலைகள். நீர்க்குப் பின்னே நிலம் தோற்ற
ரை முதுநீரென்றாள். கொண்கன் - நெய்தனிலத்த
தறுந். 212, வி - ரை.)

'தலைவனைக் கண்ட கண்ணும் கேட்ட செவியும்
ருப்பத் தோள்கள் மட்டும் தம் மெலிவைப் புறத்தாரறி
கிழ்ந்தன' என்றாள். இடையிட்டு வந்து அளவளாவுட
வாழுக்கத்தில் தான் தலைவனைப் பிரிந்திருக்குங் கால
ற்றாமை மிகுமென்பதும், இடையீடின்றி அளவளாவுட
பாழுக்கத்திற்குரிய வரைவே இனி மேற்கொள்ளுதற்கு
தன்பதும் இதனால் தலைவனுக்குக் குறிப்பிக்கப்பட்டன.

(ஒப்பு.) 1. இதுமற்றெவனோ தோழி: குறுந். 181: 1.
3. புன்னை இணர்: குறுந். 303: 6.
4. முன்றை: குறுந். 393: 5.

3-4. புன்னை நீறற் புணர்குறி: (குறுந். 123: 3-4, ஒப்பு); "புன்
னைப் புணர்குறி வாய்த்த" (நற். 227: 3); "மின்னிலைப் பொ
ாக்கிணை ரவிழ்பொற், றண்ணறும் பைந்தா துறைக்கும், புன்
னைப் பகல்வந் தீமே", "பூவேய் புன்னையந் தண்பொழில்,
ய்ய மணக்தனை செலற்கே", "கழிசேர் புன்னை யழிபூங் கா
வா நெஞ்சமொடு தமியன் வந்தும், மணவா முன்னும்" (அகநா
- 3, 240: 14-5, 290: 9-11); "புன்னையங் கான விருந்தேமாப் பெ
ன்மைச், சொன்னலங் கூறி நலனுண்ட சேர்ப்பனை" (கைந்நிலை,
ண்டலை யேகரி யாக்கன்னிப் புன்னைக் கலந்த கள்வர்" (திருச்சிற்.
7. மாணலம்: குறுந். 74: 5, ஒப்பு.

தோள் தலைவனை மணப்பின் நலமெய்தல்: ஐங். 120. 8. தலைவனைப் பி
பால் தோள் நெகிழ்தல்: குறுந். 87: 5, ஒப்பு; குறிஞ்சிப். 9; நற். 1
: 1; ஐங். 230: 3; கலி. 37: 11, 45: 15.
தடமென்றோள்: குறுந். 77: 6, ஒப்பு, 87: 5.
7-8. தோள் மணத்தல்: குறுந். 36: 4, ஒப்பு, 50: 5, ஒப்பு.

.தோள் மணப்பின் நலம் பெற்றுத் தணப்பின் நெகிழ்தல் : " தணந்தமை ‹
பிப்ப போலும், மணந்தநாள் வீங்கிய தோள் " (குறள், 1233.)
5-8. "கண்டன வுண்கண் கலந்தன நன்னெஞ்சம், தண்டப் ப
மன்றேன் - கண்டாய், உலாஅ மறுகி லுறையூர் வளவற், கெல
ம கெடுத்தவாறு " (முத். 55.) (உக

தலைவன் கூற்று

ிறுளை, " நீ அஞ்சற்க ; நான் இவ்வுலகத்தைப் பெறு
ம் நின்னைப் பிரியேன் " என அவன் வற்புறுத்தியது.]

குவளை நாறுங் குவையிருங் கூந்தல்
ஆம்ப னாறுந் தேம்பொதி துவர்வாய்க்
குண்டுநீர்த் தாமரைக் கொங்கி னன்ன
நுண்பஃ றித்தி மாஅ யோயே
நீயே, அஞ்ச லென்றவென் சொல்லஞ் சலை
யானே, குறுங்கா லன்னங் குவவுமணற்
கடல்சூழ் மண்டிலம் பெறினும் [சேச
விடல்சூ ழலனு னின்னுடை நட்பே.

எ - து. இயற்கைப் புணர்ச்சி புணர்ந்த தலைமகன், பி
வன்புறையும் (பா - ம். வன்பொறையும்) கூறியது.

சிறைக்குடி யாந்தையார்.

(பா - ம்.) 4 'நுண்பகுறுத்தி' 8 'சூழலென்', 'சூழ்
லன்யானின்னுடை'

(ப - ரை.) குவளை நாறும் - குவளை மலரின் மணத்தை
ற, குவை இரு கூந்தல் - தொகுதியாகிய கரிய கூந்த
பல் நாறும் - ஆம்பல் மலரின் மணத்தை வீசும், தேம் ·
ர் வாய் - தேன் பொதிந்த சிவந்த வாயையும், குண்டு நீர் த
ங்கின் அன்ன - ஆழமாகிய நீரில் வளர்ந்த தாம
ரைத் போன்ற, நுண்பல் தித்தி - நுண்ணிய பல (
ளியையுமுடைய, மாஅயோயே - மாமை நிறமுடையாய்
சல் என்ற என் சொல் - யான் பிரிவேனென்று
சாதே கொளென்ற எனது சொல்லைக் கேட்டு, அஞ்
சாதே கொள் ; யான் —, நின்னுடை நட்பு -
யானே, குறு கால் அன்னம் - குறிய காலையுடைய அ
வைகள், குவவு மணல் சேக்கும் - குவிதலையுடைய மண
ணே தங்கியிருக்கும், கடல் சூழ் மண்டிலம் பெறினும் -

ர்ந்த நிலவட்டத்தைப் பெறினும், விடல் சூழலன் - வி
ரயேன்.

(வி -ரை.) கூந்தலும், வாயும் இன்பமளித்தன வா
ற்றை முற்கூறினன். தேமென்றது வாயூறலை நீ
மகள் உறுப்பு நலன் கூறவந்த தலைவன் நீர்ப்பூக்கள் மூ
மையாகக் கூறினன், மாஅயோய் - மாமையை உடை
மண்டிலமென்பது வட்டம்; கடல்சூழ் மண்டிலமெ
நிலவட்டமாயிற்று. அன்னம் மணலிற் சேக்கு மெ
லுக்கு அடை. ஏகாரங்கள், ஆல்: அசைநிலைகள்.

(மேற்.) 2. மூக்காலறியப்பட்ட பொதத்தன்மை வந்தது (தொல்.
ளம்.) "ஆம்பலென்றது முதலாகு பெயர் (நன். 289, மயிலை
ர.; இ. வி. 192.) மு. தலைவன் நயப்பும் வன்புறையுங் கூறியது
ு. 10, ந.); தலைவன் பிரிவுணர்த்தல் (களவியற். 23.)

(ஒப்பு.) 1. குவளை நாறும் கூந்தல்: குறுக். 270 : 6-8, ஒப்பு.
குவையிருங் கூந்தல்: குறுக். 52 : 3.
2. ஆம்பல் நாறும் வாய்: "ஆம்ப லூறுந் தேம்பொதி நறு
ரைச் செவ்வாய்" (சிலப். 4 : 73-4); "ஆம்பனறுமுதச் செவ்
ம்பலுறு மரக்கார் பவளவா யாரமுதன்னார்" (சீவக. 561, 1
ஐ. 396.
3-4. தேமலுக்குப் பூந்தாது: "அம்பூந் தாதுக் கன்ன, நுண்பல்
யோளே" (நற். 157 : 9-10.)
7-8. குறுக். 267 : 1-6, ஒப்பு.

தலைவன் கூற்று

[தலைவன் வரைவிடை வைத்துப் பிரிந்த காலத்தி
றும் வன்மை யுடையாயோ?" என வினவிய தோ
லைவன் வாராவிடினும், அவன் வருவானென்னும் நினை
ர துயின்றிலேன்" என்று தலைவி கூறியது.]

. முழவுமுத லரைய தடவுநிலைப் பெண்ணை
கொழுமட லிழைத்த சிறுகோற் குடம்பை
கருங்கா லன்றிற் காமர் கடுஞ்சூல்
வயவுப்பெடை யகவும் பானாட் கங்குல்
5. மன்றம் போழு மினமணி நெடுந்தேர்
வாரா தாயினும் வருவது போலச்

எ - து. வரைவிடை வைப்ப, "ஆற்ற கிற்றியோ?"
ரிக்குக் கிழத்தி சொல்லியது

குன்றியன்.

(பி - ம்.) 2 'சிறுபொற்' 5 'போழுமணியுடை,' 8 'துயின்
றால்'

(ப - ரை.) தோழி—, முழவு முதல் அரைய - முழவி
ன்ற அடி மரத்தையுடைய, தடவு நிலை பெண்ணை - வ
மையுடைய பனையினது, கொழுமடல் இழைத்த - கொ
யின் கண்ணே இயற்றிய, சிறுகோல் குடம்பை - சிறிய
லாகிய கூட்டினுள்ள, கருகால் அன்றில் - கரிய காலையு
றிலினது, காமர் கடுகுரல் வயவு பெடை - விருப்பத்தையு
ற்சூலினால் உண்டான நோயையுடைய பெண்பறவை, அ
ர பறவையை அழைக்கின்ற, பானாள் கங்குல் - பாதிய
ரம் போழும் - தனது சக்கரத்தால் மன்றத்தைப் பி
ண்டு வரும், இனம் மணி நெடு தேர் -தொகுதியாகிய ம
டய தலைவனது நெடிய தேர், வாராதாயினும்—, வ
ல—, செவி முதல் இசைக்கும் அரவமொடு - காதினி
க்கும் ஒலியினால், என் கண் - என்னுடைய கண்கள்,
ந்தன - தூக்கத்தை நீத்தன.

(முடிபு) தோழி, கங்குலில் தேர் வாராதாயினும் வ
ல இசைக்கும் அரவமொடு கண் துயில் துறந்தன.

(கருத்து) தலைவன் வரவை எதிர்பார்த்துத் துயின்றி

(வி - ரை.) இஃது ஆற்றேனென்றும், அதன் காரணம் இ
ன்றும் கூறியவாறு.

கங்குலில் தலைவனது தேர் வருவதை முன்னம் அறிந்தவ
ர அப்பழக்கத்தாலும் நினைவாலும் தேர்மணியின் ஒலி
ாகத் தோற்றியது.

(மேற்.) 6-8. எதிர் பெய்து பரிதலென்னும் மெய்ப்பாடு வந்தது;
ர்றுணர்ந்தது இக்காலத்தாகலான் அதற்கு முன் இன்னவாறு
று என்றமையின் எதிர்பெய்து பரிதலாயிற்று' (தொல். மெய்
; இ. வி. 580.)

(ஒப்பு.) 1. பனைமரத்தின் அடிக்கு முழவு: "முழாவரைப் போந்
ற. 85 : 7, 375 :-4.)

4. பாறுள் : குறுக். 94 : 3, ஒப்பு.

3-4. கங்குலில் அன்றில் அகவுதல் : (குறுந். 160 : 1-4, ஒப்பு.); " ஏங்
ய கொடுவா யன்றில், ஒங்கிரும் பெண்ணை யகமட லகவ " (குறிஞ்
20); " கடவுண் மரத்த முண்மிடை குடம்பைச், சேவலொடு புண
ரும் பேடை, இன்னா தயங்குங் கங்குலும் " (அகநா. 270 : 12-4.)
கடுஞ்சூல் வயவுப் பெடை : " கடுஞ்சூல் வயவொடு கானசெய்தாது,
ழிந்த கொடுவாய்ப் பேடைக்கு " (நற். 263 : 5 - 6.)
அன்றிற் பெடை சேவலை யழைத்தல்: " அன்றிற் பேடை யரிக்குர லழை
ர் துயிழ் பொழுது சேவற் கிசைப்ப " (மணி. 5 : 127-8.)
5. மன்றம் போறுதல் : குறுந். 346 : 3.
தேர்மணி : குறுந். 275 : 8 ; அகநா. 4 : 12.
4-6. தலைவன் தேர் பாறுளிற் வருதல் : குறுந். 311 : 3 - 7.
8. தலைவி துஞ்சாமை : குறுந். 6 : 4, ஒப்பு.

தலைவி கூற்று

[தலைவன் வரைவிடை வைத்துப் பிரிந்த காலத்தில் ஆ
னக் கவன்ற தோழிக்குத் தலைவி ஆற்றுமையின் காரணத்
ரியது.]

உ. உரைத்திசிற் றோழியது புரைத்தோ வன்றே
அருந்துய ருழத்தலு மாற்று மதன்றலைப்
பெரும்பிறி தாகலதனினு மஞ்சுதும்
அன்னோ வின்னு நன்மலை நாடன்
5. பிரியா நண்பின ரிருவரு மென்னும்
அலரதற் கஞ்சினன் கொல்லோ பலருடன்
துஞ்சூர் யாமத் தானுமென்
நெஞ்சத் தல்லது வரவறி யானே.

எ - து. வரைவிடைக் கவன்ற தோழிக்குக் கிழத்தி சொல்லி
மாங்குடி கிழார்.
(பி - ம்.) 4 ' அன்னோ பின்னும் ' 5 ' நண்பினிருவரும் ',
னரிருவரும் ' 8 ' வரவறியோனே '